

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

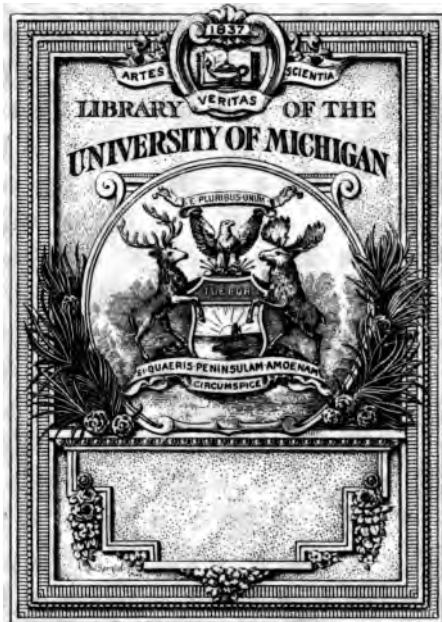
We also ask that you:

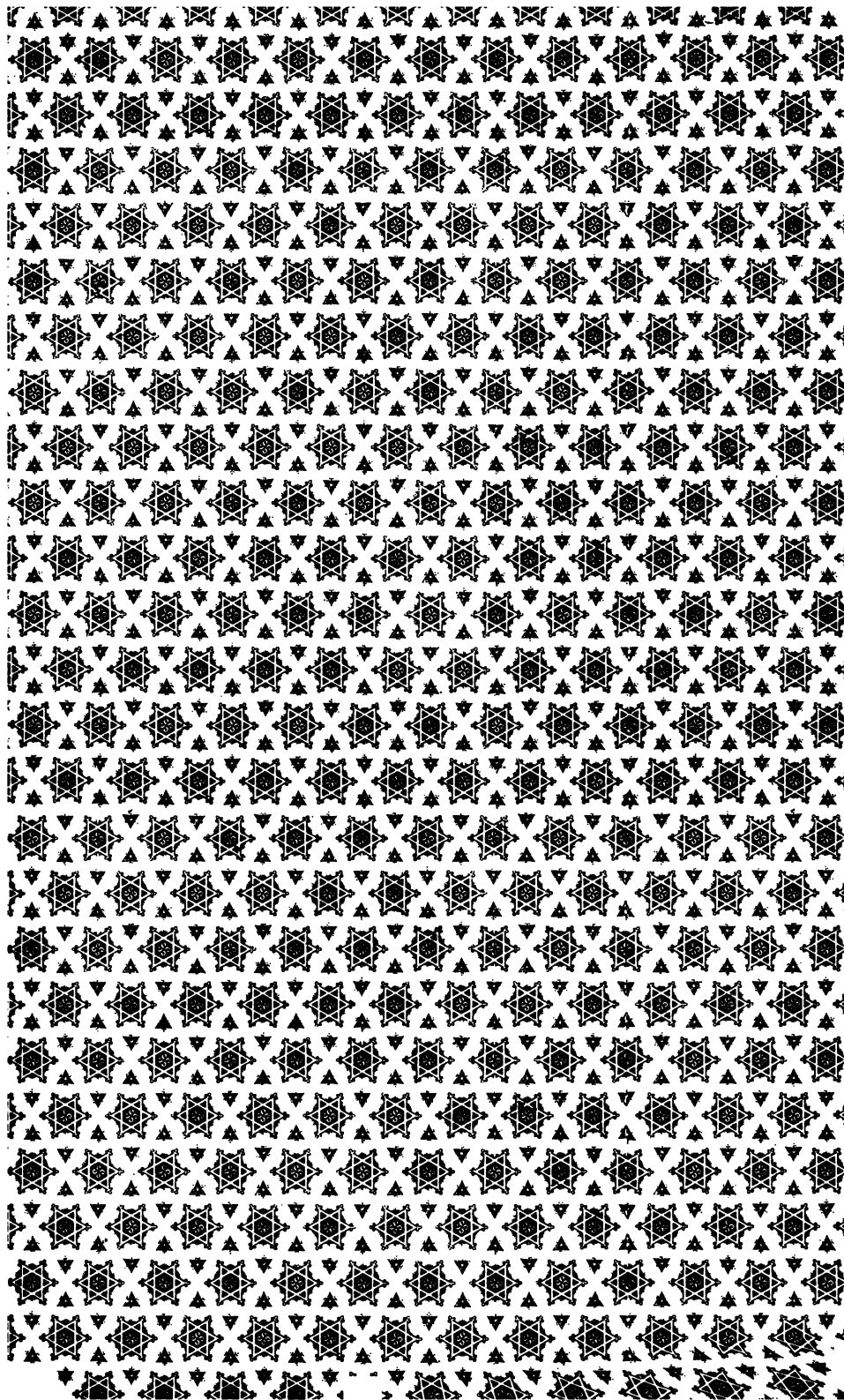
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

B 857,857

881

B65

ADVERSARIA
IN
COMICORUM GRAECORUM FRAGMENTA

6795 1.

SCRIPSIT AC COLLEGIT

FREDERICUS H. M. BLAYDES, LL.D.

AEDIS CHRISTI IN UNIVERSITATE OXONIENSI QUONDAM ALUMNUS.

PARS PRIOR

SECUNDUM EDITIONEM MEINEKIANAM.

HALIS SAXONUM,
IN ORPHANOTROPHEI LIBRARIA.

MDCCCXC.

AD LECTOREM.

Hoc prius volumen observatiunculas praecipue criticas amplectitur quas plurimis abhinc annis in Poëtarum Graecorum Comicorum collectionem ab Augusto Meinekio tunc nuper editam confeci. Ex illo tempore alias plurimas in poëtas Comicos identidem scripsi, praetereaque alias virorum doctorum hic illic sparsas collegi. Hanc qualemcunque farraginem lucubrationum, in qua, ut diversis temporibus et horis subsecivis et saepe sine librorum adjumento confecta, haud dubie errores aliquot, multa negligenter scripta, plura quae levia aut inutilia et commemoratione indigna videantur invenies, tibi, Lector benevole, commendo.

In fragmentorum enumeratione utriusque editionis Meinekianae (ed. maj. V. vol. 8vo. Berolini, 1839—1857. ed. min. II. vol. 8vo. Berolini, 1847) rationem habui. Priores numeri (sic. e. g. II. 300) ad editionis majoris volumina et paginas spectant; posteriores, cancellis inclusi hoc modo (300), ad minorem. Quod si finita esset editio Kockiana quum has meas animadversiones prelo committere statuissem, haud dubie enumeratione fragmentorum ejus usus fuisset. Sed, quum unum tantum ejus editionis volumen tunc in lucem prodiiisset, commodius fore duxi si per integrum opusculum enumerationem Meinekianam, quam jamdudum adsciveram, servarem.

In calce hujus voluminis appendicem fragmentorum aliquot quae inter legendum enotaveram subjeci, quorum fortasse nonnulla in Fragmentorum scenicorum collectiones ab Meinekio Kockio et Nauckio confectas jam recepta sunt. Multo plura proculdubio addi possent, praesertim ex Photii et Phrynichi glossis, quorum uterque in Glossarium suum plurima ex Comicis Lexicis transscripsisse

videtur. Qua de re vere monuit vir optime de literis Graecis meritus nuper nobis ereptus, Cobetus in Nov. Lect. p. 180 sq. “Omnino eximia reliquiae *της κομικης λέξεως* apud Hesychium passim exstant, sed foedissime depravatae resectisque poetarum et fabularum nominibus, ut in *Ἀροῦσι τρία: ἐπὶ οἴνου ἐλέγετο κτλ.* ex Cratino apud Athen. p. 29 D. *οἴμ’ ὡς ἀπαλὸς καὶ λευκός· ἄρ’ οἴσει τρία;* et in *Ἐγκαιῶτις ἡμέρα*, e loco Cratetis apud Athen. p. 117 B. *παῖ’ ἐκεῖνον, ἄγχ’ ἐκεῖνον· ἐν Κέφ’ τις ἡμέρα;* et al. — Quam multa hoc de genere ex grammaticorum scriptis colligi possint et margaritae ex sterquiliniis erui unusquisque qui volet experimentum facere comperire potest.” Praeter senarios proverbiales senariorumque fragmenta, ex Comicis plerosque sumpta, ut videtur, quae suppediabant scriptores Paroemiographi, nonnulla ad comoediam pertinentia reperies in Lexici Photiani indice v. *Ἄδηλοι* (p. 725), v. *Οἱ κομικοί* (p. 765), et v. *Παροιμίαι* (p. 775).

Alterum volumen observationes aliquot in Theodori Kock, viri doctissimi ac sagacissimi literarumque Graecarum quam maxime periti, Poetarum Comicorum fragmentorum editionem maxima cura ac diligentia elaboratam et jam tandem feliciter ad finem perductam (III. vol. 8vo. Lipsiae, 1880—1888) amplectetur.

Scribebam Brightoniae mensis Aprilis die 28, a. 1890.

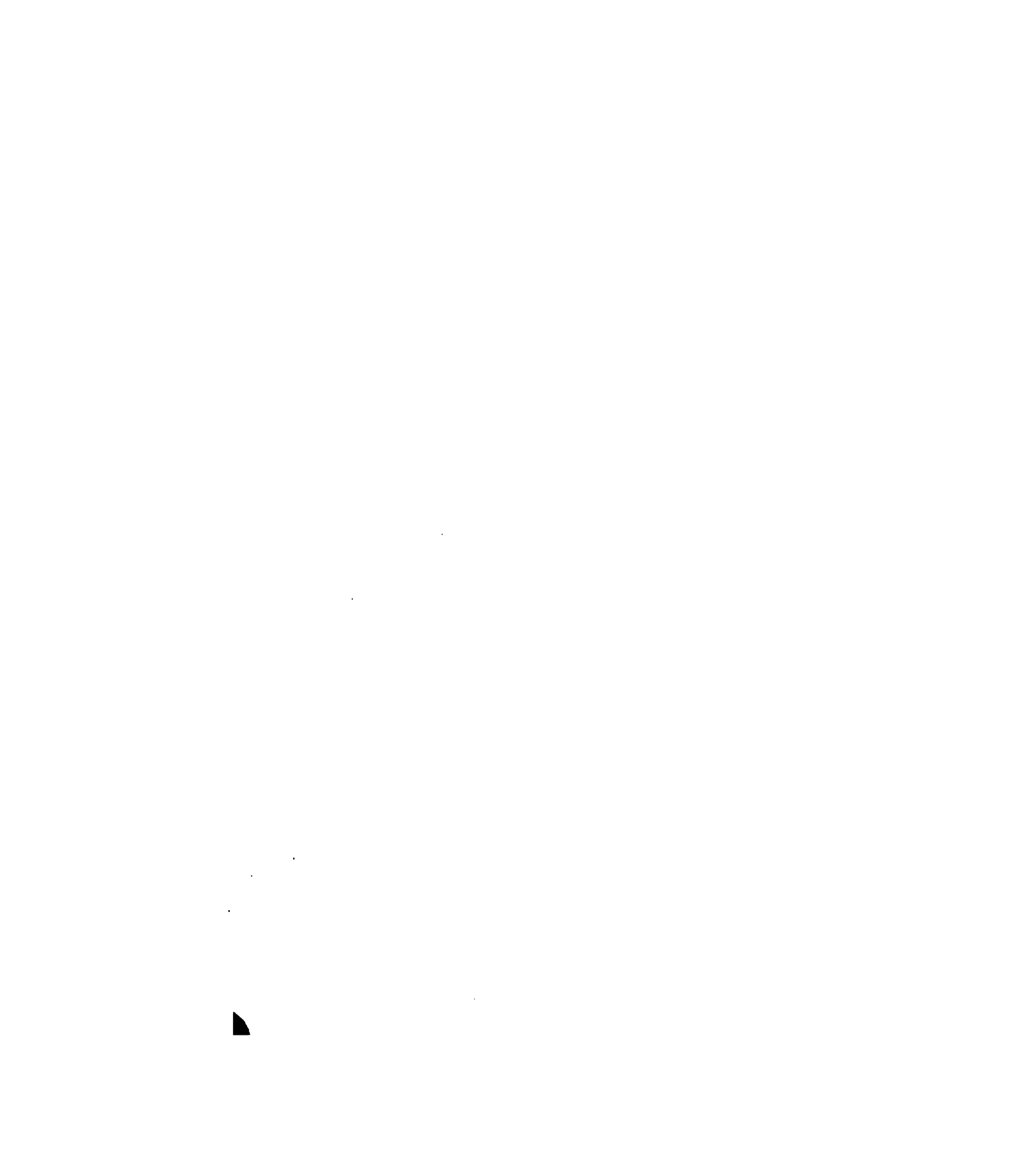
INDEX POETARUM.

	pag.		pag.
Alcaeus	60.	Clarchus	189. 231
Alexander	189	Crates	14 sq. 207 sq.
Alexis	104 sq. 222 sq.	Cratinus	4 sq. 205 sq.
Amipsias	52. 214	Cratinus junior	103. 222
Amphis	94 sq. 221	Crobylus	189 sq.
Anaxandrides	81 sq. 220	Damoxenus	187
Anaxilas	99 sq. 222	Demetrius	64
Anaxippus	180 sq.	Demetrius (alter recentior)	188
Anonymi poetae	193 sq. 231 sq. 233 sq.	Demonicus	190
Antidotus	120. 224	Diocles	61. 216
Antiphanes	65 sq. 217 sq.	Diodorus	121
Apollodorus	180	Dionysius	121 sq. 224
Apollodorus Carystius	179. 230	Dioxippus	188
Apollodorus Gelous	179	Diphilus	173 sq. 230
Apollophanes	64	Dromo	121
Appendix fragmentorum	233 sq.	Ecpphantides	3. 205
Araros	91 sq.	Ephippus	97 sq. 222
Archedicus	179	Epicrates	102 sq. 222
Archippus	53 sq. 214	Epigenes	120. 224
Aristagoras	215	Epilycus	64
Aristomenes	54. 214	Epinicus	185. 230
Aristonymus	52	Eriphus	122. 224
Aristophon	101 sq.	Eubulides	123
Athenion	189	Eubulus	84 sq. 220 sq.
Autocrates	65. 217	Euphron	183 sq.
Axionicus	120	Eupolis	30 sq. 211 sq. 232
Bato	184 sq.	Euthycles	65. 217
Callias	54 sq. 215	Evangelus	190
Callippus	189	Hegemon	55
Cantharus	60. 216	Hegesippus	182
Cephisodorus	64. 217	Heniochus	123
Charicles	189	Hermippus	27 sq. 210 sq.
Chionides	3. 205	Hipparchus	178
		Laon	190

VI

	pag.		pag.
Leucon	55	Philonides	30. 211
Lynceus	178	Philostephanus	192
Lysippus	55. 215	Philyllius	62 sq. 216 sq.
Macho	184	Phoenicides	185 sq.
Magnes	3. 205	Phrynichus	43 sq. 213
Menander	137 sq. 226 sq.	Plato	45 sq. 213 sq.
Metagenes	55 sq. 215	Poliochus	192
Mnesimachus	123 sq. 224 sq.	Polyzelus	63. 217
Monosticha	163 sq. 227 sq.	Posidippus	186. 230
Myrtilus	30	Sannyrio	63 sq. 217
Nausicrates	191. 231	Sophilus	125
Nicochares	61. 216	Sosicrates	192. 231
Nicolaus	191	Sosipater	183. 230
Nicomachus	191 sq.	Sotades	125 sq. 226
Nico	191	Strato	188. 230
Nicophon	61. 216	Strattis	56 sq. 215
Nicostratus	92 sq. 221	Teleclides	26 sq. 210
Ophelio	103 sq. 222	Theognotus	188 sq.
Pherecrates	16 sq. 208 sq.	Theophilus	129
Philemon	129 sq. 225 sq.	Theopompus	57 sq. 216
Philemon junior	137. 226	Thugenides	192
Philetaerus	94	Timocles	126 sq. 226
Philippides	181	Timotheus	126. 226
Philiscus	125	Xenarchus	128 sq. 226.

FRAGMENTA
COMICORUM GRAECORUM.

CHIONIDES.

II. 5. (1) V. 2. ἀτεχνῶς] ἀλύχνους Bentl., coll. Eur. Fr. 425. κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλχνος ὥστε θῆρ, μόνος. Recte, opinor. σάμακι] Cf. Lysipp. II. 748. σάμακα. Ornamenti genus σαμάκια memoratur Com. anon. IV. 682.

II. 7. (6) (Men.? V. 14.) ἐπὶ τῷ ταρίχει —] Cf. Arist. Ach. 967. ἐπὶ τῷ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω. 835. παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μάδδαν. Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι. Eq. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἤδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ; κόπτετον] κοπτέον Bergk. ad Arist. Fr. p. 305.

II. 8. (7) φυστῆν — καὶ πράσα] φύστην — Dind. Sc. μᾶζαν. Cf. Anaxandr. III. 184. πράσα, γήτειον, κρόμμυα, φυστή (φύστη vulg.). Vesp. 610. φυστῆν μᾶζαν.

MAGNES.

II. 9. (1) μὲν μοι] Qu. μέντοι.

II. 10. (2) ταγηνίας ἤδη τεθέασαι —;] Cf. Arist. Nub. 370. φέρε ποῦ γὰρ πῶποτ' ἄνευ Νεφελῶν ἔοντ' ἤδη τεθέασαι; 766. Ach. 610. ταγηνίας — χλιαρούς] Cf. Cratin. II. 90. χλιαρός ταγηνίας. Metag. II. 753. Nicoph. II. 852.

II. 10. (6) εἰπέ μοι, νυνδῆ μὲν ὤμνυς —] Cf. Eur. Hipp. 233. νυνδῆ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας | πόθον ἐστέλλου, νῦν δὲ ψαμάθους | ἐν ἀκμάντοισ.

II. 11. (7) ἀπρόστομον ξίφος] Herwerden confert Hippocr. de cap. vuln. c. 14. τῶν δὲ βελέων ῥήγνυσι μάλιστα τὸ ὀστέον — τὰ στρογγύλα τε καὶ περιφερέα καὶ ἀρτίστομα (ἀπρόστομα Herw.), ἀμβλέα τε ἔοντα καὶ βαρέα καὶ σκληρά.

ECPHANTIDES.

II. 12. (1) πόδας — ἐφθούς ἑὸς] Cf. Theophil. III. 629. πόδας | τέτταρας δέιους.

II. 12. (2) Μεγαρικῆς κωμωδίας | ἄσμα (v. σκῶμμά) τι δίειμι] Μεγαρικῆς κωμωδίας | ἄσμ' οὐκ ἂν ἄδοιμ' Bergk. Comm. p. 359. ἐκ Μεγαρικῆς κωμωδίας ἄσμ' εἰδέ μοι probabiliter Burges. ad Eumen. 710., coll. Arist. Fr. Daet. XVI.

II. 13. (3) κισσοχαίτ' ἀναξ] Cf. Cratin. II. 194. Pratin. Fr. 1, 19. Arist. Ran. 1259. τὸν βακχεῖον ἀνακτα.

II. 14. (5) κακηγορίστατος] Cf. Pher. II. 293. κακηγορίστερον.

CRATINUS.

II. 16. (2) ἀνεδιφίσατε] Qu. ἀνεκινίσατε. Cf. Arist. Nub. 297. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμήνος αἰοδαῖς (αἰοδῶν?).

II. 17. (3) V. 1. βαιΐζει] Fort. παφλάζει. V. 2. ἀπειύσατο — παραχρημα] Cf. Arist. Th. 643. ὅτι τὰ παράνομα τὰ τ' ἀνόσια θεὸς ἀποτίνεται παραχρημά τε γίνεται (?). Antiquam formam ἀπειύσατο restitui jubet Herw.

II. 18. (4) θᾶκοι πεσσοί τε] Cf. Eur. Med. 68. πεσσοὺς (θῶκους auctor Christi Pat.) προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαιότεροι | θᾶσσοσυσι.

II. 20. (6) Qu. Λωδωναίῳ κενὶ βωμολόχῳ, τίτθῃ γεράνῳ προσεοικῶς (aut προσεοίκας). Cf. Eq. 1017. ἱερὸν κίνα καρχαρόδοντα κτλ.

II. 20. (7) δέλφακες, χοῖροι] Cf. Euangel. IV. 572. δέλφακας, χοίρους.

II. 20. (8) ἀτιμίας πλέως] Imo ἀτιμίας ἀνάπλευς. Ante ὠμολίνους excidit una syllaba. Tetrameter enim iambicus catalecticis videtur esse.

II. 26. (15) πῆρ ἐπὶ πῆρ ἔγχει Mein. Cf. Arist. Fr. 389. ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναικά σοι | Φαίδραν· ἐπὶ πῆρ δὲ πῆρ ἔοιχ' ἤξειν (ἤκειν?) ἄγων.

II. 30. (18) ἐν Καρὶ τὸν κίνθινον] Cf. Philem. IV. 8. ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ | πρώτῃ πειρασθαι] ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ | πρώτῃ ποιῆσθαι πείραν Cobet. πειρασθαι] πεπειρασθαι Mein. Herw.

II. 33. (25) Legerim ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν τ' ἀπησκαρίζε κάπεπόρδει. De voce ἀπασκαρίζειν cf. Aristoph. Fr. 416. et Bergk. Comm. p. 45. κατέπαρδε vulg. καὶ πέπορδε Suid. Scribe κάπεπόρδει. Cf. Arist. Vesp. 1305.

II. 34. (26) αἴθρια] Qu. ἔταιθρα, aut cum Bergkio τιμῶντας αἴθρια στέγη, aut cum Phavorino et, ut videtur, Hesychio αἴθρεια τιμῶντας στέγη. Formam αἴθρειος tuetur Hellenicus apud Steph. Byz. p. 728. Corripitur certe penultima in αἴθριος Soph. Fr. 162. in ἔταιθριος Aristophont. com. III. 361.

II. 35. (28) πνῖξον καθαρύλλως] Cf. Plat. II. 644. ἄρτους — τῶν καθαρύλλων.

II. 36. (32) ἐξ αὐτῆς] ἐξαίφνης aut ἐξαπίνης Herw.

II. 38. (39) ἀνηστεις] Unde contractum νηστεις. V. Blomf. Gl. Prom. 590.

II. 40. (41) ἡλίθιος — βαδίξει] Cf. Plat. II. 636. ἀβελτεροκόκλυξ ἡλίθιος περιέρχεται. ὡς προβάτιον Blomf. Gl. Sept. 568. ὡσπερ πρόβατον tuetur Elmsleius Ed. Rev. XIX. 85., corrigi posse monens ὁ δ' ἡλίθιος βῆ βῆ λέγων ὡσπερ πρόβατον βαδίξει. Cf. ad Thesm. 560. βῆ βῆ λέγων βαδίξει] Cf. Arist. Er. 562. θύειν με μέλλει καὶ κелеύει βῆ λέγειν.

Π. 41. (42) οὐκ, ἀλλὰ βόλιτα χλωρὰ κηρσπώτην πατεῖν Porson. Adv. p. 284. κηρσπώτην] Fort. κοῖσπωτήν, ut χοῖ (καὶ οἶ) in Arist. Lys. 388. πατεῖν] Imo φραγεῖν.

Π. 41. (43) ἐν σαργανίσιν ἄξω] ἐν σαργανίσι νάξω — Bergk. ad Arist. Fr. II. 1181. Cf. V. 16. ταρίχους Ποντικούς] Cf. Cratet. II. 239. ἰχθῦς τ' ὀπιτᾶν τοὺς τε ταρίχους. Philippid. IV. 478. τυρούς (τε) καὶ ταρίχους. Plat. II. 633. (?)

Π. 41. (44) νακότιλτος ὠσπερ (pro ὠσπερὲι) κωδάριον ἐφαινόμην Cobet. Malim cum Porsono νακότιλτον (κωδάριον) —. νακότιλτος] Cf. Philem. IV. 7. νακοτίλτης. Archipp. II. 723. νακοτιλοῦντας.

Π. 42. (46) γελόπωλις] Confer γελγοπωλεῖν, Herm. II. 385. Utrumque a γέλγη (Eur. II. 550).

Π. 42. (47) κλίνην — παράπυξον] Plat. com. II. 628. κλίνην — πύξινην.

Π. 43. (49) Λάμπωνα, τὸν —] Qu. Λάμπωνά 9', δν —. ψήφος — φλεγυρά] Cf. Ach. 668. δεῦρο, Μοῦσ', ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος etc. δείπνου φίλων ἀπειργεῖν] Cf. Eur. II. 487. οὐ πῶρ — ἀπειργεῖ μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δείπνον.

Π. 43. (50) Qu. τρίγλη δέ γ' ἂν (pro κἂν) μάχοιτο. ἐρυγγά-ναι] Cf. II. 505. Diph. IV. 395.

Π. 47. (54) ἀμάροιν] Confer τρέφειν Eurip. Fr. 895.

Π. 48. (55) ὁ δ' ὄνος ἔεται] Cf. Cephisod. II. 883. ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ἔομαι. Philem. IV. 61. ὄνος βαδίξεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων. Eur. II. 530. ὄνος ἀκροῶ (ἀκροᾶται libri) σάλπιγγος. Cratet. II. 247. ὄνος ἐν μελίταις. Men. IV. 189. ὄνος ἐν πιθήκοις ἐστὶ δὴ τὸ λεγόμενον. IV. 225. ὄνος λύρας (sc. ἀκροᾶται?). Cratin. II. 150. ὄνοι δ' (al. ὡς ὄνος, ὁ δ' ὄνος) ἀπωτέρω κἀθηνται (κἀθηνται?) τῆς λύρας.

Π. 51. (58) “ὄτος, καθεύδεις; οὐκ ἀναστήσει;” βοῶν Cobet. Qu. οὐκ ἀναστήσει ποτέ; Vel B. οὐκ ἀνήσεις τῆς βοῆς; Vel οὐκ ἀνήσεις αὐ (vel μοι) βοῶν.

Π. 52. (62) “Scribendum dicerem ὕδωρ παραρρεῖ, nisi alio duceret Photius p. 615, 20. “Υδωρ παραρρή: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. Hinc intelligitur tale quid scripsisse Cratinum, παράξω δὲ ταῦτα κἂν ὕδωρ παραρρή.” (Mein. Add. p. VI)

Π. 56. (65) Lege νοῦ τ' ἐκείνου καὶ φρενῶν. Cf. Arist. Thesm. 291. νοῦν ἔχειν — καὶ φρένας. et Juliani et Synesii locos allatos.

ἤβης ἐκείνης —] Cf. Arist. Vesp. 235. ἤβης ἐκείνης.

Π. 57. (66) Σωροῖ σικοπέδιλε] Confer nomen similiter comice fictum Δεξῶ, et Arist. Eq. 996. Σωροδοκαστί.

Π. 61. (71) V. 1. ὁ σχινοκέφαλος Ζεὺς ὄδε | προσέρχεται τῆ-δεῖον — (del. Περικλέης) Cobet. V. L. p. 371. σχινοκέφαλος]

Cf. Arist. Fr. 251. *σχίνου κεφαλήν κατορύττειν*. Pl. 718. *σκοροδών κεφαλὰς τρεῖς Τηρίων*.

II. 64. (76) *τὴν πέρουσι βουλὴν*] Cf. Arist. Thesm. 808. *τῶν πέρουσιν τις βουλευτής*.

II. 65. (78) *ἀρκυωρός*] Cf. Eurpol. II. 555. *ἀρκυώρει*.

II. 68. (85) Qu. *Ἀκέστορ' ἄρ' ὄμωσ τὸν Σάκαν εἰλὸς λαβεῖν* —. Vel *Ἀκέστορ' ὄμωσ εἰλὸς λαβεῖν* —. Et mox *ἐὰν δὴ pro μὴ συστρέφῃ τὰ πράγματα*.

II. 69. (86) Ita Bentleius Epist. 28., *ἐπέδωκε βαλάνων ἄβακα τῶν ἐκ Φελλέως*. *ἐπέδωκε* —] Cf. Athen. VI. p. 232. *πληρώσας καὶ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα — ἐπέδωκεν αὐτοῖς*. Lat. obtulit. *ἄβακα*] Cf. Alex. III. 389. *ἄβάζιον, ψηφρον λέγε*. Lys. Fr. 28. *μετ' ἄβακίου δὲ καὶ τραπεζίου πωλῶν ἑαυτόν*. *ἐκ Φιτιέως*] *ἐκ Φηγέως* Mein. Add. p. VI., l. Steph. Byz. s. v. *Ἀλαὶ Ἀραφηνίδες*.

II. 69. (87) *εὔτριχι*] Cf. Eubul. III. 251. *περὶ νεμφίον εὔτριχα*.

II. 72. (96) V. 2. *λειρίοις, ῥόδοισι, κρίνοις* Herm. *κοσμοσανδάλοις — σισυμβροῖσι*] Cf. Pher. II. 253. *λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε*. Pher. II. 318. *κοσμοσανδάλα βαίνων*.

V. 3. *ἀνεμωνῶν*] Cf. Pher. II. 300. *ἐπὶ μυρρίναισι κἀνεμόναισι*. et V. 17. V. 6. *ἀνθρόσκου φόβῃ*] Cf. Pher. II. 305. *κἀνθρόσκου — λείμακα*. V. 7. *ἀειφροῦρον μελιώτιν*] I. e. *ἀειθαλεῖ*. Alibi valet *ἀεὶ διαμένων, ἀειθαλής*. Σοφοκλῆς *Τηλέφω*. *μελιώτιν κἀρα πνυκάζομαι*] Cf. Alex. III. 433. *στεφάνους — μελιωτίνους*.

Pher. II. 318. *μελιώτινον λαλῶν*. Eur. Alc. 799. *στεφάνοις πνυκασθεῖς*. 835. Rhés. 713. *ῥακοδύτιν στολῇ πνυκασθεῖς*. 90. *πνυκάζε τεύχεσιν δέμας τὸ σόν*. Tro. 353. *πνυκάζε καρὶ' ἐμὸν κρηφρόρον*. Her. 725. *κόσμω πνυκάζον τῷδε*.

II. 74. (97) V. 1. Qu. *τίς ἄρ' ἐρῶντά μ' εἶδεν, ὦ Γνήσιπτε, πω (aut τίς) πολλοῦ χρόνον*; Cf. Arist. Plut. 98. *πολλοῦ γὰρ αὐτοῦσ οὐχ ἔδρακά πω χρόνον*. *Γνήσιπτέ πω* Dobr. II. 348. Qu. *ὦ Γνήσιπτε; πολλή μοι χολή*. Cf. Arist. Ran. 4. *πάνν γὰρ ἐστ' ἤδη χολή*. Vel *ὦ Γνήσιπτε; πολλή γε σχολή*. V. 2. *μηδέν*] Imo *μηδέν*. Idem conj. Mein. *οὕτως μῶρον*] Malim *οὕτω μῶρον*.

II. 74. (98) *οὐ πλέον κνεράλλων*] Lege *οὐ πλέων* —.

II. 78. (101) *αὐτοῖβηρος τραγοπιῶγων* Cobet., coll. *αὐτοβορέας* et *similibus*.

II. 80. (105) *οἶσθας*] Cf. Alex. III. 389. (V. 11.). Men. IV. 174.? Philem. IV. 14.? Qu. *οἶδας*, quod legitur Herod. III. 72., ut *οἶδαμον* VII. 214. Contractum est *οἶσθα* ex *οἶδασθα*.

II. 83. (112) V. 1. *πατρικοῖσι*] *πατρίοισι* Herw. Recte. Cf. e. g. Ran. 1533. V. 2. *τὸ κεινέον*] *τοῖς* (aut *τοῖσιν*) *ἐπινέουσι* Herw. Cf. schol. ad Pac. 1243., ubi pro *ὀξεβάφων ἦν ἐπιπλέον* τὸ *πληθος* lege *ὀξεβάφων ἦν ἐπιπλεόντων πληθος*. Apud Athen. l. l. *κοιτάβια* (*κοιταβεῖα* Herw.).

II. 84. (115) *Σπάρτην λέγω τὴν Σπαρτιάδ', οὐ τὴν σπαρτίνην* recte, opinor, corrigit Meinekius.

II. 87. (123) *δωροδοκεῖται*] *Corrumpitur*. Anglice, is bribed. Cf. Polyb. 26, 3, 13. *δωροδοκηθεῖς*. 6, 56, 2. 23, 8, 3. Dinarch. 98. 34. *τὸ δωροδοκούμενον χρυσίον*. Fort. *δωροδοκεῖ τι*. Cf. ad Ach. 842.

II. 88. (125) *ἦ πρῆσβυται*] *Lege ὦ πρῆσβυται*. *προβῶντες*] *Qu. βιβῶντες*. Sic *μακρὰ βιβῶν* II. γ'. 22. *κοῦφα βιβῶν* Pind. Ol. XIV. 24.

II. 90. (127) *γέγραφε*] *γέγραπται* R. Ellis.

II. 90. (128) *χλιαρὸς ταγηρίας*] Cf. Magn. II. 10. *ταγηρίας* — *χλιαροῦς*.

II. 91. (130) *σανδάλια Τυρρηνικά*] *λυχνεῖα Τυρρηνικά* memorantur Pher. II. 288.

II. 92. (131) *ὄσταφίσιν ὕσει*] Cf. Nicoph. II. 851. *δέτω δ' ἔτνει*. Pher. II. 316. *ὁ Ζεὺς δ' ἕων οἴνω καπνία κατὰ τοῦ κεράμου βαλανεύσει*.

II. 93. (134) *τρισνάτον*] *Qu. τρινέατον*, ut *τρίπρατος* (anon. IV. 626), *τρίπαλτος*, *τριπόλιστος*, etc. Nisi scribendum *τρὶς νεατόν*.

II. 94. (135) *δράμαι*] Fort. *δρῶ δῆ*, aut *δρῶμεν*. Sed cf. ad Arist. Vesp. 183.

II. 95. (138) *κάμπιπλάμενοι πυριάτη*] *Lege κάμπιμπλάμενοι πυριάτων*. Cf. Arist. Ach. 447. *ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι*. Vesp. 1127. *ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος*. Eccl. 56. *τριχίδων* — *ἐμπλήμενος*.

II. 96. (140) *τῆ νῦν*] *τῆ νῦν* malit Herwerden. *πίθι*] Cf. Arist. Vesp. 1489. *πίθ' ἑλλέβορον*. Antiph. III. 88. *οὐ δ' ἀλλὰ πίθι*. Alex. III. 489. Men. IV. 182. Diph. IV. 384. *ἤδη, καὶ τοῦνομά μ' εὐθὺς ἐρώτα*] *ἤσθῃ* (Cyclops), *καὶ τοῦνομά μ' εὐθὺς ἐρωτᾷ* Herwerden. Ipse malim *ἤδη καὶ τοῦνομά μοι τὸ σὸν εἰπέ*. Apud Homerum Cyclops dicit ad hospitem, *δός μοι ἔτι πρόφρων καὶ μοι τὸν οἴνομα εἰπέ* | *αὐτίκα νῦν κτλ.* Apud Euripidem Cycl. 548. *οὐ δ', ὦ ξέν', εἰπέ τοῦνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν*.

II. 97. (141) *Μάρωνα*] Cf. Clearch. IV. 564. *οἶνος Λέσβιος*, | *δὲν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ Μάρων*.

II. 97. (142) V. 1. *Qu. ποῦ ποτ' εἶδες, εἰπέ μοι, | τὸν ἄνδρα Λαρτίου φίλον παῖδ'*; B. *ἐν Πάρῳ σικυὸν κτλ.*

II. 98. (143) *Qu. οὐκ ἐστὶ ταῦτ', οὐχ, οἶα τάπτι Χαριξένης*. Vel *οὐκ ἐστὶ ταῦθ' ὅποια* —. Vel *τάδ' οὐκέτ' ἔσθ' ὅποια* —.

II. 99. (144) *ἀλυσκάζουσιν*] Cf. Hom. II. ε. 253. *ἀλυσκάζοντι*.

II. 100. (149) V. 1. *σιγάν νῦν ἄπας ἔχε σιγάν*] *σίγα νῦν πᾶς, ἔχε σίγα* Cobet. Alioqui scribendum fuisset *σιγῆν*. V. 4. *Ὀδυσσεῖ* | *θεῖω*] *Ὀδυσσεῖ δῖω* (AEIΩI) Cobet.

II. 101. (150) *νεοχμόν*] *νεοχμόν τι* Elmsl. Ed. Rev. XIX. 88. hoc metri genere (tetr. anap.) exordium hujus fabulae scriptum

esse admonens ex Hephaestione c. 8. *νεοχμόν τι* Elmsl. ad Med. 1224.

II. 105. (155) *μισεῖ γὰρ πάνν τὰς γε γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπεται νῦν* Blomf. in Mus. Crit. I. 143. Sed v. Phot. in v. παιδικά.

II. 108. (161) V. 2. *τοῖς ἄρτοις ἱστραγάλιζον*] Cf. Telecl. II. 362. *μήτρας τόμοις οἱ παῖδες ἔν ἱστραγάλιζον. μᾶζαι — δρυπεπεῖς*] Cf. Telecl. II. 374. *ξυγγενέσθαι — δρυπεπεῖσι μᾶζαις.* V. 3. *κατ-εβέβληντο*] *Αἴνον κατεβάλλοντο*, imperfectum ut *ἱστραγάλιζον*? Nisi latet aliud quid. Suspectum etiam *Αἰγιναῖαι*. *βῶλοις τε κομῶσαι*] Cf. Pher. II. 355. *ξανθοτάτοις βοτρυχοῖσι κομῶν.* Qu. *βῶλοί τε κομῶσαι.*

II. 109. (164) Qu. *ἄρξει γὰρ αὐτοῖς διποδίας καλή καλῶς.* Cf. Arist. Ach. 253. *ὅπως τὸ κανοῦν καλή καλῶς | οὔσαις.*

II. 110. (165) *αὐτόματα δ' αὐτοῖς (vel τούτοις) θεὸς ἀνίει (ἀνίεται Grotii ms.) τάγαθὰ* Dobr. Adv. II. 360, coll. Arist. Ran. 1462. Diph. IV. 380. *ἔκει — αὐτόματα πάντα τάγαθὰ.*

II. 110. (166) *μὴ ξυντιχίε βαρυνόμενοι*] Scribe cum Krehlio *ξυντιχίαν*, et in Sophoclis loco apud Priscianum *ὁσμῆν* (pro vulg. *ὁσμῆς*) *μόνον | ὡς μὴ βαρυνθήσεσθέ μου.*

II. 111. (169) V. 1. *αὐθ' in anapaestis*, ut in Metag. II. 751. Arist. Vesp. 1015. *νῦν αὐτε λειψὸν πρόσχετε τὸν νοῦν.* Pac. 1270.

V. 3. *κομψῶν — θεατῶν*] Cf. Cratin. II. 225. *κομψός τις — θεατῆς.*

II. 112. (170) Sic Cobetus, (*ὁ Σημος*) | *αὐτὸς ἐπαίδευσέν σ' ἀνέθρεψέ τε δημοσίοισι | χρήμασιν εἰς ἤβην, ἵνα οἱ ποτε λοιγῶν ἀμύναις (ἀμύναιτο A. ἀμύναιο B. D. E. ἀμύναιντο Suid.)*

II. 113. (172) *ἀπέλοις παιζόνσ'*] Cf. Pher. II. 342. *καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκέλους.* Amph. III. 318. Pher. II. 272. *ἀντ' ἀστραγάλων κονδύλοισι παίζετε.* Cratin. II. 108. Telecl. II. 362.

II. 114. (174) *εὐέρων βοτῶν*] Cf. Aesch. Ag. 1389. *εὐπόκοις νομεύμασιν.*

II. 116. (181) V. 1. *ἐπαναστρέψαι*] *ἐπανατρέψαι* recte Bentl. Mein. *ἐπαναθρέξαι* Herwerden A. C. p. 25. Sic *περιθρέξαι* Arist. Thesm. 657. Fortasse recte. *βοῦλομαι τὸν πρὶν λόγον*] *Lege βοῦλομ' ἐς τὸν πρὶν λόγον.*

II. 117. (183) V. 1. *Μενδαῖον*] Cf. Herm. II. 410. Philyll. II. 865. Eubul. III. 263. Men. IV. 163. V. 3. *ἀπαλὸς καὶ λευκός*] Agatho ut *λευκός* et *ἀπαλός* describitur Arist. Th. 191 sq. *ἄρ' οὔσαι τρία;*] Cf. Eq. 1188. *ὡς ἡδὺς, ᾧ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.*

II. 118. (185) *τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέροντ' ἔγωγ' ἐκθήκομαι* corrigunt Dobraeus et Meinekios. Sic Latini deperire aliquem. Qu. — *ἔγωγε τήκομαι*, ut participium aliquod quale est *ὄρων* excidisse statuas. Sic Arist. Vesp. 317. *τήκομαι μὲν πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς ἐμῶν ἑπακούων (ἢπ' ἀκούων?).* Vel *τὸν ἴσον ἴσῳ φέροντ'*, *ἐγὼ δὲ τηκομαι.* Sed scripserat, opinor, — *ἐγὼ βδελύττομαι.*

- II. 119. (186) V. 2. *τέκοι*] *Malim τέκοις*. Idem suadet Cobet.
- II. 119. (187) V. 1. *Malim ὄναξ Ἀπολλων*, ut in Arist. Pac. 237. Cf. Eup. II. 464. *ὄναξ Μιλτιάδην*. Aristoph. II. 1180. *ὄναξ δέσποτα*. Men. IV. 272. *ὦ δέσποτ', ὄναξ*. V. 2. *δωδεκάκρονον*] Allusio ad fontem aquae sic appellatum. V. Hesych. h. v. Antea idem *ἐννεάκρονος* vocabatur et *Καλλιρρόη*. V. Thuc. II. 15. Paus. I. 14. 1. Plin. H. N. IV. 7. 11. *καναχοῦσι πηγαί*] Cf. Cratin. II. 162. *καναχῶν — ἀλέκτωρ*. V. 3. *τί ἂν εἴποιμί σοι;*] *τί ἂν εἴποιμ' ἔτι;* recte Dind. V. 4. *εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα*] Cf. Arist. Plut. 379. *τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασιν τῶν ἡγήτορων*. Pac. 644. *χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύνουν τὸ στόμα*. V. 5. *ἅπαντα ταῦτα*] *ἅπαντα ταῦτα* malit Herwerden, coll. Eq. 99. *ἦν γὰρ μεθ' υσθῶ, πάντα ταῦτα καταπάσω | βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων (κατακλύσω βουλευματίους —?)*.
- II. 122. (188) V. 1. *Leg. πῶς ἂν τις αὐτὸν, πῶς τις ἂν* — —. V. 2. *τοῦ πότου — τοῦ λίαν πότου*] Cf. Men. IV. 275. *ἀγαθὰ, τὰ λίαν ἀγαθὰ*.
- II. 123. (189) V. 1. *ἀτὰρ ἐννοῶμαι δῆτα* —] Qu. — *δῆ τι*. V. 2. *τῆς ἡλιθιότητος*] *τῆς ἡπιότητος* Cobet. Recte, ut videtur.
- II. 123. (191) *τὰμὰ δὴ ξυνίετε*] Scripserat, ni fallor, *τὰμ' ἔπη ξυνίετε*. Cf. Eupol. II. 546. *ἀλλ' ἀκούετ', ὦ θεαταί, τὰμὰ καὶ ξυνίετε | ῥήματ'*.
- II. 124. (192) *νεωσοίκων λαχεῖν*] Imo — *τυχεῖν*.
- II. 125. (193) V. 1. *γράφ' αὐτὸν ἐν ἐπεισοδίῳ*] Cf. II. 126. *Ἐπέρβολον δ' ἀποσβέσας ἐν τοῖς λέχνουσι γράψον* (θάψω Dobr.). Qu. *γράφ' αὐτὸν | ἐν Πεισίου. Πεισίας* commemoratur Cratin. II. 152. V. 2. *κυβεύων*] Aliud quid latere suspicatur Herw.
- II. 126. (194) *γράφον*] *θάψω* Dobr. Qu. *θάψον*. Sed cf. Fr. prox. praec. ex eadem fabula, *γράφ' αὐτὸν | ἐν ἐπεισοδίῳ*.
- II. 126. (195) *χορδῆς τόμος*] Cf. Axionic. III. 535. Alex. III. 442. *χορδαρίον τόμος*.
- II. 127. (196) Cf. Stratt. II. 771. *Ἐρμῆς, δν ἔλκοσ' οἱ μὲν ἐκ προχοιδίου, | οἱ δ' ἐκ καδίσκου*.
- II. 127. (197) *ἐκτὸς οὐ πολλοῦ χρόνου*] *Lege ἐντὸς* —. Et sic Mein.
- II. 129. (198) *ἀραχνίων*] *ἀραχνιδίων* Herw. Cf. ad Plat. II. 620. *τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις* (α).
- II. 130. (200) Qu. *ἀριθμήσεις κάδου; vel — ἀριθμήσεις; B. ἐγώ;*
- II. 132. (205) *βορραῖς*] *βορέας*, Atticam formam, restitui jubet Herw., coll. Vesp. 1124. *δθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο*. Recentior forma *βορραῖς* legitur Alex. III. 403. Ariston. II. 700. Amph. III. 320.
- II. 133. (206) V. 2. *πόλιν δούλων*] Cf. Anaxand. III. 162. *οὐκ ἔστι δούλων — οὐδαμοῦ πόλις*.

Π. 140. (216) *δελέαστραν*] *Imo δελεάστριαν*. Cf. Π. 200. *Θηλάστριαν*. Adde fragmentum apud schol. Ven. ad Arist. Vesp. 1187. *Ἀνδροκλῆα δὲ Κρατῖνος Σεριφίοις φησὶ δοῦλον καὶ πτωχόν, ἐν δὲ ὄραις ἡταιρηκότα ἄρα (Ἀριστοφάνης Bergk.) τὸν αὐτόν.*

Π. 141. (219) *οὐ σῖτον* —] Cf. Xen. Cyr. III. 1. 24. *οὔτε σίτου οὔτε ἔπνον δύνανται τυγχάνειν.*

Π. 142. (221) *σπόδιζε*] Qu. *σφάδαζε*.

Π. 143. (224) *ἀργυροκοπιστήρες*] Confer *ἀργυροκόπος*, Phryn. Π. 582.

Π. 145. (228) V. 3. *περισσοκαλλεῖς*] *Annon περιττοκαλλεῖς?*

Π. 146. (229) *παρὰ χερσὶ*] *Malim μετὰ χερσὶ*. Idem conj. Mein.

Π. 150. (233) *ὡς ὄνος* schol. Plat. *ὄνοι* Eust. *ὄνοι δ'* Mein. Qu. *ὁ δ' ὄνος* — *κάθεται*. Cf. Men. IV. 225. *ὄνος λίρας*. Cratin. Π. 48. *ὁ δ' ὄνος ἔεται*. *ἀπωτέρω*] Cf. Soph. Oed. R. 137. Plat. Phaedr. 254 C. *ἀπελθόντε* — *ἀπωτέρω*. Rep. V. 449 B. *σμικρὸν* — *ἀπωτέρω τοῦ Ἀδειμάντου καθῆστο*.

Π. 151. (234) *σχίνον μεγάλην*] Qu. *σχίνου κεφαλῆν*, ut in Arist. Fr. 251. *σχίνου κεφαλῆν κατορύττειν*. *Σχινοκέφαλον* Periclem dicit Cratinus Π. 61.

Π. 155. (238) *χῆν*] Cf. Arist. Av. 521. *Λάμπων δ' ὄμνος' ἐτι καὶ νυνὶ τὸν χῆν', δταν ἐξαπατᾷ τι*. *μέγιστος ὄρκος*] Qu. *ὁ μέγιστος ὄρκος*. Cf. Thuc. V. 47. *ὀμνύντων ὄρκον τὸν μέγιστον κατὰ ἱερῶν τελείων*.

Π. 157. (240) *ἐξ ἀσαμίνθου κέλικος λείβων*] I. e. *ὡς κέλικος*. Cf. ad Pher. Π. 299. (v. 19.).

Π. 159. (246) *ῥόδον*] Cf. Antiph. III. 46. *τὸν ῥόδον λάμβανε*.

Π. 160. (248) *αἰξ οὐρανία*] Cf. Com. anon. IV. 667. *οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον*.

Π. 161. (249) *έτοῖν*] *ἐν έτοῖν* Dind. *έτέοιν* conj. Mein. Hoc praestat in hexametro.

Π. 162. (250) *καναχῶν* — *ἀλέκτωρ*] Cf. Π. 119. *καναχοῦσι πηγαί*. *ὀλοόρητος*] Qu. *ὀλορηῖος*. Homericæ forma est *ὀλορηῖος*, Od. δ'. 410. Theocr. XXV. 185. *λέκων τ' ὀλορηῖόν ἔθνος*. Cf. Π. β'. 723. *ὀλοόρητος ἕδρον*.

Π. 163. (251) Dimetros restituit Cobetus, *ἴτω δὲ καὶ τραγωδίας | ὁ Κλεομάχου διδάσκαλος, | παρατιλιτριῶν ἔχων χορὸν | Ἀνδιστι τιλλουσῶν μέλη | πονηρά*.

Π. 164. (253) *διήγες οἶναρον*] *διήγες μοῖραν* Mein. Herwerden. *οἶναρον ἔλκων τῆς τραγῆς*] *Lege χοιδάριον ἔλκων τραγῆς*. Cf. Telecl. Π. 368. *οἶνον ἔλκειν ἐξ* — *λεπαστῆς*. Arist. Fr. 163. *διελκύσαι τῆς τραγῆς*.

Π. 165. (254) *ἐκείνος αὐτός* [έστιν] — supplet Herwerden. Cf. Arist. Thesm. 514. *λέων λέων σοι γέγονεν, αὐτέμαγμα σόν*.

Π. 165. (255) *μῶν βδελυγμία* —] Haec fortasse Platonis comici sunt. Confer Plutarchi verba de Rep. ger. p. 801 B. *καὶ πάλιν*

αἰτοῦντα λεκάνην καὶ πτερόν, ὅπως ἐμέση. Cf. ad Plat. Π. 681.
 πτερόν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω] Cf. ad Arist. Ach. 584.
 φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν. Nub. 907. δότε μοι
 λεκάνην. Theopomp. Π. 808. σπόγγος, λεκάνη, πτερόν, λεπαστή.

Π. 165. (256) Cf. Theopomp. Π. 808. σπόγγος, λεκάνη, πτερόν.

Π. 166. (258) τί ταῦτα πράσσω; ἴφασκ' ἀνήρ οὐδὲν ποιῶν
 Cobet. Malim ταῦτ' αὐτὰ πράττω cum Dobraeo.

Π. 167. (261) ἔδει παρέχειν ὃ τι τις εὔξαιτ' ἔμβραχυν] ἔδει
 παρασχεῖν — Cobet. ἔδει σε παρέχειν — Elmsl. ad Prom. 768.
 Qu. ἔδει παρασχεῖν σ' —. ἔμβραχυν] Legitur etiam Arist. Vesp. 1120.
 Th. 590. Cratin. Π. 167. Plat. Gorg. 457 A. ἔμβραχυν περὶ ὅτου ἂν
 βούληται. Hipp. min. 365 D. ἀλλ' ἐρώτα ἔμβραχυν ὅ τι βούλει.
 Theag. 127 C. ὅτου ἂν δέη ἔμβραχυν. Lys. XIII. 92. καθ' ὅσον ἂν
 βραχύν (ἔμβραχυν Dobr. Cobet.) ἕκαστος δύνηται. Hyperid. apud
 schol. Plat. In Hesychii loco (l. 6.) pro ξηρῶς ποιεῖν lege ξηρῶς
 γελᾶν. In Photii loco (l. 13) pro Μουσικάφρους qu. Μουσικάφρης,
 quod et Hesychio restituendum videtur. Ibid. (l. 14.) Qu. Ἀρι-
 σταρχος δὲ ἐπὶ τοῦ σκώπιοντός τινος ἀηδῶς ἐπιγελᾶν.

Π. 170. (268) In Poll. X. 40. pro νομιζόντων lege νομιζόμενον.

Π. 171. (272) Fragmentis hujus fabulae adde schol. Ven. ad
 Arist. Vesp. 1187. Ἀνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σεριφίους φησὶ δοῦλον
 καὶ πτωχόν, ἐν δὲ Ὄραις ἡταιρηκότα ἀρα (αὐτὸν Ald. Ἀριστοφάνης
 Bergk. prob. Dind. Sed aliud quid latere suspicor, fortasse αἰσχυρῶς)
 τὸν αὐτόν. Ad Cratini Ὄρας haec spectare vel ipsa orationis
 forma ostendere videtur. Cf. ad Arist. Fr. 486.

Π. 173. (276) ὃ μερίστη γλῶττα —] Cf. Arist. Fr. 719. μέ-
 λαινα δεινὴ γλῶσσα (γλῶττα?) Βρεττία παρῆν. Ubi tamen v. annot.

Π. 175. (278) καὶ πῶς ἂν Ἰσχομάχου σὺ γεγονῶς Μυκονίου |
 φιλόδωρος εἶης; Cobet. Qu. πῶς ἂν ποτ' Ἰσχομάχου γε γεγονῶς
 Μυκονίου | φιλόδωρος εἶη;

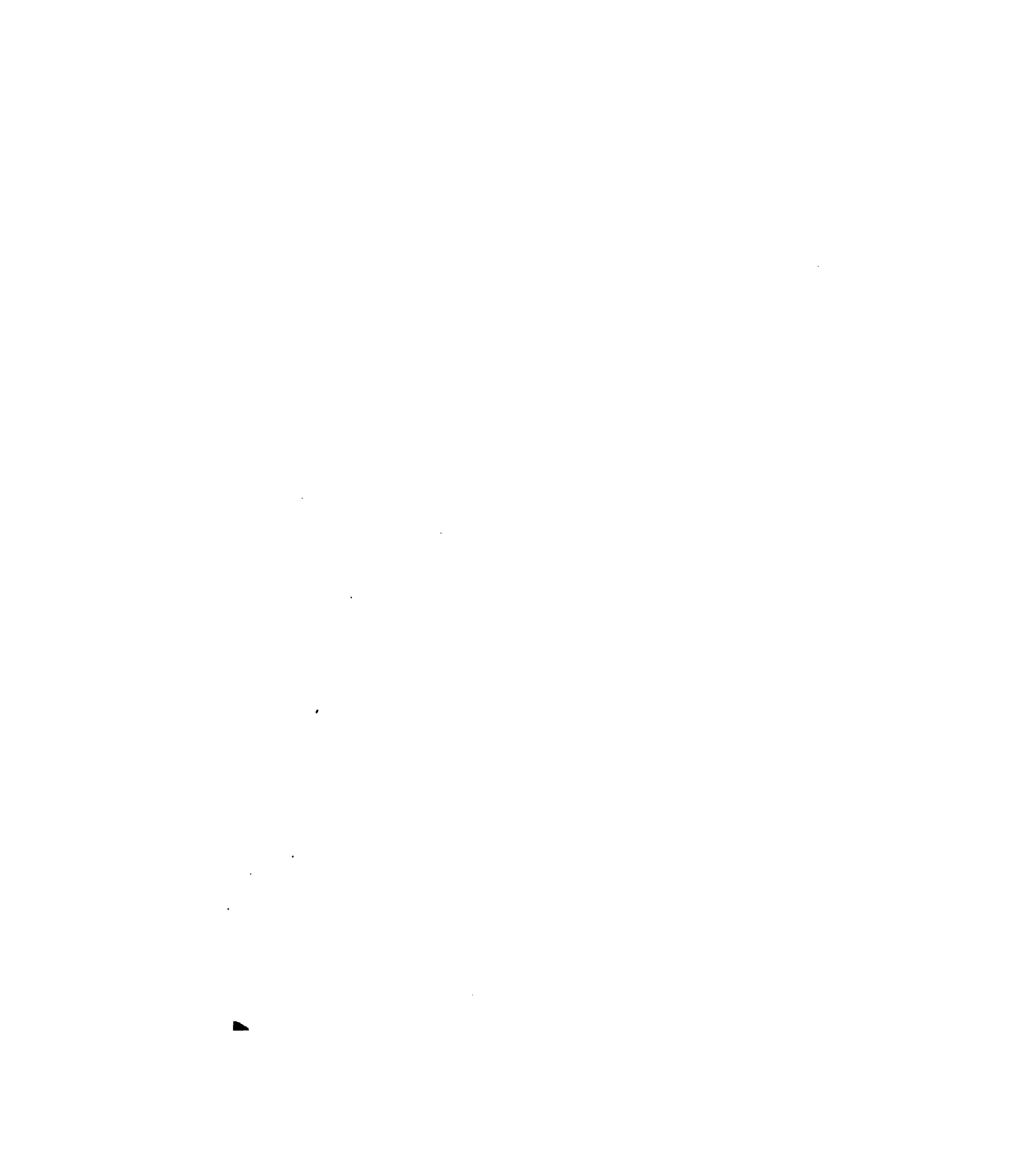
Π. 177. (281) ὧδ' ἐπηγλαῖσμένοι] ὡς ἐπηγλαῖσμένοι Madvig.
 Qu. ὥσπερ ἠγλαῖσμένοι. Sed cf. Arist. Eccl. 575. ἐπαγλαῖουσα.
 Fr. 548. ἢ ἐπαγλαῖση τὸ παλημάτιον καὶ μὴ βήτων καταπίνη.
 Antiph. III. 148. ἀστάραγος ἐπηγλαῖζετ' (ἠγλαῖζεν libri).

Π. 177. (282) τοῖς δ' ἄλλοις οὐ λαχάνοις] Lege τοῖς δ' ἄλλοις
 οὐ λαχάνοις, οὔ. Vel τοῖς δ' ἄλλοισιν λαχάνοις οὔ.

Π. 178. (283) διάπλευς] Malim ἀνάπλευς. Cf. Arist. Eccl. 1072.

Π. 178. (285) ἐν καλαῖς θριδακίαις] Ex anapaestis, opinor.
 Prosodia enim vocis θριδακίνη est υυ---. Cf. Amph. III. 308.
 ἐν ταῖς θριδακίαις ταῖς κάκιστ' ἀπολουμέναις. Eubul. III. 210.
 μὴ (μῆ) παρατίθει μοι θριδακίνας. Stratt. II. 787. θριδακινί-
 δων (υυ-υυ-).

Π. 179. (286) τρίγλην δ' εἰ μὲν ἐδηδοκίη ἢ τένθου τινὸς
 ἀνδρὸς Cobet. ἐδηδοκίη] Cf. Arist. Ach. 938. πεποιθοίη. Thuc.
 II. 48. ἐσβεβλήκοιεν. VIII. 108. πεποιήκοι. VII. 83. παραδεδώκοιεν.

CHIONIDES.

II. 5. (1) V. 2. ἀτεχνῶς] ἀλόγους Bentl., coll. Eur. Fr. 425. κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλλογος ὥστε θῆρ, μόνος. Recte, opinor. σάμακι] Cf. Lysipp. II. 748. σάμακα. Ornamenti genus σαμάκια memoratur Com. anon. IV. 682.

II. 7. (6) (Men.? V. 14.) ἐπὶ τῷ ταρίχει —] Cf. Arist. Ach. 967. ἐπὶ τῷ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω. 835. παίειν ἐφ' ἄλι τὰν μάδδαν. Fr. 528. ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι. Eq. 707. ἐπὶ τῷ φάγοις ἤδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίφ; κόπτετον] κοπτέον Bergk. ad Arist. Fr. p. 305.

II. 8. (7) φροστὴν — καὶ πράσα] φρόστην — Dind. Sc. μάξαν. Cf. Anaxandr. III. 184. πράσα, γήτειον, κρόμμου, φροστή (φρόστη vulg.). Vesp. 610. φροστὴν μάξαν.

MAGNES.

II. 9. (1) μὲν μοι] Qu. μέντοι.

II. 10. (2) ταγηρίας ἤδη τεθέασαι —;] Cf. Arist. Nub. 370. φέρε ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ἔοντ' ἤδη τεθέασαι; 766. Ach. 610. ταγηρίας — χλιαρούς] Cf. Cratin. II. 90. χλιαρούς ταγηρίας. Metag. II. 753. Nicoph. II. 852.

II. 10. (6) εἰπέ μοι, νυνδὴ μὲν ὤμνυς —] Cf. Eur. Hipp. 233. νυνδὴ μὲν ὄρος βᾶσ' ἐπὶ θήρας | πόθον ἐστέλλου, νῦν δὲ ψαμάθους | ἐν ἀκνυάντοις.

II. 11. (7) ἀπρόστομον ξίφος] Herwerden confert Hippocr. de cap. vuln. c. 14. τῶν δὲ βελέων ῥήγγουσι μάλιστα τὸ ὀστέον — τὰ στρογγύλα τε καὶ περιφερέα καὶ ἀρτίστομα (ἀπρόστομα Herw.), ἀμβλέα τε ἔοντα καὶ βαρέα καὶ σκληρά.

ECPHANTIDES.

II. 12. (1) πόδας — ἐφθούς ὑός] Cf. Theophil. III. 629. πόδας | τέτταρας ὑείους.

II. 12. (2) Μεγαρικῆς κωμωδίας | ἄσμα (v. σκῶμμα) τι δίειμι] Μεγαρικῆς κωμωδίας | ἄσμ' οὐκ ἂν ἄδοιμ' Bergk. Comm. p. 359. ἐκ Μεγαρικῆς κωμωδίας ἄσμ' ἴδέ μοι probabiliter Burges. ad Eumen. 710., coll. Arist. Fr. Daet. XVI.

II. 13. (3) κισσοχαίτ' ἀναξ] Cf. Cratin. II. 194. Pratin. Fr. 1, 19. Arist. Ran. 1259. τὸν βακχεῖον ἀνακτα.

II. 14. (5) κακηγορίστατος] Cf. Pher. II. 293. κακηγορίστερον.

II. 226. (432) V. 1. εὐδήμου vulg. εὐδέσμου Burges. *Εὐδήμου* Mein. Qu. ὁ δὲ μετ' εὐδήμου (εὐδέτου?) τρέχων | κώμυθος, ἦν λοιπὴν ἔχων ἐτύγγανε. V. 2. κώμυθος] Cf. Theocr. IV. 18. και μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι. Theophr. H. Pl. IV. 12.

II. 227. (435) θράττει με τοῦνύπτιον] Cf. Pher. II. 270. ἐκεῖνο θράττει μ', ὅτι —. Mnesim. III. 570. μολπὰ (μολπᾶς?) κλαγγὰ θράττει.

II. 228. (437) πισσοκωνίας Ἄρης (πισσοκωνίας ἄρην cod.)] πισσοκωνήτων μύρον dixit nescioquis apud Hesychium in κωνῆσαι.

II. 228. (448) εὐθένει] Scribe ἠεθένει. Cf. Aesch. Eum. 895. 908. 944. *Εὐθηνέειν* apud Herodotum II. 91. 124. I. 66. et *εὐθηνήη* I. 85. *εὐθηνεία* Arist. Rhet. I. 5. 3.

II. 231. (449) ἐφ' ᾧ τ' ἔμαντήν] Fort. ἐφ' ᾧ τε ταύτην —.

II. 232. (452) ἔπειτα ἐθήκεν Zonaras, unde ἔπειτ' ἀνέθηκεν Cobet. Fort. ἔπειτ' ἔστηκεν.

CRATES.

II. 234. (2) βασιλείου μύρον] Cf. Philem. IV. 66. *βασιλεία σῦκα*.

II. 234. (3) καρδοπογλύφος] Qu. *καρδαμογλύφος*. Cf. Arist. Vesp. 1357. *κυμανοπριστοκαρδαμογλύφον*.

II. 234. (5) λυγνίδιον] Imo *λυχνείδιον*, dim. a *λυχνεῖον*. Et sic Herw. Cf. ad Herm. II. 411. et Arist. Fr. 115.

II. 235. (10) τὸν ἀχέν' — βλέπων] τὸν ἀχέν' — τρέπων Bernhardy. Ipse malim *στρέφων*. Cf. ad Arist. Pl. 152. In Suidae loco pro οὐκ ἀθήραν lege οὐκ ἀθάραν.

II. 236. (12) In Pollucis loco pro κάνητα lege κάνητας.

II. 237. (14) V. 2. αὐτὸς αὐτῷ -- διακονήσει] Cf. Arist. Ach. 1017. *αὐτῷ διακονεῖται*. Plat. Legg. VI. 763 A. *διακονοῦντές τε καὶ διακονούμενοι ἑαντοῖς*. Verba ἀλλ' αὐτὸς — *διακονήσει* praecedenti personae continuat Cobet. V. 5. *ὅταν καλῇ τι*] *ὅταν καλῆται* Bergk. Comm. p. 282. *ὅταν καλῇ τις* recte Casaubonus. *παρά- τίθου, τράπεζα*] Cf. Alex. III. 461. *παρέθηκε τὴν τράπεζαν*. V. 6. *αὐτή, παρασκεύαζε σαντήν* (σαντόν Ven.)] *αὐτὴ παρασκεύαζε σαντήν* Schweigh. Sed jure nomen aliquid latere suspicatur Elmsleius Ed. Rev. XIX. 88. Fort. *κίστη*, —. Aut potius *σπυρίς*. Cf. Aristoph. Fr. 464. *τὴν σπυρίδα λαβὼν | καὶ θυλακίσκον*. V. 7. *διάνιζ'*] Cf. Eubul. III. 220. *διένιψα — οὐδὲν σκεδὸς οὐδετώπιε*. Damox. IV. 531. *διανίζειν λοπάδας*. Fort. *ἀπὸνιζ'*. Cf. Pher. II. 270. *νυγὶ δ' ἀπονίζων τὴν κύλικα δὸς ἐμπιεῖν*. Arist. Vesp. 608. V. 9. Cf. Eur. Bacch. 1127. *Ἰνώ δὲ τὰπὶ θάτερον ἐξειργάζετο*. Thuc. VII. 84. *ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ παραστάντες*. V. 10. *οὐκὼν* —. vulg. Mein. *οὐκὼν* —; Cobet. *ἄλειπας εἰσαλείφων* codex A. *ἄλοι πάσεις ἀλείφων* Casaub. Elmsl. Mein. *ἄλι πάσεις* — Erfurdt.

Bergk. Comm. p. 282. Dind. Quocum confer v. ἀλίπαστος. Cf. Arist. Pac. 1074. τοῖς ἀλοῖ γε παστέα ταυτί. Antiph. III. 125. κεστρεὺς λεπιοθεῖς, ἀλοῖ πασθεῖς, ἐκστραφεῖς, | χρωσθεῖς. Alcae. com. II. 829. ἴνα τοὺς δασύποδας — ἀλοῖ διαπαύττειν ἔχης. Alex. III. 471. σμήσας τε λεπτοῖς ἀλοῖν. Arist. Nub. 1237. ἀλοῖν διασμηγθεῖς ὄναιτ' ἂν οὔτοσί. Theophr. Char. 9. τὰ κρέα ἀποτιθέσθαι ἀλοῖ πάσας. Sed displicet ἀλείφω. Vide igitur an corrigendum sit οὔκουν μεταστρέψας ταχέως ἀλοῖν πάσεις σεαυτόν; De anapaesto in sexta sede hujusmodi versus cf. ad Nub. 1066.

II. 238. (15) V. 1. τόδ'] τοι A. et sic Mein. Qu. τὰδ'. V. 4. ἀπὸ τῆς θαλάττης recte Bergk. ὡσθ' ἐκάστῳ ζεύσεται | ὥστε καὶ ὀνήσεται tentat Herw. V. 5. θῦδωρ] Scribe θοῦδωρ. Sic θοῖμάτιον (non θῖμάτιον), θαῖμάτια, etc. ἀνέχετε] Ita Dind. Qu. ἀνεχέ τις.

II. 239. (16) V. 2. τοὺς τε ταρίχους] Cf. ad Cratin. II. 41. Qu. τοῦ τε ταρίχους. ἡμῶν ἄπο χεῖρας ἔχουσθαι] Cf. Antiph. III. 13. δν ἂν ἴδῃ τὰς χεῖρας οὐκ ἀφέξεται. V. 4. Transpone οὐδ' ἀλλάντας ποιησόμεθ' οὐδὲ τάκωνας.

II. 241. (19) ἔπη τριπήχη] Cf. Vesp. 481. τῶν τριχοινίων ἐπῶν.

II. 241. (20) ἡμίεκτόν ἐστι χρυσοῦ] ἡμίεκτόν ἐστι, Χρυσέ, — Herw., de nomine servi Χρυσός coll. Vesp. 1250. ὀκτώ ὀβολοί] Eadem crasis est in Lync. IV. 433. ὀκτώ ὀβολῶν (scr. ὀκτώβολῶν). Amph. III. 313. ἡ δὲ κέστρα κτώ ὀβολῶν (βολῶν recte A.). et in τῷφθαλμῶ, etc. Sed scribendum per crasin ὀκτώβολοί.

II. 242. (24) Interpunge sic, παίζειν — | τὴν κυνητίνδ', ὥσπερ εἰκὸς | τοὺς καλοὺς, φιλοῦσ' αἰεί. Qu. παίζει δ' ἐν χοροῖσιν ἀνδρικοῖς | τὴν κυνητίνδ', ὥσπερ εἰκὸς, τοὺς καλοὺς φιλοῦσ' αἰεί. V. 1. παίζειν — τὴν κυνητίνδ'] Cf. ad Antiph. III. 137. φαινίνδα παίζων (παίσιων?).

II. 244. (27) V. 1. σκντίνη] Mendosum. Nec satisfacit σκνίγη.

V. 2. πευκίνοισι κύμασι] πευκίνοισι καύμασι (caloribus abiegnis) Madvig.

II. 247. (33) τριμίτινα] Cf. Lysipp. II. 745. τριμίτος ἐστι πλεκτός (πιῖλος conj. Mein.). Cratin. jun. III. 376. ἐὰν ἱππίσων ἢ τριμίτον ἔχητε. In Pollucis loco VII. 92. pro ὑποδήματος qu. ἐσθήματος.

II. 248. (38) ὥσπερ μήλον ἢ μιμαίκυλα] Qu. ὥσπερ μήλα γ' ἢ —, aut ὥσπερ μήλα καὶ —. Cf. Pher. II. 338. μήλα καὶ μιμαίκυλα.

II. 249. (39) σοι] Imo potius Dorice τοι. Et sic Mein. ἀποσχάσω] Cf. Plat. II. 658. ἀπέσχαζε.

II. 249. (44) ἀνεβιωσάμην] Fort. ἀνεβίων πάλιν. Cf. Timocl. III. 604. ἀνεβίω. Plat. II. 660. ἀναβίων' ἐκ τῆς νόσου.

PHERECRATES.

II. 252. (1) V. 4. μακρᾶς τριήρους σιτί'] Imo μιᾶς τριήρους σιτί'. Jure in locutione μακρᾶς τριήρους offendit Herwerden, qui tamen inepte μακρᾶς cum τῆς ἡμέρας conjungit. Cf. Antiph. III. 44. καταβεβρωκῶς σιτία | ἴσως ἐλεφάντων τετάρων.

II. 253. (2) V. 3. σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε] Cf. Cratin. II. 72. κοσμοσανδάλοις, ἴοις, καὶ σισυμβρίοις. Pher. II. 318.

II. 254. (5) V. 4. ὥστε τὴν κόμην ἐπιχεῖν θιγγανουσῶν τὰς μύλας] — περιανοουσῶν τὰς μύλας Kock. Ver. LVIII. p. 215., coll. Poll. VII. 180. στρέφειν τὴν μύλην, περιάγειν, περιφέρειν, περιελαύνειν. et Romanorum locutione molam circumagere (A. Gell. III. 3. 14.). Malim — περιτροπουσῶν τὰς μύλας. Sic ἑπέρου περιτροπή dicitur Plat. II. 616. Philem. IV. 11. "Cf. Ennium apud Non. 506, 4. 'ubi molarum strepitum audibis maximum.' Ovid. Fast. VI. 348. 'cessat opus, vacuae conticuere molae.'" (Kock.) Adde Arist. Eccl. 739 sq.

II. 255. (6) V. 4. Cf. Alcac. II. 832. ἔδω δ' ἐμαυτὸν ὥσπερ πολύπτους. Hesych. πολύπτοδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.

II. 256. (7) ἀλλ' οὐκ οἶσθα σέ] Scribendum forsitan ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως, ut in Arist. Thesm. 35.

II. 257. (9) V. 1. εἰς τὴν Αἴγυπτον [ἰόντα] Herw. Cobet. V. L. p. 244. V. 2. οἴκους λέξεις] οἴμοι, τί λέγεις; Herw., coll. Vesp. 696. ἵνα μὴ ξινέχη] ἵνα δὴ σὺνῆ] Herw. Qu. ἵνα συνναίη.

II. 258. (10) V. 1. Qu. δελφίνοφόρου γε (vel δελφίνοφόροιο) κεραίας (vel κεραία). V. 2. καταδύων] καταδύσει. Imo cf. schol. Thuc. VII. 41. οὐ ἐμπύπτοντες αὐταῖς διέκοπτον τοῦδαφος αὐτῶν καὶ κατέδνον.

II. 259. (14) βύρσης γλευκαγωγῶ ed. Bekker. ex codd.

II. 261. (18) V. 3. τῷ μηρῷ περιλάψαντες] — περιλέψαντες conj. Mein. Recte. V. 4. σπόνδυλον] σφόνδυλον Herwerden.

II. 264. (24) ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας] ἐκ τοῦ στόματος τῶν αἰγιδίων ὄζειν ὥσπερ μελικήρας Elmsl. ad Ach. 193. Qu. ὄζειν ἀπὸ —. Cf. Hermipp. II. 410. οὐ καὶ ἀπὸ στόματος — ὄζει ἴων κτλ. Herod. III. 23. ὄζειν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὡσεὶ ἴων. et Pher. II. 280. τοῦ στόματος ὄζει (pers.) κακόν. μελικήρας] Μελίηρα de muricis semine legitur Arist. H. A. V. 15. 1. μελικήρις tinea favosa ap. Hipp. μελίκηρον proprio sensu ap. Theocr. XX. 27.

II. 265. (27) ἀτραπίζοντες τὰς ἀρμονίας] Cf. Pher. II. 327. ἐκτραπέλους μυρμηκίας ἑξαρμονίους. et 334. (v. 23.).

II. 265. (29) στραγγαλίδας] Cf. Stratt. II. 783.

II. 266. (30) V. 1. σὺ δ' οὐδὲ θάσσον —] σὺ δ' οὐκ ἔλαττον — conj. Mein.

II. 266. (31) ἀγγέλλοντα] Malim ἀγγελοῦντα. Et sic Herw.

II. 267. (33) αὐταῖς Ἀθηναίαις τε Herw. Cf. Arist. Nub. 609. *πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις.*

II. 268. (34) ἀναθυῶσιν αἱ γεραίτεροι] Cf. ad Arist. Fr. 617 Bl.

II. 269. (37) ἕως παρασκευάζεται τὸ δεῖπνον εἴπαθ' ἡμῖν dubitanter Elmsleius Edinb. Rev. XIX. 88., qui huc fortasse pertinere suspicatur ejusdem verba II. 341. *δαφανίς τ' ἄπλυτος ὑπάρχει | καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ ταρίχη πνικτὰ καὶ κάρνα (καρύκη Elmsl.).*

V. 4. φύσκης τόμος] Cf. Mnesim. III. 569. *τόμος ἡνύστρου, | χορδῆς ἕτερος, φύσκης ἕτερος.* V. 5. *ποὺς ἐφθός]* Cf. Ephant. II. 12. *πόδας — ἐφθοὺς ὄς.*

II. 270. (38) V. 2. B. *ἀγαθόν γ' ὁ κίθαρος καὶ πρὸς Ἀπόλλωνος.* A. *πάνυ δ' | ἐκείνο — Herwerden.* V. 3. *θράττει]* Cf. Cratin. II. 227. *θράττει με τὸν ἴππνον.* Mnesim. III. 570. V. 4. *ἐν κισθάρῳ τι κακόν]* Leg. *ἐν κισθάρῳ τι καὶ κακόν.*

II. 271. (41) V. 2. Cf. Alex. III. 426. *ὥστ' ἐξελὼν ἐκ τοῦ λυχνόχου τὸν λύχρον.* Men. IV. 87. *πανόν, λύχρον, λυχνόχον.*

II. 272. (44) *οὐκ ἀπολιβάζω καὶ τριγώνους καὶ λύρας]* Legem *οὐκ ἀπολιβάξεις ξὺν τριγώνοις καὶ λύραις; Vel — ξὺν τριγώνοις ἀποτρέχων; Vel σὺ δ' ἀπολιβαζ' αὐτοῖς τριγώνοις καὶ λύραις.* Cf. Eur. II. 518. *οὐκ ἀπολιβάξεις (ἀπολιβάξεις vulg.) εἰς ἀποικίαν τινά;* et ad Arist. Av. 1467.

II. 272. (45) *ἀντ' ἀστραγάλων]* Qu. *ἀντ' ἀστραγάλων νυν. —*

II. 274. (49) Ipse correxerim οὐ δεινὸν ὀβελίαν μὲν σποδεῖν, ἄρτον δὲ μὴ προτιμᾶν; Vel ὡς ἄφελ' ὀβελίαν σποδεῖν. Vel ὡς δεινὸν — ὀβελίαν] Sc. ἄρτον. Cf. Arist. Fr. 155 D. Nicoph. II. 852.

II. 274. (50) *μαινιδίους]* Cf. Arist. Fr. 242. *μαινίδια καὶ σηπίδια.*

II. 274. (51) V. 1. *συσκευασάμενος δεῖπνον]* Cf. Xen. Hell. VII. 3. 4. *συσκευασάμενος χρήματα ἤχετο.* Arist. Vesp. 1251. *παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκευάζέ μοι.* Ach. 1096. *ξόγλειε, παῖ, δεῖπνόν τε συσκευάζέ μοι.* εἰς (ἐς) τὸ σπυρίδιον recte Kunkel.

V. 2. Qu. *ἐβάδιζεν ὡς (gl. πρὸς) Ὀφέλαν.* Vel — εἰς Ὀφέλου. Cf. Apollod. Car. IV. 447. *ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκλιτον εἰσδεδυκέναι.* Sic Arist. Vesp. 1250. *ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκλήμονος ἵμεν.*

II. 275. (52) V. 1. *φέρεται, πνίγεται]* δυσφορεῖ καὶ πνίγεται conj. Mein. Recte, ut videtur. "Possis etiam *πρίεται καὶ πνίγεται.* V. Pher. Crapat. I. 4." (Herw.) V. 2. *ἀποκριθῶ]* "Aut corruptum est *ἀποκρίθῶ*, pro qua forma veteres Attici constanter utebantur aoristo medio *ἀποκρίνωμαι*, aut falso hoc fragmentum tribuitur Pherecrati. Verba essa videntur mulieris querentis de marito suo. Cf. Thesm. 508 sq." (Herw.)

II. 275. (53) Qu. *ὅστις παρέθηκέ μοι τραχήλι' ἰχθύων.*

II. 276. (55) *ἄρδαν]* Sordes, spurcitiem. Hinc *ἀρδαλοῦν*, conspurcare, Philem. IV. 18. *θοιμάτιον ἡρδάλωσέ μου.*

Π. 276. (56) V. 1. *Qu. κῆτα μυροπόλῃν τί παθεῖν ἄνδρ' ἐχρῆν καθήμενον* —; V. 3. *τοῖς μειρακίοις ἐλάλει*] *τοῖς μειρακίοις ἔν' ἐλάλει* Herm. *Qu. τοῖς μειρακίοισιν λαλεῖν.* V. 5. *οὐ μὴν οὐδ'*] *Qu. οὐδὲ μὴν οὐδ'* —.

Π. 278. (58) *ἀλοάσαντ'*] Cf. Arist. II. 1199. *ἀλοᾶν τὰς γνάθους. ἐκποιῆσαι*] *ἐμπολῆσαι* Herw. In Eustathii loco p. 1405, 22. pro *ὀβολομαίῳ* lege *ὀβολομαίῳ*.

Π. 279. (62) *ἤδη μὲν ὦαν — λουμένῳ προζώννυται*] *ἤδη — λουμένῳ προζώννυτε* Bentl. Mein. Lege *ἤδη — λουμένη προζώννυται.* Cf. Theopomp. II. 807. *τηνδὲ περιζωσάμενος ὦαν λουτρίδα κτλ.* Herm. II. 405. *ὦρα μάττειν καὶ τὴν ὦαν περιδεῖσθαι | περὶ τὴν ὀσφύν.*

Π. 280. (65) V. 1. *φέρε δὴ κατακλινῶ.* —] Haec ad fabulam *Κοριανῶ* refert, ejusdemque mulierculae (*Κοριαννοῦς*) esse atque Fr. III. (67.) opinatur Cobetus ad Hyperidem p. 111. *κατακλινῶ*] *Conjunctivus aoristi passivi.* Cf. Arist. Vesp. 1210. *πῶς οὖν κατακλινῶ;* Inconsulto Meinekius *κατακλίνω* posuit. *τράπεζαν φέρε*] *τράπεζαν εἰσφέρει* Bergk. Comm. p. 300. Cf. Arist. Vesp. 1216. *τὰς τραπέζας εἰσφέρειν.* Fr. 447. V. 2. *καὶ κύλικα κἀντραγεῖν*] Cf. Antiph. III. 76. *ἐντραγεῖν, σπονδῆ, κρότος.* V. 5. *τοῦ στόματος ὄξει κακόν*] Cf. Pher. II. 264. *ὄξειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας.* Cratin. min. III. 374. *τῆς γῆς ὡς γλυκὸν | ὄξει.*

Π. 281. (66) V. 1. *πεφρωγμένων*] Cf. ad Stratt. II. 64. Epich. Fr. 102. *(καὶ) φασήλους φῶγε θάσσον:* et ad Pac. 1144. Hinc *φωκτός* (tostus) Nicand. apud Athen. 126 C. et Lucian. Lexiph. 3. Scribendum forsitan *πεφρωγμένων*, aut *πεφρωσμένων* (a *φρῶζειν*, Stratt. II. 789.). Nisi forte corrigendum *πεφρωγμένων*. Cf. Thuc. VI. 22. *πυρρὸς καὶ πεφρωγμένος κριθάς.*

Π. 281. (67) V. 3. *γλίσχρον τε*] *γλίσχρον γε* Cobet. Cf. Euphron. IV. 493. *ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.* V. 4. *λάβω κόρη σοι τὴν κοτυλίσκην*] *λάβω κυρίσοι τὴν* — unicus testis codex Marcianus. *λάβ', ὦ Συρίσκει, τὴν κοτυλίσκην* Cobet. Cf. Anaxipp. IV. 466. *Συρίσκει.* Philem. IV. 44. *Σύρα Σύρα.* Apollod. Car. IV. 444.* *ὦ Σύρα.* *Qu. τί λαβὼν κεράσω ἔγώ σοι κοτυλίσκην;* *A. μηδαμῶς* —. Vel — *τὴν κωλίγκην;* *A. μὴ μηδαμῶς* —. V. 7. *εἰς τὴν ἐμὴν νῦν* *B. εἰς τὴν ἐμὴν νυν* (aut *οὖν*) Cobet.

Π. 282. (68) V. 1. *ἔδαρῃ ἑχέεν σοι*] Sub. *οἶνον.* Cf. Ephipp. III. 329. *οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον πολὺν | ἔδαρῃ.* Alex. III. 487. 488. V. 4. *τέτταρας*] Imo *τέτταρα* (sc. *μέρη*). Sic Diod. II. 839. *τέτταρα καὶ δύο.* Ephipp. III. 329. *τρία καὶ τέτταρα.* et ad Alex. III. 487.

Π. 285. (73) *ἀνὴρ γέρων ἀνόδοντος ὦν, ἀλλ' ἐντίθει* Herw. *ἀλήθει*] *Delendum hoc judicant Mein. Herw.* Attice enim dicentur *m* fuisse *ἀλεῖ*.

Π. 286. (75) *κάνυδρουναι τὸν κάδον*] Qu. — *τῷ κάδῳ*. Men. IV. 78. *ἀρπάσαντες τοὺς κάδους — ἕδρουνον*.

Π. 286. (76) Qu. *πᾶς δ' ἀνὴρ | ἕσαστε τεχνος ἢ κόικ' ἢ κωρύκουσ* (κώρυνον?). *κόικ'*] Cf. Antiph. III. 34. *ἀγγεῖον ἀλφιτήριον κόιξ*.

Π. 287. (78) V. 1. *πύρεττε — τρώγε σύκων τοῦ θέρους*] Cf. Nicoph. II. 850. *ἐὰν δέ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας | τρώγων (τραγῶν?) καθεύδη γλωρὰ, πυρετὸς εὐθείως | ἦκει τρέχων*. Arist. II. 1138. *ἔτρωγ', ἵνα κάμοι, σῦκα τῆς μεσημβρίας*. V. 2. Cf. Herm. II. 406. *τῶν φιβάλων μάλιστ' ἂν ἢ τῶν κοράκειων*. Apollon. II. 880. Arist. Ach. 803. V. 3. *κάμπιμπλάμενος* vulg. *κάμπιπλάμενος* B. Mein. Revocanda vulgata. Cf. ad Cratin. II. 95. *κάμπιμπλάμενοι πυριάτη*. Eubul. III. 224. *οὐδὲ δειπνῶν — ἐμπίπλαται (ἐμπίπλ. vulg.)*. *κάθεινδε τὰς μεσημβρίας*] Cf. Baton. IV. 501. *τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν*. V. 4. *πέπρησο καὶ βόα*] Cf. Amph. III. 312. *ὁ δ' ἐπρήσθη — οὐ λαλῶν ἔλα | τὰ ῥήματ'*.

Π. 287. (79) Corrigendum forsā *ὄπως | τακεροὺς ποιήσεις* —.

Π. 287. (80) Divide sic, *ταῦτ' ἔχων | ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀρπαζέτω τὰς ἐγκρίδας*. *ἐγκρίδας*] Cf. Nicoph. II. 854. *ἐγκρίδες*. Antiph. III. 143. *κάρυ' ἐντραγεῖν, ᾧ', ἐγκρίδας*. Hinc *ἐγκριδοπώλης*, Nicoph. II. 852. Aristoph. II. 1053.

Π. 288. (81) *λήψει δ' —*] Cf. Arist. Ran. 1236. *λήψει γὰρ ὀβολοῦ πᾶν καλὴν τε κάγαθὴν*. *κραπάταλον καὶ ψωθίαν* Herw. “Quasi dicas *λήψει δραχμὴν καὶ τριώβολον*.” Cf. Poll. IX. 83.

Π. 288. (82) *τῶν λυχνείων ἡργασία*] Cf. Alex. III. 434. *τούτων — ὁ μὲν τύπος τῆς ἐργασίας εἰς ἐστι*. *Τυρρηνική*] *σανδάλια Τυρρηνικά* memorantur Cratin. II. 91.

Π. 289. (84) Qu. *ἀπαρτὶ δὴ τι, aut ἀπαρτὶ μὲν οὖν τι*. *ἔγωγε μάλλον*] Angl. on the contrary. Gall. au contraire. Fort. *ἔγωγ' ἔμελλον*.

Π. 289. (85) Similiter de se gloriatur Comicus Pac. 749. *τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φρόντον καὶ βωμολογεύματ' ἀγεννή | ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν (ἡμῖν?) κάπτύρωσ' οἰκοδομήσας | ἔπεισιν μεγάλους (σεμνοῖς?) καὶ διανοίαις καὶ γνώμαις οὐκ ἀγοραίοις*. Apud Plutarch. (l. 31.) *φωνασκοιμένοις (φωνασκοῦντας* Herw.).

Π. 291. (86) *ταῦτα σὺ μέμνησό μου*] Qu. *ταῦτά νυν μέμνησό μοι*. Et sic Herw. Cf. V. 27.

Π. 291. (88) In Pollucis loco X. 45. pro *ἐπὶ τοῦ τιθεμένου* lege *ἐπὶ τοῦ κατατιθεμένου*.

Π. 292. (90) *ὡς τοι κακὸν ὄζει μηλεῶν*. B. *μᾶλλὰ γλυκὸν* R. Ellis. Qu. *οὔτοι κακὸν ὄζει τοῦτο μὰ Δί', ἀλλὰ γλυκὸν* (ut glossema fuerit *μύρον*). Vel qu. *ὡς σου κακὸν ὄζει*. B. *μηδαμῶς* (sc. *λέξης*), *ἀλλὰ γλυκὸν*. Vel *ὡς σου κακὸν ὄζει τοῦ στόματος*. B. *μᾶλλὰ γλυκὸν*. Vel *οὔτοι κακὸν ὄζει τότε τὸ μύρον* (vel *τὰ μύρα ταῦτ'*), *ἀλλὰ γλυκὸν*.

- Π. 293. (92) V. 4. *ἢ τὸν φίλιον*] Cf. Arist. Ach. 730. *καὶ τὸν φίλιον*. V. 7. *κακηγορίστερον*] Cf. Ecphant. II. 14. *κακηγορίστατος*.
- Π. 295. (94) *ζητῶ περιέρρων αὐτόν*] Cf. Arist. Th. 504. *ὁ δ' ἀνὴρ περιήρχετ' (περιέρρεχ' Hamaker. Mein. qu. περιήρρεν) ὠνότοκι' ὠνούμενος*.
- Π. 297. (99) *κντερώτερα*] Cf. Eubul. III. 246. *τὰ κντατάτατα*.
- Π. 297. (101) *ἀπὸ τηγάνου — ἀφύας φαγεῖν*] Cf. Nicostr. III. 281. *σηπίαν ἀπὸ τηγάνου — φαγεῖν*. Hegem. II. 743. *καὶ δὲ καταφαγεῖν ἀπὸ τηγάνου γόνον (?)*.
- Π. 298. (102) *ἵνα τοῖς —*] Lege *ἵνα καὶ (vel ἵν' ἐγὼ) —*.
- Π. 298. (103) *κνάθιον ἀργυροῦν* ex codd. ed. Bekker. prob. Mein. Add. p. VII.
- Π. 298. (104) *λαβοῦσα*] Malim *λαθοῦσα*. Idem suadet Mein. Cf. Arist. Fr. 263. *ἐκκρουσαμένους (ἐσκαρ.?) τοὺς πύνδακας*. Theophr. Char. XXX. *φειδωλῆ μέτρῳ τὸν πύνδακα ἐκκρουμένῳ (l. εἰσκαρ.) μετρεῖν*.
- Π. 299. (105) *χρησται*] *χρησθαι* vulg. Cf. Phryn. II. 593. *κὰν δξυβάφῳ χρησται (χρησθαι vulg.) μάττειν* etc. Arist. II. 1101. *ἀλλὰ πῶς χρησται (χρησθαι vulg.) ποιεῖν*;
- Π. 299. (106) V. 1. *ἐκεῖ τὰ πάντα — ἦν πᾶσιν* Herw. Ipse malim *ἐκεῖνα πάντα — ἦν πᾶσιν κτλ.* Cf. Thuc. III. 49. *οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφριτα πεφρυραμένα*. V. 2. Qu. *καὶ πᾶσιν ἀγαθοῖς, αὐτ' ἦν πᾶσι τ' ἀγαθοῖς*. *εἰργασμένα*] *ὠργασμένα* Bergk. Comm. p. 291. *ἤρτυμένα* Herw. Quod vix placet. V. 4. *πομφολυγοῦντες (i. e. πομφολυγοῦντες)* Pollucis codex B. Quod recte tuentur Bergk. Comm. p. 292. Mein. Herw. Cf. Arist. Ran. 249. *πομφολυγοπαφλάσματος*. V. 5. *αὐταῖσι μυστίλαισι*] Cum ipsis frustulis, ut recte vertit Jacobsius. *τρύφη*] Qu. *τόμοις*. Nisi *τρύφη (a τρύφος)* idem valet quod *θρύμματα*, frusta, fragmenta. Cf. Herod. IV. 182. *ἀλὸς τρύφρα κατὰ χόνδρους μεγάλους*. Hom. Od. δ'. 508. *τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ*. Choeril. 8. Anth. Pal. VI. 105. Sed praestat, ni fallor, *καὶ ραστῶν τρυφῆ*. V. 6. *εὐμαρῆ τε* Casaub. Schw. Recte. V. 8. *ζέοντες*] *σίζοντες* Pierson. Bailey. Herwerden. Cf. Arist. Eq. 926. Ach. 1122. Magnet. II. 10. Alex. II. 474. Recte, opinor. Idem ipse conjeceram. *ἀλλάντων τόμοι*] Cf. Mnesim. III. 569. *τόμος ἀλλάντος*. V. 9. *παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξέκειντ'* Dobraeus. *παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν ἐξεκένντ'* Mein. prob. Herw. Qu. *παρὰ τοῖσιν ὄχθοις ἐξέκειντ' αὐτ' ὄστράκων*. Ineptum enim videtur *παρὰ τοῖς ποταμοῖς*. Cf. Telecl. II. 361. (v. 7). *ὄστράκων*] Qu. *ὄστρέων*. *ἐκένντ'*] Cf. Calab. IX. 356. *ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο*. V. 11. *εὐτρεπῆ*] *εὐτρεπῆ* recte Hemst. ad Lucian. Dial. Mar. X. V. 12. *ἐγγέλεια συγκεκαλυμμένα*] *ἐγγελεύδι' ἐγκεκαλυμμένα* Herw. Quod et mihi in mentem venerat. *ἐγγέλεια*] Sub. *τεμάχη*. Cf. Pher. II. 69. *τέμαχος ἐγγέλειον*. V. 14. *ἐπὶ πινακίσκοις*] *ἐπὶ πινακίσκων* Pollux. Recte,

opinor. Cf. Philippiid. IV. 469. ἐπ' ἀργυροῦ πίνακος. δῖεφθ' ἀπροκώλια] Cf. Arist. II. 945. ἀπροκώλια δὴ σοι τέτταρα | ἤψησα τακερά. Antiph. III. 3. πνικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη. V. 15. χόλικες βοός] Cf. Eubul. III. 234. χόλικές τε βοός. Arist. Fr. 52. χολίκων ἐπιθυμῶν. 547. V. 16. πλευρὰ δελφάκει' — ἐπ' ἀμύλοις καθήμενα] Cf. Telecl. II. 370. λαγῶις ἐπ' ἀμύλω (ἀμύλοις?) καθήμενοις. δελφάκει' ἐπεξανθισμένα] Fort. δελφάκειά γ' ἐξανθισμένα. Cf. ad Arist. Ach. 1047. V. 17. χναρότατα] Confer χναστικὸς, Posidipp. IV. 513. V. 18. χόνδρος γάλατι κατανεμιμένος] Qu. — καταδεδευμένος. Cf. Eubul. III. 247. χόνδρον δεύσετε | γάλακτι χηρός. γάλακτι] γάλατι Dind. Cf. Antiph. III. 26. γαλατοθρέμμουνα (γαλακτ. vulg.). Confer nomen proprium Γαλάτεια. Tanquam γάλακτι pronunciari malit Bailey, coll. vv. γλάγος, εὐγλαγῆς, περιγλαγῆς, Lat. glos (γάλως), Angl. claggy. V. 19. ἐν καταχύτλοις λεκάναισι] I. e. ἐν καταχύτλοις ὡς λεκάναις, ut monuit Herw., coll. Cratin. II. 157. ἐξ ἀσαμίνθου κύλικος λείβων. καταχύτλοις] Cf. Eupol. II. 541. ἀλλ', ὦ φίλε Ζεῦ, κατάχυτλον τὴν θῖν' ἔχεις. V. 21. ὡς ἔχομεν εἰς Τάρταρον conj. Mein. Herw. Corrigendum forsitan ὡς ἔχεις εἰς Τάρταρον. Cf. V. 28. V. 23. ἀνάβραστοι ἡρτυμένα] Sic codices V. L. Qu. ἀνάβραστοι μυρία. Cf. Pher. II. 315. νιχλαῖς τ' ἀναβράστοις. ἡρτυμένα] Cf. Eur. II. 564. ὄνηφ — ἡρτυμένω. Cratin. II. 178. γλαῦκον — ἀρτῶσαι. Com. anon. IV. 671. V. 25. ἀνεμώναις] Cf. Cratin. II. 72. ἀνεμωνῶν κάλυξι τ' ἡριναῖς. V. 26. τὰ καλὰ τῶν καλῶν] Cf. Diocle. II. 838. τὰ κακὰ τῶν κακῶν. Soph. Phil. 65. ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. V. 28. ἐν ἀμπεχόναις τριχάπτοις] ἐν ἀμπεχόναις τριχύφοις al. Scribe ἐν ἀμπεχόναισι τριχύφοις, aut ἐν ἀμπεχόναις τριχύφοισιν. Cf. Theocr. XXVII. 59. ἄλλαν ἀμπεχόναν τὰς σὰς τοι μείζονα δωσῶ. Arist. Fr. 309, 7. ἀμπεχόνον (ἀμπεχόνην?). V. 29. τὰ ῥόδα] Cf. schol. Theocr. XI. 10. ῥόδων δὲ τῆς γυναικείας ἤβης, παρόσον καὶ ῥοδωνιὰν αὐτὴν ἔσθ' ὅτε λέγει (λέγουσι?). Hesych. in ῥοδωνία. et distichon apud Athen. XIV. 629 E. ποῦ μοι τὰ ῥόδα κτλ. V. 30. πλήρεις κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου] Cf. Arist. Pl. 807. οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνον μέλανος ἀνθοσμίου (μεστοὶ εἰσι). Ran. 1150. Διόνυσε, πίνεις οἴνον οὐκ ἀνθοσμίαν. Fr. 563. ἀνθοσμία καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ. 301. Pro μέλανος corrigendum suspicor πέπονος et hic et in Pl. 807. V. 32. ἕκαστον δ τι φάγοι recte Elmsl. ad Ach. 338. V. 33. διπλάσι' ἐγίγνετ' (ἐγίνετ' A. B. C.) libri. διπλάσιον ἐγένετ' recte Elmsl. αὐθις ἐξ ἀρχῆς πάλιν recte Porson. Cf. Arist. Pl. 867.

II. 305. (107) V. 1. ὑπ' ἀναδενδράδων] Haec non intelligo. Fort. ἀνετ' ἀναδενδράδων. ἀναδενδράδων] ἀναδενδράς est vitis arbustiva. Cf. Alex. III. 338. Dem. p. 1251, 23. τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε. ἀπαλάς] ἀπαλῶν Herw. V. 2. κύπειρον — δροσώδη] Cf. Theocr. XIII. 35. ἐνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύ-

πειρον. V. 3. ἀνθρώσκου — λείμακα] Cf. Cratin. II. 73. ἀνθρώσκου φόβη.

II. 311. (113) V. 3. κοῦκ ἔστιν] Qu. κοῦκ ἔστι γ'. ἄλλος ἰχθύς οὐδεὶς ἢ βόαξ] Qu. ἄλλος ἰχθύς οὐδὲ εἰς βόαξ.

II. 315. (123) ἢ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβοι] Cf. Epich. Fr. 139. τὸ δὲ γαμῆν ὁμοῖόν ἐστι τῷ τρεῖς ἔξ ἢ τρεῖς κύβους | ἀπὸ τύχης βαλεῖν. Arist. Ran. 1400. βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτταρα (Eur.).

II. 316. (124) V. 1. χρεῖα] Cf. Dioxipp. IV. 542. V. 3 sq. Cf. Arist. Eq. 526. δς πολλῶν ρεύσας ποτ' ἐπαίνῃ | διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίῳν ἔρρει. V. 4. κοχυδοῦντες] Cf. Stratt. II. 788. οἶνος κοκκῦζει (κοκκῦζει Mein. in ed. min. qu. δὲ κοχυδεῖ) τοῖς ὄδοιπόροις πιεῖν. Confer πομφολύζειν (unde πομφόλυξ) et πομφολυγεῖν, τονθορύζειν et τονθορυγεῖν.

V. 5. ρεύσονται] παρέσονται Herw., cui nonnisi forma ῥνήσομαι videntur usi Attici. Sed cf. Pher. II. 299. ποταμοὶ — ἔρρεον. V. 7. μετὰ ναστίσκων] μετ' ἀμητίσκων Bailey, coll. Telecl. II. 362. ὅπται κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰσεπέτοντο. et Athen. XIV. 644 F. V. 9. τὰ δὲ δένδρη τοῖς ὕρσειν χορδαῖς ἐριφείους φυλλοροῆσει — Pors. τὰ δὲ δὴ δένδρη τὰν τοῖς ὕρσειν χορδαῖς ὅπταις ἐριφείους — Dobr. χορδαῖς — ἐριφείους] Cf. Eubul. II. 234. χορδαί τ' ἐρίφων. V. 10. φυλλοροῆσει] φυλλορροεῖν legitur Arist. Av. 1481. τὰς ἀσπίδας φυλλορροεῖ. Confer πτερορροεῖν, τριχορροεῖν, etc. ἀπαλοῖς] ἀπαλοῖσι Dobraeus. Non sollicitandum ἀπαλοῖς. Prior in κίχλαις producitur, ut in anapaestis. Cf. ad Arist. Nub. 321. κίχλαις τ' ἀναβράστοις] Cf. Pher. II. 229. ὅπται κίχλαι γὰρ εἰς ἀνάβραστ' ἤρτυμένοι (κἀνάβραστοι μυρίαί?) etc.

II. 318. (125) V. 1. ἐξερῶν] ἐξεμῶν Porson. Simili errore libri ἐρῶν pro ἐμῶν in Aesch. Ag. 1599. Cf. Arist. Ach. 6. 586. Eq. 1148. Alex. III. 459. Diodor. III. 543. Qu. ἐξορῶν. Cf. Theocr. XIII. 45. Εὐνία καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὀρώσα Νυχία. III. 18. ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα. "Nemo alius scriptor Atticus ἐξερῶν dixit pro ἐξεμῶν, saepius tamen Ionici de re medica scriptores. Hic dictum putant pro ἐρνηγγάνων" (Herw.). ἀναπνέων δ' ὑάκινθον] Cf. Herm. II. 410. οὗ καὶ ἀπὸ στόματος — ὄξει δ' ὑακίνθου. Fort. ἀποπνέων —.

V. 2. μελιώτινον λαλῶν] Cf. Alex. III. 433. στεφάνους — μελιλωτίνοους. Sed postulatur, ni fallor, nomen substantivum. Quare vide an corrigendum sit μελίλωτον ἐλλαλῶν, aut μελίλωτα προσλαλῶν. Cf. Cratin. II. 73. μελιώτιν κάρα πνιάζομαι. V. 3. προσκινῶν] προσκινῶν olim Hermannus. προσβλέπων tentat Herwerden. Sensu apprime conveniret μειδιῶν, i. e. quasi crispatis labiis arridens. V. 4. κοσμοσάνδαλα βαίνων] Cf. Eup. II. 494. καλλὰβίδας δὲ βαίνει.

II. 319. (126) περιμάττομεν] Qu. περιπλάττομεν.

II. 320. (127) κῶμφαλωτὰς χρυσίδας] Annon κῶμφαλωτούς?

II. 321. (132) V. 1. πόθεν ἤλθες] πόθεν ἦμεις al. Quod praeferendum videtur. εἰς Κολωνὸν ἰέμην] Cf. Append. Prov. IV. 49.

ὄψ' ἤλθε, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο. V. 2. Qu. ἦ (οἱ μῶν) τὸν ἀγοραῖον; B. μᾶλλον τὸν τῶν ἱππέων.

II. 322. (135) *Μέγαλλος*] Cf. Arist. II. 1161. *μύρον εὐρημα Μεγάλλου* (*Μετάλλου* al.). Stratt. II. 775. *μύρον — οἶον οὐ Μέγαλλος πώποτε ἤψησεν*. Hinc *μύρον Μεγάλλιον*, Anaxand. III. 192. Eubul. III. 247. Amph. III. 311.

II. 323. (136) *εἴρυσαν*] ἤρυσαν Mein. Fort. *εἰλκυσαν*. *πιθῶνος*] Cf. Eur. II. 473.

II. 323. (138) *πρόσαιρε τὸ κανὸν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε*] Cf. Arist. Av. 850. *παῖ παῖ, τὸ κανὸν αἴρεσθε (πρόσαιρε?) καὶ τὴν χέριβα*. Ran. 1159. *χρήσον σὺ μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον*.

II. 324. (139) V. 1. *ἐκεραμεύσαντο — κύλικας*] Cf. Arist. Fr. 128. *κεραμευόμενοι κοτύλας μεγάλας*. V. 4. *κύλικας — λεπτάς*] Cf. Nicostr. III. 382. *ψυκτήριον τῆς ἐδπαρύφου λεπτότερον*. Alex. III. 383. *δλκάδας οἰναγωγούς*] Cf. Cratin. II. 211. *οἰναγωγὸν πλοῖον*. V. 5. *λεπτὰς μέσας*] *ἐπτακοτύλους* audacius Herw. Opponuntur *hae ποτηρίους πλατέσι* in praeced. *γαστροῖδας*] *ἐγγαστριῶδας* Porson. *γαστροῖδας* conj. Mein. Ipse malim *γαστροῶδας*.

II. 325. (141) *σιπταῖσι — κεναῖς*] Cf. Arist. Pl. 807. *ἡ γοῶν σιπτή μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων*. Fr. 455. Eupol. II. 577.

II. 326. (143) V. 2. *θυμός*] Cf. Soph. El. 285. *οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα | τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει*. Qu. *ταῦτά γ', αὐτὰ πᾶσαν, αὐτὰ πλείον'*. V. 3. *Μελανιππίδης*] Idem nomen Alex. III. 483. V. 5. *χαλαρωτέραν*] Cf. Plat. Rep. III. 398E. *ἡ Ἰαστί — καὶ Ἀνδιστί (ἀρμονίαι), αἵτινες χαλαραὶ καλοῦνται*. V. 6. *ἀλλ' οὖν — (νῆ τὸν Δία) | ἀποχρῶν — Hanovius. ἀλλ' οὖν — πρὸς τὰ (παρόντα μοι) κακὰ* Herw. V. 9. Qu. *ἐξαρμονίους*. Cf. Pher. II. 265. *ἀτραπιζόντες τὰς ἀρμονίας*. V. 14. *στρόβιλον*] Cf. Arist. Pac. 864. V. 18. *εἰ γὰρ τι κᾶξήμαρτεν*] Cf. Arist. Nub. 593. *εἴ τι κᾶξήμαρτετε*. V. 20. *διακέναισ' —*] Cf. Stratt. II. 763. *Εὐριπίδου δὲ δράμα δεξιώτατον | διέκναισ' Ὀρέστην*. Arist. Ran. 1228. *ἵνα μὴ διακναίση τοὺς προλόγους ἡμῶν*. V. 22. Qu. *κακὰ μοι παρέσχηγ', ὅς γ' ἅπαντας οὕς λέγω | πάντας παρελήλυθ'*. Vel *κακὰ μοι παρέσχ'· οὕτως ἅπαντας οὕς λέγω —*. V. 23. *ἐτραπέλους μυρμηγίας*] Qu. *ἀτραπιτοὺς μυρμηγίας (μυρμηγίους)*. V. 25. *κᾶν ἔλυσε χορδαῖς δῶδεκα*] Qu. *καὶ μ' ἔλυσε, αὐτὸν κᾶλυσέν με —*. Pro *δῶδεκα* reponendum *ἔνδεκα* suspicatur Herw. et jam ante eum Mein. II. 331. V. 26. Pro *ἀνοσίους* malim *ἀνοσίως*. *ὑπερβολαίους τ'*] Deleverim particulam *τε*. V. 27. *νιγλάρους*] Cf. Phrynich. II. 610. *λάρους (καὶ νιγλάρους* Bergk. Comm. p. 375.) *θρηγεῖν —*. Eupol. II. 472. *τοιὰῦτα — νιγλαρεῶν κρούματα*. V. 28. *κάμπτων*] *καμπῶν* recte Elmsleius.

II. 335. (145) V. 1. *ἡμῶν δ' ἦν τινὰ τις καλέση θύων ἐπὶ δαίπνον*] Cf. Arist. Fr. 559. V. 3. *χῶτι τάχιστα*] Lege *χῶτι τάχιστα*. *θύρας ἐξελθεῖν*] Lege *θύραζ'* —. Et sic Cobet.

Cf. Arist. Pl. 224. *Θύραζ' ἐξέπεσον.* V. 5. *οὐχ ὑπολύσεις αὐτόν;* codd. Quod jure tuetur Cobet., ad servulum prope adstantem haec dici admonens.

II. 336. (146) V. 1. Qu. *νῆ τὸν Δί' (αὐταὶ γ', aut ἀτεχνῶς γ') ὡσπερ αἱ παροψίδες.* V. 2. *τὴν αἰτίαν]* Qu. *τὴν ἡδονήν.* V. 3. *οὕτω τὸ κάλλος ἀξιώ τοῦ μηδενὸς feliciter Herwerden.*

II. 338. (148) V. 1. *μῆλα καὶ μιμαίκυλα]* Cf. Cratet. II. 248. *ὡσπερ μῆλον ἢ (μῆλα καὶ?) μιμαίκυλα.* Amph. III. 318. *ὁ (ἡ?) πρῖνος ἀκύλους, ὁ (ἡ?) κόμαρος μιμαίκυλα (φέρει).* Arist. Fr. 556. *μιμαίκυλα καὶ μύρα]* Cf. Theop. II. 817. *τρώγουσι μύρα καὶ πέποννα μιμαίκυλα.*

II. 338. (149) V. 1. Cf. Arist. Nub. 1457. *ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε.* V. 2. *πολλοῖς ἑμαυτὸν ἐγκλίσαι πράγμασιν]* Malim *ἐς πόλλ' ἑμαυτὸν ἐγκλίσαι (ἐσκ.) πράγματα.* Cf. Arist. Thesm. 651. *εἰς οἱ' ἑμαυτὸν εἰσεκλίσαι πράγματα.* 767. *καὶ μ' ἐσκλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα.* Men. IV. 88. *εἰς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖς — πραγμάτων.* V. 4. *ἐδόκουν μὲν]* Sc. *φρονεῖν.*

II. 339. (150) V. 4. *Λεσβίδας — λαικαστρίδας]* *Λεσβίας — al.* Quae forma reponenda est. Cf. ad Arist. Ran. 1308. *αὕτη ποθ' ἢ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβιάζεν, οὐ.* Eustathius, *λεσβιάζειν τὸ αἰσχροποιεῖν.*

II. 340. (152) V. 1. *δοκησιδεξίων]* Cf. Arist. Pac. 44. *τῶν θεατῶν τις — νεανίας δοκησίσοφος.*

II. 341. (155) V. 2. *κάρνα]* *καρόκη* Elmsl. Ed. Rev. XIX. 88. Mein.

II. 342. (158) *ἐπησθεν]* *ἐπήσθι'* conj. Mein. Cf. Telecl. II. 368. *τυρίον ἐπεσθιοντα.* Eur. II. 526. Aristom. II. 732. Com. anon. IV. 658. Epich. Fr. 23, 6. *τὰ γλυκέα μὲν ἐντ' ἐπέσθειν, κτλ. ἀμφιφῶντ']* Cf. Philem. IV. 21. *τοῦτόν σοι φέρω — ἀμφιφῶντα.* Com. anon. IV. 621. *ἀμφιφῶντας, ἴτρια.* Diph. IV. 387.

II. 343. (159) *φεῖγε τὴν Βοιωτίαν]* Cf. Laon. IV. 574. *Βοιωτὸν ἄνδρα στέργε, τὴν Βοιωτίαν | μὴ φεῖγ'.*

II. 344. (164) *τεροθρία πνοή]* Qu. *τεροθρείας πνοή (aut πλέα).*

II. 344. (166) *ἀχύρων σεσαγμένος]* Cf. Polyb. I. 19. 13. *φορμοὶ ἀχύρων σεσαγμένοι.* et ad Arist. Eccl. 840. In Etym. M. (l. 7.) *pro ὅτι εἶναι scribe δι σημαίνει.*

II. 345. (169) *φακῆν]* *ἀράκην* conj. Mein. Qu. *λαθύρους.* Cf. Anaxand. III. 184. *κνάμων, λαθύρων.* Nisi latet *ἀράκους.* Cf. Arist. Fr. 364. *ἀράκους, πυροῦς, πτισάνην, χόνδρον, ζειᾶς, αἶρας, σεμίδαλιν.* Hesych. *Ἄρακοι ὄσπριόν τι· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ λάθυροι.* I. q. haricots? Sed corrigendum forsitan potius *φακῆν,* forma soluta ut *κνήην* pro *κνήην* in anapaestis Nub. 267. *ζειᾶς, αἶρας]* Cf. Arist. Fr. 364. *ζειᾶς, αἶρας, σεμίδαλιν.* *ἀκεάννοος]* Reponendum suspicor *σεμίδαλιν,* aut *ἀράκους τε.* Cf. Arist. Fr. 364.

II. 345. (170) V. 1. Cf. Arist. Fr. 267. *μάντω, δεύω, πέττω, καταλώ.* Mnesim. III. 570. *μάντει, πέττει.* V. 2. *ἀλέσαι, μάξαι, πέψαι]* Cf. Mnesim. III. 570. *μάντει, πέττει.* Arist. Fr. 267.

Π. 347. (177) καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους] Cf. Amph. III. 318. ὁ (ἢ?) πρίνος ἀκύλους (φέρει). Cratin. II. 113. ἀκύλοις παίζουσ'. Theophr. H. Pl. VI. 6. καλοῦσι δὲ τὸν μὲν τῆς πρίνου καρπὸν ἀκύλον, τὸν δὲ τῆς δρυὸς βάλανον. Hom. Od. κ'. 242. ibique schol. Long. Past. III. 2. Arist. H. N. VIII. 6. περιόντας] Qu. περινοστεῖ. Cf. Arist. Pac. 762. παλαιστρας περινοστῶν. Vel περιῆγει aut περιέρρει (περιέρρων). Sed cf. Antiph. III. 141. περιόντα.

Π. 348. (181) οἶον ἀδ' τὸ πνίγος! ὡς ἀσελγές! Herw. Divide sic, οἶον ἀδ' | τὸ πνίγος, ὡς ἀσελγές. πνίγος — ἀσελγές] Cf. Eur. II. 558. ἀνέμου — ἀσελγοῦς. 485. σκῶμμα — ἀσελγές. 521.

Π. 350. (186) βριθομένης πάντων ἀγαθῶν ἐπίμεστα τραπέζης] Non sollicitandum ἐπίμεστα. Cf. Phryn. Bekk. p. 40, 4. Ἐπίμεστα πλουτῶν. Quod ex comico aliquo sumptum videtur. Cf. Hom. Il. θ'. 307. καρπῶ βριθομένη. Apoll. Rhod. III. 1396. Et sic Bergk.

Π. 351. (190) ἐττημένα] ἐττησμένα Hesych. ἤττημένα Mein. V. 29. Qu. ἐσσημένα (i. q. σεσημένα). Sic ἐβλακευμένως et βεβλακευμένως, εἴλημμαι et λέλημμαι, etc. Ἀ σήθω (σάω), Anglice to sift. Vel ἤθημένα. Cf. Cratin. II. 75. Epilyc. II. 889.

Π. 351. (194) ἡμῖν ἐγκιλικίζουσ'] Cf. Arist. Fr. 161. εἰ δ' ἐγκιλικίσαιμ', ἐξολοίμην, φραδί λέγων.

Π. 352. (197) ληκόμεσθ'] Qu. ληκώμεσθ'. Hesychius, Ἀγκώ τὸ μόριον. Ἀγκᾶσθαι· περαίνεσθαι.

Π. 352. (198) Corrigendum videtur ναικισηρεύοντας et ναικισήρεις, utrumque formatum a ναίμι (ναίχι).

Π. 354. (207) καὶ τευτάζει] Lege τευτάζειν καὶ —.

Π. 354. (214) In Maximi loco pro ἀρχαῖον ἥλιον lege ἀρχαῖον τὸν ἥλιθιον (ἥλίθιον Mein.).

Π. 355. (218) οὐλοκέφαλος] Cf. οὐλόκομος Alex. III. 522.

Π. 355. (222) ἄσμηγτος, ἀπαράλεκτος] Qu. — ἀπαράτιλτος. Cf. Arist. Lys. 279. ἑυπτῶν, ἀπαράτιλτος, ἕξ ἐτῶν ἄλουτος.

Π. 356. (229) καττόμαι τοὺς καρκίνους] Qu. — τὰς ἐμβάδας. Cf. Eq. 869. ἔδωκας ἤδη τουτιγὶ κάττυμα παρὰ σεαντοῦ | ταῖς ἐμβάσιν —;

Π. 357. (232) καταπλάττειν] Lege καταπάττειν. Et sic Mein. Cf. Men. IV. 270. ἀψινθίῳ κατέπασας — μέλι.

Π. 357. (233) κλεπτιδης] κλεπτιδεὺς Cobet. Cui non assentior.

Π. 359. (243) ἀβυρτάκην τρίψαντα] Vox rarior. Cf. Theopomp. II. 798. καρδάμων καὶ πράσων ἀβυρτάκη. Antiph. III. 78. ἀβυρτάκην χλόης. Alex. III. 447. Men. IV. 148.

Π. 360. (247) προπέρουσιν ἔτος τρίτον] Qu. προπέρουσιν γ' —. Vel πότε σὺ γὰρ (vel πότε) | ἤκουσας αὐτοῦ; B. προπέρουσιν γ' ἔτος τρίτον. Confer πρόπαλαι, Arist. Eq. 1155.

TELECLIDES.

II. 361. (1) V. 8. ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων] Cf. Nicoph. II. 851. ζωμὸς διὰ τῶν ὁδῶν κυλινδέτω κρέα. Metag. II. 753. κῆμα — κρεῶν. Confer Homericum βορέης — μέγα κῆμα κυλίνδων, Od. ε. 295. II. ε. 5. V. 9. τούτων] Malim πάντων. V. 11. λεκανίσκαισιν δ'] Malim ἐν λεκανίσκαις δ'. Cf. Arist. Fr. 637. ἀνάπαιστα παρῆν] Qu. ἀν ψαιστα παρῆν. V. 12. κίχλαι μετ' ἀμητίστων] Cf. Alex. III. 458. ἄμητας καὶ λαγῆα καὶ κίχλας. ἀμητίστων] Cf. ad Pher. II. 317. Sic ραστίσχος Pher. II. 316. τὸν φάρυγ'] Scribe τὴν φάρυγ'. Cf. Cratin. II. 167. ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων. 119. Pher. II. 281. et ad Arist. Fr. 515. V. 14. Cf. Cratin. II. 108. τοῖς ἄρτοις ἰστραγάλιζον. Pher. II. 272. V. 15. μέγα χρῆμα γιγάντων] Cf. Theocr. XVIII. 4. μέγα χρῆμα Λακωνῶν. et ad Arist. Ach. 150.

II. 364. (5) ῥυπαρὸν σόλυθρον] Qu. ῥυπαρὸν τε τρόπον. Cf. Philetaer. III. 299. τοὺς τρόπους | ῥυπαροὺς ἔχοντες.

II. 365. (10) τὰ δὲ τήγανω σίζοντά σοι μολύνεται Bendl. τὰ δὲ τήγανα | σίζοντά σοι μολύνεται Mein. prob. Herwerden, coll. Alex. III. 471. ἐπὶ τὸ τάγηνον σίζον ἐπισείων φέρω (ἐπισείω φέρων?). μολύνεται] Qu. παρίσταται.

II. 366. (14) V. 1. ἀλλ' ἢ τάλαινα Φιλοκλέα (βδελύττομαι) optime Cobet., ut Poesis aut Musa loquatur. Sed quidni βδελύττειται? V. 2. εἰ δ'] Scribe οὐδ'.

II. 368. (23) καὶ μελιχρὸν οἶνον εἴλεκεν ἐξ ἠδύπνου λεπαστής Elmsleius Ed. Rev. XIX. 99. μελιχρὸν οἶνον] Memoratur hoc vinum Hippocr. Apoll. Rhod. Callim. ἠδύπνου λεπαστής] I. q. ἠδύσμου (Arist. II. 1178.). Cf. Apollonph. II. 881. λεπαστά μ' ἀδύοιρος εὐφρανεῖ.

II. 370. (32) λαγῆοις ἐπ' ἀμύλων καθημένοις] An ἀμύλοις? Cf. Pher. II. 300. πλευρὰ δελφάκει' — ἐπ' ἀμύλοις καθημένα.

II. 370. (34) κάπτε τῶν θυλημάτων] Cf. Anaxil. III. 345. βολβὸς τρώγων, τυροὺς (τυροῦ?) κάπτων.

II. 371. (35) V. 1. Χαρικλῆς μὲν οὖν ἔδωκε] Χαρικλῆς μὲν μίαν ἔδωκε Wilamowitz Obs. Crit. p. 55. V. 3. τέτταρας δὲ μνάς ἔδωκε —] “Nempe homo ἐδασμολόγει τὸν Νικίαν τὸν χιλίους ἀνθρώπους ἐν τοῖς ἀργυρείοις Σωσίᾳ ἐκδόντα.” Cobet. ad Hyperid. p. 119., coll. Plutarch. Nic. 4. ἐκέκτητο γὰρ (Νικίας) ἐν τῇ Λαυρειωτικῇ πολλὰ καὶ μεγάλα εἰς πρόσδοτον —. ὅθεν οὐκ ὀλίγοι περὶ αὐτὸν ἦσαν αἰτοῦντες καὶ λαμβάνοντες. ἐδίδον γὰρ οὐκ ἤττον τοῖς κακῶς ποιεῖν δυναμένοις ἢ τοῖς εὖ πάσχειν ἀξίοις. Xen. Vect. IV. 16. ἀκηκόαμεν ὅτι Νικίας ποτὲ ὁ Νικηράτου ἐκτίησται ἐν τοῖς ἀργυρείοις χιλίους ἀνθρώπους, οὓς ἐκεῖνος Σωσίᾳ τῇ Θρακί ἐξ-εμίσθωσεν ἐφ' ᾧ ὀβολὸν ἀτελεῖ ἑκάστου τῆς ἡμέρας ἀποδιδόναι. sq.

V. 4. τοῦτ' ἔδωκε] τοῦτ' ἔδρασε bene Cobetus. V. 5. οὐκ ἐρῶ.

φίλος γὰρ ἀνὴρ· σωφρονεῖν δέ μοι δοκεῖ (sic) Herw. σωφρονεῖν δέ μοι δοκεῖ] Qu. σωφρονεῖν τε —.

II. 371. (36) Ita haec restituit Dindorfius in ed. Oxon. p. 512. Μνησίλογός ἐστι' ἐκεῖνος, ὃς φρύγει τι δρᾶμα καινὸν | Εὐριπίδῃ, καὶ Σωκράτῃ τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν.

II. 372. (37) Ita Dind. in ed. Oxon. l. l. Εὐριπίδῃ δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν | τὰς σοκρατογόμφοις οὗτος ἐστὶ, τὰς σοφᾶς. Cf. Arist. Ran. 824. δῆματα γομοφοπαγῆ. et v. δερριδόγομοφος (apud Hesych.). Idem ex Ἡσιόδοις Teleclidis sumpta ea esse suspicatur. Utrumque fragmentum ad eam fabulam refert Mein.

II. 372. (38) V. 2. λάϊνα τειχῆ τὰ μὲν οἰκοδομεῖν, τὰ δὲ αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν] — καὶ ταῦτ' αὐτὰ πάλιν καταβάλλειν Cobet., coll. Iph. A. 37. καὶ ταῦτ' αὐτὰ πάλιν γράμματα συγγεῖς. Sed requiritur τὰ δὲ —. Lege igitur τὰ δὲ γ' αὐτε (vel αὐτὰ) πάλιν καταβάλλειν. Locum habet αὐτε in anapaestis. Cf. Stob. Flor. 105, 61. τὰ μὲν οἰκοδομεῖν ἐφη, τὰ δὲ πάλιν καταβάλλειν (τοὺς θεοὺς).

II. 373. (40) κεφαλῆς ἐνδεκακλίνου] Cf. Phryn. II. 604. ἐπτάκλινος οἶκος etc. Anaxandr. III. 184. λάκκων δωδεκακλίνων. Polyb. ap. Athen. V. 205 E. οἶκος — τρισκαιδεκάκλινος. Latent Teleclidis verba in istis ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἠπορημένον καθῆσθαι — ἐν τῇ πόλει κρηβαροῦντα.

II. 374. (41) Qu. μάλ' ἐλιπάρει (pro μ' ἐλιπάρει). Vel ἐλιπάρει με (τε) ξυγγενέσθαι διὰ χρόνου etc. V. 2. δρυπεπέσι μάζαις] Qu. δρυπεπέσιν (aut potius δρυπετέσιν) ἀπταλαῖς (aut αὐθῆς). Sed cf. Cratin. II. 108. μάζαι — κατεβέβληντο δρυπεπέεις.

II. 375. (42) σὺ δὲ φρόνιμος αὐτὸς ὦν] οὐδὲ — Cobet.

II. 376. (45) σάθων] Formatum a σάθη. Cf. Arist. Lys. 1019. Simile est πόσθων, Pac. 1300. Qu. τῶν δυνατῶν τι κέλευε, τὰδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι.

II. 377. (46) μόμριν] Fort. μέμφειραν. Cf. Fr. 47.

II. 377. (54) ἰαῦ vel potius ἰβυκῆσαντες μέγα conj. Blomf. ad Pers. 670 Gl.

II. 378. (58) τερπύραμις] Confer compositum διάτραμις Stratt. II. 791. Simplex τράμις occurrit Arist. Th. 246.

II. 378. (60) Εὐτρησίους] Qu. Εὐτρησίους. Cf. Eupol. II. 445. Εὐτρησίους. Sed Laconicum fortasse est Εὐτρησίους pro Εὐτρησίους.

II. 378. (61) παιδοφιλής] Cf. Theogn. 1357.

HERMIPPUS.

II. 380. (1) V. 6. δι' ἡμέρας —] Cf. Amph. III. 319. πίνουσ' ἐκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας. τροχάζων] Cf. Philetaer. III. 292. κἄν δῆ, τροχάζω στάδια πλείω Σωτάδου.

II. 381. (4) λεπτοὺς διαψάιρουσα πέπλους —] πέπλους διαψάιρουσα λεπτοὺς — Mein. Sed παρατραγωδεῖν Comicum monuit Cobetus. In anapaestis alia res est. Cf. ad Arist. Nub. 320.

Π. 383. (8) ἰοῦσ' ἔσω Ruhnken. ad Tim. v. ἄγαλμα. ἰοῦσ' ἐγὼ unice verum videtur Elmsleio ad Med. 88., coll. Arist. Pl. 768. φέρε νυν ἰοῦσ' εἶσω κομίσω καταχύσματα — ἐγώ.

Π. 384. (9) ὦ πασιπύρην καὶ κάπραινα καὶ σαπρὰ Bergk. Comm. p. 314. πασιπύρην] πᾶσι πύρην ed. Bekker. Formatum ut Πασιφάη, Πασιθέα, Πασικράτης, Πασιτέλης, etc.

Π. 384. (10) τάριχος πίονα] Parum credibile est sic scripsisse Hermippum. Qu. τάριχον (masc., cf. ad Crat. Π. 41.) πίονα, aut ταρίχη πίονα.

Π. 384. (12) V. 1. Qu. ἔβαινε σιγῇ δ' ὁ μέγας, οὔνοκίνδιος (cf. Eurpol. Π. 501.). V. 3. Qu. μέγαν λέγεις τιν' ὡς (vel μοι σύ τιν') ὄνον κανθήλιον.

Π. 385. (13) γελγοπωλεῖν] Confer γελγόπωλις Cratin. Π. 42. Utrumque a γέλγη (Eur. Π. 550.).

Π. 385. (14) σύμβολον κεκαρμένος] Cf. Hom. Od. σ'. 144. κτήματα κείροντες καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν.

Π. 386. (15) ἔχοντες ἴσον ἀσπιδεῖον ὀγκίω Bentl.

Π. 387. (18) In Polluce VII. 89. pro ὑπόδημα τὸ — malim ἐπόδημά τι —.

Π. 389. (26) V. 2. ἐντετριμμένοις] Malim ἐντετριμμένος.

Π. 390. (29) κρεμβαλίζουσι] κρεμβαλιάζουσι Dind. Mein. Qu. κρεμβαλοῦσιν. Cf. v. κροταλίζειν.

Π. 392. (32) ὠνήσομαι — στίλβην] Cf. Plat. Π. 685. ὠνήσομαι στίλβην τιν' ἦτις μὴ πότις. Arist. Fr. 470.

Π. 393. (36) χρυσίδ' — πάνσεληνον] πανσελήνοις conj. Mein. Add. p. VIII. Cf. Pher. Π. 320. κώμφαλωτάς (-οὺς?) χρυσίδας.

Π. 394. (40) Κολακοφοροκλειδης] Similiter Κολακώννυμος pro Κλεώννυμος dixit Aristophanes Vesp. 592.

Π. 395. (41) V. 3. παρέχει] Lege παρέχεις. V. 6. Lege παραθηγόμενος βρύκεις κοπίδας. Cf. ad Strat. Π. 767. ἔβρουχέ τε (ἔβρουκε?) πάνθ' ἅμα.

Π. 397. (42) V. 1. χλανίδες — οὔλαι] Cf. Arist. Ran. 1067. χιτῶνα — οὔλων ἐρίων. Com. anon. IV. 603. οὔλα τὰ σκέλη φορεῖ. Alex. III. 522. οὔλοκομος. V. 3. κνημίδα περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται, βλαύτης δ' οὔδεις ἔτ' ἔρωσ λευκῆς Blomf. Gl. Prom. 138. V. 5. ῥάβδον — τὴν κοτταβικήν] Cf. Arist. Pac. 1243 sq. V. 9. παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας] Cf. Arist. Fr. 251. πρὸς (παρὰ?) τὸν στροφέα τῆς ἀλθείας σχίνου κεφαλήν κατορύττειν. Dem. p. 1155, 13. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν.

Π. 399. (43) V. 3. τοὺς μὲν ἄρ' ἄλλους] Malim τοὺς μὲν ἂν ἄλλους.

Π. 399. (44) μύων] Cf. Antiph. III. 4. ὄλην μύσας ἔκπινε. ξυνέπлатτε] ἐνέπлатτε Herw., coll. Pac. 7. Vesp. 791. Strat. Π. 771. Θετταλικὴν τὴν ἐνθεσιν] Lege Θετταλικὴν τιν' ἐνθεσιν.

Idem suadet Herw. Cf. Antiph. III. 142. Θετταλὸν | λέγεις κομιδῆ
τιν' (τὸν vulg.) ἄνδρα. In Eustathii loco pro ἡ μεγάλη τροφή
lege ἡ μεγάλη τομή.

II. 400. (45) οἶσθα νῦν] Praestat οἶσθά νυν. τήνδε νῦν]
malim τήνδε μὲν. Intellige τὴν κύλικα.

II. 401. (47) V. 1. καὶ δοκεῖν γ' ἐμοὶ Herw. V. 3. ἔσεσθαι]
ἔτ' ἔσται Herw.

II. 402. (50) V. 6. σφρίγει τε τῶν βραχιόνων] Qu. σθένει —
Sed cf. v. σφριγᾶν, Arist. Nub. 799. Lys. 80.

II. 404. (54) V. 3. πανικτόν] σπαδικτόν Herwerden, coll.
Herod. V. 25. σπαδίξας (schol. ἐκδείξας) δὲ αὐτοῦ τὸ δέγμα.

II. 405. (55) ὦαν περιδεῖσθαι] Cf. Pher. II. 279. ἦδη μὲν ὦαν
λουμένῳ προζώννυτε. Theopomp. II. 807. τηροὶ περιζωσάμενος ὦαν
λουτρίδα | κατάδεσμον ἤβης περιπέτασον (προπέτασον?).

II. 405. (57) ὄδ' ἐγὼ πάρα] Fort. ὄν γ' ὄραξ ἐγώ. V. Bamberg
Exerc. crit. nov. p. 7.

II. 406. (59) Cf. Pher. II. 287. τῶν φιβάλεων τραγε σύκων τοῦ
θέρου. Apollon. II. 880. Arist. Ach. 803.

II. 406. (60) παριστάναι] Lege παρεστάναι. Cf. ad Arist.
Fr. 78. 243.

II. 407. (61) V. 6. ἐκ δ' αὖ Ἰταλίας] ἐκ δ' αὖτ' Ἰταλίας recte
Jacobs. V. 12. ἀπ' Αἰγύπτου δὲ κρεμαστὰ bene Mein. ἐντεῦ-
θεν μὲν ταῦτ' ἐκ δ' Αἰγύπτου τὰ κρεμαστὰ minus feliciter Her-
werden. Cf. v. 17. V. 13. ἀπὸ δ' αὖ Συρίας λιβανωτόν] Cf.
Mnesimach. III. 569. ἀπὸ γὰρ ἀγνᾶς ἀλίας (?) Συρίας | ὄσμῃ (ὄδμῃ?)
σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ | λιβάνου etc. V. 17. ἀπίους] Qu. ἀπίους τε.
ἴφια μήλα] Corrigendum suspicor φανῖλια μήλα. Cf. Teleclid.
II. 363. φανλότεροι | φανλίων μήλων. Theopomp. II. 798. φανῖλια
μήλα. V. 22. Φοινίκη — σεμίδαλιν] Cf. Antiph. III. 18. τῆς
Φοινικῆς (Φοινίχης vulg.) | σεμίδαλιν, etc.

II. 410. (62) V. 1. Μενδαῖον μὲν ἐνουροῦσιν μάκαρες θεοὶ
αὐτοὶ Herw. Μενδαῖον et ipse correxeram. V. 3. ὄδμῃ] Recte se
habet forma epica in anapaestis. Cf. Anaxand. III. 184. οὐ σμύρ-
νης καὶ Συρίας ὄδμαί. V. 4. τοῦτον — ἄριστον] τοῦτω — ἀρίστω
Herw. V. 5. ἀμύμονα] Cf. Anaxand. III. 174. τοῦ τ' ἀμύμονος
δέμας θύνον. V. 7. οὐ καὶ ἀπὸ στόματος — ὄζει ἴων] Cf. Pher.
II. 264. ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας.
Herod. III. 23. ὄζειν δὲ ἀπ' αὐτῆς ὥσει ἴων. στάμων ὑπανοιγο-
μενάων] Notandum στάμωνος feminino genere usurpatum. V. 8.
ὄζει ἴων, ὄζει δὲ ῥόδα] Etiam alibi consociantur ἴα et ῥόδα,
Diodor. com. III. 545. Dem. p. 615, 11. Arist. Fr. 476, 2. V. 9.
Qu. Θεσπεσίη δ' ὄδμῃ κατὰ πᾶν ἔχει etc. ὄσμῃ] ὄδμῃ] Dind.
Mein. Cf. v. 3. V. 12. τοῖς δ' ἐχθροῖς ἐκ Πεικαρήθου] Malim
τοῖς δ' ἐχθροῖσιν Πεικαρήθου (sc. παρέχειν).

Π. 411. (63) *τῆδ' ἔξιόντι δεξιῶ ὠ λυχνίδιον*] Qu. *τῆ δεξιῶ λυχνίδιον*. Cf. Cratet. Π. 234. et ad Arist. Fr. 115. 274. *λυχνίδιον* enim, ab *λύχνος* formatum, antepenultimam brevem habet.

Π. 413. (77) *θερμολουτεῖν*] Sic *ψυχρολουτεῖν* Arist. Fr. 39.

[I. 97. (71) *τούτοισι δ' ἐπαγωγέσσι* conj. Mein. Qu. *χρηται δέ γ' ἐπαγωγέσσι*.]

Π. 414. (79) *ποιήσω*] Qu. *ποιῶ*. Vel sic, *σου ποιήσω τήμερον* | *τίπττων* — *ἐγώ*.

Π. 414. (80) *σήμερον*] *τήμερον* recte Mein. Cf. ad Anaxand. III. 174. (v. 3.). *ψάθαλλε*] Cf. Plat. Π. 635. *ἐψάθαλλε* (*πέος ἐψ.* Bergk.) *λεῖος ὤν*. Cum *ψαθάλλω* confer *ἀνακναδάλλω* (Poll. VII. 136. IV. 108.).

Π. 415. (82) *δσην κολοκύντη* vulg. *δσην κολοκύντην* C. et Dind. Cf. Xen. Anab. IV. 7. 16. *εἶχον δὲ μαχαίριον δσον ξυήλην Λακωνικήν* (*ξυήλη Λακωνική* Porson.) et ad Arist. Eq. 978. Ach. 703. Pl. 655. Arist. Fr. 504. *ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον*. Herod. III. 100. *σπέσμα δσον κέγχρος τὸ μέγαθος*. Qu. *δση κολοκύντη*.

Π. 415. (83) *προδόσει πίνειν*] *προδόσεις λαμβάνειν* Cobet., coll. Lysia apud Athen. XIII. 612 C. *οὐχ οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἐγγὺς οἰκοῦντες, παρ' ὧν προπόσεις* (*προδόσεις* Cobet.) *λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῶ συγκλείσαντες τὰ κατηλεία*; Estque id ipsum in optimo Athenaei codice, ubi Musurus *προπόσεις* substituit.

Π. 416. (84) *σωδάριον*] *κωδάριον* Herw.

Π. 417. (96) *σέων*] Cf. Men. IV. 235. *οἱ σήτες*. Arist. Lys. 730. *τῶν σέων*.

MYRTILUS.

Π. 419. *κλέπτῃς* — *ἀρπαξ*] Cf. ad Arist. Pl. 372. *μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἤρπακας*;

PHILONIDES.

Π. 421. (1) *παναγεῖς γενεάν*] *παναγῆς γενεὰ* Cobet.

Π. 423. (8) *κατάκειμαι* — *δεκάπαλαι*] Cf. Arist. Eq. 1154. Henioch. III. 560. *ὁ βοῦς* — *ἦν ἂν ἐφθός δεκάπαλαι*. Anglice diceremus long long ago.

EUPOLIS.

Π. 426. (1) V. 3. *κύτισόν τ' ἠδὲ σφάκον εὐώδη*] Qu. *κύτισόν τ' εὐώδη κάσφάραγον*. Cf. Cratin. II. 215. *ἀσφάραγον κύτισόν τε*. Rarum in comoedia est ἠδὲ neque occurrit nisi in anapaestis. Cf. ad Alex. III. 443. V. 5. *φηγόν*] Cf. Alex. III. 456. *γογγυλῖς, ἄχρος, λάθυρος, φηγός*. *κισθόν*] Cf. Mnesim. III. 570. (v. 63.) *κίνδου* (?), *κισθοῦ, μίνθου*.

Π. 428. (2) V. 1. *πῶς ***] *ὡς, ἦν ποτ' αὐτῶν δὴ κάμη τις*, — Herw. Qu. *πῶς δὴ ποτ'* —; V. 2. *σελάχιον*] Cf. Plat. II. 634.

ὄρφῳσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βοράν. et Amips. II. 705. τί δ' ἦν (ἴδη) λύκον (τις); Cobet., qui "Colloquium in his inesse certum est de caprarum grege, quarum mirifica quaedam sollertia celebratur."

II. 429. (4) μή τι πέντε καὶ δύο;] Cf. Hermipp. II. 389. γεγένηται πέντε καὶ δύο. Nicoch. II. 842. χαῖρε, πέντε καὶ δύο. (Cf. II. 845.). Amips. II. 702. εἰμὶ πέντε καὶ δύο.

II. 430. (10) σὺ δ' αἰγιάζεις] Fort. σὺ δ' αἰγιδιάζεις (ab αἰγιδιον), nam αἰγίζεις (ab αἰξ) potius dicendum fuisset.

II. 431. (11) μηδὲ τάγρι μουσικῆς] Qu. μηδὲ γρὸ τῆς μουσικῆς. Sic Arist. Plut. 17. οὐδὲ γρὸ. Barbarum videtur istud τάγρι.

II. 431. (13) ὄντιν' ἂν χρῆ] Lege ὄντιν' ἂν με χρῆ. Et sic Mein. Vel ὄντιν' ἂν δέη. Cf. ad Arist. Eq. 1307.

II. 432. (14) ζητῶν] ἐζήτουν al. Lege ζητῶ (Poll.).

II. 432. (15) ὁ γλάμων] Archedemus dici videtur. Lys. XIV. 25. παρ' Ἀρχεδήμου τῷ γλάμωνι. Arist. Ran. 588. ἀρχέδημος ὁ γλάμων.

II. 433. (16) ὄσφρῶσθαι Elmsl. ad Ach. 179. Cf. Vesp. 792. ὄσφρῶμενος. Th. 495. ὄσφρῶμενος. Philonid. II. 422. ὄσφρομένην. Antiph. III. 80. ὄσφρῶσθαι.

II. 434. (22) νεανισκεῖσθαι] Cf. Amph. III. 308. Posidipp. IV. 516.

II. 434. (24) βαλλαντίδια recte Mein. Confer ἱματίδιον (ἰ), ἀργυρίδιον, σηπίδιον, λυχνίδιον, etc.

II. 435. (28) ἀνακῆς] Cf. ad Plat. II. 687. ἀνακῶς ἔχων.

II. 437. (33) τοιόνδε ταῶν, ὃς τοὺς εὐδοντας ἐγείρει] Cf. Soph. Fr. 804. ἐπεγειρομένων κερκίδος ὕμνοις, ἢ τοὺς εὐδοντας ἐγείρει. Arist. Fr. 368. σπυρὶς οὐ μικρὰ καὶ κωρυκίς, ἢ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.

II. 438. (34) δεῦρ' ἦδη] δεῦρο δὴ Herm. δευρὶ δὴ Bergk. Comm. p. 339.

II. 438. (35) In Hephaest. XVI. p. 109. pro πᾶσα qu. οὐσα.

II. 440. (40) V. 1. ἐπὶ καινότερας ἰδέας ἀσεβῆ βίον, ᾧ μοχθηρὸς, ἔτριβες. | B. πῶς, ᾧ πολλῶν ἦδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας; Bergk. Comm. p. 347. βίον ὡς μοχθηρὸν ἔτριβες. | B. πῶς, ᾧ πολλῶν ἦδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας; Dind. ad Fragm. Arist. p. 500. ed. Ox. V. 2. ἄμβωνας] Cf. Ephipp. III. 323. περιπλεῖν δ' ἐπὶ τοῖς ἄμβωσιν — πέντε κέλητας.

II. 441. (41) κωλήνες] Cf. Phot. p. 196, 12. κωλήν λεπτέον, οὐχὶ ἀκροκόλιον. Qu. κωλή τις aut κωλήν τιν'. Cf. Arist. Fr. 380. κωλᾶς — ἐρίφων. Fr. 5. δελφρακίων ἀπαλῶν κωλαῖ. Nusquam alibi apud comicos legitur κωλήν. εὐθύτου ῥίφου] Qu. ἐρίφων εὐθύτων (aut εὐτραφῶν), aut ἐρίφου πίονος.

II. 441. (43) τί δὴτ' ἂν, εἰ μὴ τὸ σκάφιον αὐτῆ παρῆν; Fritsch. ad Thesm. 633.

Π. 442. (46) στρατηγοῦντ' ἀχθομαι | Cf. Hom. Il. XIII. 352. ἤχθητο δαμναμένους. VIII. 378. εἰ νῶϊ — γηθήσει προφανείσα. Xen. Rep. Athen. II. 18. ὥστε οὐδὲ τοὺς τοιούτους ἀχθονται κωμωδουμένους. Lobeck. ad Ajax. 136.

Π. 442. (47) Qu. ἀτὰρ ἤγαγες καινόν τι φῖτυ τῶν (vel μοι) βοῶν. Ita et Bergk. Comm. p. 345., nisi quod γε pro τι scribit. καινόν τι Elmsl. καινὸν τὸ Blomf. Gl. Prom. 241.

Π. 444. (51) ἐξώλης γέρων] Malim οὐξώλης γέρων. Et sic Cobet. et Herw.

Π. 445. (56) Εὐτρήσιος] Cf. Telecl. II. 378. Εὐτρήσιος (Εὐτρησίους?).

Π. 447. (67) V. 2. διαψάλλει τριγώνους] Diogenes trag. ap. Athen. p. 636 A. ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων. V. 3. (V. Suppl. Add. p. LXX.) Qu. κἀπίκεισαι ταῖς κοχώναις | τὰ σιέλη ῥίπτουσ' ἄνω. Cf. Vesp. 1526. ῥίπτοντος ἄνω σιέλος.

Π. 447. (69) ἀναρίστητος ὦν] Eadem verba sunt Arist. Fr. 391. ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχων] Qu. ἀλλὰ γὰρ στέφανον ἔχει.

Π. 448. (72) οὐ γὰρ ἀλλὰ πρὸ recte corrigere videtur Meinekus.

Π. 450. (78) Qu. ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας. In Hesychii loco pro Βάστα Κάρας qu. Βασταγόρας aut simile quid.

Π. 453. (83) Qu. ἐκεῖ γὰρ ἔξεις ἀγαθὰ πολλὰ πρὸ πάντων.

Π. 453. (84) Qu. ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός; Post χθονός interrogandum monuit etiam Herw.

Π. 454. (86) Cf. locum mendosum Arist. Fr. 9. ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χαλκίον (l. χαλκοῦν) τοῦτ' ἐστὶ κοτταβεῖον ἰστάναι καὶ μυρρίνας.

Π. 456. (89) V. 1. τοίγαρ — οὐδεὶς ποθ' — πλείον' εἴλκυσε σταθμὸν Cobet. Qu. τοιγαροῦν | οὐδεὶς στρατηγός ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου | ἴσχυεν (vel ἦν δυνατός) ὥσπερ — ἐλκύσαι σταθμὸν.

V. 2. μειαγωγός] Cf. Arist. Ran. 798. V. 3. (τὴν πόλιν) τῆς — supplet Dobraeus Adv. I. 587., coll. Eq. 812. 1050. Cf. V. 36. πλείον' ἐλκύσαι σταθμὸν] Anglice, to draw more weight. Cf. Arist. Fr. 227. ἀλλ' εἶχομαι ἄνωγ' ἐλκύσαι σε τὸν σταθμὸν (τὸν σφυγμὸν vulg. τὸν ζυγὸν Bergk.), | ἵνα μὴ με προσπράττωσι γραῖν (l. προσπράττωσιν οἶν) οἱ φράτερες.

Π. 457. (90) οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι —] Parodia loci Euripidei Med. 394 — 397. Verba ea esse Miltiadis in fabula Δήμοις (de qua v. Valck. Diatr. p. 252.) suspicatur Elmsleius ad Med. 1. 1. τὴν Μαραθῶνι — μάχη] Cf. Arist. Thesm. 806. πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι (sc. μάχη). κέα] Vox tragica. Cf. Arist. Ach. 5. τὸ κέα ἠδ' φράνθη ἰδῶν.

Π. 457. (92) V. 1. πῶς γὰρ ἐγένου —;] Cf. Eur. Fr. 803.

V. 2. τὸ μέγιστόν ἐστ'] Fort. τὸ μέγιστον ἦν. Et sic Mein.

Π. 458. (93) *δ τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν*] Sic dixisse Atticos, non *δ τι περ τὸ κεφάλαιον*, monuit Cobetus V. L. p. 312., coll. Lucian. 23, 3. *δ τι περ τὸ κεφάλαιον ἀρετῆς ἀπάσης*. 45, 24. 52, 6. 71, 10. 49, 16. *δ τι περ τὸ πυρωδέστατον ἐστίν*. 66, 22. Sic *δ τι περ ὕψελος* (Arist. Eccl. 53.), etc.

Π. 458. (94) V. 3. *ἐκ δέκα ποδῶν*] Cf. Theocr. VII. 6. *Βούριναν* δς *ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν*. V. 4. *Lege ταχὺν λέγεις γε*. A. *πρὸς δέ γ' —*. V. 5. *ἐπεκαθίζετ'*] *Malim ἐπεκαθέζετ'*. Cf. Antiph. III. 117. *οἳαί τ' ἦσαν ἐπικαθίζανειν | ἐπὶ τὴν κεφαλὴν*. *πειθῶ*] *Suadela*. Cf. Straton. com. IV. 546.

Π. 463. (98) *οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς μὲν ἐκγεγενᾶν τέκνα* Wakef. S. C. § 166. *Qu. οὐ δεινὸν οὖν κριοὺς ἔμ' ἐκγεγενᾶν* (vel *ἐμὲ μὲν γενᾶν*) *τέκνα*. Vel *οὐ δεινὰ κριοὺς ἐμὲ μὲν ἐκγεγενᾶν τέκνα*.

Π. 463. (99) *Qu. ἅπαντα γὰρ ποθοῦμεν ἢ κλεινὴ πόλις* (vel — *αὐτὸν ἢ πόλις*). *Vulgata inepta est*.

Π. 464. (100) *καὶ χλοῆσαι*] *καγχλοῆσαι* Herw.

Π. 464. (101) V. 1. *καὶ μηκέτ' ἀντὶ Μιλτιάδου καὶ Περικλέους | ἐάσει* Elmsl. ad Med. 389., qui in scholiastae Aristidis loco pro *Γέλινα* (*Σόλινα* Valck.) reponendum *Κίμινα* monet ex Aristid. III. p. 395. V. 2. *κινούμενα*] *Scribe βινούμενα*. V. 3. *ἐν τοῖν σφυροῖν ἔλκοντα*] Cf. Sapph. ap. Athen. I. 21 B. C. *οὐκ ἐπισταμένη τὰ βράκεια ἔλκειν ἐπὶ τῶν σφυρῶν*. Dion. Cass. XLVI. p. 303 C. Dem. p. 442, 15. *διὰ τῆς ἀγορᾶς πορεύεται θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν*. Adolescentes libidinosos vellicat ut timidos et ignavos duces. *ἔλκοντα τὴν στρατηγίαν*] *Suspectum ἔλκοντα*. *Qu. ἔχοντα*. *Quod si sincerum est ἔλκοντα, παρὰ προσδοκίαν illatum videtur τὴν στρατηγίαν* (tanquam pallium). Cf. Archipp. II. 728. *βαδίζει — θοιμάτιον ἔλκων*. Ephipp. III. 336. *σεμνῶς χλανίδ' ἔλκων*. Anaxil. III. 345. *χλανίδας ἔλκων*. *Qu. ἔλκοντα τὴν στρατηγικὴν* (sc. *χλαμίδα* vel *χλανίδα*). Similiter fere Plato II. 632. *φορεῖτε *γλῶτταν ἐν ὑποδήμασιν*.

Π. 465. (102) *προϊστάμενα τοῖς ἀνδράσιν*] *Imo προσιστάμενα*.

Π. 466. (103) V. 1. *Lege καὶ μὴν ἐγὼ πολλῶν etc.* V. 2. *παρ' ἡμῖν*] *παρ' ὑμῖν* Herw. *Opponi enim ἡμεῖς οἱ γέροντες*. V. 6. *οἷς —*] “*Fortasse haec scribenti poetae observabatur Homericum illud, Θεὸς ὡς ἐτίετο δῆμῳ.*” (Herw.) V. 7. *ἔποι τόχοιμεν*] *ἔποι τόχουμεν* Herw. Cf. tamen Arist. Ran. 945. *εἶν' οὐκ ἐλήρουν δ τι τόχοιμ'*. Vesp. 1431. *ἔρδοι τις ἦν ἔκαστος εἰδείη τέχνην*. Soph. Ant. 666. *ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλίειν*. Oed. R. 314. Tr. 93. Thuc. IV. 26. *ἀπαίροντες ἀπὸ Πελοποννήσου δπόθεν τόχοιεν*. VIII. 95. *ὅστις ὅπως τόχοιεν ἀνάγεσθαι*. Aesch. II. 9. *ἔπου τόχη* (*τόχοι* recte plures codices) *αἰτιᾶται με etc.*

Π. 467. (105) *μὴ παιδὶ τὰ κοινά*] *Legerim μὴ παιδὶ τὰ κόνητα* (Anglice edged tools).

Π. 467. (106) καὶ τοῦ μὲν ἐν κύκλῳ γε et διὰ τῶν καιρίων Wakef. S. C. § 166.

Π. 469. (108) κὰν τοῖς δξυθυμίαις] Cf. Com. anon. IV. 647. τίς γὰρ ἂν | ἀντὶ θαρανίδος δξυθύμι' εἰσορῶν | ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς (sc. mulieres nuptas); Hyperid. apud Harpocr. τετριγόντα] Cf. Epich. Fr. 9, 3. τέτριγε δ' ὁ κυνόδιον.

Π. 470. (110) τὸ χαλκίον θέρμαινε] Lege τὸ χαλκίον θερμαίνεθ' (ut in L.), et postea κελεύεθ'. Cf. ad Arist. Fr. 316. τὸ χαλκίον θερμαίνεται.

Π. 471. (111) Qu. ἀνὴρ σοφιστῆς (ut conj. Mein., vel πανοῦργος, vel κάμιστος) πολύτιμος τε τοῖς τρόποις. Vel ἀνὴρ πολίτης (cf. Eq. 1304. ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην. Pac. 909.) πολίτιμος τε (vel τις) τοῖς τρόποις. Vel ἀνὴρ πολίτης πολυτίμοδος ἔχων τρόπους. Vel — πολυτίμοδος τε νοῦν ἔχων. Cf. Alcae. II. 824. ἡλίθιον εἶναι νοῦν τε πολυτίμοδος ἔχειν.

Π. 471. (112) ὄτηρ δ' ἐν οἴνος ἢ πολὺς, πίσει (πολὺν) Herw. ὄτηρ jam Fritzs. ἢ recte Herm. πίσει] V. Blomf. Gl. Prom. 488.

Π. 472. (114) νεανικοῦντος] νεανισκοῦντος (i. e. νεανίσκου ὕντος) probabilis est Rasprii correctio, eadem crasi quae est in τοῦνόματος Arist. Nub. 62. τοῦμπαλοῦ Nub. 977. τοῦρρυθίου Av. 224. τοῦλμπιου 130. ἐκ τοῦπισθεν Eccl. 482. τοῦλμπου, etc.

Π. 472. (115) νιγλαρεῖων κροῦματα] Cf. Pher. II. 334. ἕδων — νιγλάρους. Theopomp. II. 811. αὐλεῖ — σαπρὰ — κροῦμαθ' (κρουμάτι' conj. Mein.).

Π. 473. (118) παιθῶν] Cf. Pher. II. 323.

Π. 473. (121) στατήρας χρυσίου] Cf. Herod. VII. 28. χρυσίου δὲ τετρακοσίας μυριάδας στατήρων Λαρεϊκῶν. Arist. Nub. 1041. Pl. 816.

Π. 475. (126) ταδὶ δὲ τὰ δένδρα] Lege ταδεδὶ τὰ δένδρα. δένδρα —] Cf. Arist. Av. 1473. δένδρον — δειλὸν καὶ μέγα (Κλεώνυμος).

Π. 477. (127) βληχητὰ τέκνα] Fort. βληχητὰ τε τέκνα. (Exciderat fortasse τε ante simile τε —.) Vel βληχητὰ τέκνα. Sed parodia videtur esse versus Euripidei ἔχθιστα τέκνα κοδδαμῶς τοῦμοῦ τρόπου. τοῦ τρόπου] Qu. τοῦμοῦ (vel τοῦ σοῦ) τρόπου. Βληχητὸς activum hic est, ut περιβοητὸς (Soph. Oed. R. 192.). Cf. Aelian. N. A. II. 54. τὰ βληχητὰ, i. e. oves balantes. In Suidae loco (l. 12.) pro τάχ' ἂν ἦσαν qu. τάχα ἦσαν.

Π. 479. (131) Qu. ἐγὼ δὲ συμψήσασά γ' ἀργυρίδιον, vel — συμψήσας τι ἀργυρίδιον.

Π. 480. (132) ἀριστηρικὸς] Cf. Arist. Ach. 1016. δειπνητικῶς.

Π. 480. (134) ἤσθημα] ἥσμα (ab ἤδομαι comice fictum) Herw. Recte, ni fallor. Confer χαιρηθῶν Arist. Ach. 4.

Π. 481. (140) V. 2. αἰδεῖν] Cf. ad Cratin. II. 221. καὶ Πολυμήστει' αἰδεῖ. Men. IV. 131. ἐμοὶ μὲν οὖν αἰδε τοιαύτην, θεά.

V. 3. κείνος] Lege δε —. Vitium ortum est ex similitudine praecedentis — εν. μοιχοῖς αείσματ'] Qu. μοιχοῖσιν ἄσματ'. V. 4. ἔχοντας] ἔχουσιν Herw.

Π. 484. (146) V. 3. παῖς ἀκόλουθος] Cf. Dem. p. 1120, 3. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον. V. 4. μικρὸν δέ τι] Cf. Men. IV. 194. μικρὸν τι τὸ βίον — ζῶμεν. κάμὸν αὐτοῦ] Lege κάμὸς αὐτοῦ (sic Bergk. Mein. Madvig.), vel κοινὸς αὐτῶν, vel καὶ μέτεστιν.

V. 8. περὶ τοῦτόν εἰμι] Cf. Arist. Vesp. 1318. κωμωδολοικῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰί. Plut. Nic. 4. ἔθεν οὐκ ὀλίγοι περὶ αὐτὸν ἦσαν αἰτοῦντες καὶ λαμβάνοντες· ἐδίδον γὰρ κτλ. Henioch. III. 562. αἰί ποτε | περὶ τοὺς κνάμους ἔσθ' —. Lys. Fr. I. περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ στήλην διαφθεύρονται. ἄνδρα ἠλίθιον πλουτοῦντα δ'] Cf. Arist. Th. 289. ἄνδρὸς — πλουτοῦντος, ἄλλως δ' ἠλίθιου κἀβελτέρου. V. 9. πλούταξ] Cf. Men. IV. 206. Ἴωνικὸς πλούταξ. V. 13. ἢ φέρεται] Lege ἢ ὑφέρεται θύραζε. Et sic Bergk. Mein. V. 15. σκῶμμα — ἀσελγές] Cf. Eurpol. Π. 521. τοῦτ' ἐστὶ σοι (σου?) τὸ σκῶμμ' ἀσελγές καὶ Μεγαρικὸν καὶ σφόδρα | ψυχρόν.

Π. 487. (148) Lege οὗς πῦρ οὐδὲ σίδηρος οὐδὲ χαλκὸς ἀπειργεῖ etc. V. Elmsl. ad Her. 615. ἀπειργεῖ μὴ φοιτᾶν ἐπὶ δεῖπνον] Cf. Cratin. Π. 43. δεῖπνου φίλων ἀπειργεῖν. Eur. Fr. 364, 19. τοὺς δὲ πρὸς χάριν σὺν ἡδονῇ | τῇ σῆ πονηροὺς (λέγοντας?) κληῖθρον εἰργέτω στέγης.

Π. 489. (153) μετ' ἄριστον] κατ' ἄριστον Schaef. παρ' ἄριστον melius Herw.

Π. 490. (159) V. 1. ἔνδοθι] Vox rarior. Cf. Posidipp. IV. 520. Annon ἔνδον? V. 2. Cf. Arist. Fr. 572 Bl. δε τὰφανῆ μεριμνᾷ (δε τὰφανῆ | αἰε μεριμνᾷ?), τὰ δὲ χαμᾶθεν ἐσθίει. * ἀλαζονεύεται] Qu. δε ἀλαζονεύεται. Scilicet exciderat δε propter simile praecedens -ος in Τῆιος. In Suidae loco (l. 10.) pro δαῖτα καὶ χεῖρα qu. δαῖτα θάλειαν.

Π. 491. (160) ἔκλυτον] Lege ἔκπλυτον. Cf. Arist. Plut. 1059. 1062. 1064.

Π. 492. (162) βρυγμὸς — κοπετός] Cf. Eur. Cycl. 372. κόπτων, βρύκων.

Π. 492. (163) χουσόφρους] Cf. Archipp. II. 722. ἱερὸς Ἀφροδίτης χουσόφρους. Epich. Fr. 40. κῶξέρυγχοι ῥαφίδες ἵππουροὶ τε καὶ χουσόφρους.

Π. 493. (164) δεῖπνον — οἶνον] δεῖπνον et οἶνον recte Herwerden, coll. Arist. Nub. 31. Eriph. III. 557. τοῦτων μὲν ὀβολὸν, εἰ (οὐ?) πολὺ, | τίθῃμι· λογισῆμαι γὰρ etc. Adde Theophil. III. 629. ἐφθῶν — σχεδὸν τρεῖς μνᾶς. ibid. σύκων δύο μνᾶς. Idem et ipse conieceram.

Π. 493. (165) V. 3. ἡμιβολίου κρέα] Cf. Arist. Ran. 554. κρέα — εἵκοσι | ἀν' ἡμιβολιαῖα. Philem. IV. 19. τρεῖς ἡμιβόλι' ἐστί.

Π. 494. (166) V. 1. *Χαρίτων — ὄζει*] Cf. Alex. III. 502. *ὄζουσα τῶν Ὠρῶν λοπάς.* V. 2. *καλλαβίδας δὲ βαίνει*] Cf. Pher. II. 318. *κομοσάνδαλα βαίνων.* Fort. — *βήττει.* V. 3. *σησαμίδας δὲ χέζει*] Cf. Arist. Th. 570. *τὸν σησαμόνθ' ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν (χέσαι?) ποιήσω.* Antiph. III. 44. *σησαμίδας ἢ μελίπηκτα.*

Π. 495. (169) V. 2. *παραπλήσιόν τέ σοι γέγραπται* (et similiter descripta tibi sunt) — Bentl. Qu. *ὡς συγγέγραπται πάντα δὴ σοι τᾶπιπλα.* Vel *ἅπαντα νυνὶ (νῦν δὴ) συγγέγραπται τᾶπιπλα.*

In Poll. *ἐπιπλα, οἰονεὶ κουφή κτήσις* Bentl.

Π. 498. (179) *λευκὴ ἡμέρα*] Firmus Episcop. Caesar. Epist. *ἐκ χειμῶνος καὶ τρικυμίας γαλήνην εἶδον καὶ ἡμέραν, τὸ τοῦ λόγου, λευκὴν.* Men. IV. 160.

Π. 499. (185) V. 1. *ἀγάθ'*] *ἔμαθον* Bergk. Comm. p. 355. Mein. Recte. V. 2. *ἀτόπως*] *οὕτως* Palmer., coll. S. Joann. Evang. IV. 6. *ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ.* Qu. *ἀτενῶς* (assidue), vel *ἀτρέμας*, vel *ἀτοπα* (vel *ἀγαθὰ*, sc. *ἔμαθον*), vel *ἀπόνως*, vel *ἀργῶς* (schol. Arist. Plut. 338. *διημερεύοντας ἐπὶ τῶν κουρείων ἀργῶς*).

Π. 501. (188) *ὁ μέγας οὐνοκίνδιος*] Similiter Arist. Vesp. 68. *ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέλους.*

Π. 502. (189) *ἀλλ' εὐθὺν —*] Fort. *κατ' εὐθὺν —*.

Π. 504. (191) *σφραγίδας εἶχε δέκα μνῶν*] Cf. Antiph. III. 131. *στακτὴ δυοῖν μναῖν.*

Π. 505. (196) *ψάγδαν ἐρυγγάνοντα*] Cf. Diph. IV. 395. *λαλῶν τὰ ναῦλα καὶ δάνει' ἐρυγγάνων.* Cratin. II. 43. Eur. Cycl. 523. *ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἠδέως ἔγω.* Qu. *ψάγδης ἐρυγγάνοντα.*

Π. 506. (202) *τῶν γὰρ πονηρῶν*] Qu. *τῶν μὴ πονηρῶν —*, vel *πλεῖστον* pro *μικρόν.* Cf. Antiph. III. 75. *τῆς — πλείστης τοῦβολοῦ μάζης.* Timocl. III. 604. *τῶν ἀν' ὀκτὼ τοῦβολοῦ.*

Π. 507. (206) *ἐντεθετταλίσμεθα*] Confer v. *ἐγυλικίζειν*, Pher. II. 351. Arist. II. 990.

Π. 507. (207) *περιήλθομεν —*] Cf. Timocl. III. 598. *ταῦτα πάντα — περιελθὼν ἤρετο | ὀπόσου. καὶ φθλον*] Fort. *πᾶν φθλον.*

Π. 508. (208) *Τῆνος αὐτή, πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους*] *Τῆνος αὐτή | πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους (ἔχεις τε συκοφάντας)* sic expleri in codice Veneto monuit Cobetus. Qu. *Τῆνος αὐτή, | πολλοὺς ἔχουσα σκορπίους* (i. e. *συκοφάντας?*).

Π. 510. (209) V. 1. *τίς δ' ἐστὶν αὐτή;* B. *Χίος, καλὴ πόλις.* Πόσειδον Herw.

Π. 510. (210) V. 1. *ἡ δ' ὑστάτη τίς ἦδε;* B. *Κύζικος —* Cobet. prob. Herw. V. 4. *τὸν κύσθον ἐκκορίζειν*] Fort. — *ἐκκαθαίρειν.* Cf. Arist. Eccl. 847. *Σμοῖος δ' — τὰ τῶν γυναικῶν ἐκκαθαίρει τρύβλια.*

Π. 510. (213) *ὡς ὑμῖν πάντων ἐγὼ | ἀποκρινοῦμαι πρὸς τὰ *** κατηγορημένα.* Quae verba, metro Eupolideo scripta, ex parabasi

aliqua sumpta videntur Elmsleio ad Ach. 632. ὡς ὑμῖν ἐγὼ | πρὸς πάντ' ἀποκρῖνομαι τὰ κατηγορούμενα Dobr. Adv. I. 416. Cf. V. 38.

Π. 510. (214) V. 2. στρατηγούς ἔχομεν] Qu. στρατηγοῖς χάωμεθ'.

Π. 512. (216) V. 2. μικρά γ' ὀρνύγια] μικρ' ἄττ' ὀρνύγια recte Porson. prob. Cobet. ὀρνύγια] Cf. Antiph. III. 4. ὀρνυγίου ψυχὴν ἔχων.

Π. 512. (217) V. 2. Qu. κἀνιότε γ' ἀπεκοιμᾶτ' ἂν ἐν Λακεδαιμόνι | τὴν Ἑλληνικήν τῆδε καταλιπὼν μόνην.

Π. 513. (218) V. 3. Tentabam ὦν θ' ἔνεκ' ἔπλευσε ταῦτα κακὸς ὦν φαίνεται (vel — δεῦρο κακὸς ὦν εἴσεται), vel ὦν θ' ἔνεκ' ἐπρόσβευσε κακὸς ὦν ἐφηρέθη.

Π. 513. (219) V. 2. Qu. τὸν Λευκολοφίδου γ' ὄντα. Cf. Arist. Ran. 22.

Π. 514. (222) V. 1. ὡς αἶ —] Lege ὡς οἶν (ut in Ven.) —. Vel τίν' οἶν μετέλω δήτ' αἶ σοι etc. V. 2. ἀμφοτέρων ἢ Στιλβίδης;] Ἀμφοτέρως — tentat Herw. Ἀμφοτέρως (ut in cod. V.) — Madvig. Legerim Ἀμφιάρως ἢ Στιλβίδης;

Π. 515. (224) καὶ τῷ Πυριλάμπους ἄρ' ἔνεστι κυψέλη; probabiliter conjicit Meinek. Quod et mihi in mentem venerat.

Π. 518. (235) πολυπράγμων] Cf. Arist. Av. 471. ἀμαθὴς γὰρ ἔφης καὶ πολυπράγμων. ἀπλήγιος] Mira vox. An ἀπλόος scribendum? Ἀπλήγιος est Arist. Fr. 149.

Π. 518. (236) Cf. Pher. II. 272. οὐκ ἀπολιβάζω τοὺς τριγώνους καὶ λύρας (οὐκ ἀπολιβάξεις σὺν τριγώνοις καὶ λύραις?); et ad Arist. Av. 1467.

Π. 519. (239) ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' ἔπου χέσω] Cf. Antonin. V. 12. τὸ — ὑπὸ τῆς εὐπορίας (ἀπ.?) οὐκ ἔχειν ἔπου χέση. Qui ad Eupolidis locum respexit, ni fallor.

Π. 519. (241) Ita Bekker: κακὰ τοιάδε | πάσχουσα μηδὲ πρᾶσιν αὐτῷ;

Π. 520. (244) καρδόπω δύο, | κρατήρας ὀκτώ, δύο χύτρα, δύο τρυβλία, | κνέφαλά τε καὶ (vel κνέφαλλα τρία), θέρμανστριν, ἔξ θρόνους, * *, | κλίνας ἑκατὸν, κόρημα, κιβωτὸν, λύχρον Bentl.

V. 3. κνέφαλλά τε] Lege κνέφαλλα. χύτραν] σκάφην vel λύραν vel simile quid reponi jubet Bentleius, quum mox sequatur δύο χύτρα.

Π. 521. (246) V. 1. ὁ δεῖνα] Heus tu! Cf. Antiph. III. 77. τοῦτ' ἐστὶ σοι | τὸ σκῶμ' ἀσελγές] Malim τοῦτ' ἐστὶ σου —. Cf. autem Eupol. II. 485. σκῶμ' — εἶπ' ἀσελγές. V. 3. γελῶσιν] Qu. γελῶσι δ', vel γελᾷ δέ γ', vel potius γελᾷ γάρ (cum Cobeto).

Π. 523. (247) πάντα γὰρ τυχῶν ἄπει] Cf. ad Soph. Oed. C. 1106.

Π. 525. (251) V. 1. οἴκον] Scribe οἴκον cum Cobeto. περιγράφεις] Cf. Herod. VIII. 137. περιγράφει τῇ μαχαίρῃ ἐς τὸ ἔδαφος τοῦ οἴκου τὸν ἥλιον. et ad Pac. 879. Ach. 31. In Polluce IX. 102. pro τῷ δακτύλῳ qu. τῷ ἀστραγάλῳ.

II. 526. (253) μηδὲν ἄλλ' ἢ κρόμμνον] Nescio an praestet scribi ἄλλ' ἤ. Cf. ad Arist. Eq. 1397. κρόμμνον λέποντα] Cf. Theop. II. 806. κρομμύου λεπυχάνη. Alex. III. 507. ὄσπριον λέπος. ἐπιφαγεῖν —] Cf. Lucian. Epist. Sat. I. 21. κάρδαμον ἢ θύμον ἢ κρόμμνον ἐπιτρῶγοντες. et ad Arist. Eq. 707. Pl. 1005.

II. 526. (254) ὡς οὐκέτ' ἂν | φύγοιμι . . . στιβάδας ἐξ ὄτου "φαγον Mein. ὡς οὐκέτ' ἂν φύγοιμι' ἐγὼ | ἐν Φορμίωνος (ipse malim παρὰ Φορμίωνι) στιβάδας ἐξ ὄτου "φαγον (malim 'μαθον, coll. schol.) Cobet. Qu. ὡς οὐκέτ' ἂν | φύγοιμι τὰς σὰς στιβάδας ὡς πάλαι (πάρως, τὸ πρὶν) ποτέ, vel — ὡς τὸ πρόσθ' ἐγώ.

II. 529. (257) V. 1. Distribue sic, ἀντὶ ποικίλου | πιναρὸν ἔχοντ' ἀλουτίᾳ | κάρα τε καὶ τρίβωνα. Vitium in his ali censet Cobet. Qu. — πιναρὰν — χλαϊνὰν τε etc. Hoc fragmentum a praecedenti separandum censet Cobetus, qui in νεώτερος offendit, si ὁ τρίβων intelligatur. V. 2. ἀλουτίᾳ] Imo, ni fallor, ἀλουσίᾳ. Ut ab ἀναίσθητος fit ἀναισθησία, sic ab ἄλουτος ἀλουσία. Cf. Aristophont. III. 363. φθειράς δὲ καὶ τρίβωνα τὴν τ' ἀλουσίαν | οὐδεις ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων. 362. ῥυπᾶν — ἢ φορεῖν τρίβωνας ἠδέως. Alex. III. 475. Com. anon. IV. 648. et ad Arist. Fr. 585. V. 4. εἶχε] ἦγε conj. Mein. (Cf. Philippid. IV. 469. ἀργυροῦ πίνακος ἄγοντος μιν.) Lege εἶλκε. Et sic Cobet. Cf. Arist. Fr. 277. ἄλλ' εἶχομαι 'γωγ' ἐλκύσαι σε τὸν σταθμόν.

II. 530. (259) σκενοφοριώτην fortasse dixit Eupolis cum allusione ad voc. στραιιώτης.

II. 530. (260) ἀκροᾶται] ἀκροᾶ probabilliter Mein. Cf. Men. IV. 225. ὄνος λύρας. Cratin. II. 150. ὄνοι δ' (ὡς ὄνος al. qu. ὁ δ' ὄνος) ἀπωτέρω κἀθηρται (κἀθηρται?) τῆς λύρας. II. 48. ὁ δ' ὄνος ῥεται. Cephisodor. II. 883.

II. 532. (266) οὐ δεινὰ ταῦτα δ' ἐστὶν, Ἀργείας φορεῖν | σχιστάς; Cobet. οὐ δεινὰ ταῦτα δὴ 'στιν, Ἀργείας φορεῖν | σχιστάς; Herw. Ipse tentabam οὐ δεινὰ ταῦτα, τοῦτον (τόνδε γ', τήνδε γ', vel τάσδε γ') Ἀργείας φορεῖν | σχιστάς ἐναργῶς; Ἀργείας — σχιστάς] Cf. Apollod. IV. 453. σχιστὸν χιτωνίσκον τιν' ἐνδεδυκας.

II. 533. (267) Χίος δεσπότην ὠνήσατο] Lege Χίος δεσπότην | ἐπρίατο cum Cobeto.

II. 533. (268) τὴν ἱππικὴν] Cf. Arist. Nub. 27.

II. 534. (269) ἀνακογχυλίσασθαι] Qu. ἀνακογχυλιάσασθαι. Cf. Plat. II. 685. ἀνακογχυλίασον. Arist. Vesp. 589. ἀνακογχυλιάζων.

II. 534. (270) οἴμοι τῶν κακῶν] ἰώ μοι τῶν κακῶν Herw., coll. Arist. Th. 245. Nub. 1261. Vesp. 750.

II. 534. (271) (ἀλλ' εἰς τί) μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἢ φορὰ; conj. Bekker. Qu. τὸν μισθὸν εἶπε καὶ πόση τις ἢ φορὰ.

II. 535. (273) νῆ τὸν Ποσειδῶ, κοιδέποτε γ' ἴσχει θύρα Elmsl. ad Ach. 127., coll. Ach. 560. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἄπερ λέγει | δίκαια πάντα. Recte, opinor. Ipse tentabam νῆ τὸν

Ποσειδῶ οὐδέποτε γ' ἴσχει τῆ θύρα. Cf. ad Arist. Ach. 127. οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.

Π. 536. (277) V. 3. ἔδει] Qu. οἶ δεῖ vel ὑπου. V. 5. πάνν λεπτῶ — τὴν ιδέαν] Cf. Plat. Prot. 315 E. τὴν ιδέαν πάνν καλός. Arist. Pl. 559.

Π. 537. (279) V. 1. τρίτος ὁ τὴν καλὴν ἔχων] τρίτος ὁ τὴν καλὴν ἔχων conj. Mein. Qu. τρίτος ἐπὶ δέχ' ὁ τὴν καλὴν (?).

V. 2. τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα] Cf. Men. IV. 224. ἔκτην ἐπὶ δέκα βοηδρομιῶνος.

Π. 539. (281) κατακερεῖ] Malim ἀποκερεῖ.

Π. 540. (286) δέλρακ' ᾤδόν] Qu. δέλραχ' ἀπαλὴν. Cf. Arist. Lys. 1060. κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλά και καλά (sc. δέλρακίου).

Π. 541. (288) κατάχυτλον τὴν ῥί' ἔχεις] κατάχυτλον est βαλανευτικὸν σκαφίον (Hesych.). Cf. ad Pher. II. 299. ἐν καταχύτλοις λεκάναισι.

Π. 543. (291) ψαμμακοσίους Elmsl. ad Ach. 3. Cf. Arist. Ach. 3. ψαμμακοσιογάραρα.

Π. 543. (292) τίς ὁ φῶνος, ὦ ῥαψοδέ; Nauck. prob. Mein. Add. p. IX. τίς ὁ σόβος, ὦ ῥαψοδέ; Lobeck. Correctio incerta est.

Π. 544. (293) Πανταλλέης σκαιοῦς] Cf. Arist. Ran. 1036. και μὴν οὐ Πανταλλέα γε | ἐδίδαξεν ὁμῶς τὸν σκαιοτάτον.

Π. 546. (302) V. 1. ἀλλ' ἀκούετ' —] Cf. Cratin. II. 123. ὦ λιπερνήτες πολῖται, τάμὰ δὴ ξυνίετε | (ῥήματ'). Arist. Nub. 575. Pac. 603. Archiloch. Fr. 52. ὦ λιπερνήτες πολῖται, τάμὰ δὴ ξυνίετε | ῥήματ'. S. Matth. Evang. XV. 10. ἀκούετε και συνίετε. S. Marc. Ev. VII. 14. ἀκούετέ μου πάντες και συνίετε. ἀλλ' ἀκούετ'] Malim ἀλλ' ἀκούσαι', ut in Π. 484. Arist. Ach. 293. V. 3. μαθόντες]

Temere παθόντες corrigunt. τοὺς ξένους μὲν λέγετε ποιητὰς σοφοῦς] Alludere videtur ad aemulum ejus Aristophanem, cui litem ξενίας intendisse Cleonem satis notum est. V. Script. Vit. Arist. XII. 5. Bergk. V. 4. τῶν ἐνθάδ' αὐτῶν vulg. τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ Trinc. Voss. margo Gesn. Fort. τῶν ἐνθάδ' ὄντων. Sed cf. Arist. Pl. 1187. V. 6. τῶ σῶ λόγῳ] Haec non intelligo. V. 7. μεταβαλόντες τοὺς τρόπους μὴ φθονεῖτε] Cf. Arist. Ran. 734. ἀλλὰ και νῦν, ὠνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους | χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αἰθις. Apollod. Car. IV. 442. εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν.

V. 8. μουσικῆ χαιρη νέων] Lege μουσικῆ χαιρη ξυνῶν, aut fortasse μουσικὴν χαιρη νεῶν (novans, ut agrum).

Π. 547. (303) V. 1. μισῶ ταγηνίζειν, λακωνίζειν δὲ κἀν πριαιμῆν jure videtur postulare Mein. Cf. Phot. p. 192, 14. (Com. IV. 642.) Κνυολάκων ὁ Κλεινίου· ὁ τῶ κνυῶ (i. e. τῶ πρωκτιῶ) λακωνίζων. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν ἔλεγον. p. 204, 10. et ad Arist. Fr. 322. V. 2. Qu. πολλὰς γὰρ οἶμαί σοι βεβινῆσθαι γυναικας ἤδη. Post βεβινῆσθαι (ταγηνίσαντας) supplet

Herwerden. Cf. V. 39. V. 3. τὸ πρῶτ' ἐπιπίνειν vulg. τὸ πρῶτ' ἔπιπίνειν Elmsl. Mein. Sed displicet hic ἐπιπίνειν. Qu. τὸ πρῶτ' προπίνειν (aut ὑποπίνειν, cf. ad Av. 494.), aut τὸ πρῶτ' πίνειν, quanquam πρῶτ' πάντ' est Vesp. 104. Haec loqui Alcibiadem suspicatur Meinekius Add. p. XXIV., allato Plinio N. H. XIV. 28. 143. 'Tiberio Claudio principe ante hos annos XL institutum ut jejuni biberent potusque vini antecederet cibos. — Gloriam hac virtute Parthi quaerunt, famam apud Graecos Alcibiades meruit.' Hoc sensu ὑποπίνειν dicebant (v. ad Arist. Av. 494.). V. 4. λακκο-πρωκτίαν] Cf. Arist. Nub. 1330. ὃ λακκόπρωκτε. V. 5. ἀμίδα hic et apud Diphilum et Epicratem scribi jubet Meinekius Add. p. X. V. 6. Παλαμηδικόν] Cf. Alciph. III. 4. ἔσται τὸ βούλευμα Παλαμήδειον. Arist. Ran. 1451. εἰ γ', ὃ Παλάμηδες, ὃ σοφωτάτη γούσις. Verbis Παλαμηδικόν et ἀμίδα καὶ ludere comicum suspicatur Bakhuysen de Parodia p. 176.

Fr. Inc. (303.) (311.) ad Κόλακας refert Bergk. ad Arist. Fr. p. 263. (II. 1151.)

II. 548. (304) V. 1. τὴν τῶν διάθεσιν Bergk. Comm. p. 334. ἀγαγὼν ἐπὶ λόγον (i. e. sub calculum adducens) Bergk. l. l. Fort. ἐπ' ἔλεγχον φέρων. V. 3. τοῖν τρόποιον δὲ ἂν δοκῆ μοι βαστάσας αἰρήσομαι] Sc. ᾧδης. Loquitur fortasse Dionysus, ut in Ranis V. 1468. αἰρήσομαι γὰρ (τὸν ποιητήν) ὄνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.

II. 549. (305) ἢ πολλὰ γ' ἐν μακρῷ χρόνῳ] ἢ πον πολλὰ γ' ἐν χρόνῳ μακρῷ γίνεταί μεταλλαγῆ | πραγμάτων — Mein. Malim ἢ πολλὰ δὴ ἂν μακρῷ χρόνῳ. Huc respicit Julianus Or. VII. 204 A. ἢ πολλὰ γίνεταί ἐν μακρῷ χρόνῳ· τοῦτο ἐκ τῆς κωμωδίας ἀκηκοῦσι μοι πρῶτῳ ἐπὶ λθῆν ἐκβοῆσαι. Cf. Arist. Lys. 256. ἢ πόλλ' ἄελπι' ἐνεστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεβ. Herodot. V. 9. γένοιτο δ' ἂν πᾶν ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ. I. 32. Soph. Phil. 305. ἐν μακρῷ χρόνῳ (sic) γίνεταί μεταλλάγεται Orion. Qu. ἐν μακροῦ χρόνου γίνεταί μεταλλαγῆ. Ex parabasi aliqua haec sumpta videntur. De metro v. Hephaest. p. 94. Gaisf. V. 2. πραγμάτων] Lege τῶν πραγμάτων. Et sic corrigunt Meinekius II. 818. et Schneidewin.

II. 550. (306) περιήλθεν εἰς τὰ σκόροδα] Malim περιήλθε τὰ σκόροδά τε καὶ —, vel potius περιήλθομεν τὰ σκόροδα καὶ —. Cf. Eur. II. 507. περιήλθομεν καὶ φῶλον ἀμφορεαφόρων. Timocl. III. 598. ταῦτα πάντα — περιελθὼν ἤρετο | ὀπίσσω. Pher. II. 347. (177.) Hoc fragmentum refero ad Μαρικᾶν. Cf. ejus fabulae Fr. XXV. (207.) περιήλθομεν καὶ φῶλον ἀμφορεαφόρων. V. 3. τὰ γέλη] Angl. frippery. Hinc (non a γέλγος) γελγόπωλις Cratin. II. 42. et γελγοπωλεῖν Herm. II. 385. οἷ τὰ βιβλί' ὤνια] Cf. Arist. Eq. 480. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος; 1247.

II. 551. (308) V. 1. ἤδη χορηγὸν πῶποτε | ὑπαρῶτερον τοῦδ' εἶδες (sic) Cobet. Male. V. 2. Fort. τοῦδ' εἶδες, ὅστις θᾶττον

ἐν τοῦ γ' αἵματος | ἢ χρημάτων, εἰ οἶδα, μεταδοίη τι. Vel τοῦδ' εἶδες ἄλλον· θάπτον ἐν γὰρ θαίματος etc.

Π. 551. (309) V. 2. Qu. *διτὴ μ' ἀνίστης ὠμόυπνον ὄντ'*, vel *διτὴ ἕξανίστης ὠμόυπνον ἔτ' ὄντα με*. Ὠμόυπνον ἀναπηδᾶν est apud Philostratum. Confer v. *ἡμίυπνος*.

Π. 552. (310) *τὴν ἐπιδείξιν*] Qu. *τὴν ἐπιδέξι' ἄδων*. Cf. Fr. Inc. XXXIII. *ὅταν δὲ δὴ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια*.

Π. 553. (311) *μισῶ δὲ —*] *μισῶ δὲ κἀγὼ* (vel *καὶ τὸν*) *Σωκράτη* Dind. ad Arist. Fr. 418. Qu. *μισῶ δὲ κἀγὼ* (aut *καὶ τὸν*) *Σωκράτη* etc., vel *μισῶ δ' ἐγὼ καὶ Σωκράτην* (*μισῶ δε καὶ Σωκράτην* Proculus ms.). Cf. Arist. Ach. 509. *ἐγὼ δὲ μισῶ τοὺς Λακεδαιμονίους σφόδρα*. V. 3. *ὁπόθεν δὲ καταφαγεῖν ἔχοι*] Qu. *ὁπόθεν δὲ γ' ἔξει καταφαγεῖν*.

Fr. Inc. X. (311) ad *Κόλακας* refert Bergk. ad Arist. Fr. II. 1151.

Π. 554. (313) *οἶόν γέ πού 'στι*] Malim *οἶόν τι —*. Et sic Cobet. Cf. Arist. Thesm. 21. *οἶόν τι πού 'στιν αἱ σοφαὶ ξυνουσία*.

Π. 554. (315) *μὴ τρηχὺς ἴσθι*] Ioni haec tribuenda esse censet Herw. Qu. *ὁ μὲν γε φεύγωμεν λέγων ἀναπτεροῖ' | ὁ δ' αὖ λέγων μένωμεν ἀνατείδει μένειν*.

Π. 554. (316) *μὴ φθονερὸν ἴσθ' ἀνδρίον*] Cf. Theocr. V. 40. *ὦ φθονερὸν τὸ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτως*. Arist. Pac. 51.

Π. 555. (317) *ἀπεισιάμην*] *ἀπεισίσαμεν* Cobet.

Π. 555. (319) *σὺ δὲ τὰ καλῶδια*] Qu. *σὺ τὰ καλῶδια*, ne post dactylum aut tribachyn sequatur anapaestus. *ἀρκνώρει*] Qu. *ἀρκνωροῦ*. *Σκοπιωρεῖσθαι* est Vesp. 361. Confer *ἀρκνωρὸς* Cratin. (?) Π. 65. Xen. Cyn. VI. 5. etc. *ἀρκύστατος* (Aesch. Soph. Eur.), *ἀρκυστασία* (Xen.). Ab *ἄρκυς*, Attice *ἀρκυς*, Latine *cassis*, (Cratin. ? Π. 65. Aesch. Eur.).

Π. 556. (320) *κῶσαι*] *κῆθε* al. Participium hoc esse a *κῆν* (Attice, ut *ζῆν*, *σμην*, *ψην*, *κῆν*) formatum esse monuit Cobet. *κῆσαι — κρόκην*] Cf. Men. IV. 298. *κρόκην δὲ κῆσεις | καὶ στήμονα*.

Π. 556. (321) *ἔστι μετὰ τὰ πράγματα*] Qu. *κατὰ* (aut *περὶ*) —. Sed praestat *ἔστιν ἐς τὰ πράγματα*.

Π. 557. (323) Eupolidi tribuit Bergk. Comm. p. 365.

Π. 557. (324) *ῥαζομένη* Cobet. V. L. p. 74.

Π. 558. (326) *ἀνέμου — ἀσελγος*] Cf. Pher. II. 348. *πνίγος — ἀσελγές*. Eupol. II. 485. *σκῶμμα — ἀσελγές*. 521.

Π. 558. (328) Est Aristophanis Vesp. 819.

Π. 559. (331) *κατάξει τῆς κεφαλῆς τὰ ῥήματα*] Qu. *κατάξει τῆς κεφαλῆς τὰ ῥήματα* (vel *σοι τὰς ῥαφάς*).

Π. 559. (333) *ἀνωροθία*] Fort. *ἀνῆρ ῥοθίαζει*.

Π. 560. (334) *ὅταν δὲ δὴ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια*] Sc. *κύλικα*. Cf. Eupol. II. 552. Anaxand. III. 161. *βούλεσθε δῆτα τὸν (τὴν?)*

ἐπιδέξι; B. ὦ πάτερ, | λέγειν (πίνειν?) ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν (τῆν?) ἐπιδέξια —;

II. 560. (335) ὕξος ἡράσθη πιεῖν] Cf. Timocl. III. 596. ἡράσθη φαγεῖν. Axionic. III. 534. ὅτε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἡράσθη.

II. 560. (337) ἀναβαλεῖς τὸ Κρητικόν] Corr. ἀναβαλεῖ —. Cf. Arist. Thesm. 730. σὺ δὲ τὸ Κρητικόν | ἀπόδουσι ταχέως.

II. 561. (338) λάμβδα] λάβδα cum L. Dindorfio Mein. Add. p. X.

II. 561. (339) Qu. ἐγὼ δὲ χαίρω προσέτι τοῖσι παιδικοῖς.

II. 561. (340) δέρριν] Cf. Plat. II. 690. Myrt. II. 418. Cf. v. δερριδόγομος (com. ap. Hesych.).

II. 561. (342) Qu. ἦλονσ' ἀνεβλαστηγότες. In annotatione pro διπαράλογα lege παράλογα, pro ἐγλυμμένοι lege ἐγλυμμένοι.

In Cramerii Anecd. IV. 184. lege ἐγλυμμένοι καὶ ἐβλαστηγότες.

II. 562. (343) ὡς οἴχεται μὲν τρῶς] Qu. ὡς οἴχεται γ' ὁ τρῶς —, vel ὡς οἴχεται μοῦ (μοι ὁ) τρῶς. Eadem crasis est in Vesp. 902. Cf. ad Eq. 1237.

II. 562. (345) οὐδὲν κενὸν τρίτημ' —] Cf. Eccl. 623. προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἔν | μηδεμιᾶς ἢ τρίτημα κενόν. Pac. 1234. Ex eadem fabulae ejusdem parte ac Fr. 303. (II. 546.) μισῶ λακωνίζειν etc.

II. 563. (346) περιόμενα] Cf. Arist. Vesp. 604.

II. 563. (347) ζήτριον] Cf. Theopomp. II. 816. τὴν — οἰκίαν ζήτριον ἢ κακὸν μέγα. et ad Arist. Fr. 70 Bl.

II. 564. (350) ὄμην — ἡρηνμένω] Cf. Pher. II. 300. κίχλαι ἀνάβραστ' (?) ἡρηνμένα. Cratin. II. 178. γλαῦκον — ἀρτῆσαι. Com. anon. IV. 671. ὁ δ' οὔτ' ἄγαν ὀπιτοῖσιν — οὔθ' — ἡρηνμένοις ἔχαιρον ὥστ' ἐπαινεῖσαι.

II. 564. (351) καὶ καμπύλον] καγκύλον Hanov. Ex. crit. p. 160. prob. Bamberg. p. 18.

II. 565. (353) ὅσπερ ἐγγέλεις] Praestat ὅσπερ ἐγγέλεις. Alioqui scribendum fuisset ὅσπερ αἱ ἐγγέλεις. Cf. Arist. Fr. 203 Bl. καὶ λείος ὅσπερ ἐγγέλεις χρυσοῦς τ' ἔχων κικίννος.

II. 566. (355) λυγίζεται καὶ συστρέφει τὸν ἀχένα] Qu. λυγίζεται τε καὶ στρέφει —. Cf. Arist. Ran. 775. λυγισμῶν καὶ στροφῶν. Plat. Rep. III. 405C. στραφῆναι λυγιζόμενος. Exciderat, opinor, τε post simile -ται, postea metri gratia στρέφει in συστρέφει mutatum est.

II. 566. (357) Qu. τοὺς περιπόλους (ῥῶν aut τάχ') ἀπιέν' —. Cf. Arist. Pac. 551. ἀκούετε λειφ' τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι etc. Av. 448. ἀκούετε λειφ' τοὺς δολίτας ἀπιέναι. Ach. 172. τοὺς Θραῦκας ἀπιέναι. 1000. Vesp. 937.

II. 567. (362) τὴν χεῖρα σφόδρα schol. Eq. 1085. τὴν χεῖρ' οὐχ ὀραῖς; F. W. Schmidt. Lege τὴν ἑτέραν χεῖρ' εἰς σφόδρα ex Poll. IV. 188. et Suida v. χαλός. Vel τὴν ἑτέραν χεῖρα σφόδρα. Pro δτι qu. ὁ δὲ (ὅτε Poll.).

II. 568. (363) *παρὰ τῆδε* (*τηδεδι* Fritzs. Act. Soc. Gr. I. 136.) *σὺ τῆ σοβάδι κατηγάγου;* Qu. *παρὰ τῆδε δὴ σὺ etc.* *κατηγάγου*] Cf. Lys. Fr. 46. *ἐν Θήβαις παρ' ἐκείνῃ κατηγόμην.* Hinc *καταγωγείον*, Antiph. III. 29. *εἰς ταὐτὸ καταγωγείον αὐτοῖς ἤξομεν.*

II. 568. (365) *τί χορὸς οὗτος;*] *τίς χορὸς οὗτος;* Elmsl. ad Med. 507. et Herm.

II. 569. (366) *πρόσηλος*] *πρόσειλος* Dawes. Blomf. Gl. Prom. 460. Mein.

II. 569. (371) *ἀμφιπτολεμοτηδησίστρατος*] Cf. *ταραξιπτόστρατος* Arist. Eq. 247.

II. 570. (372) *φθοῖσι*] Cf. Arist. Pl. 677. *τοὺς φθοῖς ἀφραπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας.*

II. 571. (381) *ἀπ' ὄνου*] *ἀπ' ὄχθου* apud Hesych. *ἀπὸ χορὸς* Zenob. II. 57. Unde *ἀπὸ χθονὸς* conj. Leutsch. ad Zenob. l. l. Verum videtur *ἀπὸ χορὸς*, quo tamen sensu dictum fuerit non liquet.

II. 572. (387) *οὐρά*] *Pudendum.* Cf. Soph. Fr. 924. In Hesychii loco allato pro *σαννίον* qu. *σαννίον*, coll. Cratin. II. 213.

II. 573. (391) *Lege ἄγαμαι κεραμέως.*

II. 574. (409) *πάσται*] Cf. Arist. Fr. 547.

II. 574. (411) *σημαντρίσι γῆ*] *πλυντρίσι γῆ* est Nicoch. II. 843. *σημαντρίσι γῆ* Herod. II. 28.

II. 576. (436) Et *Ἀδραμύτιον* dicebant et *Ἀτραμύτιον*. Sic *ἀδραφαξὺς* et *ἀτραφαξὺς*.

II. 577. (444) V. 23. Qu. *ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας* (*ἐπουρίσας*). Cf. Arist. Thesm. 1226. *τρέχε νυν* (*ταχέως*) *κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.*

II. 579. (445) Eupolidi versum, vulgo Anaxandridae tributum, *οὐχὶ — παρὰ πολλοῖς ἡ χάρις τίκτει χάριν*, adjudicat Herwerden. Cf. ad Anaxandr. III. 200.

PHRYNICHUS.

II. 580. (1) V. 4. *ἡδυλογοῦσιν*] Cf. Cratin. II. 145. *ἡδυλόγη σοφία.*

II. 581. (2) Qu. *ὄνομα δέ μοι τοῦτ', ἦν τε σωθῶ γ' ἦν τε μῆ, | ἔστω (aut ἔσται), 'φιάλης ἀνδραγαθίας εἴνεκα, | διτι ἐφιάλας (aut διτιῆ 'φιάλας) χρηστὰ λέγειν (aut δρᾶν) ἀπωλόμην.* De verbo *ἐφιάλλειν* (i. e. *ἐπιχειρεῖν*) v. Nub. 1299. Pac. 432. Cf. Philyll. II. 859. *σοὶ μὲν οὖν τήνδ', ἀμφορεῦ, | δίδωμι τιμὴν, πρῶτα μὲν τοῦτ' αὐτ' ἔχειν | ὄνομα μετρητὴν μετριότητος εἴνεκα (οὖν. vulg.).*

V. 3. *χρηστὰ λῆ* (sic) codex. Qu. *χρηστὰ λέγειν* aut *χρηστὰ δρᾶν.*

II. 584. (13) *Lege ἄγαμαι Διονίσσον στόματος* (ut apud Hesychium). *ὡς σεσέλλισαι.* Cf. ad Arist. Ach. 489. Apostol. XV. 41. *Σεσέλλισαι κατ' Αἰσχίνην.* V. 2. Qu. *κερόμπακός τε πολλάκις.*

II. 586. (14) V. 1. *κεραμεύων — κανθάρους*] Cf. Epigen. III. 538. *ἀλλ' οὐδὲ κεραμεύουσι νῦν τοὺς κανθάρους — ἐκείνους τοὺς ἀδρούς.* Arist. Fr. 128. — *ἂν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος | πένθ' ἐκάστης ἡμέρας ἂν εἴλκεν —* Dobr. Adv. II. 332. V. 2. *ἐκλαιεν*] Qu. *ἐπλαττεν.* Et sic Cobet. et Herwerden. Divide autem sic, *ἐκατὸν ἂν τῆς ἡμέρας | ἐπλαττεν οἴνου κανθάρους.*

II. 587. (15) Qu. *ἐγὼ δὲ νῦν δὴ* (vel *νῦν*) etc. *νῦν δὴ* conj. Hemst. *τερετιῶ*] Cf. Euphr. IV. 487. *πρὸς τὸ δίχορδον ἐτερέτιζες.* Theophr. Char. 27. *μελετᾶν ὀρχεῖσθαι αὐτὸς αὐτῷ τερετίζων.* Lucian. de merc. cond. 33. *ἐπάδοντος καὶ τερετίζοντος.*

II. 588. (19) V. 3. Supplendum forsān *εἰσὶ γὰρ* —. V. 4. *Lege ὁ μὲν γε δειλός (ἐσθ'), ὁ δὲ κόλαξ, ὁ δὲ νόθος.* Vel — *ὁ δὲ γε* (vel *ὁ δ' αὖ*) *νόθος.*

II. 589. (20) V. 1. Qu. *Α. ὁ τὰς κρήνας ἄγων;* Vel *ὁ Λευκονοεύς. Α. ἐγῶδ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων.* V. 2. Pagi nomen *Λευκόνοιον* fuisse colligit Cobetus (V. L. p. 326.) ex Stephano Byz. v. *Ἀβρότονον.*

II. 589. (21) Supplendum videtur (*μὰ Δ' ἀλλ'*) *ὑπερβέβληκε* etc.

II. 590. (24) *κάντραγεῖν, ἴν' ἥδιον πῖω*] Cf. Diodor. III. 544. *ἀριστίσας ἑαυτὸν, ἐντραγὼν, πῖων | ἀπέρχετ' οἴκαδ'.*

II. 590. (25) Qu. *τόν γε Συρακόσιον | δεινὴ τις ἔχει ψῶρα, καὶ κακὸν | αὐτῷ τι τῶν μέγ' ἀφείλετο γὰρ | κωμωδεῖν οὖς ἐπεθύμουν.* Cf. V. 41.

II. 591. (27) *θηλάζει*] Cf. Theocr. XIV. 15. *θηλάζοντά τε χοῖρον.* Cratin. II. 200. *θηλάστρια.*

II. 593. (32) *καδίσκον*] Cf. Aesch. Ag. 815. *ἐς αἵματηρὸν τεύχος οὐ διχορρόπως | ψήρους ἔθεντο, τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει | ἑλπίς προσήει χειρὸς οὐ πληρουμένῃ.* Eum. 742. Arist. Vesp. 985.

II. 593. (33) *ὦ καὶ κάπραινα* —] Cf. Herm. II. 384. *πασίπυρρη καὶ κάπραινα.* Similiter Cephisodor. II. 885. *ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ καὶ σκορπίος. δρομάς*] Qu. *σοβάς.* Cf. Eupol. II. 568. (363).

II. 593. (34) *κἂν δξυβάφῳ χρεῖσθαι τρεῖς χοίνικας ἢ δὲ ἀλεύρων* Benth. *χρησται*] *χρησθαι* vulg. Idem vitium librorum Pher. II. 299. Arist. II. 1101.

II. 594. (36) *τεύτασθαι* codex. *τεντάζεται* Mein. *ετεύτασεν* Bergk. Qu. *τεντάξέ τι*, vel *τεντάξέτω.* *Τεντάζειν* legitur Pher. II. 354. Telecl. II. 375. Plat. II. 646. Confer v. *κιπτάζειν.*

II. 595. (38) *αὐτοτυρῖταισι — ἄρτοις*] Cf. Alex. III. 436. *αὐτόπυρον ἄρτον.*

II. 596. (44) Sic Cobetus, *ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς βουλήν ἔδει | καὶ ταῦτ' ἀπαγγείλαντα πάλιν πρὸς (malim ὡς) τὸν θεὸν | ἦκειν. ἐγὼ δ' ἀπέδραμ' ἐκείνον δευρ', ἵνα | εὐαγγελίσωμαι πρῶτος ὑμῖν τὰγαθά.* Qu. (*πρῶτον γὰρ*, vel *πρώτιστον*) *ἐλθεῖν* —, vel ὡς *τάχος ἀπελθεῖν* —.

Π. 599. (51) *θαλάσσιαι*] *Imo θαλάττιαι*.

Π. 600. (54) *ὡς γ' Ἀχιλλεύς οὐδὲ εἷς* ed. Bekker. *Lege σὺ δὲ τιμοπώλης; B. ὡς Ἀχιλλεύς γ' οὐδὲ εἷς*. Cf. Arist. Pl. 901. *σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; ΣΥ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ. τιμοπώλης*] *Qu. ταιμοπώλης*.

Π. 600. (55) *ἐὰν ἐκεῖνος αἰτίαν ἔχη | πονηρὸς εἶναι τὴν τέχνην* tentat Herwerden.

Π. 601. (58) V. 1. *καὶ νιγλάρους θρηνεῖν* recte supplet Bergk.

V. 2. *ἰδατοπότης*] *Annon ἰδατοπότης, ut οἰνοπότης, φιλοπότης, etc.? μινυρὸς ὑπερσοφιστής*] *σοφιστής de musico dixit item Eurpolis, ut et Sophocles. V. Eustath. ad Π. p. 1023, 14.*

Π. 602. (59) *παράσχησ διαβολήν*] *Qu. παράσχησ ἀδ λαβήν*.

Π. 603. (61) *Ναξίαν ἀμυγδάλην καταῖσαι*] Cf. Arist. Fr. 488. *τὰς ἀμυγδάλας λαβῶν | τασὸν κάταξον τῇ κεφαλῇ σαντοῦ λίθου*.

Π. 604. (62) *ἐπτὰκλινος οἶκος*] Cf. Polyb. ap. Athen. V. 205 E. *οἶκος — τρισκαιδεκάκλινος*. Teleclid. Π. 373. *κεφαλῆς ἑνδεκακλίνου*.

Π. 605. (68) *τριώβολον ὄσον ὑπερηλιάζομαι* schol. Ven. ad Arist. Vesp. 299. *Scribendum ipse olim videram τριώβολόν γ', ὄσουπερ ἠλιάζομαι, id quod nunc conjecisse Hermannum video. Locus plane gemellus est Arist. Eq. 798. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρχαδίᾳ πεντωβόλον ἠλιάσασθαι. Ubi vulgo πεντιώβολον. Correxerit Kusterus. Tentabam etiam τριώβολον· τόσον (τόσου) γὰρ ἠλιάζομαι*.

Π. 605. (69) *πολὺς δὲ συβριασμὸς αὐτητῶν ἦν*] *Qu. — ἦν αὐλητρίδων. Vel — αὐλητῶν (τότ') ἦν cum Bergk. et Mein. συβριασμὸς*] *συβριασμὸς (ῦ?) Herwerden. Qu. πολὺς δὲ τις συβριασμὸς —*.

Π. 607. (73) *πότις γυνή*] Cf. Epicrat. Π. 365. *αὐτὴ δὲ Λαῖς ἀργὸς ἐστὶ καὶ πότις*. Thesm. 393. *τὰς οἰνοπότιδας*.

PLATO.

Π. 615. (1) V. 3. *δύο δ' αὐτὸν ἔχειτον*] — *ὀλεῖτον* Jacobs. — *ὀχλεῖτον* (vexant) R. Ellis. *Quidni ἐχοίτην aut ἔχοιτον? V. 4. ἢ μὲν ἐλαννομένη*] Cf. Sosipat. Anal. I. 504. *τῆς μὲν ἐρεσσομένης, τοῦ δὲ σαλευομένου*.

Π. 616. (2) *ὑπέρου — περιτροπή*] Cf. Philem. IV. 11. *ὑπέρου περιτροπή*.

Π. 616. (8) *οὐδ' ἔστιν ὄστις αὐτῆς | ἐκπίεται τὰ χρήματ' *** (tetram.) Cobetus. *Qu. οὐδ' ὄστις αὐτῆς ἐξέδεταί —*. *Nisi forte latet οὐδ' ὄστις αὐτῆς -υ- τὰ χρήματα | ἐκπηριεῖται, ut lapsus sit grammaticus*.

Π. 617. (9) *δότω δὲ τὴν κισθάραν τις ἔνδοθεν | καὶ τοῦτι- πόρπαμ'* Bentl.

Π. 617. (10) *πόθεν λίνον μοι καὶ κάλαμος γενήσεται*; Cobet.

II. 617. (12) λέπει] Verberat. Cf. Apollod. Car. IV. 442. λειπομένους ὄραν | αὐτοὺς ἐφ' αὐτῶν. et ad Timocl. III. 110.

II. 618. (13) Qu. καὶ νῆ Δί' εἴ γε Πάμφιλον φραίης ἄμα | κλέπτειν τὰ κοινὰ συκοφαντεῖν τ'. De καὶ νῆ Δί' εἴ γε cf. ad Pl. 1010. Hoc fragmentum Aristophani vindicat Dobraeus, pro Πλάτων corrigens πάλιν. Quem sequuntur Mein. Herwerden.

II. 619. (17) πλειστηριάσαντες] Media forma est in Lys. Fr. 4. Apud Hesychium qu. πλειστηριασμός.

II. 620. (20) V. 2. ἀραχνίους] ἀραχνιδίους Mein. in ed. min. et Herw. Fortasse recte. Cf. ad Cratin. II. 129. (198.). Produci tamen potest secunda in ἀραχνίους, ut in ἀτελάκουντος (Plat. com. II. 654).

II. 621. (21) Qu. εἰ μὲν οὖν | ἐκὼν ἀποδώσεις τὴν θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, ἅπαντα ταῦτα συντριαινῶν ἐξολῶ (vel τάχ' ἀπολῶ, vel συντριαινῶσω τάχα). Cf. Amph. III. 306. οἶδα γὰρ | ὅτι πάντα πράγματ' ἀνατριαινῶσει (ταῦτα συντριαινῶσει?) κρότοις. et me ad Arist. Pac. 319.

II. 622. (22) ἀνεκκίσω σε δεῦρο apud Pollucem.

II. 625. (29) V. 2. ἀπήνησεν φέρων] Qu. ἀπήνησ' εἰσφέρειν. et μοχ, B. ἰχθῦς ἀσίτους καὶ πονηροὺς ἤγέ σοι. κεστρέας — ἰχθῦς ἀσίτους] Cf. Antiph. III. 125. ἄσιτος — κεστρέας.

II. 626. (33) ἔσωσας] Qu. ἔσωσά σ', ut in Eur. Med. 476.

II. 629. (42) V. 3. Ita Herwerden: αἵται μόναι κρεῖττον πολλὸν χρεῖμ' εἰς ἡδονὴν | ἢ τᾶλλ' ἅπαντ'· οὐ γάρ; B. τίνες —;

II. 629. (43) πρημνάδων] Cf. Nicoch. II. 845. τριχίας δὲ καὶ τὰς πρημνάδας τὰς θυννίδας. αὐτὸν εἶλον] Imo ἰχθὺν εἶλον.

II. 630. (45) V. 3. Qu. ἀλλ' οὐ πόλος ἔστ'. V. 8. τασδί τε τὰς κρηγίδας Elmsl. ad Ach. 108. V. 9. Qu. καὶ τὸν κότυλον τοῦτον.

II. 634. (55) Qu. γραῖν — σαπράν, vel γραῖ — σαπρά. Cf. Philoxen. apud Zenob. V. 45. οἶψ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν (συγκατήκισεν Valck. ad Hipp. 1389.). Sed Aeschin. I. 182. συγκαθειργμένη (ἴτεπρ). Plura dedi ad Eccl. 1104. V. 2. ὀρφῶσι —] Cf. Amips. II. 705. ὀρφῶσι σελαχίους τε καὶ φάγρους βορά. σελαχίους] Cf. Eupol. II. 428. πρίω μοι σελάχιον.

II. 635. (57) αὐτὸ ἀπαρτί codex. αὐτ' ἀπαρτί Ruhnk. Bekk. Scripserim potius αὐταπαρτί. Cf. ἀντέκμαγμα Arist. Th. 514. Anglice, exactly the opposite.

II. 635. (58) πέος ἐψάθαλλε λείος ὦν Bergk. ad Arist. Fr. II. 956. πέος ψάθαλλε malit Mein. Cf. Herm. II. 414. τὴν κεφαλήν ψάθαλλέ μου.

II. 636. (63) V. 3. ἀβελτεροκόκνηξ ἡλίθιος περιέρχεται] Cf. Cratin. II. 40. ὁ δ' ἡλίθιος ὡσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει.

V. 5. Φιλωνίδην — τὸν Μελιτέα] Cf. Theopomp. II. 783. ὁ Μελιτέος Φιλωνίδης. Nicoch. II. 843. Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως. Philyll.

Π. 865. ἦτις κάμηλον ἔτεκε τὸν Φιλωνίδην. ποῦ Ald. δ' οὐ
Jacobi. Mein. Fort. δ' αὖ —.

Π. 637. (64) ἐπινέφελον] Nubilum, Angl. overcast. Cf. v.
ἐπινεφεῖν (Alex. III. 397.) et ἐπίνεφρις (Arist. Probl. 26, 40.).

Π. 637. (66) V. 3. παραχέων] Futurum, ut ἐπιχεῖς Arist.
Pac. 169. V. Cobet. V. L. p. 362. κἀγὼ δὲ —] Imo κἀγὼ γε —.

V. 9. Qu. καὶ δὴ κέκραται μὲν πάλαι, λιβανωτὸς ἐπιτέθειται.
Cf. Antiph. III. 90. λιβανωτὸς ἐπιτέθει. τὸν λιβανωτὸν ἐπιτίθει-
σιν ἢ παῖς Elmsl. Edinb. Rev. XIX. 85.

Π. 639. (67) Qu. τούτῳ παραστάς συμμοχλεύω τὰς πέτρας.

Π. 643. (75) σημεῖα παρασημεῖα] Qu. σημεῖα παράσημ' ἄντα.
Cf. Ach. 518. ἀνδράρια — παράσημα καὶ παράξενα. κλείν]
Altera forma κλειδα est Diph. IV. 378. Com. anon. IV. 620. Qu.
κλείς aut κλῆς.

Π. 643. (77) Lege τουτί προσαναβῆναι τὸ σιμὸν δεῖ (σ' ἔτι)
supplet Cobet. Quod et mihi in mentem venerat. Cf. Dionys.
III. 553. πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν.

Π. 644. (81) ἄρτους — τῶν καθαρύλλων] Cf. Alex. III. 483.
ἄρτος καθαρὸς εἰς ἑκατέρῳ. Confer καθαρύλλως, Cratin. II. 35.

Π. 645. (82) ἐπ' ἄκρων κροτάφων (v. asynart.) aut ἐπὶ τῶν
κροτάφων ἄκρων Elmsl. Edinb. Rev. XIX. 89. Sed cf. Arist. Ach.
638. εὐθύς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
Qu. ἐπ' ἀμφοῖν τοῖν κροτάφων.

Π. 645. (83) Qu. ἔξουσιν οἱ πομπῆς λυχνόχους; δηλαδή (aut
B. δηλ.). Cf. Vesp. 442.

Π. 645. (84) ἀλλ' αὖ γέλωσ τὸν ἄνδρα — Herwerden. Qu.
ἀλλ' οὐ γέλοιον τόνδε μου μὴ φροντίσαι | μηδέν; Vel ἀλλ' αὖ γέ-
λοιον — μηδέν. "Verba esse videntur Alcmenes indignabundae."
(Herw.).

Π. 646. (86) παλαιογόνων] παλαιογενῶν recte Cobet. Cf. Nub.
358. χαῖρ', ὃ πρεσβῦτα παλαιογενές.

Π. 647. (90) Qu. φέρε τοῦτό μοι (νυν) | δεῖξον τὸ κανοῦν σὺ
(μοι) δεῦρο. μὴν μάχαιρ' ἔνι; vel — δεῦρ', ἔνι εἰ μάχαιρ' ἔνι | ἴδω
(εἰδῶ).

Π. 648. (92) V. 1. φαγών τι — ὀψάριον ἔκαμες] Cf. Arist.
II. 1138. (76D.) κάμνοντα -- αὐτὸν — ἰδὼν — ἔτρογ', ἵνα κάμνοι,
σῶκα τῆς μεσημβρίας.

Π. 648. (93) V. 3. ὑβριστον] ὑβριστόν ἐστι Dobr. Cobet. prob.
Herw. Cf. V. 46. Qu. ἐὰν δ' ἀνῆς, λίαν ὑβριστον χρῆμα κάκόλαστον.

Π. 649. (94) V. 2. σιδαρόεοι —] Cf. Herod. II. 50. IV. 63. 117.
Thuc. II. 38. III. 82. Aristid. Or. 46. Poll. IX. 78. et ad Arist.
Nub. 248.

Π. 650. (95) ὥσπερ κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος] Scri-
pserat fortasse comicus ὥσπερ κνέφαλλον ἦν (aut εἶ) —. Cf. Poll.
VI. 10. ὅτι δὲ καὶ πτίλοις τὰ κνέφαλλα ἀνεπλήρουν Εὐβουλος ἐν

Ἀγχίσθη διδάσκει (Π. 204.). Sed cf. Theopomp. Π. 809. ῥάψας ἔλον (τὸ δέσμα) σάξαι κνεφάλῳ (κνεφάλλων | ἔσαξε conj. Mein. lege ῥάψας ἔλον | σάττει κνεφάλλων). κνεφάλλων] Cf. ad Theopomp. Π. 809. Cognata vox est nostra nap (knap, knop).

Π. 650. (96) πολιτοκοπεῖν] Cf. Diph. IV. 429. Sannyr. Π. 874. πολιτοκοπία.

Π. 652. (102) V. 1. νῦν γὰρ εὐδαίμων ἔφους] νοῦν γὰρ — Bergk. Comm. p. 345. Qu. σύ τε γὰρ —. Vel ὦ θεῖε Μόρουχ', ὄντως γὰρ (vel ἄρ') —. Cf. V. 46. V. 3. οὐ ζῆτε τερπνόν] Ἀν τερπνῶς? Nisi post ἐνθνυμούμενοι excidit βίον. Cf. Arist. Vesp. 506. ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρουχος.

Π. 663. (105) Fort. χρηστόν γε καὶ (pro μὴ) κατὰ Μειδίαν etc.

Π. 654. (106) Scribe sic ἄσπλαγχνος ἐνιαυτίζομ' (ἐξαναίνομ'), ἀπλάκουντος, ἀלבάνωτος. Prima in ἀπλάκουντος producitur ut in ἀραχίσις (Plat. com. Π. 620.) in ejusdem metri versu. Ἀπλάκουντος formatum ut ἀνόδοντος, ἀγύναικος, ἀχρήματος, ἀγράμματος, etc.

Π. 656. (115) V. 3. πινακίσκους ἀργυροῦς] Cf. Philippid. IV. 469. ἐπ' ἀργυροῦ πίνακος.

Π. 656. (116) V. 2. ἐπηρόβιον] Qu. ἐπηροφόρον, vel ἐπηροτρόφον. Arist. Vesp. 475. τὴν θ' ἐπήρην ἄκουρον (ἄκαρτον?) τρέφω. ἑυποκόνδυλον] Cf. Arist. Fr. 620. ἰξοὶ ἑυποκόνδυλοι (ἰξοροποκόνδυλοι Dind.). ἐλκετριβῶνα] Cf. Anaxil. III. 345. χλανίδας θ' ἔλκων.

Π. 657. (117) ἐκλέπτειθ' ἐκλεπτέτην (sc. Epicrates et Phormisius) Bergk. Comm. p. 392. Mein. ἐκάπτειθ' Cobet. V. L. p. 366., coll. Xenarch. III. 623. μὰ τὸν Διόνυσον, ὃν σὺ κάπτεις [πίνεις?] ἴσον ἴσῳ. ἐκλάπτειθ' idem, coll. Ach. 1229. ἄμυστιν ἐξέλαψα. Qu. ἐκλεφθ'. Cf. Stratt. II. 785. κῆαθον χαλκοῦν κλέψας. Vel — ἐκάστοι' ἐξελάπτετε.

Π. 657. (118) ἀναξ ἐπήρης] Sic κώπης ἀναξ Aesch. Pers. 378. ψευδῶν ἀνακτες Eur. Andr. 447.

Π. 658. (122) ἀπέσχαζε] Cf. Crat. II. 249. ἀποσχάσω.

Π. 659. (125) V. 1. εἶψαι μόνον τῷ δακτύλῳ τοῦ Μορσίμου Cobet., coll. Lys. 365. εἶψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών. (τῷ δακτύλῳ) | εἶψαι μόνον σὺ κἂν ἄκρω τοῦ Μορσίμου Herw., coll. Lucian. Prom. 13. ἢ σὺ δεῖξον κἂν ἐν τιμικρότατον, etc. κἂν ἄκρω τῆ μορσίμῳ (letali, pro τῆ χειρὶ) Fritzs. ad Ran. 151. Qu. εἶψαι μόνον μου κἂν ἄκρω τῷ Μορσίμῳ (pro τῷ δακτύλῳ), | ἵνα σου κπατήσω τὸν Σθένελον (pro τὸν ἐγκέφαλον) μάλ' αὐτίκα. Vel εἶψαι μόνον ἄκρω δακτύλῳ τοῦ Μορσίμου, etc. Cf. Arist. Lys. 365. εἶψαι μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών. 439. Ran. 854. ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι | θενὼν ἐπ' ὀργῆς ἐκ- κῆη τὸν Τήλεφον. V. 2. ἵνα σου πατήσω] Qu. ἵνα σου κπατήσω. Cf. Th. 569. Vel ἵνα σου ἔσαράξω —.

Π. 660. (126) V. 2. *περὶ πόδα*] Cf. Π. 687. *ὡς ἔστι μοι τὸ χρέμα τοῦτο περὶ πόδα.* Athenion. IV. 558. *περὶ πόδ' εἰ τῷ δεσπότη.*

Π. 660. (127) Scribe *ἀναβιῶν*. V. Dind. ad Arist. Fr. 725.

Π. 661. (130) V. 1. *δωδεκαμήχανος*] Cf. ad Arist. Ran. 1327. *ἀνὰ (κατὰ?) τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης μελοποιῶν.* V. 2. *Καρκίνου — τοῦ θαλαττίου*] *Καρκίνου — τοῦ θαλαττίου* (θεοῦ) Cobet. Cf. Amph. III. 310. *κορακῖνον — θαλάττιον.* Eubul. III. 225. *τοῦ θαλαττίου γλαύκου.*

Π. 662. (131) *τὸ Σποργίλου* —] Parodia versus Euripidei ex Telepho, *ἀπέπεισο' ἐχθροῦ φρωτὸς ἐχθιστον τέκος.* Cf. Pac. 524.

Π. 663. (137) *λυχνίας λίθος*] Confer *κορχυλίας λίθος* Arist. Fr. 240.

Π. 664. (145) V. 4. Qu. — *αὐτοῖς ἄνω ἴησ' εἰς μέσον ἐσιῶς.* Vel — *εἰς μέσον ἐσιῶς ὕστρακον αὐτοῖς ἀνίησιν.* Pro αὐτοῖς qu. αὐτῶν. V. 5. Qu. *κῆν μὲν πίπτει τὰ γε λεύκ' ἐπάνω, vel κῆν μὲν γε τὰ λεύκ' ἐπάνω πίπτει.*

Π. 666. (148) *δριμυτάτην ὀρίγανον*] Cf. Alex. III. 471. *τῆς ὀριγάνου.*

Π. 667. (150) *νάρκην*] Torpedinem. Cf. Plat. Men. 80 C. *δοκεῖς μοι παντελῶς — ὁμοιότατος εἶναι — ταύτη τῇ πλατεῖα νάρκη τῇ θαλαττία.* *νάρκη — ἐφθῆ*] Cf. Antiph. III. 70. 72. *νάρκη πικρὴ.* Alex. III. 401. *νάρκην — ὠνθυλευμένην ὀπιτᾶν.* 404. Antiph. III. 70. Mnesim. III. 569. Anaxand. III. 184. Timocl. III. 598. Alex. III. 401. 404. Diversa forma, sed alio sensu (torpor), est *νάρκα* (ᾶ), Men. IV. 217.

Π. 668. (158) V. 2. *οὐθ' ὡς φίλος*] *τοῦθ' ὡς φίλος* al. *τούτοις φίλος* Elmsl. ad Ach. 7. *οἶδ', ἢ φίλος* Mein. *τούτῳ φίλος* Mein. olim et Madvig.

Π. 669. (161) Similis locus est Aristophanis Fr. 536 D. *φελλὸν ἔστι καὶ καλεῖ | τὴν ἄρκτον ἄρκτον, τὴν δὲ τυροῦ τροφαλίδα | (τροπαλίδα), τὸ δ' ἄστν σῦκα (ἄττυ, vel καὶ τὰ σῦκα τῦκα?). et Vespr. 44. εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσσας, | ὀλῆς; Θέωλος τὴν κεφαλήν κόλακος ἔχει.*

Π. 670. (162) V. 4. *ὅτι πονηρῶ καὶ ξένῳ | ἐπέλαχες ἀνδρὶ οὐδέπω γὰρ ἔλενθέρῳ*] *ὅτι — κοῦ καθαρῶς ἔλενθέρῳ* optime Cobet., coll. Lucian. Tim. § 52. *οὐ καθαρῶς ἐλεύθερος οὐδ' ἄστος ὢν.* Possis etiam *κοῦδαμῶς ἔλενθέρῳ.* Cf. Eurpol. II. 477. *βληχητὰ τέκνα κοῦδαμῶς τοῦμοῦ τρόπου.*

Π. 671. (164) Qu. *καὶ | τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαιχ' ὥστε νῦν | αὐχμηρὸς ἔστι.* Glossema videtur Ὑπέμβολος.

Π. 671. (165) *φυλλεῖον ἢ ῥαφανίδιον*] Cf. Plut. 544. *ἀντὶ δὲ μάξης φυλλεῖ' ἰσχνῶν (ἰσχνὰ?) ῥαφανίδων.* Qu. *φυλλεῖον ἢ ῥαφανίδιον* (Dobr.), aut *φυλλεῖον ἢ ῥαφανίδος.*

II. 672. (168) V. 1. ἐγὼ δ' Qu. ἐγὼ δέ γ' (Mein.), vel ἐγὼ γάρ (Pors.), vel ἐγὼ δ' ὦν (Bergk.). Ibid. pro ἐστίν lege ἔστ'.

V. 9. βολβούς — διάτρωγε] Cf. Com. anon. IV. 612. κἄν διατράγη Φύλακον (mus). V. 14. αἰολίαν] Cf. Ephipp. III. 330.

Mnesim. III. 570. Epich. Fr. 52. αἰολία etc. V. 15. ὄρφων — καταπνεύση] Haec aperte imitatur Arcestratus Athen. VII. 305 E.

V. 16. πολλὸν γὰρ ἄμεινον] Imo πολλῶν —. V. 17. πουλύποδος δὲ πλεκτάνη, εἰ ληφθῆ κατὰ καιρὸν Madvig. Qu. —, ἦν ληφθῆ κατὰ καιρὸν. Cf. Eubul. III. 258. πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος. Diph. IV. 391. πουλύπους | ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλεκτάνιας.

II. 674. (169) V. 1. Supplendum fortasse (προσέχεθ'), ὡς ὑμῖν πάλαι etc. V. 2. οἶνον γενέσθαι] Qu. οἶνον ἔσχεσθαι. τὴν ἄνοιαν] Cf. Eq. 90. οἶνον σὺ τολμῆς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν; οἶνου γὰρ εἴροις ἄν τι πρακτικώτερον; Theopomp. II. 813. ἡ τρὺξ ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν. V. 3. ὑμῖν γὰρ οὐδέν —] Qu. ὑμῖν γὰρ ἀτεχνῶς, vel αἰεὶ γὰρ ὑμῖν, vel ὑμῶν γὰρ οὐδὲν — νοῦν etc.

V. 4. ἐν τῷ κατήλῳ] Malim ἐν τοῦ κατήλου. Cf. Arist. Lys. 407. ἐν τῶν δημιουργῶν. Eccl. 420. ἐς τῶν σκυλοδεψῶν. V. 5. Φάωνα] Qu. Φαλήτα.

V. 7. ἐμοὶ — προθύεται πλακοῦς ἐνόρχης] Cf. Av. 569. ἢ προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν. V. 9. ὀλόκληροι] Cf. Anaxand. III. 181. Men. IV. 134.

μειγμέναι] Qu. δεδενμέναι. V. 10. Qu. τἄλλα δὲ | ἤδη μάλ' εὐτελεῖ ἔστιν ἄντ' (vel τιν' ἔστ'). V. 12. Ὀρθάνη] Cf. Anecd. Bekk. p. 472, 24. Confer fictum nomen Ὀρθαγόρας Arist. Eccl. 916.

V. 14. μύριτων] Cf. Arist. Lys. 1034. παρατετιμμένων] Cf. Arist. Lys. 89. 151. Ran. 516. V. 15. λύχνον —] Cf. Arist. Eccl. 1 sq.

οὐ φιλοδοσι δαίμονες] Qu. οὐ φιλοδοσ' οἱ δαίμονες. V. 16. πύργης τετάρτης] πύργης τετάρτη κνί τε καὶ κνηγέταις Jacobs. prob. Herw., nisi quod κνηγέταιν malit coll. v. 13. Κομισάλω δὲ καὶ παραστᾶταιν δυοῖν. Qu. βύρσ' ἐκδαρεῖσα, aut σταφυλῆς γίγαρτα.

V. 17. Ἀόρδωνι] A λορδοῦσθαι, Arist. Eccl. 10. Fr. 191. Cf. λορδός Fr. 496. Κυβδάσῳ τριώβολον] Cf. Machon. Athen. 580 D.

πῶς ἴστης; φράσον. | ὁ δὲ μειδιάσας, Κύβδ', ἔφη, τριωβόλον. Arist. Thesm. 489. Κύβδασος formatum ut Γόργασος Arist. Ach. 1131.

τριώβολον] Cf. Epicrat. III. 366. δέχεται (Lais meretrix) — καὶ στατήρα καὶ τριώβολον. Antiph. III. 139. τριωβόλω δὲ πόρνην (ἐξελαύνειν δεῖ). V. 18. δέγμα] Cf. Arist. Lys. 158. V. 21. βινητιᾶν perspicue codex. Recte.

II. 676. (170) ἐξανάλωται] ἐξανήλωται Herw. Cf. ad Arist. Fr. 220, 2. Ko.

II. 679. (179) V. 4. χῶπότην ἀμιλλ' ἢ τῶν νέων, θεάσεται] Cf. Xen. Anab. IV. 15. ἐθεᾶτο τοὺς ἀμιλλωμένους. Herod. VII. 44.

II. 679. (180) V. 2. Εὐαγόρου παῖς ἐκ πλευρίτιδος Κινησίας] ὁ Ποδαγόρου ἢ Πλευρίτιδος Κινησίας Herwerden. V. 3. καλά-

μυνα σκέλη φορεῖ] Cf. Com. anon. IV. 603. ὥσπερ σέλινον οἶλα τὰ σκέλη φορεῖ. V. 4. Κινησίας — φθόγης προφήτης] Cf. Antiph. III. 126. δειπνον προφήτην λιμόν.

II. 681. (182) Cf. Cratin. II. 165. μῶν βδελυγμία σ' ἔχει; | πτερόν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω. Quae Platonis esse suspicari licet, si conferas Plutarchi verba de Rep. ger. p. 801 B. καὶ πάλιν αἰτοῦντα λεκάνην καὶ πτερόν, ὅπως ἐμέση. Nisi potius Cratini omnia esse statuas. Loquitur autem Ἀἴμος, ut in Equitibus. Cobetus Platonem dixisse suspicatur, πτερόν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω· | προσίσταται μοι [γὰρ?] πρὸς τὸ βῆμα Μαρψίας (Ach. 702.). Qu. δεῦρ' ἐκδότης τις μοι λεκάνην τε καὶ πτερόν. Cf. Arist. Pl. 1194. ἀλλ' ἐκδότης τις δεῦρο δᾶδας ἡμμένας. Fr. 127. V. 4. βόσκει] Qu. βόσκω. Idem suadet Mein. κεφαλὴν] Κέφαλον Elmsl. Cf. ad Arist. Ach. 381. Tolle virgulam vulgo post Κέφαλον positam: cohaerent enim, ni fallor, δυσώδη αἰσχίστην νόσον. αἰσχίστην νόσον] Cf. Aesch. Prom. 706. Eur. Orest. 10.

II. 682. (183) V. 1. Qu. οἶτος, τίς εἶ; λέξον. Vel οἶτος, τίς εἶ σύ; λέγε. τί σιγᾶς;] Lege σιγᾶς; V. 3. αὐτομάτως] αὐτομάτος recte Mein. ed. min.

II. 683. (186) Lege καὶ φοινικίσι Σαρδιακαῖσιν (cum Mein.). Cf. ad Aristoph. II. 1157. Σαρδιακὸς epithetum directe a Σάρδεις formatum pro Σαρδιανικὸς (a Σαρδιανός), ut Λακωνικὸς, etc., propter metrum.

II. 684. (187) V. 1. Qu. λίσσας κεραμεῶν στάμμον etc. V. 4. ἔπινε] Malim ἐξέπιε. ἔπινε κἀξημύστισεν] Qu. ἐπιέ τε —. Cf. Eur. Cycl. 565. ἡδέως ἡμύστισα (ἡμύστικα?).

II. 685. (190) εἶτι' ἂν ἤ· | συμβωτικ' αὐλεῖν ἢδ' ἀγαθὴ γένοιτό μοι tentat Herwerden. Qu. συμβωτικ' αὐλεῖν ἢδ' ἀγαθὴ 'στί μοι μέλη (vel μέλη 'στί μοι). Cf. Amips. II. 710. αὐλεῖ μοι μέλος.

δακτύλους ἀλληλικούς] Cf. Antiph. III. 30. ἀλληλικῶς — καρκινῶδην τοὺς δακτύλους. In istis εἶτι δ' ἂν ἤ latet fortasse nomen fabulae. Idem suspicatur Herwerden. In Pollucis loco pro ποιητικὸν recte ποιμενικὸν corrigit Herw. Sic mox συμβωτικόν.

II. 685. (192) τιλτὸν τάριχος] Cf. Nicostr. III. 280.

II. 685. (193) ὠνήσομαι στίλβην τιν'] Cf. Herm. II. 392. ὠνήσομαι λύχρον τιν' ἢ στίλβην. Arist. Fr. 470.

II. 686. (194) Scripserat forsitan ἡμῶν γενομένων, φασίν, οὐδ' οἱ γείτονες | σφόδρ' αἰσθάνονται. Cf. Plat. Alcib. I. 121 D. ἡμῶν δὲ γενομένων, τὸ τοῦ κωμικοποιῶν, οὐδ' οἱ γείτονες σφόδρα αἰσθάνονται.

II. 687. (196) In Cramerii Anecd. Ox. III. 195. pro δ κωμικώτατος qu. δ κωμικοποιός.

II. 687. (197) κοκκύζων ὄρθραι' ἀλέκτωρ] Cf. Diphil. IV. 421. εὐθὺς ἐξέπεμπε (ἐξέπεμψέ?) με | ὄρθριον· ἐκόκκυσ' ἀρτίως ἀλεκτρῶν. Cratin. II. 186. κοκκύζειν τὸν ἀλεκτρῶν'.

Π. 687. (199) *Qu. σχοινίου πλάτος (μέρος?) λαβών | άνειρε (imper.) τὰ κρέα.* Cf. Arist. Ach. 1006. *τοὺς στεφάνους άνείρετε.*

Π. 687. (200) *καὶ τὰς θύρας ἀνακῶς ἔχειν] καὶ τῆς θύρας — Pierson. ad Moerin v. Ἀνακῶς. jure prob. Cobet., qui monuit ἀνακῶς ἔχειν valere ἐπιμελεῖσθαι (Lys. I. 23. εἰπὼν ἐκείνη ἐπιμελεῖσθαι τῆς θύρας), et sic φυλάττειν, τηρεῖν, coll. Herod. I. 24. Περὶ-άνδρον δὲ ὑπὸ ἀπιστίας Ἀρίονα μὲν ἐν φυλακῇ ἔχειν, ἀνακῶς δὲ ἔχειν τῶν πορθημίων. Thuc. VIII. 102. ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἔξουσιν, ἦν ἐκπλέωσιν. Eupol. II. 435. ἀνακῆς. Scripserat, opinor, καὶ τὰς θύρας (Dorice) — V. Mein.*

Π. 689. (203) *ἀμφιμάσχαλος] Cf. ἀμφιμασχαλιστῆς (ἀναμ. vulg.) Philippid. IV. 467.*

Π. 689. (204) *ἀρχωνίδας] Sc. δοῦς. Qu. ἀκλιονίδας.*

Π. 693. (227) *παῦσαι δυσωνῶν] Cf. incert. ap. Phot. p. 356, 15. οὐδεὶς δυσῶνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.*

Π. 695. (242) *ἀποθρέξει] ἀποθρέξει injuria corrigit Herwerden. Cf. ad Arist. Ran. 193. Pac. 261.*

Π. 695. (245) *ραχετρίζειν] ραχετρίζειν Mein. Qu. ραχιζέιν.*

Π. 696. (250) *μανάκισ τῆς ἡμέρας] Sic Polioch. IV. 590. δις τῆς ἡμέρας. Men. IV. 166. πεντάκισ τῆς ἡμέρας.*

ARISTONYMUS.

Π. 698. (1) *κόγχος βαπτῶν ἀλῶν] Annon λεπτῶν ἀλῶν?*

Π. 699. (2) *ἔστι σαφῶς] Qu. ἔστιν ἀπλῶς. Lectio ἔστιν ἔτι nihil aliud est, opinor, quam dittographia ἔστιν et ἔστι.*

AMIPSIAS.

Π. 702. (3) *εἰμὶ πέντε καὶ δύο] Cf. Eup. II. 429. μή τι (?) πέντε καὶ δύο;*

Π. 702 (4) *ἔγχοσα καὶ ψιμύθιον] Cf. Arist. Eccl. 929. ἔγχοσα μάλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον. Nicoch. II. 842.*

Π. 703. (7) V. 2. *Lege — πρὸς ἡμᾶς; καρτερικός γ' εἶ. V. 4. οὔτος — ἔτλη] Qu. οὔτοι — ἔτλην.*

Π. 705. (10) *ὀρρηῖσι —] Cf. Plat. II. 634. ὀρρηῖσι σελαχίους τε καὶ φάγροις βοράν.*

Π. 706. (13) *Qu. ἀλλ' ὀψέ γ' (τ') ἦλθεσ κάπέβαλεσ τριώβολον.*

Π. 708. (18) *θαλάσσιον] Imo θαλάττιον.*

Π. 708. (19) *τῆς ἐπιγάλκου] Sc. ἀσπίδος. Cf. Vesp. 15. ἐδόκουν ἀετὸν — ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα | ἐπίγαλκον ἀνεκᾶς ἐς τὸν οὐρανὸν φέρειν, | κάπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.*

Π. 710. (22) V. 1. *Qu. αἴλει μοι μέλος, | σὺ δ' ἄδε πρὸς· τῆνδὶ δὲ πίομ' ἐγὼ τέως. Vel σὺ δ' ἄδε, τῆνδε δ' ἐγὼ τέως ἐκπίομαι. Vel αἴλει μοι μέλος | σὺ, σὺ δὲ πρόσθδ', ἐκπίομαι δ' ἐγὼ τέως.*

ARCHIPPUS.

Π. 718. (14) V. 2. *ρίνας γαλεούς τε πωλεῖ*] Cf. Ephipp. III. 329. *γαλεοῦ, ρίνης*. Anaxand. III. 184. *γαλεός, — ρίνης τεμάχη*.

Π. 719. (15) *καὶ Σηρίαν τὴν Θύρσου* Bergk. Comm. p. 379. Quem vide ad Arist. Fr. II. 1112. *τὸν ἐξ Ὁρεοῦ*] Cf. ad Pac. 1047. *ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὁρεοῦ*.

Π. 720. (16) V. 4. *παλιναιρέτους*] Cf. Nicostr. III. 289.

Π. 721. (18) *ἐσχάραις*] Cf. Mnesim. III. 570. *κάραβος, ἔσχαρος* (I. *ἐσχάραι*), *ἀφύαι*. *βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε* (tetr.) Elmsl. Ed. Rev. XIX. 58. Qu. *βελόναις, κτεσίν*. *βελόναις*] Cf. Ephipp. III. 330. *κάραβος, ἔσχαρος* (?), *ἀφύαι, βελόνας*. Mnesim. III. 570. *ἀφύαι, βελόνας*. *κτεσίν*] Cf. Philyll. II. 861. *κτένας ἐκ Μυτιλήνης*. Anaxand. III. 184. *μύες, ὄστρεα, κτένες, ὄρκινες*. Alex. III. 461. *κῆρυκας, κτένας*.

Π. 721. (19) Scribe *κῆρυξ θαλάσσης τρόφιμος νίδος πορφυρέας*.

Π. 721. (20) *ἀμίας*] Cf. Sotad. III. 586. *ἀμίαν χήραν, Θηρίον καλὸν σφόδρα*.

Π. 721. (21) *ἀφύην — ἐψητός*] Imo — *ἐψητόν*. Cf. Nicostr. III. 283. *βεμβράδ', ἀφύην, ἐψητόν*. *καταπέπωχ' ἐψητός ἐντυχών τις* Elmsl. Ed. Rev. XIX. 58. V. Porson. ad Hec. 1161.

Π. 722. (23) *μαιώτας καὶ σαπέρδας*] Optimaē saperdae in Maeotide mari cariebantur. Pers. V. 134. 'Saperdam advehe Ponto.' *γλάνιδας*] Cf. Ephipp. III. 329. *θίννου τεμάχη, γλάνιδος, γαλεοῦ*. Mnesim. III. 569. Post *γλάνιδας* exciderunt nonnulla: numeri enim sunt anapaestici.

Π. 722. (25) *ἱερούς Ἀφροδίτης χρυσόφρους Κυθηρίας*] *ἱερές* — Cobet., coll. Archipp. II. 722. (22) *ἱερές* [ἱερός?] *γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὀρφῶς τοῦ Θεοῦ*. Male. Cf. Diph. IV. 407. *κόμην τρέφων — ἱερὰν τοῦ Θεοῦ*. Qu. *ἱερός*. *χρυσόφρους*] Cf. ad Eupol. II. 492. *χρυσόφρους δὲ δώδεκα*.

Π. 723. (29) *παντοπωλίαν*] Imo, ni fallor, *ἀρτοπωλίαν*. Et ita corrigit Meinekius Fr. Com. IV. 637.

Π. 723. (30) *νακοτιλοδντας*] Cf. Cratin. II. 41. *νακότιλος*. Philem. IV. 7. *νακοτίλητος*.

Π. 725. (36) V. 1. *οἴμοι*. B. *τί ἐστι; | μῶν ἔδακέ τις σ'; A. ἔδακε; κατὰ μὲν οὖν ἔραγε κάπέβρουξε. | B. τίς; A. ἡ πανουργία τε καὶ θεοῖσιν ἐχθρία* (soun fort. addendum) Hermann. ad Eur. Iph. T. 192. *οἴμοι (τάλας)*. B. *τί ἐστι; μῶν ἔδακε σέ τις; Herwerden*. Ipse malim *οἴμοι*. B. *τί ἐστι; μῶν ἔδακέ τι τοῦτό σε; Vel οἴμοι*. B. *τί ἐστι; μῶν ἔδακέ τί σ', ὦ φίλε; V. 2. κάπέβρουξέ τις*] Imo *κάπέβρουξέ* (i. e. *καὶ ἀπέβρουξέ*) *με*. Et sic Herwerden. Cf. Eubul. III. 227. *τῶν κρεῶν | ἀπέβρουκον αἰσχρῶς*. *Τίς* venit a vicino *τις*.

V. 3. *τίς ἡ πανουργία* —; Herw. Qu. *ἡ σὴ πανουργία* —. Vel B. *τί; A. ἡ πανουργία* —.

II. 725. (38) Qu. *φαρίδα καὶ λίνον | λαβὼν τοδὶ τὸ ἔργμα
σύρραψον* (ut corrigebam olim in ed. I. Acharn. v. 1146.).

II. 726. (40) *ἀποδούς]* ἀποδὸς Toup. Dind. Cobet. Recte. Vulgatam frustra tuetur Mein.

II. 728. (45) Qu. *ἔλκων βαδίζει θοιμάτιον διακεχλιδῶς, | ὅπως
ἂν ἐμφερῆς μάλιστα τῷ πατρὶ | δόξῃ γενέσθαι*. Pro διακεχλιδῶς qu. *διαπεπλιγῶς. κλασανχενεύεται]* Cf. com. anon. IV. 611. *κατακεκλασμένος (-ως?) | πλάγιον ποιήσας τὸν τραχῆλον περιπατεῖν*. Dion. Chrys. V. p. 196. *τὸν τραχῆλον ἀνακλῶσαν*. Polemon. Phys. I. p. 176. *κλάσις τοῦ τραχῆλου ἀνδρόγυνον δηλοῖ. τραυλίζεται]* Anglice drawls. A τραυλός, Calli. II. 741.

ARISTOMENES.

II. 730. (1) *ἀνδρῶν γάργαρα]* I. e. *πληθος*. Cf. Alcae. II. 830. *δρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων κύκλω*. Arist. Fr. 327. *ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἔστια*. Cratin. II. 221. *ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις*. Incert. apud Athen. 229 F. *χηρημάτων τε γάργαρα*. et ad Arist. Ach. 3.

II. 731. (3) *λέγεις με τᾶσχαρά]* λέγεις με *τᾶσχατα* Cobet., coll. Xen. Mem. II. 2. 9. *ὅταν ἐν ταῖς τραγηδίαις ἀλλήλους τὰ ἔσχατα λέγωσιν*.

II. 732. (7) *βεμβράδας φέρων ὄβολοῦ]* Cf. Antiph. III. 118. *λιβανωτὸν ὄβολοῦ τοῖς θεοῖς — ἀπονέμων*.

II. 732. (8) *ἀναβράστων δὲ κρεῶν μνημονεύει Ἀριστομένης ἐν Γόρῃσιν οὕτως*. Respicitur forsitan ad Aristophanis Ran. v. 553.

II. 734. (14) *ἀκρατιοῦμαι μικρόν]* Locum ex Athenaei Epitome I. 11 C. ita supplet Fritzschius ad Thesm. p. 602. *Ἀριστομένης* (sic) *Ἀκρατιοῦμαι μικρόν· εἶθ' ἤξω πάλιν | ἄρτου δις ἢ τρίς ἀποδακῶν*. Sic, inquit, Lucianus D. Mer. XII. 1. *τοῦ μήλου ἀποδακῶν*. Versum priorem servavit et Eustathius p. 1791, 37., poetae nomine non addito.

II. 734. (16) *μετοίκιον]* Libertorum. Cf. Men. IV. 80. 104. Peregrinorum *μετοίκιον* memoratur Eubul. III. 246.

CALLIAS.

II. 735. (1) *ἔλκει μοιχὸν εἰς μοιχόν]* ἔλκε μοιχὸν ἐκ μυχοῦ Cobet. "Protrahi moechum ex latebris jubet nescioquis ut dedecus pecunia redimat."

II. 735. (2) *ἀχαρῶς* pro *ἄχαρνος* Bergk. Comm. p. 420. ex Gramm. Bekk. p. 474, 1. *Ἀχαρῶς· ἀχαρῶς καὶ ὀρφῶν δ' αὐτός. Καλλίας Κύκλωψιν· Ἐγγέλεια —*

II. 736. (3) *τί γὰρ — πράσσει;]* Metrum fortasse dactylicum, non anapaesticum.

Π. 736. (4) μεταπιπρίδα της Ὑγείας] Cf. Antiph. III. 82. Nicostr. III. 279. Diph. IV. 409. μεταπιπρίδα — Διὸς σωτήρος. Antiph. III. 76. δαίμονος ἀγαθοῦ μετάνιπτρον.

Π. 737. (8) Qu. ὥσπερ ἀράχνης τις τὴν ὄδον προφορομένη, vel ὥσπερ ἀραχνιδίω τὴν ὄδον προφορομένω (ita unus codex), vel ὥσπερ ἀράχνη γὰρ τὴν ὄδον προφορούμεθα. Cf. ad Arist. Av. 4. ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὄδον προφορομένω.

Π. 739. (12) V. 1. σεμνή] σεμνοὶ (i. q. σεμνύνει?) Dind. Kock. Subaudiendum potius, ni fallor, εἶ. Cf. Arist. Lys. 709. κακῶν γυναικῶν ἔργα — ποιεῖ μ' ἄθυμον (malim ἀθυμεῖν) περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

Π. 739. (13) Divide sic, καὶ Σάκαν, | ὄν οἱ χοροὶ μισοῦσιν. Ita Bergk. Comm. p. 124.

Π. 740. (20) πῆρ] Lege πυριάτης. Ita etiam Fritzs. γογγυλίδες, ῥάφανοι] Cf. Antiph. III. 143. ῥαφανίδας ἀπλύτους, γογγυλίδας.

Π. 741. (21) τραυλή] Hinc τραυλίζεσθαι, Archipp. II. 728.

HEGEMON.

Π. 743. V. 1. μάλα ταχέως αὐτῶν] μάλα ταχέως ἀπιῶν conj. Mein. μάλα ταχέως ἰὼν malit idem in Add. p. XIV. ἀλλὰ ταχέως ἰὼν Cobet. V. 2. κἀπὸ τηγάνου γόνον] Suspectum γόνον. Qu. σηπίαν ἀπὸ τηγάνου. Cf. Nicostr. III. 281. σηπίαν ἀπὸ τηγάνου — φαγεῖν. Pher. II. 297. ἀπὸ τηγάνου — ἀφῆας φαγεῖν. Ortum videtur γόνον a vicino γάνου.

LYSIPPUS.

Π. 744. (1) V. 2. καθεικέναι] Recte Dobraeus καθεῖκέ με. Qu. ἐς τὸ φρέαρ ἡμᾶς δοκεῖ — καθεικέναι.

Π. 745. (3) τρίμιτος ἐστι πλεκτός] — πῖλος conj. Mein. Cf. Cratin. jun. III. 376. ἐὰν ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε. Cratet. II. 247. ποδεῖα τριμίτινα.

Π. 745. (4) αὐτοῖς ἀλοῖς δομᾶ καὶ γλωττοκομείῳ Bentl. γλωττοκομείῳ] Cf. Eubul. III. 272. et ad Timocl. III. 590. Apollod. IV. 444.

LEUCO.

Π. 749. (1) V. 1. οἶσθ' ἀ πον Παάπιδος — Fritzs. Mein. Qu. οἶσθ' ἀ πον Παάπιδος ὡς —, vel οἶσθα πῶς (οἶσθ' ὀπωσ) Παάπιδος —. V. 2. Ὑπέροβλος τὰ κπώματα κατεδήδοκεν] Lege Ὑπέροβλος κατεδήδοκεν τὰ κπώματα.

METAGENES.

Π. 751. (1) V. 2. νῦν δ' ἀδθ' ἐμῖν ἀγορεύω recte corrigit Bergk. Cf. Cratin. II. 111. οἱ δ' ἀδθ' ἡμεῖς etc. Arist. Vesp. 1015.

(anap.). Pac. 1270. *νὴν ἀδ' ὀπλοτέρων* etc. (hexam. her.). Nub. 595. (mel.). V. 3. *ἄρτι χροαζούσας ἀθλητρίδας*] Cf. Soph. Oed. R. 742. *χροάζων ἄρτι λευκανθές κάρα*. Xen. Cyr. IV. 6. 5. *ἄρτι γενειάσκοντα* (*γενειάζοντα?* sed cf. Plat. Conv. 181D.) — *παῖδα*.

II. 752. (3) *πάντ' ἀνερώτα | δ' τι ἂν βούλη*] *πάν* — Cobet., coll. Nub. 348. *γίγονται πάνθ'* (ita R. *πάν* Cobet.) *δ' τι βούλονται*.

II. 752. (4) *τῆς Κολαινίδος*] Sc. *Ἀφροδίτης*. Cf. ad Arist. Lys. 1.

II. 753. (6) V. 2. *αὐτομάτας*] *αὐτομάτους* al. Cf. Cratin. II. 215. *αὐτομάτη* — *φέρει τιθύμαλλον*. V. 3. *ὠθεῖ κῆμα*] Cf. Arist. Eq. 680. *ὠθῶν κολόκμα*. *κῆμα* — *κρεῶν*] Cf. Telecl. II. 361.

ποταμόν κρέα θερμά κλίνδων. Nicoph. II. 851. *ζωμός* — *κλινδείτω* (1. *κλινδέτω*) *κρέα*. V. 5. *τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμῳ*] Cf. Arist. Fr. 422. *μηδὲ τὰ Φαληρικὰ τὰ μικρὰ τὰδ' ἀγνίδια*. V. 6.

ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς] Qu. *ῥεῖ τευθιδίοισι*. Sed cf. Anaxand. III. 184. *κάραβοι ὀπτοί, | τευθίδες ὀπταί, κεστρεὺς ἐφθός*. Eubul. III. 212.

V. 7. *περικόμμασι*] Cf. Arist. Eq. 372. *περικόμματ' ἐκ σου σκενάσω*. 770. *περικομματίοις*. V. 8. *τηδεδὶ ταγγηγίαις* conj. Elmsl. ad Ach. 108. prob. Cobet. Recte. Cf. Telecl. II. 361. *οἶνον* — *ἄπασ' ἔρρει χαράδρα*. V. 11. *περινάουσιν*] Qu. *περινήχουσιν*.

II. 756. (12) *ὡς ἂν | πολλαῖσι παροψίσι καὶ καιναῖς εὐωχῆσω τὸ θέατρον* Bentl.

II. 756. (13) V. 2. Qu. *χὼ νόθος τοῦ Καλλίου*.

II. 758. (14) *ὡς ἐγὼ δοκῶ | ὡς ἐμοὶ δοκεῖ* Atticum esse monet Herwerden.

II. 759. (16) *πολφῶν*] Cf. Arist. Fr. 548. *πολφούς* — *οὐχ ἦψον ὄμου βολβοῖς*. *οἶνον*] Mendosum. Qu. *ἔττους, αὐτ σικνοῦ*.

STRATTIS.

II. 763. (1) V. 4. *τὰ πρῶτα τῶν ἐπῶν λέγειν*] I. e. primarias partes agere. Anglice, to act the chief role. Cf. Arist. Ran. 948. *ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν οὐδένα παρῆκ' ἂν ἀργόν*. Sed ibi *τὰ πρῶτα ἔτη* significat primos versus sive exordium fabulae.

II. 764. (3) *Ἀγίσκων*] Cf. Anaxand. III. 165. *ἦνθει τότε Ἀγίσκιον* (*Ἀγίσκη libri*).

II. 767. (11) V. 3. *ἔβρουχέ τε πάνθ' ἔμα*] *κατέβρουξε* — Mein., qui ad anapaestos parum probabiliter haec revocat. Ipse tentabam *τεμάχη κατέσπασ' αὐτίκα | θερμάς τε κάπρου φλογίδας ἔβρουξε πάνθ' ἔμα* (δοσ).

II. 771. (22) Cf. Cratin. II. 127. *τοὺς μὲν ἐκ προχοιδίου, | τοὺς δ' ἐκ καδίσκου*.

II. 772. (25) *ὑποδήματα* | *σαυτιῶ, vel ὑποδήματ' οὖν σαυτιῶ* Dobr. Adv. I. 585.

II. 773. (27) V. 2. *ἕμμες*] *ἕμεις* recte Cobet. *ὠπτικοὶ* recte Schweigh.

- Π. 774. (30) V. 2. Qu. αἰδὶ μὲν ἦκουσιν Μεγαρόθεν, αἶδε δὲ (αἰδεῖ) | Κορίνθιαι, Αἰῖς δὲ γ' ἦδε (ἦδὶ, aut ἦδ' ἦ) Μεγακλέους.
- Π. 775. (33) ἀπαξάπασα γῆ Mein. Add. p. XIV.
- Π. 775. (34) μύρον —] Cf. Arist. Fr. 451. Pher. II. 322. Anaxandr. III. 192. Eubul. III. 247. Amph. III. 311.
- Π. 778. (40) Qu. ἐγὼ δα τοίνυν, εὐθὺς ὀργισθεῖς ἔφη.
- Π. 779. (44) ἐν κοπρίᾳ] In latrina. Vox legitur etiam Simonid. Iamb. 6, 6.
- Π. 781. (47) V. 4. Lege τὸν ἀλεκτρονὸν δοτάλιχον, τὸν ἰατρὸν δὲ γε —. Inferserunt librarii δὲ, ut in versu prox. V. 5. βέφουραν] Sic βανῆ pro γυνῆ dicebant. V. 7. κριδόμεν] Confer cognatum Latinum ridere et Gallicum rire.
- Π. 783. (49) στραγγαλίδες] Cf. Pher. II. 265.
- Π. 783. (52) πρόσθ' ἄγε | τὸν πῶλον ἀτρέμα προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα | βραχύτερον· οὐχ ὀρθῶς ὄτ' (?) ἄβολός ἐστ' ἔτι; Bentl.
- Π. 785. (55) V. 1. κίαθον — κλέψας] Cf. Plat. II. 657. κιάθους ὄσους * ἐκλεπτέτην.
- Π. 786. (57) πῶς ἂν οὖν κομίσειέ μοι | τις θυμαλώπων ὧδε μεστήν ἐσχάραν; Bentl. Qu. λιβανωτὸν ἔνδοθεν τις ἐκκομιζέτω | καὶ —. Vel — ἐκκόμιζέ μοι, | παῖ, θυμαλώπων etc.
- Π. 787. (59) V. 5. ὠκίμων πέταλα] Cf. Eubul. III. 229. λάχανόν τι τρώγων ὠκιμον διεφθάρην. Qu. παρ' ὠκίμων (τε) πέταλα —.
- V. 6. θριδακινίδων (υυ-υ-), a θριδακίνη (υυ--), Cratin. II. 178. Eubul. III. 210. Amph. III. 308.
- Π. 787. (60) Qu. γαλήν' ὀρεῶ. B. ποδὸς πρὸς θεῶν ποδὸς ποδὸς γαλήν; | A. γαλήν'. B. ἐγὼ δὲ (vel ἐγωγέ) σ' ἠόμην γαλήν λέγειν.
- Π. 788. (61) V. 1. οἶνος κοκκίζει] οἶνος κοχύζει conj. Mein. Malim οἶνος δὲ κοχυδεῖ. Cf. Pher. II. 316. ποταμοὶ — μάζαις κοχυδοῦντες ἐπιβλύξ. Sic τονθορίζειν et τονθορυγεῖν, etc.
- Π. 788. (63) περιπεπλιγμένα] Qu. διαπεπλιγμένα. Vide Ad-denda. In Poll. II. 173. pro τὸ διαβαίνειν qu. τὸ περιβαίνειν.
- Π. 789. (64) φήζειν] Torrere. Cf. Pher. II. 281. ἰσχάδας — τῶν πεφρωμένων (πεφρωσμένων vulg. qu. πεφρωσμένων).
- Π. 791. (73) διάτραμις] Confer compositum τερπότηραμις, Telecl. II. 378.

THEOPOMPUS.

- Π. 792. (2) V. 2. κίστην — φαρμακοπώλου] Cf. Arist. Fr. 95. καὶ τοὺς μὲν ὄφεις — | ἐν κίστῃ πον (σου?) κατασήμεναι | καὶ παῖσαι φαρμακοπωλῶν.
- Π. 793. (5) ὄνη μίγεισης μητρὸς ἔβλαστε τῇ πόλει] ὄνη — ἔβλαστεν πόλει Mein. Sed articulus utrobique postulatur, nisi forte stylum tragicum imitatur comicus. Qu. ὄνη δὲ τῆς μητρὸς μίγεισης τῇ πόλει | ἔβλαστε. ὁ Μελιτεὺς Φιλωνίδης] Cf. Plat. II. 637. Nicoch. II. 843.

Π. 794. (6) V. 2. *σηπίαν* — *πουλυπόδειον*] Cf. Philyll. Π. 861. *πουλυπόδειον, σηπιδάριον*. Ephipp. Π. 330. *πουλυπόδειον, σηπία*. Aristoph. Π. 1018. *πουλίπους (πουλίποδας?) και σηπίας*.

Fabula Theopompi *Βατύλη* memoratur in schol. ad Plut. 1011. *και τὰς μικρὰς δὲ θηλείας βατύλας ἔλεγον. και Θεοπόμπου δρᾶμά ἐστι Βατύλη*.

Π. 795. (10) *ισχάδες Τιθράσαι*] Cf. ad Arist. Ran. 447. *Γοργόνες Τιθράσαι*.

Π. 796. (11) *χλαῖναν δέ σοι | λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικήν*.

Π. 796. (13) V. 1. *κεστρέων νησις χορός*] Cf. Aristoph. Π. 1007. *ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία*.

Π. 799. (20) *αὐτόκακος*] Cf. Com. anon. IV. 662. *αὐτόκακον ἔοικε τῷδε*.

Π. 800. (24) *Λεωτροφίδης δ κρουσίμετρος Λεοντίω | εἴχρωσ [ἀχρός?] πέφανται και χαρίεις ὡσπερ νεκρός Herw., de Leontio coll. Plat. Rep. IV. 439 E. Qu. λεπτός τις ἦν vel δρίβατος ὡς λεοντιδής*.

Π. 803. (32) V. 1. *Θηρικλέους πιστὸν τέκνον*] *Lepidum lusum* in voce *πιστὸν* notat Herwerden, coll. Aesch. Prom. 480. *οὐ χριστὸν οὔτε πιστὸν (ἀλέξημα)*. V. 2. *γενναῖον εἶδος*] *Imo γενναῖον ἔρνος*.

V. 7. *οὐτωσὶ καλῶς*] Cf. Menand. IV. 160. V. 9. *φιλοτησίαν — προπίομαι*] Cf. Alex. III. 515. *φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ — κύλικα προπίομαι*. III. 408. *τῆς φιλοτησίας (τὰς φιλοτησίας?) ἐγὼ | μεστὰς προπίνω γ' (προπίοιμ') ἴσον ἴσῳ κεκραμένης*. V. 11. *τὸ πρῶτον] τὸ ποτήριον* Herwerden. Qu. *τὸ λοιπὸν. δεδρὸ δὴ γεμίσω σ' ἐγὼ*] Cf. Eur. Bacch. 341. *δεδρὸ σου στέψω κᾶρα | κισσῷ*.

Π. 806. (34) V. 3. *κρομμύτον λεπυχάνῳ*] Cf. Eupol. Π. 526. *ἐπιφραγεῖν — κρόμμυτον λέποντα*. Alex. III. 507. *ὄσπριον λέπος*. Hom. Batr. 131. *λέπυρον (ῆ)*.

Π. 806. (35) V. 1. Qu. *Εὐριπίδου τᾶρ' ἐστὶν οὐ κακῶς ἔχον | τᾶλλότρια (i. e. τὸ ἀλλότρια) — τ' ἄριστον] τᾶρ' ἐστὶν Mein. τᾶρ' ἴστον* Herwerden. Qu. *τόδ' ἐστὶν, vel γε τοῦπος*. V. 2. *τᾶλλότρια δειπνεῖν*] Cf. ad Nicol. IV. 584. *ὄσαπερ ἔχειν τᾶλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ*.

Π. 807. (38) V. 1. *τηνδὶ περιζωσάμενος ἦαν] λουτρίδα*. Cf. Pher. Π. 279. *ἦδη μὲν ἦαν λουμένῳ προζώννυτε (προζώννυται vulg.)*. Herm. Π. 405. *ῶρα μάττειν και τὴν ἦαν περιδείσθαι | περὶ τὴν ὄσφυν*. V. 2. *περιπέτασον*] Qu. *προπέτασον*.

Π. 808. (39) *Scripserat, opinor, Theopompus κατὰ τῶν σκελῶν φορεῖ | θοιμάτιον*.

Π. 808. (40) *λεκάνη, πτερόν*] Cf. Cratin. Π. 165. *πτερόν ταχέως τις και λεκάνην ἐνεγκάτω*.

Π. 809. (46) *ὠνητιῶν τὸ δέρμα τοῦ θηρός — ῥάψας ὄλον | σάξαι κνεφάλῳ Bentl. Pro ὠνητο corrigendum videtur ἑώνητο*

aut *ἔωνήθη*. De metro non liquet, eoque magis incerta est medela. Qu. τοῦ θηρίου | ὠνησάμενος τὸ δέρμα καὶ ῥάψας ὄλον | σάττει κνεφάλλον (aut κνεφάλλων). Vel — σάσαι κνεφάλλων. Cf. Plat. com. II. 650. ὥσπερ κνεφάλλων ἢ (κνεφάλλον ἦν aut εἶ?) πτίλων σεσαγμένος.

II. 810. (47) καὶ σε — ἀγαλοῦμεν αἰεὶ etc.] Cf. Arist. Pac. 395. καὶ σε θυσίαισιν — ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς αἰεὶ. Hermipp. II. 383. φέρε νυν ἀγγίλω τοὺς θεούς.

II. 810. (48) ἡμῶν] ἡμῖν al. Quod praeferendum videtur.

II. 811. (51) ἀλεῖ — κρούμαθ'] ἀλεῖ — κρουμάτι' conj. Mein. V. 55. Cf. Eupol. II. 472. τοιαῦτα — νυλαρείων κρούματα. κρουμάτι' ἅττα τὰπι — Cobet. prob. Herwerden. Cf. schol. Pl. 290. τὸ δὲ θρεττανελὸ ποιὸν μέλος καὶ κρουμάτιόν ἐστι.

II. 811. (52) ἔποδοσ λαβῶν τασδί (pro τὰς) περιβαρίδας Cobet., coll. Arist. Vesp. 1158. τασδί δ' ἀνύσας ἔπόδουσι (l. ἔποδοσ τι) τὰς Ἀσκωνικάς. Ipse malim ἔποδοσ λαβῶν σὺ (vel νυν) τάσδε τὰς περιβαρίδας. περιβαρίδας] Cf. Cephisod. II. 884. ὥσπερ εἰ θεράπαιν' ἔχω περιβαρίδας.

II. 812. (54) Post ἀνακεκλασμένη interrogandum. Cf. Archipp. II. 728. κλασανγενεύεται τε καὶ τρανλίζεται.

II. 812. (55) V. 1. εἰλὸς vitiosum est. οἶκος recte corrigere videtur Fritzscher., ut jamdudum ipse correxeram. Ita inter se comparantur οἶκος et ἀνήρ. V. 2. Qu. εἰ νῦν γ' ἀνήρ διώβολον φέρων τρέφει γυναῖκα.

II. 813. (56) V. 3. δὲ μῶν pro δ' ἡμῶν bene Elmsl. ad Ach. 329.

II. 813. (57) σκληφρός] Qu. στιφρός.

II. 813. (59) V. 5. ῥάων ἔσει] Cf. Philippid. IV. 472. Εὐριπίδου μνήσθητι καὶ ῥάων ἔσει.

II. 815. (60) τὸν δὲ Μύσιον] Qu. τὸν δὲ Μυσὸν αἰ.

II. 815. (61) συγγνώμην ἔχει] Qu. συγγνώμην ἔχοι. Cf. Arist. Vesp. 368. ἡ δὲ — συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

II. 816. (63) V. 1. ὡς μοι δοκεῖν] ὥστε μοι δοκεῖν requirit Herw. V. 3. ζήτρειον] Cf. Eupol. II. 563.

In Etym. M. p. 411, 33. παρὰ Χίσις καὶ Ἀχαιοῖς (καὶ Ἀχαιοῖς delet Herw.).

II. 816. (64) V. 3. οἰμῶζοντες] αἰάζοντες Herwerden ad Ion. 1205. Qu. ἅττ' ἄθοντες.

II. 821. (86) τοὺς βιβλιοπώλας λεύσομαι] τοὺς βιβλιοπώλας πεύσομαι Mein. πρὸς βιβλιοπώλας θεύσομαι Cobet. Qu. ἐγὼ δὲ πρὸς τοὺς βιβλιοπώλας θεύσομαι. Cf. Arist. Av. 205. θεύσσονται δρόμῳ. Eq. 485. θεύσει (sec. pers.).

II. 823. (98) ὀρνίθων λεκάνην] ὀρνιθίων λεκάνην ed. Bekker. Scribe ὀρνιθειῶν λεκάνην.

ALCAEUS.

II. 824. (2) Distingue *κατάχολε*, *θάπτον* (ocius), *ἦ* etc. Subaudiendum verbum aliquod.

II. 827. (8) *κακοτεχνίζων*] Formatum a *κακότεχνος*. I. q. *κακοτεχνῶν* (Herod. Antiphont. Dem.).

II. 828. (14) *ζεῦγος βοῶν*] Qu. *ζεῦγος βοῶν*. Cf. Arist. II. 982. *βοιδαρίων* (*βοιδαρίων*?) *ζεῦγος*. 987. *ζεγάριον* **βοεικόν*. 1108. *ζεγάριον* — *βοῶν*.

II. 829. (17) V. 1. *κορίαννόν εἶναι τι λεπτόν* codd. *κορίαννον ἵνα τί* — Bergk. *κορίαννον εἰς τί* — Mein. Qu. *κορίαννον ἀδον λεπτόν*. Cf. Alex. III. 437. *κορίαννον ἀδον*. *τοὺς δασύποδας* — *ἄλσι διαπάττειν*] Cf. Eubul. III. 269. *κόκκον λαβοῦσα κνίδιον* — *διέπαυτε τὴν *δόδον*.

II. 830. (19) V. 1. *ἐτύγχανον μὲν οὖν* — Herwerden. Latere in his versum Euripideum, *ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πιλῶν ἔσω | βαίνων*, viderunt critici, unde productio primæ in *ἀγρόθεν*. *πλείστοις* —] Qu. *ναστοὺς* (ita Herm.) *φέρων* | *εἰς τὴν ἑορτὴν ὅσα γε μέμνημ'* (vel *σησαμοδνιάς τ'*) *εἴκοσιν* etc. Sed latet fortasse substantivum a vocali incipiens quale est *ἐγγέλεις*. V. 2. Qu. *εἰς τὴν ἑορτὴν τὴνδ' ὅσον τρεῖς καὶ δέκα*. V. 3. *γάρφαρ' ἀνθρώπων*] Cf. Aristom. II. 730. *ἀνδρῶν γάρφαρα*. et ad Cratin. II. 221. *ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις*. Incert. apud Athen. 229F. *χηρημάτων τε γάρφαρα*. et ad Arist. Ach. 3. Fr. 327.

II. 831. (21) V. 1. *γρύξομαι*] Cf. Arist. Eq. 294. *διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξει*.

II. 832. (26) Lege aut *καὶ ναὶ μὰ Δί'* (Bentl.) —, aut *καὶ νῆ Δί'* —.

II. 832. (28) *ἔδω*] *ἔσθω* aut *ἔδομαι* Herwerden. Qu. *ἔσθω*. Cf. Philippid. IV. 469. *τάριχον ἔσθοντας*. *ἔδουσι*, sed in versu hexametro, habet Eubulus III. 219. *ὡς πολύπους*] *ὡσπερ πολύπους* Schweigh. Qu. *ὡσπερ εἰ τις πολύπους*. Cf. Pher. II. 255. *ὡσπερ εἰ τοὺς πολύποδας* | *νύκτωρ περιτρώγειν αὐτῶν τοὺς δακτύλους*.

CANTHARUS.

II. 835. (2) *βανθήσομεν*] Cf. v. *σοβαύβαλος*, Cratin. II. 187.

II. 835. (4) *ἔλαν*] Cf. com. anon. IV. 698. *εἰ μὴ δύναιο βοῦν ἔλαν, ἔλαν' ὄνον*.

II. 836. (6) *εἰς*] *ἴσα* recte Mein.

II. 836. (8) *ἐν Ἴσθμῷ γὰρ ἀριστήσομεν*] *Ἴσθμοῖ* — recte Cobet. Et sic Mein. in ed. min.

DIOCLES.

- Π. 838. (1) ἑδρία τις ἢ χαλκοῦς ποδανίπτηρ ἢ λέβης Bentr.
 Π. 838. (2) Qu. πλυνεῖ τε κακὰ κακῶν | ἑμᾶς. Vel πλυνεῖ τε
 τοῖς κακοῖσι τῶν κακῶν | ἑμᾶς. τὰ κακὰ τῶν κακῶν] Cf. Pher.
 Π. 299. τὰ καλὰ τῶν καλῶν. Soph. Phil. 65. ἔσχατ' ἐσχάτων κακά.

NICOCHARES.

- Π. 842. (1) Οἰνόμαος οὔτος, χαῖρε, πέντε καὶ δύο —] Cf.
 Eur. Π. 429. Διόνυσε, χαῖρε. μή τι (?) πέντε καὶ δύο; Amips.
 Π. 702. εἰμὶ πέντε καὶ δύο.
 Π. 843. (3) ἢ γὰρ ἔτ' ἀπαιδευτότερος εἶ Φιλωνίδου | τοῦ Με-
 λιτιάως; Bergk. Comm. p. 400. Φιλωνίδου τοῦ Μελιτιάως] Cf. Plat.
 Π. 637. Theopomp. Π. 793.
 Π. 843. (5) χιτῶνα — ἐπενδύτην] Cf. Soph. Fr. 391. λινοπλυ-
 νεῖς τ' ἐπενδύτας.
 Π. 844. (9) τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον ὀπείας χίλιον (ὀπείατα
 χίλια) Bentr.
 Π. 845. (11) τριχίας] Cf. Mnesim. Π. 569. τριχίας, φρυγίς,
 βριγίος, τριγίη. προημνάδας] Cf. Plat. Π. 629. προημνάδιον.
 Π. 846. (17) ἀηδόνειον] Cf. Nicomach. Fr. 2. μέλλοντι ἀηδό-
 νειον κλαγγήν. Alia forma ἀηδόσιος legitur Aesch. Fr. 420. Arist.
 Ran. 683.

NICOPHON.

- Π. 848. (1) V. 1. ταῦτα] Malim ταυτί. V. 2. σέρφους ἴσως]
 ἴσως corruptum habet Herw., qui animalculae alicujus nomen
 latere suspicatur, non tamen hic convenire σέας, coll. v. 1. Qu.
 σέρφους ἀεί. Cf. ad Arist. Fr. 503. σκώληκας ἐσθίοντε καὶ μυλα-
 κριδας (μυληθριδας?).
 Π. 848. (2) V. 1. Qu. ἐς κόρακας· οὐ τῶ —; V. 2. ἀπὸ
 τοῦ σκυταλίου τοῦδε recte Mein. in ed. min. Cf. ad Arist. Av. 1283.
 Π. 850. (12) V. 1. Cf. Aristoph. Π. 1138. ἔτρωγ', ἵνα κάμιοι,
 σῆκα τῆς μεσημβρίας. Pher. Π. 287. πύρετε μηδὲν φροντίσας | καὶ
 τῶν φιβάλεων τρώγε σκῶν τοῦ θέρους. Eur. Fr. 899 N. κρέασι
 βοείοις γλωρὰ σκ' ἐπήσθιεν. V. 2. τρωγῶν] τραγῶν recte Cobet.
 V. 4. κᾶθ' οὔτος] Qu. κᾶτ' εὐθὺς, vel εὐθὺς γάρ.
 Π. 851. (13) V. 1. νιφέτω μὲν ἀλφίτοις] Quae leuκά sunt,
 Pl. 806. Hermipp. Π. 389. Sic νίφειν χρυσῶν Pind. Isth. VII. 5.
 V. 3. κυλινδείτω] κυλινδέτω Cobet. κυλινδέτω aut καλινδείτω
 Herw. Cf. Cobet. V. L. I. 133. Ipse malim κυλινδέτω. Cf. Telecl.
 Π. 361. ποταμὸς κρέα θερμὰ κυλίνδων. Hermipp. Π. 397. κυλιν-
 δομένην. Apollod. IV. 441. κυλίνδοσ'.
- Π. 851. (14) ἄλλος μαχέσθω] ἄλλᾶς — Bergk. Comm. p. 425.
 Π. 852. (15) V. 5. ἐγκριδοπώλαις] Cf. Aristoph. Π. 1053. ἐγκρι-
 δοπώλην.

Π. 852. (17) Qu. οὔτος, δλίγον ἀναγε κοσμίως — χρηστός εἶ καὶ γεννάδας. Vel οὔτος, δλίγον ἀναγ', ὦ γεννάδα. Vel ὦ γεννάδα, σεαυτὸν δλίγον ἀνάγαγε. Cf. Arist. Eq. 240. Ran. 997. 179.

Π. 853. (19) προσάλλησον —] Cf. Arist. Eccl. 892. τοὺς αὐλοὺς λαβῶν | ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσάλλησον μέλος.

Π. 855. (29) σταφυλήν] Lat. uvulam.

Π. 856. (30) λαβοῦσα τῶν ὠτων φίλησον τὴν χύτραν] Cf. Theocr. V. 133. οὐκ ἔραμ' Ἀλκίπτεας, ὅτι με πρὸν οὐκ ἐφίλασεν | τῶν ὠτων καθελοῖς'.

PHILYLLIUS.

Π. 858. (4) κολλάβους θερμοῦς] Cf. Arist. Fr. 421. κολλάβων χλιαρῶν.

Π. 859. (5) ὄνομα] Lege τὸ ὄνομα.

Π. 859. (6) V. 3. μετρητήν] Cf. Dionys. III. 554. δεινός μέγας | χωρῶν μετρητήν. Antiph. III. 142. ἐλαίου — μετρητής.

Π. 861. (9) V. 1. σηπιδάριον] Cf. Alex. III. 446. V. 2. χήμας] Non alibi in comoedia legitur haec vox. σωλήνας] Cf. Arar. III. 274. κόγχαι τε καὶ σωλήνας. μῆς, πίννας] Cf. Anaxand. III. 184. πίνναι, λεπάδες, μῆες, ὕστρεια. Posidipp. IV. 517. πίννας, τραχήλους, μῆας. κτένας] Cf. Archipp. II. 721. Anaxand. III. 184. Alex. III. 461. V. 3. αἶρετ' ἀνθρακίδας cod. B. πάρα τ' ἀνθρακίδες Dind. Malim πάρα δ' —. Sed displicet ἀνθρακίδες, pro quo requiritur ἐπανθρακίδες. Qu. σπάρος, αἰολίας. Cf. Ephipp. III. 329. πέρκη (τεμάχη) — τρίγλη — σπάρος, αἰολίας — πουλυπόδειον, σπητῖα — κεστρεῖς. τρίγλη, σαργός] Lege τρίγλη, σαῦρος. Cf. Ephipp. III. 330. σαῦρος — τρίγλη. κεστρεῖς, πέρκη] Cf. Henioch. III. 561. κεστρέας, πέρκας.

Π. 862. (11) V. 1. ἐκ τᾶς πινακίδος ἀμπερέως ὅτι κἂν λέγοι | τὰ γράμμαθ' ἐρμήνευε Bentl. τὰς πινακίδος διαμπερέως — Herw. δ' ἀμπερέως] Qu. ζαμπερέως (i. e. διαμπ.). Sed retinendum videtur διαμπερέως, quod pronuntiandum ζαμπερέως. Cf. ad Arist. Nub. 916. ὅτι κἂν λέγοι] ὅ τι κα λέγη Cobet. Mein. Recte, nisi praestat ὅ τι περ (vel ὅ τι καὶ) λέγει.

Π. 862. (12) Qu. σπαθᾶν τὸν ἰστὸν (τοῦτον) οὐκ ἔσται σπάθη. Vel ἐς τὸ —.

Π. 863. (13) ἀνθρακοπώλης in initio versus ponendum cum Bekkeri libris, ut monuit Meinekius Add. p. XV.

Π. 864. (18) ἀμύδαλα] Lege ἀμυγδάλας. Cf. ad Diph. IV. 413.

Π. 864. (20) V. 3. τὸν ἀέρ' ἔλκειν —] Cf. Phil. IV. 43. τὸν αὐτὸν ἀέρα | ἐτέροισιν ἔλκεις. Men. IV. 227. ἔσπασας τὸν ἀέρα | τὸν κοινόν.

Π. 865. (24) ἦτις κάμηλος —] ἦτις κάμηλον Bergk. Comm. p. 400. ἦ τις κάμηλος — recte Kock. ad Arist. Av. 1557. Cf. Plat. II. 637. Φιλωνίδην δ' οὐ τέτοκεν ἢ μήτηρ * ὄνον —;

Π. 865. (26) *Θάσιον* — *Μενδαῖον*] Cf. Men. IV. 161. *Μενδαῖον*, *Θάσιον*. Post *Θάσιον* inserendum forsitan *Σκιάθιον*. V. Stratt. Π. 788. *Χῖον*, *σαπρόν*] Qu. *Χῖον*, *σαπρίαν*, vel *Χῖον σαπρόν*. Cf. Herm. Π. 410. ἔστι δέ τις οἶνος τὸν δὴ *σαπρίαν* καλέουσι. Nisi in *σαπρίαν* latet *Πράμιον*. Post *Βίβλιον* Herwerden *Χαλυβώνιον* supplendum censet. Qu. *Πεπαρήθιον* (cf. Arist. Fr. 301.), vel *Βίβλιον ἀνθοομίαν*. ὥστε *μηδέν* (*μηδένα Β.*) *κραιπαλᾶν*] *μηδέν* ἡμῶν *κραιπαλᾶν* Herwerden. Ipse pro ἡμῶν malim ὑμῶν.

POLYZELUS.

Π. 867. (1) V. 1. *τριῶν κακῶν γοῶν ἦν ἐλέσθ' αὐτῶ τι πᾶσ' ἀνάγκη*] *τριῶν γοῶν κακῶν* — Suidas. Unde *τριῶν γὰρ ἐν κακῶν ἐλέσθ' αὐτοῦ ἔστι* — Herwerden. *τριῶν κακῶν ἐν γοῶν ἐλέσθ' αὐτῶ ἔστι* — Cobet. Qu. *τριῶν κακῶν ἐν ἔσθ' ἐλέσθαι σοί τι* —, vel *τριῶν γὰρ ἐν κακῶν ἐλέσθαι σοῦσι* —. Cf. v. 4. *ὄ σοι φυλακτέ' ἔστιν*. V. 2. *ἢ προδόντα*] Qu. *ἢ πιδόντα* (sc. *τῶ ἀνέμῳ*). Cf. schol. Ran. 546. *δοκεῖ καὶ οὗτος καὶ ταῦτα τὰ τρία ἐπισηφίσασθαι ἐπὶ ζημίᾳ, ἢ δεσμεύεσθαι ἐν ξύλῳ ἢ πιεῖν κώνειον ἢ ἐκφυγεῖν*. Vel *ἢ λιπόντα | τὴν πατρίδ'*. Sed *προδόντα τὴν ναῦν* nihil aliud valet quam deserta nave. V. 4. *ταῦτ' ἔστι τρία*] *ταῦτ' ἐστὶ τρία* Mein. Both. prob. Herw. Recte. Cf. Arist. Fr. 466. *ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταῦτ'.*

Π. 868. (4) *λεκανίῳ γ' ἄρα | πρῶτον μὲν ἀπονίψεις, ἔπειτ' ἐνεξεμεῖς, | ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποπατήσεις, Φανία* Bentl. Ita Cobetus, *ὥσπερ λεκανίῳ τῷδε γὰρ πρῶτον μὲν ἐναπονίψει, | ἐνεξεμεῖς, ἐνεκπλυνεῖς, ἔπειτ' ἐναποπατήσει*. (Cf. Eur. Cycl. 433. *ὥσπερ πρὸς ἰξῶ τῇ κύλικι λελημμένος | πτέρυγα σαλεύει*.) Qu. *τῷδε γὰρ τῷ λεκανίῳ | πρῶτα μὲν ἐναπονίψεις, ἔπειτ' ἐνεξεμεῖ, | ἐνεκπλυνεῖς, ἐναποπατήσει, Κλεινία* (vel *Μανία*). Confer Aristophanis locum, et ipsum graviter corruptum, Fr. 154, quem sic restituere conatus sum, *ἡμῖν σκάφην δὸς, ὡς ἂν ἐς τὸ λεκά-νον | ἐνεμῶμεν. ἐν ἀποβάσεις libri. ἐναποπατήσει recte Elmsl. ad Ach. 1110. Cf. Arist. Pl. 1184. ἀποπατησόμενοι*.

Π. 871. (11) V. 2. *χλίδωνα καὶ τρυφήματα*] Cf. Arist. Fr. 309, 11. *χλίδωνα, πεφόντας, ἀμφιδέας, ὄρμους, πέδας*. et 309, 7. Pro *τρυφήματα* fort. *τρυφήμα τι*.

SANNYRIO.

Π. 873. (1) V. 1. (*σεμνῶς καλοῦμεν*) *πέλανον* (*ἡμεῖς οἱ θεοὶ*) | *ὄ* [δ?] *καλεῖτ' ἀσέμνωσ' ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοὶ* supplet Cobet. Verba *πέλανον* — *θεοὶ* uncinis includit Casaubon.

Π. 874. (8) V. 1. *τίς ἂν* —;] Lege *τίς* (aut potius *τί*) *οὖν* —; vel *τίς* (*τί*) *αὖ* —; Cf. Thuc. II. 52. *οὐκ ἔχοντες οἱ ἀνθρώποι οὗ τι γένονται* (fort. *γένοιντο*) *ἐς ὀλιγορίαν ἐτρέποντο* etc. Theocr. XV. 51. *ἀδίστα Γοργοί, τί γενώμεθα; εἰς ὀπὴν ἐνδύσομαι*]

Cf. Xenarch. III. 617. *μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν εισδῶναι στέγης.* Arist. Vesp. 352. *πάντα πέρφακται κοῦν ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρρω διαδῶναι.* V. 2. *φέρ' εἰ γενοίμην* (, ἄνδρες, ἐξαιφνης) *γαλῆ;* supplet Herwerden, coll. Arist. Vesp. 49. 948. Nub. 352. Qu. *φέρ' εἰ γενοίμην εὐθύς ἢ μὲν ἢ γαλῆ;* Vel *φέρ' εἰ γενοίμην (ἀσκαλαβώτης ἢ) γαλῆ.* V. 3. *ἀλλ' Ἑγέλοχος οὐτός [εὐθύς?] με μηνύσειεν ἂν | ὁ τραγικός ἀνακράγοι τ' ἂν εἰσιδὼν μέγα* Bergk. Comm. p. 430. *οὐτός με]* Qu. *οὔτω με.* V. 4. *εἰς ἐχθρούς]* εἰσιδὼν schol. ad Ran. 305. unde *εἰσαθρῶν* Herwerden. Illud magis placet.

II. 875. (10) Elmsleius (ad Ach. 460.) corrigit, *καὶ Σαννυρίων Ἰοῖ· Φθείρεσθ', ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες.* Sannyrionis Io a Suida memoratur. *ψωμοκόλακες]* Cf. Philem. IV. 5. *ψωμοκόλαξ δ' ἔσθ' οὐτοσί.* Arist. Fr. 213. *ψίθυρός τε καλοῦ (καλεῖ?) καὶ ψωμοκόλαξ.* Philippid. IV. 469. *ψωμοκολακεῖων.* Com. anon. IV. 666. *λιμοκόλακες.*

DEMETRIUS.

II. 877. (4) *ἢ σῶκον ἢ φάσηλον —]* Cf. Arist. Pac. 1144. 1145.

APOLLOPHANES.

II. 879. (1) Qu. *A. δῖνος. B. τί δῖνος; A. καὶ καλαθίσκος οὐτοσί.*

II. 880. (3) *(πόθεν ἂν) κίαθον λάβοιμι τοῖς ἐπωπίοις;* supplet Cobet.

II. 881. (6) *λεπαστὰ — ἀδέοινος]* Leg. *λεπαστὰ — ἀδέοσμος.* Cf. Teleclid. II. 368. *οἶνον ἔλκειν ἐξ ἠδύπνου λεπαστής.*

CEPHISODORUS.

II. 883. (3) V. 5. Qu. *λαικάσομ' ἔρα βάκκαριν.* Cf. Straton. IV. 546. *πηγὸς πάρεστι. B. πηγὸς; οὐχὶ λαικάσει;* Arist. Pac. 542. Aristot. Probl. IX. 12.

II. 884. (4) V. 1. *λεπτοσχιδῶν]* Confer *δισχιδῆς ὁδὸς* (Trag. adesp. 271.), *ἀσχιδῆς* (Arist.), *πολυσχιδῆς* (Hipp. Arist.). V. 3. *ὡσπερὲν θεράπαιν' Mein. Recte. περιβαρίδας]* Cf. Theopomp. II. 811. *ἐποδοῦ λαβὼν (ἀνύσας τι) τὰς περιβαρίδας.*

EPILYCUS.

II. 887. (2) V. 1. *κοπίδ']* Cf. Arist. Fr. 551. *ἀλλ', ὦ Δελφῶν πλείστας ἀκονῶν | Φοῖβε μαχαίρας, etc. οἰώσομαι] οἰῶ, σῶμαι* Bergk. Comm. p. 431. V. 2. *ἐν Ἀμύκλαιον* A. et sic fere libri. Qu. *ἐν Ἀμύκλαιῖν* (Laconice). *παραγγέλλωσι* (al. *παραγγέλλωσι, παραγγέλλω σοι*) libri. *πᾶρα Γέλλωσιν* Bergk. *παρ' Ἀπέλλω* Ahrens. Ko. Qu. *παρ' (πὰρ) Ἀπέλλω.* V. 4. *καὶ δωμὸς τις μάλα φαδῶς idem* (de δωμὸς, ut *δυγὸς* pro *ζυγὸς*, coll. Etym. M. p. 316, 56.), vel — *μέλας ἀδῶς*, coll. Plut. Lyc. c. 12. *τῶν δὲ ὕψων εὐδοκίμει μάλιστα παρ' αὐτοῖς ὁ μέλας ζωμὸς.*

EUTHYCLES.

II. 890. (1) V. 1. εἶδεν] οἶδεν recte codex P. Et sic Herwerden. Cf. ad Arist. Ach. 613. εἰ χιῶν ἐστ' ὀνία] Cf. ad Dexicrat. IV. 571. Stratt. II. 784. οἶνον — πιεῖν ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι (καὶ) χιῶνι μεμιγμένον. Alex. III. 447. καὶ χιῶνα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν. Anaxandr. III. 183. φιάλην τε λεπαστήν | χιῶνος τε πρόχουν.

AUTOCRATES.

II. 891. (1) V. 3. κοῦφα πηδῶσαι κόμαν] Qu. — ποδοῖν (aut ποσίην). Cf. Arist. Lys. 1304. 1307. V. 6. κάλλιστ' ἐν] Requiritur —, adverbium aliquod, opinor. Qu. πλεῖστα, saepissime. V. 7. τὸ μὲν κάτω] Qu. τις τὸ μὲν κάτω. V. 8. εἰς ἄνω ἐξαιρούσα] Qu. πάλιν ἄνω ἔξαιρούσα παῖς (vel τάχ').

ANTIPHANES.

III. 4. (3) ὡς δὴ σὺ τί] Scribe ὡς δὴ σὺ τι.
 III. 5. (5) V. 1. παιᾶν ἤδετο] Cf. Antiph. III. 46. μηδὲ τὸν | παιῶνα (παιᾶνα?) μηδ' Ἀρμόδιον. Dem. p. 300, 20. ἔθνον — καὶ ὡς ἐν ἐπινικίοις παιᾶνας ἤδον. p. 450, 3. οὔτος δὲ τοὺς παιᾶνας ἤδεν. Aesch. de F. L. p. 162. συνῆδον γὰρ τοὺς παιᾶνας Φιλίππου.
 III. 5. (7) ῥαγδαῖος] Vehemens impetuosus. Cf. Diph. IV. 408. ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν. Arist. Fr. 37. ῥαγδαίους.
 III. 7. (16) V. 1. χλαμύδα καὶ λόγγην] Cf. Men. IV. 167. χλαμύδα, καυσίαν, λόγγην. V. 2. ἀσυνακόλουθος Salmas. prob. Bentr. ξνηκολούθεις tentat Bentr.
 III. 9. (20) V. 1. Lege κρέα δὲ τίνος ἄν —; Corripitur enim ultima in κρέα. V. 5. ἐπικαρπίαν] Qu. εὐκαρπίαν.
 III. 10. (21) V. 3. δ πρότερόν ποτ' ἦν] δ πρότερον ἦν potius quam δ πρίν ποτ' ἦν malit Cobet.
 III. 11. (24) V. 4. ὕδαρές] Cf. Diph. IV. 402. τὸ γὰρ | ὕδαρές ἔπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν. οἶδα δ' ἐγὼ ποτε] οἶδ' ἐγὼ ποτε Mein. B. οἶδ' ἐγὼ ποτε G. A. Hirschig.
 III. 11. (25) V. 2. κατασκευῶ — τὴν μεγίστην ἀρύταιναν ὑμῶν — ζέοντος ὕδατος] Cf. Arist. Eq. 1090. καὶ μούδοκει ἡ θεὸς αὐτῇ | τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνην πλουθυγίαν. V. 4. ὕδωρ πίοιμ' ἔλευθέριον] Cf. Xenarch. III. 620. ἔλευθέριον (ἐλεύθερον vulg.) πιούσαν ἀποθανεῖν. Antiph. III. 101. πράγματα (βρώματα?) | ἔλευθέρ', οὐ τάριχος.
 III. 12. (26) V. 5. πρὸς τὰς μαινίδας] Suspectum. V. 7. σε κατέδει' ἄρτι τῶν φίλων] σε κατέδει' ἀριστῶν φίλος (ποτέ?) Cobet.
 V. 15. Qu. ἀλλὰ κίθαρον τουτονὶ | ἐὰν ἴδῃ, —. V. 16. ὃν ἄν ἴδῃ] Qu. ὃν ἄν ποτ' ἴδῃ. τὰς χεῖρας οὐκ ἀρέξεται] Cf. Cratet. II. 239. ἡμῶν δ' ἄπο χεῖρας ἔχουσθαι. V. 17. 18. Hos versus Antiphani abjudicat G. A. Hirschig. Nullam enim aliam in hoc frag-

mento explicationem esse, neque hos versus legisse videri Athenaeum. Cf. ad Alex. III. 413. III. 459. V. 17. *Lege τοῖς κιδαρδοῖσι (-οῖς ὡς vulg.) σφόδρα.* V. 18. *ἐπιπεφυκῶς] ἐμπεφυκῶς* G. A. Hirschig. *ἐπιτεκνωῶς* Mein. IV. 638. V. 19. *ἀνδρωτάξιον] ἀνδρῶν δ' ἄριστον* Casaub. Mein. *ἀνδρῶν τ' ἄριστον* Cobet.

III. 15. (27) *δεκατώνια]* Cf. Anaxil. III. 342. *δεκατώναι.*

III. 15. (29) V. 3. *καινὸν ἐγχείρημα]* Qu. *καινὸν ἐξεύρημα.* Cf. Amph. III. 306. *καινὸν ἐξεύρημά τι.* Pher. II. 283. *ἐξευρήματι καινῷ.*

III. 16. (32) *λείψας]* Dixit et Lucian. de Paras. c. 42.

III. 17. (33) V. 3. *λευκὴ χλανὶς — φαιὸς χιτωνίσκος]* Cf. Alex. III. 436. *λευκὸς μὲν ὀκτῶ (ἄρτους), τῶν δὲ φαιῶν τοὺς ἴσους.* Pro *φαιὸς* fort. *φανός.* V. 6. *Ἀκαδημίαν]* Scribe *Ἀκαδήμειαν* cum Dind. Mein. V. Cobet. N. L. p. 77. et ad Arist. Nub. 1005.

III. 18. (34) V. 1 *ἔνεσι, φίλιατε]* Malim *ἔνεσι', ὦ φίλιατε.* V. 4. *τῆς Φοινίκης — σεμίδαλις]* Corr. *τῆς Φοινικικῆς σεμίδαλις —.* Cf. Herm. II. 408. *Φοινίκη καρπὸν φοίνικος καὶ σεμίδαλιν (πέμπει).* V. 5. *ἐκ πολλῆς σφόδρ' ἐζητημένη]* Qu. *ἐκ πολλοῦ σφόδρ' ἐζητημένη (ἐζητημένη* Dind. ex B.).

III. 18. (35) V. 1. *μυροπώλη]* Πέρωνι Schw. Herw. propter verba Athenaei XV. 609 A. V. 2. *αὐτὸν περὶ μύρον]* περὶ τὸ μύρον Herw. V. 4. *τὰ κιννάμωνα ταῦτα* libri. *τὰ κινναμώμια ταῦτα* Schweigh. Mein. Displicet dura admodum anapaesti incisio in *κινναμώμια ταῦτα.* Cf. ad Ach. 1078. *Lege τὸ κινναμώμινόν τε καὶ τὸ νάρδιον.* Quod etiam sensui melius convenit.

III. 20. (39) V. 4. *(χρυσίῳ) μικρῷ πεποιθῶς* supplet Herw. Idem tamen cum Lud. Dindorfio totum versum delendum censet. Cf. Mon. 702. *πλούτῳ πεποιθῶς.* Apollodor. IV. 456. *οὐκ οἶδ' διῶ πέποιθας ἀργυρίῳ.*

III. 21. (43) V. 1. *ἐπανήξω]* Qu. *ἐπανήξω.* Et ita Cobet. Sed magis arridet Kockii correctio *μέγαν ἄξω.* Cf. ad Xenarch. III. 623. Mox pro *τῆς νυκτὸς αὐτῆς* qu. *τῆς νυκτὸς αὐτῆ.*

III. 22. (44) V. 3. *φειδίτια]* *φιλίτια* Toup. etc. Sic. codd. Dionysii Hal. II. 23. 3. *περὶ τὰ φιλίτια.* Apud Aristotelem (Rhet. III. 10. 7. Rep. II. 9. 30.) *φιδίτια* est. Apud Philodem. de Musica p. 18, 31. ed. Kemke. *καὶ Τέρπανδρος — ἐν τοῖς φιλιτείοις (sic) ἄδων.* Ex hoc loco constat veram hujus nominis esse *φιλίτια (ι).* Confer *τὰ ἀνδρεία (ἄνδρια* al.) Cretensium et Alcman. Fr. 37. Fieri tamen potest ut altera vocis scriptura fuerit *φιλιτεῖα.* Cf. *κουρεῖον, μυροπαλεῖον,* etc. V. 4. *τοὺς βύστακας | μὴ καταφρόνει]* τοὺς μύστακας | *μηκέτι φόρει (φόρει* pro *ρόφει* codd.) Herw. *ἀπόλανε τοῦ ζωμοῦ, ῥόφει]* Qu. *ἔπειτα (vel κἀνταῦθα) τοῦ ζωμοῦ ῥόφει.* Cf. Pac. 716. *ὅσον ῥοφήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν.*

III. 23. (45) V. 2. *γεννικῇ — λεπάστῃ]* Cf. Eubul. III. 205. *ἀχροκώλιον γεννικόν.* Eq. 457. *ὦ γεννικώτατον κρέας.*

III. 24. (47) V. 1. Qu. ποίαν — συναυλίαν; | B. ταύτην· ἐπιστάται γάρ. V. 4. εἶθ' ἃ μὲν νῦν τυγχάνεις ἀλλῶν Cobet.

V. 5. Sic tentat Cobetus, δέξεται δὲ τᾶλλα σοι | ἦδ'. οὐ τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρὶς πάλιν, | οὐ νεύματ', οὐ προβλήμαθ', οἷς σημαίνετε | ἕκαστα;

III. 25. (48) Φοινικίδης δὲ Ταυρέα —] Cf. III. 104. Φοινικίδης δὲ Ταυρέας θ' etc. Philetaer. III. 292. τὸν Ταυρέαν (ταυρίτην libri) δὲ τοῖς πόνοις ὑπερβαλῶ.

III. 25. (49) λινοσάρχους] Qu. λευκοσάρχους. Cf. Antiph. III. 96. ἄρτους λευκοσωμάτων. Vel λειοσάρχους.

III. 26. (50) κυλιστὸς στέφανος] Cf. Eubul. III. 241. Alex. III. 384. 478. 504.

III. 26. (52) V. 3. ἐν ἄλλῃ μητρὸς ὀπτηθὲν στέγγ] Imo ἐν ἄλλῃς —. V. 4. δ' ἐν αὐτῇ] δ' ἐν αὐτῇ Dind. δὲ ταύτην Herw. γαλατοθρέμμονα] Cf. ad Pher. II. 299. (v. 18.). V. 8. ἐγκαθήμενον] ἐγκαθειμένον (demissum) Herw. ad Ion. 436. V. 14. κασιόπνον — αἶραν] ἀδύτινον — αἶραν feliciter restituit G. A. Hirschig. (Dorica forma ut in v. 7.) Cf. Mnesim. III. 570. (v. 58.) κούραν (καύρας?) κασίας — ὁσμή. V. 15. μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέ] Cf. Philem. IV. 36. οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδέν.

III. 29. (53) V. 1. τοὺς προσήκοντας φίλους] τοὺς τεθνηκότας φίλους F. W. Schmidt. V. 5. Lege καταγωγέϊον. Cf. Eupol. II. 568. παρὰ τηδεδὶ σὺ τῇ σοβάδι κατηγάου; Lys. Fr. 46. ἐν Θήβαις παρ' ἐκείνῳ κατηγόμην. V. 8. B. τὸ πινακίσκιον λέγεις; | Γ. τοῦτ' — G. A. Hirschig.

III. 29. (54) εὐεματεῖν] Formatum ut εὐσωματεῖν (Arist. Nub. 799), εὐληματεῖν, εὐρηματεῖν.

III. 29. (55) V. 5 sq. Sic Cobetus, — ὃς ἂν ποιήσῃ πεσεῖν — | B. πλάστιγγα ποίαν; A. τοῦτο τοῦπικείμενον· | ἄνω τὸ μικρόν. B. τὸ πινακίσκιον λέγεις; | A. τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγγξ, ὅστος δ κρατῶν γίγνεται. Quae non omnino satisfaciunt. V. 5. ἐγὼ διδάξω καθ' ὅσον ἂν τὸν κότταβον —] Qu. ἐγὼ διδάξω πάνθ'. ὃς ἂν τὸν κότταβον —. V. 6. τὴν πλάστιγγα] Cf. ad Arist. Pac. 1248.

V. 15. ἀθλητικῶς — καρμινὸν τοὺς δακτύλους] Cf. Plat. II. 685. δακτύλους ἀθλητικούς.

III. 33. (58) V. 8. ὀλίγον — καὶ τίμιον] Cf. Eriph. III. 557. Plat. Euthyd. p. 204 B. τὸ γὰρ σπάνιον τίμιον.

III. 34. (62) ἀλφιτήριον] Expectabam ἀλφιτηρόν. Idem suadet Cobet. Cf. Arist. Fr. 440. μελιτήριον (μελιτηρόν?) ἄγγος. Fr. 8. ἄγγη μυρηρά. et ad Pl. 814. Qu. ἀγγεῖον ἀλφιτηρόν ἐστὶ που κόνιξ (vel δ κόνιξ ἐστὶ που, vel — γάρ, vel — τι). Sic μυρηρός, οἰνηρός, ἰχθυηρός, μελιτηρός, σιτηρός, ὄξηρός, ἀνθρακηρός, etc.

III. 35. (63) κρισολοιχός] Cf. Amph. III. 304. Sophil. III. 583. κρισολοιχίας. Confer ματιολοιχός, αἵματολοιχός.

III. 35. (64) V. 3. *κάππαριν * * **] Qu. *κάππαριν*, *έλαιον*. Aliter Herwerden, *κάππαριν*· *ἐπαντα ταῦτα* [τάδε?] *μῖα*ς ἐστιν *δραχμῆς*.

III. 35. (65) *λόας, φοίνικας*] Cf. Ephipp. III. 340.

III. 35. (66) *τὸ χερνιβεῖον πρῶτον ἐκ πομπῆς ἄφες* (vel ἄφεις) Bentl. *τὸ χερνίβιον*] *τὸ χερνιβεῖον* recte Mein. et jam Bentl. Eadem forma restituenda, ni fallor, in Arist. Fr. 298. et Andoc. 33. 3. *ἡ πομπὴ σαφῆς*] Qu. *ἡ πομπὴ* 'χέτω.

III. 36. (67) *δραμ' ἀκοῦσαι*] Ne *δραμακοῦσαι* reponendum putes, *δραμακουσῆσαι* potius dicendum fuisse moneo.

III. 36. (68) V. 5. *καθ' ἕκαστον λέγε*] Cf. Epigen. III. 539. *τί καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν*; Henioch. III. 563. Mnesim. III. 569.

V. 12. *ἀνθρωποφάγους πῶς ἀνθρωποφάγοι* codex. *ἀνθρωποφάγους; πῶς; Γ. οὖς ἂν ἀνθρωπος φάγοι* — Cobet. *ἀνθρωποφάγοι; πῶς ἂν ἀνθρωπος φάγοι* idem in altero loco Athenaei VII. p. 313 B. Cf. Antiph. III. 70. *τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα | ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς*. V. 14. Scripserat haud dubie Antiphanes *Ἐκάτης βρώματα*. V. 15. *ἂ φησιν οἶτος μαινίδας καὶ τριγλίδας*] *ὅς φησιν* — Cobet., soloecam esse vulgatam admonens.

III. 39. (71) V. 1. *σεῦτιλον, σίλφιον*] Qu. *καυλόν, σίλφιον*. Cf. ad Philem. IV. 46. Vel *τυρόν, σίλφιον*. Cf. Antiph. III. 78. *σιλφίου, τυροῦ, θύμου*. Scribendum saltem *τεῦτιλον*. Doricum enim est *σεῦτιλον*. V. Alex. III. 448. Euphr. IV. 489.

III. 40. (73) V. 1. *ἐν τῆδε μὲν*] *Lege ἐνταῦθα μὲν*. V. 3. *γέρων ἀπ' ὀργῆς*] *γέρων ἀπ' ἀρχῆς* Seidler. *γέρων δύσοργος* Herw. *γέρων ἐπίοργος* F. W. Schmidt. *γέρων πανοῦργος* probabiliter G. A. Hirschig.

III. 41. (74) V. 1. *περιπλοκάς — ἐρωτῆς*] Cf. Straton. IV. 546. (35.) *τί οὖν — περιπλοκάς λέγεις*; V. 4. *ταχέως σε λέγειν* Herw. V. 6. *Versum inutilem delet* Herw.

III. 43. (75) *καλυψάμενος* (vel *κεκαλυμμένος*) *τριβωνίῳ* | *διεπαρθ.* conj. Dobr. Adv. II. 251.

III. 43. (76) *προοῖτ'*] Imo *προοῖτ'*. Sed quidni *προοῖτ'*, ut *ἀφείτο*? Cf. Arist. Av. 628. *ἀφείμην*.

III. 43. (77) V. 3. *δομαῖσι χαίρει*] *εὐφροσύναισι χαίρει* al. Unde *εὐφραίνεται' δομαῖς* conj. Mein. Qu. *εὐφραίνεται' δομῆ* (*δομη*). Sed plurale est Anaxand. III. 184. *σμήνης — Συρίας δομαί*. Plat. II. 675. *λύχνων — δομάς*. Alex. III. 472.

III. 44. (78) *σησαμίδας ἢ μελίπηκτα*] Qu. — *ἢ μῆλ' ἄττα*. Cf. Eup. II. 494. *σησαμίδας δὲ χέζει*, | *μῆλα δὲ χρέμπτεται*. *μελίπηκτα*; B. *ναί, τοιοῦτό τι* conj. Mein. Cf. Theop. II. 804. *πειρῆς με*; A. *ναί, τοιοῦτό τι*. *μελίπηκτα*] Cf. III. 77. *μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέρει*; Men. IV. 223.

III. 44. (80) V. 2. *πιών τε προπόσεις*] Cf. Alex. III. 404. *εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε*. Mnesim. III. 569. (v. 18.) *πρόποισις*

χωρεῖ· λέπεται κόρδαξ. V. 3. ἐστρηνίων] Cf. Sophil. III. 582. ἤδη στρηνιά. Diph. IV. 429. στρηνιάν. καταβεβρωκῶς σιτία — ἐλεφάντων τετάρων] Cf. Pher. II. 252. δε κατεσθίεις | τῆς ἡμέρας μακρᾶς τριήρους σιτία.

III. 45. (81) V. 1. δρα γάρ] δραῖς γάρ; H. F. Clinton, ut in Nub. 681. etc. ὁ γάρ — Wakefield. V. 12. σιτάρχημα] σιτάρχημα Cobet., ut σιταρχία et σιταρχεῖσθαι dicuntur.

III. 45. (82) V. 2. ἐπεχεάμην — κνάθους — μυρίου] ἐπεχεάμην — Herwerden. Qu. ἐνεχεάμην. Cf. Alex. III. 432. ἐπιχέας — κνάθους — τέτταρας. Sotad. III. 586. εἰς κνάθος ἐνιαυθ' ἕδατος ἐπιχυνθεῖς πολύ. οὐχὶ παιδίον | κνάθους] Qu. οὐχὶ παιδικοῦς | κνάθους etc. V. 4. θεᾶς] θεοῦ Herwerden, qui totum locum Antiphani abjudicat, Alexin potius auctorem ejus esse opinatus.

III. 46. (85) V. 1. τί οὐν ἐνέσται τοῖς θεοῖσιν;] τί οὐν ἐνεστ' ἐν τοῖς σκίφοισιν (Ko.) Herw. V. 2. ἴσχε] Malim ἔχε, cape. Cf. Arist. Vesp. 1135. 1149. etc. V. 4. τὸν Τελαμῶνα] Qu. μὴ Τελαμῶνα. V. 5. παιῶνα] Aut hic παιᾶνα reponendum, aut παιῶν supra III. 5.

III. 47. (86) V. 6. ἀθανασίας] Producta prima. Cf. Philem. IV. 27. Men. IV. 156. V. ad Ach. 47.

III. 48. (87) V. 4. ταχύτατα] τάχιστα Herwerden.

III. 48. (88) V. 4. πυρροῖς] δίφροις Lennep. πυρροῖς conj. Mein. Lege πυρροῖς (sc. ἵπποις, Theocr. XV. 53.). ὀποῖς] ὀπίσω A. B. P. Lege igitur ὀπιῶ (ὀπιῶι). Cf. III. 78. καρδάμων, θρίων, ὀποῦ. III. 141. Diph. IV. 383. Eubul. III. 214. et ad Anaxand. III. 184. Apte jam sibi invicem respondent ἵπποις σιλφίρ, συνωρίσιν καλιῶ, κέλησι μασπέτοις, πυρροῖς ὀπιῶ.

III. 50. (93) ἡχροᾶσο] ἡχροάσο recte Cobet.

III. 51. (94) V. 3. ἀχθηρόν] Qu. ὡς λυπρόν. Aliter F. W. Schmidt, όταν παρῆ | ἀδόκητον. V. 4. εὖ λέγει τέ σε | οὐδεῖς, κακῶς δὲ πᾶς τις δε σοφῶς λέγει] Qu. — πᾶς τις ἀνθρώπων λέγει.

III. 51. (95) πολλίπους τετμημένος Bentl.

III. 51. (96) ξενιτενόμενος] Confer v. τραπεζιτεῖω.

III. 51. (97) ἀττιμισι — λέγειν] Cf. Alex. III. 474. ἀττιμισι — λαλεῖν. Dem. p. 202, 10. τῆ φωνῆ λέγειν Ἀττικῶς (ἀττιμισι Cobet.).

III. 52. (98) V. 1. λέπη γάρ ἀνθρώποισι καὶ τὸ ζῆν κακῶς, | ὥσπερ πονηρῶ ζωγράφω (like two bad painters) — Dobr. Adv. II. 360.

III. 52. (99) ὥσπερ ξυστίδα | τῶν ποικίλων τιν' ἡμφισμένων Dobr. Adv. I. 58.

III. 52. (100) V. 3. ἐλθεῖν ποινὴν δὴ κρεῖττον] ἐλθεῖν ποσὶν δὴ κρεῖττον F. W. Schmidt. Idem suadet Kock. V. 4. πλεῖς — πωλουμένων;] Cf. Com. anon. IV. 620. δε ἔχεις γυναῖκα σχολιῶν πωλουμένων. Juven. VI. 30. 'Ferre potes dominam salvis tot restibus ullam?'

- III. 54. (102) V. 2. *μαλακαῖς καλάϊς τε χερσί*] Qu. *ἀπαλαῖς* — V. 3. *δ σὺ ποιεῖς παθεῖν*] *δ ψέγεις παθεῖν* Herw. *δ συγγεῖν παθεῖν* F. W. Schmidt. V. 5. *σεμνόν*] *τερπνόν* F. W. Schmidt.
- III. 54. (104) V. 2. *εἰς παράστασιν*] *εἰς περίστασιν* (calamitatem) tentat Dobraeus Adv. II. 360.
- III. 55. (105) V. 2. *Θρήκης κατάρδων*] *Θρήκην* — conj. Mein. *Θρήκας* — Madvig. Cf. Arist. Thesm. 856. *δς* (*Νεῖλος*) *ἀντι δίας ψακάδος Αἰγύπτου πέδον* | *λευκῆς νοτίζει* etc.
- III. 56. (106) V. 4. *τοὺς γνάθους*] Imo *τὰς γνάθους*. καὶ *τιτθία*] *τά τε τιτθία* Herw. V. 6. *μύρω* — *ἀμαρακίνω*] Cf. Eubul. III. 257. *ἀμαρακίνουσι μύροις*.
- III. 58. (112) *φιάλαν Ἄρειος*] Cf. Anaxand. III. 201.
- III. 62. (118) *πόρκον*] Cf. Diph. IV. 410. *πλέκειν* — *πόρκων πυκνοτέρους*.
- III. 63. (120) V. 2. *δημεύουσ'* Dobr. Adv. I. 339. Et sic Mein.
- III. 66. (123) V. 3. *ὁπότε προστάττοιτό τις*] *ὁπότε προστάξειέ τις* (*προστάζεται τις* cod.) Cobet. V. 6. *λέγειν*, | *ἐνέδρας δ' ἔνεκα*] Qu. — *λέγειν ἐνέδρας ἔνεκα*. V. 11. *ἦν* — *ὁ γρίφος ἐνταῦθα ῥέπων*] Cf. Plut. 51. *οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ χρησμὸς ἐνταῦθα ῥέπει*.
- III. 68. (124) V. 1. *ἐν τοῖς ἰχθύσιν*] Cf. Alex. III. 407. 414. V. 2. *ὅπου καὶ νῦν τις*] Malim *ὅπου γε νῦν τις*.
- III. 68. (125) V. 4. Qu. *ὥστε τοῦτ' ἀπεῖρξε σκατοφαγεῖν* | *τὸ ζῆον αὐτοῦ* (hic). *σκατοφαγεῖν* —] Cf. Crobyl. IV. 567. *καπρίσκου σκατοφάγου*. V. 5. *ζῆον* (μὲν ἐκεῖνο) supplet Herw.
- III. 69. (126) V. 1. *πρὸς αὐτὸν ἦλθες*. *δοχήσει* Mein. *Lege πρὸς αὐτὸν αὐθις δοχήσει*. V. 2. *ἴγδιον*] *Cognatum videtur nostrum jig, et Gallicum gigue*.
- III. 70. (127) V. 3. *ἀπολογίζων*] *Lege ἀπολοπιζων*. Et sic cum Fritschio Mein. Idem error est Arist. Fr. 185.
- III. 70. (128) V. 1. *ὁ μὲν ἀγρῶν τρεφόμενος*] *ὁ μὲν ἐν ἀγρῶν τρεφόμενος* Cobet. Qu. *ὁ μὲν ἐν ἀγρῶν γὰρ τρεφόμενος*, vel *ὁ δ' ἐν ἀγρῶν τρεφόμενος*. Postulatur saltem *ἐν* ante *ἀγρῶν*. V. 2. *θαλάττιον μὲν οὔτος οὐδὲν ἐσθίει*] *θαλάττιον* (*ῥῖπον*) *οὔτος οὐδὲν ἐσθίει* conj. Mein. Sic certe Antiph. III. 75. *τῶν θαλαττίων — ῥῖπων*. Sed obstant numeri. Qu. *θαλάττιον μὲν οὔτος* (*οὐδέποτε*) *οὐδὲν ἐσθίει*, vel *θαλάττιον τὸ παράπαν οὔτος ἐσθίει*, vel *ὁ μὲν ἐν* (*ὁ δ' ἐν*) *ἀγρῶν* | *τρεφόμενος οὐδὲν ἐσθίει θαλάττιον*. *Μὲν additum e duobus codd. vulgo deest*. V. 4. *θύννης τὰ πρὸς γῆς* temere Cobet. *Lege θύννης τὰ πρὸς τῆ* — *B. ποῖα; A. τὰ κάτωθεν λέγω*. V. 6. Qu. *τὸ δεῖνα δ', ἐσθίεις* | *ταυτὶ τὰ λειόνωτα πλοῖα* (vel *τὰ λειόνωτα ταῦτα*); *B. Κωπᾶδας λέγεις; ἔγωγε* (vel *μαλίστα*): *παρὰ λίμνην γὰρ οἰκῶν τυγχάνω*. Pro *κακόνωτα* Herwerden *κυφόνωτα* conjicit. V. 9. *λιποταξίου*] Cf. Arist. II. 1214. Plat. II. 616.

Confer λιποναύτιον, λιποστράτιον, λιπομαρτύριον, λιποψυχείν (Xenarch. III. 621), λιποπωγωνία (λειπ. vulg. Cratet. II. 242.), etc. Cobet. N. L. p. 78.

III. 72. (129) ῥίσκος] Cf. Posidipp. IV. 516. ὄχους, ῥίσκους, ἀορτάς. et ad Menand. IV. 124.

III. 72. (130) V. 1. ἐμήτιος] νησις Schw. τμητός Pors. Mein. Qu. νησις. V. 7. ψήτας, κίσκος] ψήτα, ξιφίας probabiliter conj. Mein. V. 8. τρίγλη, φνκίς] Cf. Mnesim. III. 569. (v. 38.) φνκίς — τρίγλη. Ephipp. III. 330. Anaxand. III. 184. Alex. III. 429.

III. 73. (131) V. 3. ἑλιβάτης] ἑλιβάτας, ἑληβάτας al. ἑλοβάτης Bailey Com. Gr. Fr. p. 80. ἡλιβάτας Mein. ex Eust. p. 1753, 22.

V. 5. κάπρος ἐκτομίας] Com. anon. IV. 701. κριοὺς ἐκτομίας. V. 7. τυρὸς χλωρὸς, —] Confer illud nostrum, "For rabbits young, for rabbits old, | for rabbits hot, for rabbits cold, | for rabbits tender, for rabbits tough, | God's name be prais'd; we 've had enough." τυρὸς χλωρὸς] Cf. Alex. III. 462. τυροῦ Κυθνίου τροφαλίδα χλωράν.

III. 74. (133) V. 3. σηγμα] σηγγμα al. Cf. Theocr. XV. 30. ἀ δὲ σμάμα φέρει. Arist. Fr. 15 Bl. σηματοφορεῖον.

III. 75. (134) V. 4. Sic Cobetus, οἰνάριον, εἶδος νῆ Δία σιῶς τρόπον. | B. πῶς εἶδος; A. οἶον τοῖς παροῦσι συμφέρει —.

III. 75. (135) V. 2. τῆς πλείστης τοῦβλοῦ μάξης] Cf. Eupol. II. 506. τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν (πλείστον?) ἐστι τοῦβλοῦ. Timocl. III. 604. τῶν ἀν' ὀκτώ τοῦβλοῦ. V. 3. λέπει] Devorat. Proprie verberat. I. q. σποδεῖ, φλά.

III. 76. (136) V. 1. Qu. τράπεζ' ἐφ' ἡμῖν ἐστι, κρατῆρ δαίμονος etc. Vel τράπεζ' ἐφέστηγ' —. δαίμονος ἀγαθοῦ μεταπιτρον] Annon μεταπιτρίς? Cf. Diph. IV. 409. μεταπιτρίδα μεστήν Διὸς σωτήρος. Calli. II. 736. μεταπιτρίδα τῆς ὑγείας. Antiph. III. 82. μεταπιτρίδ' — τῆς ὑγείας ἔγχεον. V. 2. ἐντραγεῖν] Cf. Pher. II. 280. τράπεζαν * εἴσφερε καὶ (εἴσφερ', εἶτα?) κῶλικα κἀντραγεῖν.

III. 77. (138) ὁ δεῖν' Ἰάπυξ] Cf. Machon. ap. Athen. VI. 246 B. ὁ δεῖνα, παράδοξόν γε ποιεῖς πράγμα. κέρασον εὐζωρέστερον] Cf. Cratin. II. 216. εὐζωρον κέρασον. Eup. II. 573. Arist. Fr. 740 D.

εὐζωρέστερον] Cf. Eubul. III. 268. πίνειν — πολλὰς κῶλικας εὐζωρεστέρας (εὐζωρεστέρου?). Diph. IV. 402. πρὸς ἀμνηδάλας δὲ πῶς ἔχεις;] Cf. ad III. 143. (249).

III. 77. (139) V. 4. μελίπηχτα] Cf. Antiph. III. 44. σησαμίδας ἢ μελίπηχτα. Men. IV. 223. δειπνεῖ τὰ μελίπηχτα etc. τρώγοιμι καὶ | ὄν δὲ καταπίνομι' ἄν] Qu. τρώγοιμί τ' ἄν | ὄν τε καταπίνομι' ἄν. In Epitome legitur τρώγοιμι' ἄν.

III. 78. (140) V. 1. σιλφίου — θύμου] Cf. III. 141. κανλὸν — σίλφιον, θύμον Ὑμήτιον.

III. 79. (144) V. 8. ἀδρόν γελάσαι] Cf. Diphil. IV. 377. πειῖν ἀδρότερον. ἐκπιεῖν] ἐμπιεῖν Herw. πολύν] Sc. οἶνον. Nisi corrigendum φαγεῖν.

III. 80. (146) V. 6. δσφρᾶσθαι] δσφρέσθαι Elmsl. ad Ach. 179. Cf. Vesp. 792. Th. 495. Eupol. II. 433. V. 7. οὕτως ἐγιόν τι conj. Dind. Recte: cf. III. 173. οὕτω στερεόν τι πρᾶγμα θερμόν ἐσθ' ἔδωρ. Nec male Porsonus οὕτω ἴσθιν ἐγιον.

III. 81. (147) V. 2. προσέρχεται ἀδ μετέρχεται Herw. Qu. κατέρχεται, προσέρχεται, μετέρχεται. Jam Grotius μετέρχεται pro μετέρχεσθ' αὐτῆ. Cf. V. 77. V. 3. ῥέπτεται] An θρέπτεται?

προσέρχεται] Mendosum. Qu. παρατίλλεται. Cf. Arist. Ach. 31. V. 4. σμῆται, κενίζετ'] Cf. Aristoph. II. 1182. λούσησθε καὶ κτενίσσησθε. ἐκβέβηκε, τρίβεται] ἐκβέβηκ', ἐντρίβεται Cobet. Corrigendum videtur, σμῆται; κενίζετ'. ἐκβέβηκ'; ἐντρίβεται. | λοῦται; σκοπεῖται (?)· στέλλεται; μυρίζεται.

III. 82. (148) V. 2. οἰνοχόρ] Qu. οἰναρίω.

III. 82. (149) ἀσκοπιτίνην τινὰ | δίψους ἀρωγόν Bentleius. δίψους] Malim δίψης. Cf. Pher. II. 294. Antiph. III. 138.

III. 84. (152) ἦν] ἦν (en) recte, opinor, Mein.

III. 86. (158) V. 4. ἀλλ' οἳχι τίτθας εἰσάγουσι βασκάνους Cobet. V. 5. καὶ παιδαγωγούς αὐθις, ὧν μείζων βλάβη | οὐκ ἂν γένοιτο μετὰ γε μαιίας νῆ Δία Cobet. Qu. καὶ παιδαγωγούς, ὧν μὲ Δία μείζων βλάβη | οὐκ ἂν γένοιτο μετὰ γε τὰς μαιίας ποτέ. Sed hoc revera est hariolari.

III. 87. (159) V. 1. τῶν Πυθαγορικῶν] τῶν Πυθαγοριστῶν recte Elmsl. Cf. Aristophont. III. 362. Mnesim. III. 567. Nec displiceret τῶν Πυθαγορείων. Cf. Alex. III. 474. 483.

III. 87. (160) V. 8. Lege λάβωσ', ἔδωκαν.

III. 88. (162) V. 2. ἐπαγωγόν] Cf. Antiph. III. 144. ὄψον χρηστὸν ἐπαγωγὸν πάνν. V. 4. οὐ μὲν ἤμεν ἄρτι γάρ] Lege οὐ (ubi) γὰρ ἤμεν ἀρτίως. V. 5. δξυβαφίων κεραμέων] δξυβαφίων κεραμεῶν recte H. Jacobi. Cf. Nicon. IV. 578. μάνην — κεραμεοῦν. Theophil. III. 627. κύλικα κεραμεῶν (κεραμεῶν libri).

III. 89. (163) V. 2. τεκμήριον δ'· δταν γάρ —] Cf. Plat. Symp. p. 19. τεκμήριον δὲ τούτου· γονεῖς γὰρ Ἔρωτος οὗτ' εἰσὶν etc.

V. 3. ἔστανον | πόπανον ἔπαντα recte Mein., coll. Menand. IV. 108.

V. 4. πάντων] ἀπαξάπαντων Cobet. V. 7. ἀρεστὸν τοῖς θεοῖς] ἀρέσκον τοῖς θεοῖς Cobet.

III. 90. (164) V. 2. καλῶς ἔχει μοι] I. e. satis habui. Cf. Lys. I. 23. ἐδειπνοῦμεν. ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτῷ εἶχεν ἀπιῶν ᾗχετο.

τοιγαροῦν φέρε] τοιγαροῦν (ἐμοί) φέρε Cobet., qui tertiam personam, fortasse parasitum, haec dicere arbitratur.

III. 91. (166) V. 1. παρακάλυμμα] Malim περικάλυμμα. Vel ἐστὶν ἐπικάλυμμα etc. Cf. Men. IV. 94. πλοῦτος δὲ πολλῶν ἐπικάλυμ' (περι.?) ἐστὶν κακῶν. Soph. Fr. 86. μόνῳ δὲ χαίρειν —

πάρεστιν ἀντιῶ κάπικρύψασθαι κακά. De re cf. Theogn. 1061 sq.

V. 2. ἡ πενία δὲ τὸ περιφανές (υυυ, υυ-) ποεῖ | ταπεινὸν
F. W. Schmidt.

III. 92. (168) V. 2. ὥσπερ ἔλαβεν] Scribendum cum Dobraeo
δοσπερ ἔλαβεν. ἡγάπησέ γ' ἂν recte Dobraeus.

III. 93. (170) V. 1. με σταθμοῦχος] Lege μ' ὁ σταθμοῦχος.
Cf. sq.

III. 94. (171) V. 5. σῦς] Annon ὄς?

III. 95. (172) V. 2. καὶ παρέθηκε γέμουσαν —] Sumpta haec
esse ex Philoxeni Δείπνῳ monuit Cobetus. V. 5. τῆς τρυφερᾶς
ἀπὸ Λέσβου σεμινοπότου σταγόνος] Qu. — σεμινοτάτης σταγόνος.
Connecte autem τρυφερᾶς cum Λέσβου. Cf. Calli. II. 736. ἡ τρυ-
φερὰ — Ἰωνία.

III. 97. (176) V. 2. ὄπως — ὄψομαι] Cf. ad Arist. Ran. 1119.

V. 3. ἐὰν δ' ἄρα | στρέφη με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ὀμφαλόν]
Cf. Arist. Pac. 174. ὡς ἐμέ | ἤδη στροφεῖ (στρέφει) τι πνεῦμα περὶ
τὸν ὀμφαλόν. Fr. 80. οἴμοι τάλας, τί μου (με?) στρέφει τὴν γα-
στέρα; Th. 484. στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὄνερ, κώδύνη.

V. 5. Cf. Arist. Pl. 883. οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ περιάμε-
ρος | τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδήμου δραχμῆς.

III. 99. (180) θυννάδος] Qu. θυννίδος, quae usitata forma est.
Cratin. II. 109. Stratt. II. 768. Aristoph. II. 1123. Nicoch. II. 845.
Mnesim. III. 569. Antiph. III. 43. Anax. III. 184. Confer tamen v.
πρημνᾶς, Plat. II. 629. Nicoch. II. 845.

III. 100. (183) τάριχος — ὀλόλεσκον] Cf. Philetæer. III. 300.
χλαμὸς * ὀλόλεσκος.

III. 101. (185) V. 2. πράγματα] Qu. βρώματα. Cf. ad Diph.
IV. 380. (4.). V. 4. καταπεπλησμέν'] Imo καταπεπασμέν'. Cf.
Teleclid. II. 362. ψαιστὰ — ἡδυσματίους κατάπαστα. Alex. III.
416. 470. V. 6. ῥαφάνους — ἔψουσι λιπαράς] Cf. Eubul. III. 268.
ἔψειν — ἐλαίῳ ῥάφανον ἡγλαῖσμένην. Diphil. IV. 380. ῥάφανος
λιπαρά. Cratet. II. 239. τῶν ῥαφάνων ἔψειν χρῆ. Alex. III. 515.
ῥάφανον — ἐφθῆν. Sotad. III. 585. ἔσται (λάβραξ) δι' ἄλλης λιπα-
ρὸς ἐφθὸς ἐν χλόῃ.

III. 102. (186) V. 5. μὴ δεδοικότα,] Qu. μὴ δεδοικότ' ἢ —
(sub μάλλον, ut in v. 4).

III. 103. (187) V. 1. Lege ἐγὼ γὰρ, εἰ τῶν. V. 2. μύκητας]
Prima corripitur. Cf. ad III. 133. ἂν φαγεῖν δοκῶ] ἂν φαγεῖν
ἐμοὶ δοκῶ Casaub. Sed μοι dicendum fuisset, non ἐμοί. Malim
μύκητας ὤμοις μάλλον (vel ὄντας, vel εὐθὺς) ἂν φαγεῖν δοκῶ.
Vel — ἂν φαγεῖν ὀμοῦ (vel ἴσως) δοκῶ. Cf. ad Ach. 994. V. 3.
στρυφνὰ μῆλα] Cf. Amph. III. 317. οἴνου πολίτης ὢν κρατίστου
στρυφνὸς εἶ —; Qu. χῶτι πνίγει βρώμ' ἔτι, vel χᾶττα (χῶσα)
πνίγει βρώματα.

III. 103. (189) V. 3. ἐλογίζετ' ἰὼν τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι
Dobr. ἐλογίζετ' ἐλθὼν (?) πραγμάτων — Cobet. prob. G. A. Hirschig.
τῶν πραγμάτων οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐλογίζετο Dind. Mein. Qu. ἐλο-
γίζετ' ἔνδον πραγμάτων — Πραγματίων legitur Epinic. IV. 505.

V. 13. εἰσπλεῖν] Cf. Eubul. III. 223. μετὰ ταῦτα θύνην μεγαλό-
πλουτ' ἐπεισέπλει | ἐπογαστρὶ ὀπιῶν. μηδὲ γρῦ] Cf. Men.
IV. 179. διαφέρει Χαιρεφώντος οὐδὲ γρῦ. 224. ὑπὲρ μὲν οἴνου
μηδὲ γρῦ λέγε. Arist. Pl. 17. οὐδὲ γρῦ. V. 14. νησιαρχῶν] νησι-
τῶν Herwerden. V. 15. νόμῳ κατακλιῖσαι] Cf. Dem. p. 49, 17.
Andoc. p. 24, 20. παραπομπήν —] Cf. Arist. Fr. 427. παρά-
πεμπε τὸ χειρόμακρον. V. 16. νῦν δέ] νυνὶ δὲ Schweigh. Mein.
νυνδὶ Dind. Nunđi et similia antiquae comoediae, ni fallor, pro-
pria sunt. Nunđi δὲ legitur Pher. II. 270. Eupol. II. 466. Nicoph.
II. 854. Aristoph. II. 1011. Antiph. III. 67. 103. Alex. III. 403.
Philem. IV. 20. 36. Apollod. IV. 451. Men. IV. 276.

III. 105. (190) V. 2. εἴ γε] Rara haec particularum collocatio.
ἧς γε recte G. A. Hirschig. Cf. ad Arist. Pac. 712. V. 4. ὡς
ὑπομνήσαι] Malim ὡς θ' ὑπομνήσαι. V. 10. ἀπέκτονεν] ἀπέκτανεν
Morel. Hertel. Bailey. V. 12. ἄπεισιν, (εἰ θ' ἤξει πάλιν) Her-
werden. Qu. ἄπεισι, (καθ' ἣξει πάλιν). V. 18. τὰ διωρημένα]
τὰ παρηρημένα Herw. τὰ διωρημένα (i. e. τὰ προγεγενημένα) idem,
coll. Herod. IV. 136. Fort. τὰ γεγενημένα, aut τὰ παρηρημένα.

III. 108. (191) V. 2. μεγαλείως] Cf. Alex. III. 480. παρα-
τιθέντα μεγαλείως (al. μεγαλίως). Men. IV. 187. μεγαλεῖον. Sic
καθαρώς et καθαρείως.

III. 109. (193) V. 1. ἐπιβάλλον] περιβάλλειν Herw. Qu. ἰχθύας
ἀμφιβλήστρω ἀνήρ πολλοὺς περιβάλλειν etc. Cf. omnino Herod.
I. 141. Imo ἐπιβάλλειν οἰηθεῖς. V. 15. *ἰχθῦ δὲ ἔχουσαι]
Corrigendum aut ἰχθῦ δὲ ἔχουσα (ut πρέσβη δύο Arist. II. 1198.
δύο δόγμα Com. anon. IV. 627. δυοῖν γυναικοῖν Com. anon. IV. 626.),
aut ἰχθῦς δὲ ἔχουσαι. Cf. ad Philippid. IV. 469. V. 19. ἐπι-
τρέψει] ἐπιτρέψει Casaub. ἐπιτρέψαι Cobet., coll. Arist. Eccl. 776.
ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρέψειεν.

III. 110. (194) V. 2. τῆρος] Cf. Men. IV. 142. τὸ — ὑπο-
ληφθὲν τῆρον εἶναι πᾶν ἔρη. V. 3. τοιοῦτός εἰμι δὴ τις τύπτε-
σθαι μῦδος] τοιοντοσί τις εἰμι, — Dobr. Mein. τοιοῦτός εἰμι
δὴ τις, ἀπτεσθαι μῦδος (a hot iron to touch) J. B. Bury in
Class. Rev. II. 80. Cf. Aesch. Fr. 297. σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλ-
κεύειν μῦδους | ὅς ἀστενακτὶ θυννός ὡς ἠέσχετο | ἄναυδος. V. 5.
ἄρατι] Annon ἄρας? Et sic Lobeck. V. 7. δειπνεῖν ἄκλητος
μυῖα] Cf. Antiph. III. 134. αἰεὶ θ' ὡσπερεὶ | Ὀλυμπίασιν φασὶ ταῖς
μυῖαις ποιεῖν | βοῦν τοῖς ἄκλητοις προκατακόπτειν πανταχοῦ.
Athen. I. 4 F. et 5 A. Plaut. Merc. II. 3. 26. Poen. III. 3. 76.

V. 12. τῶν φίλων — μόνον] Ex tragoedia haec sumpta esse
monet Herwerden.

III. 111. (195) ἐς κόρακας· ἤξω φέρων γε libri. Qu. ἐς κόρακας· ἤκει φέρων σὺ (vel ἤξω φέρων σοι) —.

III. 112. (196) V. 13 sq. Ita haec restituere conatur Cobetus, Σ. οὐδὲν λέγεις· πῶς γὰρ γένοιτ' ἂν, ὦ πάτερ, | ῥήτωρ ἄφρωνος; B. ἦν ἀλιῶ τρεῖς παρανόμων. | Σ. παίζεις ἔχων. B. καὶ μὴν ἀκριβῶς [γ'] ῥόμην | ἐγνωκέμαι τὸ ῥηθὲν, ἀλλ' ἤδη λέγε.

III. 114. (197) βιβλιογράφος] βυβλ. hic et alibi constanter Ko. Antiquiorem alteram formam esse ostendit Herwerden ex inscriptionibus.

III. 114. (199) V. 2. δᾶδα καὶ στεφάνους λαβόντες] Cf. III. 145. Arist. Eccl. 691. ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ | πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾶδα λαβών. Pl. 1041. Qu. δᾶδα καὶ στέφανον —.

III. 116. (202) V. 3. ἤρπακεν] ἤρπασεν G. A. Hirschig. Herwerden. Perfectum tamen κατακέκορθ' est v. 8. et ἤλωκε v. 7.

V. 6. ῥάκος φορεῖ] Imo, ni fallor, ῥάκη φορεῖ. V. 7. ἡ τριηραχῶν ἀπτήγξαι] Cf. Eq. 912 sq. V. 14. τοῦτ' ἐν ἀσφαλεῖ] τοῦθ' ἐν ἀσφαλές G. A. Hirschig. Qu. τοῦτό γ' ἀσφαλές. Sed cf. Dionys. trag. Fr. 3. ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ τὸν θανόντ' ἐπαινέσαι (τοὺς θανόντας δλβίσαι?).

III. 117. (203) V. 8. ἐρήσομαί σε τοῦθ'. B. ὅπως; ἡλείφετο — Cobet. V. 10. καρποσ] καρπὸν Madvig. Fort. πρὸ τοῦ. V. 12. οἶαι — ἐπικαθιζάνειν] Cf. Athen. p. 345 D. οἶος ἦν κατεσθίειν.

III. 117. (204) V. 1. ὡς] Fort. οὐν. ἤγαγεν] ἤγαγ' ἐν G. A. Hirschig. Cobet. Fortasse recte: cf. v. 3. Eupol. II. 442. ἀτὰρ ἤγαγες καινόν τι φῖτυ τῶν βοῶν. V. 2. σπάνιον ὄν τι χροῆμα Dobr. Lege σπάνιον ἦν τὸ χροῆμα. Cf. Arist. Nub. 1. τὸ χροῆμα τῶν νυκτῶν. πλείους] πλείους δ' L. et hic et Athen. IX. 379 A. Recte. Idem ipse conjectura assecutus eram. V. 4. πέντε παιδας] Qu. πέντε δειλούς.

III. 118. (205) ἐμβάλων εἰς τοῦψον] ἐμβάλῳ — Cobet. Recte. Cf. Diphil. IV. 395. ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον. Alex. III. 497. Καλλιμέδοντ' εἰς τοῦψον καταγίζοντα.

III. 118. (206) V. 2. λιβανωτὸν ὀβολοῦ τοῖς θεοῖς — τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαίστ' ἀπονέμων] Cf. Com. anon. IV. 679. ψαιστὰ, λιβανωτὸν, αὐτὰ (πάντα?) ταῦτ' (καὶ τοιαῦτ') ὠνήσομαι. Arist. Pl. 1114 sq. 138. V. 3. τοῖς δ' ἤρωσι τὰ ψαίστ' Malim τοῖς ἤρωσι δὲ ψαίστ'. ἀπονέμων] ἀπονέμω recte Schweigh.

III. 119. (207) V. 4. στροφή λόγων] Cf. Clem. Alex. Strom. VI. p. 775. ἐπίσταται στροφᾶς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. V. 5. Cf. Com. anon. IV. 685. μεταβολή μὲν, ἡδὺ δ' οὐ. V. 6. (B. τί δ' ἐστὶ τοῦτο δή; A. πένης ἐκ πλουσίου | ἂν τις γένηται) παραδίδου δ' ἐξῆς ἐμοὶ supplet Herw.

III. 120. (208) V. 4. σικύαισιν] σιτύεσιν, σικύεσσιν al. Corrige σικύοισιν, i. e. cucurbitulis.

III. 122. (210) V. 3. εὐ πράζεται γὰρ μισθόν] εἰσπράζεται γὰρ μισθόν Casaub. εἰ πράζεται γὰρ μισθόν Cobet.

III. 123. (211) V. 1. δῆμον δ' | τῶν | δῆμων — Herw. Malim δῆμον δ'. ἔν γάρ τοῦτό μοι | τὸ λοιπὸν ἐστί | ἔτι γάρ τοῦτό μοι — Cobet. ἔν ἄρα τοῦτό μοι | ἔτι λοιπὸν ἦν, ὅτι καὶ — Herw. ἔν γάρ τοῦτό μοι | τὸ λοιπὸν ἐσθ', ὅτι — idem. Qu. ἔν γάρ τοῦτό μοι | ἔτι λοιπὸν ἐσθ', ὅτι —.

III. 123. (212) V. 2. κατοικίσης] Lege παροικίσης. V. 6. Qu. αἰ γὰρ ἄλλαι τοῦνομα | βλάπτονσι τοῖς τρόποισιν (sic V. L. sine γάρ) ὄντως ὄν καλόν.

III. 125. (215) κρωμακίσκος] κρωκαλίσκος. R. Ellis, coll. Hesychio, Κρωκαλέον: παιδίον πανούργον. Κρόκαλον: τὸ πανούργον παιδίον.

III. 125. (217) V. 4. αἶρεθ' | ἄλλεθ' conj. Herw. Qu. ὀπιᾶθ'. Qu. γλαινεταιί τε καὶ παρλάζει χᾶψεται (aut παρλάζων ἔψεται).

V. 7. ἐξακοντίζει] Cf. Men. IV. 257. γλώσση ματαίους ἐξακοντίζει λόγους. V. 9. αἰσιος — κεστρεύς] Cf. Plat. II. 625. κεστρέας — ἰχθῦς αἰσιος. V. 10. κεστρεύς λεπισθεῖς, ἀλσι (καὶ πασθεῖς V. et sp. L.) πασθεῖς, ἐστραφεῖς Cobet. Lege — ἀλσι διαπασθεῖς, στραφεῖς. Cf. Alcae. II. 829. τὸν δασύποδας — ἀλσι διαπάττειν. Cratet. II. 237. οἴκον μεταστρέψας σεαυτὸν ἀλσι πάσεις ἀλείφων (ἀλσι διαπάσεις ἐθ?); V. 11. χρωσθεῖς] Cf. III. 127. Alex. III. 446. (v. 9) τὸ καλὸν δὲ χρώμα * δευσοποιῶ χρώζομεν. III. 471. σιραῖω χρωματίσας. V. 12. ἐφέστηκεν ῥανῶν] Scribe ἐφέστηκε ῥανῶν. Et sic Mein. Cf. ad Arist. Ach. 1146. V. 14. σιλρίον παραστατεῖ] Imo σιλρίω —. Saepe conjunguntur καυλὸς et σίλριον. Cf. ad Philem. IV. 46. V. 15. ἐπιρῶς] Cf. Com. anon. IV. 668. δισπραξία | ληφθεῖς ἐπιρῶς ἐστί τῷ πειρωμένῳ. Qu. ἐπιρῶς. Et sic Cobet.

V. 17. σέννομος] σέννομον (sc. σῶμα) Herwerden. V. 18. σῶμ'] σχῆμ' recte Koppiers. prob. Mein. refragatur Herwerden. V. 20. λευκαυγῆ φέσιν] Cf. Nub. 276. δροσερὰν φέσιν εἰδανγῆ (de nubibus).

V. 23. δείπνου προφήτην λιμόν] Cf. Eubul. III. 242. δείπνου πρόδρομον ἄριστον. Arist. Fr. 315. ἄμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος. Plat. II. 679. Κινησίας — φθόγος προφήτης.

III. 128. (218) V. 2. συναγαγόντα τὰς ὄρεθς] Cf. Arist. Pl. 756. ὄρεθς ξυνήγον ἐσκυθρόπαζόν θ' ἄμα. Fr. 563. σκληροῖσιν οἴνοις συνάγουσι τὰς ὄρεθς τε καὶ τὴν κοιλίαν. Aristaeon. I. 17. μὴ σκυθρόπαζε καλή γε οὔσα μηδὲ τὰς ὄρεθς ἀναγε (σύναγε recte Hemst.).

V. 5. τούναντιον γὰρ πᾶν —] Cf. Antiph. III. 149. τούναντιον γὰρ πᾶν (νῦν vulg.) ποιῶσιν οἱ θεοί.

III. 129. (220) V. 1. βλάστην ἔχει] Cf. Soph. Oed. C. 971. βλάστας — εἶχον.

III. 130. (222) V. 2. ἔψειν ἐν ἄλμῃ; B. φημί.] ἔψειν ἐν ἄλμῃ φημί; Cobet. V. 4. ἄλες, ὄριγανον] Cf. Alex. III. 443. Men. IV. 322.

III. 131. (223) στακτὴ δυοῖν μυαῖν] Sic Philippid. IV. 469. τάριχον — δυοῖν ὀβολοῖν.

III. 132. (224) V. 4. φιάλας — τραγέλαφους] Cf. Alex. III. 427. φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες. καρχήσια] Cf. Epicrat. III. 372. κεδθὸν τοῦ καρχησίου | ἀνελκε τὴν γραβν. V. 6. οἱ προγάστορες] ὡς προγάστορας Kock. Recte, opinor. Lege ὅτι προγάστορες. Alioqui non οὐδ' sed ὅσοι dicendum fuisset.

III. 132. (225) V. 3. μέλιτος — σκάφας] Cf. Theocr. V. 59. ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

III. 133. (226) V. 1. μᾶζα κεχαρακωμένη ἀχύροις] Cf. Polioch. IV. 590. μᾶζαν ἠχρωμένην.

III. 133. (228) V. 11. ὅπτα μύκητας] Prima in μύκης brevis est. Cf. Polioch. IV. 590. καὶ σῆκα βαιὰ καὶ μύκης τις ἐνίον' ἀν' ὠπτᾶτο. Occurrit vox etiam Antiph. III. 103. μύκητας ὠμοῦς — φαγεῖν. Ephipp. III. 340.

III. 134. (229) V. 4. καρπὸν χάριτος] Cf. Men. IV. 176. τὸν καρπὸν — ἀπειδίθου χάριτος καλόν. V. 5. τὰς ἡδονὰς ἔχομεν ὁμοίως] Qu. ὁμοίως. Sed cf. Dionys. III. 547. (v. 23.). V. 7. δειπνοῖς] μόνοισι δειπνοῖσιν probabiliter Herw.

III. 134. (230) V. 6. ταῖς μνίαις —] Cf. Alex. III. 111. δειπνεῖν ἄκλιτος μνία.

III. 136. (232) V. 2. τὸν δ' ἔφρευγ' ἄμα (ἀεί?). V. 3. τοῦ δ' ἐξέφρουσε] Qu. τὸν δ' —. V. 6. ἐγκαταστρέφει] Lege καταστρέφει cum Porsono. Sidonius II. 5. 'Et ecce huc sphaeristarum contrastantium paria inter rotatiles catastropharum gyros duplicabantur.' V. 17. 'Per catastropham saepe pronatus aequae de ruinoso flexu se recolligeret.'

III. 137. (233) φαινίνδα παίσων ἦεν ἐς Φαινιστίου Valck. ad Phoen. 182. (Recte, ni fallor. ἦεν etiam Elmsl. ad Suppl. 753.) παίσων ἦας ἐκ — Porson. φαινίνδα παίζων νῆστις — Cobet. Qu. φαινίνδα παίζων ἦν τις ἐν Φαινιστίου, vel φαινίνδα παίσων ἦας ἐς Φαινιστίου. Cur barbarā ἦας et ἦεν dicat Cobetus nescio. Formae Atticae videntur fuisse ἦα (Arist. Fr. 356.), ἦας, ἦει et ἦειν (epic.). φαινίνδα παίζων] Sic δστραλίνδα παίζειν (Arist. Eq. 855.), ἐφρενίνδα (Cratet. II. 184.), κνηγνίνδα (Cratet. II. 242.), βασιλίνδα, διελκυστίνδα, χυτρίνδα, πλειστοβολίνδα, δραπετίνδα, ληκνίνδα, etc. Ludere videtur in similibus φαινίνδα et Φαινιστίος.

III. 137. (234) V. 1. ἐς μακαρίαν] Cf. Eq. 1151. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. V. 2. ἀποκναισσειεν ἄν] Qu. ἀποκναισειε δέ.

V. 4. οὕτω στερεόν τι πρᾶγμα —] οὕτω βλαβερόν τι — Herw., coll. Athenæi verbis τὸ βλαπτικὸν δηλοῖ (τῶν βαλανείων). Cf. Pl. 806. οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστὶν ἡδὺ πρᾶγμά τι. Fr. 584.

III. 138. (236) V. 2. ἐκ Κορίνθου στρώματα] Cf. ad Arist. Ran. 439. ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι.

III. 139. (237) V. 3. οἶνόν τε πίνων] οἶνον πεπωκὼς G. A. Hirschig. οἶνόν θ' ὑποπιών Herw. V. 5. Qu. ὥστε τοὺς ἀρνούμενους | μάλιστα διὰ τούτων ποιεῖσθαι καταφανεῖς.

III. 139. (238) V. 3. *τριωβόλιον δὲ πόρον*] Cf. Epicrat. III. 366. *δέχεται (Lais) — καὶ στατήρα καὶ τριώβολον.* Plat. II. 675. *Κυβδάσει τριώβολον.*

III. 140. (239) V. 3. *παραγεύσασθαι τινος* —] Cf. Anaxil. III. 343. *παραγεύσεται σοι πρώτον — τοῦ ποιου.* V. 4. *ἐστραμμένα*] Qu. *ἐστραμμένα.*

III. 140. (240) V. 1. *βακχίου παλαιγενούς*] Cf. Alex. III. 435. *νέκταρος παλαιγενούς.* Epica forma παλαιογενής est Arist. Nub. 358.

III. 141. (241) *σίλφιον, θύμον*] Cf. III. 78. *σίλφιου, τυροῦ, θύμου.*

III. 141. (242) *στρεβλοῦν γράφουσι*] *στρεβλοῦν γράφῃ* C. D. Qu. *στρεβλοῦν γράφονται.* Cf. ad Arist. Av. 1052.

III. 142. (244) V. 3. *ἐλαίου — μετρητής*] Cf. Dionys. III. 554. *δεῖνος μέγας | χωρῶν μετρητήν.* Philyll. II. 859.

III. 142. (245) V. 2. *ὄξεικινος*] Cf. Eubul. III. 208. Diph. IV. 420. Demonic. IV. 570. *Lege Θετταλὸν | λέγεις κομιδῇ τιν' ἄνδρα.* Cf. Hermipp. II. 399. *Θετταλικὴν τιν' (τὴν vulg.) ἐνθεσιν.*

III. 143. (246) V. 1. *νήττας*] Qu. *ναστούς.* V. 2. *ῥαφανίδας — γογγυλίδας*] Cf. Calli. II. 740. *γογγυλίδες, ῥαφανοί. χόνδρον, μέλι*] Cf. Anaxandr. III. 184. (45.) *μέλιτος — χόνδρον.* Athenion. IV. 558. (33.) *χόνδρον, μέλι.* Ephipp. III. 330. *χόνδρος — μέλι.*

III. 143. (247) V. 1. Qu. *αἰεὶ δὲ πῶς* (pro *πρὸς*, vel *σύ γε*) *μούσαισι* etc. Vel potius *αἰεὶ δὲ πρὸς μούσαισι καὶ λόγοισιν εἰ.* Arpe confert Meinekius Dem. de F. L. p. 380. *ὅλος ἦν πρὸς τῇ λήμματι.* V. 2. *ὄπου τι* recte Mein. Nisi praestat *ὄπου τὸ —*.

III. 143. (249) *εἶρεῖν ὅπως μᾶσσημα ταῖς γνάθοις ἔχω*] *Lege εἶρεῖν ὅπως ἔξω μᾶσσημα ταῖς γνάθοις.* Cf. ad Arist. Nub. 739.

III. 144. (252) *πρὸς τὸ συνακρατίσασθαι πῶς ἔχεις μετ' ἐμοῦ;* Cobet. Qu. *πρὸς τὸ — πῶς ἔχεις; φράσον.* Vel *πρὸς τὸ — ἔχεις; B. θέλω.* Cf. Plat. Rep. I. 329 B. *πῶς, ὦ Σοφόκλεις, ἔχεις πρὸς τὰ φροδίσια;* Symp. p. 174 B. *πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἵνα ἄκλιτος ἐπὶ δεῖπνον;* p. 176 B. *πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐρρῶσθαι* (delet Cobet.) *πίνειν Ἀγάθων;* Men. IV. 164. *πρὸς τὸ πραγμα' ἔχω κακῶς.* Antiph. III. 77. *πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; B. εἰρημικῶς.* Quae exempla composuit Cobet. Qu. *συνακρατίσασθαι δ' ὡς (ὥσπερ) ἔχεις μετ' ἐμοῦ σε δεῖ.*

III. 144. (254) V. 1. *ἐπαγωγόν*] Cf. Antiph. III. 88. *ἐπαγωγόν — τὸ σχῆμα — τῆς κύλικός ἐστιν.*

III. 145. (256) V. 2. *ψᾶρες*] Qu. *στρουθοί.* Cf. Anaxandr. III. 185. *πληθὸς — νηπιῶν, φατιῶν· χῆνες, στρουθοί.*

III. 146. (257) V. 1. *τί φῆς; τὸ δεῖπνον ἐνθάδ' οἷσιν καταφαγεῖν* Herw. V. 3. *ἐνθάδ' ἔδομαι κατακείμενος; B. τίς ὕφεται;* Herw. Bene.

III. 146. (258) V. 6. *ζωμήρυσιν*] Cf. Phil. min. IV. 68. Anaxipp. IV. 465. *Confer οἰνήρυσιν, ἐτήρυσιν, ἐπίχρυσιν.*

III. 146. (259) V. 1. ἀμελής] Imo ἀμβλὺς, hebes. Et sic G. A. Hirschig. ἐπιπιπλάμενος] ἐπιπιπλάμενος recte Herw. ἐπιπιπλάμενος ad esum spectat, ὑποπίνων ad potationem. V. 2. ὑποπίνων] Qui paulum adbibit vertit Grotius, probante Herwerdeno. Imo sensus est, largius potans, largioribus poculis indulgens. Hic fit φροντιστικός, alter (ὁ ἐπιπιπλάμενος) fit ἀμβλὺς.

III. 147. (262) κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν (i. e. ἐλάβομεν) tuetur Herwerden. Qu. — ἐλάβομεν. Cf. Clearch. IV. 563. λάβ' ἕδωρ κατὰ χειρός.

III. 148. (263) ἀσπάρραγος ἠγλαΐζειν, ὄχρος ἐξήρθηκέ τις] ἀσπάρραγος ἐπηγλαΐζει — Porson. Mein. Qu. ἀσπάρραγος ἔσπαρτο, ννὶ δ' — ἠγλαΐζειν libri. Cf. Cratin. II. 177. ἐπηγλαΐσμένα — φαιδραὶ τράπεζαι. Aristoph. II. 1184. ἴν' ἐπαγλαΐση τὸ παλημάτιον.

III. 148. (267) V. 1. ὦ δυστυχεῖς — vulg. ὡς — A. quod injuria recepit Gaisf. Cf. Alex. III. 450. ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς ὅσοι πεπρακότες etc. V. 3. ἐπισκοτεῖ] Cf. Aristophont. III. 364. ἐπισκοτεῖ γὰρ τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ (νύξ). Confer ἐπινέφειν.

III. 149. (271) V. 2. τοῦναντίον γὰρ νῦν] τοῦναντίον γὰρ πᾶν Herw., coll. Antiph. III. 128. τοῦναντίον δὲ πᾶν ἔδει τούτους ποιεῖν.

V. 4. τὸν ὄρκον] Malim τιν' ὄρκον.

III. 150. (275) φανερά ζημία] Cf. Arist. Ach. 737. φανεράν ζαμίαν.

III. 150. (276) τίς δ' οὐχὶ θανάτου μισθοφόρος] θανατᾶ pro θανάτου recte Cobet., coll. Plat. Phaed. p. 64 B. τῷ ὄντι οἱ φιλόσοφοι θανατῶσι etc. prob. Herwerden.

III. 150. (278) V. 1. τίς φησι —] εἴ φησι — Jacobi. Mein. Kock. ὅς φησι — F. W. Schmidt. Recte habet vulgata, modo notam interrogationis post ἔχειν ponas. Cf. Amph. Fr. 15. τοὺς ἐρῶντας] τοὺς χαίροντας F. W. Schmidt. Grotii mihi arridet conjectura, εἰ τοὺς ἐρῶντας φησὶ τις νοδν οὐκ ἔχειν. Cf. Plat. Phaed. p. 38. Heind. καὶ δοκεῖ γέ που, ὦ Συμμία, τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἢ μηδὲν ἢδὲ τῶν τοιούτων μηδὲ μετέχει αὐτῶν οὐκ ἄξιον εἶναι ζῆν, ἀλλ' ἐγγὺς τι τείνειν τοῦ τεθάναι δ' μηδὲν φρονιζῶν τῶν ἡδονῶν αἰ' διὰ τοῦ σώματος εἰσι. V. 3. εἰ γὰρ ἀφέλοι τις —] Qu. ἦν γὰρ ἀφέλη τις —. V. 4. οὐδὲν ἕτερον ἢ —] οὐδὲν ἄλλο πλὴν — Athen. Quod praefendum videtur. Sic Soph. Tr. 1173. τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.

III. 151. (280) V. 2. προῖκα πολλήν] Cf. Men. IV. 226. πολλήν προῖκα. Juvenal. VI. 460. 'Intolerabilius nihil est quam femina dives.' προῖκα πολλήν φερομένης] Cf. Anaxandr. III. 195. ἦν δ' αὖ λάβη | μηδὲν φερομένην, δοῦλος αὐτὸς (αὐτῆς?) γίγνεται. Xen. Oecon. VII. 13. σὺ τε ὅσα ἠρέγω (ἐπηρέγω Cobet.) πάντα εἰς τὸ κοινὸν κατέθηκας. Aesch. c. Ctes. § 172. γαμεῖ γυναῖκα χρυσίον ἐπιφερομένην πολὺ. Theophr. Char. 22. καὶ τῇ γυναικὶ δὲ τῇ ἑαυτοῦ

προῖκα εἰσενεγκαμένη (ἔπεν. Cobet.) μὴ πρίασθαι θεραπαίνας etc. Lys. XIX. 14. τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην. Lucian. Dial. Mer. 4. § 1. πέντε προικὸς τάλαντα (πέντε τάλαντων προῖκα recte Cobet.) ἐπιφερομένην.

III. 151. (281) V. 3. τὰ δ' ἄλλ' ἀπιστῶ —] Versum languidum deleri jubet Herwerden.

III. 151. (283) μὴ χρώμασιν Gesner. Grot. μηδ' εἵμασιν Bailey. Hoc fragmentum confidenter Antiphani abjudicat Herwerden.

λαμπρύνειν] φαιδρύνειν Bailey, coll. Phintye ap. Stob. T. 74, 61. χρώματι δὲ φαιδρύνεσθαι τὰν ποτῶπαν (τὰ πότωπα?) μὴ ἐπακτιῶν καὶ ἄλλοτριῶν, etc. Eur. Hel. 675 sq. Aesch. Ag. 1078. Plat. Phaedr. p. 228. ed. Heind. ἄλλοτρίοις τε χρώμασι καὶ κόσμοις χήτει οἰκίῳν κοσμούμενον.

III. 151. (284) V. 3. ἢ πᾶσι] Qu. καὶ πᾶσι.

III. 152. (285) Distinguendum fortasse sic, ὅστις — ἔτι, | πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας οὐκ ἔστιν (οὐκ ἔστιν) κακός.

III. 152. (286) V. 1. Ante πατρὶ requiritur articulus τῶν, ut monuit Cobet., qui et δμολογόν τι μὴ ποιεῖ corruptum esse censet. Qu. ὅστις γὰρ δμολογόν τι μὴ δρᾷ τῆ πατρὶ. V. 2. πάντων ἂν οὗτος καταφρόνησε τῶν θεῶν] Requirō καταφρονήσαι.

III. 152. (289) V. 1. ἄρ' ἐστὶ λήρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον;] Qu. ἄρ' ἐστὶ λήρος τᾶλλα —; Cf. Arist. Lys. 860. ὅτι λήρος ἐστὶ τᾶλλα πρὸς Κινησίαν. Ran. 809. λήρον τε τᾶλλ' ἡγεῖτο etc. Alex. III. 395. σποδὸς δὲ τᾶλλα, Περικλήης, Κόδρος, Κίμων. Plat. Legg. III. 698 A. ὅτι λήρος πρὸς χρυσόν τε καὶ ἄργυρόν ἐστιν — τὰ λειπόμμενα τίμια etc. V. 2. διαμένειν — τὸ χρῶμα] Cf. Nicol. IV. 580. χρῶμα διαμένον. V. 4. οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφῶσιν αἱ τύχαι] οὐδέποθ' ὁμοίως — requirit Cobet. V. 5. ἀνθρώπων] ἀνθρώποις cod. B. ἀνθρώπων Herw. Praestat vulgata. V. 6. δταν εὐπορῶν γὰρ —] ὅς ἂν — recte Cobet., coll. Antiph. III. 152. (286.) ὅστις γὰρ δμολογόν τι μὴ ποιεῖ [δρᾷ τῆ?] πατρὶ, | πάντων ἂν οὗτος καταφρόνησε (l. καταφρονήσαι) τῶν θεῶν. πράττην πράγματα]

Fortasse mendosum.

III. 155. (298) V. 2. ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν] Cf. Men. IV. 242. ἐνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσημόνως.

III. 155. (299) V. 3. ὥσπερ ἐργαστήριον] ὡς πρὸς ἐργαστήριον Cobet. V. L. p. 164., coll. Lysiae Fr. I. περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ (fort. ὥσπερ) στήλην διαφθείρονται.

III. 155. (301) V. 1. βωμός] Qu. θωμός vel σωρός.

III. 155. (302) V. 2. ψέγειν] ἔχειν aut λαχεῖν F. W. Schmidt. τοῦ πράγματος] τοῦ γκλήματος idem. ἀφορμὰς — τοῦ πράγματος] Cf. Philem. IV. 39. πάντων ἀφορμῆ τῶν καλῶν εὐρίσκειται.

III. 157. (308) περὶνῆσα καὶ πεντέκτενα] Imo πεντεκτένους. Cf. Men. IV. 95. πεντεκτένους — καὶ περὶνῆσα. Causa vitii manifestata est. ἐν εὐφήβοισι] ἐν εὐφήμοισι Herwerden.

III. 159. (321) *συνέλκειν τὰς ὀφρῶς*] Qu. *ἀνέλκειν*. Cf. Cratin. II. 214. *ἀνελκταῖς ὀφρῶσι σεμνόν*.

III. 160. (326) *κασωρίτις*] Cf. ad Eq. 1285.

ANAXANDRIDES.

III. 161. (1) V. 2. *λέγετε. τίνα τρόπον; B. ἡμεῖς τοιοῦτον οἶον* —] *B. λέγετε. τίνα τρόπον | ἡμεῖς; τοιοῦτον οἶον* — recte Cobet. Scilicet *τίνα* pro *ὄντινα* hic ponitur, ut alibi non raro. Sic *πῶς* pro *ὄπως*, etc. V. 4. *βούλεσθε δήπου] βούλεσθε δήτ' ὄν Dind. βούλεσθε δήτα* Cobet., coll. Arist. Av. 1689. Ran. 416. etc. Adde Philyll. II. 859. *βούλεσθε δήτ' ἐγὼ φράσω* —; V. 5. *λέγειν] τί φῆς; Dobr. τὸν ἐπιδέξι'*] *Ἄν τὴν ἐπιδέξι'?* Cf. Eupol. II. 560. *ὅταν δὲ δὴ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια. 552. τὴν ἐπίδειξιν (τὴν ἐπιδέξι' ἄδων?)*. V. 6. *λέγειν] λέγεις Dobr. Qu. πίνεις. ὥσπερ εἰ* *τεθνηκότι] ὥσπερ ἐπὶ τεθνηκότι* malit Cobet.

III. 162. (3) V. 1. *ἐπήγετο] ἐπήρετο* Mein. et G. A. Hirschig., coll. Athen. XIV. 642 A. *Μαλὶμ εἰσήρετο*. V. 3. *οὐδ' ἔνδον οὔτ' οὐδ' εἰ γέγονεν* G. A. Hirschig., coll. Dem. p. 539. *καὶ τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδῶς* prob. Cobet. *Lege οὔτ' εἶδον*. V. 4. *Recte fortasse Meinekius, οὕτω παρέζων, Χρηστὲ, κοῦκ ἔζων τότε*. Sed aliud quid latere suspicor. Qu. *οὕτω παρέζων εἶ σοφῶδρ', οὐκ ἔζων τότε*. Sed quid est *παράζην?*

III. 162. (4) V. 1. *δοῦλων — πόλις*] Cf. Cratin. II. 133. *Σάκας ἀφικνεῖ — ἔς τε πόλιν δοῦλων*. Eupol. II. 506. *δοῦλων πόλις*. V. 2. *τύχη δὲ πάντων μεταφέρει τὰ σχήματα* F. W. Schmidt. *Μαλὶμ τύχη δὲ πάντα μεταφέρει τὰνθρώπινα*. V. 4. *εἰς ταῦριον] Imo εἰς αὔριον*. Cf. Dionys. III. 552. Nicoch. II. 846. Philetaer. III. 295. Alexandr. IV. 554. *Σουνειῖς] Qu. πλοῦσοι (et postea κᾶτ')*, aut δὲ γ' *εὐγενεῖς*. Vulgata plane mendosa est. V. 6. *ἐκάστω] ἐκάστοτε* Herw.

III. 164. (7) *γὰρ εἰσάγων] παρεισάγων* G. A. Hirschig.

III. 164. (9) V. 1. Qu. *πῶς γὰρ οὐ | τὴν ἡμετέραν γ';* (sic). Cf. Pac. 650. *οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός*. Sed ad aliud quid spectare videntur variae lectiones, ut *τὴν Ἰμερραῖαν* (sic Casaub.), aut *τὴν Ἰγκαρῖαν*. V. 2. *Α. ἦν ἐκείνη τις φίλη* —] Qu. *Α. ἦν ὄν ἐκείνη τις φίλη* —. V. 4. *Λαγίσμιον]* Cf. Stratt. II. 764.

III. 167. (12) V. 2. *Vel ἀβέλτερος καὶ μανικὸς εἶ*.

III. 168. (12) V. 4. *τὸν Ἀργᾶν]* De eo cf. III. 183. Alex. III. 388.

III. 169. (17) V. 2. *ὡς ἄριστον ἦν, | ἠνόμασεν]* Imo *ὡς ἄριστον ὄν | ἠνόμασεν*.

III. 170. (20) *παίζουσι φιλοῦσι πρὸς ἐλάφρ' ἐξαλλάγματα* Herw. *παρθένοι παίζουσι δρῶσαι πρὸς ἐλάφρ' ἐξαλλάγματα* F. W. Schmidt.

III. 174. (30) V. 1. *ὁ πρῶτος ἐδρών]* Cf. Alex. III. 451. 396. Com. anon. IV. 684. Eur. II. 547. V. 39. Eubul. III. 226. 240. Men. IV. 75. V. 2. *ἀκίμονος] ἀμύμονος* Dobr. Cobet. V. L. p. 359. Cf. Herm. II. 410. *ἀμύμονα Χίον.*

III. 175. (33) V. 3. *αὐτῆ δὲ σεμνῶς]* *αὐτῆ δ' ἀσέμνως* G. A. Hirschig. Qu. *αὐτῆ δὲ φαύλως.* V. 15. *τῆδε γὰρ θαμάζεθ', ἦ —* Herw. V. 17. Qu. *ἄγοισ' ἐφ' αὐτῆ σώματ' ἀρίστου πέλας* etc. V. 18. τ' delet Herw.

III. 177. (34) V. 5. *λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς; ζῶμὸς κατανώμασται]* Ut *λιπαρὸς ὢν.* Cf. Amips. II. 707. *λιπαρὸν ζῶμὸν καταπίνειν.* Aristophont. III. 357. *ὥστ' ἤδη πάλαι — ζῶμὸς καλοῦμαι.* V. 8. *κεστρινός ἐστι νῆσις]* *Lege κεστρεὺς τίς ἐστι νῆσις,* vel *κεστρεὺς ὕδ' ἐστὶ νῆσις.* Cf. Alex. III. 500. *ἐγὼ δὲ κεστρεὺς νῆσις οἴκαδ' ἀποτρέχω.* Philem. IV. 28. *νῆστιν κεστρέ' ὀπτόν.* Plat. II. 625. Amips. II. 701. Theopomp. II. 796. Diph. IV. 401. Eubul. III. 238. Antiph. III. 125. *Vox nihili est κεστρινός;*

III. 179. (35) *μάγαδις λαλήσω μικρὸν ἔμα σοι καὶ μέγα* Weston. ad Hermesianact. p. 21. Qu. *μάγαδιν κροῦῶ τὸν μικρὸν εὔ καὶ τὸν μέγαν.* Hinc *μαγαδίζειν* Theophil. III. 629.

III. 180. (37) V. 2. *τὸ σῶμα καμπύλη]* *τὸ σῶμα καμπύλον* conj. Mein. Recte, ut videtur. Qu. *τὸ σῶμ' ἢ καμπύλη* (sc. *βακτηρία*). V. 3. *σώματος]* *σχήματος.* G. A. Hirschig., coll. Eccl. 150. *διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῆ βακτηρίας.* Cf. ad Antiph. III. 126. (v. 18.).

III. 181. (39) V. 12. *Μαλίμ τὸν αἰέλουρον ἄν (ἦν) κακῶς ἔχοντ' ἴδης.* (ἦν ἴδης est in V. L.).

III. 182. (40) V. 5. Fort. *βαβαί, ὡς κάλ' αὐτὰ γενέσθαι.* V. 13. *ἐν χοῖ χρυσῆ]* Imo *ἐν χοῖ χρυσῆ.* V. 16. *Ἀντιγενίδαν* (ἰ) metri necessitate locum habere in versu anapaestico censet Elmsleius Ed. Rev. XIX. 93. Sed scribendum proculdubio *Ἀντιγενείδαν.* Idem suadet Cobet. V. 17. *Ἀργᾶν]* De poeta malo *Ἀργᾶς* Phanias apud Athen. XIV. 638 C. *Τελένικος δὲ Βυζάντιος* ἔτι δὲ *Ἀργᾶς* ποιηταὶ *μοχθηρῶν ἄσμάτων ὄντες* πρὸς μὲν τὸν *χαρακτηῖρα ἴδιον εὐπόρου,* τῶν δὲ *Τερπάνδρου καὶ Φρόνυδος νόμων οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἠδύναντο ἐπιψαῦσαι.* Hesychius, *Τελενικῆσαι* (l. -ίσαι)· *ἀντὶ τοῦ μὴ κενὸν (ἄσμα κενὸν* G. M. Schmidt. qu. *ἄσμα μοχθηρὸν aut μοχθηρὰ) ποιῆσαι.* V. 18. *Κηφισόδοτον]* Idem fortasse qui memoratur Lys. p. 162, 2. *χορηγῶν Κηφισοδότῳ.*

V. 20. *τότε μὲν — τότε δ' αὖ]* Cf. Ran. 290. *τότε μὲν γε βοῆς, νυνὶ δ' ὄρεῖς, τότε δὲ (δ' αὖ?) γυνή.* V. 27. *κέγχρων τε σιρὸν βολβῶν τε χύτραν | δωδ.* Dobr. I. 369. coll. Eccl. 1092. prob. Mein. V. 81. V. 35. *τί γὰρ ἐκλείπει | δόμος ἡμέτερος ποίων ἀγαθῶν;]* Qu. — *πάντων ἀγαθῶν;* V. 36. *δομαί]* In anapaestis locum habet haec forma epica, ut in Hermipp. II. 410. V. 37. *τερενοχρῶτες —]* Cf. Cratin. II. 183. *ὡς (δὲ) μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ*

χρωτίδιόν (ἔστι). V. 40. φουσῶν — θρίων] Cf. Philem. IV. 18. φούσκη — θρίον. V. 43. λαθύρων ὄχρων] Cf. Alex. III. 456. γογγυλῖς, ὄχρος, λάθυρος, φηγός. *ibid.* κύαμος, θέριμος, λάχανον (λάθυρος?). V. 44. πυρῶν — χόνδρον] Cf. Arist. Fr. 346. πυρούς — χόνδρον. V. 46. τευθίδες ὄπται, κεστρεὺς ἐφθός] Qu. — κεστρεῖς (κεστρης) ἐφθαί. V. 49. Lege θυννίδες ἐφθαί, φουκίδες ἐφθαί. V. 50. βάτραχοι, πέριαι] Cf. Mnesim. III. 569. (v. 37.) βάτραχος, πέριη. V. 53. γαλεός — *ρίνης τεμάχη] Cf. Ephipp. III. 329. θύννου τεμάχη, — γαλεοῦ, ρίνης, γόγγρου. Archipp. II. 718. ρίνας γαλεοῦς τε πωλεῖ. Fort. — θύννου τεμάχη. θρίσσαι] Lege θρίτται. Cf. Ephipp. III. 330. αἰολίας, θρίτται, χελιδόν. Qu. θράσσας (θράτται). Cf. Antiph. III. 123. θράτταν ἢ ψηττάν τιν'. βότρυνες] Forma soluta ut in anapaestis. Contracta et vulgaris forma βότρυνς est Eubul. III. 241. V. 54. κράνειαι] Cf. Amph. III. 318. κράνεια μέσπιλ' (φορεῖ). V. 55. 60. Μήκωνα et σήσαμα conjungit etiam Aristophanes Av. 159. 160. V. 57. πράσα — φουστή] Cf. Chionid. II. 8. τυρόν και φουστήν δρυπεπεῖς τ' ἐλάας και πράσα. φουστήν] Sc. μάζαν. Cf. Arist. Vesp. 610. φουστήν μάζαν. V. 58. βολβοί, κανλοῖ, σίλφιον] Cf. Eubul. III. 205. οὐ κανλοῖσιν οὐδὲ σιλφίω — βολβοῖς τ'. Aristoph. II. 1000. σιλφιωτὰ, βολβός. V. 59. ῥὰ — ὀποῖ] Imo — ὀπός. Cf. Antiph. III. 78. ῥῶν, — θρίων, ὀποῦ. V. 61. πίνναι, λεπάδες, μύες, ὄστρεια] Cf. Cratin. II. 19. πίννησι και ὄστρείοισιν ὁμοίη. Philyll. II. 861. μῦς, πίννας. Posidipp. IV. 517. πίννας, — μύας. V. 62. ὄρκυνες] Cf. Archestr. apud Athen. VII. 301F. θύννον ἀλισκόμενον σπουδῆ μέγαν, ὃν καλέουσιν | ὄρκυν (ὄρκυν' Mein. P. E. I. 26.), ἄλλοι δ' αὐ κῆτος. Vox nusquam alibi obvia apud comicos. V. 63. ἀφάτων] Lege ἄφατον. V. 64. χῆνες, στρουθοῖ] Cf. Eubul. III. 260. χῆνα — ἢ στρουθόν. V. 65. Qu. B. τουδί etc. Cf. similem fere locum Ach. 93. V. 70. οἶνος δέ σοι λευκός . . . | γλυκὺς ἀδθιγενῆς ἡδὺς καπνίας] οἶνος δ' οἴκοι [ἐνδον?] λευκὸς καπνίας | γλυκὺς ἀδθιγενῆς — F. W. Schmidt.

III. 190. (41) V. 1. Πέρωνος] Cf. Theop. II. 792. 797.

III. 192. (46) ὀχευομένους δὲ τοὺς κάπρους] ὀχευομένας δὲ τὰς κύνας feliciter Herw.

III. 192. (47) V. 1. ὀνομασμένη] Qu. ἀπολελουμένη (ἐκλελ.), aut ἡγλαϊσμένη, aut ἐξησημένη. V. 2. μύροις Μεγαλλίοισι σῶμ'] μύροις Μεγαλλίοισι Cobet. μύροις Μεγαλλίοις τὸ σῶμ' recte Herw. Cf. ad Pac. 923. Av. 1105. Eubul. III. 247. Amph. III. 311. et ad Pher. II. 322.

III. 193. (50) V. 1. ὀρίγανον, ὅς δὴ —] Imo, ni fallor, ὀρίγανον, ὅ δὴ —. Neutra forma legitur Eubul. III. 214. Antiph. III. 141. 443. Alex. III. 437. 465. Sotad. III. 586. Men. IV. 322. Feminina ἢ ὀρίγανος Plat. II. 666. Alex. III. 471. V. 2. τάριχον] τάριχος Eust. Cf. ad Philippid. IV. 469. Axionic. III. 532.

- III. 195. (52) V. 4. τὴν γυναῖκ' ἀχρήματον F. W. Schmidt.
 V. 5. οὐ γυναῖκ' — πένης delet Herw. V. 6. ἥς ἐστὶ δοῦλος
 καὶ πένης] ἥς ἐστὶ δοῦλος παντελῶς F. W. Schmidt. ἦν δ' αὖ
 μηδὲ ἐν | λάβῃ φερομένην, δοῦλος αὐτῆς (Mein.) γίγνεται Herw.
 V. 7. μηδὲν φερομένην] Cf. Antiph. III. 151. γυναικὸς προῖκα
 πολλὴν φερομένης. Xen. Oecon. VII. 13. σύ τε ὄσα ἠνέγκω (ἐπ-
 ηνέγκω Cobet.) πάντα εἰς τὸ κοινὸν κατέθηκας. δοῦλος αὐτὸς
 γίγνεται] μόχθος ἐτι προσγίνεται F. W. Schmidt. Qu. πτωχὸς αὐτῆς
 (aut εὐθὺς) γίνεται.
- III. 196. (53) V. 3. οὗτός ἐστιν αἴτιος] αὐτὸς ἐστὶν αἴτιος
 Herw. οὗτός ἐστιν ἄθλιος F. W. Schmidt. Fort. αὐτὸς αἰτίαν
 ἔχει. V. 4. ὃς δ' εὐκόλως, ἐνίοτε κοιμίζειν (hoc Trinc.) ποιῆ
 tentat Dobraeus Adv. II. 360. V. 7. κοθρόν τε ποιῶν, εἴτι δυσκό-
 λως ἔχει idem.
- III. 197. (55) V. 1. γὰρ λαβῶν] Qu. παραλαβῶν.
- III. 197. (56) V. 3. παρ' ἀνδρός] παρὰ τὰνδρός Cobet. Herw.
- III. 197. (57) V. 3. διασκεδάτε τὸ προσὸν νῦν νέφος] δια-
 σκεδάτε τε τὸ προσὸν νέφος Herw. Recte, opinor. Pro προσὸν
 fort. παρὸν, nisi corrigendum διασκεδάτε τοῦτον νῦν νέφος. Sed
 requiri videtur τε.
- III. 198. (59) V. 2. ἐπιχειρένακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος]
 μόριον — Naber. prob. F. W. Schmidt. Qu. ἐπιχειρένακος ὡς εἶ
 μόνον — V. 3. ὀρχεῖ] Cf. Aesch. Cho. 167. ὀρχεῖται δὲ καρδία
 φόβῳ. ἐν ἴδῃς δεδοικότα] Imo ἐν τιν' ἴδῃς —
- III. 199. (60) λάγνης γυναικός] Qu. λάγνους γυναικός. Cf.
 Eubul. III. 230. ὦ λάγνα. Com. anon. IV. 657. ὅταν λάγνην τὸν
 ὀφθαλμὸν φορῆς.
- III. 199. (62) V. 1. πράτθ' ὅτι ἐν σοι δοκῆ libri. πράτθ'
 ὅτιον ἐν σοι δοκῆ Mein. Quod soloecum est. Lege πράτθ' ὅ
 τι ἐν καί σοι δοκῆ (vel potius ὅ τι περ' ἐν σοι δοκῆ). V. 2.
 ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐμοῦ] I. e. ὑπὲρ ἐμαντοῦ. Cf. Aesch. Sept. 254. Eur.
 Cycl. 427. Andr. 256.
- III. 200. (66) οὐχὶ — χάριν] Eupolidi hunc versum adjudicat
 Herwerden, in Joannis Damasceni loco pro Ἀπολλώνιος Νουμηνίῳ
 corrigens Εὐπολις Νουμηνίαις.
- III. 200. (67) ἧ νόμων οὐδὲν μέλει] Ex Euripide. V. Eur. Fr.
 912 N. ἡ φύσις ἐβούλεθ', ἧ νόμων οὐδὲν μέλει.
- III. 201. (73) φιάλας Ἄρεως] Antiph. III. 58. φιάλην Ἄρεως |
 κατὰ Τιμόθεον. Arist. Poet. IV. 35. τὴν ἀσπίδα φιάλην Ἄρεως.
- III. 202. (77) περιζώστραν] I. q. περίζωμα, Hegesipp. IV. 479.

EUBULUS.

- III. 203. (1) V. 2. πέττουσα τὸν χαρίσιον] Cf. Arist. Fr. 6.
 πέμψω (πέψω?) πλακοῦντ' εἰς ἐσπέραν χαρίσιον.
- III. 203. (3) V. 2. Cf. Arist. Av. 494. δεκάτην — παιδαρίον.

III. 205. (7) V. 1. *κραυρότερον*] Fort. *κρομβότερον* aut *κρομβότερον*. Cf. ad Diphil. IV. 419. *χοιρίδια περιφόρινα* (?) *κρομβώσας* *ἔλα*. et Eq. 538. V. 3. *οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίω* — *βολβοῖς τ'*] Cf. Anaxand. III. 184. *βολβοί, καυλοί, σίλφιον*. Aristoph. II. 1000. *σιλφιωτὰ, βολβός*. V. 9. *Μαλίμ ἀκροκώλιόν τε δελφάκειον γεννηκόν* | *ὀπτόν, ἀλίπαστα τρία*. Fere ut Dind. *ἀκροκώλιον* — *γεννηκόν*] Cf. Antiph. III. 23. *γεννηκῆ τὸ μέγεθος κοίλη λεπτασῆ*.

ὀπτὰ δελφάκια ἀλίπαστα τρία] Qu. *ὀπτὰ δελφάκια* (vel *δελφάκεια*, sc. *κρέα*) *ἀπαλὰ τρία*. Cf. Pher. II. 300. *πλευρὰ δελφάκεια*. Alex. III. 439. *πικτόν τι ὕψον δελφάκειον*. Arist. Fr. 5. *δελφακίον ἀπαλῶν κωλαῖ*. Eubul. III. 212. *δελφάκων κρέα*. Epicrat. III. 369.

III. 207. (9) V. 1. *ἕτεροι δὲ θεοῖοισι* (aut *θεοισεθροῖσι*) Herwerden. *τοῖς θεοῖσι συμπεπλεγμένοι* recte Casaub. I. e., ut videtur, *τοῖς θεοῖσιν ἐχθροί*. Qu. *ἕτεροι δὲ τοῖς θεοῖσιν ἐχθροί συμπίται*. V. 4. *ἄθρους τεμαχίτας*] *ἄθρους* — Meiu. ed. min. Scribendum aut *ἄθρους* aut, quod praefendum, *ἄθρόους*. Cf. ad Ach. 26. *ὥστ' ἐνεῖναι μηδὲ ἐν*] Qu. *ὥστ' ἔτ' εἶναι* —. Et sic Herwerden.

III. 208. (10) V. 1. *πονεῖν μὲν ἄμες καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοί*] *πίονειν* (Ahrens Dor. p. 524. prob. G. A. Hirschig.) — *μέγ' ἀνδρικοί* Mein. Qu. *πεινὴν μὲν ἄμες καὶ φαγεῖν μάλ' ἀνδρικοί*, vel *πιημεν* (*πονημεν*) *ἄμες καὶ φαγήμεν ἀνδρικοί* etc. Saepe consociantur *πεινὴν καὶ φαγεῖν*. Vel *πονημεν ἄμες καὶ φαγήμεν ἀνδρικοί*. Loquitur Boeotus. Confer *κροιδδέμεν* (*ridere*), Stratt. II. 781. Confer similem locum Alex. III. 490. *βοῶν καὶ πονεῖν μόνον καὶ δειπνεῖν ἐπιστάμενοι*, ubi *πίνειν* pro *πονεῖν* reposuit Casaubon. prob. G. A. Hirschig. V. 2. *καρτερῆ μὲν Α. καρτερῆσαι μὲν Β. καρτερεῖμεν* Ahrens. Mein. Qu. *καρτερῆμεν*. V. 3. *καὶ μικρὰ φαγέμεν*] Qu. *μικρὰ δὲ φαγήμεν*. *τοὶ δὲ Θηβαῖοι μέγα*] Haec uncinis includit G. A. Hirschig. Utique inepta repetitio videtur esse.

III. 208. (11) V. 1. *ἐλθεῖν*] Scribe *ἐλθόνθ'* cum Jacobsio. V. 2. *κελεύει*] *κελεύω* Jacobs. Nauck. Recte. Tragici poetae haec esse constat; ex Euripidis *Antiope* sumpta suspicatur Nauck.

V. 4. *τὸν δὲ μουσικώτατον*] Lege *τὸν δὲ μουσικώτερον*. Frequens haec confusio in libris. V. 6. *οὐ ῥᾶστ' αἰεῖ*] Qu. *οὐ πλεῖστα δή. ἐλλίδας σιτούμενοι*] Cf. Men. Mon. 42. *αἱ δ' ἐλλίδες βόσκουσι τοὺς κενούς βροτῶν*.

III. 210. (13) *περὶ πρώτους ἕπνους*] Cf. Arist. Vesp. 31. *περὶ πρῶτον ἕπνον*.

III. 210. (14) V. 1. *μη* (*μὴ*) *παρατίθει μοι θριδακίνας* (υυ-υ) recte Mein. Cf. Amph. III. 308. *ἐν ταῖς θριδακίναῖς ταῖς κάμισ' ἀπολουμέναῖς*. Cratin. II. 178. *ἐν καλάῖς θριδακίναῖς*. Stratt. II. 787. *παρ' ὀπίμων (τε) πέταλα καὶ θριδακινίδων* (υυ-υ-υ). Lege *μη* *παρατίθει μοι*. Possis etiam *μη παρατίθεις σύ μοι* —, vel *μη παρατίθει μοι τὰς* —.

ΑΣΤΥΤΟΙ] An *ΑΣΩΤΟΙ*?

III. 211. (15) V. 5. *κόκλος*] Qu. *τόμος*, ut mox *ἀλλάντος* *τόμος* (v. 7). V. 6. *κατησίμωται* —] Cf. Epinic. IV. 505. *κατησίμωκα πῶμα*. V. 7. *ἐνωγάλισται*] *Legē nenogálistai*. Cf. Alex. III. 505. *τὸ λοιπὸν ἐποβρέχει μέρος καὶ νωγαλίζει*. V. 8. *παρεντέτρωκται*] Cf. Arist. Pac. 415. *καὶ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς παρετωγέτην*. Eq. 1026. *ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει*.

V. 9. *στερανί'*] *στερνί'* Casaub. *περνί'* Mein. *τ' ἀρνί'* idem ed. min. *κρανί'* Herw. Qu. *στερνί'* aut *στηθί'*. Qu. *παρεγκέκαπται τ' ἐννέ' ἄρνει' ἢ δέκα*. Cf. III. 101. (4).

III. 213. (16) V. 1. *τίς ἂν λάβοιτο — μοι;*] *Malim — μου;*

V. 2. *κοιτάβειον*] *Scribendum κοιταβεῖον*. Cf. Arist. Fr. 208 Bl.

III. 215. (20) *Κεχροπίδας*] *Prima producta ex epicorum usu, ut in ἀθάνατος, ἀκάματος, etc.*

III. 216. (21) *Sic distribuerit Cobetus, ἐθέλει δ' ἄνευ μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν | ἐπισίτιος*. V. 1. *Post eis μέσον χαμί* supplet Bentl. *τάχα* Mein. *τινὰ* Dind. *Ipse suppleverim μέγαν*, quod facile excidere poterat. *Idem suadet Herw.* *Omissum est hoc fragmentum in ed. min.*

III. 217. (24) *ἠπάτια, νῆστις*] Cf. Aristophont. III. 356. *ἠπάτια καὶ νῆστίν τινα*.

III. 217. (25) V. 2. *καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι, τοῖς σκώπτονου δὲ* (pro τε) G. A. Hirschig. V. 3. *εὐόργητος*] Qu. *εὐοργός τις*.

III. 218. (26) *Parodia versus Euripidei* (Fr. 126 N.), *ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσει μοι χάριν;*

III. 218. (27) V. 2. *ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴση μοι χάριν;* (Cf. Eur. Fr. 126.) *Markland. ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', ἔξεις μοι χάριν;* conj. Richter. ad Ach. p. 293.

III. 219. (28) *ἔδουσιν*] *Sine offensione in versu heroico legi monet Herwerden.* Cf. ad Alcae. II. 832.

III. 220. (30) V. 3. *ὑπεδυσάμην*] *ὑπεδησάμην* G. A. Hirschig. Cf. ad Arist. Vesp. 1168.

III. 222. (35) V. 2. *λευκόχρως*] *An λειόχρως* (Aristot. ap. Athen. 312 F.)? Cf. Eubul. III. 223. *αἶ τε λιμοσώματα* (l. *λεισώματα*) — *ἐγγέλεις*.

III. 222. (36) V. 2. *ἀμύλων παρόντων ἐσθίουσ'* — *ἄνηθα καὶ σέλινα*] Cf. Theocr. IX. 20. *ἔγω δέ τοι οὐδ' ὕσον (οὐ πλέον aut πλέον?) ὠραν | χείματος ἢ νωδὸς καρῶν ἀμύλοιο παρόντος*.

III. 223. (37) V. 2. *πατάνια πνικινὰ ταρφέα*] Cf. III. 228. *πνικτὰ (πνικινὰ?) Σικελὰ (Σικελῶν?) πατανίων σωρεύματα*. V. 3. *μοῦδ' ἂν λέγων λέξαιμι*] *Imo οὐδ' —*. Cf. Poll. V. 101. *ἀλλ' ἀφ' ὧν* (l. *ἄλλα θ' ὄσα*) *οὐδ' ἂν λέγων λέξαιμι*. *ibid. ἕτερά τε ὄσα οὐδεῖς ἂν μνημονεύσειέ ποτε λέγων*.

III. 223. (38) V. 1. *θύνων — ὑπογαστρι'*] Cf. Aristoph. Fr. 333. *θύννον ὑπογαστριον*. Stratt. II. 773. *ὑπογαστριὰ θ' ἠδέα θύννων*. II. 766. *ὑπογαστριον θύννου τι*. Eriph. III. 558. *ὑπογαστριον θύννακος*. *μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει*] *Fort. μεγάλα χάπάλ'* (vel *τέτταρ'*)

εἰσέπλει. Vel *μεγάλα χήδέ' εἰσέπλει*. Cf. Stratt. II. 773. *ὑπογάστρια δ' ἡδέα θύνων. εἰσέπλει*] Cf. Antiph. III. 104. *ὄνον δὲ μηδὲν μήποτ' εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ*. Nicostr. (Philetaer.) III. 279. *Γαδειρικόν δ' ὑπογάστριον παρεισίστω*. V. 2. *λιμοσώματοι*] *λειοσώματοι* Valck. Cobet. *λιπαροσώματοι* G. A. Hirschig. *λιπαροσώματοι* (aut *λειο.*) Herwerden. *αἱ δ' ἐλιξοσώματοι* R. Ellis. *Lege λειοσώματοι*. Cf. ad Eubul. III. 222. Arist. Fr. 25. *καὶ λείος ὡσπερ ἔγγελος, χρυσοῦς ἔχων κινίνους*. Confer v. *λειογένειος*, Herod. V. 20.

III. 225. (41) V. 1. Ex his *τὴν τ' ἐδ'προσωπιον λοπάδ' (ἔτ') εὐγενέστερον* | *γλαύκον φέρουσαν τοῦ θαλαττίου (θεοῦ)* | *λάβρακά δ' ἐφθόν* — *ἄλλη μίαν* eruit Herwerden. V. 3. *λάβρακά δ' ἐφθόν ἄλλη*] Cf. Sotad. III. 585. *δι' ἄλλης ἐφθός ἐν χλόη*.

III. 226. (42) *ὦ γαῖα κεραμί*] Cf. Sannyr. II. 874. *κεραμικὴν γαῖαν*.

III. 226. (43) V. 8. *εἰ (ἦν al.) κἄν φήσειέ τις* codd. *εἰ φήσειέ τις* Schweigh. prob. Bailey, coll. Alex. III. 484. *εἰ μὲν εἴ τις ἢ κακῶς* | *φήσειε κρίνειν μ'*. *εἰ κἄφρησέ τις* Dind. Mein. *Lege εἰ καὶ φησί τις*. Minus placet *εἰ φήσειέ τις*. Qu. — *τοιούτου πράγμα; λήρος ἦν ἄφρων τέ τις*.

III. 227. (44) V. 2. *οὐχ ὡσπερ ἄλλαι*] *Malim οὐχ ὡσπερ ἄλλας*. Cf. Arist. Eq. 784. *οὐχ ὡσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω*. *ποιουμένη* (fort.) — *ἔσατε* — *ἀπέβρυνεν* Herw.

III. 228. (45) Qu. — *πλέα, | ὡς φιλοτραγῆμων εἰ σὺ πως ἐκάστοτε*. Cf. Arist. Ran. 414. *ἐγὼ δ' αἰὶ πως φιλακλόουθός εἰμι*.

III. 228. (47) V. 2. *βότρως τρώγειν ἐξ οἴνου*] Cf. Pher. II. 338. *ἀμυγδάλας — καὶ οἴνου βότρως*.

III. 228. (48) *καὶ πνικτὰ Σικελικὰ πατανίων σωρεύματα*] *καὶ πνικτὰ Σικελὰ* — Bentl. Mein. *Lege καὶ πνικτὰ Σικελῶν* —. Cf. Eubul. III. 265. *Σικελὰ βατάνια. πατανίων*] Cf. Eubul. III. 223. *βατάνια* (πατ. al.) *καὶ κακιάβια καὶ | λοπάδια καὶ πατάνια πνικτὰ ταρφέα*. Antiph. III. 39. *πατάνια* (βατ. al.). III. 51. *πολύπους ἐν βατανίοισιν* (πατ. al.) *ἐφθός*. Alex. III. 394. *εἰς τὰ βατάν' (πατ. al.) ἐμβαλεῖν τοὺς ὀδόντας*. *σωρεύματα*] Cf. Alex. III. 416. *γόγγρον — δημοῦ σωρεντὰ — μέλη*. Diph. IV. 304. *ὀπτῶν ἐπῆγε σωρὸν ἀπὸ τοῦ τηγάνου*. Timocl. III. 603. *σωρὸν — κνάμιον*.

III. 229. (53) V. 2. *ὠκίμων*] Cf. Stratt. II. 787. *ὠκίμων πέταλα*. V. 3. *κατελήρησα τὴν ἐπωμίδα*] Cf. ad Arist. Eq. 1352. *καταμυθοφορησαὶ τοῦθ'*. Nub. 857. *καταπεφρόντικα (θοιμάτιον)*.

III. 230. (54) V. 3. *πλήρει βροτῶν*] *πλήρει βροτῶ* Casaub. *πλήρει βορᾶς* Herw., coll. Arist. Eq. 514. (?). Qu. *πλήρει τινί*.

V. 5. *πολλὰ δ' ἐσθίων*] *Lege πολλὰ δ' ἀσθμαίων*. Et sic Mein.

III. 230. (55) *ὦ λάγνα*] Cf. Com. anon. IV. 657. *ὅταν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φρεῖς*. et ad Anaxand. III. 199.

III. 231. (56) V. 2. *ὑπεραφρίζουσαν παρά*] Pro *παρὰ πᾶν* conjicit Dobr., *πάτερ* Herw. Qu. *κᾶρα*. Cf. v. 6. *Idem proponit*

Mein. Vel *τινα*. Cf. Aristophont. III. 363. *τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα | ὑπεραφρίζουσαν* etc.

III. 232. (57) V. 6. Qu. *Λάμπων, Κύκλωτες, Ἀμφιάρεως*, etc.

III. 234. (60) V. 3. *χορδαί τ' ἐρίφων*] Cf. Pher. II. 316. *χορδαῖς ὀπταῖς ἐρφεῖοις*.

III. 235. (63) V. 1. *σπονδὴν διδούς*] Qu. *σπουδῆ ἠνιδούς*.

V. 2. *κλικεῖω*] Cf. Eubul. III. 235. 249. 261. Anaxandr. III. 174. Cratin. min. III. 261.

III. 238. (67) V. 8. *Κύπριν αἰσχίστην νόσων πασῶν*] νόσον pro νόσων Mein. Cobet., qui haec magnam partem ex Euripide conflata esse monet. Vereor ut recte. Ex tragoedia haec derivata sunt. V. Cobet. N. L. p. 28.

III. 239. (69) V. 2. Sic Cobetus, *ἀτὰρ — φιάλιον τῷδε*. B. *πολλὰ γίγνεται | ὅμοια*.

III. 239. (70) *ὥσπερ εἶ τὰ σύμβολα* Elmsl. ad Med. 600., coll. Arist. Vesp. 1102. *ξυλλεγέντες — ὥσπερ εἶς τὰν θρήνην. τί ποτ' εἶσθ' ἀπαξάπαντα διαπεπρισμένα* Cobet. Qu. *τί ποτ' εἶστιν οὖν* (vel *εἶστι δὴθ'*) *ἅπαντα* —.

III. 241. (74) V. 2. *σῆκα — βότρως*] Cf. Anaxand. III. 184. *βότρως, σῆκα*. V. 4. *μέσπιλα*] Producitur media. Cf. Amph.

III. 318. *κράνεια μέσπιλα* (φέρει).

III. 242. (75) V. 2. *τηγάνων τε σύντροφα — μειρακύλλια*] Cf. Arist. Av. 579. *τῶν ἐμῶν ἕμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ*. Plat. Pol. 273 B. *τὸ τῆς πάλαι ποτὲ φύσεως ξύντροφον*. Av. 678. *ξύννομε τῶν ἐμῶν ἕμνων*. Sed Ach. 989. *ὦ Κύπριδι — ξύντροφε*. V. 7. *ῥιπίς δ' ἐγείρει* —] Cf. Aesch. Ag. 299. (*λαμπάς*) *ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός*. Xen. Conv. 2, 24. *ὥσπερ ἔλαιον φλόγα ἐγείρει*. Arist. Ran. 340. *φύλακας Ἡφαίστου κύνες*] *σκύλακας* —

Ko. prob. Herw. Qu. *φλεγυρὸν Ἡφαίστου μένος* (vel *σέλας*, vel *σθένος*). Sic com. anon. IV. 605. *στρώων τε κοίτας καὶ πυρός φλέξον μένος*. Sed cf. Alex. III. 452. (16) *πυκνοὶ δ' (φύλακες?) ἄττουσιν Ἡφαίστου κύνες*. V. 9. *ὄσμη δὲ* —] Cf. Mnesim. III. 569. (60) *ὄσμη σεμνὴ μυκῆρα δονεῖ*. Lucret. IV. 691. 'Hic odor ipse igitur, nares quicunque lacessit', etc. *ἤρεθισμένη*] *ἤρεθισμένους* Herwerden. V. 13. *δείπνου πρόδρομον ἄριστον*] Cf. Arist. Fr. 315. *ἔμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος*. Antiph. III. 126. (23) *δείπνου προφήτην λιμόν*.

III. 243. (76) V. 2. *Μαγνήτις γὰρ λίθος ὡς ἔλκει* —] Cf. ad Eur. Fr. 571. Soph. Fr. 886. *Λυδῖαν λίθον*. Plat. Ion. 524 D.

III. 244. (78) *καρῖδα καθήμα* (?) *κᾶτ' ἀνέσπασ' αὐθις* Herwerden.

III. 245. (81) *πάλαι δὴ κενὸς ὡς*] *πάλαι κενὸς ὦν* conj. Mein. E glossmate *δηλονότι κενὸς ὦν* invecta secundum Cobet. Qu. *ὁ δὲ κἀνθάρος πάλαι κενὸς ὦν* (vel *κενὸς ὦν πάλαι*) *ξηραίνεται*.

III. 245. (83) *τῷ χαλκίῳ* codd. *τῷ χαλκίῳ* Kuhn. Mein. Ipse malim *τὸ χαλκίον*: unum enim sufficiebat *χαλκίον*. Pro *παραβάλ-*

λων (ita libri) qu. παραβαλών, admoto aheneo. Connecte autem αὐτοῦ cum τῆς χειρός.

III. 245. (84) V. 1. (ἢ τὰς) φιλοδοῦς — (οὐκ οἶσθα) πώλους —; Cobet.

III. 246. (86) τὰ κντ.] I. e. 'unum est ex istius miris verbis κντ.' (Dobr. Adv. I. 597.) Confer ἐσχατώτατα.

III. 246. (88) V. 3. ὀψωνῶν — μέχρι τριώβολου] Cf. Thugenid. IV. 593. ἤτησεν εἰς ὀψώνιον τριώβολου.

III. 246. (89) V. 1. οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφαγεῖν (ἔτι φαγεῖν?) ἄρτον τινά (ἀρτύματα conj. Herw.).

III. 247. (90) V. 1. οὐκοῦν ὑποστοροεῖτε —] οὐκοῦν —; Cobet.

V. 4. χόνδρον — δεύσετε γάλακτι χηρός] Cf. Pher. II. 300. χόνδρος γάλακτι κατανεμιμένος. V. 5. γάλακτι χηρός] στέατι χηρός Ko.

prob. Herw., qui magnas in veterum medicina partes fuisse monet τοῦ χηρείου στέατος. V. 6. ἀλείψατ' ἀλείψει' recte Mein.

et Cobet. τῷ Μεγαλίῳ μύρῳ] τῷ Μεγαλλεῖ μύρῳ recte Cobet. Cf. ad Anaxand. III. 192. Amph. III. 311.

III. 247. (91) δεδείπναμεν] Cf. Alex. III. 429. Eubul. III. 248. Sic δεδειπνᾶναι Arist. Fr. 78. 243. Plat. II. 663. Eubul. III. 248. Antiph. III. 79. Epicr. III. 365.

III. 248. (94) V. 1. κρατήρας ἐγκεραννίω] Cf. Arist. Eccl. 841. κρατήρας ἐγμρνᾶσιν. Com. anon. IV. 676. ἐν δ' ἐκίρνατο (οἶνος). Pind. N. IX. 118. ἐγμρνᾶτω τίς μιν (τὸν κρατήρα). V. 10. ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ] Lege — ποιεῖν.

III. 249. (95) V. 2. ἐκτετριμμένον] εἰς τετριμμένον Herwerden. Idem pro προσεύγμασιν tentat προσεύχομαι. Qu. ἐξιδρυσάμην.

III. 250. (97) V. 1. περιπεπλασμένα ψιμνθίοις] Qu. καταπεπλασμένα ψιμνθίῳ (ψιμνθίῳ etiam Herw.). Cf. Alex. III. 423. κατέπλασε ψιμνθίῳ. Arist. Eccl. 878. ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμνθίῳ] ἔστηρα. V. 2. σκαμίνη τὰς γνάθους κεχριμένα] Cf. Philippid. IV. 473. τοῖς σκαμίνοις — ἀντὶ τοῦ φύουος ὄλον] τὸ πρόσωπον.

III. 251. (98) V. 2. στέφανον ante στρούθιον supplet G. A. Hirschig, coll. Eubul. III. 252. aliisque exemplis apud Athen. XV. 679 B. V. 2. ἀεροφόρητον] Cf. Arist. Av. 1385. ἀεροδονήτους. Qu. ἀερόφοιτον. V. 3. συνίλλεσται τε] Qu. συνίλλεται cum Schweigh. et sic Cobet. V. L. p. 130. V. 4. εὔτριχα] Cf. Cratin. II. 69. νεανία εὔτριχι πώλω.

III. 252. (99) V. 3. γρηπότατον] ὑγρότατον G. A. Hirschig. V. 4. τίς γὰρ αὐτὸν ἔχουσα φιλήσει;] Qu. τίς ἄρ' (aut τίνα δ') —;

III. 253. (102) Qu. Αἰγυπτίῳ ψάγῃ τε κατακεχριμένοι (-η?). Cf. Eupol. II. 505. ψάγδαν ἐρυγγάνοντα. Arist. Fr. 7. ψάγδαν φιλεῖς;

III. 254. (105) V. 3. νόμον — ἔλκων] Qu. νόμον — ἄδων. V. 10. μὴ πρόστομος] μικρόστομος recte Casaub. ἀμφι-

κέφαλλος] ἀμφικνάφαλλος conj. R. Ellis. Cf. Arist. Eq. 416. κνο-
κεφάλλω. V. 21. Virgulam dele in fine versus.

III. 257. (106) V. 2. χλανίσιν μαλακαῖς κατάθρονιτοι] Qu.
κατάθρονιτοι, aut χλανίσιν μαλακαῖσι καλυπτοί. V. 3. ἀμαρα-
κίνοισι μύροις] Cf. Antiph. III. 56. μύρω — ἀμαρακίνω. τὸν
ἐμόν] τὸν ἀμόν Jacobs. Dind. Mein. τὸν ἀβρόν Herw. Qu. τὸν
αὐτοῦ. Cf. v. 1. ἐν δὲ κύκλω νιν etc.

III. 258. (108) V. 1. μὴ πολυτελῶς ἀλλὰ καθαρείως — ἀγό-
ρασον] Cf. Ephipp. III. 334. ἀγόρασον εὐτελῶς | μὴ πολυτελῶς,
ἀλλὰ καθαρείως. Nicostr. III. 280. μὴ πολυτελῶς ἀλλὰ καθαρείως
δασύποδα — ἀγόρασον καὶ νηττία. Amph. III. 316. Men. IV. 218.
V. Cobet. N. L. p. 77. V. 2. Qu. τευθίδιον ἢ σηπίδιον. Vel
δοσίας ἔνεκεν, ἢ τευθίδι' ἢ σηπίδια. Secunda enim in τευθίδιον
corripitur ut in λαμπάδιον. Possis etiam δοσίας ἔνεκ' ἀρκεῖ τευθίδι'
ἢ σηπίδια. Cf. Ephipp. III. 334. τευθίδια, σηπίδια. 325. Sotad.
III. 585. σηπίας καὶ τευθίδας. Anaxipp. IV. 460. σηπίδι' —
πουλύποδας] Cf. Arist. Fr. 302. ἰχθὺς ἐώνηται τις ἢ σηπίδιον —
ἢ πουλύπους; V. 3. πλεκάνια — πουλύποδος] Cf. Diph. IV. 391.
πουλύπους | ἔχων ἀπάσας ὀλομελεῖς τὰς πλεκάνιας. Plat. II. 673.

III. 258. (109) V. 2. ἀνεκλίνετο] κατεκλίνετο reponi jubet Bam-
berg Exerc. crit. in Plut. p. 3., hunc locum ex universa comoedia
Attica solum esse admonens ubi verbum ἀνακλίνεσθαι reperitur.
Cf. e. g. Ach. 981. Vesp. 1208. Eq. 98. Sophil. com. III. 581.
Xen. Conv. I. 8. 13. II. 23. V. 3. ἤρετο τράπεζα] Cf. Alex.
III. 498. ἀρτέον τράπεζαν.

III. 259. (111) καρῖδας — τῶν κερῶν] Qu. τῶν κερῶν. Cf.
Orphel. III. 380. κερταὶ — καρῖδες. Ibid. κερταὶ — καρῖδες.

III. 259. (114) V. 3. χῆρα — ἢ στρουθόν] Cf. Anaxand. III. 185.
χῆρες, στρουθοί. V. 4. πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν] Qu. — ἐπί-
βουλον, κακόν.

III. 260. (115) V. 1. κακὸς | κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα
δεύτερος | ἔγημε] Malim κακῶς (aut κάμιστ') ἀπόλοιθ' —. Vel potius
κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ' ὁ γήμας δεύτερος | γυναῖκα. Cf. Arist.
Lys. 946. κάμιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον (πρῶτος Cobet.) ἐψήσας
μύρον. V. 2. δεύτερον] Imo δεύτερος. Et ita Mein. Confer
similem locum Aristophont. III. 359. Men. IV. 114. ἀπόλοιθ' ὅστις
ποτὲ | ὁ πρῶτος ἦν γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος, | εἶθ' ὁ τρίτος,
εἶθ' ὁ τέταρτος, εἶθ' ὁ μεταγενής. Idem suadent G. A. Hirschig.
et Cobet. V. 9. Πηρελόπεια δὲ —] πηρελόπη δὲ (non πηρελό-
πηα δὲ) diserte cod. Πηρελόπη δὲ γε Cobet. Recte. Exciderat
γε propter simile vicinum με (in μέγα). Epica forma est Πηρε-
λόπεια, quae tamen fortasse hic servari potest. V. 10. μέγα
πράγμα] μέγ' ἄγαλμ' F. W. Schmidt. V. 13. χρηστή — τίς ἦν
μέντοι; τίς; (sic) Cobet., coll. Nub. 787. φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶ-
τον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

III. 261. (116) V. 14. ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέ-
λιπον] Cf. Arist. Plut. 832. ἢ ποῦ σε ταχέως ἐπέλιπεν τὰ χρήματα.

III. 261. (118) V. 4. Qu. μᾶλλον δὲ τρεῖς, ὄνπερ γέ φασιν
— (οἱ φίλοι?) | κληθέντ' ἐπὶ δεῖπνον ὑπὸ φίλων τινός ποτε κτλ.

V. 9. μακροτέρας — σκιᾶς] Cf. Men. IV. 179. κληθεῖς ποτε | εἰς
ἑστίασιν δωδεκάποδος ὄρθριος | πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιάν
ιδών. V. 11. φᾶναι libri. Qu. φάσκειν, αὐτ φῆσαι.

III. 262. (119) V. 4. ἄλλην ἑταίραν] καλὴν ἑταίραν Madvig.

III. 263. (121) Λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ] Cf. Arist.
Fr. 563. ἀνθοσμία καὶ πέπνοι νεκταροσταγῆ (οἴνω).

III. 264. (123) V. 1. οἶνον γάρ με Ψίθειον γεύσας] Cf. Alex.

III. 468. βούλομαι | ὑδατός σε γεῦσαι. Eur. Cycl. 149. βούλει σε
γεῦσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ; et ad Arist. Nub. 523.

III. 268. (124) Σικελὰ βατάνια] Scribe Σικελὰ πατάνια. Cf.

III. 228. πνικτὰ (πνικτὰ?) Σικελὰ (l. Σικελῶν) πατανίων σωρεύματα.

III. 266. (126) V. 2. τὴν κραιπάλην — ἀφείναι πάσαν] Cf.
Men. IV. 334. τὴν κραιπάλην — ἀπεργγάνω.

III. 266. (127) V. 1. σηκῶν περιβολάς] Cf. Com. anon. IV. 630.
ὅς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκὸν ἴλεως γενοῦ.

III. 268. (131) σπίνια] Qu. σπίνους, αὐτ σπινίδια.

III. 268. (132) V. 3. ἔψειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἠγλαϊσμένην]
Cf. Antiph. III. 101. ῥαφάνους ἔψουσι λιπαράς. Diph. IV. 380.

ῥάφανος λιπαρά. Pind. Ol. I. 22. ἀγλαΐζεται δὲ μουσικᾶς ἐν αὐτῷ.
Compositum ἐπαγλαΐζειν legitur Cratin. II. 177. Aristoph. II. 1184.

Antiph. III. 148. καταγλαΐζειν Com. anon. IV. 621. V. 6. μαι-
νίσιν] τευθίσιν Ephipp. Cf. Arist. II. 1050. μαινίδια καὶ σηπίδια.

V. 7. ἐπιστρεφῶς] ἐπιστροφῶς Ephipp. III. 325. V. 8. πίνειν
— κύλικας] Cf. Alex. III. 432. ὅσων ἀγαθῶν τὴν κύλικα μεστήν

πίομαι. Diodor. III. 543. πιεῖν κἀθους — δώδεκα. Philem. IV. 29.
ἔπιεν ἢ ῥόδη κυμβίον ἀκράτου. Lucian. Tox. 23. κύλικα πίνειν.

Hom. II. 9. 232. πίνοντες κρητήρας — οἴνοιο. δ. 345. κύλικας
εὐζωρεστέρας] Imo — εὐζωρεστέρου (οἴνου). Cf. Antiph. III. 77.

κέρασον εὐζωρεστέρον. Diph. IV. 402. εὐζωρότερον — *ὦ παῖ, δός.
III. 269. (133) V. 2. διέπαυτε τὴν *ὀδόν] Cf. Alcae. II. 829.

τοὺς δασύποδας — ἀλοῖ διαπάττειν. τὴν ὀδόν] τήνδ' ὄλην (sc.
κύλικα) Herw. Fort. τὴν τρύγα.

III. 269. (134) V. 4. λευκῶν] λευκανγῶν Herwerden.

III. 270. (136) V. 2. καὶ μηρὸν —] καὶ μηρί' —. Cobet. Ipse
malim τά τε μηρί' —.

ARAROS.

III. 273. (1) ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς στρέφει] Qu. ὡς
ἡμᾶς στρέφει. Cf. Arist. Pl. 152. τὸν πρῶτον αὐτὰς εὐθὺς ὡς
τοῦτον τρέπειν (φασί).

III. 273. (4) φορῶν κροκωτοὺς καὶ γυναικείαν στολὴν] Annon
κροκωτόν? Cf. Arist. Eccl. 879. κροκωτόν ἡμφιεσμένη.

III. 273. (6) *θυγατρίζειν* recte Mein. Cf. *πατερίζειν*, *παπίζειν*, *ἀδελφίζειν*.

III. 274. (8) V. 1. *νωγαλεύματα*] Imo *νωγαλίσματα*. *Νωγάλισμα* est Poll. VI. 62. Verbum *νωγαλίζειν* legitur Alex. III. 505. Eubul. III. 211. V. 2. *σωληνες*] Cf. Philyll. II. 861. *λειπάδας*, *σωληνας*, *μῦς*, *πίνας*. *καμπύλαι καρίδες*] Cf. Epich. Fr. 67. *ἀφῆας τε καρίδας* (i. *καρίδας*) *τε καμπύλας*.

III. 275. (13) *ἀρπάσας*] Qu. *ἀναρπάσας* (et sic Mein.), vel *ὁ δ' ἀρπάσας*. Unum versum trochaicum fecerit A. Palmer, *ἀρπάσας μόνανλον εὐθὺς πῶς δακτεῖς [κούφως] ἀνήλλετο*.

III. 275. (16) V. 2. *ὁ διατρέφων*] *ὄδι τρέφων* Both. prob. Cobet. Cf. Antiph. III. 112. (196, 7.).

III. 276. (17) V. 1. *ἐὰν καιρὸς ἦ*] *ἐὰν ὁ καιρὸς ἦ* Mein. *ἐπειδὴν καιρὸς ἦ* Kuster. Cobet. Recte. Cf. Philem. IV. 55. *ἦν', ὅταν ἦ καιρὸς, τυθῆς*.

NICOSTRATUS.

III. 278. (1) V. 2. *ὠμοτάριχον*] Cf. Alex. III. 389. *ἔστ' ὠμοτάριχος πέντε χαλκῶν*.

III. 279. (5) V. 2. *πάνν καλοῦ τε ἀγαθοῦ*] Imo *πάνν καλὸν τε ἀγαθόν*. Cf. Arist. Ran. 1236. *λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνν καλὴν τε ἀγαθὴν (λήκιστον)*. V. 5. *τιλτὸν μέγιστον*] Qu. *τιλτὸν τάριχος* — Cf. Plat. com. II. 685. *τιλτὸν τάριχος ἐπριάμην τοῖς οἰκέταις*. V. 6. Corripo *ὄν οὐκ ἂν καταφάγοιεν ἡμερῶν | τριῶν ἂν ἄνδρες ἐσθίοντες δώδεκα* (Anglice, in twelve days). Vel — *καταφάγοιμεν — τριῶν ἂν ἡμεῖς* etc. Mendosum plane est *κατεσθίοντες*. Aliter G. A. Hirschig: — *τριῶν κατεσθίοντες ὄντες ἡμερῶν*. Porsonus: — *τριῶν κατεσθίοντες οὐδὲ δώδεκα*. V. 7. *τριῶν ἦδη κατεσθίοντες δώδεκα*] *τριῶν κατεσθίοντες ὄντες δώδεκα* Cobet., coll. Herm. II. 399. *πέμπειν δὲ Νόθιππον ἔν' ὄντα*. Arist. Vesp. 693. *ξενθέντε τὸ πρᾶγμα δὴ ὄντε*. Scilicet exciderat *ὄντες* post — *όντες*, unde turbæ factæ sunt. *τριῶν ἦδη —*] Qu. *τριῶν ὄμοῦ —*. *τριῶν ἂν ἐσθίοντες* Dobr.

III. 280. (6) V. 1. *τί οὖν ἀγοράζω;*] Malim *τί οὖν ἀγοράσω*; Sequitur mox *ἀγόρασον*. V. 2. *μὴ πολυτελῶς ἀλλὰ καθαρίως*] *καθαρίως* recte Mein. Cf. ad Eubul. III. 258. *μὴ πολυτελῶς, ἀλλὰ καθαρίως ὅ τι ἂν ἦ*. Ephipp. III. 334. Amph. III. 316. Men. IV. 218.

III. 282. (9) *ψυκτηρίον τῆς εὐπαρόφου λεπτότερον*] Cf. Alex. III. 383. *ψυκτηρίδιον — Φιλιππίδου λεπτότερον*. Menand. IV. 180. *Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν*. Pherecr. II. 324. *κύλικας — λεπτάς*. Qu. *ψυκτηρίδιον Φιλιππίδου λεπτότερον*.

III. 282. (10) V. 2. *τουτὶ γὰρ ἂν πύθωμ' ὅτι*] — *πύθωμ' ἔτι* Jacobs. prob. Cobet. Qu. *πύθωμ' ἐγώ*. V. 3. *περανῶ τὰ πάντα* Jacobs. Qu. *περανῶ σοι πάντα*. V. 4. Qu. *γε κεκραμειμένος* (aut — *ον*).

III. 283. (13) ἀφύην, ἐψητόν] Cf. Archipp. II. 721. τὴν ἀφύην καταπέπωκεν — ἐψητός.

III. 284. (15) V. 4. μεμιγμένη] συμμεμιγμένη Brunck. διαμεμιγμένη Mein. προσμεμιγμένη Herwerden. μεμιγμένη ἀτμός] Ἰμο μεμιγμένος ἀτμός. Cf. Alex. III. 440. ἀτμός γὰρ οὕτως οὐχὶ προσπηθήσεται | ταῖς ῥίσιν, ἀλλ' ἄνω μάλ' εἰσι (l. βαδιεῖται) καταφυγών.

III. 284. (17) V. 1. ποιεῖν ζωμόν οὐκ ἡπίστατο] Qu. — ἐξ-ηπίστατο. V. 2. Θρῖον δὲ καὶ κἀνδαυλον] Qu. Θρῖον δὲ γ' ἢ κἀνδαυλον. Cf. Philem. IV. 18. φέσκιμν ποιῶ, κἀνδαυλον, ῥᾶ, Θρῖον. Evang. IV. 572. V. 3. οὐδέτερον εἶδε πώποτε] Qu. οὐδὲν πεποίηκε πώποτε.

III. 285. (19) V. 3. παρ' Ὠμίμον] παρ' Ὠμίμον recte Cobet., coll. Cratin. jun. III. 379. παρ' Ἀρχεφῶντος ἡδονότια (ἡδονοτίδας?) δώδεκα. Cratin. II. 73. κτίσις — παρὰ Μέδοντος ἔρχεται. Theophr. Char. 10. τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παριὼν κομίσασθαι παρ' Ἀρχίου τοὺς ταρίχους. Anaxandr. III. 190. μύρω δὲ παρὰ Πέρωνος, ᾧ etc. Adde Pac. 1194. μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου etc. Lege πρὸς Ὠμίμον (sc. ἐλθοῦσα) etc.

III. 285. (20) V. 5. κἀντάθμιτον] Suspectum. Qu. κἀνόητον vel κἀστάθμιτον. Cf. Men. IV. 289. τιφλόν τι τἀνόητον (κἀν.? sc. ἢ τύχη) εἶναι μοι δοκεῖ.

III. 286. (22) V. 2. ἄν τε φανὸν —] Ἰμο. ἄν τ' (ἦν τ') ἔλαιον —.

III. 287. (24) Cf. Dionys. III. 553. Κηφισόδωρον — ἐπικαλούμενον πλάνον.

III. 287. (26) V. 3. μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν] Cf. Amph. III. 303. μύρον, στέφανος, ἀλλητρίς. Alex. III. 498. μύρον, σπονδή, λιβανωτός. Apollodor. Car. IV. 442. στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον. Antiph. III. 144. μύρον καὶ στέμματα.

III. 288. (27) V. 2. τοῦ φρονεῖν παράσημον] Cf. Alex. III. 435. ἰσχάδες, τὸ παράσημον τῶν Ἀθηναίων. V. 3. ἡμῶν] ἐμῶν malit Bailey.

III. 289. (31) Haec sic constituit Herwerden: ἀρ' οἷσθ' ὅτι τῆς πενίας ὄπλον παρορησία | (ἄριστόν ἐστιν), ἦν ἂν τις ἀπολέσῃ etc.

III. 289. (33) V. 1. ἀλύσεις — δακτυλίους] Cf. Arist. Fr. 309, 12. ἀλύσεις, δακτυλίους. βουβάλι'] Cf. Diph. IV. 402. βουβάλια καρπῶν — φορήματα. V. 2. περισκελίδας] Feminalia. Cf. Men. IV. 314. Hor. Ep. I. 17. 56. 'saepe periscelidem raptam sibi flentis.' ἐλλέβορον] Ornamentum muliebre. Cf. Aristoph. II. 1079. (Fr. 309, 6.) τραφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκράβαλον.

III. 289. (34) (ὥσπερ οὖν οἱ) ῥήτορες Dobr. Adv. II. 28. παλιναίρετοι] Cf. Archipp. II. 720.

III. 290. (35) βλοσυράν γε τὴν ψυχὴν ἔχεις] — τὴν τέχνην ἔχεις Cobet., qui de lena agi putat.

PHILETAERUS.

III. 292. (1) V. 1. ἴσον ἴσῳ μεταπιπρίδα μεγάλην] Cf. Timocl. III. 606. ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις μεγάλοις.

III. 292. (3) V. 1. κἄν δῆ] Cf. Arist. Pl. 216. κἄν δῆ μ' ἀποθανεῖν. Men. IV. 246. κἄν διελθεῖν — δῆ τόπον τιν'. Dind. ad Ran. 265. τροχάζω] τροχάσω ἄγω conj. Herw. Fort. τροχάζειν. Qu. κἄν δῆ, τροχάζειν —, τὸν Ταυρέαν — ὑπερβαλεῖν, — ὑπερδραμεῖν. Vel κἄν δῆ τρέχειν (δραμεῖν) με etc. Cf. Herm. II. 380. οὐ παύσεται δι' ἡμέρας δσημέραι τροχάζων. V. 2. Ταυρέαν] Cf. Antiph. III. 25. 104. V. 3. ὑπερδραμῶ deleri jubet Herw., repetendum enim esse ὑπερβαλῶ. Fort. ὑπερτρέχω (ut τροχάζω v. 1).

III. 293. (5) V. 1. μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει] Cf. Arist. Pl. 1022. τὸ βλέμμα θ' (δ') ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλὸν (κάγονον?). Aesch. Ag. 743. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος.

III. 294. (6) V. 2. ἀειδής] δισειδής aut potius ἀηδής Herw. Qu. ἑταίρα. Cf. Ion. Athen. X. 463 C. εὐσειδής — πάρεννος. V. 5. Ἰσθμιάς δὲ κατασέσηπε καὶ Νεαίρα καὶ Φίλα Herwerden. κατασέσηπε] Cf. Arist. Pl. 1035. κατασέσηπας. V. 6. Γαλήνας] Γαλείνας A. B. Quod fortasse praestat, quasi γαλε-ίνας, a γαλή.

III. 295. (7) V. 5. ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν] Cf. Trag. Adesp. Fr. 68. τοῦφ' ἡμέραν ζῆν ἡδέως.

III. 296. (10) V. 1. ὁ κόρος] ὁ καιρός G. A. Hirschig. ὁ χορός Porson. Quae incerta correctio videtur. V. 2. ἀμπαλίνορος] Μάλιμ ἀμπαλίνορος. Cf. ad Arist. Ach. 1179.

III. 297. (11) μὴν δικάσιμος] Cf. Men. IV. 313. δικάσιμοι ἡμέραι.

III. 297. (12) V. 4. γε δήπουθ' (δήπουθεν B. P.) ἐν ἔγγελν φάγοις] δήπουθ' ἐν ἔγγελν φάγοις Porson. δήπουθεν ἔγγελν φάγοις Dind. Fort. δήπου 'τ' ἐν —. Δήπουθε legitur Baton. III. 503.

III. 298. (15) Fort. πεπωκέναι δοκεῖ κιάθους ἕδατος δύο | καὶ τρεῖς ἀκράτου. Vel πεπωκέναι δοκεῖτον ἕδατος κατὰ δύο (sc. κιάθους) etc.

III. 300. (18) V. 1. Qu. ἀμφὶ δὲ | στέρνοισι φᾶρος οὐ καθήσεις —; μηδ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξει] Qu. μηδ' ἀγροίκως (ᾧδ') ἄνω (τοῦ) γόνατος ἀμφέξει. Cf. Theophr. Char. 4. ἀναβεβλημένος ἄνω τοῦ γόνατος καθιζάνειν.

III. 300. (19) χλαμὸς δλόλεκος] Cf. Antiph. III. 100. τάριχος — δλόλεκον.

AMPHIS.

III. 301. (1) V. 3. καταφρονοῦσ'] μέγα φρονοῦσ' Herwerden, coll. Soph. Oed. R. 1078. ἡ δ' οὖν ἴτω, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα. V. 4. ἡ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος] ἡ δ' οἶδ' ὅτι ἴτοι

τοῖς τρόποις ἀνηγέος Cobet. Qu. — τοῖς τρόποις ἀρεστέος (?),
aut — τοῖς τρόποισι ληπτέος.

III. 302. (3) V. 1. ἀτιχίας ἀνθρωπίνης παραμύθιον] Cf. Alex.
III. 484. ὑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης μοίρας.

III. 302. (6) V. 3. Verba πρόσεχε δὴ non servuli sed heri
respondentis esse monuit Cobetus.

III. 303. (7) ἀνεβόησ' ἔδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν] Cf. Men. IV. 72.
ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα | κιάθους. Soph. III. 581.

III. 303. (8) V. 1. πῖνε, παῖζε —] Cf. omnino Arrian. Anab.
II. 315. V. 2. ἀθάνατος ὁ θάνατός ἐστιν Elmsl. ad Ach. 47.

III. 303. (9) V. 1. ἤδη ποτ' ἤκουσας βίον | ἀλληλέμενον; B. καί.
A. τοῦτ' ἐκεῖν' ἐστὶν σαφῶς Dobr. prob. Cobet. Cf. Thuc. IV. 26.
εἰσάγειν σίτον ἀλληλέμενον (ἀλληλεσμένον al.). Herod. VII. 23. σίτος
— ἀλληλεσμένος. Pher. II. 254. ἤλουν τὰ σιτία. V. 3. ἄμητες —
ἤα, σησαμαῖ] Cf. Philippid. IV. 473. πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ',
ἤα, σήσαμα (σησαμαῖ?). V. 5. ὀνόματα] Qu. τώνόματα. Et
sic Herw.

III. 304. (10) μὰ Δί' οὐκ ἔσθ' ὅπως recte, opinor, Mein.

III. 305. (13) V. 2. ὡς οὐδὲν οἶσθα —] ὡς οὐδὲν ἦσθα
Cobet. V. L. p. 685. Cf. Arist. Av. 19. τῷ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν
ἄλλο πλὴν δάκνειν. V. 3. ἐπηρκῶς τὰς ὀφρῶς] Cf. Baton. IV.
502. οἱ — τὰς ὀφρῶς ἐπηρκῶτες.

III. 306. (14) De certamine dithyrambico sermonem fieri
ostendere videtur tribus commemoratio (v. schol. Arist. Av. 1040.),
ut monuit G. M. Schmidt. Quae sententia eo confirmatur quod
exstabat hic locus in Amphididis fabula *Μιθύραμβος* inscripta. V. 6.
διότι φυλὴν περιμένω] Lege δι' ὅτι; —. V. 8. Lege δι πάντα
ταῦτα συντριανώσει κρότοις. Cf. Plat. com. II. 621. πάντα ταῦτα
συντριανῶν ἀπολέσω (ἐξολῶ?). κρότοις] Qu. κρότι (plausu)
aut κρότος. Cf. IV. 694. τῷ παιγνίῳ δότε κρότον.

III. 307. (15) V. 2. ὡς ὅστις ὠραῖόν τι παίδιον φιλεῖ, | τρέ-
πων — F. W. Schmidt.

III. 307. (16) γλαῦκοι δ' ὄλοι] Qu. γλαύκων δέ γε —.

III. 307. (18) συχνούς] συχνοῖς recte, opinor, Casaub. V. Mein.
ad Eubul. III. 264.

III. 308. (20) V. 2. ἐντὸς ἐξήκοντ' ἐτῶν] κἀντὸς — Herw.
Qu. ἐκτὸς —. ἐξήκοντ' ἐτῶν] Cf. Men. IV. 110. V. 4. στρέ-
φοιθ'] Qu. στρέφοιτ' ἄν. Vel στρέφεται δι' ἄλλης τῆς νυκτὸς οὐδὲ
ἐν πλέον | ἄν βούλεται δρᾶν (vel οὐδὲν ἐπιτελῶν, aut ἐπιτελῶν, ἄν
βούλεται δρᾶν) etc. Cf. Menand. IV. 149. οὐδὲ στρεφόμενος ἄνω
κάτω. V. 5. τῆς ὑπουργίας] Cf. Anaxil. III. 350. εἰάν δέ τις —
τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῆ πρὸς χάριν, etc. V. 6. τῇ χειρὶ
τρίβων τὴν ἀναγκαίαν τύχην] An — τὴν ἀναγκαίαν φύσιν? Cf.
Philem. IV. 4. ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν (adolescentes).

III. 310. (23) V. 3. *παρὰ δὲ Σινόπη καὶ Λύκα (Λυκίδι?) καὶ Ναννίῳ* etc.

III. 310. (25) *σκιράφια*] *Imo σκιραφεῖα*. Cf. Isocr. 149 C. Antid. § 306. Theopomp. Hist. 254.

III. 311. (27) V. 2. *τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ*] *τῷ Μεγαλλεῖῳ μύρῳ* recte Cobet. Cf. ad Eubul. III. 247. Anaxand. III. 192. Stratt. II. 775. V. 4. Cf. Amph. III. 303. *ἤδη ποτ' ἤκουσας βίον | ἀλληλεμένον;*

III. 312. (28) *χορταζόμεσθα πᾶσιν ἀγαθοῖς*] *χορταζόμενα πᾶσιν* — codex. *χορτάζομεν | ἀπασιν* — Cobet. Qu. *χορταζόμεσθ' ἀγαθοῖσι πᾶσι*. Probabiliter tamen Porsonus: — *χορτάζομεν | ἀπασιν ἀγαθοῖς*.

III. 312. (30) V. 1. *μυρίαις | μοίραις*] *μυρίῳ*, | *οἶμαι*, Herw. Qu. *μυρίαις τέχναις*, aut *μυρίοις τρόποις*. V. 5. *ἢ λαβῶν τι τῶν παρακειμένων ἐκψεν*] Qu. *ἢ λάβη τι τῶν | παρακειμένων, ἔστημεν* etc. V. 7. *πρῶτον σιωπῆ]* *Lego κωφὸς σιωπῆ*. V. 8. *ἀπαντες*. — *ἐνὶ λόγῳ*] Cf. Eur. Herc. 1391. *ἀπαντας δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε*. Dem. Ol. III. § 18. *εἰς ταῦτ' ἅπανθ' — ἀθροίσαντα ἐνὶ λόγῳ*. V. 10. *πολύπουν* recte Herwerden. Pro δ' δ' qu. *εἴτ'*. Post *τιν'* excidisse nonnulla suspicatur Herwerden, post *ἐπρήσθη* Mein. *ἐπρήσθη]* Cf. Pher. II. 287. *πέτρησο καὶ βόα*. καὶ *του λαβῶν ὄλα*] *κατ' οὐ* — Herwerden. *Lego κοῦ λαλῶν ὄλα | ὀήματ'*. V. 11. *τάρων βολῶν — κτῶ βολῶν*] Cf. Plaut. Truc. III. 2. 19. 'Rabonem habeto, mecum ut hanc noctem sies. | Ast. Perii, rabonem! Quam esse dicam hanc belluam? | Quin tu arrabonem dicis? Strat. AR facio lucri, | ut Praenestinis conia est ciconia.' κτῶ *ὀβολῶν* Mein. Eadem crasis est Cratet. II. 241. *ὀκτῶ ὀβολοί*. Lync. IV. 433. (v. 20.) *ὀκτῶ ὀβολῶν*. Sed hic *βολῶν* pro *ὀβολῶν* scribendum cum Schweigh., ut in A. Scilicet *οὐχ ὄλα τὰ ὀήματα λαλεῖ piscium venditor* (v. 10). V. 12. *γένουτ' ἄν*] Qu. *λάβοις ἄν*. ἢ *δὲ κέστρα;*] Qu. *τὴν δὲ κέστραν;*

III. 316. (33) V. 2. *ἤμερ]* *Suspectum*. V. 5. *λεπτῶς καὶ πικρῶς πᾶντ' ἐξετάζειν*] Cf. Arist. Ach. 445. *δώσω πικρῆ γὰρ λεπτὰ μηχανῆ φρενί*. V. 9. *δρά τι καὶ νεανικὸν καὶ θερμόν]* Cf. Aelian. Epist. 15. *τάχα που καὶ τι θερμόν δράσεις καὶ νεανικὸν ἔργον*. Arist. Vesp. 1204. *ἀνεργὸν δ τι νεανικώτατον*.

III. 316. (35) V. 1. *καθαρίως]* *Scribe καθαρείως*. Cf. ad Eubul. III. 258. Ephipp. III. 334. Nicostr. III. 280. Men. IV. 218. *ἐγγελύδιον]* Cf. Ephipp. III. 334. *ἐγγελύδια Θήβηθεν ἐνίστ' ἔρχεται*. Cf. *ἰχθύδιον, βοτρυδιον, σικύδιον, ἀφύδιον*. V. 2. *γλανκιδίου κεφάλαια*] Sic ABP. sed *γλανκιδίου* VL. Hoc recte. Cf. Amph. III. 130. *τὸ γλανκιδίον* — *ἔψειν ἐν ἄλμυ*. Sotad. III. 585. *γλανκον* (*γλανκων?*) *κεφάλαια παμμεγέθη δύο*.

III. 317. (36) V. 1. *ποδαπὸς εἶ*] *φράσον*. B. *Ἀκάνθιος*. A. *εἶτα πρὸς θεῶν* —] *ποδαπὸς σύ;* — Elmsl. ad Bacch. 654. Non male.

Ipse tentabam ποδαπὸς εἶ σύ; φράσον. B. Ἀκάνθιος. | A. Ἀκάνθιος σύ; κᾶτα πῶς πρὸς τῶν θεῶν κτλ. Vel -- B. Ἀκάνθιος γ' ἔγωγε. A. κᾶτα πρὸς θεῶν κτλ. V. 3. στρυφνός] Cf. Antiph. III. 103. στρυφνὰ μῆλα. V. 4. τοῦνομ' αὐτό] I. e. nomen solum. Nisi reponendum καὶ τοῦνομα μὲν τὸ τῆς πατρίδος etc.

III. 317. (37) V. 2. τοσοῦτον] Annon τοιοῦτον? V. 3. οὕτως ἐξελαύνει γὰρ ταχὺ | σφόδρα, λῆρον ὥστε — οὕτως (οὕτως jam Casaub. Grot.) Dobr. οὕτως ἐξελαύνει γὰρ σφόδρα | τὸν λῆρον ὥστε τὰς ῥαφάνους λῆρον δοκεῖν Madvig. Qu. οὕτως ἐξελαύνεται ταχὺ (sc. ἢ μέθῃ) | σφόδρα λῆρον ὥστε etc. Vel οὕτως ἐξελαύνει γὰρ ταχὺ | αὐτήν (sc. τὴν λύτην) σφόδρ' ὥστε etc. V. 4. τὰς ῥαφάνους] Cf. Alex. III. 515.

III. 317. (38) V. 1. ἀσυμβόλον δειπνου] Cf. Alex. III. 501. Timocl. III. 595. V. 2. καὶ τάξιν λιπεῖν] Imo κἂν τάξιν λιπεῖν. Idem suadet Mein.

III. 318. (39) V. 1. φακοί] Cf. Eup. II. 559. τοὺς φακοὺς. Pher. II. 280. ἰδοὺ κίλιξ σοὶ καὶ τράπεζα καὶ φακοί. Men. IV. 101. ἐμβαλὼν ἔλας, φακοὺς. Confer v. ἄρακοι Arist. II. 1122.

III. 318. (40) V. 2. ἔνιοι δ' ἕδωρ πίνοντες εἰς' ἀβέλεροι] μόνον (vel ἐν ἐμοὶ) δ' ἕδωρ πίνοντες F. W. Schmidt, cui suspectum est ἔνιοι. Qu. ὄσοι δ' ἕδωρ πίνουσι --.

III. 318. (41) V. 1. φέρει Athen. φορεῖ Pollux. Quod recepit Meinekius. Sed, ut monuit Cobetus, arbores καρποὺς φέρειν dicuntur, non φορεῖν. V. 2. ὁ πρῖνος ἀκύλους] Imo ἡ πρῖνος —. V. Theophr. H. Pl. VI. 6. καλοῦσι δὲ τὸν μὲν τῆς πρῖνου καρπὸν ἄκυλον, etc. Cf. Theocr. V. 94. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὄρομαλίδες· αἱ μὲν (sc. ἄκυλοι) ἔχοντι | λεπρὸν ἀπὸ πρῖνοιο λεπτύριον, αἱ δὲ μελιχραί. Pher. II. 342. καὶ τὰς βαλάνους καὶ τὰς ἀκύλους. Cratin. II. 113. ἀκύλοις παίζουσ'. Theophr. H. Pl. VI. 6. καλοῦσι δὲ τὸν μὲν τῆς πρῖνου καρπὸν ἄκυλον, τὸν δὲ τῆς δρυὸς βάλανον. Hom. Od. κ'. 241. ibique schol. Hinc, ni fallor, nostrum a. c. o. r. n. δ κόμαρος] Lege ἡ κόμαρος. V. 3. κράνεια] Mensura hujus vocis est ∪-∪. Cf. Anaxandr. III. 184. μῆλα, κράνεια, ῥόαι. Hom. II. π'. 767. φηγὸν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν. Od. κ'. 242.

EPHIPPIUS.

III. 323. (3) V. 1. Qu. ταύτης ὁπότεν ναῦται χώρας etc. V. 16. ἄμβωσιν] Cf. Eupol. II. 440. V. 20. παῦον φουσῶν] παῦ ὄν — Cobet., semel hic apud antiquiores legi παῦον admonens.

III. 325. (4) V. 8. κίχλας ὁμοῦ σπίνου] Cf. Arist. Pac. 1149. καὶ ἐμοῦ γ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὸ σπίνω. Fr. 344. 7.

V. 10. ἐπιστροφῶς] ἐπιστροφῶς (ut apud Eubul. III. 268.) Herwerden. V. 11. κίλικας εὐζωρεστέρως] Imo κίλικας εὐζωρεστέρων.

III. 327. (8) V. 5. οὕτως ἀνδρικῶς] εὖ τε κἀνδρικῶς recte Dobr.

III. 328. (8) V. 6. παραμασύντας] Qu. παραμασίτας. Cf. Alex. III. 492. Timocl. III. 597. et ad Alex. III. 486.

III. 329. (11) V. 1. οἶνον πίσις ἄν —] Cf. Alex. III. 487. βέλτιον ἔνα καὶ τέτταρας (ἐν καὶ τέτταρα?). A. ὕδαρῃ λέγεις.

III. 329. (12) V. 1. γλάνιδος] Cf. Archipp. II. 722. σαπτερόδας καὶ γλάνιδας. Mnesim. III. 569. V. 3. σαῦρος, φνίσις, βριγίος, τριγίη] Cf. Mnesim. III. 569. (v. 38) σαῦρος (σαργός?), | τριχίας, φνίσις, βριγίος, τριγίη. Antiph. III. 72. τριγίη, φνίσις. Alex. III. 442. Pro σαῦρος qu. σαργός. Philyll. II. 861. τριγίη, σαργός, etc. V. 4. φάγρος, μύλλος, λεβίας] Cf. Mnesim. III. 570. (v. 39) σμύραϊνα, φάγρος, | μύλλος, λεβίας, σπάρος, αἰολίας. Aristoph. II. 1123. (Fr. 365.) σκόμβροι, *κολίαι, λεβίαι. Diph. IV. 381. σίλουρον ἢ λεβίαν. V. 5. αἰολίας] Cf. Plat. II. 672. ὄργων, αἰολίαν, συν-όδοντα. Mnesim. III. 570. Θρίττα] An Θράττα? Mnesim. III. 570. (v. 41) σπάρος, αἰολίας, | Θράττα, χελιδών. Sed Anaxand. III. 184. κόκκιξ, Θρίσσαι (Θράτται aut Θρίτται?), νάρκαι. V. 8. κωβίος, ἀφάι] Lege κωβιοί, ἀφάι.

III. 332. (14) V. 1. εὔστοχος] εὔστομος conj. Mein. Qu. εὐλογος. Cf. com. anon. IV. 693. εὔστοχον — βουλευτήριον. V. 2. τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις ἐπὶ Πλάτωνα καὶ | Βρυσηνοθρασυμαχειολημικερμάτων] ἐπὶ Πλατωνικο- | βρυσηνο — κερμάτων | πληγεις ἀνάγκη Herwerden A. C. p. 37. Lege τῶν — ἐποπλατωνοκαίτωνικο- | βρυσηνο (συνθροπο). τῶν ἐξ Ἀκαδημίας τις] Scribe τῶν ἐξ Ἀκαδημίας. V. Cobet. N. L. p. 77. V. 4. λεπτολογουμένη conj. Herwerden, quum jam mercedis mentio facta sit. συνών τις οὐκ] συνών τε κοῖκ Herw. V. 7. ἵποκαθεῖσις ἄτομα πάγωνος βάθη Scal. Fort. ἵποκαθεῖσις ἄτοπα —. V. 11. σχῆμ' ἀξιόχρεον ἐπι-καθεῖσις βακτηρία] Cf. Dionys. III. 553. ἢ συγκαθεῖναι σχῆμ' ἐπὶ (τῆ ἐπὶ V. L. τῆ 'πὶ B. P.) τῆ βακτηρία. Qu. — ἐγκαθεῖσις. V. 12. ἀλλότριον οὐκ οἰκείον] Haec ad ἔλεξεν refer. Cf. v. 5. ὡς ἐμοὶ δοκεῖ] Lege ὡς ἐμουδόμε. Cf. ad Timocl. III. 598. et ad Arist. Pl. 736.

III. 334. (15) V. 2. φράζε δὴ ποτε] Sic V. L. φράζε δέ ποτε A. B. P. φράζε; δέσποτα Cobet. G. A. Hirschig. V. 3. καθα-ρίως] καθαρείως Mein. Cf. ad Eubul. III. 258. μὴ πολυτελῶς ἀλλὰ καθαρείως — ἀγόρασον. V. 4. τειθίδι' ἢ σπητίδια] Sincerum hoc est. Cf. ad Eubul. III. 258. V. 7. ἐπίσσι] Qu. εἴ τιν'. V. 9. δασύπους ἐάν τις ἐπέλθῃ, φέρε] δασύπους ἂν τις ἐληλύθῃ, φέρε Cobet. δασύπους ἂν τις εἰσέλθῃ, φέρε recte cum Porsono Mein. Fort. δασύπους δ' —.

III. 336. (17) V. 4. σεμνός σεμνῶς —] Cf. Herod. II. 173. ἐν θρόνῳ σεμνῶ σεμνὸν θαυρόντα. et ad Arist. Ach. 253. χλανιδ' ἔλκων] Cf. Anaxil. III. 345. χλανίδας δ' (al. δ') ἔλκων (l. καὶ χλανιδ' ἔλκων). Archipp. II. 728. βαδίξει — θολμάτιον ἔλκων. Qu. τὴν χλανιδ' —.

- III. 337. (18) Qu. οὐ Μενεκράτης μὲν Ζεὺς ἔφρασκ' εἶναι θεός;
 III. 338. (21) V. 1. τὴν βατίδα τεμάχη κατατεμῶν] Cf. Alex.
 III. 471. Elmsl. ad Ach. 300. V. 3. ὀπτὴν ποιήσω;] ὀπτὴν
 ποιῶ σοι; malit Elmsl. ad Ach. 300.
 III. 339. (22) V. 2. καταγοράσαι] κἄτ' ἀγοράσαι Cobet. conj.
 Mein. Fortasse recte, sed cf. Dem. p. 908, 29. δέον δ' αὐτὸν κατα-
 γοράσαι φορτία Ἀθήνηθεν — οὐ κατηγόρασεν ἀλλ' ἢ κτλ.
 III. 339. (23) V. 1. Arridet Jacobsii correctio, αἰσχροπεπῶν ἀεὶ.
 Qu. αἴσχε' ἔπη λέγων. V. 2. Cf. Plat. II. 632. φορεῖτε γλῶτταν
 ἐν ὑποδήμασιν.
 III. 339. (24) Qu. φιλῶ γε τὸν τε Πράμιον καὶ Λέσβιον.
 III. 340. (26) V. 1. ῥόας, φοίνικας] Cf. Antiph. III. 35. V. 3.
 τοιαῦθ' ἔτερα πολλὰ παίγνια] Cf. Aristoph. II. 1085. ἄλλο τε τοιαῦθ'
 ἔτερα μυρί' ἐκεχλίζετο.
 III. 340. (28) μύητες] Prima corripitur. Cf. Antiph. III. 103.
 III. 340. Add. καὶ λούομαι | μύροις ψακαστοῖς] καὶ μύροις
 λούομαι ψακ. Boisson. ἐστ', ἀλείφομαι Kock. (Cf. Alex. III. 410.
 ἡλειφόμεν * ὄμενος ἰρίνω μύρω.) ἐστ', ἐπιμαίνομαι malit Herw.
 Qu. χῦομαι μύροις ψακ. Cf. Cephisod. II. 883. λόγοις — ὕομαι.

ANAXILAS.

- III. 341. (3) τουτί γέ σοι] σοι τουτογὶ jure malit Elmsl. ad
 Ach. 108. Attici non dicebant τουτί γε. Cf. ad Arist. Eccl. 523.
 III. 342. (5) οὐκ ἂν γε μὴ τουτί γένηται κεράμιον Bentl.
 Lege οὐ τῶν ἐμοὶ —.
 III. 342. (8) δεκατόναι] Cf. Antiph. III. 15. δεκατόνια.
 III. 342. (9) μὴ σύ γε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος] Cf. Alex. III.
 385. 479.
 III. 343. (11) παραγεύσεται] Qu. προγεύσεται.
 III. 344. (12) V. 1. Qu. ἑλοβάτας, vel ἡλιβάτας (Antiph.
 III. 73. τράγος ἡλιβάτας).
 III. 344. (13) ῥύγχος, ὃ φίλε κνησία] ῥύγχος, ὃ φίλε, κνη-
 σιᾶν Mein. olim. prob. Herw. Cobet. ῥύγχος, ὃ φίλε, Κνησία conj.
 Mein.
 III. 345. (15) V. 1. μύροις χρώτα λιπαίνων] Cf. Axionic.
 III. 532. ἄλλης πάσμασι σώμα (f. χρώτα) λιπάνας. V. 2. χλα-
 νίδας θ' (δ' P. V. L. τε B.) ἔλκων] Qu. καὶ χλανίδ' ἔλκων. Cf.
 Ephipp. III. 336. σεμνὸς σεμνῶς χλανίδ' (τὴν χλανίδ'?) ἔλκων.
 Archipp. II. 728. βαδίζει — θοιμάτιον ἔλκων. V. 3. τυροὺς
 κάπτων] Fort. τυροῦ κάπτων. Cf. Telecl. II. 370. ὃ δέσποθ' Ἐρμῆ,
 κάπτε τῶν θνημάτων. Sed Eubul. III. 208. κάπτοντες αὔρας.
 V. 4. ὦὰ κολάπτων] ὦὰ κλάπτων (!) Herwerden. ὦ' ἐκλάπτων
 Kock. Imo ὦ' ἐκλάπτων. Cf. Ach. 1229. Pac. 850. κήρυκας ἔχων]
 Suspectum ἔχων. Qu. ἔδων. Cf. Alcae. II. 833. ἔδω. Eubul. III. 219.
 ἔδουσιν.

III. 345. (16) ἐγὼ δὲ βάρβιτος τρίχορδος πακτίδας | κισθάρας
λίρας σκινδαψὸς (σκινδαψοὺς cod. Ven.) ἐξαρτυόμεαν (Δωριστί)
Cobetus. *τριχόρδους*] *τριχορδα* Herwerden.

III. 346. (17) τρέφω — χωρίον] Cf. Com. anon. IV. 691. ἐγὼ
γεωργῶ τὸν ἀγρὸν, οὐχ ὅπως τρέφῃ (ἴν' ἐκτρέφῃ?) | αὐτός (οὐτός?)
με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τροφήν προσλαμβάνῃ.

III. 347. (20) V. 1. τοῦ κεστρέως κατεδήδοκεν τὸ κρανίον]
Fort. τοῦ κεστρέως ἀπεδήδοκεν —. Cf. Arist. Ran. 984. τίς τὴν
κεφαλήν ἀπεδήδοκεν | τῆς μαινίδας;

III. 347. (21) V. 3. τίς γὰρ ἢ δράκαιν' —;] Cf. Catull. 64, 155.
'Quaenam te genuit sola sub rupe leaena, | Quae Syrtis, quae
Scylla vorax, quae vasta Charybdis, | Quid mare conceptum spu-
mantibus exspuit undis?' V. 7. οὐκ ἔνεσθ' οὐδ' ἐν ἐσθ' G.
A. Hirschig. Quod non probandum. Qu. οὐδεμία γ', vel οὐδέ-
ποτέ γ'. V. 8. Πλαγγόνα] Idem nomen Timocl. III. 608. Νάννιον,
Πλαγγών, Λέκα. V. 9. ὥσπερ ἡ Χίμαιρα] Qu. ὥσπερ
Χίμαιρα. V. 12. σῦνεισι νῦν] Malim σῦνεισιν αἰ. V. 13.
παραπέφυκε] Cf. Men. IV. 194. ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ
καλόν. V. 14. ὡς τὰ πολλὰ γ' εἰσὶ —] ὡστ' ἀπαλλαγείσι feliciter
Dobraeus. Et sic Mein. V. 15. νῦν] Om. B. νῦνι Jacobs.
Qu. αἶτι. V. 25. εἶτα] Qu. εἶθε. τὴν πρὸς ἡ θρόνος] σκίμ-
πους — al. δίφρους (?) ἢ θρόνος Madvig. Qu. θᾶκος ἢ θρόνος.
Mox παιδίσκη suspectum.

III. 350. (22) V. 1. μέτρια λέγουσα **] μέτρια φρονοῦσα (τῶν
φίλων) Herw. Post λέγουσα supple τυγχάνῃ. V. 2. ὑπουργῆ]
Cf. Amph. III. 308. (5) ἀντὶ τῆς ὑπουργίας | τῇ χειρὶ τρίβων τὴν
ἀναγκαίαν τύχην (φύσιν?). τοῖς δεομένοις] Qu. καὶ δεομένῳ.

V. 6. ἄρ' ὡς ἀληθῶς ἐστὶ γοῶν —;] Qu. ἄρ' ὡς ἀληθῶς ἐστὶ
ποῦ | ἀπλή τις; Vel ἄρ' ὡς ἀληθῶς ἦν γυνή | ἀπλή τις;

III. 351. (23) τρεῖς ἕδατος] Imo τρεῖς ἕδατος. Et sic (aut τρεῖς
— ἕνα, sc. κνάθους, coll. Alex. III. 487. ἕνα καὶ τέτταρας) Her-
werden.

III. 351. (25) V. 1. διαρραγήτω] Annon διαρραγεῖται? Cf. Alex.
III. 489. V. 2. μὴ Κτησίας μόνος] Imo — μόνον.

III. 352. (27) ἡ μουσική — αἰεὶ τι καινὸν — θηρίον τίπτει]
Cf. Xenarch. III. 621. οἱ μὲν ποιηταὶ ληρός εἰσιν· οὐδὲ ἐν | καινὸν
γὰρ εἰρίσκουσιν, etc. Posidipp. IV. 519. αἰεὶ τι καινὸν εἰς τὸ
φροντίζειν φέρει.

III. 353. (31) V. 1. ἤδη σχεδὸν τι] πλήρη — Herwerden, coll.
Eubul. III. 120. 230.

III. 353. (33) V. 2. οὖν] Malim γοῶν. V. 3. ἐσθίει καθή-
μενος] ἐσθίει ἁμαθήμενος malit Herwerden. .

III. 354. (34) ἀπιστότερος] Cf. Thuc. I. 68.

III. 354. (36) καὶ πῶς γυνή | ὥσπερ θάλαττα νῆσον ἀμφιέν-
νται;] Imo — ὥσπερ θάλατταν νῆσος ἀμφιέννεται;

III. 355. (38) τὴν ἐφίμερον] τήνδ' ἐφίμερον Herwerden.

ARISTOPHON.

- III. 356. (1) *ἡπάτια καὶ νῆστίν τινα*] Cf. Arist. Fr. 421, 2. 4.
- III. 357. (3) V. 3. *** *ζωμὸς καλοῦμαι*] *παρὰ νέων* supplet Grot. (Debeat potius ὑπὸ νέων.) *παρὰ νέοις* Schweigh. *τοῖς νέοις* Bailey, coll. Soph. Oed. R. 8. 1358. Idem mihi in mentem venerat. Qu. ὑπὸ νέων (sine τῶν?), vel *πανταχοῦ* (quod facile post simile *πάλαι* excidere potuit). Cf. Anaxand. III. 177. *λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς; ζωμὸς κατωνόμασται.* Alex. III. 467. *καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι | παράσιτον.* Plaut. Men. I. 1. 1. Capt. I. 1. 1. V. 4. *Ἀργεῖον*] *Ἀνταῖον* Jacobs. Recte, opinor. V. 5. *ἀναβῆραί τι πρὸς*] Qu. *ἀναβῆραί τι δεῖ*; In utraque praecedentium clausularum occurrit δεῖ. V. 6. Qu. *κλίμακ' ἀναβῆραι δὲ Καπανεύς*, vel *κλιμάκιον* (ἄγοντα vel ἔχοντα) *Καπανεύς*. V. 7. *κονδύλους πλάττειν*] *Suspectum πλάττειν.* Qu. *κονδύλοις πλῆττειν* aut *πᾶττειν* (Nub. 1330).
- III. 359. (5) V. 1. *κακὸς κακῶς γένοιθ'* —] *κακὸς κακῶς ὄλοιθ'* — Jacobs. *κακὸς κάμισ' ἀπόλοιθ'* Bailey. (Sic Arist. Lys. 946. *κάμισ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.*) Malim cum Cobeto *κακὸς κακῶς ἀπόλοιθ'* — . Cf. Arist. Lys. 946. *κάμισ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον* (πρῶτος Cobet.) *ἐψήσας μύρον.* Eubul. III. 260. *κακὸς | κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναῖκα δεύτερον | ἔγημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς.* Men. IV. 114. *ἀπόλοιθ' ὅστις ποτὲ | ὁ πρῶτος ἦν γήμας.* V. 5. Cf. Phoenicid. IV. 511. (18) *εἰς προὔπτον ἦλθον ἐμπεσοῦσα δὴ κακόν.*
- III. 359. (6) *πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἔμα*] *πτωχὸν εὐσθενῆ θ' ἔμα* Cobet.
- III. 360. (8) *ἐν ἡμέραις ὀλίγαις*] Malim *ὀλίγαις ἐν ἡμέραις.*
- III. 360. (9) V. 3. *ἀπολαῦσαι — κάμπη*] Cf. Pher. II. 326. *ὥσπερ τε τὰς θραπάνους ὄλην | καμπῶν (κάμπτων vulg.) κατεμέστωσε.* V. 4. *λοῦσθαι ῥύπον*] Imo *λοῦσθαι ῥυπῶν.* Cf. Anaxand. III. 177. *χαίρει τις ἀγμῶν ἢ ῥυπῶν; κοινορτὸς ἀναπέφηρε.* V. 7. *μήθ' ὄραν κοινορτὸς*] Cf. Aristoph. II. 1171. *κοινορτὸν ἐκτυφλοῦντα.* Anaxand. III. 177. V. 8. *κοινορτὸς*] Cf. Dem. p. 560. *Εὐκτῆμων ὁ κοινορτὸς.*
- III. 362. (11) V. 2. *τοὺς — γινομένους libri.* Qu. *τοὺς Πυθαγοριστὰς πενομένους* (vel *φιλοσόφους*) — . V. 8. *ἰχθὺς ἢ κρέας*] Malim *ἰχθὺν ἢ κρέας.* *τοὺς πάλαι ποτέ*] Qu. *τοὺς κακοδαίμονας.* Cf. Arist. Nub. 104. *ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.* Sed cf. Euphron. IV. 486. *τοὺς σοριστὰς τοὺς πάλαι.* Men. IV. 240. *οἱ πάλαι σοφώτατοι.*
- III. 363. (14) V. 3. *ὑπεραφρίζουσαν*] Cf. Eubul. III. 231. V. 5. *ἔλευθέραν ἀφῆκε*] Cf. Aeschin. § 41. *ὑποκηρυξάμενοι τοὺς οἰκέτας ἀφίεσαν ἀπελευθέρους* (ἔλευθέρους Cobet.). Qu. *εἴτ' ἔλευθέραν μ' ἀφῆκε* etc.

III. 364. (15) V. 2. ἐπισκοτεῖ —] Cf. Antiph. III. 148. ἐπισκοτεῖ γὰρ τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν.

III. 364. (16) ῥάφανον, σφάκον, πήγανον Bod. Cf. Alex. III. 437. σφάκον, σίραιον, σέσελι, πήγανον. Qu. σφάκον εὐώδη. Cf. Eupol. II. 426.

EPICRATES.

III. 365. (2) V. 3. (Ἐρμοῦ νόμον, Πανὸς νόμον,) Διὸς νόμον supplet Cobetus. V. 7. Μαλὶν ταυτό. Cf. Arist. Nub. 234. πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα. V. 11. ἤδη τότε] ἤδη τότε (θεῶν) Mein., coll. Soph. Ant. 152. θεῶν ναοῦς. Sed requiritur articulus ante θεῶν. Lege igitur ἤδη τῶν θεῶν. Possis etiam utan δὲ γηράσκοντες ὡς, ἤδη τότε etc. V. 14. καὶ Λαῖς ὀρθῶς γοῦν νομίζου' ἂν τέρας] γοῦν deest in C. Lege καὶ Λαῖς ὀρθῶς ἂν —. V. 15. καὶ νέα] καὶ καλῆ Herwerden. V. 18. Cf. Alex.

III. 490. τὸν γὰρ ὑστατον | τρέχων διάυλον τοῦ βίου ζῆν βούλομαι. V. 20. ῥᾶν ἔστι καὶ πτύσαι] Qu. ῥᾶν ἔστιν ἢ πτύσαι. Idem proponit Herwerden. V. 21. Qu. πανταχόσε τ' ἤδη πιομένη γ' ἐξέρχεται, vel potius ἐξέρχεται τε πιομένη πανταχόσε δή. Prima enim in πιομαι apud Atticos longa est. Cf. e. g. Alex. III. 432.

V. 22. τριώβολον] Cf. Plat. II. 675. Κυβδάσω τριώβολον. Antiph. III. 139. τριωβόλω δὲ πόρην (ἐξελαίνειν δεῖ).

III. 367. (4) Λαμνυθίου] Λακωνθίου conj. Paleius ad Ran. 1302.

III. 369. (6) V. 3. ἄραμον] Cf. incert. apud Etym. M. p. 149, 55. ἦ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀράμων φυχῶν; V. 4. ἔνθα δελφάκιον ἐγὼ κρέα] Fort. ἔνθα δελφάκει' —. V. 5. ὄπωπα] Rarum hoc perfectum in comoedia. Legitur praeterea Arist. Lys. 1159. 1227. πυρὸς ἀκμαῖς ἠνθισμένα] Qu. πυρὸς ἀκμή (ἀκμῆς B.) ἕξανθισμένα. Cf. Philem. IV. 26. οὐδ' ἄνωθεν ἕξανθισμένον (ἕξανθισμένον? de pisce). Arist. Ran. 1352. πτερύγων ἀκμαῖς.

III. 369. (7) V. 1. τελέως δὲ μούπηλθ' ἢ κατάρτος proponit Mein. Fr. Com. IV. 27. Displicet forma Ionica τελέως in senario. Scripserat forsitan τέλος μ' (aut οἶόν μ', aut ὡς εἶ μ', aut καλῶς μ') ὑπήλθεν —. V. 4. ὡς πῶλος ἀδμῆς] Tragico stylo utitur. Hinc producitur prior in ἀδμῆς.

III. 370. (8) V. 3. Cf. Plut. V. Num. p. 69 E. utan ἄρχων πρὸς ὄρισιν ἢ θυσίαις διατρέβη. V. 11. Ἀκαδημίας] Ἀκαδημίας recte Cobet. Cf. ad Alex. III. 394. 421. Arist. Nub. 1002.

V. 12. ἀράτων ἀτόπων] ἄραθ' ὡς ἀτόπων Herwerden, coll. Arist. Lys. 198. 1149. 1080. Quod non necessarium. Cf. Arist. Av. 1188. V. 18. ἄρ' ὠρίσαντο] ἀφωρίσαντο Bailey, coll. v. 38. ἀφορίζεσθαι τίνος ἐστὶ γένους. Recte, opinor. V. 20. ἀνανδεῖς] Ἄννον ἀνανδοί? V. 24. τῶν μειρακίων] Haec ut futile additamentum, repetitum e versu 10, expungi jubet Herwerden.

III. 372. (9) V. 1. κατάβαλλε τανάτια] Lege παραβάλλον (vel παράβαλλε) —. Cf. Arist. Eq. 672. καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλον.

καὶ κλίμα] Cf. Theophr. H. Pl. V. 9. εἰς κλίμιον τεθεισα κλίτη. Fort. καὶ θαιστία (τὰ ἰστία), vel κᾶθ' ἰστία. V. 3. τὴν γρατὴν, τὴν νέαν] Haec velorum quorundam nomina technica fuisse videntur. τοῦ καρχησίου] Cf. Antiph. III. 132. τριήρεις, τραγελάφους, καρχήσια. Cratin. II. 37. V. 5. τοὺς κάλως ἐκλυε] Malim τοὺς κάλως τε λῦε.

CRATINUS JUNIOR.

III. 374. (1) V. 1. ἐνθύμει δέ] ἐνθυμείσθε Mein. ἐνθυμεί δέ Cobet. Qu. ἐνθυμοῦ δέ. τῆς γῆς ὡς γλυκὴ ὕξει] Cf. Theophr. Char. 14. ἡδύ γε τῶν ἄστρον ὕξει. Arist. Pl. 1020. ὕζειν τε τῆς χροῶς ἔφασκεν ἡδύ μου. V. 2. ἐξέρχεται] Malim ἀνέρχεται. εὐωδέστερος] εὐωδέστατος cum Bergkio Cobet. Recte, opinor.

III. 375. (2) ὡς σφοδρῶς Αἰγυπτιαῶδες] Qu. ὡς σφοδρ' ἔστ' —.

III. 375. (4) V. 1. τὸν κάλως εἰδαιμονα] Suspectum κάλως. Fort. μετρίως. V. 2. μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόννοι μέλοι] μάχης δ' ἄλλοισι καὶ πόνου μέλοι recte Pors. μάχης δ' ἄλλοισι καὶ πόνου μέλοι minus probabiliter G. A. Hirschig.

III. 375. (5) Divide sic, ἑμεῖς δ' ἐὰν | ἱππίσκον ἢ τρίμιτον ἔχητε. τρίμιτον] Cf. Lysipp. II. 745. τρίμιτός ἐστι πλεκτός (πίλος conj. Mein.). Cratin. II. 212. πολύμιτος. Sed Cratet. II. 247. ποδεία τριμίτινα. Confer nostrum dimity.

III. 376. (7) V. 3. ταράττειν καὶ κικᾶν] Cf. Arist. Ach. 688. Eq. 221. 692. Pac. 320. 654. Aesch. Prom. 993.

III. 377. (8) ἦν μὴ σοὶ] Qu. καὶ μὴ σοὶ (vel μὴ σοι), vel ἦν μὴ σοι νομίσης. πολλοστῶ δ' ἔτει — οἴκαδ' ἦμων] Cf. Menand. IV. 167. πολλοστῶ χρόνῳ | ὄρω σε.

III. 378. (10) V. 2. οὐκ οἶδ', ἔπονοῶ δ' ὧδ' ἔχειν] Cf. Men. IV. 145. αὐτὸν — οὐδεὶς εἶδε τοῦ (οἶδ' οὐτου?) ποτ' ἐγένετο, | ἀλλ' ἐπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν.

III. 379. (13) ζάψ] I. e. ἡ θάλασσα. Euphorion. Ant. Fr. III. ζάψ δὲ ποτὶ σπιλάδεσσι νεῶν ὀλέτειρα καίνει. Dionys. Iamb. apud Clem. Alex. Strom. V. p. 243 Sylb. πόντον μαινομένον περιστείνει ἀλκῆ ζάψ. κίχθῦδια] Eadem crasis in Archilochi illo apud schol. Av. 1762. αὐτός τε κίχθας αἰχμητὰ δύο.

III. 379. (14) ἡδυπότια δώδεκα] Lege ἡδυπότιδας —. Cf. Epigen. III. 539. ἡδυπότιδας τρεῖς. Ἠδυπότης legitur Anth. Pal. IX. 524. ἡδύποτος Hom. Od. β'. 340. etc.

OPHELIO.

III. 380. (1) καρῖδες — κυρταί] Cf. Cratin. min. III. 379. κυρταί — καρῖδες. Ophel. III. 259. καρῖδας — τῶν κυρῶν.

III. 380. (2) κυρταί δ'] Qu. κυρταί θ'. ὠρχοῦνθ' ἀπερ καρῖδες conj. Mein. Recte, opinor.

III. 381. (4) βιβλίον Πλάτωνος] Cf. Straton. IV. 546. τῶν τοῦ Φιλιππῶ λαμβάνοντα βιβλίων.

III. 382. (1) συγγενῶς τρέχων Πλάτωνι] συγγενοῦ τρέχων Πλάτωνι Cobet.

ALEXIS.

III. 383. (3) V. 1. Recte, opinor, τῇ ξένη et ἡ συνῆν (v. 2) Grotius. V. 2. εἰς τὴν κατάλειψιν ἦγον [ἡλθον?]: ἦν αἰθῶν ἀνὴρ R. Ellis. ἦν αἰθῶν ἀνὴρ] Cf. Eur. Rhés. 122. αἰθῶν ἀνὴρ. ὦ μητερ, ἵκετεύω σε —] Parodia Euripidis Or. 606. V. 6. ἦγεν δύο δραχμάς] δραχμάς δὲ ἦγεν Richter. ad Vesp. 691. Sic Cobetus, κυμβίον δὲ τέτταρας | ἴσως ἑτέρας, ψυκτηρίδιον δὲ δέκ' ὀβολούς, | Φιλιππίδου λεπτότερον, ἀλλὰ ταῦθ' ὄλωσ' | πρὸς ἀλαζονείαν οὐ κακῶς νενοημέν' ἦν. V. 7. Φιλιππίδου λεπτότερον] Cf. Men. IV. 180. Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδειξεί νεκρόν.

III. 384. (4) V. 2. ἀλλ' ἔχαιρε καὶ —] Qu. ἀλλ' ἔχαιρ' αἰεὶ —. σύκων κυλιστὸν στεφάνον] Cf. III. 504. στεφάνῳ κυλιστῶ κοκκμήλων. 478. Antiph. III. 26. Eubul. III. 241.

III. 385. (5) μεστὴν ἀκράτου θηρίκλειον ἔσπασεν] Hausit. Cf. Alex. III. 514. κοτύλας τέτταρας — μεστάς — σπάσαι | ὄξους Δεκελεικοῦ. Men. IV. 136. *τὴν *θηρικλείαν (l. θηρίκλειον) ἔσπασεν. Diph. IV. 381. εἰσιοῦσι δὸς — τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι. Anth. Pal. VII. 329. 2. ἀκρήτου σπασσαμένην κύλικα.

III. 385. (6) ἔπερθύουσαν] ἔπεραρρίζουσαν aut ἔπερζέουσαν, coll. Theophil. III. 627. κύλικα — ἀρρῶ ζέουσαν. Herw., coll. Eubul. III. 231. Adde Aristophont. III. 363. τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα | ἔπεραρρίζουσαν, etc. Antiph. III. 140. βακχίον παλαιγενοῦς ἀρρῶ.

III. 385. (7) V. 1. ἐγὼ οὐκ ἔδωκα G. A. Hirschig. Si quid corrigendum, malim οὐ γὰρ δέδωκ' ἐγώ. Cf. Alex. III. 479. δέδωκα — ἀπέδωκας] Similis lusus est Alex. III. 479. οὐ δεδώκαμεν. A. τί δαί; | B. ἀπεδώκαμεν. Anaxil. III. 342. μὴ σύ γε δῶς, ἀλλ' ἀπόδος.

III. 386. (9) V. 4. οὐ γὰρ ῥάδιον] οὐ γὰρ ὤμιον sine causa G. A. Hirschig. θάνατος μὲν οὖν] Haec alteri interlocutori tribuenda esse jure suspicatur Herwerden, coll. Anaxandr. III. 162. B. ἀνακεχαίτικεν μὲν οὖν. Eupol. II. 457. V. 7. τοῦ — ἐκ κραυπάλης] τὸ — κάρραιτάλους Herw.

III. 387. (11) τοὺς ἀλειτῶνας ὄνου] Cf. III. 477. ἀλείτων (ἀλειτῶν Mein.) ὄνος.

III. 388. (15) V. 3. Ἀργῶν] Cf. Anaxand. III. 168. 183.

III. 389. (16) V. 3. ἀβάκιον, ψῆφρον· λέγε] Qu. ἀβάκιον ψῆφρον φέρε. Cf. Cratin. II. 69. βαλάνων ἄβακα. ἀβάκιον] Cf. Lys. Fr. 28. μετ' ἀβακίου δὲ καὶ τραπεζίου πωλῶν ἑαυτόν. V. 4. ὠμοτάριχος] Cf. Nicostr. III. 278. V. 8. δὲ ὀβολούς] Imo δὲ ὀβολῶ, ut in Arist. Ran. 141. Vesp. 52. 1189. Fr. 145. Cf. ad

Philippid. IV. 469. V. 10. Fort. πολλοῦ γε· λαχάνων δ' οὐκ ἔπραξας οὐδὲ ἔν. V. 11. οὐκ οἶσθας] οὐκ οἶσθ' αὐτὸ γ' vulg. οὐκ οἶσθα P. Qu. ἄρ' οἶσθ' αὐτὸ γ', aut οὐκ οἶσθας. Cf. ad Cratin. II. 80.

V. 17. εἴτ' ἐν ἐπιτέλει] Legendum suspicor εἴτ' ἐπιλαμβάνει. Cf. Hippocr. de intern. affect. II. p. 217. ἔπειτα ἀνήμεν ὁ πόνος καὶ αὐθίς ἐπέλαβεν ὄξυς δι' ὀλίγον.

III. 391. (17) V. 1. τὰς ὄφρυς — ἀνεσπακώτας] Cf. Menand. IV. 242. ἀνασπάσας τις τὰς ὄφρυς etc. IV. 82. Philem. IV. 58. κἀν μέγχι (γε) νεφέων τὴν ὄφρυν (τὰς ὄφρυς?) ἀνασπάσης. et ad Ach. 1069. Similiter τὰς ὄφρυς αἶρειν, ἐπαίρειν, ἀνέλκειν, συνάγειν, etc. V. 10. τὸν ἕτερον] Anglice, one of them. Mox παράτρεχε, pass on. V. 11. τοὺς οὐ δεῖ] τοῦ σοι δεῖ al. τοσοῦδ' Dobr. ad Pl. 361. Mein. τοσοῦ δεῖ melius Coraes.

III. 394. (25) Post v. 1. exciderunt fortasse nonnulla. V. 3. λήρους σοφιστῶν] Fort. λέσχας σοφιστῶν. V. 4. πίνωμεν, ἐμπίνωμεν] Lege πίνωμεν, ἐσθίωμεν. Cf. v. 11. Epicrat. III. 365. τὸ καθ' ἡμέραν ὄρωσα πίνειν κἀσθίειν | μόνον. ἐμπίνωμεν] Cf. Pher. II. 270. τὴν κύλικα δὸς ἐμπιεῖν. Cratin. II. 198. ἐμπικνωκώτες. Differunt inter se πιεῖν et ἐμπιεῖν ut φαγεῖν et ἐμφαγεῖν. Confer ἐντραγεῖν. V. 5. Qu. χαίρειν ἑάσαντες τὸ τὴν ψυχὴν τρέφειν. V. 8. ἀρεταί] ἀρχαί recte, opinor, Jacobs. V. 6. τύρβαζε, Μανῆ] Qu. τράπεζαν αἶρε.

III. 397. (27) V. 7. Qu. τούτων ἐὰν | δείξης τι ἢ φωνὴν τιν' ἢ ψυχὴν ἔχον.

III. 397. (28) V. 1. ἐπινεφεῖ] ἐπινέφει Cobet. V. L. p. 135. Ἐπίνεφεις legitur Arist. Probl. 26, 40. ἐπινέφει] Cf. v. ἐπίνεφεις Arist. Probl. 26, 40. ἐπινέφελος Plat. II. 637. V. 2. ἔπειτα μάλλον μάλλον] Cf. Arist. Ran. 1001. εἶτα μάλλον μάλλον ἄξεις. Eur. Iph. T. 1406. μάλλον δὲ μάλλον πρὸς πέτρας ἦει σάφαρος. Bacch. 1063. ἦγεν ἦγεν εἰς μέλαν πέδον. Arist. Nub. 1288. πλέον πλέον τὰργύριον αἰεὶ γίγνεται. Antiph. III. 6. μεῖζον μεῖζον.

III. 397. (29) V. 1. ἅπαντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκειται] Cf. Com. anon. IV. 689. ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὐρίσκει πόνος. et Terentianum illud (Heaut. IV. 2. 8.), 'Nihil tam difficile quin quaerendo investigari possit.' V. 4. τοσοῦτω τῷ τόπῳ ἀπέχοντες] τοσοῦτον — G. A. Hirschig. τοσοῦτο — Herw. Qu. τοσοῦτον τῷ χρόνῳ —.

III. 400. (35) V. 1. Qu. ὁ δεσπότης γὰρ περὶ λόγους οὐμός ποτε etc.

III. 401. (39) V. 2. Fort. λιθίνης ἐπιθυμίας — ἐγκατέκλεισ' ἑαυτὸν τῷ νεφ. De re cf. Lucian. Amor. c. 13 sq.

III. 402. (41) ὁ ζῶμοτάριχος] Cf. Arist. Fr. 402. τὸν τάριχον τουτονί.

III. 404. (48) V. 1. τὰτεσταλμένον] τοῦπ. (τὸ ἐπ.) requirit G. A. Hirschig. V. 2. προπόσεις πίνετε] Cf. Antiph. III. 44.

πιών τε προλόσεις. Alex. III. 408. τρεῖς φιλοτησίας — προπίνων.

V. 3. λέπεσθε] Cf. Mnesim. III. 569. (v. 18) λέπεται (λείπεται libri) κόρδαξ. Fort. ὀρχείσθε. ματτιάζετε] Formatum ut ὀφραζέω.

III. 405. (49) V. 4. ἀρυβρίσαι] Cf. Men. IV. 182. νῦν ἀρυβρίσον. B. ἦν, ἀρυβρίκα. V. 6. ἀπαρυθέντα] Cf. Herod. IV. 2. δονέουσι τὸ γάλα, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐπιστάμενον ἀπαρύσαντες ἠγεῖνται εἶναι τιμιώτερον, τὸ δ' ἐπιστάμενον ἕσσον τοῦ ἑτέρου. V. 8. καταστῆναι] I. q. καθεστηκὸς γενέσθαι. Arist. Ran. 1003. πνεῦμα λείον καὶ καθεστηκός. Philem. IV. 54. ἐπὰν ὁ νοῦς ἢ μὴ καθεστηκὸς τινι.

III. 407. (55) V. 4. ἔχουσαν ὀπτὸν κάραβον] Lege κάραβον ἔχουσαν ὀπτόν. V. 5. ὄντ' αὐτοῖσι] Lege ὄντα τοῖσι.

III. 408. (57) Qu. τὰς φιλοτησίας αἰεὶ | μεστὰς προπίνων (Mein.) ἴσον ἴσῳ κεκραμένας. Vel τὰς φιλοτησίας ἐγὼ | μεστὰς προπίομαι. — Cf. Theopomp. II. 804. φιλοτησίαν δὲ (τήνδε) σοι προπίομαι. Alex. III. 515. φιλοτησίαν σοι τήνδ' ἐγὼ — κύλικα προπίομαι. Dem. p. 380, 27. συνεστεφανοῦτο — καὶ φιλοτησίας προῦπινεν. Lucian. III. 235. προπινόντων φιλοτησίας.

III. 408. (58) φέρουσα τὸν γλυκῖν] Lege φέρουσ' οἶνον γλυκῖν. προπίνω γ'] Qu. προπίομαι. Cf. III. 515.

III. 409. (61) V. 1. Lege νῦν τέ σοι (pro μοι) | ὁ δεσπότης προῦπεμψέ μ' (pro προῦπεμψεν) etc. V. 4. ἐπιδόσιμον —] Cf. Crobyl. IV. 567. παρ' ἣ τάπιδόσιμ' ἡμῖν ἔστιν.

III. 409. (62) ἰστάσι παγίδας] Cf. Arist. Av. 527. πᾶς τις ἐρ' ἡμῖν ὀρυθειτῆς | ἴστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους, etc.

III. 410. (64) V. 2. γιγνόμενον αἰεὶ] γενόμενον ἤδη G. A. Hirschig. Malim γιγνόμενον ἤδη. V. 4. τὴν αὐτήν] τὸν μέγαν Herw. Qu. τὰς πάσας. Vel μὰ τὸν Δι' οὐχὶ ταῦτό πάσας ἐς μύρον. τὴν αὐτήν (= in the same way) tuetur R. Ellis. V. 5. ἰδίῳ δ' ἐκάστην] Imo ἴδιον δ' ἐκάστην. V. 7. Cf. Arist. Ach. 497. μή μοι φθονήσῃ — | εἰ πτωχὸς ὢν τέτλην' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.

V. 8. ἠλειφόμεν ἔδμενος] Lege ἠλειφόμεν λουσάμενος.

III. 411. (67) πᾶν] Annon πως? Cf. III. 462. αἰεὶ πως — ἐπιπαιζέται. Eubul. III. 228. et ad Arist. Ran. 414.

III. 411. (69) V. 1. αὐτῆς τῆς ἀμῆς] Cf. Arist. Fr. 330. νεαλῆς αὐτήν τὴν ἀμῆν. τρικόντυλον ψυγέα] Cf. Euphron. IV. 489. Scripserat Alexis, ni fallor, ψυγέα τρικόντυλον. Pro πᾶν fort. πως. Cf. Arist. Ran. 414.

III. 412. (74) οὐδὲ ῥόαν γλυκεῖαν ἐκ τῆς δεξιᾶς | δέξαιτ' ἂν αὐτῶν feliciter conjicit Mein.

III. 413. (76) V. 1. Ἀθηναίους] Subaudiendum videtur ἐποιήσαμεθα aut aliquid simile. Cf. Arist. Ach. 145. ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήσαμεθα. V. 2. οὖς — εἶναι] “Pulchri sane versiculi, quos uncinis inclusi! Scripserat Athenaeus οὖς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν ἱππέων ἐν τοῖς Σατύροις ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι. Timoclis

fabula hujus nominis memoratur Athen. VIII. 339 D. Cf. Mein. ad h. 1." (G. A. Hirschig.)

III. 414. (77) V. 3. τῆς νικτὸς οὔτος τοὺς ἀπαντῶντας ποιεῖ | γυμνοὺς ἀπαντας] Cf. Arist. Av. 1490. εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἦρω | τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστη, | γυμνὸς ἦν (1. ἂν) πληγεῖς ὑπ' αὐτοῦ | πάντα (1. γένετο) τὰπιδέξια. V. 4. εἴτ'] δεῖ δ' G. A. Hirschig.

III. 416. (81) Cf. Men. Mon. 724. τὸ πολλὰ τολμᾶν πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ. Eur. Fr. 580.

III. 416. (82) γόγγρον — σωρεντὰ — μέλι] Cf. ad Eubul. III. 228. καὶ πικρὰ Σικελῶν πατανίων σωρεύματα.

III. 416. (83) V. 1. τευθίδες, σπῖναι (al. σπῖναι, πῖναι, πῖν-ναι) —] Qu. τευθίδια, σηπίδια (---υυ, aut σηπίαι) —. Saepe conjunguntur τευθίδες et σηπίαι, τευθίδια et σηπίδια. V. Ehipp. III. 325. Anaxipp. IV. 460. V. 2. Qu. κρεάδι', ἕτερο' ἄλλ' ἄντα, vel — ἄλλ', εἴτα etc. στεατίου μικρὸν παραμίξας] Cf. Arist. Vesp. 877. μέλιτος μικρὸν τῷ θυμίδιῳ παραμίξας. V. 4. περιπάσας ἡδύσμασιν | λεπτοῖσι χλωροῖς] Fort. — τριπτοῖσι (aut κοπτοῖσι) χλωροῖς. Cf. Axionic. III. 531. χλωρῶ τρίμματι βρέξας. ἡδύσμασιν λεπτοῖσι χλωροῖσι] Qu. ἡδύσμασιν κοπτοῖσι χλωροῖς. Cf. Antiph. III. 73. τυρὸς κοπτός.

III. 417. (84) V. 5. ἀνθρώπος recte Mein. ἔλκει, καταντλεῖ] Qu. ἔλκων καταντλεῖ.

III. 419. (89) V. 1. τὸ γένος] ὁ νέος dubitanter G. A. Hirschig. Sed cf. Arist. Av. 108. ποδαπὼ τὸ γένος; V. 2. πάντες] πάντας G. A. Hirschig. V. 3. οὐδεὶς ὄρα] Fort. οὐκ ἔσθ' ὄραν.

III. 420. (91) V. 2. οὐ κερκώπτην] οὔτε — Porson. Mein. Qu. οὐχὶ κερκώπτην. κερκώπτην — τέττιγα] Cf. Arist. II. 961. (Fr. 146.). Epilyc. II. 887. V. 3. οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν' οὐ τραγόν', οὐ τεττίγα libri. — οὔτε τραγόν', οὐ | τέττιγα Porson. οὐ κίτταν, οὐκ ἀηδόν', (οὐ χελιδόνα,) | οὐ τραγόν', οὐ τέττιγα feliciter supplet Cobet. prob. G. A. Hirschig. Aegre enim in hac enumeratione avium μελωδικῶν omitti potuisse a poeta hirundinem loquacem (τὴν κοτίλην χελιδόνα), quam solam nominasse satis fuisset. Recte, ut videtur. Cf. Theophr. Char. VII. οὐδ' εἰ τῶν χελιδόνων δόξειεν εἶναι λαλίστερος. οὔτε τραγόν'] Qu. οὐχὶ τραγόν'. Cf. ad Arist. Av. 979. οὐκ ἔσει οὐ (οὐκ ἔσει;) τραγῶν, οὐδ' (οὐκ;) αἰετός, οὐ δρυκολάπτῃς.

III. 421. (92) ἀμφιτάπητα] Cf. Diph. IV. 400. τὸν ἀμφιτάπητα συστορέσας.

III. 421. (93) V. 5. ἔρρειν φασίν] ἐρρίφασιν optime Dobr. prob. Herwerden.

III. 421. (94) V. 2. ἔχουσα χρυσοῦν οὐ παρεπίτηκτόν τινα conj. Herw.

III. 422. (96) V. 3. Λεγε ἐπειδὴν δ' εὐπροήσωσιν ποτε | ἀναλαβεῖν (vel περιλαβεῖν, vulg. ἀνέλαβον) καινὰς ἐταίρας. V. 4.

ἀνάλαβον] Qu. ἀνάλαβειν deleta virgula post ποτε (Nisi reponendum περιλαβειν), et posita virgula post τέχνης. πρωτοπείρους] Cf. πρωτόπλους. Eur. Andr. 865. πρωτόπλους πλάτα. Theopomp. II. 822. (32). V. 8. διάβαθρον — φορεῖ] Plaut. Aul. III. 5. 39. 'Sedentarii sutores, diabathrarii.' Fest. 'Diabathra genus solearum Graecanicarum.' V. 11. ἐπενέδισ' ἐρραμμέν' αὐτήν] Haec mendosa. V. 13. τιθί' ἐστ' αὐταῖσι τούτων ὦν — recte Dobraeus. V. 14. Qu. ὀρθὸν οὖν προσθεῖσα (ita Clemens) τοῦτο τοῦνδεές (vel τοῦνδέον) τῆς κοιλίας —. Vel ὀρθὰ προσθεῖσ' οὖν τοιαῦτα —. τοῦνδόντον τῆς κοιλίας] Qu. τὸν κύκλον τῆς κοιλίας. V. 15. Lege εἰς τὸ πρόσθεν ἤγαγε. V. 17. κατέπλασε ψιμυθίῳ] Cf. ad Eubul. III. 250. Arist. Eccl. 878. καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ. Fort. κατέπλασε —. Cf. Men. IV. 270. ἀψιμυθίῳ κατέπασας — μέλι. V. 18. παιδέρωπ'] Cf. Athen. XII. 542 D. καὶ παιδέρωτι τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμενος. V. 19. δείκνεται] δείκνυει Clemens. Quod praefendum videtur. V. 26. σέσηρεν] Cf. Theocr. VII. 19. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς —. ibique schol. III. 425. (97) V. 1. ὀρχεῖσθαι μόνον βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδέν] Cf. Dionys. III. 554. ποτήρι' ἢ γραῖς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν, βλέπει. Arist. Av. 19. Pac. 505. V. 3. Pro Ὀψων fort. Ὀρφῶς. Cf. ad III. 443. καὶ Καλλιμέδων μετ' Ὀρφῶς ὁ κάραβος. Confer tamen nomina Κωβίων (Κωβιδός al.) et Κυρηβίων Alex. III. 461. V. 4. Κωβιδός] An Κωβίων, ut in III. 461.?

III. 425. (98) πῆ δὴ μ' ἄγεις; B. διὰ τῶν κύκλων Bentl.
 III. 426. (100) ἐπὸ μάλης] ἐπὸ μέθης Herwerden.
 III. 427. (103) V. 2. σφαῖραν —] Cf. Alex. III. 496. οὔτως ἰταμῶς —] Cf. Alex. III. 496. οὔτω σνεστρόγγυλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ.
 III. 427. (104) φιάλαι, τραγέλαφοι] Cf. Antiph. III. 132. φιάλας — τραγελάφοις.
 III. 428. (105) V. 1. Post κῶμον supplendum videtur ἄφατον. V. 3. σινόντων] Qu. σινιόντων.
 III. 428. (106) V. 6. Malim ἀνθρωπος; (sic). Cf. Aesch. Cho.
 III. 429. (107) δεδείτναμεν] Cf. Eubul. III. 248. Sic δεδειπνάσαι, ἐστάναι, etc.
 III. 429. (108) V. 1. ὄστρεια — φνκί' ἡμφιεσμένα] Ita recte Dind. Cf. Arist. Vesp. 1172. δοδίτην σκόροdon ἡμφιεσμένῳ. Eccl. 1056. ἔμποια — φλύκταιναν ἡμφιεσμένη. 879. κροκωτὸν ἡμφιεσμένη. Th. 840. ἡμφιεσμένην λευκά. 92. φνκί' conj. Mein. Recte. Plurale φνκία legitur Plat. Rep. 611 D. Arist. H. A. VIII. 2. 18. etc. Theocr. VII. 58. Anthol. etc. V. 2. γέροντα] Imo γέροντι. V. 8. φήσας] Qu. φράσας. V. 12. φνκίδας — καρῖδα] Cf. Antiph. III. 72. μαινίς, καρῖς, | τρίγλη, φνκίς. V. 13. φνκην] A φνκῆς, ni fallor, non φνκῆ. V. Arist. H. A. VI. 13. 18. Femina erat φνκίς. V. Arist. l. c. et VIII. 2. 29. κωβιδόν — σπάρον] Cf. Henioch. III. 561. κωβιδός, σπάρον. V. 14. Versus

aliunde interpolatus. *καρῖδα, φύκην*] Corruptum *φύκην*. An *τριγλήν*? Cf. Antiph. III. 72. *καρίς, τριγλή, φνκίς*. Mnesim. III. 569. (v. 38.) *φνκίς — τριγλή*. Ephipp. III. 330. *φνκίς — τριγλή*. V. 15. *κρεάδι' ἄττα*] Cf. Sotad. III. 586. *κωβίδι' ἄττα*. Qu. *κρεάδι' ὄπτα*. V. 18. *οὐκ ὕψεται*] *οὐδ' ἄψεται* Naber. prob. Herw. *Lege οὐδ' ὕψεται*.

III. 432. (110) V. 1. *τὴν μεγάλην δὸς ἐπιχέας*] — *ἐποχέας* Cobet. Qu. *ἐγγέας*. Cf. Diph. IV. 381. *εἰσιοῦσι δὸς — τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι*. *ἐπιχέας φιλίας κνάθους — τέτταρας*] Cf. Sotad. III. 586. *εἰς κνάθος ἐνταῦθ' ὕδατος ἐπιχυνθεῖς πολὺ*. Antiph. III. 45. *ἐπεχεάμην — κνάθος — μυρίου*. V. 2. *μὲν*] Qu. *μοι*. V. 8. *πίομαι*] Fort. *πίομεθα (ῖ)*. Cf. Alex. III. 366.

III. 433. (111) V. 1. *Ἐρμαῖσκον*] Imo *Ἐρμεῖσκον* (*Ἐρμε-ῖσκον*). Cf. ad Arist. Pac. 923. *Ἐρμεῖδιον* (*Ἐρμε-ῖδιον*). Alex. III. 472. *κρεῖσκος*. *τῶν ἀδρῶν τούτων*] Cf. Epigen. III. 538. *τοὺς κανθάροισ ἐκείνοισ τοὺς ἀδρούς*. Nicom. IV. 578. *μάνην κερραμεοῦν ἀδρόν*. V. 2. *καταστρέφοντα*] *Lege κάτω στρέφοντα*. V. 3. *στροματέα*] Cf. Apollod. Gel. IV. 439. *μάχαιρα, λόγχη, στροματεῦς*. Apollod. Car. IV. 440. *τοὺς στροματεῖς ἔλνον*. Antiph. III. 19. *γύλιον*] *Scribendum γυλιόν*. Cf. Arist. Ach. 1047. 1138. Pac. 527. Philem. IV. 12.

III. 433. (113) *στεφάνους — μελιλωτίνους*] Cf. Cratin. II. 73. *τῶ — μελιλώτῳ κᾶρα πικράζομαι*.

III. 434. (114) V. 1. 2. Inverso ordine legunt Dobr. Herw. V. 4. *ἐκ μέσου*] *ἐμμέτρως* tentat Herw. Cf. Plat. Crat. p. 395 E. Qu. *εἰκότως*. *ἐκ μέσου καλούμενον*] Qu. *ἐνδίκως* —. V. 5. *παρασίτους*] *μεγίστους* aut *ζαπλούτους* Dobr. Qu. *λοχαγούς*, aut *τε σεμνοῦς*. V. 6. *ἐποκρινόμενον εὐ τοῖς βίοις*] Qu. — *ἐν τοῖς βίοις*, ut in Nicolai loco IV. 579. (v. 13.). *Infra v. 11. ἐπὶ τῶν βίων*. *ὄφρῆς ἔχον χιλισταλάντους*] Cf. Arist. Ran. 924. *ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν | ὄφρῆς ἔχοντα καὶ λόφους*. Martial. I. 4. 2. *'terrarum dominum pone supercilium.'* V. 7. *χιλισταλάντους τ' ἀνακλίνδον οὐσίας* tentat Herw. V. 10. *τῆς ἐργασίας*] Cf. Pher. II. 288. *τῶν λυχνείων ἡργασία*. V. 14. *ἀρ' γε διδάσκω*] *ἀρ' εὐ σε διδάσκω(?)* Herw. *Magis placeret ἀρ' εὐ διδάσκω*.

III. 434. (116) Qu. *ἡριστηγῶτων | σχεδόν τι ἡμῶν ἕξ (vel ἕξ ἡμῶν) ἀπροκωλίον τινός*.

III. 435. (117) V. 1. *φαιδρὸς δὲ κρατήρ]* *ἀδρὸς δὲ κρατήρ* Herw. *φαιδς — F. W. Schmidt*. V. 2. *ἔστηκε λευκοῦ νέκταρος —*] Qu. *ἔστηκ' ἀγράφου νέκταρος*, aut *ἔστηκε νέκταρος γλυκέος — νέκταρος παλαιγενοῦς*] Cf. Antiph. III. 140. *βακχίου παλαιγενοῦς*. V. 5. *καρτίμοις κισσοῦ κλάδοις*] Cf. Arist. Pac. 1154. *μυρρίνας — τῶν καρπίμων*.

III. 436. (118) V. 4. *λευκοῦς — φαιῶν*] Cf. Antiph. III. 17. *λευκῇ χλανίς, φαιδς χιτωνίσκος καλός*.

III. 436. (121) V. 1. καταφαγεῖν | αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον οὐδ' εἰ γάλα λαγοῦ | εἶχον — κατήσθιον (qu. ἂν ἐδυνάμην). V. 2. οὐδ' εἰ —] Lege οὐδ' ἂν εἰ —. V. 3. κατήσθιον] κατήσθον ἂν Herwerden. Cf. V. 89.

III. 437. (122) V. 2. τοὺς τὰ σῆχ' — ἐν τοῖς ἕρισσις πωλοῦντας] Cf. Arist. Fr. 476, 5. ἕρισσος δ' ἴδοις ἂν κρομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρων. V. 4. τὰ — μοχθηρὰ τῶν σύκων] Cf. Jerem. prophet. XXIV. 2.

III. 437. (123) V. 6. ῥοῦν] Cf. Antiph. III. 78. ῥοῦ. V. 7. γήτειον, σκόροdon] Fort. σκορόδια, γήτειον. Et sic Dobr. V. 8. εἶν' ἀπέδοτο] Qu. εἰρινέ' ἔδωκε. Cf. Athen. III. 175 E.

III. 438. (124) V. 2. Ἀριστονίκου] Qu. Ἀριστοδίκου. V. 7. ἀγαπῶσιν] πωλῶσιν G. A. Hirschig, coll. Athen. VI. p. 225 C.

III. 440. (126) V. 2. τι ὕψον δελφάκειον] τι δελφάκειον ὕψον malit Bailey. V. 8. ἔλξει δι' αὐτῆς νοτίδα] Cf. Arist. Nub. 232. ἡ γῆ βία | ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος. V. 11. ἀπεξήραμμένα recte unus codex. Qu. παρατίθει πάντα (pro γ' αὐτά). V. 16. Cf. Nicostr. III. 284. ὁσμῇ δὲ — ἂνω βადίξε καὶ μέλιτι μειμιγμένους | ἀτμός τις εἰς τὰς ῥίνας. V. 17. ἀλλ' ἂνω μάλ' εἴσι καταφρυγῶν] ἀλλ' ἂνω βαδίξει καταφρυγῶν Cobet., coll. Nicostrati loco laudato. Sed futurum postulatur. Quare legendum ἀλλ' ἂνω βαδιεῖται καταφρυγῶν (βαδιεῖτ' εἰς οὐρανόν?). V. 19. δ λέγεις οὐ λέγεις] Cobetus sic explicat, quod vis dicere non dicis, i. e. quod dicis non significat id quod tu putas. Laudem tu hanc esse opinaris, sed opprobrium in artem est. Quod vix satisfacit. Dixerat fortasse οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις, aut δ λέγεις οὐ ψέγω.

III. 442. (127) χορδαρίου τόμος ἦκεν καὶ περικομμάτιον] Qu. χορδαρίου τόμος ἦκε καὶ | περικομμάτιον. περικομμάτιον conj. Mein. Cf. Athenion. IV. 558. (v. 31) περικομματίω — γλυκεῖ.

III. 442. (128) Qu. οἴνου γεραιοῦ Λεσβίου μέγα σκύφος.

III. 442. (129) Qu. πλατύλογχ' ἀκόντια, ut volebat Tourp. Cf. Arist. II. 1144. τῶν πλατυλόγχων — ἀκοντίων.

III. 443. (130) V. 5. τῷ σιλφίῳ μάστιξον] κατάβρεξον vel διάβρεξον Herw. Qu. πάταξον. Cf. Alex. III. 471. καὶ σιλφίῳ | πικρῷ πατάξας. et Axionic. III. 535. ἔντερ' ἀλὶ καὶ σιλφίῳ σφενδονῶν. Idem suadet Herwerden. V. 6. τρυφῷ τε σάξον —] Cum dativo etiam Lucian. Herm. 65. κεράμιον ψάμμῳ σεσαγμένον. Vulgo genitivum adsciscit verbum σάττειν. ἀλσί τ' ἢδ' ὀριγάνῳ] ἀλσί τ' εἴτ' ὀριγάνῳ Mein. Qu. ἀλσὶν (ἀλσί τ') εἶδ' κωριγάνῳ (εἶδ' ὀριγάνῳ), vel ἀλσί τ' εἴτ' ὀριγάνῳ. Suspectum ἦδὲ, quod in anapaestis locum habere potest, ut in Eup. II. 426. κίτισόν τ' ἦδὲ σφάκον, non item in senariis iambicis. Cf. Antiph. III. 130. ἄλες, ὀριγανον. Men. IV. 322. οὔτε ἄλας, οὔτε ὕξος, οὔτ' ὀριγανον.

III. 443. (131) σείσων] Cf. Axionic. III. 535. κάνθαρος, σείσων, λύχνος.

III. 443. (132) V. 2. Pro γὰρ qu. μοι. V. 9. ὄψαρτυσία] Cf. Plat. II. 672. Φιλοξένου καινή τις ὄψαρτυσία. | B. ἐπίδειξον αὐτήν ἦτις ἔστ'. A. ἔκουε δὴ. Timocl. III. 613. ὄψαρτυτικήν.

V. 11. τοςάντα] τοιαῦτα (i. e. tam gravia) G. A. Hirschig. γὰρ λαβέ] λάμβανε G. A. Hirschig. Recte: cf. Arist. Thesm. 759. τοῦτι λαβέ. V. 14. τῶν μὲν ὑποκριτῶν —] Apte confert Herwerden Cic. Brut. § 145. 'ut eloquentium juris peritissimus Crassus, juris peritorum eloquentissimus Scaevola putaretur.'

III. 446. (137) ζωδάριον] Scribe ζωδάριον, ut κωδάριον. Cf. σπηιδάριον (Philyll. II. 861.), βιβλιδάριον, χρουσιδάριον.

III. 446. (138) V. 6. ἀκτῆς vulg. τὰκ τῆς A. τακτῆς aut τὰ τῆς Mein. Hoc praestat. V. 7. γλιχόμεθα μὲν τὴν μάζαν ἵνα λευκὴ παρῆ] δεχόμεθα — ἂν etc. Kock. Fort. ἐπηγέσαμεν — ἂν etc.

V. 8. ταύτη] Sc. τῆ μάζῃ. Anglice for it. V. 9. τὸ καλὸν δὲ χρώμα] τὸ καλὸν τε χρώμα malit Herw. χρώζομεν] Cf. Antiph. III. 125. (v. 11) κεστρεὺς — χρωσθεῖς. III. 127. Alex. III. 471. οἰραίω χρωματίσας.

III. 448. (139) V. 2. τρύβλιον — πτισάνης ἔωθεν] Cf. Ach. 278. ἔωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρύβλιον. Eq. 905. φημί σοι παρέξειν — μισθοῦ τρύβλιον ῥοφήσαι. V. 4. ἂν δὲ πτισάναν καὶ τρύβλιον] Qu. ἂν δὲ πτισάνας γὰ τρύβλιον. Idem suadet Herwerden. τρύβλιον] Corrigendum suspicor λίστριον (i. e. κοχλιάριον, v. Bekk. Anecd. p. 51). Hesychii Glossa est Λίδριον (f. λίστριον) : τρυβλίον. Vel τρούβλιον (Dorice?). V. 5. Lege εἰάν μὲν τευτλίον, et mox εἰάν δὲ σεῦτλον. Similis locus est Euphron. IV. 489. ἐπὶ δὲ καλέση ψυγέα τὸ ψυκτῆριον, | τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα. τρυβλίον] τρουβλίον conj. Herw.

III. 449. (142) κακῶς ἔχεις, ὦ Στρούθι· ἀκαρῆς ἢ Δία | πεφιλιππίδωσαι corr. Meinekius IV. 600. ubi comici incerti verba afferuntur κατέπεσον ἀκαρῆς τῷ δέει.

III. 450. (143) V. 1. ὄσοι post ἡμεῖς recte supplet G. A. Hirschig, coll. Antiph. III. 148. ὦ δυστυχεῖς ὄσοισι τοῦ κέρδους χάριν etc. Et sic ipse correxeram. V. 4. πάσχομεν] Qu. φάσχομεν. V. 6. μέλι] Cf. Hor. Sat. II. 6. 32. 'Hoc juvat et melli est.' V. 8. ἀδικοῦσαι] ἀδικοῦσι recte G. A. Hirschig. Cf. Arist. Ach. 700. ὅπ' ἀνδρῶν ποτηρῶν σφόδρα διωκόμεθα καὶ πρὸς ἀλισόμεθα. καὶ πρὸς ἐγκαλοῦσ' Dobr. (ap. Bailey) prob. Bailey.

V. 10. οὐδὲ ἐν καλόν] Annon οὐδὲ ἐν καλόν? οὐδὲν ἢ καλόν | ἔρδουσι tentat F. W. Schmidt.

III. 451. (146) V. 2. οὐκ ἀρχιτέκτων] οὐχ ἀρχιτέκτων Herw. V. 6. τὸν ὄψοποιόν —] Cf. Dionys. III. 547. οὐκετι μάγειρος ὄψοποιὸς δ' ἐστὶ πον. ibid. ὄψοποιὸς δ' οὐν μόνον | ἐστὶν ὁ τοιοῦτος. V. 8. ἐσθίειν] Futurum aliquod requiritur ut κραινεῖν. Qu. σκευάσειν. V. 10. Post h. v. versum periisse, cuius initium fuerit ἢ πρότερος ἔλθῃ, suspicatur Herw. V. 11. πάλι] V. 11. πάλι]

Qu. ἄγαν. V. 13. τῆς τέχνης τὴν ἡδονήν] Qu. τὴν τέχνην τῆς ἡδονῆς. V. 15. "A v. 14 incipit novum fragmentum. Perierunt Athenaei interjecta verba." (G. A. Hirschig.) V. 16. ἤδη πυκνοὶ δ' ἄττουσιν Ἡφραίστου κύνες] Qu. ἤδη φύλακες ἄττουσιν etc. Cf. Eubul. III. 242. ῥιπίς δ' ἐγείρει φύλακας Ἡφραίστου κύνες.

III. 453. (149) V. 1. παραθῶσι] παραθῶ σοι bene conj. Mein.

III. 454. (151) V. 3. πλεῖον ἢ τέρπει πολὺ] I. e. πολὺ πλεῖον ἢ τέρπει. Qu. πλεῖον' (aut μᾶλλον) — πολὺ. V. 5. λείπεται — δέδεικται] γίνεται — λέλειπται F. W. Schmidt. V. 6. δέδεικται] δέδεικται (excipit) A. Palmer. Fort. δέρεσθαι, vel λέλειπται, vel μόνον δῆ.

III. 455. (152) V. 2. ἀπελευθέρων] An ἀνελευθέρων? ὀψά-
ρια θηρεύουσί μοι] γὰρ ὀψάρια θηρεῶσί μοι Herwerden. Qu.
— θηρεῶσ' αἰί. V. 3. τριχίδια] Fort. τευθίδια. Cf. Eubul.
III. 258. σηπίδι' ἢ τευθίδια. Ephipp. III. 334. τευθίδια, σηπίδια.
Aut μαινίδια. Cf. Arist. Fr. 242. μαινίδια καὶ σηπίδια. καὶ
σηπίδια] Fort. σηπίδιά τε. Sed cf. ad Arist. Ach. 1078. V. 4.
κεφαλὴν εἰ λάβοι θύννον] κεφαλὴν (γὰρ) εἰ — R. Ellis.

III. 456. (155) V. 4. οἱ τρεῖς μὲν δειπνοῦμεν Mein. Recte,
opinor. V. 11. κῆμος, θέρμος, λάχανον] Qu. κῆμος, θέρμος,
χόνδρος, τυρός. Cf. Ephipp. III. 330. κῆμος, χόνδρος, τυρός.
λάχανον] Qu. λάθυρος. Cf. Anaxand. III. 184. κῆμων, λαθύ-
ρων, etc. V. 12. ἄχρος, λάθυρος] Cf. Anaxandr. III. 184. κῆ-
μων, λαθύρων, ἄχρων, δολίχων. φηγός] Cf. Eup. II. 426. φηγόν,
μισθόν, θύμα, θύμβραν. V. 15. ἰσχάς] ἀλλὰς G. M. Schmidt. de
Dithyr. p. 262. Idem mox Μούσας (Μούσης?) pro σπηῆς.

III. 458. (159) V. 4. τὴν νύμφην λέγεις] τὴν γαμουμένην Her-
werden. V. 5. ἀμγας — καὶ κίχλας] Cf. Telecl. II. 362. κίχλαι
μετ' ἀμγίσκων.

III. 460. (162) V. 5. γέρων γέρων γε δαιμονίως Burges. Mein.
Cf. Eur. Androm. 676. γέρων γέρων εἰ. Qu. τί λέγεις; B. γέρων
γε δαιμονίως. Vel ἔσται γέρων γε (τε) δαιμονίως.

III. 461. (164) V. 2. κήρκας — βολβούς] Cf. III. 513. βολ-
βούς, κτένας, κήρκας. Distingue autem sic, ἄν νῦν φέρων πάρ-
ειμι, κήρκας, κτένας — ἀδρούς; Qui accusativi a φέρων pendent:
valet enim ἄν idem quod ἢ εἰ.

III. 461. (166) V. 2. Κυρηβίων] Qu. καὶ Καράβων. Cf. III. 425.
Κάραβος καὶ Κωβιός.

III. 462. (167) V. 6. σαυτῷ γε χαίρων] αὐτῷ γε χαίρων recte
Dobr. ἔρια] χάρια Herwerden, coll. v. 16 sq. V. 10. ἐπὰν
— παραθήσεις ᾧδὸν ἐπιτετευμημένον] Qu. ἐπὰν — παραθήης ᾧδὸν
τι κατατετευμημένον. V. 11. ἀποταγήνω B. ἀποταγήνω P. ἀπὸ
ταγήνω A. ἀπὸ τηγάνου V. L. ἀποταγήνω Mein. Dind. Recte.
Cf. Sotad. III. 585. ἀπεταγήμισα | ταῖτας ἀπάσας (i. e. καρίδας).

V. 12. τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυνθίου παρατεμίν] Lege τυροῦ

Κενθίου τροφαλίδα χλωροῦ παρατεμίων. Cf. Antiph. III. 73. *τρὸς χλωρὸς, τρὸς ξηρός.* Arist. Vesp. 838. *τροφαλίδα τρῶς Σικελικὴν κατεδήδοκεν.* Ran. 559. *τὸν τρῶν — τὸν χλωρὸν.* V. 13. *χόριον*] *Θρίον* reponendum suspicatur Bergk. V. 17 sq. (*τοὺς σοὺς δὲ*) *κανδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ | βατάνια πᾶσαν (ἀφανεῖς) τὴν ἡδονὴν* explet Dobr. prob. Herwerden.

III. 464. (168) V. 6. *ἔστω*] Fort. *ἔσται.* V. 7. *δμοτέχρων*] I. q. *συντέχρων* (Ran. 763.). Cf. Xenarch. III. 621. Posidipp. IV. 520. Sic *δμόσπορος, δμότοιχος*, etc. V. 9. *ἐγὼ δὲ πρῶτος* (pro *ἐγὼ δ' ἐρῶ*). *τοῖς* (ita codd., non *τοῖσιν*) *γὰρ ἔστιωμένοις* — Cobet., qui locum aliter constituit, parum tamen feliciter. V. 11. *τὸν ἔριφον*] *Lege τιν' ἔριφον.*

III. 465. (169) V. 4. *οὐκ ὄξος — οὐκ ὀρίγανον*] Cf. Men. IV. 322. *οὐτ' ὄξος οὐτ' ὀρίγανον.* Alex. III. 471. *τῆς ὀρίγανου — τὸ τριμμ' — διειμένον ὄξει.* V. 6. *οὐχὶ γήτειον*] *οὐχὶ γήθρον* Mein. Qu. *οὐχὶ πήγανον.* Cf. III. 437. *σράκον, σίραιον, σέσσει, πήγανον, πράσον.* V. 9. *εἶδον*] *Lege ἔνδον.* Cf. Alex. III. 468. *πράγμα δ' ἔστι μοι μέγα | φρέατος ἔνδον.* Hanc correctionem meam indubitabilem habet vir amicus A. Palmer. V. 11. *περιεζωσμένος*] *περιεζωμένος* (Attice) malit Herwerden. Cf. ad Arist. Av. 1147.

III. 467. (172) *σιτόκουρος*] Cf. Men. IV. 139. 196.

III. 467. (173) V. 3. *ἄφρωνος Τήλεφος*] Cf. Amph. III. 313. *ἔκλυεν ὥσπερ Τήλεφος | πρῶτον σιωπῆ.* Arist. Poet. c. 24. *ὥσπερ — ἐν Μυσοῖς δ' ἄφρωνος (Τήλεφος).* Arist. Ran. 911 sq. V. 5. *τὰ Σαμοθράκι' εὔχεται*] Anglice, he offers up the Samothracian form of prayer.

III. 468. (174) V. 2. *πράγμα — φρέατος*] Imo *χρημα — φρέατος.* Cf. Telecl. II. 362. *μέγα χρημα γιγάντων.* Arist. Vesp. 933. *κλέπτον τὸ χρημα τάνδρος.* Lys. 1031. *μέγα — χρημα — ἐμπίδος.* Ach. 837.

III. 468. (177) V. 2. *ἐν τοῖσι μοχθηροῖσιν*] *ἐπὶ τοῖσι* — Herwerden, coll. Xen. Cyr. II. 2. 12. *ὁ μὲν ἀλαζὼν ἔμοιγε δοκεῖ ὄνομα κείσθαι ἐπὶ τοῖς προσποιουμένοις* etc. V. 3. *δοτις*] *ὡς τις* F. W. Schmidt. *χρηστὸς ἦν*] Qu. *χρηστὸς ἐσθ'.* V. 4. *δηλοῦν*] *φαίνειν* F. W. Schmidt.

III. 469. (178) *οὕτω γελᾶσθαι*] *εἰπὼν γελᾶσθαι* F. W. Schmidt. Qu. *γέλοιον εἰπεῖν, vel εἰπὼν γελᾶσθαι.*

III. 470. (181) V. 1. *λογίζεσθαι* probabiliter Mein. V. 6. *διωβόλον τοῦτ' ἐστί*] *Lege διώβολον* — Cf. ad Arist. Pac. 254.

III. 471. (182) V. 1. *τῆς ὀρίγανου*] Cf. Plat. II. 666. *δριμυτάτην ὀρίγανον.* et ad Anaxand. III. 193. V. 3. *τὸ τριμμ'*] Qu. *ἐπὶ τριμμ'.* V. 4. *χρωματίσας*] I. q. *χρώσας.* Cf. Alex. III. 447. *τὸ καλὸν δὲ χρώμα *δενσοποιῶ χρώζομεν.* Antiph. III. 125. *καστρέδς — χρωσθεῖς.* V. 5. *σιλρίῳ πικρῶ πατάξας*] *σιλρίῳ*

πικνῶ καταβρέξας Herw., coll. Kock. p. 367. Cf. 443. τῷ σιληρίῳ μάστιξον (f. πάταξον) εὐ τε καὶ καλῶς. Axionic. III. 535.

III. 471. (183) V. 4. τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμῶν πολλοῖς κύβους] Cf. Ephipp. III. 338. Elmsl. ad Ach. 300. V. 5. σμῆσας] Qu. σμῆξας. Cf. Arist. Nub. 1237. διασμηχθεῖς. Sed σμωμένῃ est Fr. 326 D. V. 6. ἐπὶ τὸ τάγγρον σίζον ἐπεισιῶν φέρω] ἐπὶ τὸ — ἐπισείων φέρω Mein. Qu. ἐπὶ τοῦ ταγγήρου (vel τῷ ταγγήρῳ) σίζον (Angl. hissing hot) εἰσιῶν φέρω.

III. 472. (185) V. 1. ἐναλείφεται τὰς ῥίνας —] Adde Clem. Alex. Paed. II. p. 179. καθὰ καὶ ὁ κωμικὸς φησὶ πον· μύροις ὑπαλείφεται τὰς χεῖρας ὑγιείας μέρος μέγιστον ὀσμὰς ἐγκεφάλου χρηστὰς ποιεῖν. Unde Cobetus, μύροις | ἐπαλείφεται τὰς ῥίνας, ὑγιείας μέρος | μέγιστον ὀσμὰς ἐγκεφάλου χρηστὰς ποιεῖν. Qui monuit lectionem χεῖρας apud Clementem ex scriptura PEINΑΣ ortam esse. V. 2. ὀσμὰς ἐγκεφάλου χρηστὰς] Haec illustrat Porphyrii locus de Abstin. p. 11. εἴτε ὀσφραγνὸν εἴτ' ἐπίχριστον — προσάγει φάρμακον.

III. 473. (188) V. 3. προσεῖτ' ἄν] Cf. Arist. Av. 628. ἀφείμιγ. Dem. p. 582, 25. εἰ δ' οὔτοι — μὴ πρόβουτ' (προεῖντ' recte cod. V. corr.) ἄν.

III. 474. (190) V. 4. ἀττικιστὶ — λαλεῖν] Cf. Antiph. III. 51. ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν. V. 5. ὀνησιφόρον ἦν τοῦτο] Lege ὀνησιφόρον ἄν ἦν τοῦτ'.

III. 474. (192) V. 3. τοῖς Πυθαγορείοις] Cf. III. 483. τῶν Πυθαγορείων.

III. 475. (193) ἔδει δ'] Qu. δήσει δ' (i. e. δεήσει). V. 4. φόρους] φόρους (δεκάτων) R. Ellis.

III. 475. (195) V. 4. φόρους. B. φόρους μόνον; οὐχὶ δεκατεύουσι γὰρ Cobet.

III. 476. (196) V. 1. κρεῖττον ἦν] Cf. Alex. III. 492. ὥστ' ἦν κράτιστον etc. V. 4. οὐχ οἶον] οὐ μόνον (aut οὔτος, οὐ) Herwerden. τὰς ὁδοὺς] Qu. τοῖς ποσίν.

III. 476. (198) V. 2. ἐγρόν] Cf. Crobyl. IV. 566. ἡ τοῦ βίου | ἐγρότης με τοῦ σοῦ τέθαφε τὴν ἀσωτίαν | ἐγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσιν τινες.

III. 477. (199) V. 2. ἀλετῶν ὄνος] Cf. Alex. III. 387. τοὺς ἀλετῶνας ὄνος. V. 3. ὁ Σελεύκου τίγρις] Cf. Philem. IV. 15. ὥσπερ Σέλενος δεῖρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν | ἦν *εἶδομεν ἡμεῖς.

III. 476. (200) ἀσχολομένους] Cf. Alex. III. 503. ἐμοὶ λαλῶν ἡσχολεῖτο. Men. IV. 315.

III. 477. (201) τῶν βαβαὶ βαβαί] I. e. hominum superbia fastuque elatorum. Cf. Diogenian. III. 65. Βαβαὶ Μύξος (Μεγάβυζος Mein.): ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων. οὔτος γὰρ ἱερεὺς τῆς Ἀρτέμιδος ὢν μεγάλαυχος ἦν. Mein. Phil. Exerc. I. 18.

III. 479. (204) V. 5. οὐ δεδώκαμεν] οὐκ ἐδώκαμεν G. A. Hirschig. Cf. Alex. III. 385.

III. 479. (205) V. 2. διδάσκει δ'] Lege διδάσκει θ'. V. 3. ἀπὸ τοῦ σώματος] ἐν τοῦ σώματος Herwerden. V. 4. οὐθ' ἔβριζοιτ' ἂν ἐκὼν] Qu. οὐθ' ἔβριζοι τιν' ἐκὼν. Vel οὐτ' ἂν ἔβριζοιθ' ἐκὼν.

III. 480. (206) V. 3. οἶτω τι —] Cf. Men. IV. 150. οἶτω τι πράγμα' ἔστ' ἐπίπικονον τὸ προσδοκᾶν. Arist. Fr. 520. οἶτω τι τὰ πόρρητα δρᾶν ἔστι μέλει (ἔστι γλυκὸν Cobet.).

III. 480. (207) V. 1. ὅστις διαπλεῖ θάλατταν] Imo ὅστις δὲ πλεῖ —. Et sic G. A. Hirschig. Cobet. Qu. εἰ δέ τις | πλεῖ τὴν θάλατταν. Cf. Philem. IV. 10. οὐ τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν γίγνεται | μόνοισι χειμῶν. Antiph. III. 52. πλεῖς τὴν (πλείστην codd.) θάλατταν σχοινίων πωλούμενων; V. 3. ἐνός τ'] ἐνός γ' recte Mein. V. 4. Qu. οὐκ Ἀττικῶς πως.

III. 480. (208) V. 3. Qu. μέλλον γε (aut μέλλω δὲ) δειπνίζειν τιν' etc. V. 5. παρελθεῖν] Vitiosum habet Herw. V. 6. μεγαλείως δέ] delet Herw. Cf. Antiph. III. 108. ἀψώνηκ' — μεγαλείως. Men. IV. 187. μεγαλεῖον.

III. 483. (214) V. 5. τῶν Πυθαγορείων] τῶν Πυθαγοριστῶν Herw. Sed cf. Alex. III. 474. τοῖς Πυθαγορείοις. V. 8. διεσμηλευμένοι τε φροντίδες] Cf. Arist. Ran. 819. σχινδαλάμων τε παραξόνια σμιλεύματά τ' ἔργων (σμιλεύματ' ἐπὼν τε?). V. 11. τοσαῦτα ταῦτα] Qu. τοιαῦτα τᾶλλα (vel ταῦτα). V. 13. κακοπαθοῦσί που] Qu. κακοπαθοῦσ' αἰεί.

III. 483. (215) V. 16. δι' ἡμέρας — πέμπτῃς] Cf. Arist. Pl. 584. δι' ἔτους πέμπτου. Xen. Rep. Athen. III. 5. Herod. III. 97. διὰ τρίτου ἔτεος.

III. 484. (216) V. 5. ὄνομ' ἐστὶν ἑποκόρισμα] Qu. μόνον — Idem suadet Madvig. ἑποκόρισμα τῆς ἀνθρωπίνης μοίρας] Cf. Amph. III. 302. ἀτιχίας ἀνθρωπίνης παραμύθιον. V. 7. φήσειέ με κρίνειν] φήσειε κρίνειν μ' Bailey Fr. Com. Gr. p. 132. V. 10. ἀποδημίας] ἐπιδημίας Blomf. Gloss. Sept. 206. V. 14 sq. Cf. Alex. III. 518. V. 14. γελάσῃ] φάγη τε G. A. Hirschig., coll. Alex. III. 518. τὸ πλεῖν, τὸ φαγεῖν, τὸ τῆς Ἀφροδίτης τυγχάνειν. V. 16. Qu. καὶ τίχη 'ξ (γ' vulg.) ἐράνου τινὸς | πανηγυρίας.

III. 485. (217) V. 3. ἂν οἴνου μόνον | ὀσμὴν ἴδωσιν] — ὀσμὴν πῖωσιν Herw. Qu. — ἕρχην ἴδωσιν. Cf. Arist. Vesp. 676. Fr. 367. ἕρχας οἴνου. Pac. 702. οὐ γὰρ ἐξηρέσχετο | ἴδων πῖθον καταγνόμενον οἴνου πλέων. Sed Philem. IV. 38. σιτάρια μικρὰ προσφέρων οἴνου θ' ὅσον | ὀσμὴν. Cf. Aesch. Prom. 115. τίς ὄδμᾶ προσέπτα μ' ἀφεγγής; V. 5. φαίης ἂν] Qu. φαίης γ' ἂν. Et sic Mein. V. 8. ἢ τὸν παραμασύντην ἴδω τὸν ἀνόσιον] καὶ τὸν παραμασύντην G. A. Hirschig. Qu. τὸν παραμασύντην (παραμασήτην?) εἰσίδω τὸν ἀνόσιον. I. q. παράσιτον. Forma παραμασύντης legitur Alex.

Tarent. 4, 8. παραμασίτην] Qu. παραμασήτην (i. e. παράσιτον). Cf. Alex. III. 492. ὁ Μοσχίων | ὁ παραμασήτης ἐν βροτοῖς ἀδύμενος. Timocl. III. 597. Ephipp. III. 328. παραμασίοντας (παραμασήτας?) τινὰς παραβόσκομεν. V. 10. ἤθιστ' ἐν ἀναπήξαιμ' ἐν ἐπὶ ξύλου G. A. Hirschig.

III. 487. (221) V. 1. οἶνος] Qu. ἦνος. V. 2. πολὶν] Fort. ἀπλοῦν (i. e. ἄκρατον). βέλτιον ἓνα καὶ τέτταρας. A. ἰδαρή λέγεις] Annon ἐν καὶ τρία? Cf. Ephipp. III. 329. οἶνον πίοις ἐν ἀσφαλέστερον πολὺν | ἰδαρή. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα. ἓνα καὶ τέτταρας] Sc. κιάθους. Sed legerim ἐν καὶ τέτταρα. Cf. Ephipp. III. 329. οἶνον πίοις ἐν ἀσφαλέστερον πολὺν | ἰδαρή. B. μὰ τὴν γῆν, ἀλλὰ τρία καὶ τέτταρα. Arist. Eq. 1187. κεκραμένον τρία καὶ δύο. V. 4. Malim λέγε τι καὶ — διατριβὴν γε — | λέγε τι καλὸν σὺ διατριβὴν τε — Herwerden.

III. 488. (224) βαυβαλίσαι] Qu. βαυκαλίσαι. Cf. ad Com. anon. IV. 652.

III. 488. (225) V. 2. ἰδαρή] Sub. οἶνον. ἴσον ἴσῳ μικροῦ] Prope. Nisi corrigendum — μίγνῃ (μίξον, aut potius κέρασον). V. 3. τρυφή] Fort. πάτρα aut γένει. V. 4. ὅμοιον] Perinde est. All one vertit Dobraeus Adv. II. 326., coll. Ag. 1375.

III. 489. (226) V. 1. μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἄθηναν] Eadem verba Men. IV. 189.

III. 489. (227) V. 2. ἔγχεον αὐτῷ Διὸς γε] ἔγχεον — ἐτι Cobet. Qu. ἔγχεον — σί. Idem suadet Dobraeus.

III. 490. (229) ζῆν] Scil. ἐρᾶν. Cf. Fragm. prox. v. 1. τίς οὐχὶ φήσει τοὺς ἐρᾶντας ζῆν μόνους; V. 2. Cf. Epicrat. III. 366 (18). ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει.

III. 490. (230) V. 2. εἰ δεῖ γε Dobr. Mein. Qu. οὐς δεῖ γε (οὐς δεῖ τὸ πρῶτον L.). Sed οὐς γε δεῖ, ni fallor, potius dicendum fuisset. V. 3. δυναμένους] Sc. εἶναι, i. q. δυνατοὺς. V. 5. Qu. εὐπόρους | ἐν τοῖς ἀπόροις, βλέποντας ὄξυν τᾶν (aut κᾶν) σκότῳ. Vel εὐπύρους | ἐν τοῖς ἀπύροις, βλέποντας (θάλλοντας?), ἀθλιωτάτους (vel βλέποντας ** μόνον). V. 6. ἀθλιωτάτους] αἰμυλωτάτους Herw. ἀνδρικωτάτους aut ἀνδρικώτατα R. Ellis. Qu. βλέποντας ὄξυν, -υ-.

III. 490. (231) V. 3. ὡς ἀνίκητοί τε βοᾶν ἔστε καὶ πονεῖν μόνον conj. Mein. Qu. ὡς ἀνίκητοί τε φραγεῖν ἔστε καὶ πιεῖν μόνον. Cum hoc fragmento confer simile Eubuli III. 208. πονεῖν] πίνειν Casaub. prob. G. A. Hirschig. Cf. ad Eubul. III. 208.

III. 492. (234) V. 1. Alexidis versum hunc fuisse censet Herwerden, ἐνθροπος εἶναι μοι Κυρηναῖος δοκεῖ, aut ἐνθρωπε, Κυρηναῖος εἶναι μοι δοκεῖς. Cf. Eust. ad Hom. p. 1148, 32. Ἀλεξίς ἐν τῷ (Τυνδάρεω?), Ἄνθρωπος etc. V. 2. ἐν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον] Lege ἐν τις τιν' ἐπὶ δεῖπνον. Dicebant enim ἐπὶ δεῖπνον, non ἐπὶ τὸ δεῖπνον. Cf. Arist. Av. 899. καλεῖν δὲ μάκρας, ἓνα τινὰ μόνον, εἴπερ ἱκανὸν ἔξει' ὄψον.

III. 493. (235) V. 6. ὦ γύναι, μ' αἰνίγμασιν] Qu. ὦ τάλαιν', αἰνίγμασιν. Vel αἰνίγμασιν γ' αἰεὶ σὺ χαίρεις, ὦ γύναι. V. 8. παῖς] Qu. δητ'. τοσαύτην — ἔσται φύσιν] τοιαύτην — ἔστιν φύσιν Herw. τοιαύτην jam G. A. Hirschig.

III. 494. (236) V. 4. ἄπερ ἔθνη] Lege ἂ παρέθνη'. Et sic Mein. prob. G. A. Hirschig, coll. Alex. III. 501. ὃς τοῖς τετραδισταῖς μὲν παρέθνηεν ἐσθίειν — στέμφυλα. Ἰδεῖν lepide hic positum pro ἐσθίειν.

III. 494. (237) V. 2. ἐπιδειπνεῖ] Malim ἐπεδείπνει. Et sic Cobet. Qu. ἐπήσθιεν. Pro τῶν πράσιων qu. τῷ πράσῳ.

III. 494. (239) V. 2. τέτταρα χυτρίδι' ἀράτου] Imo τέτταρα χοιδάρι' —. Cf. Baton. IV. 500. Λεσβίου χυτρίδε (l. χοιδάρια) λαμβάνειν δύο. V. 5. Qu. καὶ τῆς ὁμοιοῦς δύο, τί νῦν δὴ (vel ννὶ) κωμάσω etc. Vel — δι' ἔτι, ννὶ κωμάσω etc.

III. 495. (240) V. 6. ἄρρη, πάλιν] Qu. ἄρρη πάν. V. 8. συννηγγμένος codd. συμμειγμένος feliciter Herwerden, coll. Plat. Tim. p. 76 D. συμμικθὲν ἐκ τριῶν etc. V. 11. ἡ δ' ἄνοια μανίας] ἡ δ' ἄνοια παιδὸς Herw. Fortasse recte. V. 13. ἀδάμαντος] Ἄτλαντος Mein. prob. Herw. Qu. ἀθλοῦντος aut ἀσκοῦντος. ἡ φιλοτιμία δὲ δαίμονος] Qu. — δ' εὐδαίμονος. V. 15. ἔχει] Lege ἐστίν.

V. 16. ἐγγὺς τ' εἰμί που τοῦ πράγματος (σχήματος, χρήματος) Dobr.

III. 496. (241) V. 3. Cf. Alex. III. 427. Διόδωρος οὐλίτριπτος ἐν ἔτεσιν δύο | σφαῖραν ἀπέδειξε τὴν πατρῶαν οὐσίαν' | οὕτως ἰταμάς ἅπαντα κατεμασῆσατο. Fort. συνεστρογγύλισεν. Cf. Nicomach. IV. 587. οὐσίδιον — οὕτω συνεστρογγύλισα κάξεκόκμισα.

III. 497. (242) V. 2. εἰς τοῦνον καταγιζοντα] Cf. Antiph. III. 118. ἐμβαλὼν εἰς τοῦνον. Diph. IV. 395. ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον. V. 3. καταγιζοντα δις τῆς ἡμέρας Ko. prob. Herw. Qu. καταγιζονθ' ὄλην τὴν ἡμέραν. V. 5. μάχιμος] λίχνος injuria Herw. Redde Anglice, for, though he is useful to the state, he is pugnacious.

III. 498. (245) V. 1. ἀρτέον τράπεζαν] Qu. τὴν τράπεζαν ἀρτέον, | ἔδωρ ἀπονίσασθαι δοτέον. Sed cf. Alex. III. 502. κατὰ χειρὸς ἐδόθη, τὴν τράπεζαν ἦκ' ἔχων. Vel ἀρτέα | τράπεζ', ἀπονίσασθαι etc. ἀρτέον τράπεζαν] Cf. Eubul. III. 258. ἤρητο τράπεζα. V. 3. στέφανος, μύρον, σπονδή] Cf. Men. IV. 147. μύρα, στεφάνους ἐτοίμασον, σπονδὰς ποιεῖ. ἐσχαρίς] Cf. Arist. Fr. 435.

III. 499. (248) V. 1. Ἀφροδίσι' ἦγε] Fort. Ἀφροδίσι' ἄγει γάρ. V. 3. ταῖς — ἡμῶν] Haec Athenaei esse verba paucis mutatis et additis in sanarios reducta arbitratur G. A. Hirschig. V. 4. νόμος τε] μεθ' ἡμῶν Herwerden, si quidem revera Alexidis non Athenaei haec verba sint.

III. 500. (250) V. 1. εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι —] Cf. Clearch. IV. 563. εἰ τοῖς μεθύσκομένοις ἐκάστης ἡμέρας | ἀλγεῖν συνέβαινε

τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν | τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἷς ἔτινεν ἄν.

V. 2. παρεγίνεθ' recte A. recepit Mein. V. 3. προσίετο πλείον] *Legē προσίετ' ἄν πλείν, vel προσίετο πλείω* —. *Illud probabilius.* Cf. Nicostr. III. 288. εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν | ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες | ἐλέγοντ' ἄν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολὺ. Duo optativi sunt Alex. III. 479. εἴ τις ἀφέλοι τοῦτ' — οὐκ ἄν ἀδικοῖτ' οὐδὲν οὐδεῖς. V. 5. τοὺς ἀκράτους πίνομεν] τὰς ἀκράτους Mein Ipse malim τὰς ἀκράτου (sc. κύλικας), sc. οἴνου.

III. 501. (252) V. 6. εἰς ἐστίασιν] Cf. Men. IV. 179. κληθεῖς ποτε | εἰς ἐστίασιν. Alex. III. 474. ἡ δ' ἐστίασις.

III. 501. (253) V. 1. τοῖς τετραδισταῖς] *Formatum a τετραδίξειν, hoc autem a τετράς.* Men. IV. 162. ἵνα τῇ τετράδι δεινῆ παρ' ἑτέροις. Confer v. ταγηρισταί.

III. 502. (256) V. 2. κατὰ χειρὸς ἐδόθη —] Cf. Vesp. 1216. ἕδωκ' κατὰ χειρὸς τὰς τραπέζας εἰσφέρειν. V. 12. ἡσχολεῖτο, πᾶς δ' ἀγῶν] ἡσχολεῖθ', ὁ πᾶς δ' ἀγῶν Herwerden.

III. 503. (257) V. 1. ἐνυπνίῳ γ' ὥσμην ἐορακέναι Blomf. Gl. Prom. 1018. Ipse malim ἐν ἕπνῳ γ' —. V. 5. στεφάνῳ κυλιστῶ κοκκαμήλων] Cf. III. 384. σίμων κυλιστὸν στέφανον.

III. 504. (258) V. 9. μεμονθυλευμένον] Ἴμο κεκονθυλευμένον.

III. 505. (259) V. 5. κωγαλίξει] Cf. Eubul. III. 211. et ad Arar. III. 274.

III. 505. (261) V. 4. ὑποβρέχει] *Sec. pers. pass.* Cf. Eubul. III. 263. βεβρεγμένος ἦμω. V. 5. κωγαλίξεις recte conj. Mein. Cf. Eubul. III. 211. κωγαλίσται σεμνὸς ἀλλάντος τόμος. V. 9. ἐγγράφων Casaubon. Mein. Madvig. Adv. III. 52 n. ἐγγράφω B. C. D. quod recipiendum videtur. Sed locus obscurior est.

III. 506. (262) V. 4. μηδεὶς γὰρ ἡμᾶς] *μηδεὶς ἡμᾶς Athen. μηδὲν γὰρ ἡμᾶς Suid. μηδὲν τις ἡμᾶς Kuster. μηδεὶς παρ' ἡμῶν G. A. Hirschig. Ipse corrigo μηδεὶς ποθ' ἡμᾶς, Anglice, where neither does any one exact any toll from us, etc.* Cf. Antiph. III. 122. εἰσπράζεται γὰρ μισθὸν (sub. ἐκείνους) — παρ' οἷς εἰδέπνει προῖκα. V. 5. ἑτέρων] ἑτέρῳ recte Dobraeus.

III. 507. (263) V. 1. ἐπιφανῶς] *πολυτελῶς requirit G. A. Hirschig, coll. Ephipp. III. 334. Eubul. III. 258. Adde Diphil. IV. 389. ἐὰν δὲ μηδ' οὐτιοῦν ἔχων ζῆ πολυτελῶς. Antiph. III. 45. ἐστὶν πολυτελής τῷ βίῳ τις. V. 3. ὁ γὰρ (θεὸς) δεδωκῶς Hermann. ὁ γὰρ θεὸς ὁ δεδωκῶς Cobet. Qu. ὁ θεὸς γὰρ οἷς δέδωκε τὰγαθά.*

V. 4. τῶν μὲν ὦν aut τὸν μὲν ὦν codd. τούτους μὲν ὦν (om. τινά?) G. A. Hirschig. δεῖν ὦν πεποίηκεν (sec. Mein. IV. 680) aut ὦν εὐ πεποίηκεν Herwerden. ὦν εὐ πεποίηκεν Dobr. F. W. Schmidt. Recte, opinor. οἴεται] ἀξιοῖ Herwerden. Fort. προσδοκᾷ. V. 5. ἔχειν] ἦκειν F. W. Schmidt. Qu. ἔσεσθ'. V. 6. πρᾶττειν μετρίως] Cf. Arist. Pac. 1255. ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.

V. 7. ἀνελευθέρος] Latere εὐτελῶς suspicatur G. A. Hirschig, quamvis locum non expediens. V. 8. πάλαι] πάλιν Mein. IV. 680.

III. 507. (264) V. 1. Lege μὴ ἔρασι μὲν (vel μὴ ἔρας ἰὼν) μετὰ τῶν κακῶν. Exciderat μὲν propter vicinum simile μετά. Cf. ad Arist. Lys. 1037. V. 8. εὐχερής] Qu. εὐτελής.

III. 508. (265) V. 1. πιττοκοπούμενον] Cf. anon. IV. 611. κινάιδους — καὶ πεπιττοκοπημένους. V. 2. ὄρῳ] Qu. ὄρῳ, quum mox sequatur μοι φαίνεται. τούτων ἔχει τι θάτερον] τούτου — A. δοῖν τούτων [quidni τούτων?] ἔχειν δεῖ θάτερον Cobet. Qu. δοῖν οἶτος δοκεῖ μοι θάτερον. V. 3. ἢ γὰρ στρατεύειν — ἢ μαστροπεύειν — Jacobs. ἦτοι γὰρ ἔταιρεῖν — Herwerden, coll. Phoenicid. IV. 511.

III. 509. (266) V. 2. ποθοῦντ'] ποιοῦντ' recte conj. Mein.

III. 510. (267) V. 3. ὅτα συνεθλασμένον] Cf. Theocr. XXII. 45. σκληραῖσι τεθλαγμένους ὅτα πνυμαῖς. et ad Arist. Fr. 65. (72 D.)

V. 4. ἔχον κύκλω τε] ἔχον κυκλωτὰ Both. Fort. ἔχον κύκλω τὰ —. V. 5. οὐκ ἄλλου μὲν οὖν] Distingue sic, οὐκ ἄλλου μὲν οὖν.

III. 511. (268) V. 1. ὡς ἔστι] ὄση 'στί G. A. Hirschig, coll. Stob. Flor. XX. 19.

III. 513. (273) V. 2. βολβούς — κήρυκας] Cf. III. 461. κήρυκας, κτένας, βολβούς. ἀροκώλια, | τσαῦτα] ἀροκώλια | τοιαῦτα Mein. Herw. Correxerim ἀροκώλια | ἕια. V. 3. ἂν τίς εὔροι] τίς ἂν ἀνέυροι Herw. Ipse malim τούτων ἂν τις εὔροι. V. 4. ἐρῶν γ' conj. Mein. Recte.

III. 514. (275) V. 3. ὄξους Δεκελικοῦ BCD. ὄξους Δεκελικοῦ recte VL. Confer v. ὄρεικός.

III. 514. (276) V. 1. οὐ μεθύω τὴν φρόνησιν] οὐ μεθύω — Herw ἄλλὰ τὸ τοιοῦτον μόνον] ἀλλ' ἐπὶ τοσοῦτον μόνον Herw.

III. 515. (277) V. 3. ῥάφανον] Cf. Amph. III. 317.

III. 515. (279) φιλοτησίαν — κέλικα προπίομαι] Cf. ad Alex. III. 408. Theopomp. II. 804. φιλοτησίαν δὲ (τήνδε) σοι προπίομαι. Dem. p. 380, 27. φιλοτησίας προῦπινε. Lucian. III. 235. προπιόντων φιλοτησίας.

III. 518. (286) V. 3. In Sardanapalli epitaphio (v. schol. Av. 1021.) inscriptum erat, Ἔσθιε, πῖνε, ὄγεγε, ὡς τὰλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. Cf. Alex. III. 394. 395. Epicrat. III. 365.

III. 519. (289) V. 1. νοῦν τ' ἔχων τολμᾷ ποτε] Qu. νοῦν ἔχων τε κλήσεται. V. 2. διαπραξάμενος ἡδίων βίον] διαπραξόμενος ἡσυχον βίον F. W. Schmidt. διαλλαξάμενος ἡδίω (ἡδιστον) βίον solerter Herwerden Madvig. V. 5. τοὺς μὲν οὖν Bailey. V. 7. κύριον] Qu. κυρίω. Cf. ad Baton. IV. 500.

III. 520. (290) V. 4. ὕθεν ὁ πρῶτος] ὕθενπερ οἶτος R. Ellis.

III. 521. (294) V. 2. Melius aberit εισορᾶν.

III. 521. (295) Qu. οὔτ' ἄλλο — οὕτως ὡς γυνή.

- III. 522. (304) οὐλόκομος] Cf. Pher. II. 355. οὐλοκέφαλος.
 III. 524. (317) τὸ παναρμόνιον τὸ καινὸν ἐντείνων, τέκνον
 corrigit G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 260. ἐντείνων] Qu. ἐντει-
 ναι. Cf. Arist. Nub. 968.
 III. 526. (327) Ita Cobetus, Ἀπειλοῦμαι ἀντὶ τοῦ ἀπειλῶ.
 Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ. Ἀλεξίς· διηπειλεῖτό μοι.

ANTIDOTUS.

- III. 528. (2) V. 2. λαβεῖν τὸ χλαμύδιον] Cf. ad Philem. IV. 12.
 ἐγὼ γὰρ ὡς τὴν χλαμύδα κατεθέμην ποτὲ | καὶ τὸν πέτασον. χλα-
 μύδιον] Cf. Men. IV. 200. λιτόν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδ'
 ἕνα. V. 4. τέχνιον] Cf. Diph. IV. 415. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τεχνίον
 ἐξωλέστερον | τοῦ πορνοβοσκοῦ.
 III. 529. (3) V. 1. ἐσχαρίτας] Cf. Crobyl. IV. 565. τῶν ἐσχα-
 ριτῶν, τῶν καθαρῶν. Cf. ad Arist. Pl. 765.

AXIONICUS.

- III. 530. (1) V. 4. ἀποτιμπασισχάς] περὶ τύμπαν' Ἰσχὰς Her-
 werden, coll. Iph. T. 1237. Φοῖβον — ἐν κιδάρῃ σοφόν.
 III. 532. (3) V. 9. τῆς ἀγρίας ἄλμυς] τοῖς Θασίας ἄλμυς Ko.
 ἢ πᾶν Θασίας ἄλμυς Herw. ἄλμυς πάσμασι] An πάσμασι
 ἄλμυς? V. 11. περὶ παμφλέκτω] Cf. Soph. El. 1139. παμφλέκτον
 πυρός. Ant. 1006. V. 15. σὺ μὲν ἀμφὶ σῆκα καὶ τάριχ' ἀγάλλει]
 Qu. — καὶ τάριχ' ἀναπτεροῖ (aut καὶ τάριχος εἰς αἰί). De forma
 τάριχον (τάριχος al.) cf. Anaxandr. III. 193. Philippid. IV. 469.
 III. 534. (6) V. 3. κονδύλων] κονδυλίων libri. Latet, ni fal-
 lor, aliud quid, fort. κακκαβῶν.
 III. 535. (7) V. 3. οἴονται ἄνω ἔντερ'] οἴνω διαίνων, ἔντερ'
 Emper. Mein. Fort. οἴων τε μιν γνῆς ἔντερ'. Vel ὀπτῶ 'ν ταγήνη
 τᾶντερ'.
 III. 535. (8) V. 2. σείσων] Cf. Alex. III. 443. σείσων — κἀ-
 μων μεστός.

EPIGENES.

- III. 538. (4) V. 1. κεραιμένοισι — κανθάρους] Cf. Phryn.
 II. 586. κεραιμένων — κανθάρους. V. 4. πιόμενοι] Qu. πιομένοις.
 III. 539. (5) V. 2. εἰσοίσεις] εἴτ' οἴσεις conj. Mein. V. 3.
 ψυκῆρα, κιάθον, κυμβία, ἔντᾳ τέτταρα. Cf. Dionys. III. 554.
 γύναι (κῦαθοι?), — κυμβίον, σκίφοι, ἔντᾳ. Hipparch. IV. 431.
 ψυκῆρα καὶ κυμβίον. V. 4. ἡδυνποτίδας] Praestat, ni fallor,
 scribi ἡδυνποτίδας. Cf. ad Cratin. jun. III. 379.
 III. 539. (6) V. 2. ὀλκεία] Cf. Men. IV. 91. χαλκοῦν μέγα |
 ὀλκείον. Philem. IV. 8. ὀλκείον — πυρῶν τι μεστόν.
 III. 540. (7) τούτους δ' ἐμ'] τούτους δέ μ' recte Mein.

DROMO.

III. 541. (1) V. 5. οὕτως ἐρυθριᾶ —] Versum ineptum eji-
ciendum censet Herw.

III. 541. (2) V. 1. ἐπεὶ δὲ θάττον] Malim ἐπεὶ τάχιστα δ'.
V. 2. περιεῖλε] ἀφείλε Herw.

DIODORUS.

III. 543. (1) V. 1. πίνῃ Dobr. πῖνῃ Herwerden. V. 2. Qu.
ἀεὶ καθ' ἕκαστον ἐνδελεχῶς ποτήριον. V. 3. πίνει τὸ λοιπὸν,
τοὺς λογισμοὺς δ' ἐξεμεῖ Dobr. πίνων τὸ λοιπὸν τοὺς λογισμοὺς
ἐξεμεῖ Herwerden. Qu. πίνει τὸν οἶνον, τὸν δὲ νοῦν ἔμ' ἐξεμεῖ.
Cf. Alex. III. 459. οἶνον πολλὸν — πίνεις — κοῦν ἐξεμεῖς;

III. 544. (2) V. 2. τοῦτο καὶ νεμομισμένον] τοῦτ' ἀεὶ νεν.
G. A. Hirschig. V. 6. ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως.
Men. IV. 230. οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως. V. 11.
συγκατακλιθεῖς] συγκατακλινεῖς Herw. Cobet. Cf. Arist. Ach. 981.

V. 12. ἐντραγῶν, πιῶν] Cf. Pher. II. 280. σὺ δὲ τράπεζαν εἰσ-
φερε | καὶ κύλικα ἀντραγεῖν, ἢ ἴδιον πῖω. V. 13. καταβαλὼν
συμβολάς] Cf. Antiph. III. 12. κατατιθῆ τὰς συμβολάς. Dromon.
III. 541. οὕτως ἐρυθριᾶ συμβολὰς οὐ κατατιθεῖς. Timocl. III. 595.
οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί, etc. Men. IV. 265. μικρὰς τίθημι
συμβολάς. V. 18. τὸν συμπίτην] Qu. τοὺς συμπίτας αὐτ τοῖς
συμπόταις. V. 19. πάντων (δ') ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων
πάλιν (pro πιῶν) Cobet. V. 27. κατέλεγεν] Cf. Athen. p. 235 C.
μνημονεύων τῶν καταλεγόμενων τῷ Ἡρακλεῖ παρασίτων. Eubul.
III. 209. τοῦτον καταλεπτέ' ἐστὶν ἐς τοὺς κόλλοπας. V. 29. τοὺς
ἐκ δυναστῶν (δυναστῶν cod. Ven. δὲ' ἀστῶν recte Cobet.) γεγονότας.
Cf. Diph. IV. 385. V. 30. καλῶς βεβιωκότας] καλῶς βεβηκότας
recte F. W. Schmidt. Cf. ad Nicom. IV. 587. ἐργῶδες ἐστὶν ἐν
βίῳ βεβιωκότα (εὖ βίον βεβηκότα recte Mein. V. 117.) etc. V. 35.
οἷς ἐπειδὴ προσεργόι] οἷς ἐπεὶ τις προσεργόι Herw. Recte.
Cf. Arist. Ran. 1074. προσπαρδεῖν — τῷ θαλάματι. Theophr.
Char. 19. καὶ ἔμα πίνων (πιῶν vulg.) προσεργγάνειν. Cf. etiam
Arist. Ran. 923. ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε. Xen. Cyr. I. 6. 40. ἐπεὶ
εἶρεθείη. V. 36. σίλουρον] Cf. Diph. IV. 381. V. 39. τοῦτω
προσάγων τὴν ῥῖν' ἐδείτ' αὐτοῦ φράσαι etc. V. 40. λαμβάνεις]
λαμβάνει Mein. Recte.

DIONYSIUS.

III. 547. (1) V. 2. εἰσήνεγα] Forma minus Attica. Legitur
etiam Demetr. IV. 539. et εἰσενέγκας ibid.

III. 547. (2) V. 9. ὀψοποιός] Cf. Alex. III. 452. τὸν ὀψο-
ποιὸν σκεύασαι χρηστῶς μόνον | δεῖ τοῦψον. V. 10. οὐ ταῦτό
δ' ἐστὶ τοῦτο] Cf. Arist. Ran. 1174. τοῦθ' ἕτερον αὐ δὲς λέγει —

ταῦτόν ὄν σαφέστατα. 1178. 1161. V. 11. καὶ γὰρ στρατηγός — Casaub. (ὡς γὰρ) στρατηγός — Madvig. V. 13. διαβλέψαι τί πον] διαβλέψαι, τί; ποῦ; Madvig. Qu. διαβλέψαι μόνος. V. 14. ἡγεμῶν δὲ θάτερος] Imo ἡγεμῶν δὲ γ' ἄτερος. V. 28. τῶν βιαιῶν ἔσθ' ἔνεκα τὰ γεγραμμένα] τῶν βιβλίων ἔσθ' ἐνίοτε — Madvig. Qu. τῶν βιβλίων (vel ἐν βιβλίοις) ἔσθ' ἔνια τῶν γεγραμμένων etc., vel μὴ μάνθανε τὰν βιβλίοις. ἔσθ' ἔνια — V. 32. ὕρον γὰρ οὐκ ἔσχηνεν, ἴς [ἴς γ'?] ὁ καιρὸς, οὐκ | αὐτῇ δ' [γ'?] ἑαυτῆς, — Herwerden. V. 34. τῆς τέχνης recte Mein. τῇ τέχνῃ idem ed. min. Vulgatam τῆς τέχνης frustra tuetur G. A. Hirschig. V. 35. παραπλόωλεν] παραπολεῖ βοῶμενος G. A. Hirschig. Fortasse recte, sed cf. Arist. Vesp. 1228. παραπολεῖ βοῶμενος. Men. IV. 284. παραπλόωλας. V. 37. ἔφης ἔχοντα] ἔφισθ' ἔχοντα Herwerden. V. 43. νυστάσαι] Cf. Xenarch. III. 616. Com. anon. IV. 669. Arist. Vesp. 12. νυστακτῆς ἕπνος.

III. 551. (3) V. 7. ζέσας] Transitive. Cf. Apoll. Rhod. I. 3. τοὶ δὲ λοετρὰ πύρι ζέον. Eur. Cycl. 392. Aesch. Prom. 370. V. 10. ἐκκλίνης] ἐκκλήψης Herw. Ipse malim ἐκπλήνης. V. 16. λάφρα τῷ δὲ παιδί πάντως μεταδίδου Herwerden.

III. 553. (4) V. 1. 2. Cf. Nicostr. III. 287. Κηφισόδωρον — τὸν πλάνον. V. 2. τὴν σχολήν] Imo τῇ σχολῇ. Et sic Herw.

V. 4. τοῦτον ἐντιχόντα] Mendosum. Qu. τοῦτον ἐπικύψαντ' ἐπὶ τὸ —, vel κύψαντα τοῦτον πρὸς τὸ —. V. 5. ἢ συγκαθεῖναι τῇ ἐπὶ ('πὶ al.) τῇ βακτηρίᾳ] Qu. ἢ συγκαθέντα (vel ἢ κάγκαθέντα, vel ἢ κάπικαθέντα) σχῆμ' ἐπὶ τῇ βακτηρίᾳ. (Cf. Ephipp. III. 332. σχῆμ' ἀξιοχρεῶν ἐπικαθεῖς βακτηρίᾳ.) Vel ἢ (καὶ) συγκατερείδουσαι (ἢ καὶ διερείδουσαι) 'πὶ τῇ βακτηρίᾳ. Locus nondum sanatus.

III. 554. (5) V. 2. γύναι] κοῦλαι conj. Mein. Fort. κῆθοι. Cf. Epigen. III. 539. ψεκτῆρα, κῆθον, κυμβία, ῥυτά τέτταρα, etc. Hipparch. IV. 431. V. 3. κυμβίον, σκύφοι, ῥυτά] Qu. κυμβίον, κῆθοι, ῥυτά. Cf. Epigen. III. 539. κῆθον, κυμβία, ῥυτά τέτταρα. Vel κυμβίον, σκύφος (σκύφη), ῥυτά. Neutrum est σκύφος Archipp. II. 715. Epig. III. 538. Alex. III. 442. Cf. ad Epinic. IV. 505. V. 4. ποτήρι' —] Cf. Alex. III. 425. ὀρχεῖσθαι μόνον βλέποντες ἄλλο δ' οὐδέν. Arist. Av. 19. Pac. 505.

III. 555. (6) V. 2. ζῶν Dobr. Mein. κῶν τὸ πρὶν | σφόδρ' ἐχθρὸς ἢ τις Bailey. Ipse malim κῆ σφόδρα | ζῶν ἐχθρὸς ἢν τις.

III. 555. (7) V. 5. λιτὸς γενόμενος] αὐτὸς πενόμενος G. A. Hirschig. Vereor ut aliquis ipse λιτὸς (tenuis) dici possit. Cf. Men. IV. 258. ἀπραξία — λιτὸν οὐ τρέφει βίον. IV. 200. λιτὸν — χλαμύδιον. Sotad. III. 585. λιτῶς (modice, parce). Moschion. trag. 10, 2. λιτὸς ἐκ τυραννικῶν | θρόνων.

ERIPHUS.

III. 556. (2) V. 2. ὡς πρὸς ἀπλήστον] Qu. ὡς πρὸς γ' ἀπλήστους. V. 9. εἰ πολὺ] Qu. οὐ πολὺ, aut καὶ πολὺ. V. 13.

τρεις μόνος | και τάσδ'] Qu. τρεις μόνον | κλάδους. V. 14. και τάσδ' ἐκόμισας] Qu. τάσδ' ἐξεκόμισας. οὐ γὰρ εἶχον πλείονας] Cf. Arist. Pac. 522. οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν. εἶχον] εἶχε (sc. arbor) G. A. Hirschig.

III. 558. (4) V. 1. Lege ταῦθ' οἱ πένητες οὐκ ἔχουσιν ἀγοράσαι.

III. 558. (5) Fort. ἐκπιεῖν | τὸ δέπας τὸδ' ἀγαθοῦ δαίμονος πρῶτόν σε δεῖ | πρὶν ἢ Διὸς σωτήρος. Utique πρὶν ante πρῶτον non posuit comicus.

III. 558. (9) ἐκπεπήδη δέπας libri. ἐκπεπήδημα recte Cobet., coll. Eubul. III. 203. ἐξεπήδησ' ἀρτίως πέττουσα τὸν χαρίσιον. λαβεῖν] Qu. πιεῖν.

EUBULIDES.

III. 559. σῆμα δειπνῶν recte, opinor, Dobraeus. σοφιστιᾶς] Confer v. μαθητιᾶν Arist. Nub. 183.

HENIOCHUS.

III. 560. (2) V. 1. δεκάπαλαι] Cf. Philonid. II. 423. κατὰ-κειμαι — δεκάπαλαι. V. 2. τέθνε τὸν χοῖρον λαβῶν] Qu. τέθνε τίνα χοῖρον λαβῶν. παχύστομον] παχυσμελὴς ἀλειτρίς dixit Comicus incertus apud Plut. Mor. II. 1101 F. Fort. πλατύστομον.

III. 561. (3) V. 2. κωβιὸς, σπάρου] Cf. Alex. III. 429. κωβιὸν — σπάρου. V. 3. κεστρέας, πέρκας] Cf. Philyll. II. 861. κεστρεὺς, πέρκη.

III. 562. (4) V. 3. προσλελακηνέαι] Imo προσλελακέναι, ut in A. B. Cf. Arist. Ach. 410. τί λέλακας; V. 7. ἔτνος κᾶμι-νον] Ut ἔτνος πῖσινον Antiph. III. 101. V. 10. περὶ τοῦς κᾶμους ἔσθ'] Cf. Eur. II. 484. εὐθὺς περὶ τοῦτόν εἰμι. τέλος] Qu. ἔλος aut ἔλω.

III. 563. (5) V. 16. Qu. δημοκρατία θατέρᾳ | ὄνομα τέθειτ', ἀριστοκρατία θατέρᾳ.

MNESIMACHUS.

III. 567. (2) λαλῶν (Mein.) δίκαια παῖρα F. W. Schmidt.

III. 568. (3) V. 4. ὦ δαιμόνιε; A. πῶς; libri et Mein. ὦ δαιμόνι'; A. ὅπως G. A. Hirschig. Cobet. Cf. ad Arist. Nub. 664. μετριώτερ' ὦ δαιμόνιε, πῶς; A. σύντεμνε καὶ —] μετριώτερ', ὦ δαιμόνι'; A. ὅπως; — Cobet. V. 6. ἰχθύδιον libri et Mein. Corrigendum ἰχθύδι' cum Dawesio et Cobeto.

III. 569. (4) V. 15. τόμος ἀλλάντος] Cf. Pher. II. 299. ζέοντες ἀλλάντων τόμοι. V. 16. φύσκης ἕτερος] Sc. τόμος. Cf. Pher. II. 269. φύσκης τόμος. V. 18. λέπεται κόρδαξ] Ita Dobraeus. Cf. Alex. III. 404. εὐχεῖσθε, προπόσεις πίνετε, [λέπεσθε, ματινάξεν'. V. 22. χάσκεις αὐτός;] Lege χάσκεις, οὔτος; (heus tu) cum Casaub. et Cobet. V. 24. αὐτίκ'] Lege ἀδῆς. V. 32.

γλάνιδος] Cf. Archipp. II. 722. Ephipp. III. 329. V. 35. κωβιδός, ἡλακατῆρες] Cf. Men. IV. 154., ubi eadem sunt verba. V. 36. κωνός οὐραίων] Cf. Menand. IV. 154. V. 37. βάτραχος, πέριη] Cf. Anaxand. III. 184. βάτραχοι, πέριαι. σαῦρος, — φρικίς, βροίγκος, τριγλή] Cf. Ephipp. III. 330. σαῦρος, φρικίς, βροίγκος, τριγλή. Antiph. III. 72. τριγλή, φρικίς. Alex. III. 442. Qu. σαργός. Philyll. II. 861. τριγλή, σαργός (σαῦρος?), etc. et ad Antiph. III. 72.

V. 38. τριχίας] Cf. Nicoch. II. 845. τριχίας δὲ καὶ τὰς προημνάδας τὰς θυννίδας. V. 39. φάγγρος, | μύλλος, λεβίας] Cf. Ephipp. III. 330. κόκκιξ, φάγγρος, μύλλος, λεβίας. V. 40. λεβίας] Cf. ad Ephipp. III. 330. σπάρος, αἰολίας, θρίττα] Cf. Ephipp. III. 330. (v. 5.) σπάρος, αἰολίας, θρίττα (l. θρίττα). Plat. II. 672. ὄρφων, αἰολίαν, συνόδοντα. Fort. σλόμβρος, κολίας. Cf. ad Arist. Fr. 365.

V. 41. Cf. Ephipp. III. 330. σπάρος, αἰολίας, θρίττα, χελιδών. Anaxand. III. 184. κόκκιξ, θρίττα, νάρκαι. Aut hic θρίττα, aut illic θρίττα, reponendum videtur (v. 44.) V. 44. ἔσχαρος suspectum. Vel κωβιοὶ (vel κάραβος), ἀφύαι, κεστρεῖς, βελόνας. Cf. Ephipp. III. 330. κωβιοὶ, ἀφύαι, βελόνας. ἔσχαρος, ἀφύαι] Lege ἔσχαραι, ἀφύαι. Cf. Archipp. II. 721. λεπάσιν, ἐχίνοις, ἐσχάραις βελόνας τε τοῖς κτεσίν τε. V. 48. νήπτης, κίπτης] Cf. Antiph. III. 145. νήπται, χήρες, — κίπται. V. 52. μάττει, πέττει] Cf. Phryn. II. 345. ἀλέσαι, μάξαι, πέψαι, etc. Pher. II. 345. μάξαι, πέψαι. Arist. Fr. 267. πτίττω, βράττω, μάττω, δεύω, | πέττω, καταλῶ. V. 53. εἶει] δέπει Dind. ἀγεύει tentat Dobraeus. V. 55. κεντεῖ] Lege ἔγει. V. 56. σεμναὶ — ἀγαναὶ] Cf. Aristoph. Lys. 1109. σεμνήν, ἀγανήν. V. 57. μολπὰς κλαγγά] Qu. μολπᾶς κλαγγά. Cf. Nicomach. Fr. 2. μέλλοντιν ἀηδόνοιον κλαγγήν. θράττει] Cf. Cratin. II. 227. Pher. II. 270. Suspectum μολπὰ.

V. 58. κούραν κασίας] κούρα κασίας conj. Mein. κούρας, κασίας, | ἀπὸ γᾶς Ἀσίας ἀγνᾶς Συρίας, | ὁσμὴ σεμνὴ μυκτῆρα δονεῖ | λιβάνου, μύρου — Bailey. Lege καῖρας κασίας — ὁσμὴ (ὁδμή?). Cf. Antiph. III. 27. κασιόπτινον δ' αὔραν δι' αἰθρας; V. 60. ὁσμὴ] Praestat in anapaestis ὁδμή. Cf. ad Hermipp. II. 410. V. 63. λίνδου, κίνδου] Haec mendosa sunt. κισθοῦ] Cf. Eur. II. 426. κισθὸν, θύμα, θύμβραν. V. 65. ἀνάμεστος] Imo ἀναμέστη, ut in Eupolidis loco II. 433. σφραδάων — ἀναμέστη. Confer ἀνάπλευς.

III. 577. (7) V. 4. ἐπιφέρει] Qu. ἐπιφορεῖ. Confer v. ἐπιφορήματα. et ad Arist. Pac. 1195. V. 9. Lege καταπέλταισι δὲ στεφανοῦμεθα. καταπέλταισι] καταπάλταισι (a καταπάλλειν) ex titulis Atticis corrigit Herw. Cf. Timocl. III. 598.

III. 578. (9) V. 2. σπανιώτερον] Lege σπανιώτατον. Idem suadet Mein. καὶ | τὸ λεγόμενον πάρεστιν (del. σπανιώτερον ut gloss.) Herwerden, de τὸ λεγόμενον coll. Menand. IV. 189. Adde Eur. II. 541. Mnesim. III. 578. Philem. IV. 25. τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο. Men. IV. 221. τὸ λεγόμενον τοῦτ'. 283. 334.

PHILISCUS.

III. 579. (1) ἡ κλίνη] ἡ γυνή F. W. Schmidt.

SOPHILUS.

III. 581. (3) τὴν μείζον' ἦτον] Sc. γιάλην aut κέλικα. Cf. Men. IV. 220. ἀκρατον ἐβόων, τὴν μεγάλην· ψυκτῆρά τις | προύπινεν αὐτοῖς. Diphil. IV. 381. εἰσιούσι δὸς — τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι. Alex. III. 432. τὴν μεγάλην δὸς etc.

III. 581. (4) V. 2. οὐχὶ δώδεκα | κιάθους, ἀνεβόησέν τις, ἐποχεῖς; Cobet. V. 3. ἀνεβόησέν τις ἐπόχει] Imo — ἐποχεῖν. Cf. Men. IV. 72. ὁπῶ τις ἐποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα | κιάθους. Amph. III. 303. ἀνεβόησ' ἔδωρ ἐνεγκεῖν θερμόν. V. 4. κατακλιθεῖς] κατακλινεῖς Cobet. Bamberg. Exerc. Crit. in Plut. p. 3.

V. 5. ἐπιδορπίσῃται — ματῦας] Cf. Diph. IV. 413. ταῦθ' ἦδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι. Hinc ἐπιδορπίσματα, Philippid. IV. 473. Vox recentioris aevi.

III. 583. (8) Qu. πολὺ μέγιστός ἐστί τις | κριὸς (vel τῶν | κριῶν) ἐρέβινθος.

Sophili comici versus esse qui vulgo Sophocli tribuuntur (Fr. 702), διψῶντι γὰρ τοι —, suspicatur Bakhuysen de Parodia p. 135.

SOTADES.

III. 585. (1) V. 3. γρυμέαν] Cf. Diph. IV. 428. V. 5. γλαύκον κεφάλαια —] Annon γλαύκων —? Ceterum cf. Amph. III. 316. γλανκινιδίου (γλανκιδίου al.) κεφάλαια. V. 7. ἐλάδιον] Imo ἐλάδιον, ut γήδιον, ζῶον, καλῶδιον, etc. V. 10. Qu. ἀπ' ὀβελίσκων ὀπτά νῦν, vel ἀπ' ὀβελῶν ὀπτήσιμα. Certe mendosum videtur ὀπτανα aut ὀπτανά (Dind.). Sed sensum loci non expedio. ὀπτανά] V. Arist. Probl. 20, 5. V. 15. ἐφθῆ τευθίς] Qu. ὀπτή τευθίς. Cf. Metag. II. 753. τευθίσιν ὀπταῖς. Anaxandr. III. 184. τευθίδες ὀπταί. Eubul. III. 212. τευθίς ἐξωπτημένη. Antiph. III. 126. Sed κεστρεὺς ἐφθὸς est Anaxand. III. 184. V. 19. ὄξυλίπαρον — χυμίον] Cf. Timocl. III. 591. ἐν ὄξυλιπάρῳ τριμίματι. V. 23. Qu. ἰχθυίδι, ὄντερ —. Vel ὀψάρια, καὶ τοῦτων. Cf. Com. IV. 38. τὰ πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια. V. 26. ἀμίαν] Cf. Archipp. II. 721. V. 31. εἰς κιάθος — ἐπιχυθεῖς] Cf. Antiph. III. 45. ἐπεχεάμην — κιάθους — μυρίους. Alex. III. 432. ἐπιχέας — κιάθους — τέτταρας. V. 32. Qu. τεμῶν δὲ λεπτήν τὴν γλόην καὶ καταπάσας | ἄλων (ἀλμης) δικότυλον λήκυνον κάτω τρέπω. Cf. Euphron. IV. 494. ταύτην ἔτεμε λεπτὰ καὶ μακρά. V. 33. δικότυλος λήκνθος] Cf. Arist. Fr. 399. λήκνθον | τὴν ἐπτακότυλον. καταστρέφω] Lege κάτω στρέφω. Cf. ad Arist. Eccl. 733. πολλοὺς κάτω δὴ θελάκους στρέψασ' ἐμούς.

III. 588. (3) V. 1. *παροψίς*] Cf. Arist. Fr. 236. *πάσαις γυναξιν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου | ὥσπερ παροψίς μοιχός ἐσκευασμένος.* Aesch. Agam. 1446. *ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν | εἰνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.* V. 2. *τοῦτον*] τοῦψον recte corrigat Mein.

TIMOTHEUS.

III. 589. (1) V. 1. *πειρώμεθ' ἀποδόντες τὸ δεῖπνον ἀπιέναι*] *ἀποδόντ' ἐς* Schweigh. *ἐποδύντ' ἐς* Cobet.

TIMOCLES.

III. 590. (1) V. 1. *πῶς ἂν μὲν οἶν*] *πῶς ἂν με νῆν* recte corrigat Mein. V. 2. *τοῖς ὁμολογουμένοις θεοῖς*] Cf. Men. IV. 272. *ἐπὶ ἂν ἐν ἀγαθοῖς ὁμολογουμένοις* (ita Cobet.) *τις ὧν | ζῆτῆ* etc.

III. 590. (2) *γλωττόκομον*] Cf. ad Apollod. IV. 444. *γλωττοκομεῖον* legitur Eubul. III. 272.

III. 591. (3) *ὄξιλιπάρῳ τρίμματι*] Cf. Sotad. III. 585. *ὄξιλίπαρον — χυμίον.*

III. 591. (4) V. 9. *ὄψοφάγος*] Qu. *οὄψοφάγος.*

III. 592. (6) V. 1. *δοκῶ* Stob. *μέλλω* Athen. Qu. *δόξω.* Cf. Eur. Herc. 278. *τῆς δ' ἐμῆς — γνώμης ἄκουσον, ἦν τί σοι δοκῶ (δόξω?) λέγειν.* Arist. Ran. 175. *ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι.* V. 2. *ἄνθρωπος*] *ἄνθρωπος* F. W. Schmidt. V. 9. *πάντας*] *Lege πάνθ'.* Et sic Mein. V. 11. *ἦδη*] *οἴτω* Stob. Unde *αὐτὸς* F. W. Schmidt. V. 12. Confer *senarium* apud Sueton. Ner. 39. *Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμείων* (*Ἀλκμαίων* vulg.), *μητροκτόνοι.* Pseud-Anacr. XXXI. 4. *ἐμαίνειτ' Ἀλκμείων* (*Ἀλκμαίων* vulg.) *τε.* Clem. Alex. Strom. I. p. 400. *Ἀλκμείων ἐν Ἀκαρνάσιν* (sic). V. 17 sq. Cf. Eur. Fr. 336. *βλέπονσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακὰ | ῥάων γένοι' ἂν, εἰ λογίξασθαι θέλοις,* etc.

III. 594. (7) Haec sic dividit Herwerden: *δ δ' — Τηλέμαχος; B. ἔτι δημηγορεῖ | οὔτος δ' — Σέροις. | A. πῶς — εἰδέναι. | B. θάργγλον — φέρει.* V. 1. *A. δ δ' — δημηγορεῖ;* Mein. Fr. Com. IV. 721. V. 2. *B. οὔτος δ' — Mein.* V. 3. *A. πῶς — Mein.* V. 4. *B. θάργγλον οὔτος ἀγάλη χίτραν φέρει* (vel *θάργγλιον γὰρ ἀγάλη χίτραν φέρει*) Mein. Conjectura admodum incerta nec probabilis. Ipse tentabam *διπῶς; καταχυσματίων πλέαν χίτραν φέρει,* vel *ὥσπερ Παναεψίσις κάμων χίτραν φέρει.*

III. 595. (8) V. 10. *χαίρουσι*] Qu. *χαίρει δέ* (vel *τε*). V. 13. *ἵνα μὴ δὲ πολλὰ μακρολογῶ*] Eadem particulae δὲ collocatio est Menand. IV. 107. (5). *εἰ μὴ δὲ σαντοῦ,* etc. V. 18. *οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί*] Cf. Men. IV. 265. *μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροῦμενος.* Alibi *κατατιθέναι συμβολὰς* (Antiph. III. 12. Dromon. III. 541.) et *καταβάλλειν* (Diodor. III. 544.). V. 19. *προσαγορεύεται*] *προσαγορευτέα* Mein. ed. min. Recte.

III. 597. (10) V. 1. *Δημοτίων*] Mentio hujus fit in Hyperidisi oratione pro Euxenippo c. 41, 4. V. 2. *παρέτρεφεν τὸν βουλόμενον*] Cf. Men. IV. 139. *σιτόκουρος δημολογῶν | παρατρέφεται*. IV. 285. *ἴν' οὐχ *αἰτῶ παρετρέφην, ἀλλὰ σοι*. V. 5. Qu. *καὶ μὴν ἔτι γε τοῦτ' etc.*

III. 597. (11) V. 3. *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ*] Lege *ὡς ἐμοῦδόκει*. Cf. ad Ephipp. III. 332. et ad Arist. Pl. 736. V. 5. *οἴμοι*] Malim *οἴμαι*. V. 7. *ἡμωδία*] *ἡμωδία* Casaub. Qu. — *σηπίδια*.

III. 598. (12) V. 1. Ita Elmsleius ad Ach. 963: *οὐκ οὖν φράζειν; πᾶν γε δράσω — παύσεται σοι Βριάρεως | δογλιζόμενος. ὁ ποῖος οὔτος Βριάρεως*; Ergo pro glossemate habebat *Δημοσθένης*. V. 2. *τὰ προσόντα φράζειν*] Lege *τὰ πρόποντα* —. Idem suadet F. W. Schmidt. Sic Cobetus, *τὰ προσόντα φράζειν*. B. *πᾶν γε. Α. δράσω τοῦτό σοι*. V. 4. Qu. *Α. ὁ ποῖος οὔτος; Β. ὁ βριαρός*. Cf. Ach. 963. *ὁ ποῖος οὔτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν; ΘΕ. ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, etc.* Qu. *ὁ θρασὺς, ὁ Βριάρεως*. Displicet *ὁ ποῖος*; sic repetitum. *ὁ Βριάρεως*] Cf. Posidipp. IV. 521. *ἐφάνη Βριάρεως*. V. 5. *καταπέλτας*] An *καταπάλτας*? Cf. ad Mnesim. III. 577. V. 6. *μισῶν λόγους τ'* recte, ut videtur, Elmsleius l. l.

III. 600. (15) V. 6. *σαπέρδαις δυσίν*] Corrigendum, ni fallor, aut *σαπέρδαις δύο* aut *σαπέρδαις δυοῖν*. Cf. ad Philippid. IV. 469. *δυοῖν* (*δυεῖν* al.) *ὀβολῶν*, ubi reponendum *δυοῖν ὀβολοῖν*. et ad Antiph. III. 109. (v. 15.).

III. 603b. (17) Ad hanc fabulam (*ΣΑΤΥΡΟΥΣ*) refert G. A. Hirschigius (p. 10) Athenaei verba III. 119 F. *οὗς καὶ Τιμοκλῆς ἰδὼν ἐπὶ τῶν Ἰππων ἐν τοῖς Σατύροις ἔφη δύο σκόμβρους εἶναι*. Timocles fabula *Σάτυροι* memoratur, inquit, Athen. VIII. 339 D.

III. 604. (18) V. 1. *σπεύδετε*] Fort. *σπειροῦστέον*, ut in Arist. Lys. 320. *σπειροῦστέον ἐστὶ θάπτον*. Vel *σπεῦδέ τι*. V. 3. *τῶν ἀν' ὀκτώ —*] *τῶν ἀν' ἑκατὸν —* Herwerden. V. 4. *μαλάξας*] *ἀνακάψας* Herw. V. 6. *πίνων*] *πεινῶν* conj. Mein.

III. 606. (20) *πατάξω τ'*] *κεράσας τ' ἐπάξω* F. W. Schmidt, coll. Eur. Hec. 260. *ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις μεγάλοις*] Cf. Philetæa. III. 292. *ἐνέσεισε μεστὴν ἴσον ἴσῳ μεταπιπρίδα μεγάλην*.

III. 606. (21) V. 5. Connecte *πᾶν cum πόρρωθεν*. V. 7. *ἐπόπιπυσεν*] Lege *ἐπόπιπυσ'* cum Meinekio.

III. 607. (22) V. 1. *θεὸν τὸ μεταξὺ —*] *ἴσον τὸ μεταξὺ —* Jacobs. Mein. prob. Cobet. V. 3. *τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες*] Qu. *τὸ χρῶμα λευκὸν χαπαλὸν* (vel *καλόν*). (Cf. Cratin. II. 117. *ὡς ἀπαλὸς καὶ λευκός*. Alex. III. 447. *τὸ καλὸν δὲ χρῶμα etc.*) Vel *μαλακὸν καὶ τέρεν*. (Cf. Cratin. II. 183. *ὡς δὲ μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτῖδιόν (ἐστ'), ὃ θεοί.*) Vel *τὸ χρῶμα λευκὸν, ὃ θεοί.*

III. 607. (23) V. 4. *τῆς θύρας ἀπεκλειόμεν*] Qu. *ταῖς θύραις* (vel *τῇ θύρᾳ*) —. Cf. ad Arist. Eccl. 420. Lys. 423.

III. 608. (25) V. 2. Πλαγγών] Idem nomen Anaxil. III. 347. τὴν Πλαγγόνα. V. 4. Κοναλλίς] Fort. Κοραλλίς.

III. 610. (29) V. 1. ἐπισιτιών] Cf. Aristoph. II. 1128. Eubul. III. 216. V. 3. κωρύκων] Cf. Com. anon. IV. 603. ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ κωρύκῳ (sic vulg. Κωρύκῳ Mein.). Vide Fr. Com. V. 118.

III. 611. (31) V. 2. Lege τοῖς ζῶσι δ' ἕτερος ἀνοσιώτατος (sic codd. A. B.) φθόνος.

III. 611. (32) V. 3. ὁ γυναικονόμος] Qu. δ' γ' οἰκονόμος. V. 4. Delendum hunc versum censet G. A. Hirschig, quum separari nequeant vv. 3 et 5.

III. 612. (33) Θερμῖν] πλήρη aut simile quid requirit Mein. Ipse malim μεστήν. σκάφην — ἰπνιτών] Cf. Crobyl. IV. 565 (v. 2). σκάφην λαβῶν τινα | τῶν ἐσχαριτῶν etc.

III. 612. (35) V. 1. τὰργύριόν ἐστιν αἷμα —] Cf. Hesiod. Op. 688. χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν. Eur. Andr. 418.

III. 613. (39) Hesych. Ἀπυξίνος ἀπονεύρ — (Ἀπεξινόϊ ἀπονευροῖ R. Ellis).

XENARCHUS.

III. 614. (1) V. 2. ἀσυντάτοισι] ἀσυστάτοισι Blomf. Gl. Ag. 1443. V. 3. Qu. ἀλάστωρ τ' εἰσπέταικ' εἰς Πελοπιδῶν | ἄνολβον οἶκον. Vel ἀλάστωρ τ' εἰσπέταικε, Πελοπιδῶν | ἄστυλος οἶκος (sic). Cf. Plut. 805. Com. anon. IV. 696. V. 4. ἄστιτος tuetur Palmer. Vide Mein. βυσαύχην] Confer v. κλασαύχην, unde κλασανγενεῖσθαι Archipp. II. 728. V. 5. φίλοις] Fort. φίλως. γηγενῆς βολβός] Cf. Arist. Nub. 188. ζητοῦσιν οὔτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. βολβούς ἄρα | ζητοῦσι. V. 8. φλεβὸς τροπωτήρ] Qu. πέους —. Cf. Pers. Sat. I. 103. 'Haec fierent, si testiculi vena ulla paterni | viveret in nobis?'

III. 616. (2) V. 1. ἐπὶ τι νιστάζειν] Cf. Hyperid. Or. fem. IV. 28. τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τι θορυβησάντων (s. Cobet.) V. 4. γε] Lege με. V. 5. Fort. ναύτην ἀπολώλεκεν καταποντώσας μ', ὄρῃς. Sed praestat ἀπώλεσ' αἴτη (vel ὄντως) καὶ κατεπόντωσέν μ', ὄρῃς (vel — τωσ', ὡς ὄρῃς). Qu. κατεπόντισεν. Lege ἀπώλεσεν ναῦν (aut με) καὶ κατεπόντωσ', ὡς ὄρῃς.

III. 616. (3) πίμπλα] πίμπλη conj. Mein. Πάμφιλε Herwerden.

III. 617. (4) V. 5. Revocandum στέργα τ' ἡμφισμῆνας. V. 13. αἴται] Imo αἰται, ut jam correxit Dobraeus. V. 18. ἄς δ'] Imo τὰς δ'. Pro ἰδεῖν ἀλεῖν (molere) conj. A. Palmer.

III. 620. (5) ἐλεύθερον πιῶσαν οἶνον] ἐλευθέριον — Cobet., coll. Antiph. III. 11. εἰ δὲ μὴ, μηδέποθ' ἕδωρ πίοιμι | ἐλευθέριον.

III. 623. (9) κάπτεις] An πίνεις?

III. 624. (12) V. 1. καπάνας] I. q. ἀπήρας. Hinc καπανικός. Aristoph. II. 1150. τὰ Θετταλικά — πολὺ καπανικώτερα. V. 2. τί λέγεις; καπάνας; πῶς; A. καπάνας Θετταλοὶ — Cobet.

THEOPHILUS.

III. 626. (1) V. 1. βούλομαι codex. βουλεύομαι Bast. βουλήσομαι Mein. ad Oed. C. 1289.

III. 627. (2) V. 1. κύλικα κεραμέων] κύλικα κεραμεῶν recte H. Jacobi. Cf. Nicon. IV. 578. μάνην — κεραμεῶν ἀδρόν. et ad Antiph. III. 89. κύλικα — ἀφρῶ ζέουσαν] Cf. Antiph. III. 140. βακχίου παλαιγενοῦς ἀφρῶ. Aristophont. III. 363. Eubul. III. 231.

V. 3. οὐδ' ἔν Αὐτοκλῆς —] Cf. Arist. Ach. 709. οὐδ' ἔν αὐτὴν τὴν Ἀχαιὴν ῥαδίως ἠρέσχετο. V. 4. οὕτως μὰ τὴν γῆν] Praestat οὕτω —.

III. 627. (4) V. 1. τῶν νεανίσκων ἔχων Herwerden. V. 2. ἐγγέλειον] τεμάχιόν τι ἐγγέλειον idem, coll. Pher. II. 269. καὶ δηρὸν ὑπάρχει τέμαχος ἐγγέλειον ὑμῖν. V. 3. ἦν] ἦν (en) idem.

III. 628. (6) V. 1. οὐ συμφέρον] οὐ σύμφερον conj. Mein. et Herwerden, coll. Theogn. 457. οὗτοι σύμφερόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι. V. 3. ἐνὶ πηδαλίῳ] τῷ πηδαλίῳ Herw., coll. Theogn. 458. οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος. Recte, opinor.

III. 629. (7) V. 2. μαγαδίσειν] A μάγαδις, Anaxand. III. 179. Confer κισθαρίζειν, λυγρίζειν, βαρβιτίζειν, etc.

III. 629. (8) V. 3. βοὸς δὲ τρεῖς] Sc. πόδας. Cf. Diph. IV. 428. πόδα βόειον οὐδὲ εἰς ὄπιτᾶ. Qu. βοὸς δὲ τρεῖς | ἑτέρας (sc. μᾶς, pro ὄριθ').

III. 630. (9) εἶτ' ἐν χάρακι] εἶτ' — Mein. Lege εἶτ' ἐν χάρακι —, vel οὐκ ἐν χάρακι πῶ ταῦτα καὶ παρεμβολῆ. Cf. Arist. Vesp. 480. Diph. IV. 429.

III. 630. (10) V. 2. πλέον ἢ —] Lege πλεῖν ἢ —.

III. 631. (11) V. 8. ἦν ἔστ' ἰδεῖν ἦδιον Burneijs. V. 9. ἔχουσιν ὑμῖν] Qu. πένησιν ὑμῖν, vel τοῖσιν πένησι.

III. 631. (12) V. 2. Μημωνίδ' ἢ Σισύμβριον] Cf. Arist. Av. 160. καὶ μύρα καὶ μήμωνα καὶ σισύμβρια.

PHILEMO.

IV. 3. (2) V. 1. πῶς πονηρόν vulg. ὡ πῶς — A. καὶ πῶς Zedel. φεῖ, ὡς πονηρόν tres codd. Schowii, recte, ut videtur. πῶς οὐ πονηρόν tentat G. A. Hirschig. Nec male Dobraeus ὄντως —. Qu. ὡς παμπόνηρον. V. 2. τὸ σύνολον] Cf. Men. IV. 187. Mon. 97. 215. 630. 642. Sic τὸ παράπαν Arist. Pl. 17.

IV. 4. (4) V. 1. σὺ δ' εἰς ἀπαντας ἔδρες ἀνθρώπους Σόλων] σὺ δ' εἰς — Herw. Qu. σὺ δ' εἰς ἀπαντας ἴσθ' ἄρ' —. V. 6. τὴν ἀναγκαίαν φύσιν] Cf. Amph. III. 308. τῇ χειρὶ τρίβων τὴν ἀναγκαίαν

τύχην (I. φύσιν). V. 8. τοι] τι Bas. L. Qu. τω (πριάμενον) αυτ που (στῆσαι). V. 11. Qu. οὐκ εὖ — ἔχων ἴσως | ἔχεις κακῶς πως.

IV. 6. (10) V. 3. ἡμῶν] ἡμῖν Herwerden.

IV. 6. (11) V. 2. ἀπέχοντες πολὺν ἀπ' ἀλλήλων χρόνον] ἀπέχοντες χρόνον ἀπ' ἀλλήλων πολὺν F. W. Schmidt, coll. Hom. II. κ'. 161. ὀλίγος δ' ἔτι χρόνος ἐρύκει. χρόνον] τόπον G. A. Hirschig, coll. Stob. XXIX. 33. V. 4. Pro που fort. τις. ἡμῖν] οὖσα Herwerden.

IV. 7. (14) νακοτίλης] Cf. Cratin. II. 41. νακότιλος. Archipp. II. 723. νακοτιλοῦντας.

IV. 7. (15) γεγενείακεν] Cf. Theocr. XI. 9. ἄρτι γενειάσδων.

IV. 7. (16) V. 2. ἂν οὕτω τύχη] Cf. Men. IV. 121. ἐὰν οὕτω τύχη.

IV. 8. (17) ὀλακίον εἶδον ἐπὶ τραπέζῃ κείμενον | πυρῶν τε μεστὸν Bentl.

IV. 8. (18) ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον. B. οἶδα (οἶδα omnes codd.), δεσπότη Cobet. Qu. — οἶδ', ὡ δεσπότη. Cf. Cratin. II. 30.

IV. 8. (21) κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαῖαι (δειλαί αἱ Trinc.) φρένες libri. Qu. κακὴ μὲν ὄψις ἔστ', ἐνεῖσι δ' αὐτὸ φρένες, vel potius κακὴ μὲν ὄψις, νοῦς δ' ἐνεῖσι καὶ φρένες.

IV. 9. (22) ἂν ἄνθρωπος ἦ] ἂν ἀγαθός τις ἦ Herw.

IV. 10. (27) χαλεπὸν —] Cf. IV. 24. ἄλλω ποιοῦντι ῥάδιον παραινέσαι | ἐστίν, ποιῆσαι δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥάδιον.

IV. 10. (28) V. 7. σωτηρίας ἐπέτυχον] Cf. Diphil. IV. 426. γυναικὸς ἀγαθῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ῥάδιον. Arist. Pl. 245. μετρίον γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.

IV. 11. (30) ἐπέρου περιτροπή] Cf. Plat. II. 616: ἐπέρου — περιτροπή. et ad Pher. II. 254.

IV. 11. (31) V. 1. ἐμοῦ γὰρ ἐστὶ κύριος μὲν —] Imo ἐμοῦ μὲν ἐστὶ κύριος γὰρ —. Cf. ad Arist. Pl. 1205. V. 2. τούτων] τούτων Mein. κρείττων F. W. Schmidt. V. 3. ἐτέρων τύραννος] νόμου τύραννος Herwerden. "Apparet librario fraudi fuisse initium v. 6. ἐτέρων πέφικεν etc." Idem inter vv. 3 et 4 nonnulla excidisse suspicatur, in quibus expositum fuerit quinam sint regum servi.

V. 4. δοῦλοι] πολλοὶ F. W. Schmidt. V. 6. ὧν δὲ μείζονα.] Qu. οὖσα δὲ μείζονα, —, vel ὧν δὲ γ' (δ' ἔσθ') ἦτονα (et mox πάντα). V. 7. οὕτως ἀνάγκη πάντα Dobr. Herw. Qu. τούτοις ἀνάγκη τᾶλλα —.

IV. 12. (33) ἐς τὴν χλαμύδα κατεθέμην] ὡς — (i. e. postquam excessi ex ephebis) Cobet., qui, "Notum est τῶν ἐφήβων φόρημα ἢ χλαμύς: unde inter se opponuntur λαβεῖν τὴν χλαμύδα et καταθέσθαι, ut ponere praetextam et sumere togam virilem. Cf. Antidot. III. 528. πρὶν ἐγγραφῆραι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον."

IV. 12. (34) γυλίαν τιν' ἀργυρωμάτων] γυλίον τιν' — Casaub. Scribendum γυλίον τιν' —. Cf. ad Arist. Ach. 1097. 1138. Pac. 527. Fort. τηλίαν.

IV. 13. (40) V. 2. μιὰρὸς ἦν] χρηστὸς ἦν vel simile quid requirit G. A. Hirschig. Idem sic distribuit, A. ἀκήκοας; | B. ἔλμη —. V. 5. ἐβόων] Lege ἐβόων δ'.

IV. 14. (42) V. 2. τί ἐστιν; εἰπέ μοι Casaub. V. 3. νάβλας (aut νάβλαν) ὃ τι ἐστ' οὐκ οἶσθας supplet Herw. ἐμβρόντητε σύ] Malim ὠμβρόντητε σύ.

IV. 15. (44) V. 2. τοῖς ἐπισκοποῦμένοις] Cf. Dem. IX. 12. τοῖς ταλαιπώροις Ὠρείταις τουτοιῖσι ἐπισκεψομένους ἔφη τοὺς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὐνοίαν πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὡς νοσοῦσιν.

IV. 15. (45) V. 1. ὥσπερ Σέλενος — τὴν τίγριν] Cf. Alex. III. 477. ὁ Σελεύκου τίγρις. V. 2. ἦν ἴδομεν ἡμεῖς libri. ἦν εἶδομεν ἡμεῖς Dind. Mein. Sed offendit hujusmodi dura anapaesti caesura. Qu. ἦν ἔχομεν (τρέφομεν, aut ἴσμεν).

IV. 17. (50) V. 3. ἀλλὰ καὶ τῷ —] ἀλλὰ καὐτόν — recte Herw. V. 4. συλλαμβάνεσθαι] Lege συλλαμβάνειν δεῖ. Cf. Men. IV. 249. τόλμη δικαία καὶ θεὸς συλλαμβάνει. 148. ταῦτόματον ἡμῖν ἀφανὲς ὄν συλλαμβάνει. Eupol. II. 457. ῥᾶον ἢ τύχη ποιεῖ] Redde, fortune works more easily. V. 5. τοῦτο] ταῦτο F. W. Schmidt. Aliud quid latet.

IV. 18. (56) ἠρδάλωσε] Conspurcavit. Ab ἄρδα. Pher. II. 276. τὴν ἄρδαν ἀπ' ἐμοῦ σφόγγισον.

IV. 18. (57) V. 3. κἀνδαυλον, ψά] Cf. Men. IV. 222. κἀνδύλους — ψά. Euang. IV. 572. κἀνδαυλον ψά τ'. κἀνδαυλον — θρῖον] Cf. Nicostr. II. 284. θρῖον — καὶ κἀνδαυλον. ἐν στενῷ] ἐντέχνως conj. Ko. ἐντελῶς Herw. V. 4. Scribe plene ἢ ἀμάρτημα.

IV. 20. (61) V. 4. πρὸς τοῦτ' εἰ (τοῦθ' ὁ B.) βούλει codd. λέγ' εἴ τι βούλει — conj. Mein. Cf. ad Men. IV. 233. ἰδρυσάμενος τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν | εἰξ' εἴ τι βούλει πάντα σοι γενήσεται. Qu. λέγε | πάνθ' ὅποσα (aut ἀτεχνῶς ὃ τι) βούλει πάντα σοι γενήσεται.

IV. 21. (63) V. 1. δ' ἔλην τὴν ἡμέραν] Sic A. δι' ἔλην τὴν ἡμέραν P. V. L. Qu. igitur δι' ἔλης τῆς ἡμέρας. Cf. Alex. III. 497. δι' ἔλης ἡμέρας. Eubul. III. 237. δι' ἡμέρας ἔλης. Vel γ' ἔλην τὴν ἡμέραν. V. 2. ἀμφιφώντα] Cf. Pher. II. 342. Diph. IV. 387. Com. anon. IV. 621.

IV. 22. (67) V. 2. ἀναλοῦται] ἀνάλωται Bailey, coll. Eur. Phoen. 597. ἀνάλωται χρόνος | οὖν μέσω μάτην. Andr. 1154. πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας. Plat. com. II. 676. ἐξανάλωται. V. 11. ἐκλίπη] Fort. ἐπιλίπη. V. 12. τέθνηκε κοινή] Qu. τέθνηκεν ἤδη (vel ὄντως), vel τέθνηκε καὶ δῆ.

IV. 22. (68) V. 3. ἡ ἀλήθει' Scribe ἀλήθει'.

IV. 23. (69) V. 3. δόντες χρυσίον] δόντες ὡς λίτρον (aut δόντες ὄσια) F. W. Schmidt. V. 7. τί ὄν ποιῆς πλέον; B. οὐδέν' ἢ λίπη δ' ἔχει — Herw. τί ὄν πλέον ποιούμεν; [οὐδέν]. — Cobet. Recte. Cf. V. 3. ἡλλαττόμεσθ'. V. 8. Praestat lectio τὰ δένδρα potius quam τὸ δένδρον. τοῦτο om. codd. Wyttenbachii. Pro τὸ δάκρυον malim τὰ δάκρυα, ut in vv. 1. et 3.

IV. 24. (71) V. 1. ἄλλω πονοῦντι —] Cf. Philem. IV. 10. χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κλεῦσαι ῥάδιον. V. 2. ποιῆσαι] ποιῆσαι Schmidt. V. 7. ἐστ' ἴσως] Qu. ἐστὶ που.

IV. 26. (75) V. 1. γῆ τε κοῦρανῶ λέξαι] Cf. Theognet. IV. 549. γῆ τε κοῦρανῶ λαλῶν. V. 5. πεφαρμακευμένον — ἐξηνθισμένον] Cf. Herod. I. 98. ἡνθισμένοι φαρμάκοισι. V. 6. ἐξηνθισμένον] Cf. Epicrat. III. 369. δελφάκων — κρέα — πρὸς ἀμαῖς ἡνθισμένα (ἀμῆ ἡνθισμένα?). Nisi forte reponendum ἐξανθισμένον. V. 10. δπότ' ἂν ὄρνις Mein. Qu. ὡς ὅταν ὄρνις. V. 12. καταπιεῖν δ'] Malim καταπιεῖν τ'. Quod ad ἐσπούδακεν, cf. Vesp. 694. ἐσπούδακατον. Th. 592. Ran. 813. V. 20. σάκρον — γλανκίσκον] Imo σπάρρον — Cf. Anaxipp. IV. 460. (v. 40.) γλαῦκον, ἔγγελιν, σπάρρον. Ephipp. III. 330. (v. 5.) Mnesim. III. 570. (v. 40.) Alex. III. 429. (v. 13.) Henioch. III. 561. (v. 2.) V. 26. Lege ὅταν μόνον ὀσφρανόσσι. Ita etiam Casaub. Qu. ὅταν ταριχευθῶσιν. ὀσφρανόσσι] Forma recentior.

IV. 29. (77) πέδην — χρυσῆν] Cf. Arist. Fr. 309, 11.

IV. 29. (80) κυμβίον ἀκράτου] Cf. Anaxand. III. 162. μέστ' ἀκράτου κυμβία.

IV. 29. (81b) Etym. M. p. 376, 40. Ἐρμῖς: ὁ κληνόπουρος, ἐπειδὴ ἐν αὐτοῖς ἔγλυφον ἀγάλματα Ἐρμοῦ ὡς ἐφόρον ἕπνον καὶ ὀνειρῶν καὶ Φιλοξένης χάρισιν (Φιλήμων Χάρισιν G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 69.).

IV. 30. (82) ἱπποτραγέλαφος] I. e., opinor, ingens τραγέλαφος. Confer v. ἱππαλεκτρῶν Arist. Ran. 932. etc. βατιάκια] Mendosum. Cf. Diph. IV. 414. *πρίστις, τραγέλαφος, βατιάκη (?). σαανάκρα] Cf. Cratin. II. 187. σάννας (i. q. μῶρος). Formatum ut δειλάκρα Arist. Pl. 973.

IV. 30. (83) V. 1. ἂν ὀκνῆς τὸ μανθάνειν] ἂν ὀκνῆς τι μανθάνειν Porson. ἂν ὀκνῆς γὰρ μανθάνειν Cobet. V. 2. λήσει] λήσεις Porson. Cf. Eq. 1034. Pac. 62. Eccl. 98. V. 5. μὴ οὐ τέχνην μαθῶν] Imo μὴ τέχνην μαθῶν. Cf. ad Soph. Oed. R. 13.

V. 9. λιμένα τὸν τῆς τύχης] λιμένα τὸν τῆς τέχνης Bentl. Mein. Vulgatam τύχης tuetur Margoliouth Stud. Scen. p. 37. Cf. Mon. 309. λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν — τέχνη. 312. λιμὴν πέφυκε — παιδεία.

V. 10. ἐβάλετ' ἄγκυραν] ἐβαλεν — Wakef. Walpol. Frustra. Cf. Pind. Isthm. VI. 20. βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἔων. Herod. IX. 74. ἐφόρει — ἄγκυραν σιδηρέην, τὴν, ὅπως πελάσειε — πολεμίοισι,

βαλλέσκειτο etc. καθάψας] Qu. καθιείς. V. 14. εὔχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων] Cf. Com. anon. IV. 692. μηδέποτε πείραν τοῖς θεοῖς εὔχου λαβεῖν — τοιοῦτου μηδενός. V. 15. ἄλλο μηδέν] Qu. οὐδέν ἄλλο.

IV. 31. (84) V. 2. οὐδ' ἐν ποιήσω] Lege οὐδ' ἀδ ποιήσω.

V. 10. Verba πανταχοῦ παρῶν delenda. V. 13. σοι] Qu. μοι, et "ἀλλ' — εἰσοῖσουσιν." V. 14. εὔχου μὴ λαβεῖν πείραν φίλων] Ut nos dicimus, Save me from my friends. Cf. com. anon. IV. 692. μηδέποτε πείραν — εὔχου λαβεῖν — τοιοῦτου μηδενός.

IV. 32. (85) V. 5. δειλοὶ πάλιν ἐξῆς πάντες] δειλοὶ δ' ἀπαξάπαντες feliciter restituit G. A. Hirschig. V. 10. Ut Latini dicunt, Quot homines, tot sententiae. V. 11. καθ' ἑνός, τοσοῦτους —] Lege ἀτεχνῶς τοσοῦτους —, vel καθ' ἓνα —.

IV. 33. (86) V. 9. ὡσπερ τὸ τοῦ χρέους κεφάλαιον (vel potius ὡσπερ κατάχρεως, τὸ κεφ.) Dobr. Adv. II. 360. V. 10. ἀνευρίσκουσ' αἰεὶ | πρόφρασιν τιν'] Cf. IV. 36. πρόφρασιν δ' αἰεὶ τιν' ἐξευρίσκομεν. V. 13. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῇ Bailey. ἐν ἐαυτῇ Mein.

IV. 34. (87) V. 2. ἢ πέφνκε τῇ φύσει] Cf. Soph. Phil. 79. ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφνκότα | τοιαῦτα φωνεῖν. V. 9. πρὸς τοῖς κακοῖσιν] Qu. πρὸς τοῖς παροῦσιν (sc. κακοῖς). Cf. Arist. Fr. 244.

IV. 35. (88) V. 5. κατὰ μικρὸν — φέρονται φρένες] Cf. Soph. Oed. C. 804. χρόνῳ φύσας — φρένας. El. 1463. μηδέ — φύση φρένας. Ant. 683. θεοὶ φέουσιν ἀνθρώποις φρένας.

IV. 35. (89) V. 1. Cf. Trag. adesp. 465. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει. V. 5. Cf. Sosipat. IV. 482. ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν. V. 6. καταλείψας] καταλιπὼν malit Bailey. V. 7. πένεσθαι — ἡδέως ἔχω] πένεσθαι — ἡδέως θέλω Madvig. V. 10. μεγάλα κερδαίνει κακά] Cf. Act. Apost. XXVII. 21. κερδήσαι — τὴν ἕβριν ταύτην καὶ τὴν ζημίαν.

IV. 36. (90) V. 7. ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον] Imo ἄνθρωποι. Et sic Cobet. V. 9. οὐκ ἔστ' ἀποτιγχεῖν καλοῦ, πρόφρασιν δ' αἰεὶ τιν' ἐξευρίσκομεν] Cf. Men. IV. 155. ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο (τὸ πράττειν κακῶς) πρόφρασις γίγνεται. et ad Men. IV. 133. ἐγγόνισιν] ἐκγόνοισιν recte Mein.

IV. 36. (91) V. 6. Qu. διαπανήμασιν τὸν βίον δρῶ τοῦτων μόνον.

IV. 37. (93) V. 7. εἴρηκε τὸν Ὀμηρον apud Hertel. p. 174. Cf. Martial. II. 77. 'Non sunt longa quibus nihil est quod demere possis.'

IV. 38. (94) V. 3. οἴνου — δσμῆν] Cf. Alex. III. 485. ἐν οἴνου μόνον | δσμῆν ἴδουσιν. V. 4. λαχάνων ἄγει τι] λαχάνων τ' αἰεὶ τι Dobr. Adv. I. 356. V. 5. τὰ πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια] Qu. τὰ πανοῦργα ταῦτ' —. Cf. Com. anon. IV. 670. τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια χύποτριμματα (καὶ ἔπο. vulg. qu. κάππαριν, θύμον ex hoc loco). V. 7. ἀπισχραίνων] ἐπισχραίνων Trinc. κατισχραίνων recte Blomf. Gloss. Prom. 277. Cf. Aesch. Prom. 269. Eum. 138.

- Plat. Rep. 561 C. Hipp. Progn. 45. Theogn. 650. *σώμα κατισχνάινεις καὶ νόον ἡμέτερον.*
- IV. 39. (96) V. 4. ἀφορμὴ τῶν καλῶν] Cf. Antiph. III. 155. *ἐπασι — ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος.*
- IV. 39. (98) V. 6. ἀσφαλές] σαφές Dobr. Malim σοφόν.
- IV. 39. (99) V. 1. πρόσσεσ' ἄρα | καὶ τῷ πένητι — ἀπιστία Franck. Locum mutilatum esse censet Kühlstaedt. Obs. Crit. p. 25.
- IV. 39. (100) V. 1. λίθον] Qu. λίθος. V. 2. οὐ πάποσ' ἐπείσθην οὐδὲ νηὶ πείθομαι (cum Br. et Nauck.) Herwerden. V. 3. ὡς ἐγένετ' οὐσ' ἀνθρωπος Herwerden.
- IV. 40. (101) V. 2. περισσαῖς] Scribe περιτταῖς. V. 3. ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος λέγει πόλιν] ἐὰν μεγίστην ὁ φίλος εἰς λέγει (aut εὐλογῆ) πόλιν R. Ellis.
- IV. 41. (104) V. 2. περιπέση τῷ (sic) γείτονι G. A. Hirschig. Praestat, opinor, *ὅταν πονηρῷ τῷ περιπέση γείτονι.* Sed vulgata fortasse defendi potest. V. 4. νέμεται] I. e. pascitur, ζῆ. Pro δ' malim τ'.
- IV. 41. (105) V. 3. οὐ μόνον βροτοῖς] ἐστὶν οὐ μόνον βροτοῖς F. W. Schmidt. V. 4. ἄφρευκτον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐρανὸν θεοῖς idem. Qu. ἄφρευκτον.
- IV. 41. (106) V. 1. Qu. ὁπότε τις ἡμῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ἐξέρχεται.
- IV. 41. (107) V. 3. Qu. κεκῆμέ τις ἢ οὐ κεκῆμεν; Vel κεκῆμέ τις; τί δεινόν;
- IV. 42. (110) V. 1. ἄρ' — λόγος.] Scribe ἄρ' — λόγος; i. e. Nonne —? V. 5. Cf. Menand. IV. 240.
- IV. 43. (112) V. 2. πλεῖον γὰρ —] Malim πλέον γὰρ —. ἄλλο τοῦ ζητεῖν ἔχεις] ἄλλο τῷ ζητεῖν ἔχεις Herwerden. Qu. αὐτὸν ἀν ζητῶν ἔχεις.
- IV. 43. (113) V. 3. τὸν αὐτὸν ἀέρα —] Cf. Men. IV. 227. ἔσπασας τὸν ἀέρα | τὸν κοινόν. Philyll. II. 864. τὸ τὸν ἀέρ' ἔλκειν καθαρόν. V. 4. ἐτέροισιν ἔλκεις Dobr. Mein.
- IV. 44. (114) V. 5. ἐπὰν τὸ λυποῦν πλεῖον ἢ τὸ σῶζον ἦ] Pro πλεῖον corrige μείζον.
- IV. 46. (121) V. 3. ἔλαιον, κρόμμνον, ὄξος, σίλφιον] Imo ἔλαιον, καυλόν, —. Cf. Anaxand. III. 184. βολβοὶ, καυλοὶ, σίλφιον, ὄξος. Alex. III. 437. νᾶπυ, καυλόν, σίλφιον. Antiph. III. 125. Λίβυς τε καυλός — σιλφίου (l. σιλφίω) παραστατεῖ. Eubul. III. 214. καυλόν — καὶ σίλφιον. 205. οὐ καυλοῖσιν οὐδὲ σιλφίω etc. Antiph. III. 39. σεῦτιλον (καυλόν?), σίλφιον. V. 4. αὐτὸς δ' ἐπ' αὐτοῦ ἐστι libri. αὐτὸς δ' ἐφ' αὐτοῦ 'στιν Mein. Qu. αὐτὸς δέ γ' αὐτοῦ 'στιν —. Cf. Arist. Vesp. 357. ἰσχνόν τ' αὐτὸς ἐμαντοῦ.
- IV. 47. (125) V. 3. Versus, ni fallor, interpolatus.
- IV. 47. (126) V. 1. γέροντα καὶ μόνον] γέροντα κείμενον F. W. Schmidt. Lege γέροντά τινα μόνον. ὦ γέρον] μογερόν F. W. Schmidt. Fortasse recte. V. 2. μὴ δῆρ' ἐπαιρ' ὅς πάντα

γὰρ κακῶς ἔχει, — F. W. Schmidt. Ipse tantum pro κακῶς correxerim καλῶς. V. 3. ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ λέγειν] ἐστὶ τοιοῦτόν μόνον F. W. Schmidt.

IV. 48. (129) V. 1. ταῖς ἀληθείαισιν] Cf. Menand. IV. 94. εἰ τὰς ἀληθείας ἀπλῶς τίς σοι λέγοι. V. 2. Lege — αἰσθησὶν εἶχον, ἄνδρες ὡς φασὶν τινες. Cf. Lycurg. § 140. ἡγοῦμαι δ' ἔγωγε καὶ τὸν πατέρα αὐτῶ τὸν τετελειτημότα, εἰ τις ἄρα ἐστὶν αἰσθησὶς τοῖς ἐκεῖ περὶ τῶν ἐνθάδε γινομένων, ἀπάντων ἂν χαλεπώτατον γενέσθαι δικαστήρ. Isocr. p. 308. εἴ τις ἄρα τοῖς ἐκεῖ φρόνησις ἐστὶ περὶ τῶν ἐνθάδε γινομένων.

IV. 48. (130) V. 3. συνήμι] Qu. συνήκα. Cf. ad Arist. Av. 946. καινὰ ῥήματα πεπορισμένοι γὰρ ἐστί] Cf. Arist. Ran. 880. δύναμιν δεινοτάτοιον στομάτοιον πορίσασθαι ῥήματα etc.

IV. 48. (131) πολλοὶ γὰρ εὖ λέγουσιν —] Cf. Posidipp. IV. 526. οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ ποιεῖν | πολλοὶ γὰρ εὖ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν.

IV. 49. (132) V. 1. εἰς (?) μὲν ἔχομεν τοῖσδε μηδὲν χρώμεθα Porson. ἂν οἷς ἔχομεν Mein. Qu. ἂν ἔχομεν τούτοισι —.

V. 3. δι' ἑαυτούς] I. e. δι' ἡμᾶς αὐτούς. Cf. Men. IV. 230. αὐτοὶ παρ' αὐτῶν προσπορίζομεν. V. 5. μηδὲν δ' ὅμως τι —] Qu. μηδέποτε δρᾶν τι —. Requiritur utique verbum aliquod.

IV. 50. (137) V. 1. ἂν εὖ σκοπῆς] ἂν κοπεῖς cod. A. unde ἂν σκοπῆς conj. Mein. Recte. Cf. Philem. IV. 11. πάντα δ', ἂν σκοπῆς, etc. IV. 49. οὐδεὶς δὲ μεθύων, ἂν σκοπῆς, etc. IV. 34. Men. IV. 235.

IV. 51. (140) V. 2. ταυτόματον —] Cf. Men. IV. 151. ταυτόματόν ἐστὶ πον θεός. IV. 148. ταυτόματον ἡμῖν — συλλαμβάνει. IV. 214. Monost. 726. Anon. IV. 693.

IV. 51. (141) V. 1. Cf. Men. IV. 269. καλὴν γυναῖκα εἰς ἰδῆς, μὴ θανατάσης. Aristaenet. Epist. I. 11. ὅταν ἰδῶν τις ἐπαινεῖσθ, ὅταν ἔρασθῆ θανατάσας. V. 2. ἔπειτ' ἐπεθεώρησαν] ἔπειτα δ' ἐπεθύμησαν F. W. Schmidt.

IV. 53. (147) V. 2. εὐπορεῖ τὰ χρήματα] ἐκπορίζει χρήματα G. A. Hirschig, coll. Plat. Eryx. p. 401 C. ἵνα ταῦτα ἐκπορίζηται. Recte, opinor. (Idem ipse conjeceram.) ἐκποριεῖ τὰ χρήματα Badham ad Ion. 1119. εὐπορεῖν χρημάτων est Antiph. III. 133. (229.) etc.

IV. 53. (148) μὴ φάνης] μὴ ἠφῆνης recte Mein.

IV. 53. (150) V. 2. ἵν' ἐγρατῆς ἦ] ἵν' ἦ Κράτης τις F. W. Schmidt. ἵνα δὴ Κράτης ἦ Kock. ἵν' ὡς Κράτης ἦ in Cobeti editione Diogenis Laertii VI. 87. Qu. ὥσπερ Κράτης τις.

IV. 54. (155) νοῖς — καθεστημῶς] I. e. sedatus, tranquillus. Cf. Alex. III. 405. καταστήναι πάλιν (οἶνον). Arist. Ran. 1003. ἡνίκ' ἂν τὸ πνεῦμα λεῖον καὶ καθεστημῶς λάβῃς.

IV. 55. (159) εἰ μὴ τότε ἐπόνουν] εἰ μὴ γὰρ ἐπόνουν F. W. Schmidt.

- IV. 55. (160) ὅπως ἀκούων] *Lege ὅπως ἂν ἀκούων.*
- IV. 56. (169) V. 2. *κἀκ τοῦ καθεύδειν*] *Qu. κἀν τῷ καθεύδειν.*
- IV. 57. (171) οὐ δίδωσι γὰρ ὁ λέγων *Herw.* ἀπ' ἄλλων] *ἔπ' ἄλλων Herw.*
- IV. 57. (174) V. 2. *Qu. μέγιστόν ἐστιν, ἦν μετ' εὐνοίας δοθῆ.*
εἰ καὶ μικρόν ἤ] ἂν — *conj. Mein. Sed ne hoc quidem satisfacit.*
- IV. 58. (177) γνώμην πονηρὰν τῇ γυναικὶ μὴ δίδου] *Qu. γνώ-*
μην πονηρὰν μὴ γυναικὶ μεταδίδου. Cf. Men. IV. 269. (Mon. 156.)
γνώμην ἀρίστην (πονηρὰν?) τῇ γυναικὶ μὴ λέγε (sic). IV. 271. δταν
γέρον γέροντι † γνώμην διδοῖ (γνώμην γέροντι μεταδίδοι?).
- IV. 58. (178) *Qu. δταν τάφον στεφανώτε κόσμῳ ποικίλῃ.*
- IV. 58. (179) V. 1. ζῶν γὰρ ἀσχοῦ σατῶ στεφάνων καὶ μύρα]
σατῶ παρασχοῦ ζῶν στεφάνων τι καὶ μύρον R. Ellis. Corrige ζῶν
ἀγρόσασον σατῶ στέφανόν τε καὶ μύρα (vel μύρον), vel σατῶ
παρασχοῦ ζῶν στεφάνους τε καὶ μύρον. V. 2. χρήσῃ γὰρ αὐτοῖς
μεθ' ἡδονῆς αἰσθόμενος] Qu. χρήσῃ γὰρ αὐτοῖσιν μεθ' ἡδονῆς
θανῶν. Possis etiam χρήσῃ γὰρ αὐτοῖς ποτε θανῶν (vel ἀπο-
θανῶν) μεθ' ἡδονῆς.
- IV. 58. (180) V. 1. κἀν μέχρι νεφέων τὴν ὄφρην ἀνασπάσῃς]
κἀν τὴν ὄφρην μέχρι τῶν νεφέων — Dobr. prob. Herw. Qu. κἀν
τῶν νεφέων μέχρι —. Cf. Trag. Adesp. Fr. 75, 3. καὶ τοὺς ταπει-
νοὺς ἑπεράνω τῶν νεφῶν ἀναβιβάζει (ἦρε τῶν νεφῶν ἂνω F. W.
Schmidt.). Trag. adesp. 100. φρονεῖτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον.
Diph. IV. 416. διὰ τῶν νεφέων διάπεμψον etc. τὴν ὄφρην ἀνα-
σπάσῃς] Annon τὰς ὄφρῆς —? Cf. Alex. III. 391. τὰς ὄφρῆς —
ἀνεσπασίας. Men. IV. 242. ἀνασπασίας — τὰς ὄφρῆς. V. 2.
ὁ θάνατος αὐτὴν πᾶσαν ἐκλύσει κάτω] ἐκλύσει pro ἐκλύσει Palmer.
Sic λῆσαι ὄφρην est Eur. Hipp. 290. et μεθεῖναι Iph. A. 648.
Sed κάτω requirere videtur ἔλξει potius quam λύσει. Forma
Attica est ἔλξει. Qu. ὁ θάνατος αὐτὴν τοῦ σκέλους ἔλξει κάτω,
vel — ῥαδίως ἔλξει κάτω. πᾶσαν] αὐθις Herw.
- IV. 59. (181) καὶ μὴ φυγεῖν] *Lege κἀν μὴ φυγεῖν.*
- IV. 59. (185) πάλιν πεσεῖν] πάντως πεσεῖν *conj. Mein. λίαν*
πεσεῖν Schmidt. Anal. p. 81.
- IV. 60. (187) V. 2. τὴν σεμνὴν τρίχα recte *Mein. ἐσχάτων*
πολλῶν] ἐσχάτων πόνων Herwerden. Qu. ἐσχάτων κακῶν (vel
πόνων).
- IV. 60. (188) γέρον —] *Cf. Mon. 454. πένης ὑπάρχων μὴ*
φρόνει τὰ πλουσίων. 232. θεῶν καλῶς ζῆν μὴ τὰ τῶν φάυλων
φρόνει. 243. θνητοὶ γεγάτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεοῦς.
- IV. 61. (193) ὄνος βαδίσεις] I. e. ὡς ὄνος. *Cf. Cephisod.*
II. 883.
- IV. 61. (197) εἰς φάος ἄγει] *Lege πρὸς τὸ φῶς ἄγει.*
- IV. 62. (200) ἐμέθνον' ἱκανὴ πρόφρασις εἰς θάμαρτάνειν] *Cf.*
Philippid. IV. 475. ἐμεθύσθην, πάτερ — ἡμαρτον. Men. IV. 291.

ἄνθρωπος· ἰκανῆ πρόφρασις εἰς τὸ δυστυχεῖν. Diph. IV. 424. Philem. IV. 36. et ad Men. IV. 133.

IV. 62. (201) τοῦτ' ἴσθι] σὺ γ' ἴσθι Schmidt. Anal. p. 126. Qu. κάτισθι, vel γὰρ ἴσθι. εἰς θάμαρτάνειν] Qu. ἐσθ' ἀμαρτάνειν.

IV. 62. (206) βίον καλὸν ζῆς, ἂν γυναῖκα μὴ ἔχῃς] Qu. βίον καλὸν ἔξεις, ἦν γυναῖκα μὴ λάβῃς. Vel βίον καλὸν ζήσεις, γυναῖκ' ἦν μὴ γαμῆς (γαμῆς F. W. Schmidt).

IV. 63. (209) θανεῖν ἄριστον (κράτιστον A. Voss.) —] Qu. θανεῖν πολλὸ (αὐτὸ δὲ) κρεῖττον etc. Sic Fr. 210. νόσον πολλὸ κρεῖττον ἔστιν ἢ λύπην φέρειν. Cf. Menand. Mon. 269.

IV. 63. (213) ψυχῆς πόνος —] Imo ψυχῆς νόσος —. Cf. Aesch. Prom. 378. ψυχῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.

IV. 64. (215) ἡ μὲν χελιδὼν τὸ θέρους, ὦ γύναι, λαλεῖ, | (σὺ δὲ δι' ἔτοσς) probabiliter supplet Cobet.

IV. 64. (219) κατὰ μὲν ὄλεθρον] κατὰ recte, opinor, deleri jubet Herw. Cf. ad Men. IV. 132.

PHILEMO JUNIOR.

IV. 67. (1) V. 3. καὶ γῆρ] Qu. κατὰ γῆρ. V. 6. τρίβους] Qu. τριβάς. V. 9. ἀρπαζ' — κλέπτ', ἀποστέρει] Cf. Arist. Pl. 372. μῶν οὐ κέκλοφας ἀλλ' ἤροπας; 373. ἀλλ' οὐδὲ μὴν ἀπεστέρημάς γ' οὐδένα; ἀπελθῶν] ἐπελθῶν F. W. Schmidt, coll. Lucian. Dial. mer. I. 1. ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ἐπελθοῦσα. V. 12. Qu. οὐ φοβερὸν οὐδ' ἂν ὀνομάσαιμι τοῦνομα. V. 13. πρὸς μήκος βίου] τὸ προσήμον βίῳ F. W. Schmidt, coll. Plat. Rep. I. 332 C.

IV. 68. (2) V. 1. τίς ἐστιν οὗτος vulg. τίς οὗτός ἐστιν A. B. Lege ergo τίς οὗτός ἐσθ';

MENANDER.

IV. 69. (2) οὐ λυποῦντα δεῖ —] Cf. Plut. Mor. p. 9 A. κακινό φημι δεῖν τοὺς παῖδας ἐπὶ τὰ καλὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἄγειν παραινέσεισι καὶ λόγοις, μὴ μὰ Δία πληγαῖς μηδ' αἰκισμοῖς. Cat. min. 1, 5. καὶ γὰρ ἦν χαρίεις ὁ παιδαγωγὸς αὐτοῦ καὶ λόγον ἔχων τοῦ κονδύλου προχειρότερον. Theophyl. Epist. 64. τοὺς γὰρ παῖδας λόγοις μᾶλλον ἢ μάστιξιν ἐκταράττομεν (ἐκπαιδεύομεν F. W. Schmidt).

IV. 71. (8) V. 2. εἰ δὲ μὴ, τᾶνω κάτω — μεταστραφεῖς] εἰ δὲ μὴ γ', ἄνω κάτω — Bernhardius. Fortasse recte, sed cf. Mnesim. III. 569. πάντες δ' ἔνδον τὰ κάτωθεν ἄνω. Antiph. III. 140. παντελῶς ἐστραμμένον τᾶνω κάτω. Philem. IV. 33. διὰ τὸ ποιεῖν τᾶνω κάτω. IV. 149. στρεφομένοις ἄνω (τᾶνω?) κάτω.

IV. 71. (9) V. 1. πρὸς ἅπαντα —] πρὸς ἕργ' ἅπαντα — F. W. Schmidt. πρὸς ἀπαξᾶπαντα Herwerden. V. 3. ὁ μετρίως πράττων] Cf. Alex. III. 507. πράττειν μετρίως φάσκοντας.

IV. 72. (11) V. 1. *ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα | κιάθους*] Cf. Amph. III. 303. *ἀνεβόησ' ἴδιωρ ἐνεργεῖν θερμόν.* Sophil. III. 581. *δύο | κιάθους ἀνεβόησέν τις ὑπόχει (1. ὑποχεῖν).*

IV. 74. (17) V. 1. *ἐπιθιμῶν*] *ἐπιθιμῶ* Herw. ad Oed. R. 159. V. 2. *ἔχοντα*] *ἴμο ἔσθοντα.* V. 5. *τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω*] Cf. Eur. Herc. 1092. *καὶ πνοὰς θερμὰς πνέω | μεταρσί', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο.* Dionys. Hal. A. R. XI. 28. *ἀσθμαίνων ἔτι καὶ μετέωρος τὸ πνεῦμα.* V. 4. *σῆπομ' | τήκομ'* Herwerden. Cf. ad Soph. Ant. 892.

IV. 74. (18) V. 4. *τραγέλαφοι, λαβρώνιοι*] Cf. Diph. IV. 414. *τραγέλαφος — λαβρώνιος.* Antiph. III. 132. *τραγέλαφοι δύο.* Alex. III. 427.

IV. 76. (20) *δυσδιάθετον*] Anglice, difficult to dispose of. Cf. IV. 86. *θυγάτηρ κτήμ' ἐστὶν ἐργάδες πατρί.* Mon. 750.

IV. 76. (22) V. 3. *τὴν γῆρ, ὅταν δὲ —*] Qu. *γῆρ, ἀλλ' ὅταν γε (aut ἀλλ' ἐπειδὴν) — ἐσίδω χωρίον*] *ἐπίδω χωρίον* Elmsl. ad Ach. 42.

IV. 77. (25) *φηλῶν*] *φηλοῦν* al. Cf. Aesch. Ag. 492. Eur. Suppl. 243. *γλώσσαις φηλοῦμενοι.* Apoll. Rhod. III. 983.

IV. 78. (32) V. 2. *ἴδρευον*] *Ἄν ἀνύδρευον?* Cf. Pher. II. 286. *κάνύδρευσαι τὸν κάδον.*

IV. 79. (34) *ἐπικόπιανον*] Confer v. *κόπιανον*, Aesch. Cho. 860.

IV. 81. (41) *τοῦτο, φιλιτάτη*] *Μαλίμ τοῦτ', ὦ φιλιτάτη.*

IV. 83. (49) *ἀπὸ Λοξίου σὺ μυχρίνας τασδί (λαβῶν) | ἐπότεινε* tentat Meinek. IV. 710. Qu. — *στόρν λαβῶν.* Apud ipsum Donatum pro *Ἀήλιον* Meinek. *Λοξίαν* (cassion codd.) reponi jubet. Cf. Men. IV. 280.

IV. 85. (57) *πλήσας*] *πληγὰς* Herwerden. *ἔφερεν*] Qu. *εἶχεν.* Dubitationi obnoxium esse *ἔφερεν* monet Herwerden. *ποθεν*] Qu. *δσας.*

IV. 86. (61) V. 2. *θυγάτηρ —*] Cf. IV. 76. *χαλεπὸν — θυγάτηρ κτήμα καὶ δυσδιάθετον.*

IV. 88. (66) V. 4. *δεδογμένον τὸ πρᾶγμ'*] Cf. Soph. Ant. 576. *δεδογμέν', ὡς εἶοικε, τήνδε κατθανεῖν.* *ἀνερρίφθω κύβος*] Cf. Arist. Fr. 545. *ἐγὼ σοι πᾶς ἀνέρομμαι κύβος.* V. 5. *πέραине, σωθειῆς δέ. νῆν ἀληθινὸν —* Cobet. V. 6. *εἰς πέλαγος αὐτὸν (σεαυτὸν B.) ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων*] *Lego εἰς πέλαγος ἐμβαλεῖς σεαυτὸν πραγμάτων (om. γάρ).* V. 7. *οὐ Λιβυκὸν οὐδ' Αἰγαῖον (οὐδὲ Σικελικὸν) supplet* Cobet.

IV. 88. (67) V. 3. *τὴν νύκτα διὰ σέ*] *διὰ σέ* om. Eust. *Unde τὴν νύκτα νῆ Δί'* corrigit Herwerden.

IV. 89. (68) V. 1. *ἐὰν δὲ κινήσῃ*] Qu. *ἐὰν διακινήσῃ —* V. 2. *τιτθὴν καλῆ*] *τιτθιολαβῆ* Naber. in Mnem. XIX. 413. *πέρας ποιεῖ λαλιᾶς*] *πέρας οὐ ποιεῖ λαλιᾶς* Bentl. *Vulgatam, quae in bonis libris est, tuetur* Cobetus (N. L. p. 71.), coll.

Posidipp. IV. 521. τῆς τέχνης πέρας | τοῦτ' ἐστίν. Hegesipp. IV. 479. τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς — εἰδέναι. aliisque locis.

IV. 90. (70) V. 2. πᾶσι νῦν vulg. πᾶσι πάλι νῦν cod. B. πάλιν πάλιν νῦν Mein. B. ἔπαξ. A. πάλιν νῦν Cobet. Qu. B. μάλιστα. A. πάλιν (νῦν) οὖν —. Vel B. ἔπαξ. A. πάλιν νῦν —. Vel potius ἔπαξ γε (Angl. yes once). —. Quod confirmatur sequentibus πάλιν οὖν πῖθι.

IV. 90. (71) ἐστὶν ὁ λαλήσων θεός] ἐστὶ τῶν χρηστῶν θεός Herwerden, coll. IV. 72. θεός ἐστὶ τοῖς χρηστοῖς αἰεὶ | ὁ νοῦς γὰρ etc.

IV. 91. (74) ὀλκείον] Cf. Philem. IV. 8. ὀλκείον — πυρῶν τι μεστόν. Epigen. III. 539. κάδοι, | ὀλκεία, κρουνεῖ'.

IV. 91. (77) στρατιώτηρ] στρατιώτῃ G. A. Hirschig. V. 2. ἔργον] I. e. χαλεπόν.

IV. 92. (79) V. 1. ὦ τρισάθλιοι, | οὐ πλέον ἔχειν ζητοῦσι τῶν ἄλλων Cobet.

IV. 92. (82) κανδύταλις] Cf. Diph. IV. 393.

IV. 94. (87) εἰ τὰς ἀληθείας ἀπλῶς τίς σοι λέγοι] Cf. Men.

IV. 266. τοὺς λέγειν ἡμῶν ὀκνοῦντας τὰς ἀληθείας αἰεὶ. Philem.

IV. 48. εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηότες | αἰσθῆσιν εἶχον.

IV. 94. (90) πλοῦτος — πολλῶν ἐπικάλυμι' ἐστὶν κακῶν] Lege περικάλυμι'. Cf. ad Antiph. III. 91. ὁ πλοῦτός ἐστὶ παρακάλυμμα (I. περικάλυμμα) τῶν κακῶν.

IV. 95. (92) πεντεκτένους — καὶ περίνησα] Cf. Antiph. III. 157. περίνησα καὶ πεντέτενα (I. πεντεκτένους).

IV. 96. (93) V. 5. Cf. Com. anon. IV. 692. ἔπανθ' ὀρῶ | ἔμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε. Quae et ipsa fortasse Menandri sunt.

IV. 96. (95) V. 1. οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνὴρ, ὦ Γοργία, | ὅστις ἀδικεῖσθαι πλείστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς | τὸ δ' ὀξυθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρὸν | δεῖγμ' ἐστὶν εὐθύς πᾶσι μικροψυχίας Schneidewin.

IV. 97. (96) V. 3. κριθὰς δ' ἂν (δ' ἂν A., B.) σπείρω Schneidewin. Cf. Com. anon. IV. 691. ἔσπειρα μὲν κριθῶν μεδίμνους εἴκοσιν.

IV. 97. (97) V. 1. οὐκ ἄλλως ἐρῶ] οὐκ ἄλλως λέγω Cobet., coll. Rhcs. 271.

IV. 97. (98) V. 2. ποιουμένους] πονουμένους Heringa. ποθομένης Schneidewin.

IV. 98. (99) Θέρμα τε ἐπέλαβεν αὐτόν] Cf. Thuc. II. 49. πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραὶ ἐλάμβανον (ἐπελάμβανον?). Hippocr. de intern. affect. II. p. 217. ἔπειτα ἀνῆκεν ὁ πόνος καὶ αὐθις ἐπέλαβεν ὀξὺς δι' ὀλίγου.

IV. 99. (102) V. 1. Ita Cobetus, Μένανδρος ἐν Δακτυλίῳ ἐπὶ τοῦ Δαναοῦ (ex codicum Venetorum lectionibus, ἐπὶ τοῦ δάν ὀδοσί (ἐπὶ τοῦ δάου) τίς γὰρ οὕτωσι κακοδαίμων ἔφην ὅς οὐκ ἂν-κτλ.),

coll. Euripidis fragm., Δαναὸς δὲ πενήτημοντα θυγατέρων πατήρ. Danaï filiae παιδίσκαι dicunter, ergo ἡ ἔλενθέρα apud Atticos παιδίσκη est. Dobraeus sic: ἐπεὶ οὐδὲ εἰς οὕτως γε κακοδαίμων ἔην etc. Qu. τίς γάρ ποθ' οὕτως ἐστὶ κακοδαίμων φύσει, | δς —; Qu. οὔτις (vel οὐδεὶς) γάρ οὕτως γε κακοδαίμων ἔην etc. V. 2. ὡς —] Imo δς —. V. 3. Post ἔχων fortasse interrogandum.

V. 5. ἐκάθισαν] Fort. καθείσαν. Cf. ad Arist. Ran. 911.

IV. 100. (106) λαῖμα] λῆμα R. λαιμὰ Bentl. Mein.

IV. 100. (109) V. 1. Φειδία] Φανία conj. Bailey, coll. Men. IV. 149. 265. 277. Φειδίας tamen legitur, ait, Antiph. III. 139.

V. 3. νῦν δ' οὐκ ἔχων (sc. κακὸν ἀληθές) τὸ φάρμακον Herw. Sed displicet dura anapaesti incisio in φάρμακον εὐρημας. τὸ φάρμακον εὐρημας κενὸν —] κενὸν ἄρα τὸ φάρμακον (υυυ, υυυ-?) — Cobet. V. 5. περιμαξάτωσαν —] De his formis minus Atticis dixit Elmsleius ad Iph. T. 1480. V. 6. περιθεωσάτωσαν Bentl. et

(qui περιθεῖ.) Pors. Cf. Anecd. Bekk. I. p. 99. θεώσειν καὶ θεώσαι, κατ' ἔνδειαν τοῦ ι τὸ περιενεγκεῖν θεῖον καὶ καθάραι. Ἀραγῶς Καμπυλίῳ. Hesych. Θεώματα: τὰ περικαθάματα. Confer omnino Plat. Crat. p. 74 Heind. πρῶτον μὲν γὰρ ἡ κάθαρσις καὶ οἱ καθαρμοὶ καὶ κατὰ τὴν ἰατρικὴν καὶ κατὰ τὴν μαντικὴν καὶ αἱ τοῖς ἰατρικοῖς φαρμάκοις καὶ αἱ τοῖς μαντικοῖς περιθειώσεις τε καὶ λουτρά τὰ ἐν τοῖς τοιοῦτοις καὶ αἱ περιρρόανσεις πάντα ἐν τι ταῦτα δύναιτ' ἂν καθαρὸν παρέχειν τὸν ἄνθρωπον καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν. Juvenal. Sat. II. 157.

IV. 101. (110) V. 1. ἀγαθὸν τί μοι | γένοιτο. B. τί δ' ἔστιν; A. ὦ πολιτίμητοι θεοὶ Cobet. V. 3. εἰλότως, ὦ φλήναρε] Malim εἰλότως γ' —. Cf. Arist. Ran. 228. V. 4. σαπρὸς γὰρ ἦρ] σαθρὸς γὰρ ἦρ Cobet. V. 5. καινὰς] καινὸν (propter σαπρὸς) G. A. Hirschig.

IV. 102. (111) V. 1. οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν τοὺς ἰκέτας] οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν οἰκέτας Cobet. V. 2. μετ' εὐνοίας] Lege μετ' ἀγνοίας.

V. 3. αἰσχρόν (ἔστι) Schneidewin.

IV. 102. (112) V. 3. αὐτῶν ἀκρασίαν — οἰδοῦσιν] ἄτοπον ἀκρασίαν — οἰδοῦσιν Herw. Qu. ἐπὶ ἀκρασίαν — οἰδῶσιν.

IV. 103. (115) V. 1. διακομικῶς] Cf. Pl. 1171. V. 2. πλάσματα] πέμματα probabiliter conj. Mein. Quidni igitur etiam πέττομεν pro πλάττομεν reponamus? Cf. Pl. 1126. οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ἔν τετράδι πεπεμμένον. V. 4. ἀποιήτα] Malim ἄπειτα.

IV. 104. (119) ἐξέδωκε κείνοις (aut ἐξέδωκ' ἐκείνοις) ὡς αὐτὸς ἔφη ἐπὶ πείρα δούς τριάκονθ' ἡμέρας libri opt. Unde haec eruit Cobetus, καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκ' ἐκεῖνος, ὡς ἔφη | αὐτὸς, ἐπὶ πείρα δούς τριάκονθ' ἡμέρας.

IV. 104 (120) ἐπὶ πείρα] Cf. Arist. Av. 583.

IV. 107. (130) V. 1 sq. Cf. Alex. III. 510. V. 4. ὢν δὲ κύριος] ὢν γε κύριος Herw. V. 5. πάντ' ἔχεις] ταῦτ' ἔχεις

F. W. Schmidt., coll. v. 2. V. 7. ἀντή] Imo ἀντη. V. 8. παρελομένη] Fort. ἀφελομένη. V. 9. ἐγώ σε] Qu. ἐγωγε. V. 12. οὐς ἂν δύνῃ πλείστοις] Qu. ὡς —.

IV. 108. (131) V. 5. ἐπιτεθέν] Cf. Men. IV. 160. ἐπίθεες τὸ πῦρ, ἢ ζάκορος. 200. τὴν ὄσφιν ἄκραν — ἐπιθέντες] Cf. IV. 161. οὐκ εἶασα τὴν | ὄσφιν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι. Herod. II. 40. τὴν ὄσφιν ἄκραν. et ad Arist. Pac. 1053. V. 7. πάντα τὰλλα κατέπιον Dobr. Adv. I. 416.

IV. 108. (132) V. 3. ἡμῖν ἢ τέχνη] Malim ἡμῶν —.

IV. 109. (134) V. 2. ποιοῦνθ' Grot. V. 3. ἀλωτὰ γίνετ' — ἀπαντα] ἀλωτὰ γὰρ πάντ' ἐπιμελεία καὶ πόνω feliciter F. W. Schmidt.

IV. 109. (135) ὡς ταχὺ] ὡς τάχος Cobet.

IV. 110. (140) V. 1. δαιμονῆς] δαιμόνιε invita Minerva corrigit Cobetus, quum proxime sequatur anapaestus γερονός. V. 2. ἐξήμοντά σοι] Qu. ἐξήμοντ' ἔτη. Cf. Amph. III. 308. ὡς εἰ φάγοι τις ἐντὸς ἐξήμοντ' ἐτῶν.

IV. 112. (146) V. 2. τῶν ροιδίων ἐτρώγομεν] τῶν ροιδίων ἐνετρώγομεν Cobet.

IV. 112. (147) ἦν χιτῶν σοι] Cf. Antiph. III. 84. ἦν (ita Mein., ἦν vulg.) χιτῶν ἀμόργινος, etc.

IV. 113. (151) πάντ' ἄνω κάτω] Cf. Alex. (?) III. 394. φληναφῶν ἄνω κάτω. 451. ἄνω κάτω — περιπατοῦσ'. Men. IV. 149. στρεφομένους ἄνω (τῶν?) κάτω.

IV. 114. (153) ἐξώλης ἀπόλοιθ'] Cf. Arist. Pac. 1072. ἐξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ etc.

IV. 115. (159) V. 1. τὸ σὸν ταπεινόν] τὸ σὸν ὄν ταπεινὸν Herwerden.

IV. 115. (160) V. 1. τὰ γὰρ τολμηρὰ τῶν ὄχλων (ἔργων Cobet.) —. V. 3. ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ] ἂν λάβῃς — Cobet., coll. Men. IV. 115. (161.) τὸν τε καιρὸν εὖ λάβῃ. V. 4. ἀπροσδόκητον τὴν τύχην προσλαμβάνει Cobet.

IV. 115. (161) V. 1. τοῖς ἀναιδέσιν] τοῖς ἀπαιδεύτοις expectabat Herw. V. 2. τὸν τε καιρὸν εὖ λάβῃ] Cf. IV. 115. (160.) Thuc. II. 34. ἐπειδὴ καιρὸν (καιρὸς al., sc. τοῦ λέγειν) ἐλάμβανεν.

IV. 119. (173) V. 2. ἀθλιώτερος, διπλάσια γοῦν κατεσθίει μάτην Cobet., coll. Xen. Mem. ? XIV. 4. καὶ διμοιρία γε ἐπὶ τῷ δειπνῷ ἐτίμησεν, οὐκ ἵνα διπλάσια καταφάγοιεν κτλ. Qu. ἀνὴρ δ' ἀγαίων τοῦ πρῆκτοντος πολὸν | κρείττων· διπλάσια γοῦν κατεσθίει μάτην.

IV. 121. (177) εἰάν οὕτω τύχη] Cf. Phil. IV. 7. ἂν οὕτω τύχη.

IV. 121. (178) εἴσειμι πρὸς ἐκείνην λέγεις] Pro λέγεις qu. τάχ'.

IV. 123. (184) προσάγου τῷ πράγματι] προσάγου τοῖς πράγμασι F. W. Schmidt. Qu. πρόσαγ' ἐπὶ τῷ πράγματι.

IV. 126. (195) V. 5. τῇ σαντοῦ ζυγομάχει μαλακία] Cf. Com. anon. IV. 603. ζυγομαχῶν τῷ κωρύνῳ. Men. IV. 264. πρὸς τὴν

τύχην — ζυγομαχεῖν. Liban. Op. I. 353 C. τὸ δὲ ζυγομαχεῖν σοι νῦν, ὦ κακόδαιμον, καὶ διαλέγεσθαι. 756 D. οὐδ' εἰς ἔριν ἦλθον αὐτῶ περι τούτων οὐδ' ἐζυγομάχων. Synes. de Insomn. p. 157 C. Aristaen. Π. 2. ἀπόθεσθε τὴν ἔριν, παύσασθε ζυγομαχίας. Confer γυσιμαχεῖν (Av. 555.), θεομαχεῖν, etc.

IV. 127. (197) V. 1. ἐκείνος — εὐτυχῶν] ἐλεινοῦς — ἀτυχῶν Herwerden.

IV. 127. (198) V. 2. τὸ γ' ἀπὸ τῆς τύχης] τὰ γ' ἀπὸ — Gesner. Lege τὰπὸ —. Cf. Antiph. ΠΙ. 155. τὰ (1. τὰπὸ) τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.

IV. 129. (205) V. 1. τὰ τοιαῦτα] τοιαῦτα G. A. Hirschig. Recte. V. 2. ἄ] οἷα injuria idem. Interdum δς pro οἷος post τοιοῦτος sequitur.

IV. 129. (206) ἀναλυθεῖς μόλις] Cf. Magnet. Π. 10. ὄνειρομάντεσιν ἀναλύταις.

IV. 129. (207) Cf. Eur. Iph. T. 741. ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;

IV. 129. (209 b) Ad hanc fabulam referendum fortasse Menand. IV. 295. (835.) ubi vide Mein.

IV. 131. (210) V. 1. ἐμοὶ μὲν οἶν ἄειδε τοιαύτην, θεά] Respicitur ad Hom. Π. α. 1. μῆριν ἄειδε, θεά, etc. Alioqui scribendum fuisset ἄδε.

IV. 132. (212) κατὰ μὲν ὅς ὄλεθρον] Cf. Phil. IV. 64. ἀπόλλυμαι | κατὰ μὲν ὅς ὄλεθρον.

IV. 133. (215) μικρὰ γε πρόφασίς ἐστὶ τοῦ πράξει κακῶς] Cf. IV. 291. ἀνθρωπὸς ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν. Diph. IV. 424. ἀνθρωπὸς εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ τῶ βίῳ | πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει. Men. IV. 155. ἴσως γὰρ ἀγαθὸ τοῦτο (τὸ πράττειν κακῶς) πρόφασις γίγνεται. Philem. IV. 62. ἐμέθρον ἱκανὴ πρόφασις εἰς θάμαρτάνειν.

IV. 134. (221) ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων | μάντις τ' ἄριστος —] Cf. Eur. Hel. 757. γνώμη δ' ἀρίστη (ἄριστος?) μάντις ἢ τ' εὐβουλία.

IV. 134. (222) V. 12. ἀλεκτρονῶν] Scribe ἀλεκτρονῶν. V. 15. ἐν τῶ νῦν γένει] Qu. ἐν τῶ νῦν βίῳ. V. 17. τὰ τρίτα λέγει] τὰ τρίτ' ἔχει duo codices. Recte. Nec displiceret τὰ τρίτα φέρει. “τρίτα λέγει tuetur Men. Inc. Fab. fr. IV. Non male tamen τὰ τρίτ' ἔχει codd. Caes. et Vind. Cf. Inc. Fab. fr. CLXXIII.” (Herw.) Cf. Dem. de Falsa leg. 70. οἷς οἴτος τὰ τρίτα λέγων (i. e. τριταγωνιστῶν) διετέλεσεν. Plut. Mor. p. 816 F. ἄτοπον γὰρ ἐστὶ τὸν μὲν ἐν τραγῳδίᾳ πρωταγωνιστὴν Θεόδωρον ἢ Πῶλον ὄντα μισθωτῶ τῶ τὰ τρίτα (τρία olim) λέγοντι πολλάκις ἔπρασθαι.

IV. 136. (223) καὶ ταχὺ τὸ πρῶτον περισσέβει ποτήριον (ejecto πάλιν, quod e vicinis irrepserit) Cobetus, qui heri haec verba esse ad servulum pocula ministrantem monet. περισοβεῖ ποτήριον] Cf. Poll. VI. 30. τὰς κύλικας ἐν κύκλῳ περιελαίνειν.

IV. 136. (224) *τὴν Θηρίλκειον ἔσπασεν*] Cf. Alex. III. 385. *μεστὴν ἀκράτου Θηρίλκειον ἔσπασεν.* 514. *κοτύλας τέτταρας — σπάσαι.* Diph. IV. 381. *εἰσιούσι δὸς — τὴν μεγάλην αὐτοῖς σπάσαι.*

IV. 137. (227) V. 9. *προσαποτίνουσι τοῦ χρόνου* A. B. Mein. *προσαποτίνουσιν ὥραίους* vulgo ante Mein. *προσαποτίνουσι τὰρχαίῳ* G. A. Hirschig. Praestat fortasse *τὰρχαίου*, sed nil temere mutandum. Redde, for the delay.

IV. 139. (232) V. 1. *ἄρ' ἐστὶ κατὰ πόλλ'* conjicit Bailey.

IV. 139. (233) V. 1. *ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστὶ δῆπου λεγόμενος*] Cf. Arist. Av. 652. *ὄρα νῦν ὡς ἐν Αἰσιώπιον λόγοις | ἐστὶν λεγόμενος δὴ τι (εἰρημένον δῆπου 'στί?) τὴν ἀλώπεχ' ὡς | φλαύρωσ ἐκοινώνησεν ἀετῷ ποτε.* V. 2. *ἐν ἀποτύχη τις οὐρίου, κώπαισι πλεῖν* Cobet. ex Pausaniae Lexico apud Eust. p. 1453, 18.

IV. 139. (235) *παρατρέφουσθαι*] Cf. IV. 285. Timocl. III. 597. *παρέτρεφεν | τὸν βουλόμενον.* Dem. p. 403. Athen. V. 211 F. *σιτόκιουρος*] Cf. Men. IV. 196. Alex. III. 467.

IV. 140. (237) V. 7. *καταγέλωτα*] Alia forma *κατάγελων* est Arist. Ach. 76.

IV. 141. (238) V. 2. *διὰ τὴν αὐλὰν λίαν* fere libri. *διὰ τὴν αὐλίον* Porson. *διὰ τὴν αὐλίαν* Mein. (coll. Moeride p. 192, 5. *αὐλία θύρα Ἄττικοί.*) *διὰ τὴν λαλιὰν* Nauck. *διὰ τὴν μανίαν* F. W. Schmidt. Vitiosum hoc esse, quum praesertim sequatur *αὐλειος θύρα*, monuit Cobetus, qui, "mala manus allevit τὴν αὐλίαν." Quid lateat non liquet.

IV. 142. (242) V. 1 sq. Ita Cobetus, *Μόνιμός τις ἦν, ἄνθρωπος, ὃ Φίλων, σοφὸς | ἀδοξότερος μικρῶ δ'. B. ὃ τὴν πῆρας ἔχων; | A. πῆρας μὲν οὖν τρεῖς* (erat enim gibbosus utrimque).

V. 3. *B. πῆρας — A. ἀλλ' —* G. A. Hirschig. V. 6. *ὑπὲρ δὲ ταῦθ'* Cobet. *ὑπερεῖδε ταῦθ'* optime Scaliger, quidquid dicat Cobetus. V. 7. *τὸ γὰρ ὑποληφθὲν —*] "Non aliunde quam ex hoc ipso Menandri loco sumtum est id quod legitur apud Marcum Antoninum II. 15. *ὅτι πᾶν ὑπολήψις. δῆλα μὲν γὰρ τὰ πρὸς (ὑπὸ?) τοῦ κνικιοῦ Μονίμου λεγόμενα.*" (Cobet.). *τῆφον*] Cf. Antiph. III. 110. *τὸν τρόπον — οἰσθά μου | ὅτι τῆφος οὐκ ἐνεστιν.*

IV. 143. (245) *μὴ πονήσαντ' εὐτυχεῖν*] *μὴ πονήσαντας τυχεῖν* G. A. Hirschig, coll. Philisc. III. 580. *οὐκ ἐστὶν, ὃ μάταιε, σὺν ἔραθυμίᾳ | τὰ τῶν πονούντων μὴ πονήσαντας λαβεῖν.* V. 2. *ὑπερηφανίας*] *ὑπερηφάνους* Hirschig.

IV. 143. (246) *ἀτύχημα φεύγειν*] *ἀτύχημα κλέειν* aut simile quid Madvig. *ἀτύχημ' ἐπιφέρειν* F. W. Schmidt. Nihil opus.

IV. 144. (251) V. 3. *νῦν*] *πᾶν* G. A. Hirschig., coll. Men. IV. 142. *τὸ γὰρ ὑποληφθὲν τῆφον εἶναι πᾶν ἔφη.* et Cobet., coll. Artemidoro Onir. II. 36. et 69. Et sic jam ipse correxeram.

V. 4. *ἐφ' ὅσον ἤξειν*] Haec vitiosa videntur. Fort. *εὐτυχήσειν* aut simile quid.

IV. 145. (252) ἀλύσιον] Cf. Philippid. IV. 477.

IV. 145. (253) V. 1. ἐπιθυμιάσας τῷ βορέα ἴδιον] — λιβα-
νίδιον (?) Bentl. prob. Cobet. Qu. — λιβανώτιον, vel λιτῶς πάνν.
V. 2. ἐψήσω φακῆν] Legerim ὡς θ' ἔψω φακῆν.

IV. 145. (254) V. 1. οἶδε τοῦ] οἶδέ πως al. Lege οἶδ' ἔτου
cum Cobeto. Cf. Cratin. jun. III. 378. κατὰ μὲν Πλάτων' οὐκ οἶδ',
ἔπινοῶ δ' (ὡδ') ἔχειν. V. 2. ἐπινοοῦμεν πάντες —] Imo ἐπι-
νοοῦμεν μᾶλλον —.

IV. 146. (255) V. 2. ἔργον — ἄνοιαν ἡμέρα μεταστῆσαι μιᾷ]
Cf. Men. IV. 219. (3.) οὐ ῥάδιον | ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνῳ.
In v. 2 litterae tantum quattuor et viginti sunt.

IV. 146. (256) ἄδοντα λιττέρισθ] Cf. ad Theocr. X. 41.

IV. 146. (258) Cf. Eur. El. 375. ἀλλ' ἔχει νόσον | πενία,
διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρεία κακόν (ἄνδρας ἢ χρεία κακούς?).

IV. 147. (266) στεφάνους ἐτοιμάσον] Fort. στεφάνους θ' —.

IV. 148. (267) Sic Cobetus, ἡδὲ τὸ μύρον, παιδάριον, ἡδύ.
B. πῶς γὰρ οὐ;

IV. 149. (274) V. 3. στρεφομένους ἄνω κάτω] Qu. — τᾶνω
κάτω. Cf. ad IV. 70. τᾶνω κάτω — μεταστραφεῖς. Antiph. III. 140.
ἐστραμμένον τᾶνω κάτω. V. 5. τὸν πτωχὸν μόνον Herw. τῶν
φτωχῶν sagaciter Madvig, coll. Juvenal. III. 238. 'eripient somnum
Druso vitulisque marinis.' Qu. ἕτερον (ἄλλον) ἢ πτωχῶν τινα,
vel οὐδὲ τῶν πτωχῶν τινα, vel οἷον οὐ πτωχῶν τινα. Verba ἀλλὰ
τῶν πτωχῶν τινα librarii alicujus esse suspicatur G. A. Hirschig.

V. 7. ποιῶντας] ποιοῦντας Geel. prob. Schmidt. Cf. ad Men.
IV. 109. V. 8. ἐστὶ] Qu. εἰσί. V. 10. πάρεστιν] πρόσεστιν
Hirschig.

IV. 150. (276) βοηθήσοιμεν vulg. βοηθήσασθαι Mein. Madvig.

IV. 150. (280) οὔτω τι —] Cf. Alex. III. 480. οὔτω τι τάλ-
λότρι' ἐσθίειν ἐστὶ γλυκὺ Posidipp. IV. 519. οὔτω τι πολύντου
ἐστὶν ἢ λύπη κακόν.

IV. 152. (285) V. 2. κόνδν] Cf. Hipparch. IV. 431. καὶ κόνδν
καὶ ψυκτῆρα καὶ κυμβίον (κυμβίδιον?). V. 3. τρεῖς ἐξέπιον μεστὸν
γ' —] τρεῖς μεστὸν ἐξέπιον. B. Ἀλεξάνδρου πλέον | τοῦ βασιλέως
πέπρωκας Cobet. N. L. p. 61. Recte, opinor. V. 4. οὐκ ἔλαττον,
οὐ] οὐκ ἔλαττον, οὐκ malit Elmsl. ad Ach. 421.

IV. 153. (286) γέλωτι — ἐκθανοῦμενος] Cf. Hom. Od. σ'. 100.
χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλωι ἐκθανον. Alciph. III. 66. οἱ συμπίπτει δέ,
ὡς εἶδον, ἐξέθανον τῷ γέλωτι.

IV. 153. (287) V. 1. ἀκολοῦθῶν] ἀκόλουθε Cobet. V. 2.
φέρε', ὦ παῖ Σωσία Pierson. φέρε' οἶνον, Σωσία Cobet. Qu. φέρε
πλείω, Σωσία. καλῶς. εὔχου] καλῶς. ἔγχει Pierson. Mein. καλῶς.
ἔγχοῦ dubitanter Cobet. Qu. καλῶς ἔχει. V. 3. Ὀλυμπίησι —
πάσησιν Herwerden, coll. Arist. Av. 866 sq.

IV. 154. (289) V. 5. *κωβιδός, ἡλακατῆρες*] Eadem verba sunt Mnesimach. III. 569. (35). *κυνός οὐραϊόν*] Cf. Mnesim. III. 569. *κυνός οὐραϊόν τῶν καρχαριῶν.*

IV. 155. (291) V. 1. *ἀλλ' οὐ δύναμι' εὐρεῖν* (vel *ἀλλ' οὐδὲ δύναμι' εὐρεῖν* —) *γενητὴν οὐδένα* Dobr. Adv. I. 583. V. 2. *ἀπειλήμμαι μόνος*] *καταλέλειμμαι μόνος* tentat Herw., coll. Ter. Eun. II. 2. 7. Nil mutandum: cf. Arist. Ran. 78. *ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον.*

IV. 155. (292) V. 3. *ἀγαθοῦ — πρόφασις*] Cf. ad Men. IV. 133.

IV. 156. (293) V. 2. *ἴδης*] *Lege εἰδῆς.* Pro *τί σοι ποιητέον* qu. *χῶτι* —.

IV. 156. (295) V. 11. *τοῖς ὀρώσιν ἄξιον*] *τοῖσιν ἔργοις ἄξιον* Herwerden.

IV. 157. (296) V. 1. *οἷοι λαλοῦμεν ὄντες*] Haec pessime depravata esse monet Herwerden.

IV. 157. (297) V. 1. *ἀποτρῶγειν — ἐμοῦ τὸ μισθάριον*] Cf. Arist. Ran. 367. *ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὡν εἶτ' ἀποτρῶγει.* Eupol. II. 426.

IV. 158. (298) *πότε ἀξιοῦσι πέρας*] *τί ποθ' ἔξουσιν πέρας;* Cobet.

IV. 158. (300) V. 3. *ῥίψαι πέτρας ἀπὸ τηλεφανοῦς*] — *κατὰ τηλεφανοῦς* Cobet. Herwerden. Cf. Theogn. 176. *ῥίπτειν καὶ πετρεῶν, Κύρνε, κατ' ἡλιβάτων.* Eur. Alc. 897. Hel. 1311. Xen. Cyr. IX. 20. V. 5. *εὐφημείσθω*] I. q. *εὐφημία ἔστω.* V. 6. *τέμενος πέρι* (sic) Herw.

IV. 160. (303) *ἐπίθες τὸ πῦρ*] Cf. Men. IV. 200. *ζάκορος*] Cf. Men. IV. 105. Herod. VI. 134. *ἢ τῶν χθονίων θεῶν ὑποζάκορος.* *οὕτωςι καλῶς*] Cf. Theopomp. II. 804. (v. 7).

IV. 161. (308) V. 9. *ἀνελεῖν τὴν ζημίαν*] *ἀντανελεῖν τὴν ζημίαν* Cobet. Qu. *ἐπιβαλεῖν τὴν ζημίαν.* Cf. Diph. IV. 389. *ὃς ἂν δὲ μὴ πείθῃτ', ἐπέβαλον ζημίαν.* V. 11. *τὴν ὄσφον — ἐπιθεῖναι*] Cf. IV. 108. *τὴν ὄσφον ἄκραν — ἐπιθέντες.* *ὡν γε θεός* recte libri. Qu. *ἐγὼ μὲν οὖν ὡν γε θεός οὐκ εἶων ποτ' ἂν | τὴν ὄσφον* (vel *ὄσφον ἂν*) *ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναι τινα* etc. V. 13. *τὴν ἔγγελλον*] *τιν' ἔγγελλον* Herw. V. 14. Qu. *ἵνα Καλλιμέδοντος ἀπέθαν' εἰς τῶν συγγενῶν* (vel *ὡν γε συγγενῆς*).

IV. 162. (309) V. 1. *ἐμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ —*] *ἐμ' ἐπέτριψεν ὁ —* G. A. Hirschig. Qu. *ἐμ' ἐπιπέτριψεν ὁ —*. V. 4. *ἵνα τῇ τετράδι*] Fort. *ἵν' ἐν τετράδι.* Cf. Plat. II. 689. *τετράδι γέγονας.* Arist. Pl. 1126. V. 5. *τὸ τῆς θεοῦ —*] *Malim τὰ τῆς θεοῦ —*. Et sic Mein. Cf. Xen. Anab. III. 2. 9. *ἐπεὶ δὲ τὰ τῶν θεῶν καλῶς εἶχεν.* et ad Arist. Pac. 868.

IV. 163. (311) Qu. *οὕτω μαθεῖν δεῖ πάντα καὶ (πάντας εἶ?) πλοῦτον φέρειν.*

IV. 164. (313) V. 1. πρὸς τὸ πρῶμ' ἔχω κακῶς] Cf. ad Antiph. III. 144. (252.) V. 2. Fort. ἐπαρίστερ' αὐτὸ γὰρ οὐ λαμβάνεις. Scribendum saltem ἐπαριστέρως, non ἐπαριστερώς. V. 4. οὐκ ἐπιβλέπεις] οὐκ ἐπιβλέπεις ex Clemente Herw., coll. Isocr. in Demon. p. 21 fin. V. 6. ὅπου] ἐν ᾧ al. ὅτω G. A. Hirschig. Cobet. Herwerden. V. 10. τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν ἐπιμελῶς] Qu. τὸν ἔχονθ' ἑαυτὴν —. Idem suadet Madvig. V. 12. περιέστειλεν οἰκείως] Lege περιέστειλέ τ' οἰκείως. V. 14. οὕτω γὰρ οἴσεις πᾶν τὸ πρῶμ' οὕτω γὰρ οἴσεις ῥᾶον ἅπαντ' (?) F. W. Schmidt. Lege — πάντα ῥᾶστ'. Recte se habet ibidem ἂν δ' ἐκλέγη, pro quo ἂν δὲ βλέπης suadet Schmidt. V. 16. προσδοκωμένων] Foede corruptum censet Herw. ἀντιστοιχούντων feliciter conjicit A. Palmer.

IV. 166. (318) V. 1. ὕμνμ' σοι] Qu. ὕμνμ' ἐγώ. V. 2. ποιήσῃ σοι γραφήν] ἀποιήσῃ — Mein. prob. Cobet. Annon ἐποιήσῃ —? Et sic corrigit Markland. ad Suppl. p. 256. a. 1775. Pro γραφήν autem qu. δίκη: non enim γραφή sed δίκη κακώσεως dicebatur. V. Lys. 138, 33. Lycurg. 169, 2. Dem. 141. fin. etc.

IV. 166. (319) ἔλκει δὲ γραμματείδιον | ἐκεῖ σε δίθυρον. Cf. Alciph. III. 62.

IV. 167. (320) πολλοστῶ χρόνῳ δρῶ σε] Cf. ad Arist. Pac. 559. τὰς τε σκᾶς — ἀσπάσασθαι — πολλοστῶ χρόνῳ. Cratin. jun. III. 377. πολλοστῶ δ' ἔτει | ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδ' ἦμων etc. Dem. p. 761. οὕτε γὰρ τὸ τὰ τούτων πολλοστῶ χρόνῳ μὲν ἀκον- τας — κατατιθέναι, τοῦθ' ἠγήσω τὸ δεινὰ πάσχειν εἶναι. καὶ σύ] καὶ σύ γε Cobet., coll. Arist. Lys. 6. χαῖρ', ᾧ Καλονίκη. ΚΑ. καὶ σύ γ', ᾧ Λυσιστράτη.

IV. 167. (322) χλαμύδα — λόγην] Cf. Antiph. III. 7. χλαμύδα καὶ λόγην ἔχων.

IV. 170. (328) Haec in hunc modum constituit Cobetus, παρ' ἐμοὶ γὰρ ἐστὶν ἔνδον, ἔξεστιν δέ μοι | καὶ βούλομαι τοῦθ', ὡς ἂν ἐμμανέστατα | ἐρῶν τις, οὐ ποιωῶ δέ. Et similiter Madvig.

IV. 170. (330) V. 1. καὶ ψυχὴν πάλιν] κἂν — recte Mein.

IV. 171. (332) ἀπαμφιεῖ] Qu. ἐταμφιεῖ.

IV. 172. (335) Λακωνικὴ κλείς ἐστὶν, ὡς ἔοικέ μοι, | περι- οιστέα (sic) Cobetus.

IV. 173. (336) ἀπεκτάγασι] ἀπεκτόνασι jure reponi jubet Cobet.

IV. 174. (337) V. 1. Ex Eur. Tro. 1.

IV. 176. (343) V. 1. ἐκτεθραμμένος] εἰς τεθραμμένος G. A. Hirschig. V. 4. καρπὸν — χάριτος] Cf. Antiph. III. 134. σπεῖ- ρειν καρπὸν χάριτος ἠδίστης θεῶν.

IV. 178. (350) V. 1. χρηστοὺς νομιζομένους —] χρηστὸς λογι- σμός ἐστ' — F. W. Schmidt. Qu. ἡ χρηστότης γὰρ (μέν) ἐστ' ἐφόδιον ἀσφαλές | εἰς πάντα καιρὸν etc. Vel χρηστὸν νομίζουσθ' ἐστ' ἐφόδιον ἀσφαλές etc. Cf. Men. IV. 209. μακάριόν γ' ἡ χρηστότης | πρὸς

πάντα καὶ θανμαστὸν ἐφόδιον βίῳ. Mon. 154. ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας — κατατίθου. V. 2. τύχης — ῥοπήν] Cf. Julian. ad Themist. p. 472. ἡ τύχη βιαζομένη ῥέπειν ἤτις ἂν ἐθέλη τὰ πράγματα. Eur. Hel. 1090.

IV. 179. (353) V. 1. διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ] Cf. Arist. Nub. 503. οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν. οὐδὲ γρῦ] Cf. IV. 224. μηδὲ γρῦ λέγε. Antiph. III. 104. εἰσπλεῖν μηδὲ γρῦ.

V. 3. εἰς ἐστίασιν] Cf. Alex. III. 501. μισθούμενον | εἰς ἐστίασιν. 474. δωδεκάποδος] Cf. Eubul. III. 262. μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι | πλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς.

IV. 179. (354) V. 4. (εἶτα δ' ἕτερον εἰς τετάρτην) supplet Porson. (εἰς τετάρτην δ' αὖτις ἕτερον) Mein. (εἶτα πάλιν ἀριστόδειπνον,) εἶτα περιδείπνον πάλιν probabiliter supplet Herwerden, coll. Poll. VI. 102. ἀριστόδειπνον δὲ Μένανδρος εἶρηκε καὶ ἄδειπνον δ' αὐτὸς ἐν τῇ Ὀργῇ. Non τετάρτην dixisse Atticos, sed τετράδα, monuit Cobetus. περιδείπνον] Cf. Anaxipp. IV. 460. Hegesipp. IV. 479.

IV. 180. (355) Φιλипπίδου λεπτότερον] Cf. Alex. III. 383. ψυκτηρίδιον — Φιλипπίδου λεπτότερον.

IV. 181. (359) V. 1. ἅπαντα — μανθάνει] ἦν (ἂν) πάντα — μανθάνη recte Cobet. V. 3. βέλτιστον] βελτίον' post alios Cobet.

IV. 181. (362) σάρδια] Cf. Arist. Fr. 309, 13. σάρδια.

IV. 181. (365) πολλοὺς λογισμοὺς —] φαίλους λογισμοὺς — F. W. Schmidt.

IV. 182. (367) V. 1. μικρὸν ἐπιμείνας προστρέχει] Qu. μικρὸν ἐπιμεινον· προστρέχει —. V. 2. ἡγόρακά σοι περιστέρια (ταδὶ addit Cobet.), λέγων.

IV. 182. (368) ἀφύβρισον] Cf. Alex. III. 405. ἀποζέσαι — ἀφουβρίσαι τ'.

IV. 182. (368b) Ad hanc fabulam pertinet fortasse fragmentum apud schol. Arist. Pac. 59. ἦν δὲ καὶ ἀρά τις αἴτη τοῖς ἀρχαίοις, ὡς πού καὶ ὁ Μένανδρος φησι πολλάκις (Παλλακῆ?), Ἐκκορηθεῖης σύ γε.

IV. 183. (372) V. 1. εὐπιστον —] Malim εὐπειστον —. Cf. Mon. 183. εὐπειστον ἀνὴρ δυστυχῆς καὶ λυπούμενος (?). Com. anon. IV. 613. τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένως | εὐπιστος (εὐπειστος?) —;

IV. 183. (374) V. 3. μακάριος ἐκεῖνος δεκατάλαντον καταγαγόν] Qu. μακάριός ἐστι (εἰ σὺ, οὗτος, αὐτὸς ἀνὴρ) —. Sed desidero ἀργυρίου, quod praecedenti χρυσίου respondeat. Pro δεκατάλαντον qu. δέκα τάλαντα. Idem suadet Cobet.

IV. 187. (385) V. 3. μεγαλείον] Cf. Antiph. III. 108. ἀψώνη' — μεγαλείως. Alex. III. 480. Fort. μέγ' ἔργον. διαπεπραγμένως] Cf. Philem. IV. 53. συνειδόθ' αὐτῷ φάβλα διαπεπραγμένω. V. 4. ἐπαβελτερώσας] Fort. προσαβελτερώσας aut κατ. ποτε] τὸν ποτ' ὄντ' Scal. τὸν πρότερον Cobet. prob. G. A. Hirschig.

IV. 187. (386) ὄγκον] οἶκον Bentl. Mein. ὄγκον jure tuetur Cobet. Cf. Men. IV. 273.

IV. 189. (392) Qu. σώματ' ἐστὶ παντελῶς.

IV. 189. (393) V. 13. ἀνυπόστατον] ἐπόστατον Mein. ἧς ἐστι τὸ | φράγμα πῶς ἄρ' ἐπόστατον; Herw. μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν] Eadem verba sunt Alex. III. 489.

IV. 191. (394) V. 3. πάντων ἀντ' ἐκείνης] τῶν πατρῶων ἀντικρυς (κυρίαν, aperte dominam) Herwerden.

IV. 192. (396) V. 8. τῶν δ' ἀγαθῶν οὐ δυνάμενος] τῶν δ' ἀγαθῶν οὐδὲν μέρος Zedel. Gaisf.

IV. 193. (397) V. 4. τοτ' αὐτὸν ἔστ' ἰδεῖν] τότ' αὐτός ἐστ' ἰδεῖν F. W. Schmidt. Qu. τόθ' ἑαυτὸν —.

IV. 194. (400) V. 3. παραπέμφκε] Cf. Anaxil. III. 348. γραῖς μὲν αὐτῇ, παραπέμφκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον.

IV. 194. (401) μικρόν τι τὸ βίου] Hoc vitiosum est: articulo enim τοῦ opus est ante βίου. Qu. μικρόν τι ὁ βίος, vel μικρός τις ὁ βίος. Cf. Eur. Suppl. 953. σμικρὸν τὸ χρεῖμα τοῦ βίου, etc. Herc. 503. σμικρὰ μὲν τὰ τοῦ βίου.

IV. 195. (402) οὐκ ἔστιν —] Alii Euripidi tribunt. Cf. ad Mon. 419. et Nauck. ad Eur. Fr. 872. Varia lectio est οὐδενὶ pro οὐδενός.

IV. 195. (406) τυφλὸν γε] Malim τυφλὸν τι. Et sic G. A. Hirschig. et Herw. Cf. Nicostr. III. 285., coll. Men. IV. 289. καὶ δύστηνον] Qu. κἀνόητον (κἀστάθμητον, vel κἀσύντακτον?). Cf. Men. IV. 289. τυφλὸν τι κἀνόητον (κἀνόητον?) εἶναι μοι δοκεῖ. Nicostr. III. 285. τῆς τὰ θνητῶν πράγμαθ', ἡ πρόνοια δὲ | τυφλὸν τι κἀσύντακτὸν ἐστίν, ὦ πάτερ. et ad Mon. 718. κἀνόητον etiam Herw.

IV. 196. (408) πέρας ἐστὶν οὐδὲ ἕν] πέρας ἐστὶν ἡδονῶν F. W. Schmidt. Qu. πέρας αὐτῶν οὐδὲ ἕν. Cf. Men. IV. 89. πέρας οὐ ποιεῖ | λαλιᾶς. Hegesipp. IV. 479. τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς — εὐρηκέναι.

IV. 196. (409) V. 1. τάλας ἔστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις;] τί, ὦ τάλας, —; Porson. οἴμοι τάλας, — melius Cobet. Exciderat οἴμοι post simile -οις in Πωλουμένοις. Tragicorum esse ὦ τάλας monet idem. V. 2. σιτόκουρον] Cf. Alex. III. 467. Men. IV. 139.

IV. 196. (410) V. 1. In Monost. 691. sic legitur, οὐ πανταχοῦ δ' ὁ φρόνιμος ἀρμόττειν δοκεῖ. V. 2. ἔνια δεῖ] ἔνια δεῖ (μεμηγνόσιν) supplet Herwerden.

IV. 197. (412) καταφαγᾶς] Scribe καταφαγᾶς, ut in Myrt. II. 419.

IV. 197. (414) V. 1. τὸ σύμφορον] Qu. τὸ συμφέρον. Cf. IV. 176. 202. 205. 252. Mon. 106. 678. Philippid. IV. 469. V. 3. βούλεται | οὔτως ἀντιχεῖν] Qu. βούλεται | ὄντως ἀντιχεῖν.

IV. 198. (417) ἀξία vulg. αἰτία, ut in libris Stobaei legitur, recte Cobet. Frequens haec confusio.

IV. 198. (418) (πρῶτον) φιλάνθρωπόν τε παιδάριον σφόδρα
supplet Cobet., coll. Arist. Thesm. 1210.

IV. 199. (420) τούτους ἀνεσπάκασιν — τοὺς λόγους] Cf. ad
Thugenid. IV. 594. Com. anon. IV. 662. ἀνασπᾶν γνωμίδιον.
Soph. Aj. 302. σκιᾶ τινι | λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν
κάτα, etc. Arist. Ran. 903. τὸν δ' ἀνασπᾶντ' αὐτοπρέμους τοῖς
λόγοισιν ἐμπεισόντα συσκευᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν. Plat.
Theaet. 180 A. ὡσπερ ἐκ φαρέτρας δηματίσσια αἰνιγματώδη ἀνα-
σπᾶντες. Similiter fere Cratin. Π. 36. Θριάμβους ἀναρῦτουσ' —.

IV. 200. (425) ἐπίθες τὸ πῶρ] Cf. Men. IV. 160.

IV. 200. (427) χλαμύδιον] Cf. Antidot. III. 528. πρὶν ἐγγρα-
φῆναι καὶ λαβεῖν τὸ χλαμύδιον.

IV. 201. (432) παλίμβολος] Cf. Com. anon. IV. 628. παλίμ-
βολος τρίπρατος.

IV. 203. (437) V. 1. ἐν ἔτι πιεῖν μοι δῶ τις. B. ἀλλ' ἡ βάρ-
βαρος — Cobet.

IV. 205. (448) ἦν ἄν] ἦδη C. F. Herm. Herwerden. παιδίον]
λοπάδιον Herwerden, coll. Men. IV. 266. οὐ πῶρ γὰρ αἰτῶν οὐδὲ
λοπάδ' αἰτούμενος.

IV. 205. (449) V. 1. οἱ — “σκέψομαι” λέγοντες] Cf. Theophr.
Char. I. 3. καὶ τὰ μὲν σκέψεσθαι φάσκειν, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι.

IV. 206. (450) V. 3. Qu. οἶον ξενύδρια ταῦτα νησιωτικά.

V. 6. παρέργως] Cf. Hegesipp. IV. 479. οὐ — παρέργως ἔμαθον.

V. 9. λοπαδίοις] λεπαδίοις (ostreis) Madvig. V. 10. πλούταξ]
Cf. Eupol. II. 484.

IV. 207. (454) V. 4. ἐκ τῶν ὄχλων] οὐκ — G. A. Hirschig.

IV. 208. (458) οἱ Θρᾶκες, Λίβν, | Τρῶες καλοῦνται Cobet.

IV. 209. (460) V. 1. μακάριόν (γ') ἢ χρηστότης —] Cf. Men.

IV. 178. χρηστοὺς νομιζομένους (ἢ χρηστότης γὰρ ἐστ') ἐφόδιον
ἀσφαλές | εἰς πάντα καιρὸν etc. Philem. IV. 46. χαλεπὸν γ' ἀκροα-
τῆς ἀσύνητος etc. Arist. Ran. 1482. μακάριός (μακάριόν al.) γ' ἀνὴρ
ἔχων ξύνεισιν ἠκριβωμένην. V. 6. τί οὖν ἑτέρους λέγοντας εὐ βδε-
λύττομαι] Connecte λέγοντας εὐ. Cf. Posidipp. IV. 526. (31.) Qu.
τί ἤτροας —, vel τί τοὺς σοφῶς λέγοντας (λαλοῦντας) —;

IV. 209. (461) οὐ πάνν γὰρ ἠβάσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς
F. W. Schmidt.

IV. 211. (470) V. 4. τὸν ἥλιον, τὸν κοινὸν ἀστέρ' vulg. Mein.
τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, ἄστρ' Bentl. Bailey. Cf. Men. IV. 266. ἔπανθ'
ῶσα ζῆ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει | τὸν κοινὸν ἡμῖν etc. Hor. Epist.
I. 6. 3. 'Hunc solem et stellas' etc. Lucr. V. 303. V. 9.
τοῦτον ἢ πιδημίαν, ἐν ᾧ Porson. Jacobs. τοῦτον κάπιδημίαν βίον
Burneius. V. 10. κλέπται] κλοπαὶ Heringa. Recte, opinor.

V. 11. Qu. ἐν πρῶτα καταλύσας ἀπίης, —. Vel ἐν πρῶ κατα-
λύσης καὶ θάνης —. Vel ἐν πρῶ καταλύων (καταλύσας) κατθανῆς
(vel γὰρ ἀπίης). Cf. Diocl. com. II. 841. προνοησάτω — διπως —

νέος ὢν — ἔργα καταλύσει. Phoenicid. IV. 511. ἀπέτυχον· — καταλύσαι θέλω. Alex. III. 383. (v. 2.) ἀπήντων — εἰς τὴν κατάλυσιν.

V. 13. ἐκοπίασεν ἀπολέσας] δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας Porson. Sub. τὰ ἐφόδια. Locus nondum sanatus. ἀπόλεσε] Qu. ἀπελύθη.

V. 14. κακῶς — γηρῶν ἐνδεής του γίνεται] Cf. IV. 253. διὰ τὴν γέρον τις ἐνδεής τε τὸν βίον (imo τοῦ βίου). γηρῶν] Cf. Mon. 283. γηρῶν. 608. ὑπεργηρῶν. V. 16. εὐθανάτως] Cf. Cratin. II. 210. ἐλθὼν εἰς χρόνον] ἐλθὼν εἰς τέλος Bailey, coll. Soph. Oed. C. 1530. χάταν εἰς τέλος | τοῦ ζῆν ἀφικνῆ. Lege εἰς νόσον πεσῶν.

IV. 213. (471) V. 5. ἡ πρόνοια δ' ἡ θνητῆ] Qu. — ἡ θνητῶν. καπνὸς καὶ φληναφος] Cf. Plat. Rep. IX. 581 D. τὴν — ἡδονὴν ἡγεῖται καπνὸν καὶ φληναφίαν.

IV. 213. (473) V. 2. τὴν δ' ἡγεμονίαν τῶν ὄλων τὸν ἄνδρ' ἔχουσιν] Cf. Lucian. L. 6. δυναστεύουσι καὶ τὴν τῶν ὄλων δεσποτείαν ἔχουσιν. Diph. IV. 381. τῆς τέχνης ἡγεμονία — τὸ προειδέναι.

IV. 214. (477) V. 1. πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρίων] Lege πολλῶν κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν θηρίων. V. 2. μεγιστὸν ἐστὶ θηρίον γυνῆ] Lege κάκιστὸν — Cf. Arist. Av. 366. ὦ πάντων κάκιστα θηρίων. V. 8. Cf. Philem. IV. 26. γῆ τε κοῦρανφ.

IV. 215. (481) ἀποκρινουμένῳ] ἀποκρινουμένου requirit Cobetus, ut in Plat. Euth. p. 295 B. ὡς ἀποκρινουμένου ἐρώτα. δ' οὕτω λαλεῖν] δ' οὕτω λάλει G. A. Hirschig. τούτῳ λαλεῖς Mein. Qu. δεῖ μοι λαλεῖν, vel σε δεῖ λαλεῖν.

IV. 217. (485) νάρκα] Confer θέρμα (ᾶ). Aliud omnino est νάρκη, piscis species.

IV. 218. (488) V. 2. καθάριος] Scribe καθαρεῖος. Cf. ad Eubul. III. 258. Nicostr. III. 280. Amph. III. 316. Plut. Mor. 994 E. τὸ καθάριον (1. καθάρειον) ἐν διαίτῃ. Confer v. μεγαλείος, Xen. Mem. II. 2. 34.

IV. 219. (490) V. 1. ἦδη δ' ἐπίχουσι] Mendosum ἦδη δ' διάλιθοι λαβρώνιοι] Fort. τραγέλαφοι, λαβρώνιοι. Cf. Men. IV. 74. τραγέλαφοι, λαβρώνιοι. Diph. IV. 414. τραγέλαφος, — λαβρώνιος. Sed Arist. Fr. 309, 10. διόπας, διάλιθον (διόπας διαλίθους?), πλάστρα. V. 2. εἰστήμεσαν] Imo εἰστήμεσαν.

IV. 219. (491) ὡς ἔγωγ' ἀνελόμην πον σαυνίῳ πεπληγμένος (troch.) Benti. σαυνίῳ] Cf. Cratin. II. 213. σαυνίον σαθρόν.

IV. 219. (492) οὐ ῥάδιον —] Cf. Men. IV. 146. ἔργον ἐκ μακροῦ χρόνον | ἄνοιαν ἡμέρα μεταστήσαι μιᾶ.

IV. 220. (497) V. 2. πλὴν ἕτερος γέρον ἐρῶν] πλὴν ἕτερος γεραίτερος F. W. Schmidt. Frustra. Cf. ad Arist. Thesm. 531 sq.

IV. 221. (499) τὸ λεγόμενον | τοῦτ' ἐστὶ νῦν τᾶνω κάτω, τὰ κάτω δ' ἄνω (sic) Cobet.

IV. 222. (504) V. 6. *κανδύλους — φά*] Qu. *κανδαύλους — φά*. Cf. Euangel. IV. 572. *κάνδυλον (κάνδανλον?) φά τ', ἀμύλιον. Κάνδανλος legitur Nicostr. III. 284. Alex. III. 462. Philem. IV. 18. κάνδανλον, φά. Men. IV. 206. V. 7. εἰς ταύτόν*] Qu. *εἰς τοῦψον.*

V. 9. *ἐγγύτους*] Cf. Euangel. IV. 572. *θριά, τυρόν, ἐγγύτους.*

V. 16. *μελίπηκτα*] Cf. Antiph. III. 44. 77.

IV. 224. (506) V. 1. *ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν*] τοῖν ἀδελφαῖν τοῖν δυοῖν τούτοις Cobet., coll. Isocr. Paneg. § 73. τοῖν πολέοις τούτοις (ut nunc recte editur).

IV. 224. (507) V. 1. *μηδὲ γὰρ*] Cf. IV. 179. Antiph. III. 104.

V. 2. *εἰς τὴν ἕκτην ἐπὶ δέκα*] ἕκτην ἐπὶ δέκα Porson., coll. Polyaeo III. 11. 2. Meinek. addit Plutarch. Phoc. 6. *ἐνίκων δὲ (τὴν περὶ Νάξον ναυμαχίαν) μεγάλοις μυστηρίοις, καὶ παρεῖχεν οἰνοχόημα Χαβρίας Ἀθηναίοις καὶ ἕκαστον ἐναντὸν τῇ ἕκτη ἐπὶ δέκα τοῦ Βοηδρομιῶνος.* Cf. Eur. II. 537. *τέταρτος ἐστὶν ἐπὶ δέκα.* Diph. IV. 395. *εἰς δέκ' ἐπὶ τῇ μῆνι γεγονέναι.* Harpocr. in *Χύτροι*: — *Ἀνθεστηριῶνος τρίτη ἐπὶ δέκα.* V. 3. *ἔξεις*] ἄξεις recte Cobet., quod mirum est latuisse criticos.

IV. 225. (512) *ἐπίσημον αὐ* —] *ἐπίσημον οὖν* — Anecd. Boisson. p. 240. *εἰς τὴν τοῦ Διὸς στοᾶν utrobique.*

IV. 225. (513) *ὄνος λύρας*] Sc. *ἀκροῦται?* Cf. Eur. II. 530. *ὄνος ἀκροῦται (ἀκροῦ Mein.) σάλπιγγος.* Crat. II. 150. *ὄνοι δ' (ὡς ὄνος al. qu. ὁ δ' ὄνος) ἀπωτέρω κάθηται (κάθηται?) τῆς λύρας.*

IV. 226. (516) *μὴ μὴ γάμει γυναικα δ' ἂν ἔπαξ λάβης,* | *φέρειν μυσάντα προῖκα καὶ γυναικα δεῖ* F. W. Schmidt. Qu. *οὐ δεῖ γάμειν γὰρ ἂν δ' ἔπαξ γαμῆς, φέρειν | μυσάντα πολλὴν προῖκα καὶ γυναικα δεῖ.* Vel *μὴ μὴ γάμει γυναικ'* ἂν δὲ λάβης, φέρειν etc. Vel *μὴ μὴ γάμει γυναικα δ' ἂν λάβης, φέρειν etc.* Cf. Mon. 362. *μὴ (ἢ μὴ μὴ) γάμει γυναικα, κοῦκ ἀνοίξεις τάφον (κοῦκ ἔξεις πόνον?).*

V. 2. *πολλὴν προῖκα*] Non sollicitandum. Cf. Antiph. III. 151. *οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων | ὄντως γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης.*

IV. 227. (517) V. 2. *διατελεῖν πράττων*] διὰ τέλους πράττειν G. A. Hirschig, coll. IV. 362. V. 3. *διεντυχῶν*] διεντυχεῖν Pseudo-Plut. et Grot. Recte. Cf. com. anon. IV. 669. *τούτων βίον — ζῶν διεντύχησεν ἄν.* V. 9. *καὶ λογιστέον*] κοῦκ ὀργιστέον F. W. Schmidt. V. 17. *τὰ νυνὶ δ'*] *Lege τὰ νυνὶ τ'.* V. 18. *ὥστ' ἀνὰ μέσον που καὶ τὸ λοιπὸν δὴ φέρε*] τὸ λυποῦν (pro τὸ λοιπὸν) Cobet., coll. Antiph. III. 57. *ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστὶν ἀνθρώπων νόσος etc.* Qu. *ὥστ' ἀνὰ μέσον πάντ' εἰς τὸ λοιπὸν δεῖ φέρειν, vel ὥστ' ἀνὰ μέσον που πᾶν τὸ λυποῦν δεῖ φέρειν.*

IV. 228. (518) V. 2. *ἀνήμεθα*] ἀνοόμεθα recte G. A. Hirschig.

V. 7. *ἀλλ'*] οὐδ' recte Hirschig. V. 11. *μὴ δοκιμάσασθαι μηδὲν ἀλλ' εἰκὴ λαλεῖν*] *μὴ δοκιμάσαντα* — Cobet. V. 15. *λαλεῖτε*]

Qu. ἀθροείτε (Angl. consider). Et sic Herw. V. 16. ἀνάγκη γὰρ γυναῖκ' εἶναι κακόν] Temere εἰπεῖν pro εἶναι F. W. Schmidt.

IV. 229. (519) V. 1. εἰ φιλεῖς ἐμέ] εἰ φιλεῖς τί με Herw., coll. Arist. Pac. 118. εἴ τι φιλεῖς με.

IV. 230. (520) V. 5. τοῦτω δὲ κακόν et δέδωκεν αὐτῷ Cobet. δι' αὐτόν] Malim δι' αὐτόν. V. 11. Post h. v. quattuor versus sine nomine auctoris servatos a Clemente Alex. Strom. p. 302. inserit Herwerden, ἂν μὲς διορύξῃ βωμῶν ὄντα πῆλινον, | κἄν μηδὲν ἄλλ' ἔχων διατράγῃ θύλακον | ἀλεκτροῶν τρεφόμενος ἂν ἐφ' ἐσπέρας | ῥῆσθ, τιθέμενοι (τιθέμεθα Herw.) τοῦτο σημείον τινος (τινος Herw.). V. 12. νόμοι] φθόνοι F. W. Schmidt.

IV. 231. (521) V. 6. γαμεῖ; | λάθριοι —] γαμεῖ | ὄλεθρον — Herwerden. V. 8. γαμηλίῳ λέχει — μοιχὸς ἐντροφῶν] Cf. Chaeremon. trag. 1, 7. κόμαι δὲ κηροχρῶτες — ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετροφῶν φορούμεναι. V. 9. νόσων χαλεπώτατος φθόνος] Malim χαλεπωτάτη. Sed v. Porson. ad Phoen. 1730.

IV. 232. (522) V. 2. πράγματι, ζητῶ πρὸς ἐμαυτόν, τί —; (sic) Cobet. Sed cf. Arist. Av. 111. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβους. V. 5. προέλαβεν] προσέβαλεν Herwerden. ἐπέλαβεν Cobet., coll. Herod. VII. 170. ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐβαλέειν ἐς τὴν γῆν. Qu. κατέβαλεν —. V. 10. Connecte εἰμι ἐν βυθῷ. Cf. Arist. Eq. 607. 609. Ran. 247.

IV. 233. (525) V. 2. ἔμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ' ὡς ὁδοιποροεῖς] — ἂν ὁδοῖς ὁρᾷς F. W. Schmidt, apte coll. Plut. Mor. p. 520 D. τί γὰρ χαλεπὸν ἐστὶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς ἐπὶ τῶν τάφων ἐπιγραφὰς μὴ ἀναγινώσκειν; Conjectura speciosa magis quam vera, nam postularetur ἐν ταῖς ὁδοῖς. V. 3. ὅσα τε Porson. Recte. V. 7. ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῖς τῶνδ' ἐπήρκεσεν μόρον Herwerden. et (ὄλεθρον) Heimsoeth. ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῖς τῶνδ' ἐπήρκεσεν· χρόνῳ | κοινόν — F. W. Schmidt.

IV. 234. (526) V. 4. τὸ χρυσίον (μόνον) supplet Grotius. (Recte, ut videtur.) τὸ χρυσίον (μόνον) Cobet. V. 6. εἴξαι· τί βούλει; πάντα σοι γενήσεται Madvig. Lege εἴξαι· εἴ τι βούλει· πάντα σοι γενήσεται. Idem conjicit Mein. Cf. Philem. IV. 20. τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς (μόνον), | λέγ' εἴ τι βούλει (ita Mein.)· πάντα σοι γενήσεται. Eur. Med. 1320. λέγ' εἴ τι βούλει. El. 1049. λέγ' εἴ τι χηρῆεις etc. Suppl. 567. λέγ' εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ. Fr. 775 N. αἰτοῦ τί χηρῆεις ἐν. Soph. El. 316. Possis etiam εἴξαι ἅττα βούλει. Sic περίρραν' IV. 101. et χάρισ' Arist. Pac. 392. V. 8. μόνον δίδου· αὐτοῦς — ὑπηρέτας] Haec sine causa sollicitat F. W. Schmidt.

IV. 235. (528) V. 3. καὶ πᾶν τὸ λυμαινόμενόν ἐστιν ἔνδοθεν Dobr. Herw. Recte. ἔστιν ἔνδοθεν] ἐσθίει ἔνδοθεν Herw. Qu. ἔρχετ' ἔνδοθεν. V. 4. ἰός] Cf. Eubul. III. 245. Mon. 261. Theophr. Char. X. τῶν μικρολόγων τὰς ἀργυροθήκας ἐστὶν ἰδεῖν εὐρωπιώσας καὶ τὰς κλεῖς ἰωμένας (fort. ἰουμένας). Polyb. VI. 10. καθάπερ γὰρ

σιδήρῳ μὲν ἰδός, ξύλοις δὲ θριπτες καὶ τερηθόνες συμφνεῖς εἰσι
 λῦμαι, δι' ἃν, κὰν πάσας ἔξωθεν διαφύγωσι βλάβας, ὑπ' αὐτῶν
 φθείρονται τῶν συγγενομένων τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν πολι-
 τειῶν κατὰ φύσιν ἐκάστη καὶ παρέπεται τις κακία. V. 5. οἱ
 σήτες] Cf. Hermipp. II. 417. σέων (i. q. σητῶν). Arist. Lys. 730.
 ἔπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα (ἔρια). Hinc σητόκοπος (Anth. P.
 XI. 78.), σητόβρωτος (Hellen.). ἢ θριψ Bentl. ὁ δὲ θριψ
 Porson., coll. Plut. II. 49 B., ubi οἱ θριπτες. et Theophr. H. Pl.
 V. 5. Et sic tres mss. Hinc θριπήδεστος, Arist. Th. 427. V. 6.
 ὁ δὲ —] σὲ δὲ — Dobr. Quod verum videtur. V. 8. παρὰ-
 στασις] I. q. ὄρη, προθυμία, impetus. Cf. Diod. Sic. Exc. Leg.
 II. 629. καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἑλευθερίαν ἐπέπεσε τοῖς πηλὴ-
 θεσι. Eund. Bibl. XVII. 11. παράστημα ψυχῆς. Suid. in παρὰ-
 στασις.

IV. 235. (529) V. 1. Δέρμιππε] Fort. Δέξιππε.

IV. 236. (530) V. 7. καιρός ἐστιν ἢ νόσος | ψυχῆς] Lege καιρία
 ὅτιν ἢ νόσος | ψυχῆς. V. 8. εἴσω δὴ τιτρώσκειται] Qu. ἔνδοθεν
 τιτρώσκειται. Idem suadet Cobet., coll. Men. IV. 235. πᾶν τὸ λυ-
 μαινόμενον ἐστιν (ἔρχεται) ἔνδοθεν.

IV. 237. (531) V. 1. τὸν ἀδικοῦντα μὲν ὡς ἡμίνατο] τὸν ἀδι-
 κοῦντ' εὐμενῶς Herwerden. Corrige τὸν ἀδικοῦντ' εὐθέως —. V. 3.
 ἴσως] I. e. pariter. Qu. ἰδῶν aut πᾶς τις. ἴσως et μικρῶς (πι-
 κρῶς — ἀλλήλοις, ἴσως —) transponenda esse cum Franckenio
 censet Herwerden. V. 4. συνεπράττομεν] Qu. συνέπραττεν. Vel
 ἀδίκημα καλλήλοις συνεπράττομεν —. Vel — καὶ συνέπραττε
 τοῖς ἄλλοις —.

IV. 237. (533) V. 3. καὶ παραινέσεις πέπαικεν] καὶ παραινέ-
 σει πεπαίδειν' A. Palmer. Qu. καὶ παραινεί τοῖσι παισίν.

IV. 238. (534) V. 1. συμπαρίσταται] Fort. συμπαραστατεῖ.
 Cf. Soph. El. 917. τοῖς αὐτοῖσι τοι | οὐχ αὐτὸς ἀεὶ δαιμόνων παρα-
 στατεῖ. V. 4. χρηστόν] χρηστὸν (οὐδένα) supplet Herwerden.

IV. 239. (537) Qu. διὰ μὲν ἀμέριμον τις ἡμῶν βίον ἄγη.

IV. 240. (539) V. 1. et 3. εἴη] εἴαν — γένη recte Mein.
 V. 4. ὡς] καὶ Dobr. Qu. ὄσα.

IV. 240. (540) V. 1. 2. λύπης — ψυχῆς] ψυχῆς — λύπης
 F. W. Schmidt. Cf. Mon. 550. ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.
 622. ὁ λόγος ἱατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφοῦ (νόσων?). 674. V. 2.
 ψυχῆς — ἰάματα] ψυχῆς — κοφίσματα Schol. Ven. ad II. ὁ. 393.
 Blomf. ad Prom. 386., coll. Eur. Med. 473. Cf. Philem. IV. 63.
 ψυχῆς πόνος γὰρ ὑπὸ λόγον κοφίζεται. V. 3. οἱ πάλαι σοφώ-
 τατοι] οἱ πάλαι σοφώτατα recte Herw. V. 4. ἀστειὸν εἶναι φάρ-
 μακον] οἰκείον — Naber. Qu. ἄριστον εἶναι φάρμακον.

IV. 241. (541) V. 1. Fort. οὐκ ἐν πότοις (πότῳ) καὶ τῇ καθ' ἡμέραν τροφῇ.
 V. 3. πάτερ; οὐ περιττὸν —; Cobet. (Recte, ni fallor.) οὐκ — πάτερ; οὐ — σιάν; Madvig.

IV. 241. (542) V. 3. τὸν (εὔ) φρονοῦντα Cobet. Qu. ἐν ταῖς ταραχαῖσι τὸν γε σωφρονοῦντα δεῖ.

IV. 241. (544) V. 2. χάριν παρὰ γυναικὸς κομείσθαι] χάριν κομείσθαι παρὰ γυναικὸς Cobet. Recte, opinor.

IV. 242. (546) V. 1. ἡμερῶν που τεττάρων] Lege ἡμερῶν πλοῦν τεττάρων. Et sic Cobet. Herw. Sic σιτί' ἡμερῶν τριῶν apud Aristophanem Ach. 197. Pac. 312. et Eubul. III. 215.

IV. 242. (547) V. 2. οὐκ ἄνω] Imo οὐκ ὄπου, aut οὐκ ὄταν — λαλῆ. V. 3. οἴμοι λαλεῖν] Cf. IV. 149. οἴμοι λέγειν. V. 4. ὄστις Wakef. Bailey. Gaisf.

IV. 242. (548) V. 2. ἐγὼ, τὸ σώζειν (τοὺς θεοὺς) τὴν οἰκίαν Herw. V. 3. ἀλλὰ παρέχειν τῶν οἰκετῶν idem.

IV. 243. (549) V. 4. τοῖς ἀλλοτρίοις] Hoc temere tuetur Herwerden. Lege τοῖσι τῶν πέλας. Vulgata e glossemate orta videtur.

IV. 243. (550) V. 3. ὁ δέ μ' ἠκολούθησεν] Qu. ὁ δ' ἐπηκολούθησεν.

IV. 244. (553) ἐν τῷ σώματι] ἐπτερωμένοι Wakef. S. C. § 25. coll. Theocr. II. 19. Θεστύλι δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπτόσασαι; Correctio probabilis. Vulgata utique mendosa est.

IV. 245. (555) Ad fabulam Κόλαξ haec pertinere suspicatur Cobet.

IV. 246. (556) V. 1. εἰσχοόμενος | κομπάσμαθ' aut simile quid requirit G. A. Hirschig. V. 2. τὰ σώμμαθ' οἷα τὰ σοφὰ τε] Qu. τὰ σώμματα' (vel κομπάσματ') αὐτοῦ τὰ σοφὰ etc. V. 3. οἷος] Malim οἷον, ut!

IV. 246. (557) V. 1. Ἀλεξανδρῶδες] Sic Τιμαρχώδης Com. anon. IV. 599.

IV. 247. (560) V. 1. ἐν θνητῷ βίῳ] Annon ἐν θνητῶν βίῳ? Sed Mon. 57. βέβαιον οὐδὲν ἐστὶν ἐν θνητῷ (θνητῶν?) βίῳ. Antiph. III. 20. ὁ θνητὸς — βίος. Men. IV. 176. τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίῳ; Et ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θνητοῦ τινος dixit nescioquis apud Jambl. Protr. c. 8. p. 138. V. 3. παράδοξα καὶ θαυμαστὰ καὶ ζώντων τρόποι] Qu. — μύθων πέρα.

IV. 247. (561) V. 2. 3. κατὰ φύσιν — τὸν ἑαυτοῦ τρόπον] κατὰ τρόπον (i. e. καλῶς, ὀρθῶς) — τὴν αὐτοῦ φύσιν — F. W. Schmidt, coll. Apollodor. com. IV. 456. δεῖ φέρειν κατὰ τρόπον ὡσπερ φορτίον (sc. τύχην). Sed cf. Axionic. III. 534. τοιοῦτος ὁ τρόπος ἐστὶν ἢ φύσις τέ μου.

IV. 248. (564) V. 3. Β. δωμόμας — G. A. Hirschig.

IV. 249. (565) V. 3. καὶ θεός] Malim γὰρ θεός. Cf. Arist. Eq. 229. γὰρ θεός ξυλλήψεται. et ad Aesch. Pers. 742. Eur. Fr. 435 N.

IV. 249. (569) V. 2. μεθήκε] μετέθηκε G. A. Hirschig. Cobet.

IV. 250. (570) V. 3. ἦθει δὲ χρηστῷ συγκεκραμένην] Cf. Diphil. IV. 424. πενία — συκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ.

IV. 250. (571) V. 2. ἀπόλλει πάντα vulg. ἀπολαύει — Gaisf. ἀπολάπτει — conj. Jacobs. Recte opinor: cf. ad Arist. Nub. 811. οὐ δ' ἀνδρὸς — ἐκπεπληγμένον — γνοῖς ἀπολάψεις ὃ τι πλείστον δύνασαι.

IV. 250. (572) V. 1. πατρὸς ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα] Tentabam — τὸν γαμοῦντα χρήματα. Sed nil mutandum. Cf. Aesch. Fr. 310. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. Qui comici potius alicujus videtur esse versus. et ad Theop. II. 806. V. 2. τὰ δὲ μετὰ γυναικὸς (lege γαμετῆς) εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν etc.

IV. 251. (575) V. 2. τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχεται χρήματα] Qu. μετὰ τῆς γυναικὸς —.

IV. 251. (576) V. 1. δὲ ἔσθ' ἃ κρίναι —] De constructione conferatur Simylus apud Joann. Dam. Parall. p. 433. Lips. πέντ' εἰσὶν ἃς ἀνθρώπος αἰσθήσεις ἔχει, | ἀφῆν, ὄρασιν, ἀκοῆν, γεῦσιν, ὄσφρησιν (?). V. 2. ἦτοι προσηγῆ γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον] Lege ἦτοι προσηγῆς ὄψιν ἢ χρηστὸς τρόπος. Et sic jam Bentleius, ut nunc demum video.

IV. 251. (579) V. 1. κατὰ λόγον] κατὰ τρόπον (i. e. ὁρθῶς) Cobet, coll. Men. IV. 142. ἑκαστὸς ἐστὶ τῷ λογίσασθαι κατὰ τρόπον | ἄρχων, etc. Plat. Rep. IX. 581 A. φιλομαθῆς δὴ καλοῦντες αὐτὸ κατὰ τρόπον ἂν καλοῖμεν. Ubi praecesserat καλοῦντες αὐτὸ φιλοχρήματον ὁρθῶς ἂν καλοῖμεν. Cf. Men. IV. 263. ἄντερ ὁρθῶς τις σκοπῆ.

IV. 252. (582) V. 3. κατόψεται τί μᾶλλον ἐστὶ συμφέρον] Cobet. Qu. — — — (verbum aliquid) μᾶλλον εἰς τὸ συμφέρον.

IV. 252. (583) V. 1. Cf. Menand. IV. 358. (Mon. 622.) et IV. 240. διατεθειμένῳ κακῶς] γὰρ διακειμένῳ κακῶς Herwerden, coll. Philippid. IV. 471. τῷ κακῶς διακειμένῳ. Cf. Av. 1691.

IV. 253. (584) V. 1. ἐνδεής τε τὸν βίον] Imo — τοῦ βίου. Cf. IV. 212. κακῶς — γηρῶν ἐνδεής του γίνεται. V. 2. οὐδὲν τὸ θνήσκειν δεινὸν —] οὐδ' αὖ — cod. opt. A. Periisse hic nonnulla indicio est ἐκότερον in v. 3. Quare hujusmodi aliquid scripsisse comicum suspicatur Cobetus, (οὐκ ἐστὶ τὸ ζῆν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ γλυκῶ,) | οὐδ' αὖ τὸ θνήσκειν δεινὸν, etc.

IV. 254. (590) V. 1. τὸ δ' εὐ φέρειν | ἔστιν τοιοῦτον] τὸ — τὸν οἶτον Schmidt. Sed tragicum vocabulum est οἶτος. πολλοῖς] κάλλοις aut ἔλοις (!) Schmidt. Malim ἄλλοις.

IV. 254. (592) οὐδεὶς ἂν ὦν ἀνθρώπος ἐδέθη τύχης] Qu. οὐδεὶς ἂν ἀνθρώπων ποτ' ἐγένετ' ἂν πένης.

IV. 254. (593) πεπραχότες] Cf. IV. 311. πεπραχέναι.

IV. 255. (595) οὐ μακάριος] οὐχὶ μακάριος Mein. Malim οὐ μακάριος, οὐ.

IV. 255. (596) V. 1. ψεῦδος] ψευδές temere corrigit Herw.

V. 2. πιθανωτέραν ὄχλου (λόγου cod.) vulg. πιθανωτέρους λόγους G. A. Hirschig. πιθανωτέραν ὄχλου Madvig. Ipse malim πιθανωτέραν πολύ.

IV. 255. (598) μὴ πάντοθεν κέρδαν'] Cf. Mon. 63. βίον πο-
ρίζου πάντοθεν.

IV. 256. (604) ἐφ' αὐτοῦ] ἑαυτοῦ recte Herw. συνορᾷ]
Imo καθορᾷ.

IV. 257. (606) αἰσχρόν γ', όταν τις ἐπὶ γλώσση φνεῖς —]
αἰσχρόν γ', όταν τις ἀξίωμ' ἔχων μέγα Cobet. Ex aliqua tragoedia
haec sumpta sunt. ἐξακοντίση λόγους] Ut ἐκβαλεῖν ἐπη dicitur.
Cf. Antiph. III. 125. τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν. Aesch. Ag. 1662.
ἀλλὰ τοῦσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλώσσαν ὦδ' ἀκοντίσαι (ἀπανθίσαι libri).

IV. 257. (607) V. 1. οὔτ' ἐκ χειρὸς μεθέντα καρτερόν λίθον —]
οὔτ' ἐκ χειρὸς μεθέντα καρτερᾶς — Cobet., qui cum Meinekio
tragicorum poetae haec esse judicat.

IV. 257. (608) ὁ δ' ὄρων τοὺς νόμους] Fort. ὁ δ' ἐρών —.

IV. 258. (610) V. 1. μὴ τοῦτο βλέψης] μὴ τοῦτο μέμνησθ'
Cobet., de producta brevi syllaba ante βλ conferens Men. IV. 164.
236. Qu. μὴ τοῦτ' ἀθρήσης. εἰ νεώτερος λέγω] Qu. εἰ νεανίας
ἐγώ, vel εἰ νέος τις εἰμ' ἐγώ. V. 2. ἀλλ' εἰ φρονοῦντος] ἀλλ' εἰ
φρονοῦντος Elmsl. Ed. Rev. XIX. 90., qui tragici potius alicujus
haec esse judicat, non tamen Euripidis. Nil mutandum. φρο-
νοῦντος ἀνδρός] φρονοῦντων — ἀνδρῶν Brunck. ex cod. Par. Mein.
Praestat, ni fallor, vulgata.

IV. 259. (617) V. 2. Cf. Mon. 423. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτήμα
κάλλιον φίλου.

IV. 259. (618) ὁ προσιῶν ἀλίσκεται] ὁ προσιδῶν ἀλίσκεται
F. W. Schmidt.

IV. 260. (623) ὅστις γενόμενος βούλεται ζῆν ἡδέως] ὅστις γὰρ
ὄντως — F. W. Schmidt.

IV. 260. (625) όταν τι περιπλάττωσι] όταν τι περιπέττωσι
Salmas. Mein. Recte, opinor. Cf. Arist. Pl. 159. ὀνόματι περι-
πέττουσι τὴν μοχθηρίαν. Plat. Legg. X. 886 E. λόγοισι δ' εἰ πως
εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα. Xen. Oecon. I. 20. λῦται ἄρα
ἦσαν ἡδοναῖς περιπεπεμμένα. et Eubul. III. 250. περιπεπλασμένα
(κατα.?) ψιμυθίους (ψιμυθίω?). τοῖς χρηστοῖς λόγοις] Malim
χρηστοῖσιν λόγοις.

IV. 261. (627) ὁ σκληρὸς ἐν τῷ νοθετεῖν υἱὸν πατῆρ —
τοῖς δ' ἔργοισιν οὐ F. W. Schmidt.

IV. 261. (628) V. 2. σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ'] σωφρονοῦντα
κεντυχοῦντ' conj. Mein. Cf. Antiph. III. 156. οὕτω τὸ γῆρας σω-
φρονοῦν οὐκ ἐτυχεῖ. Mon. 497. τὸν ἐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νο-
μίζομεν.

IV. 261. (631) ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδεν υἱὸν, ὁ δ' οἶεται] Lego
αὐτῆς et ὄνθ' (pro τῶν) et fortasse ὑπονοεῖ (pro οἶεται). Eadem
sententia est Euripidis apud Eust. ad Il. p. 1412. ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς
οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἶεται, cui recte haec adjudicat Cobet.

IV. 262. (634) ἡ ῥηθείς] ἡ χρηστοῦ Herwerden.

IV. 263. (639) & δεῖ μετ' ονειδούς λαβεῖν] *Leges & μετ' ονειδούς δεῖ λαβεῖν.*

IV. 263. (641) V. 1. ἔξωθέν εἰσιν —] *Imitatur Euripidem Andr. 330. ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν (l. εὐτυχεῖν) | λαμπροὶ, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι. V. 2. λαμπροὶ, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν — Valck. prob. Pors. Recte.*

IV. 263. (642) V. 1. πολλῶν — κακόν] *Cf. Eur. Fr. 284, 1. κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' Ἑλλάδα | οὐδέν κάκιον ἔστιν ἀθλητῶν γένος (γένους?). V. 2. μέγιστόν ἐστιν ἡ λύπη κακόν] *Leges μέγιστόν ἐστι δὴ γυνὴ κακόν.**

IV. 264. (645) V. 1. καὶ τὰγαθὰ | καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταιόντα (l. πάσχοντα) γενναίως φέρειν. *Cf. IV. 293. Soph. Fr. 296 N. πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν. Soph. Oed. C. 1640. V. 2. πταιόντα] Qu. πταισάντα, vel πεσόντα, vel potius πάσχοντα.*

IV. 264. (646) V. 1. *Cf. Euphron. IV. 495. ἐν ταῖς — ἐτέρων — ἀνγίαις τρυφᾶν.*

IV. 264. (647) οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν —] *Qu. οὐ καλὸν ἀνοίγειν — (sic etiam F. W. Schmidt), vel οὐ πρέπον —.*

IV. 265. (652) ἔρη' | ἔρη' Mein. Herw., coll. Hesychii glossa, Ἔρηρον: εἰς (ἔρη: ἴθ' εἰς Herw.) φθοράν Ἐὐριπίδης. *Tragico poetae haec adjudicat Cobet.*

IV. 265. (653) μακρὰς τίθημι συμβολὰς —] *μακρὰς — Cobet., coll. Poll. VI. 12. ἀσύμβολοι, ἀπὸ συμβολῶν, ἀφ' ὧν οἱ Ἀττικοὶ μακρὰς διδόναι συμβολὰς ἔλεγον ἀντὶ τοῦ μεγάλας. Unde pro τίθημι qu. δίδωμι. Cf. Machon. apud Athen. 580 D. μακρὰς δὲ πράττειν εἰς τὰ λοιπὰ συμβολὰς. Quod ad locutionem τιθέναι συμβολὰς, cf. Timocl. III. 595. οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί, etc.*

IV. 266. (656) ἐγὼ δ' ἀνόητος] *ἐγὼ μὲν οὖν τις Herw. Haec sic conjungenda esse censet Cobetus, ἐγὼ δ' ἀνόητος, εὐτελής ὑπερβολῆ | ὁ δ' ἄσωτός ἐστι, πολυτελής, θρασὺς σφόδρα. Praestat, ni fallor, haec dispositio, ἄσωτός ἐστι — | ἐγὼ δ' ἀνόητος, —. In priore enim clausula requiritur ἐστὶ potius quam in posteriore.*

V. 2. ἐγὼ δ' ἀνόητος εὐτελής] *Qu. ἐγὼ δὲ λιτὸς κεντελής.*

IV. 266. (657) λέγειν — τὰς ἀληθείας] *Cf. Men. IV. 94. εἰ τὰς ἀληθείας τίς σοι λέγοι. Philem. IV. 48. ταῖς ἀληθείαισιν.*

IV. 266. (660) εἰ μὲν οὖν | σύ τινα πόρον ἔχεις *Herw.*

IV. 267. (661) V. 1. αἰσχύνομαι —] *οὐ βούλομαι — Eur. Fr. 960 N. V. 2. καὶ διδοῦς] ἢ διδοῦς ibid. V. 3. αἰτῶν] αἰτεῖν ibid.*

IV. 267. (662) χρυσὸς μὲν οἶδεν ἐξελέγχεσθαι περὶ] *χρυσὸς φιλεῖ μὲν — F. W. Schmidt. Qu. χρυσὸς μὲν εἴωθ' —.*

IV. 267. (663) V. 1. *Cf. Eur. Fr. 960. οὐ βούλομαι πλοτοῦντι δωρεῖσθαι πένης, | μή μ' ἄφρονα κρίνης ἢ διδοῦς αἰτεῖν δοκῶ. Fr. 328, 6. δοῦναι δὲ πᾶς τις μᾶλλον ὀλίγω κακῷ | πρόθυμός ἐστιν*

ἢ πένητι κάγαθῷ. V. 2. ἐλεγχός ἐστι τῆς ἀχορτάστου τύχης] Qu. — τοῦτό γ' ἀκορέστου φρενός (aut πάνν). Aut — τοῦτ' ἀχορτάστου φρενός.

IV. 268. (668) δοῦλῳ γενομένῳ, δοῦλε, δουλεύων φοβοῦ] δοῦλῳ πάλαι [πάρος?] γεγονότι δουλεύειν φοβοῦ F. W. Schmidt. Recte δουλεύειν φοβοῦ. Cf. Mon. 138. δοῦλος γεγονώς ἐτέρῳ δουλεύειν φοβοῦ. Qui idem fortasse locus est.

IV. 269. (672) ἔπαντα μεταμέλειαν ἀνθρώποις φέρει] Qu. τὰ πλεῖστα —.

IV. 269. (673) V. 2. ἀσπίδι δὲ φοβερά προσπορίζει φάρμακον] Qu. ἀσπίδι δὲ φορβήν προσπορίζει δυσμενεῖ. Sed προσπορίζει φάρμακον significare potest venenum novum praebet. Cf. Mon. 261. ἰός περικεν ἀσπίδος κακὴ γυνή.

IV. 269. (675) γνώμῃ ἀρίστην] γνώμῃ κακίστην Heins. γνώμῃ ἀχρηστον Schmidt. γνώμῃ πονηρὰν recte Dobr. Cf. Philem. IV. 58. γνώμῃ πονηρὰν τῇ γυναικὶ μὴ δίδου (μὴ γυναικὶ μεταδίδου?).

IV. 269. (676) καὶ νεκρῷ τῷ νεκρῷ F. W. Schmidt.

IV. 270. (679) ἀψινθίῳ κατέπασας] Noli conferre Alex. III. 423. κατέπλασε ψιμνθίῳ.

IV. 270. (682) οὐ φύσις βιάζεται] ὅτε — malit F. W. Schmidt. Qu. ἦν βιάζεται φύσις. Cf. V. 107.

IV. 271. (686) Qu. ἀφροσι μὴ χρῆσθαι φίλοις, vel τοῖς ἀφροσι μὴ χρῶ φίλοις (Dobr.).

IV. 272. (688) μελετᾷ βλασφημίαν] προμελετᾷ βλασφημίαν optime Dobraeus. Cf. Antiph. III. 152. ὅστις γὰρ ὁμολογόν τι μὴ ποιεῖ πατρὶ, | πάντων ἐν οὗτος κατεφρόνησε (l. καταφρονήσαι) τῶν θεῶν.

IV. 272. (689) V. 1. ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἔστι —] ὦ δέσποτ', ἀρ' ἔξεστι — Nauck. ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἔξεστι — Cobet., qui ex satyrico dramate deprompta haec esse censet. Ipse malim ὦ δέσποτ' ἀναξ, ὡς ἔστι —. Exciderat ὡς ante simile ἔσ-. Critiae haec tribuit Mein.

IV. 272. (690) ἐπὶ ἀγαθοῖς εὐνοούμενός τις ὦν] Lege ἐπὶ ἀγαθοῖς ὁμολογουμένους (aut -ως) τις ὦν. Et sic Cobet., coll. Timocl. III. 590. ὕπου γὰρ εἰς τοὺς ὁμολογουμένους θεοὺς | ἀσεβοῦντες etc.

IV. 273. (692) V. 2. τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει] Cf. ad Arist. Ran. 421. κάστιν τὰ πρῶτα τῆς ἐκεί μοχθηρίας.

IV. 273. (693) τάλγεινά] τὰχθεινὰ Schmidt. Cf. IV. 289. ἔχει τι τὸ πικρὸν (fort. ἔχει τι πικρὸν τὸ) τῆς γεωργίας γλυκῷ.

IV. 274. (699) τὸ τοῦ μαθητοῦ πρῶτον ἔχε τὴν σιγὴν] Versus politicus sec. Cobet.

IV. 274. (701) Qu. ὁ τὴν τεκοῦσαν μὴ τρέφων νεανίας.

IV. 275. (703) V. 1. ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακιῶν] ἀρχὴ μὲν ἐστι — F. W. Schmidt. V. 2. τὰ λίαν ἀγαθὰ] ἀγαθὰ

τὰ λίαν vir doctus in Quart. Rev. IX. 356. τὰγαθὰ, τὰ λίαν ἀγαθὰ Mein. Cf. Scymn. Perieg. 345. τὰγαθὰ τὰ λίαν μὴ μαθόντες εὖ φέρειν. Cratin. II. 122. τοῦ πότου — τοῦ λίαν πότου. Trag. Adesp. Fr. 444. ἔπαν τὸ λίαν συνετόν (σεμνόν F. W. Schmidt.) ἐστ' ἐπιφθονόν.

IV. 275. (704) δίδωμί σοι γὰρ Cobet. Qu. δίδωμί σοὺ γὰρ, vel potius δίδωμί ἐγὼ σοι —.

IV. 277. (711) οὐδ' ἂν εἰ πλάττοι vulg. Quod revocandum.

IV. 278. (718) ὦ Νῦξ —] Apud Plutarchum καίτοι πλεῖστον θεῶν αὐτῇ Ἀφροδίτης μετεῖναι — Cobet. N. L. p. 109, collato altero Plutarchi loco, πλεῖστον γὰρ Ἀφροδίτης etc. πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν | μετέχεις μέρος | Melius aberit μέρος. Cf. com. incert. ap. Sext. Empir. adv. Mathem. IX. 186. εἰμί γὰρ Φόβος, | πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός. Arist. Eccl. 582. Thuc. I. 84. etc.

IV. 279. (720) ἀλκίαν] Mendosum.

IV. 279. (723) ἤδη γὰρ ἐστίν (ἦδε) τῷ (non τοῦ) τίκειν δημοῦ Cobet., coll. Dion. Hal. I. 78. καὶ γὰρ δημοῦ τι τῷ τίκειν τὴν κόρην εἶναι. Qu. ἤδη γὰρ ἡ κόρη στί τῷ (τοῦ) τίκειν δημοῦ. δημοῦ] I. e. ἐγγύς. Cf. IV. 305. ἐστίν δ' δημοῦ τὸ χρέμα. Aristoph. II. 1163. καὶ γὰρ ἐσθ' δημοῦ.

IV. 279. (724) δάσσοντα] δράσσοντα F. W. Schmidt.

IV. 280. (725) Hos versus elicit Herwerden, ἔκαστος οὖν | κόψας καθ' αὐτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα | φυλαττόμενός τε κάμ-
βλέπειν φοβούμενος | αὐταῖσιν. ἔφλα] Cf. Arist. Pac. 1306. φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν. Pl. 694. 784.

IV. 280. (726) τὸν Λοξίαν τοῦτον (pro αὐτὸν) Mein. IV. 710. coll. Plaut. Most. V. 1. 45. 'faciendum edepol censeo; | ego interim hanc aram occupabo.'

IV. 280. (727) Ita Cobetus, κόψω τὴν θύραν. | ἀλλ' ἐψόφησεν ἡ θύρα. τίς οὐξιών;

IV. 280. (728) ἐψόφημεν ἡ θύρα Cobet., coll. Lys. I. 14. ἐρο-
μένου δ' ἐμοῦ τί αἱ θύραι νίκτωρ ψοφοῖεν κτλ. Recte. Cf. Arist. Ran. 604. ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.

IV. 280. (729) ὦ παῖ, σιώπα, —] Ex tragoedia, ut monuit Cobet.

IV. 281. (733) ἐν γὰρ τι —] Cf. ad Polyzel. II. 867.

IV. 282. (736) Κορινθίω πιστενε καὶ μὴ χρῶ φίλω] Κοριν-
θίω πρόσπτνε — A. Palmer. Προσπτνεῖν τινὶ est Theophr. Char. 19. Plut. Phoc. 36.

IV. 283. (744) Hoc fragmentum fortasse ad Πλόκιον referen-
dum esse censet Herwerden, coll. Fr. I. 5. 10.

IV. 284. (746) ἀκαρῆς παραπόλωλας] ἐν ἀκαρεῖ — Benti.
παρ' ἀκαρῆ — Horreus. παρ' ἀκαρῆ γὰρ ἀπόλωλας Cobet. Cf. Arist. Nub. 496. ἀκαρῆ διαλεπῶν (sc. χρόνον). Plene Arist. Pl. 244.

ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. παραπόλλωλας] Cf. Dionys. III. 548. παραπόλλωλεν ἢ τέχνη. Arist. Vesp. 1228. παραπολεῖ βοώμενος.

IV. 284. (747) μαχαίριον] Cf. Com. anon. IV. 682. μαχαίρια (medicorum).

IV. 284. (750) ἐκτρέφω, φίλε] ἐκτρέφω, φιλω Cobet. Qu. ἐξ-εθρεψάμην.

IV. 286. (755) Qu. ἦδη δ' ἀλείναι (aut ἀλεαίνει). Cf. Arist. Eccl. 540.

IV. 287. (758) ἔγημε θανααστήν γυναῖχ' ὡς σώφρονα] ἔγημε θανααστῶς — Cobet. Fort. ἔγημε θανααστόν —. Cf. ad Arist. Pl. 750. ὄχλος ἑπερφυῆς δσος. Av. 427. ἄφατον ὡς σοφόν.

IV. 287. (761) V. 1. ἠτέρα] Fort. ἀτέρα. Utique dicebant Attici ἄτερος, θάτερον, θάτέρον, θάτέρω, etc. διαφανῆς χιτωνάριον] Cf. Arist. Lys. 48. τὰ διαφανῆ χιτώνια. Philem. IV. 29.

IV. 288. (764) ἀπασκαριῶ σ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον] ἀπασκαριῶ δ' — Mein. Lege ἀπασκαριῶ γὼ τῷ γέλωτι τήμερον. Cf. Arist. Fr. 416. ἀπασκαρίζειν ὡςπερὶ πέριχρον χαμαί.

IV. 288. (765) μάντις] Euripidis versus Fr. 963 N. ubi vide Nauckium.

IV. 288. (767) Qu. ἡδὺ γ' ἀποθνήσκειν ἔσθ' ἔτω μὴ ζῆν πάρα | ὡς βούλεται.

IV. 289. (772) τυφλόν τι τάνόητον] Qu. τυφλόν τι κάνόητον (sc. τίχη in v. praec.) —. Et sic Herwerden. Cf. Menand. IV. 195. τυφλόν γε (τι?) καὶ δύστηρόν (κάνόητόν?) ἐστὶν ἢ τίχη. et Monost. 718.

IV. 289. (775) οὐκ ἔστι τόλμης ἐφόδιον μεῖζον βίῳ (pro βίου) Madvig.

IV. 289. (778) ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκὺ] Fort. ἔχει τι πικρὸν τὸ —.

IV. 290. (781) οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον] Malim — μόνῳ. Cf. Mon. 585. τοῦτ' ἐστὶ τὸ (γὰρ?) ζῆν μὴ σεαυτῷ ζῆν μόνῳ.

IV. 290. (784) δίκας γραφόμενος πρὸς (l. τοῖς) γονεῖς μαινει, τάλαν. Cf. Arist. Vesp. 894. 907.

IV. 291. (787) ἄνθρωπος ἱκανὴ πρόφρασις εἰς τὸ δυστυχεῖν] Cf. Philem. IV. 62. ἐμέθρον ἱκανὴ πρόφρασις εἰς θάμαρτάνειν. Diph. IV. 424. ἄνθρωπος εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ | πρόφρασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει. Trag. adesp. 85, 2. ἄνθρωπος ἐγένου καὶ τὸ δυστυχῆς βίου | ἐκείθεν ἔλαβες. 261. ἄνθρωπος ὄν ἤμαρτον οὐ θανααστέον. Philem. IV. 36. et ad Men. IV. 133.

IV. 291. (788) αἰσχυνόμενος αἰσχιστα πενίαν ἂν φέροις] αἰσχυνόμενος ἄλγιστα — F. W. Schmidt. Qu. αἰσχυνόμενος (?) ἂν ἔξιστα τὴν πενίαν φέροις. Articulo enim opus est ante πενίαν.

IV. 291. (790) φίλου λόγος ἐστὶ] λόγος φίλου ὅτι Porson.

IV. 292. (799) θανόντων — προδοῦναι] "Ne quis numeros restituat, moneo esse versum politicum." (Herw.)

- IV. 293. (803) *πᾶν τοῦργον* —] *Lege πᾶν τοῦστιν* —.
- IV. 293. (805) *ἐνθάδ' ἤξομεν* Fors. Mein. Cf. Soph. Aj. 1352.
- IV. 293. (806) *ἀνθρωπίνως τὰς τύχας φέρειν*] Cf. Straton.
- IV. 546. *ἀνθρωπίνως λαλεῖν.*
- IV. 203. (809) Cf. IV. 264. Soph. Fr. 296 N. *πρὸς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ πάντα γενναίως φέρειν.*
- IV. 294. (816) *εἰς τὰ καθαρὰ λιμὸς εἰσοικίζεται*] *εἰς τὰ καθάρεια* — Mein. *εἰς τὰ κάθαρτα λιμὸς* — A. Palmer. Nescio an recte. Cf. Men. IV. 218. et ad Eubul. III. 258. Qu. *εἰς γὰρ τὰ καθαρὰ* (i. e. in deserta et inculta loca) etc. Apud Suidam pro *τύπτεται* corrige *σιώπτεται*.
- IV. 295. (817) *οἶον ὡς ὠραΐζεθ'* —] *οἶον ὡς 'Ὠραΐζεθ'* ἡ *τύχη* (sic) Herwerden, nisi forte omittendum sit *ὡς*. Forma soluta usum esse Menandrum vix crediderim. Scripserat forsitan *ὠραΐζεται* πῶς (vel γὰρ) etc. Causa vitii fuit, ni fallor, scriptura *ὠραΐζεται*. *πρὸς τοὺς βίους*] Qu. *πρὸς τοὺς βροτοὺς*.
- IV. 295. (818) *σωθείμεν ἄν;*] *καὶ σωθεῖμεν ἄν;* Cobet.
- IV. 298. (828) *κρόκην δὲ νήσεις*] Cf. Eup. II. 556. *τῇ χειρὶ νόσαι μαλθακωτάτην κρόκην.*
- IV. 298. (831) *ἐξάρατες*] Qu. *εἶτ' ἄραρες*.
- IV. 299. (833) *τηρῶ τὸν Δία | ὕοντα πολλῶ*] Anglice, I watch when it rains heavily. Sub. *ὑδατι*. Cf. Xen. Hell. I. 1. 16. *ὑοντος πολλῶ*. Herod. I. 193. *ἡ γῆ ὑεται ὀλίγῳ*. Cratin. II. 92. *ὄσταφίσιν ὑσει τάχα*. Pher. II. 316. *ὁ Ζεὺς δ' ἕων οἴνω καπνίῳ* etc. Nicoph. II. 851. *ὑέτω δ' ἔτνει*. Anon. IV. 672. *τὸν Δία δὲ πῶς ὑοντα;* Herod. I. 87. *ὑδατι ὕσαι*.
- IV. 299. (835) *πρώην ἄρας ἐπάταξα*] Menandri haec verba esse per lusum ex Aristophanis Eq. 1130 translata arbitratur Cobetus. Cf. Pseudo-Lucian. 58, 35. *εἶτ' ἀπὸ τῶν μηρῶν προοιμισάμενος κατὰ τὸν κωμικὸν αὐτὸ ἐπάταξεν* (*ἄρας ἐπάταξεν* Cobet.).
- IV. 300. (838) *εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν*] Cf. ad Arist. Ran. 1350.
- IV. 301. (842) *ὑδατος αὐτοῖς οὐ μετόν*] Cf. Aristoph. II. 1106. *οὐ μετόν αὐτῶ*.
- IV. 301. (843) *οὐκ ἠρέσαμεν αὐτοῖσιν, ἤδη δ' εἰμὶ σῶς* Schneidewin.
- IV. 303. (855) *ὡς πον καὶ ὁ Μένανδρός φησι πολλάκις ἐκκορηθείης σύ γε* (qu. φησι Παλλακῆ “ἐκκορηθείης etc.”).
- IV. 305. (861) *ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα*] Cf. Arist. Ran. 795. *τὸ χρῆμ' ἄρ' ἔσται*; Eccl. 148. *τὸ χρῆμ' ἐργάζεται*. 1164. *μέλλομεν τὸ χρῆμα δοῦν*.
- IV. 306. (870) *τήλινον*] Qu. *μήλινον*, aut *μελίτινον*.
- IV. 306. (871) Plin. N. H. XXXVI. 5. ‘primus et raro (non raro?) attigit.’
- IV. 309. (883) *διαρτῆσαι*] Decipere, fallere. Legitur Dion. Hal. I. 86. 4. *δεινὰ ποιεῖται ὡς διηρητημένον ὑπ' αὐτοῦ*. et I. 39.

IV. 311. (902) *πεπραχέναι*] Cf. IV. 254. *πεπραχότες*.

IV. 317. (953) *νοννεχόντως*] Cf. Isocr. 83 D. *νοννεχόντως*. Plat. Legg. 686 C. *εὖ καὶ ἐχόντως νοῦν*. et Mon. 191. *ζῆσι προσεχόντως* etc. Scribendum, ni fallor, *νοῦν ἐχόντως*.

IV. 317. (955) *ἀττικουργῆ*] Cf. Arist. Pac. 144. *ναξιουργίς κἀνθαρος*. Dixerat, opinor, Menander *ἀττικουργῆ ῥήματα*.

IV. 319. (969) *κουρίδα*] I. q. *κομμώτριαν*. Cf. Cratin. II. 38. *μάχαιραι κουρίδες*. Masculinum est *κουρεῖς*, Eurpol. II. 539.

IV. 322. (986) *ἀπῆεν τῶν τόκων ἔχων τόκους*] Menander scripserat, ni fallor, *ἀπῆει*, ut legitur apud Cramer. Anecd. Ox. IV. 368.

IV. 322. (987) *ἔλας — ὀρίγανον*] Cf. Antiph. III. 130. *ἔλας, ὀρίγανον*. Alex. III. 443.

IV. 323. (988) *ἔλεεῖθ' ὁ ποιμὴν καὶ καλεῖται γλυκίτατος* Schneidewin.

IV. 324. (992) *περισσός*] *Lego περιττός*.

IV. 324. (994) *ὁ μὲν λόγος σου καὶ —*] *ὁ μὲν λόγος σου πᾶς —* Jacobs. *ὁ μὲν λόγος σου, παῖ, —* Schneidewin. Qu. *ὁ μὲν λόγος γὰρ σου —*.

IV. 324. (996) V. 2. *ἐκπορεύεται*] *ἐμπορεύεται* malit Schneidewin. Qu. *αὐ πορεύεται*.

IV. 325. (1000) *οὐχὶ τὴν αὐτὴν (ἔχει) | διάνοιαν* Jacobs. Recte.

IV. 326. (1004) V. 2. *τοῦμόν οὐ μαθῶν ἔσει (ἄπει* Cobet.).

IV. 326. (1005) *οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστι —*] *οὐδενὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι —* F. W. Schmidt.

IV. 327. (1009) *αἱ γυναί*] Cf. ad Pher. II. 295.

IV. 327. (1011) V. 2. *ἡ δόξαν ἦτοι διαβολήν*] Imo *ἡ δόξαν ἢ καὶ διαβολήν*. Dicebant quidem *ἦτοι — ἢ* (ut in Fr. 1033.), non item, opinor, *ἢ — ἦτοι*.

IV. 328. (1014) *οὔτοι — ἐνδοθεν* conjicit Schneidewin. *διάβολος*] Suspectum. Requiritur substantivum. Qu. *οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῆς διαβολῆς γραῦς ἄνευ*.

IV. 328. (1015) *καθιζάνει — εἰς τὰ σήσαμα*] Cf. Isocr. ad Demon. v. fin. *ὀρώμεν μὲν ἐφ' ἅπαντα τὰ βλαστήματα καθιζάνουσαν τὴν μέλιτταν*.

IV. 330. (1026) *ἔστιν γὰρ ἡ πενία βαρύτερον θηρίον, αὐτὴ πενίας βαρύτερον οὐδὲν ἐστι θηρίον* tentat Herwerden, coll. Mon. 450. *πενίας βαρύτερον οὐδὲν ἐστι φορτίον*. Adde Antiph. III. 151. *οὐδὲν βαρύτερον | τῶν φορτίων γυναικός*. *Lego — βαρύτερον φορτίων*.

IV. 330. (1028) *φιλόνηκος δ' ἐστὶ καὶ πικρὰ γυνή | εἰς μῆριν* Schneidewin. ex schol. Praestat fortasse *φιλόνηκός ἐστι καὶ λίαν πικρὰ γυνή | εἰς μῆριν*.

IV. 331. (1033) *ἦτοι κρίνον ἢ κολοκύντην*] Cf. Diph. IV. 420. *ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον*.

IV. 333. (1041) ἤρων, ὁμολογῶ, καὶ νῦν δ' ἐρῶ Schneidewin. ἤρων γὰρ ἤρων, ὁμολογῶ, καὶ νῦν δ' ἐρῶ Herw. Qu. ἤρων, ὁμολογῶ, καὶ τὰ νῦν ἴσως ἐρῶ.

IV. 334. (1046 b) Menander videtur scripsisse ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός. Plut. Mor. p. 999 E. καθάρτερ Μένανδρος 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός'. Jamb. Protr. c. 8. p. 138. 'ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός', εἴτε Ἐριπίδης (Ἐριπίδης aut Μένανδρος?) εἴτε Ἀναξαγόρας εἶπε τοῦτο etc. Cic. Tusc. I. 26. 65. 'Ergo animus, ut ego dico, divinus, ut Euripides audet dicere, deus est.' V. Nauck. ad Eur. Fr. 1007. Cf. Men. IV. 72. 90.

IV. 334. (1048) τὴν κραιπάλην — ἀπερρυγάνω] Cf. Eubul. III. 266. εἰς ἐμὲ — τὴν κραιπάλην — ἀφείναι πάσαν.

IV. 340. (Mon. 1.) ἀνθρωπὸν ὄντα δεῖ φρονεῖν τὰνθρώπινα] — ἀνθρώπινα Nauck. Trag. p. 690., coll. Aesopo p. 46, 8. ἀνθρωπος ὡν ἀνθρώπινα φρόνει. Recte, opinor.

IV. 340. (Mon. 18.) ἀφεις τὰ φανερά —] Cf. Hesiod. Fr. 209. νῆπιος δς τὰ ἔτοιμα λεπῶν ἀνέτοιμα διώκει.

IV. 341. (Mon. 25.) Parodia versus Sophoclei Fr. 741 N. ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ἕδωρ γράφω. Cf. Philonid. II. 423. Xenarch. III. 620.

IV. 341. (Mon. 27.) ἀνδρὸς δικαίου —] Cf. Joseph. Ant. Jud. XX. 2. 5. ὁ καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται ὁ τῆς εὐσεβείας.

IV. 341. (Mon. 28.) Euripidis e Bellerophonte versus Fr. 298, 1 N.

IV. 341. (Mon. 31.) ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγγρον οὐ μαλάσσεται] σκληροῦ γὰρ ἀνδρὸς — F. W. Schmidt., coll. Plut. Mor. p. 3 F. πᾶν δὲ τὸ σκληρὸν χαλεπῶς μαλάσσεται. Anth. Pal. V. 308. 6. οἶδα μαλάσσειν | καὶ σοῦ σκληροτέρας. Polyb. IV. 21. 3. βούλομαι δὲ μαλάσσειν τὸ τῆς φύσεως αὐθαδὲς καὶ σκληρόν. Xen. Mem. II. 1. 20. Theogn. 1194. etc. Qu. ἀνδρὸς πονηροῦ στέρον —. Cf. Soph. Fr. 197. ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρον οὐ μαλάσσεται.

IV. 341. (Mon. 32.) Sophoclis est versus Fr. 663 N.

IV. 341. (Mon. 37.) Cf. Men. IV. 346. μέγιστον ὀργῆς ἐστὶ φάρμακον λόγος. Mon. 313. λόγῳ με πείσον, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ. 315. λογισμὸς (λόγος γάρ?) ἐστὶ φάρμακον λύτης μόνον. Mon. 550. Eur. Fr. 1049. λόγος γὰρ ἐσθλὸς φάρμακον φόβου (Θυμοῦ?) βροτοῖς.

IV. 341. (Mon. 38.) Qu. ἀπαντας εὖ πράττοντες ἔξομεν (pro ἡδομεν) φίλους. Cf. Mon. 558. ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἀνθρωποὶ φίλοι. 165. 174. Vel ἀπαντες εὖ πράττουσιν ἡδονταί φίλοις.

IV. 341. (Mon. 42.) τοὺς κενοὺς βροτῶν] τοὺς σκαιοὺς βροτῶν F. W. Schmidt. Cf. Eubul. III. 208. κἀπτοντες αὔρας, ἐλπιδας σιτούμενοι. Soph. Fr. 863 N. ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν. Eur. Phoen. 396. αἱ δ' ἐλπιδες βόσκουσι φυγάδας, ὡς λόγος.

IV. 341. (Mon. 46. 47.) Cf. Sosier. IV. 592. ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακὸν ἐσμεν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν, | αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν, οὐ γινώσκομεν. Nauck. ad Eur. Fr. 1029.

IV. 341. (Mon. 52.) ἀνὴρ δίκαιος πλοῦτον οὐκ ἔχει (οὐ στέργει F. W. Schmidt) ποτέ.

IV. 341. (Mon. 55.) ἀνὴρ ἄβουλος ἡδοναῖς θηρεύεται] — ἡδονὰς θηρεύεται conj. F. W. Schmidt., coll. Isocr. I. 16. τὰς ἡδονὰς θήρευε τὰς μετὰ δόξης. et Men. et Philem. 14. (II. 1039. ed. min.) κέρδη γὰρ ἄλλοις ἡδονὰς θηρεύεται (ἐρεύεται vulg.).

IV. 341. (Mon. 57.) ἐν θνητῷ βίῳ] Ἄνθρωπος ἐν θνητῶν βίῳ? Cf. Men. IV. 247. οὐκ ἐστ' ἀπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ (θνητῶν?) βίῳ. Sed Antiph. III. 20. ὁ θνητὸς — βίος.

IV. 342. (Mon. 89.) Cf. Mon. 539. χθῶν πάντα κομίζει καὶ πάλιν κομίζεται. 668. ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις. Eur. Fr. 195 N. ἅπαντα τίκει χθῶν πάλιν τε λαμβάνει.

IV. 343. (Mon. 101.) Extat Eur. Fr. 293, 2 N.

IV. 343. (Mon. 102.) ἀνθρώποισιν εὐκταῖον κακόν] Fort. ἀνθρώποις ἀνήκεστον κακόν.

IV. 343. (Mon. 106.) τὸ συμφέρον] Qu. τὰ σύμφρο'.

IV. 343. (Mon. 115.) δεῖ τοὺς φιλοῦντας πίστιν οὐ λόγους (πίστιν ἀλλήλοις ingeniose F. W. Schmidt, coll. Oed. Col. 950.) ἔχειν.

IV. 343. (Mon. 117.) Euripidis est ex Chrysippo Fr. 839 N. κακὸς λόγος] καλὸς (κάλλος A.) κακὸς Stob. Fl. 66, 2. κακὸς λόγους Anecd. Boisson. I. 154. Lege κακὸς ἡγόρευος.

IV. 343. (Mon. 125.) Idem versus est Eur. Fr. 207, 3 N. Respicit Hierocles Gaisf. p. 69. αὐτομάτως συμπίπτει τὸν μὲν εὐτυχή εἶναι, ὡς φασί, τὸν δὲ δυστυχῆ.

IV. 343. (Mon. 129.) γαμοῦντι] γέροντι Stob. Flor. 71, 1. Quod praefendum. Ex Euripide affert Aristophanes Th. 413.

IV. 344. (Mon. 138.) δούλοις πάρος γεγονόσι δουλεύειν φοβοῦ F. W. Schmidt. Praestat, opinor, δούλω πάρος γεγονότι —. Cf. ad Men. IV. 268. δούλω γενομένῳ, δοῦλε, δουλεύων (l. δουλεύειν) φοβοῦ. Qui idem fortasse locus est.

IV. 344. (Mon. 140.) ἔρωσ δίκαιος] ἔργον δίκαιον G. A. Hirschig, coll. Mon. 141. 142.

IV. 344. (Mon. 149.) Extat Eur. Fr. 366, 1 N. γὰρ etiam Orion. Flor. 7, 2. τοι Stob. Flor. 29, 22. et 29, 11. Schol. Aristot. Eth. in Anecd. Par. I. 192, 27.

IV. 344. (Mon. 155.) πράξαι] πράξειν G. A. Hirschig, coll. Mon. 142. ἔλπιζε τιμῶν τὸν θεὸν πράξειν καλῶς.

IV. 344. (Mon. 156.) ἔρωτα πᾶντι λιμὸς ἢ χαλκοῦ σπάνις] Cf. Cratet. in Anth. Pal. IX. 497. 1. ἔρωτα πᾶντι λιμὸς· εἰ δὲ μὴ, χρόνος. V. 113. 1. XII. 150. 5.

IV. 344. (Mon. 159.) ἐν πλησμονῇ —] Versus Euripideus Fr. 887. Nauck. ἐν πλησμονῇ γὰρ κύπρις, ἐν πεινώσει δ' οὐ. Cf. Mon. 159. Achae. trag. Fr. 6. Adesp. Fr. 156. Athen. I. p. 28 F. ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις, ἐν δὲ τοῖς κατώσιν | πράσσουσιν οὐκ ἐνεστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς. Nauck. ad Eur. Fr. 887.

IV. 344. (Mon. 160.) ἔνεισι καὶ (l. κᾶν) γυναίξιν σώφρονες τρόποι. Cf. Mon. 161. ἐν γυναίξιν πίστιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν. Diph. IV. 410.

IV. 344. (Mon. 167.) εὐκαταφρόνητος] οὐ καταφρόνητος G. A. Hirschig, coll. Stob. Tit. XXXIII. 2. σιγηρὸς τρόπος] Imo σιγηλὸς τρόπος. Cf. Nicoph. II. 855.

IV. 345. (Mon. 169.) ἡμπερία γὰρ —] ἡμπερία τε — Stob. Fl. 115, 6. Euripidis est Fr. 622, 3 N.

IV. 345. (Mon. 172.) εἰ μὴ φυλάσσεις μίκρ'] Leg. εἰ μὴ φυλάξεις μίκρ'.

IV. 345. (Mon. 183.) Qu. εὐπειστόν ἐστι δυστυχῆς ἀνὴρ αἰεί.

IV. 345. (Mon. 185.) εὐνοῦχος ἄλλο (ἄλλως F. W. Schmidt) θηρίον τῶν ἐν βίῳ.

IV. 345. (Mon. 193.) Ex Aeschyli loco Fr. 392 N. Cf. Aesch. Fr. 85. Xen. Resp. Lac. 9, 1.

IV. 345. (Mon. 203.) ἤθη πονηρὰ τὴν φύσιν διαστρέφει] Cf. Plut. Mor. p. 38 B. ὡς — τούτων τοῖς λόγοις τὰ ἤθη διαστρεφόμενων.

IV. 346. (Mon. 209.) ἤξει τὸ γῆρας πᾶσιν αἰτίαν (ἀργίαν F. W. Schmidt) φέρον.

IV. 346. (Mon. 212.) ἡ δ' ἀρπαγὴ μέγιστον ἀνθρώποις κακόν] ἡ γὰρ σπάνις — F. W. Schmidt. Lege ἡ γὰρ πενία —. Cf. Mon. 436. οὐκ ἔστι πενίας οὐδὲ ἐν μείζον κακόν. Plut. Mor. p. 497 E. τὴν γὰρ πενίαν ἔσχατον ἠγούμενοι κακόν etc.

IV. 346. (Mon. 217.) ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονή —] Qu. ἡ γὰρ παρὰ καιρὸν ἡδονή. Cf. IV. 353. (Mon. 466.) ῥῆμα παράκαιρον (παρὰ καιρὸν αὐτὸ γὰρ ἄκαιρον?) τὸν ὄλον ἀνατρέπει βίον.

IV. 346. (Mon. 221.) ἡδὺ σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει] Qu. σιγᾶν ἄμεινον —, vel κρεῖττον σιωπᾶν —. Cf. Mon. 484. σιγᾶν ἄμεινον ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει. 328. λαλεῖ μέτρια καὶ μὴ λαλεῖν ἃ μὴ σε δεῖ. 375. 387.

IV. 346. (Mon. 222.) ἐστ' deest in nonnullis codd. unde τοῖς σοφοῖσιν ἀπόκρισις conjicit Nauck. Euripidis est Fr. 967 N. Confer adagium Latinum Sat verbum sapienti.

IV. 346. (Mon. 225.) Cf. Philem. IV. 53. ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ κρᾶνῆς (μὴ κρήνης αὐτὸ μὴ ξείτης?) φίλου (φίλω αὐτὸ φίλοις?). Cf. Soph. Fr. 850 N. μὴ μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείτης ἔπος.

IV. 346. (Mon. 228.) ἡ γλῶσσα θάμ' ἁμαρτοῦσα τάληθῆ λέγει F. W. Schmidt. Nil mutandum. Fort. ἡ γλῶττα.

IV. 346. (Mon. 231.) Cf. Mon. 575. ἴσον ἐστὶν εἰς πῦρ καὶ γυναῖκας ἔμπεσεῖν. Arist. Fr. 389.

IV. 346. (Mon. 238.) Θεοὶ μέγιστοι] Cf. Dicaeog. trag. 5. Θεὸς μέγιστος τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.

IV. 347. (Mon. 243.) θνητὸς πεφνηκὸς μὴ φρονεῖθ' ὑπέρθεα] Qu. — μὴ φρόνει τὰ τῶν θεῶν. Similiter Demonax trag. Fr. 1. (p. 643 N.) θνητοὶ γεγάτες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ θεούς.

IV. 347. (Mon. 246.) *Θυσία μεγίστη τῷ Θεῷ τὸ Θεοσεβεῖν* [?] Nauck. Mel. Π. 734.

IV. 347. (Mon. 248.) *Θηρῶν ἀπάντων ἀγριωτέρα* (l. ἔστ' ἀγριωτέρα, vel γὰρ ἀγρ.) *γυνή.*

IV. 347. (Mon. 250.) Ex Euripidis loco. V. Nauck. Eur. Fr. 1014. *Θεοῦ μὲν ἔκτος οὐδείς* (οὔτις Jacobs.) — Anth. Pal. X. 107. et Johannes Lydus de mens. 4, 7. p. 55, 6.

IV. 347. (Mon. 251.) Sophoclis est Fr. 873 N.

IV. 347. (Mon. 255.) *Θεοῦ ὄνειδος*] *Θεῷ 'στ' ὄνειδος* G. A. Hirschig. Quidni *Θεοῦ 'στ' ὄνειδος*?

IV. 347. (Mon. 270.) *ἱκανὸς βιώσεις* —] *καλῶς βιώσεις* F. W. Schmidt. Qu. *ἱκανὸν βίον ἔξεις, aut καλῶς βιώσει.*

IV. 347. (Mon. 271.) *ἰδὼν τι χρηστὸν μηδὲν ἐκφάνης ἄλλως*] — *ἐκφάνης ἄλλως* (?) F. W. Schmidt. Dicendum erat saltem *ἐκφάνης*. Qu. — *ἐκβάλῃς ἔπος, aut — ἐκφάνης (ἐξείπῃς) φίλῳ (φίλους)*. Cf. Soph. Fr. 850, 1. *μή μοι κρυφαῖον μηδὲν ἐξείπῃς ἔπος.*

IV. 348. (Mon. 278.) *κόλαζε τὸν πονηρὸν, ἄνπερ δυνατὸς ἦ*] — *δυνατὸς ἦς* F. W. Schmidt. Possis etiam — *ἀνπερ δυναμὶς ἦ.*

IV. 348. (Mon. 281.) *καιροῦ τυχῶν γὰρ πτωχὸς ἰσχύει μέγα*] Qu. *καιροῦ τυχῶν κἂν πτωχὸς ἰσχύει μέγα.*

IV. 348. (Mon. 293.) *κακὸν φιλοῦσι καρπὸν οἱ κακοὶ φέρειν* F. W. Schmidt., coll. Mon. 303. *καλὸν φέρουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι.* Unde malim *κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ τρόποι.*

IV. 348. (Mon. 295.) *καλὸν τὸ θησαύρισμα* —] Qu. *καλὸν τι* —.

IV. 348. (Mon. 297.) Aeschyli versus Fr. 387 N. *γέροντα* Stobaeus Fl. 29, 24.

IV. 348. (Mon. 300.) *μᾶλλον*] Qu. *κρεῖττον.* Cf. ad Antiph. III. 53. et III. 154.

IV. 348. (Mon. 301.) Cf. Mon. 496. *τὰ μικρὰ (πονηρὰ, aut τᾶδικα δέ?) κέρδη ζημίας μεγάλας φέρει.* Mon. 6. *ἔπαν τὸ κέρδος ἄδικον ὃν φέρει βλάβην.*

IV. 348. (Mon. 302.) *κακῷ σὺν ἀνδρὶ μηδ' ἄλλως* (μηδαμῶς F. W. Schmidt) *ὀδοιπόρει.*

IV. 348. (Mon. 303.) Cf. Mon. 293. *κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι (τρόποι?).* Mon. 140. *ἔρωσ δίκαιος καρπὸν — φέρει.* Mon. 298. *καρπὸς — ἀρετῆς.* Mon. 27. *ἀνδρὸς δικαίου καρπὸς.* Diph. IV. 425. *κέρδος ὡς καρπὸν φέρει.*

IV. 348. (Mon. 309.) Cf. Mon. 312. *λιμὴν πέφικε — παιδεία.* Philem. IV. 31. *κἂν — ὀρμισθῆ — εἰς λιμένα τὸν τῆς τέχνης.*

IV. 349. (Mon. 313.) *λόγω μὲν πείσαι* Vind. 3. *λόγω μ' ἔπεισας* — conj. Mein. Recte, opinor. Cf. Tertull. de Pallio c. 6. 'Sermone, inquit, me suastisti, medicamine sapientissimo.'

IV. 349. (Mon. 315.) *λύτης*] *λύσεως* F. W. Schmidt, coll. Mon. 346. *μέγιστον ὀργῆς ἔστι φάρμακον λόγος.* 381. *νίκησον ὀργῆν*

τῷ λογίζεσθαι καλῶς. Theophyl. Epist. 25. φρονήσει τὸ πάθος θεράπευσον, ἰατρὸς γενοῦ σεαυτοῦ, ἔχεις λόγον τὸ φάρμακον. Men. IV. 240. λέγουσι δ' αὐτὸν (λόγον) — ἀστειὸν (fort. ἄριστον) εἶναι φάρμακον. λογισμὸς ἐστὶ —] Qu. λόγος γὰρ ἐστὶ —. Cf. Mon. 346. μέγιστον ὀργῆς ἐστὶ φάρμακον λόγος. Mon. 37. ἄρ' ἐστὶ θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος; Mon. 550. ψυχῆς νοσοῦσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.

IV. 349. (Mon. 332.) V. Nauck. ad Eur. Fr. 897.

IV. 349. (Mon. 338.) Euripidis est Fr. 719. ubi v. Nauck.

IV. 349. (Mon. 346.) μέγιστον *ὀργῆς ἐστὶ φάρμακον λόγος] Cf. Mon. 37. ἄρ' ἐστὶ θυμοῦ φάρμακον χρηστὸς λόγος;

IV. 350. (Mon. 351.) Cf. Philem. IV. 35. αἰεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει. Eur. Fr. 579, 3. μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίου τίκτει πόνους.

IV. 350. (Mon. 358.) μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ ταχὺς (ταχὺ Vind. 4. ταχέως conj. Mein. τάχ' αὐ F. W. Schmidt) πένης γένη.

IV. 350. (Mon. 362.) μὴ γάμει γυναῖκα κοῦν ἀνοίξεις τάφον] μὴ δὴ γάμει γυναῖκα, κοῦ κλαύσει πάθος F. W. Schmidt. Qu. μὴ μὴ γάμει γυναῖκα, κοῦ κλαύσει ποτέ (vel μακρὰ). Vel — κοῦξ ἔξεις πόνον.

IV. 350. (Mon. 363.) Euripidis ex Oedipode Fr. 547, 1 N. τυραννίς] τύχη τις conj. Mein.

IV. 350. (Mon. 366.) Cf. Mon. 566. ἄκουε πάντων, ἐκλέγου δ' ἂ συμφέρει.

IV. 350. (Mon. 368.) μόνῳ τὰ πάντα γίνεται καὶ κρίνεται] χρόνῳ — al. Scribe χρόνῳ τὰ πάντ' ἐλέγχεται καὶ κρίνεται.

IV. 350. (Mon. 372.) τοῖσιν ἐγχωρίοις duo codd. τοῖσιν ἐγγώροις Grot. τοῖς ἐπιχωρίοις Bentl. (Cf. Pl. 47. 342. etc.) Fortasse Menandri. Sophoclis versus est Fr. 852 N. νόμοις ἔπρεσθαι τοῖσιν ἐγγώροις καλόν. Ipse tentabam — τοῖς καθεστῶσιν (αὐτ τοῖσι κειμένοις) καλόν.

IV. 350. (Mon. 373.) Cf. Soph. Fr. 627 N. νέος πέφυκας· πολλὰ καὶ (τοι?) μαθεῖν σε δεῖ | καὶ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ διδάσκεσθαι μακρὰ.

IV. 351. (395.) ξενία χαλεπή (χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ?) κατὰ πολλοὺς τρόπους.

IV. 351. (397.) ξένον ἀδικήσης μηδέποτε καιρὸν λαβῶν] Qu. μὴ τιν' (μηδέν', μὴ ποτ') ἀδικήσης, μηδ' ἐὰν καιρὸν λάβης.

IV. 351. (Mon. 403.) περισσόν] Λογὸ περιττόν.

IV. 351. (Mon. 409.) ὅπου βία γὰρ, οὐδέν — Bailey Com. Gr. Fr. p. 104.

IV. 351. (413.) οὐδέν γυναικὸς χεῖρον οὐδὲ τῆς καλῆς] Qu. οὐδέν γυναικὸς χεῖρον ἀνθρώποις κακόν. Cf. Mon. 414.

IV. 351. (Mon. 416.) Cf. Mon. 482. σοφία δὲ πλούτου κτήμα τιμιώτερον. Eur. Fr. 1016, 1 N. οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτήμα τιμιώτερον.

- IV. 351. (Mon. 418.) *μη' κράνης*] Imo *μη' κρήνης*. Cf. Philem. IV. 53.
- IV. 351. (Mon. 419.) Euripidis est Fr. 872. *οὐδενὸς Orion* et Johann. Georgides Menandro tribuit Orion Flor. 8, 5. Cf. IV. 195.
- IV. 352. (Mon. 421.) Euripidis est Fr. 364, 21 N. *δέ] τε Eur. γεραιτέρας φίλει* etiam Stob. Fl. 115. *γεραιτέρους θέλε* Stob. Fl. 3.
- IV. 352. (Mon. 423.) Cf. Men. IV. 259. *οὐκ ἔστιν οὐδέν κτήμα κάλλιον βίῳ*.
- IV. 352. (Mon. 431.) *οὐδεις ἐπιχειρεῖ]* οὐ δεῖ σ' ἐπιχαιρῖν G. A. Hirschig, coll. Stob. Flor. CXII.
- IV. 352. (Mon. 434.) Euripidis est Fr. 1007 N. Cf. IV. 72. *θεὸς ἐστι τοῖς χρηστοῖς ἀεὶ | ὁ νοῦς γὰρ, ὡς ἔοικεν, ᾧ σοφιάταιοι*. Plura vide apud Nauck. Praeterea dixisse videtur Menander ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός. Vide locos ex Cic. Plut. Jambl. allatos.
- IV. 352. (Mon. 439.) *οὐδεις πῦρ εἰς χρέματα διδοὺς ἐπαύσατο]* οὐδεις πυρέττων χρέματα δοὺς (υ υ | -?) ἐπαύσατο nescioquis. οὐδεις πυρὸς (i. e. πυρετοῦ) χρέματα — Haupt. apud Mein. Vind. Arist. p. 105. Qu. οὐδεις πυρετοῦ χρέματα διδοὺς ἐπαύσατο, vel οὐδεις πυρέττων χρέμασιν κουφίζεται.
- IV. 352. (Mon. 441.) *δρῶν δὲ φεῦγε καὶ δικαίως κἀδίως]* — καὶ δίκαιον κἀδικον F. W. Schmidt, coll. Stob. Flor. 27, 1. *δρῶν δ' οὐτ' ἄδικον χρεῶν ἰμνῆναι οὔτε δίκαιον*, vel — καὶ δικαίως κἀδίως.
- IV. 352. (Mon. 446.) *πολλοὺς ὁ καιρὸς οὐκ ὄντας ποιεῖ φίλους]* πολλοὺς ὁ καιρὸς πολεμίους ποιεῖ φίλους F. W. Schmidt, coll. Eur. Hec. 848. *φίλους τιθέντες τοὺς γε πολεμιωτάτους* etc. πολλοὺς — οἰκέτας ποιεῖ φίλους Cobet. Qu. ποιεῖ δ' ὁ καιρὸς πρόσθεν οὐκ ὄντας φίλους, vel πολλοὺς φίλους ὁ καιρὸς οὐκ ὄντας ποιεῖ.
- IV. 352. (Mon. 450.) *βαρύτερον — φορτίον]* Cf. Men. IV. 330. *ἔστιν γὰρ ἡ πενία βαρύτερον θηρίον (φορτίων?)*.
- IV. 353. (Mon. 456.) *ἄνθρωπος]* Qu. ὦν ἀνθρ.
- IV. 353. (Mon. 459.) Cf. Soph. Fr. 832 N. *πάντ' ἐκκαλύπτων ὁ χρόνος εἰς (τὸ) φῶς ἄγει*.
- IV. 353. (Mon. 460.) *πένητας ἀργούς οὐ τρέφει ἐραθυμία]* πένητας ἀργός — malit F. W. Schmidt.
- IV. 353. (Mon. 462.) *πᾶσιν γὰρ]* ὡς τοῖσιν Stob. Ecl. II. 7. 4.
- IV. 353. (Mon. 466.) *ἔθμα παράκαιρον]* Qu. ἔθμα γὰρ ἔκαιρον. Sic γέλως ἄκαιρος Mon. 88. Vel ἔθμα παρὰ καιρὸν — Cf. Mon. 217. ἡ γὰρ παράκαιρος (παρὰ καιρὸν?) ἡδονὴ τίκτει βλάβην.
- IV. 353. (Mon. 470.) *ἔξον φέρειν δεῖ —]* Qu. πρῶτως φέρειν δεῖ — Cf. Mon. 739. *φρονοῦντός ἐστι ζημίαν πρῶτως φέρειν*. Vel κούφως φέρειν δεῖ — Cf. Mon. 280. *κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρ-εστύσας τύχας*. Sed cf. Timocl. III. 593. (v. 11.) *τὴν πενίαν ἔξον φέρει*, ubi tamen comparativo locus est.

- IV. 353. (Mon. 478.) *σωτηρίας σημείον ἡμερος τρόπος*] *σωτηρίας δημος* — F. W. Schmidt.
- IV. 353. (Mon. 480.) *στερρῶς φέρειν χρῆ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ*] Cf. Eur. Fr. 99 N. *ἀλλ' εὖ φέρειν χρῆ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.*
- IV. 353. (Mon. 482.) Cf. Mon. 416. *οὐκ ἔστι σοφίας κτήμα τιμιώτερον.* Eur. Fr. 1016, 1 N.
- IV. 353. (Mon. 484.) Cf. Mon. 221. *ἦδὸν (κρεῖττον?) σιωπᾶν ἢ λέγειν ἃ μὴ πρέπει.*
- IV. 353. (Mon. 486.) *σοφὸς γὰρ οὐδεὶς εἰς τὰ πάντα προσκοπεῖ*] — *εἰς ἄπρακτ' ἀποσκοπεῖ* F. W. Schmidt. Lege — *ἔστι πάντα προσκοπεῖν.*
- IV. 353. (Mon. 488.) *ὄν τοῖς φίλοισιν εὐτυχεῖν ἀεὶ θέλε*] Qu. *ὄν τοῖς φίλοις καὶ δυστυχεῖν, εἰ δεῖ, θέλε.*
- IV. 353. (Mon. 489.) Scribe — *μεταβολὰς (πολλὰς) ἔχει.* Cf. Chaeremon. Fr. 20. *τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.*
- IV. 354. (Mon. 496.) *τὰ μικρὰ κέρδη ζημίας μεγάλας φέρει*] *τὰ δ' αἰσχρὰ κέρδη* — F. W. Schmidt, coll. Mon. 586. *τὰ δ' αἰσχρὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται.* 5. Scripserat fortasse *τὰ πονηρὰ κέρδη* —, coll. Mon. 301. Antiph. III. 148. (266.). Vel *τὰδικα δὲ κέρδη* —.
- IV. 354. (Mon. 497.) Euripidis est Fr. 1006 N. Poetae nomine omisso affert Stobaeus Ecl. I. 6. 11.
- IV. 354. (Mon. 498.) *τέθνηκεν ἀνθρώποισιν ἑπασα χάρις*] *τέθνηκεν ἕμα θανοῦσι πᾶσα γὰρ χάρις* F. W. Schmidt. Possis etiam melius *τέθνηκε τοῖς θανοῦσι* —: vix enim abesse potest articulus. Qu. *τάχιστα δ' ἀνθρώποισι γηράσκει χάρις.* Cf. Mon. 347. *μετὰ τὴν δόσιν τάχιστα γηράσκει χάρις.* Soph. Aj. 1266. *ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς | χάρις διαρρεῖ.*
- IV. 354. (Mon. 499.) Euripidis versus Fr. 1015 N.
- IV. 355. (Mon. 500.) Ex Sophoclis *Ἀλεάδαίς* Fr. 86, 1 N.
- IV. 354. (Mon. 504.) *τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρὸν, ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν*] *τὸ γὰρ θανεῖν οὐ δεινὸν* — feliciter F. W. Schmidt.
- IV. 354. (Mon. 505.) Cf. Alexandr. IV. 554. *ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστὶ γυναικία γυνή.*
- IV. 354. (Mon. 523.) *ἔπνος δεινὸν ἀνθρώποις κακὸν*] *ὑπόνοια* — feliciter Jacobi. *ὑπόνοια δεινὸν ἐστὶν* G. A. Hirschig ex supplemento III. ex Aldo v. 732.
- IV. 355. (Mon. 533.) *φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ*] Lege — *μὴ προδῶς).*
- IV. 355. (Mon. 538.) *καῖδου πύλας*] Qu. *κῆν ἄδου πύλας.*
- IV. 355. (Mon. 539.) *χθῶν πάντα κομίζει καὶ πάλιν κομίζεται*] *χθῶν πάντα πορίζει* — Palmer. Qu. *χθῶν πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται.* Vel *χθῶν πᾶν πορίζει* —. Cf. ad Mon. 89. *γῆ πάντα τίκτει καὶ πάλιν κομίζεται.* 668. *ἢ πάντα δοῦσα καὶ κομίζεται φύσις.*
- IV. 355. (Mon. 541.) *χωρὶς γυναικὸς ἀνδρὶ κακὸν οὐ γίνεται*] *χεῖρον* — F. W. Schmidt, coll. Mon. 413. *οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον*

οὐδὲ τῆς καλῆς (χεῖρον ἀνθρώποις κακόν?). 414. οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν. Recte, ni fallor.

IV. 355. (Mon. 544.) Cf. Soph. Fr. 841 N. χαίρειν ἐπ' αἰσχροῖς ἡδοναῖς οὐ χρὴ ποτε.

IV. 355. (Mon. 545.) Sophoclis versus Fr. 868 a N.

IV. 355. (Mon. 550.) Cf. Philem. IV. 63. ψυχῆς πόνος (νόσος?) γὰρ ἐπὶ λόγου κουφίζεται. IV. 42.

IV. 355. (Mon. 552.) Cf. Mon. 636. ψυχῆς ἀρχαίας (γὰρ ὄντως F. W. Schmidt) οὐδέν ἐστι γλυκύτερον.

IV. 355. (Mon. 556.) Sic scribitur apud Stob. Fl. 62, 3. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότης χρηστοὺς λαβεῖν | καὶ δεσπότηταισι δούλον εὐμενῆ δόμοις. Eur. Fr. 533 N. Ubi hinc reponendum δεσπότηου χρηστοῦ τιχεῖν. Sic δούλον εὐμενῆ hic v. 2.

IV. 355. (Mon. 558.) Ex Euripidis Κρήσσαις. V. Nauck. ad Eur. Fr. 465.

IV. 356. (Mon. 563.) Cf. Mon. 666. ζῆν αἰσχρὸν οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἢ τύχη.

IV. 356. (Mon. 566.) Cf. Mon. 366. μή μοι γένοιθ' ἄ βούλομ' ἄλλ' ἄ συμφέρει.

IV. 356. (Mon. 572.) μακρὰν οἰκίζει θεοῦ] Qu. τῶν θεῶν οἰκεῖ μακράν.

IV. 356. (Mon. 575.) Cf. Mon. 231. θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ τρίτον κακόν. Arist. Fr. 389.

IV. 356. (Mon. 585.) τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν —] τοῦτ' ἐστὶ τοι ζῆν — F. W. Schmidt. Ipse malim τοῦτ' ἐστὶ γὰρ ζῆν —. Cf. Men. IV. 290. οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον.

IV. 356. (Mon. 586.) Cf. Mon. 496.

IV. 356. (Mon. 590.) φίλος φίλου δεόμενος (λειπόμενος?) οὐκ ἔστιν φίλος.

IV. 356. (Mon. 598.) βίος μὲν οὐδεὶς σκιδὸν ἔργον εἰσφέρει] βίος δ' ἄμουσος — F. W. Schmidt. Qu. βίᾳ γὰρ οὐδεὶς —, vel βίος πονηρὸς —. Sed quid lateat omnino incertum est.

IV. 357. (Mon. 604.) θράσει] Imo κράτει.

IV. 357. (Mon. 606.) ἴσχυε σοφία κἀρετῆ, χρόνῳ (δόλῳ F. W. Schmidt. non male) δὲ μή.

IV. 357. (Mon. 608.) γηρᾶν — ὑπεργηρᾶν] Cf. Mon. 283. γηρᾶν. Men. IV. 212. γηρᾶν.

IV. 357. (Mon. 610.) Cf. Men. IV. 252. λύπην γὰρ εἴηους οἶδε θεραπεύειν λόγος. IV. 240. λύπης ἰατρός ἐστὶν ἀνθρώποις λόγος. IV. 291. ἡδὺ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις. Eur. Fr. 1064.

παντὸς ἀνθρώπου λόγος] Qu. εὐμενοῦς ἀνδρὸς λόγος, vel χρηστοῦ ἀνθρώπου λόγος. Cf. Men. IV. 240. λύπης ἰατρός ἐστὶν ἀνθρώποις λόγος. Philem. IV. 63. ψυχῆς πόνος (νόσος?) γὰρ ἐπὶ λόγου κουφίζεται.

IV. 357. (Mon. 612.) μηδέποτε πλούτει θάνατον εύλαβούμενος] μη σπεύδε πλουτεῖν (vel potius μηδέποτε πλεύσης) — F. W. Schmidt. Bene, sed pro εύλαβούμενος correxerim εἰ βούλει φυγεῖν (vel ἔφυγειν). Cf. Antiph. III. 53. ἐν γῆ πένεσθαι μάλλον (κρεῖττον;) ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.

IV. 357. (Mon. 613.) μη μόνος ἐπίστασ', ἀλλὰ καὶ δοῦναι φίλοις] μη μόνον ἐπικτάσθ' ἀλλὰ καὶ δοῦναι θέλοις F. W. Schmidt. Qu. — θέλε. φίλοις pro τοῖς φίλοις suspectum. Praeterea mendosum videtur ἐπίστασ', pro quo qu. ἐπέσθι'.

IV. 357. (Mon. 614.) Cf. Eur. Fr. 1043 N. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβῶν | ἐσθλῆς γυναικός, δυστυχεῖ δ' ὁ μὴ λαβῶν.

IV. 358. (Mon. 622.) ὁ λόγος ἰατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφοῦ] — σοφὸς Mein. ed. min. Lege — νόσων. Et sic F. W. Schmidt. Cf. Mon. 674. ἰατρὸς ὁ λόγος τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους (τῶν — νόσων?). Menand. IV. 252. τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς | χρεῖα 'στ' ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου· | λύπη γὰρ εὐνοῦς οἶδε θεραπεύειν λόγος. Aesch. Prom. 378. ψυχῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι. Mon. 610. λύει δὲ λύπη παντὸς ἀνθρώπου (εὐμενοῦς ἀνδρὸς;) λόγος. Philem. IV. 42. 63. ψυχῆς πόνος (νόσος;) γὰρ ὑπὸ λόγου κουφίζεται.

IV. 358. (Mon. 623.) πάντ' εἰσὶν κακά] Lege πάντ' ἐστὶν (aut ἐκεῖ) κακά.

IV. 358. (Mon. 636.) ψυχῆς ἀρχαίας οὐδέν ἐστι γλυκύτερον] ψυχῆς ἀνεραίας — Mein. ψυχῆς γὰρ ἰλαράς — F. W. Schmidt. Qu. ψυχῆς γὰρ ὄντως οὐδέν ἐστι γλυκύτερον. Cf. Mon. 552. ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον.

IV. 358. (Mon. 643.) ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσιν] ἀνὴρ γὰρ ἀτυχῶν βόσκειται ταῖς ἐλπίσιν F. W. Schmidt. Non male, sed cf. S. Paul. Epist. Rom. VIII. 24. τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν.

IV. 359. (Mon. 656.) Cf. Martial. VI. 70. 15. 'Non est vivere sed valere vita.'

IV. 359. (Mon. 662.) ἔστι σοι κακά] Malim ἔσται —. Cf. Mon. 220. ἡ γλώττα πολλῶν ἐστὶν αἰτία κακῶν. 205.

IV. 359. (Mon. 666.) Cf. Mon. 563. ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθοροῦσης τῆς τύχης.

IV. 359. (Mon. 668.) Cf. ad Mon. 89. 539. χθῶν πάντα κομίζει (παν πορίζει, vel πάντα δοῦσα?) καὶ πάλιν κομίζεται.

IV. 359. (Mon. 671.) Cf. Arist. Pac 699. ὅτι γέρον ὦν καὶ σαπρὸς | κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. et Nauck. ad Eur. Fr. 401.

IV. 359. (Mon. 674.) ἰατρὸς ὁ λόγος τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους] Lege τῶν — νόσων. Cf. Mon. 622. ὁ λόγος ἰατρὸς τῶν κατὰ ψυχὴν σοφοῦ (l. νόσων).

IV. 359. (Mon. 676.) Cf. Men. IV. 146. τὸ καλῶς ἔχον — κρεῖττόν ἐστι τοῦ νόμου.

IV. 359. (Mon. 678.) κρίνειν δίκαιον —] ἴμο κρίνειν τὸ δίκαιον.

IV. 359. (Mon. 679.) Aeschyli versus Fr. 380 N.

IV. 359. (Mon. 682.) λεπτιῶς γέ τοι ζῆν κρείσσον ἢ λαμπρῶς κακῶς] λεπτιῶς γὰρ εὖ ζῆν — F. W. Schmidt. Ipse malim λεπτιῶς (vel potius λιπῶς) καλῶς ζῆν —. Pro κρείσσον qu. κρεῖττον.

IV. 359. (Mon. 684.) μηδέποτε γήμη μηδὲ εἰς εὔνους ἐμοί] Qu. μηδέποτε γήμης, μηδ' ἐὰν καλὴν λάβῃς.

IV. 360. (Mon. 686.) ξένον προτιμᾶν μάλλον (καλὸν ἐν F. W. Schmidt) ἀνθρώπους ἔθρος.

IV. 360. (Mon. 687.) Euripidis ex Archelao Fr. 261 N.

IV. 360. (Mon. 691.) Cf. Men. IV. 196. οὐ πανταχοῦ τὸ φρόνιμον ἀρμόντι παρόν.

IV. 360. (Mon. 692.) Sophoclis est Fr. 861 N.

IV. 360. (Mon. 695.) ὄξυς θεῶν ὀφθαλμὸς εἰς τὰ πάνθ' ὄραν] ὄξυς — ἐσθ' ἔπανθ' ὄραν Nauck. ὄξυς — ὥστε πάνθ' ὄραν F. W. Schmidt. (Fortasse recte: cf. ad Ran. 1110.) Lege —, ὃς τὰ πάνθ' ὄραϊ (ὄραϊ). Cf. Mon. 179. ἔστιν Αἰκῆς ὀφθαλμὸς, ὃς τὰ πάνθ' ὄρα. Vel — ἐστι πάνθ' ὄραν.

IV. 360. (Mon. 697.) Euripidis est Fr. 662, 1 N. Laudant eum Nicostratus III. 288. Philippides IV. 472.

IV. 360. (Mon. 708.) πολλοὶ τραπέζης οὐκ ἀληθείας φίλοι] — οὐκ ἐπ' ἀληθείας (coll. Lucian. Philop. 12.) φίλοι, aut — οὐκ ἐπ' ἀληθεία (coll. Aesch. Suppl. 628. Arist. Pl. 891.) φίλοι, aut — οὐκ ἀληθινῶς φίλοι F. W. Schmidt.

IV. 360. (Mon. 710.) Cf. Eur. Fr. 1031. οὔτ' ἐκ χειρὸς μεθέντα καρτερόν λιθὸν | ῥᾶον κατασχεῖν (ῥᾶδιον ἀναλαβεῖν?) οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον. Plut. Mor. p. 10 F. καὶ τὸ μὲν σιγηθὲν ἐξεπιτεῖν ῥᾶδιον, τὸ δὲ ῥηθὲν ἀναλαβεῖν ἀδύνατον. p. 507 A. οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον κρατῆσαι καὶ συλλαβεῖν (ἀναλαβεῖν?) δυνατόν.

IV. 360. (Mon. 712.) στρέφει δὲ πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη] στρέφει — μικρὰ ῥοπή F. W. Schmidt. Recte, opinor. Cf. Soph. Oed. R. 961. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' ἐννάζει ῥοπή.

IV. 360. (Mon. 718.) Qu. τυφλὸν δὲ κἀνόητον —. Cf. ad Men. IV. 195.

IV. 361. (Mon. 724.) Cf. Alex. III. 416. πολλὸς γὰρ οἶνος πόλλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ. Eur. Fr. 580. ὁ πλείστα πράσσων πλείσθ' ἀμαρτάνει βροτῶν.

IV. 361. (Mon. 738.) Cf. Men. IV. 132. Alii Euripidi hunc versum tribuebant. V. Nauck. ad Fr. Eur. 1013.

IV. 361. (Mon. 745.) Cf. Anaxand. III. 195. οὔτοι τὸ γῆρας ἔστιν, ὡς οἶει, πάτερ, | τῶν φορτίων μέγιστον κτλ. Men. IV. 271. Eur. Her. 447. Alc. 670.

IV. 361. (Mon. 747.) *χάριν χαρίζου καθ' ὅσον ἰσχύεις ἄλλοις* — φίλοις F. W. Schmidt, coll. Mon. 105. *γονεῖς δὲ τίμα, καὶ φίλους εὐεργέτει.* Qu. — *αἰεί.*

IV. 361. (Mon. 756.) *ὡς ἤδὺς ὁ βίος, ἂν τις αὐτὸν μὴ μάθῃ* — *αὐτὸν ζῆν μάθῃ* F. W. Schmidt, coll. Baton. IV. 502. *εἴτ', εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;* Qu. *ἂν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ, vel ἂν τις εὖ ζῆν μαθήσῃ.* Cf. Com. anon. IV. 599. *καλὸν δὲ τὸ ζῆν, ἂν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ.*

DIPHILUS.

IV. 376. (3) V. 1. Qu. *ὦ τοιχωρύχος! | εἴωθε γὰρ τῶν δικοτύλων (δυναμένων Basil. L.) λαγύνιον | ἔχων βαδίζειν — ἔχων βαδίζειν* ["Fort. *λαγύνιον | ἔχοντα βαίνειν.* Locus perobscurus." (Herw.)]

IV. 377. (5) V. 1. *ὑποσχέσθαι* cod. Ven. *ὑποχέασθαι* Dind. Cf. ad Men. IV. 72. Sophil. III. 581. V. 2. *πιεῖν — ἀδρότερον*] Cf. Antiph. III. 79. *ἀδρὸν γελάσαι.*

IV. 379. (12) *ἔχω κενὸν λάγνιον, ὦ | γραῦ, θύλακον δὲ μεστὸν* Elmsl. Ed. Rev. XIX. 89. *λάγνιον*] Confer nostrum flagon.

IV. 380. (14) V. 1. *ἦμαι — αὐτόματα τάγαθά*] Cf. Cratin. II. 110. *αὐτόματα δ' αὐτοῖς θεὸς ἀνίει τάγαθά.* V. 3. *τοῖς ἐμοῖς καὶ τοῖς unus codex. τοῖς ἐμοῖς βλίτοις Schweigh. Cobet. πράγματι*] Qu. *βρώματι*.

IV. 381. (16) *κραυγασμός*] A *κραυγάζειν* (Dem. p. 1258, 26.), unde *κραυγαστής, κραυγαστρια, Κραυγασίδης, κραυγασος, κραυγαστικός.*

IV. 381. (17) V. 5. *ἡγεμονία τίς ἐστίν*] *ἡγούμενον γὰρ ἐστίν* G. A. Hirschig. *ἐστίν αὐτῆς*] *ἐστὶ ταύτης* recte Mein. Hirschig, coll. Posidipp. IV. 521. *τὸ καθ' ἑαυτοῦ δὲ τῶν τεχνῶν | ὅψει σχεδόν τι πάντα τοῦθ' ἡγούμενον.* V. 8. *σπάσαι*] Cf. Alex. III. 385. 514. Men. IV. 136. V. 9. *σίλουρον*] Cf. Diodor. III. 545. *λεβίαν*] Cf. Aristoph. II. 1123. *σκόμβροι, *κολίαι, λεβίαι.* Ephipp. III. 330. *φάγρος, μύλλος, λεβίας.* Mnesim. III. 570. (v. 40.). V. 10. *μυρίνην*] Sc. *οἶνον, α μύρον.* Confer *δξίνης*, Arist. Eq. 1304. Vesp. 1083.

V. 12. *ἀψινθίῳ σπύδιον*] Fort. *ἀψινθίῳ πάταξον, vel διάπασσον.* Cf. Alex. III. 471. *σιλφίῳ | πικρῶ πάταξας.* Pro ὅσα γ' ἂν qu. *ὀπόσ' ἂν.* V. 13. *κάθαλα —*] Cf. Posidipp. IV. 513. *κάθαλος, κάτοξος.*

IV. 383. (18) V. 6. *τῶσθητήρια*] Cf. Machon. IV. 497. *ἐπὶ ἡ καθαρά τῶσθητήρια.*

IV. 384. (19) *εἶτα μαλακὸν, ὦ δύστην', ἔχεις | σκευάριον, ἐκπωματίον, ἀργυρίδιον. | οὐκ ἐκδραμεῖ λαβῶν τόδε καὶ δώσεις ἐμοὶ | παρακαταθήκη;* Bentl.

IV. 384. (20) *ταῦτα γὰρ παρ' ἡμῶν* Jacobs.

IV. 385. (22) V. 1. οἶος ἐσθίειν πρὸς ἡμέρας | ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν] οἶος ἐσθίειν προσημαρ καὶ πάλιν πρὸς ἡμέραν Herw., coll. Simonid. περὶ γυν. v. 46. Qu. οἶος ἐσθίειν πρὸς ἡμέρας | ἀρξάμενος ἀθῆς ἀπὸ πάλιν (vel εἶτα καὶ πάλιν) πρὸς ἡμέραν (ἐσπέραν). πρὸς ἡμέρας] Cf. Apollod. IV. 442. (22).

IV. 387. (27) ὄλοσχερῶς] Cf. Diph. IV. 419. ὄλοσχερῆ.

IV. 388. (30) V. 2. Post τόπον deleatur virgula. V. 4. οἷς ἐξουσία —] Cf. Martial. Epigr. IX. 12. 'sed Graeci, quibus est nihil negatum, | et quos Ἄρες Ἄρες decet sonare.'

IV. 388. (32) V. 2. ὀψωνοῦντ' αἰί] Lege ὀψωνοῦντά τι. V. 6. εἴαν ἀπολαύειν τοῦτον ἤδη τὸν βίον] Frustra ἀπολάπτειν Jacobs. Corrige tantum τοῦ βίου, post ἀπολαύειν enim requiritur genitivus. Quod ad τοῦτον (sc. τὸν ἄνδρα), cf. v. 3. Fort. εἴαν διαγαγεῖν (vel διαπλέκειν) —. V. 9. δς ἂν δὲ μὴ πίθητ', ἐπέβαλον ζημίαν] Cf. ad Ach. 717. κῆν φέγγη τις, ζημιῶν (χρή). V. 14. τὰς νύκτας] Cf. Men. IV. 149. οὐ στένειν | τὰς νύκτας. Elmsl. ad Bacch. 722.

V. 18. Qu. ἀλλὰ πρὸς ἐμὲ τοῦτο τί; Cf. Phoenicid. IV. 511. οὐδὲν πρὸς ἐμέ. V. 21. οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὑπὸ σοῦ μεταλαβεῖν] Qu. οὐδ' ἔστιν ἰχθὺν οὐδὲν ὑπὸ σοῦ γ' ἔτι λαβεῖν (vel ὑπὸ σοῦ λαμβάνειν), vel οὐδ' ἔστιν ἰχθὺν οὐδὲν ἔτι διὰ σὲ λαβεῖν (ut δι' ἐμαῶς v. 26). V. Dobr. Adv. II. 138. Longe aliud est ἰχθυηρὸς (Aristoph. II. 1160.). V. 22. συνήκας] συνήκας optime Schweigh. Confer πέπραχα Men. IV. 254. 311. et δέδειχα Alex. III. 517.

εἰς τὰ λάχανα] Cf. Alex. III. 403. ἐν τοῖς λαχάνοις. V. 23. Cf. Com. anon. IV. 673. τὰ δ' Ἰσθμὶ ἀποδοίμην ἂν ἠδέως ὄσου | ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὄνιος. V. 24. ἤραπακας] ἤραπασας G. A. Hirschig. V. 25. πέρδικα δ' ἢ κίχλην γε νῆ Δί' οὐκ ἔτι] πέρδικα δ' ἢ κίχλην μὰ τὸν Δί' οὐκ ἔτι Bailey. Qu. πέρδικα δ' ἢ κίχλην μὰ Δί' οὐκέτ' ἐσθίειν. V. 27. ἐπιτετίμηκας] Pretium auxisti. Cf. Dem. p. 918, 22. et p. 1208, 2. ubi τὸν σῆτον ἐπιτετίμηθῆναι est.

IV. 390. (33) V. 4. πολὺ τῶν θεῶν ἂν ἦσθα πλουσιώτερος (πλουσιώτατος Cobet.).

IV. 391. (34) πουλύπους — πλεκτάνας] Cf. Eubul. III. 258. πλεκτάνια μικρὰ πουλύποδος.

IV. 392. (38) Schol. Eq. 964. διεσκυλμένων (l. διεκλυσμένων ex Photio p. 657, 9).

IV. 393. (38) Fort. ψωλὸν γενέσθαι *** σε δεῖ | ἄχρι τοῦ λάρνηγος. Ἄχρι legitur Apollod. IV. 450. Timostr. IV. 595. Com. anon. IV. 683.

IV. 393. (39) κανδύταλις] Cf. Men. IV. 92.

IV. 393. (40) ἐξειδιάσασθαι] Appropriare. Legitur haec vox etiam apud Theophrastum. ἐξειδιασμός est Strab. p. 794. ἐξειδιοῦσθαι Isocr. 241 D. Xen. Hell. II. 4. 8. ἐξειδιοποιεῖσθαι Diodor. V. 57. Athen. p. 50 F.

IV. 394. (42) V. 4. ἐπήγε tuetur Herwerden, modo σωρὸν scribatur (ut in ed. min. Mein.), coll. Diph. IV. 419. δούρειον ἐπάγω χῆρα τῷ φουσηματι. et Arist. Av. 353. Qu. ἐπήλαθε. σωρός] σωρὸν Mein. Herwerden.

IV. 395. (43) V. 12. ὑπέραντος] Cf. Eur. Hipp. 767. χαλεπῶ δ' ὑπέραντος οὔσα συμφορᾶ etc. φορτί' ἐξέρριψ' —] Cf. Aesch. Ag. 1008 sq. V. 21: δάνει' ἐρυγγάνων] Cf. Eupol. II. 505. ψάγδαν ἐρυγγάνοντα. Cratin. II. 43. νῦν δ' ἀδιδίς ἐρυγγάνει. Nicomach. IV. 588. χρυσοῦς ἐμῶν. Men. Mon. 514. τὰ δάνεια δούλους ποιεῖ.

V. 23. ὑπέμυξ'] Lege ὑπέκμυψ'. Idem suadet Herwerden, coll. Arist. Vesp. 555. ἱκετεύουσιν θ' ὑποκύντοντες. Qu. ὑπέδυν. V. 27. σπαθῆ] Cf. ad Arist. Nub. 55. ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς. V. 28. συνάγοντα] Qu. ἀνιόντα. V. 29. ἐνέβαλεν εἰς τὸν κέραμον] Sic Antiphanes III. 118. ἐμβάλων εἰς τοῦψον. Alex. III. 497. εἰς τοῦψον καταιγιζόντα. ἀνευρημένα] Lege ἐξυρημένα (sc. μειράμα).

V. 32. πληγὰς — προσλαμβάνειν] Cf. Xen. Anab. VII. 3. 13. εἰ δὲ μισθὸν προσλήψονται, etc. V. 38. οὔ] Lege οἶ. V. 41. σαντὸν ἀποτάξεις —] σαντὸν ἀποσάξεις — Casaub. Mein. prob. Cobet. Cf. Philem. IV. 21. ἀποσάττεσθαι. Qu. σαντὸν τε σάξεις (σάξον).

IV. 397. (45) V. 3. Ἀσιτίωνος] Ἀστερίωνος Herwerden.

IV. 400. (50) ἀμφιτάπητα] Cf. Alex. III. 421. ἐγὼ δὲ —] ἔγωγε recte Mein.

IV. 401. (52) V. 1. ὁ δὲ τάλας ἐγὼ] Cf. Arist. Ran. 1346. ἐγὼ δ' ἂ τάλαινα etc.

IV. 401. (53) V. 1. κενὸν κάθον Bentl. καὶ νῦν] κλίνην Hemst. Bentl. V. 2. σίγνον Bentl. V. 3. ἀλλὰ καὶ κύκλον] ἀλλὰ τὸν κύκλον Herw. V. 5. ῥῶπος] Hinc vox ῥωποπερπερήθηρα, Com. anon. IV. 618. Cognatum fortasse est nostrum rubbīsh.

IV. 402. (55) τὸ γὰρ ἕδαρες —] Cf. Antiph. III. 11. ὡς ἐμοὶ κεράννται | οὔθ' ἕδαρες οὔτ' ἄκρατον.

IV. 402. (56) βουβάλια] Cf. Nicostr. III. 289. δακτυλίους, βουβάλλ', ὄφεις. παρθένον φορήματα] Cf. Arist. Fr. 310. ὄσ' ἦν (ὄσα δῆ?) περιεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων, etc.

IV. 402. (57) Parodia loci Euripidei Fr. 907. V. 1. πολλ'] τοῦθ' G. A. Hirschig. V. 2. νικᾶ — γαστήρ] Locum citat etiam Clemens Alex. Strom. VI. p. 743. V. 4. εἰς ἦν πάντ' ἂν ἐμβάλοισ ἔμα Dobr. εἰς ἦν βρωτὰ καὶ πότ' ἐμβάλεις (vel potius εἰς ἦν πάντ' ἂν ἐμβάλοισ ἔμα) Herwerden. Qu. εἰς ἦν βρωτὰ πάντ' ἂν ἐμβάλοισ, vel εἰς ἦν πάντ' ἂν ἐμβάλοισ ὄσα etc. V. 5. οὐκ εἰς ἕτερον δ' ἀγγεῖον Herwerden. V. 10. τὰ πάνθ' ἔαντοῖς] ἔπανθ' ἔμ' ἀντοῖς Dobr. V. 11. 12. Hi duo versus Diphiline sint an ipsius Athenaei dubitat G. A. Hirschig.

IV. 404. (58) V. 6. γέγηθα καὶ χαίρω τι —] Qu. χαίρω τε καὶ γέγηθα —. (Ita etiam Herw.) Vel γέγηθα καὶ κεχάρημα —.

Vel γέγηθα καὶ πέφοικα —. Cf. Soph. Aj. 693. ἐφοῖξ' ἔρωτι (ἐφοῖξα χρώτα?) περιχαρῆς δ' (τ') ἀνεπιτάμην. Arist. Pac. 291. ὡς ἤδομαι καὶ χαίρομαι κεύφραίνομαι. Pl. 288.

IV. 405. (59) V. 3. πῦρ ἐνάσει'] Cf. Cratin. II. 214. ἐνάεσθαι (sc. πῦρ).

IV. 406. (61) V. 1. ἀνθηρὸς suspicatur et personae B. tribuerit verba ὑπὸ τι δυνάδης οὗτος Herwerden. V. 3. φέρον] "Cf. Lucian. V. § 26. φέροντες ἔρριψαν etc. Ludit poeta in ἀνθηρὸς et ἀνθίας." (Herw.). V. 6. δς πολλὰ (χαίρειν) ταῖς κίχλαις ἦδη λέγει Schw. Recte, opinor. ταῖς κίχλαις] Annon τὰς κίχλας? Cf. ad Soph. El. 1456.

IV. 407. (63) V. 4. ἐπίβουλον ἐστι —] Qu. ἐπίβουλον αἰεὶ —. Cf. Demosth. p. 15, 16. φύσει αἰεὶ καὶ πᾶσιν (Dobr.). p. 109, 6. μισεῖν αἰεὶ καὶ πανταχοῦ. V. 6. κόμην τρέφων — ἱερὰν τοῦ θεοῦ] Cf. Eur. Bacch. 494. ἱερὸς ὁ πλόκαμος, τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω.

V. 13. προσαπέδωκεν] Cf. Alex. III. 432. τοὺς τρεῖς δ' ἔρωτος προσαποδώσεις ὕστερον. Hyperid. c. Euxen. p. 76, 14. προσαποδιδῶναι ἀργύριον (τάργ. Cobet.).

IV. 408. (64) ῥαγδαῖος] Vehemens, impetuosus. Cf. Antiph. III. 5. ῥαγδαῖος, ἄμαχος. Arist. Fr. 37.

IV. 410. (69) πόρκων] Cf. Antiph. III. 62. εἰσδύμενος εἰς πόρκον.

IV. 411. (71) V. 3. Lege πῶς ἂν λάβοιμ' —; Anglice, I wish I could find etc.

IV. 413. (74) ἐμβάλη] ἐμβάλῃς malit Herw.

IV. 413. (75) οἱ παρὰ Τιμόθεω] Qu. οἱ περὶ Τιμόθεον.

IV. 413. (76) V. 1. τράγημα] τρωγάλια Athen. II. p. 52 F. prob. Mein. Recte, opinor. μυρτίδες] I. q. μύστα, ut videtur. ἀμυγδαλαῖ A. ἀμυγδαλαὶ P. V. L. ἀμυγδάλα Dind. ἀμύγδαλα Athen. II. p. 52 F. Mein. Placet ἀμυγδάλα. Cf. ad Philyll. II. 864.

V. 2. ταῦθ' — ἐπιδορτίζομαι] Cf. Sophil. III. 581. ἔν' — ἐπιδορτίζομαι τὰς ὀνείας ματτάς. Hinc ἐπιδορτίσματα Philippid. IV. 473.

IV. 414. (77) V. 1. πρίστις] An πρῖστις aut πρῆστις? Nusquam alibi occurrat apud comicos. Mentio ejus fit Epich. Fr. p. 29. Leon. Tar. 95. Oppian. etc. Aliud est πρίστης (the swordfish). Ad formam vocis confer νῆστις. τραγέλαφος, — λαβρώνιος] Cf. Men. IV. 74. τραγέλαφοι, λαβρώνιοι. IV. 219. διάλεθοι (τραγέλαφοι?), λαβρώνιοι. Antiph. III. 132. φιάλας — τραγέλαφος δύο. Alex. III. 427. φιάλαι, τραγέλαφοι. βατιάκη] Mendosum videtur. Sed cf. Philem. IV. 30. βατιάκια (?). V. 2. Qu. ἀρ' ἀνδραπόδων ταῦτ' ὀνόματ' ἐσθ'; A. ἡμιστά γε, etc.

IV. 414. (78) πολὺς τεχνίτης] σκαιοὺς — conj. Mein. πῶος — A. Palmer. Corrigo φαῖλος τεχνίτης. Et sic G. A. Hirschig. Cf. Poll. VII. 7. τοὺς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τεχνίτας φαυλοεργοὺς κατὰ

Ἀριστοφάνην λέγε (Fr. 698). Soph. Phil. 36. ἔκπωμα, φλαυρούργου τινός | τεχνήματ' (τεχνάσματ'?) ἀνδρός. Possis etiam οἷος τεχνίτης.

IV. 415. (82) V. 4. Qu. τοὺς τὰς ὀφρῶς αἴροντας ἀνακείθεις γελᾶν.

IV. 415. (83) V. 1. τέχνιον] Cf. Antidot. III. 528.

IV. 416. (84) V. 1. ἀγνίζων — δαδὶ μιᾷ σκίλλῃ τε μιᾷ] Cf. Lucian. Alex. II. 253. βιβλίον — καθαίρον ὡς ἀληθῶς τὰς γνώμας οὐχ ὑπὸ δαδὶ καὶ σκίλλῃ καὶ ταῖς τοιαύταις φλυαρίαις. Eund. Menipp. I. 466. ἐκάθῃρέ τέ με — καὶ περιήγγισε δαδίους (δαδὶ recte V.) καὶ σκίλλῃ. Theophr. Char. 16. σκίλλῃ ἢ σκύλακι (καὶ δαδὶ feliciter Hirschig.) κελεύσαι αὐτὸν περικαθῆραι.

IV. 417. (85) V. 1. ἐν ὀνάριον] οἰνάριον videtur corrigendum.

IV. 418. (86) V. 2. ἀρπαγὰς, στρέβλας] Qu. ἀρπαγὰς, κλοπὰς. V. 3. τούτων ὁ θάνατος —] Qu. τούτων δ' —. τούτων — ἀπέλυσε] Cf. Trag. adesp. Fr. 303. μηδεὶς φοβείσθω θάνατον, ἀπόλωνσιν πόνων. V. 4. ἀναπαύσας ἕτην] ἀναπαύσας πόνων F. W. Schmidt.

IV. 419. (88) V. 1. ὄλοσχερῆ] Cf. Diph. IV. 387. V. 2. συμπετυκτόν] Cf. Alex. III. 442. διαπνύξας θ' ὄλον (τὸν σαῦρον) etc. et ad Arist. Ran. 800. Pher. II. 283. V. 4. δούρειον ἐπάγω χῆρα] Δαρεῖον (i. e. Darii instar superbum) — A. Palmer.

IV. 419. (89) V. 2. πάξ. Α. τί πάξ;] Cf. Arist. Ran. 649. ἀτταταῖ. ΑΙ. τί τὰτταταῖ; ὄξις — τῶν Κλεωναίων] Cf. Arist. Fr. 550. ἐν δὲ Κλεωναῖς ὄξιδες εἰσί.

IV. 420. (92) ἢ κολοκύντην ἢ κρίνον] Cf. Men. IV. 331. ἦτοι κρίνον ἢ κολοκύντην.

IV. 422. (100) V. 1. λαμπρῶς] Qu. λαμπρῶς γὰρ —.

IV. 423. (102) ὡς πάντα τούτῳ τέμνεται (κρίνεται vel πείθεται?) καὶ πράττεται (κἀλέγγεται?).

IV. 423. (103) V. 2. τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολὴν Elmsl. ad Med. 137.

IV. 424. (104) V. 1. Cf. Men. IV. 250. ἦθει δὲ χρηστῶ συγκελαμένην.

IV. 424. (105) πρόφασιν —] Cf. Men. IV. 291. ἄνθρωπος ἰκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν. 133. μικρὰ γε πρόφασις ἐστὶ τοῦ πράξαι κακῶς.

IV. 424. (106) V. 1. κναθίζουσ'] Cf. Antiph. III. 61. οὐκ ἔτι | ἔξεστι κναθίζειν. Confer v. κοτυλίζειν, Arist. Fr. 555. κρινάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν. V. 2. ἐπιχέασα] ὑποχέασα Cobet. (Qui "Nempe οἱ οἰνοχόοι τὸν οἶνον ὑποχέαντες εἶτα τὸ ὕδωρ ἐπιχέουσιν.") ἐγγέασα vel ὑποχέασα conj. Mein. Cf. Xen. Oecon. XVII. 9. τῷ μὲν οἴνῳ τῷ ἰσχυροτέρῳ πλεῖον ἐπιχεῖν ὕδωρ.

IV. 425. (109) εἰκῆ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ] τύχης θεατὴν εὐτυχοῦντα λαμβάνῃ F. W. Schmidt.

IV. 425. (111) *καιρῷ τιθέμενον εἰς κέρδος φέρει*] Qu. *καιρῷ λεγόμενον ψεύδος εἰς κέρδος φέρει*. Vel *καιρῷ λεγόμενον* (vel *τι λεχθέν*) *κέρδος ὡς καρπὸν φέρει*. Quod ad *καρπὸν φέρει*, cf. Mon. 293.

IV. 426. (114) *γυναικὸς — ἐπιτυχεῖν*] Cf. Philem. IV. 10. *ἐκ τοῦ κακοῦ | σωτηρίας ἐπέτυχον*. Arist. Pl. 245. *μετρίον γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε*.

IV. 426. (120) *τὸ μὲν Ἄργος ἵππος*] *ἵππων Mein. ἵπνός* (latrina) A. Palmer. Metro saltem satisfaceret *ἵπνός ἐστ'*.

IV. 427. (123) *Ἀρτεμισίον*] Antepenultima producta ut in *Ἀρτεμισία*. Contractum enim videtur ex *Ἀρτεμιδίσιον* (et, ejecto δ', *Ἀρτεμίσιον*), ut *ἱματίδιον* ex *ἱματι-ίδιον*. Similiter *χαρίσιος* ex *χαριτίσιος* (*χαρίσιος*), *Φορμίσιος* ex *Φορμιδίσιος*. *Ἀφροδίσιον* ex *Ἀφροδιτίσιον*. V. Mein. ad h. l.

IV. 428. (126) *γρυμεία*] Cf. Sotad. III. 585. *τὴν λοιπὴν γρυμείαν ἔψω*.

IV. 429. (130) In Photii loco lege *Περίδου : συνθου*.

HIPPARCHUS.

IV. 431. (1) V. 4. *Πέρσας ἔχον — ὄρνεις ἔχον* — Dobr. De re cf. ad Arist. Ran. 937. V. 5. *δαπίδιον — τῶν Περσικῶν*] Cf. Arist. Ran. 938. *ἀν τοῖσι παραπετάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν*. Theophr. Char. XXI. *αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνφασμένους*. Paus. V. 12. 4. *παραπέτασμα ἐρεοῦν κεκοσμημένον ἐφάσμασι Λασσυρίοις*. Martial. VIII. 28. 17. V. 6. *κόνδου*] Cf. Men. IV. 152. *κοτύλας χωροῦν δέκα — κόνδου χρυσοῦν. ψυκτῆρα καὶ κυμβίον*] Lege *ψυκτῆριον* — Cf. Nicostr. III. 282. *δξίς — καὶ ψυκτῆριον | τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον*. Cf. Epigen. III. 539. *ψυκτῆρα, κύαθον, κυμβία*.

IV. 431. (2) V. 3. *μεταβολαί*] Qu. *μεταβολή*.

LYNCEUS.

IV. 433. V. 1. *ἐστὶν δ δειπνίζων τ'*] *ἐσθ' δ* — Mein. *ἐστὶ* — Herwerden. V. 6. *ἐν ῶ]* *ἐν οἷ* Dind. Mein. Cobet. *ἄνω recte Dobr., nisi praestat πάνυ*. V. 13. *οὔτε στόματα γὰρ οὔτε χεῖλη πέντ' ἔχω*] Cf. Hom. Il. β'. 489. *οὐδ' εὔ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι δέκα δὲ στόματ' εἴη*. V. 16. *κατέπλησα]* *κατέπασα* Mein. ed. min. (Cf. Pher. II. 357. *καταπάττειν [καταπλάττειν vulg.]*. Men. IV. 270. *ἀψινθίῳ κατέπασας*.) *κατέπλασα* (illevi) Herwerden, coll. Homeri loco, *χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ἐπερώην δ' οὐκ ἐδίηρην*. V. 20. *ὀκτὼ ὀβολῶν*] Eadem crasis est Cratet. II. 241. *ὀκτὼ ὀβολοί*. Cf. Amph. III. 313. *κτὼ βολῶν* (concise dictum pro *ὀκτὼ ὀβολῶν*).

ARCHEDICUS.

IV. 435. (1) V. 2. Σκοτοδείην] Imo Σκοτοδίνην. Cf. v. σκοτοδινιᾶν. V. 3. δεῖνόν ποτ' ἤρην] δῖνόν ποθ' ἤρην Herw. Qu. δῖνον κατέστρεψ' (vel κατέπειν).

IV. 435. (2) V. 3. δίδον κατὰ χειρός] Sub. ἕδωρ. Cf. Arist. Vesp. 1216. Av. 464. Alex. III. 502. κατὰ χειρός ἐδόθη. τοῦψον οἰχῆσει λαβῶν;] τοῦψον οὐκ οἴσεις λαβῶν; Herw. V. 5. πάντα καὶ ποιῶ φλόγα] πανταχῆ ποιῶ φλόγα Herm. et Herw.

IV. 436. (3) V. 2. τὰ πρῶτα τεμάχια] τακεροχρῶτα τεμάχια conj. Herw., coll. Antiph. III. 26. τακεροχρῶτ' εἶδη. V. 8. δὲ διακόνημεν codex P. Unde δεδιηκόνημεν Valck. Mein. (Quae Ionica forma est.) δεδιακόνημεν recte Herw.

APOLLODORUS GELOUS.

IV. 439. (5) στρωματεῖς] Cf. Alex. III. 433. στρωματέα καὶ γύλιον (γυλιόν?). Apollod. Car. IV. 440. Antiph. III. 19.

APOLLODORUS CARYSTIUS.

IV. 440. (1) εἰς σακκοπήραν] Fort. εἰς ἀσκοπήραν (Arist. Fr. 482.). Confer ἀσκοθύλακος, Arist. Fr. 217.

IV. 440. (2) στρωματεῖς] Cf. ad Alex. III. 433.

IV. 442. (5) V. 10. λεπτομένους] I. e. τυπτομένους. Cf. Plat. II. 617. λέπει. V. 13. Qu. ἀλουμένους ὡδὶ λέγειν, Ὡ γλυκτάτη, etc. V. 19. Qu. πίνειν Ἀθηναίους διαντας τοὺς μέχρι | ἐτῶν τριάκοντ', ἐξίεναι τοὺς ἑπτάς | ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα | στεφάνους ἔχοντας etc. Ut haec refinxit ad Arist. Pac. 312. V. 22. πρὸ ἡμέρας] Cf. Diph. IV. 385. V. 25. Εὐβοῆς] Imo Εὐβοᾶς. Cf. Thuc. II. 76. τοὺς Πλαταιέας (Πλαταιῆς plures codd. scribe Πλαταιᾶς). V. Cobet. N. L. p. 167.

IV. 444. (7) καὶ τὸ γλωττόκομον βαλανεύεται Bendl. γλωττοκομεῖον legitur Eubul. III. 272. Timocl. III. 590.

IV. 444. (8) ὀλίγαις ἐραστιῆς γέγον' ἑταιραῖσιν, Σύρα, | βέβαιος Bendl. Bentleius.

IV. 445. (9) σύ με παντάπασιν ἤγει λίθον] Lege σύ με παντάπασιν (εἶν') ἤγει λίθον, | (οὐκ ἄνδρα). Cf. Ter. Hecyr. II. I. 17.

IV. 445. (10) οἱ γὰρ ἀνυχοῦντες τὸν χρόνον κερδαίνομεν | διόσον ἂν ἀγνοῶμεν ἡνυχρότερος eruit Cobetus.

IV. 445. (11) ἡμῶν ἕκαστός ἐστι παρὰ τὰ πράγματα (ut res dant sese apud Terent.) | ἢ σεμνός ἢ ταπεινός Cobet.

IV. 447. (21) ἐγὼ μόνος γὰρ εἰμι τῶν ἐμῶν ἐμὸς F. W. Schmidt.

IV. 448. (24) V. 3. τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ ὀξυαλείους χωρία | σνκᾶς φέρει] Qu. τὰ λεπτόγεια δ' —, vel τὰ λεπτόγεια γὰρ —.

APOLLODORUS.

IV. 450. (1) V. 1. ἀπραγμόνως ζῆρ] Cf. Nicomach. IV. 584. ἀπραγμόνως διαγενοῦ τὴν ἡμέραν. μακάριος βίος καὶ σεμνός] μακάριος βίος καὶ τεργινός F. W. Schmidt.

IV. 451. (4) τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὐ Dobr. Adv. II. 361.

IV. 452. (7) V. 1. φιλεῖν] Φιλῖν' Grot. Mein. Nomen Φιλῖνος legitur Susar. II. 3. Eup. II. 518. Straton. IV. 545. Com. anon. IV. 679. * Φιλῖνε. V. 3. ἀλλὰ μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἠλαττώμεθα] ἀλλ' ἐν μέγα τοῦθ' — V. 5. ὁ πατήρ πρόθυμον (vel προθύμως) Dobr. Adv. II. 360. οὐ γέγονας αὐτὸς νέος;] οὐ γέγονας καὐτὸς νέος; Cobet., coll. Men. IV. 178. καίτοι νέος πότ' ἐγερόμην κἀγὼ, γῆναι, etc.

IV. 453. (12) σχιστὸν χιτωνίσκον τίν' ἐνδέδουκας] Cf. Eup. II. 532. Ἀργείας φέρειν σχιστάς.

IV. 454. (13) V. 4. ἐκ παιδὸς αὐτοῦ] ἐκ παιδὸς εὐθὺς Herw., scribe oculis ad αὐτοῦ προδότης in v. seq. aberrasse monens.

V. 7. ἀποτυχεῖν] ἀπὸ τύχης Madvig. V. 8. πράττουσι πάντα] Quidvis faciunt. Cf. Soph. Fr. 143. ὦ πάντα πράσσω, ὡς ὁ Σίσυφος πολὺς | ἐνδηλος ἐν σοὶ etc. V. 14. οὐ πόλιν ἄλλην φιλῆν δὲ μαλακὸς ἀνατρέπτει] ἄλλην πόλιν, οὐ φιλῆν, ὁ μαλακὸς — Madvig.

V. 16. ὑπὸ Λαισποδιῶν —] Meminit Laespodiae ὡς πολεμικοῦ γεγονότος Phrynichus Fr. 16. εἰσὶν γὰρ] ὡς εἰσὶν G. A. Hirschig.

IV. 455. (14) V. 3. εἰσιόντα B. C. Mein. εἰσιόντι V. L. Ald. Casaub. Bailey. Recte. V. 5. ἔσηρε καὶ προσήλθ', ἐπήρησις ἐν τέ τις, — Bailey.

IV. 456. (15) V. 3. τί ἂν τις] Imo τῷ ἂν τις, et mox ἀλλ' ἢ pro ἄλλ' ἦ.

IV. 456. (16) V. 1. οὐκ οἶδ' ὅτι] οὐκ οἶδ' ὅπως G. A. Hirschig. Cobet. Si recte habet ὅτι, subaudiendum erit τεμηρίῳ, ut in locutione τῷ χρηῖ πιστεύειν; V. 3. τῶν κεκτημένων δ' ἀφείλετο] Qu. τοὺς κεκτημένους —.

IV. 457. (18) Cf. Antiph. III. 52. πλεῖς τὴν θάλατταν σχολίων πωλουμένων; ὄρκον οἰκέτη δίδως;] Cf. Antiph. III. 149. ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον τῷ πονηρῷ.

ANAXIPPUS.

IV. 460. (1) V. 9. ἐχράτο] ἐχρήτο Herw. V. 24. ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία | ἔχοντα] Cf. Baton. IV. 501. κάεται λίχνος | καὶ βιβλί' ἐν ταῖς χερσίν. V. 38. κωλέαν, πόδας] Qu. κωλῆν καὶ πόδας. Forma κωλῆ legitur Amips. II. 705. Plat. II. 619. Aristoph. II. 1026. 1128. Theophil. III. 629. V. 40. γλαῦκον — σπάρων] Cf. Philem. IV. 27. σκάρων (l. σπάρων) ἢ — γλανκίσκον. V. 41. ὄδ' ἔστερος] ὄδ' ἔτερος Cobet. V. 42. τὸ περιδείπνον —] Cf. Hegesipp. IV. 479. ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν. Men.

IV. 179. V. 48. οὐ ζητεῖ φαγεῖν] οὐ χεῖρει — Herw. ad Oed. R. 658. Qu. δ τι —.

IV. 463. (2) V. 3. ὄψει διαφέροντ' οὐδὲν ἐγξιφίου (?) κυνὸς Jacobs. ὄψει διαφέροντ' οὐδὲ ἐν ξιφίου κυνὸς Porson.

IV. 465. (4) V. 2. μόνον] μόνοις Herw. V. 3. ὄρω] σφόδρα idem.

IV. 465. (6) V. 2. τυρόκνηστιν παιδικήν] Qu. τυρόκνηστιν, ἐσχάραν. V. 4. οὐ μὴ πρότερον οἴσεις] οὐ δὴ — Herw. Qu. εἰ μὴ (aut καὶ μὴ) —, aut οὐ παραλείψεις, ὡ θεοῖσιν ἐχθρὲ σὺ.

IV. 466. (7) τὴν μυιοσόβην λαβὼν παράστηθ' ἐνθάδε Bentl.

PHILIPPIDES.

IV. 467. (2) γυναί] Cf. ad Pher. II. 295.

IV. 469. (7) V. 2. μάλιστα γὰρ οὕτω —] Qu. μάλιστα δ' οὕτω —, aut πλεῖστον γὰρ οὕτω —.

IV. 469. (8) ψωμοκολακεύοντα] A ψωμοκόλαξ, Sannyr. II. 875. Aristoph. II. 1011. Philem. IV. 5.

IV. 469. (9) V. 3. ἐπ' ἀργυροῦ πίνακος] Malim ἀπ' ἀργυροῦ πίνακος. Et sic Herwerden. V. 4. τάριχον] τάριχος al. Cf. ad Anaxand. III. 193. Axionic. III. 532. τάριχον — δυοῖν ὀβολοῖν] Cf. Antiph. III. 131. στακτὴ δυοῖν μυαῖν. V. 5. δυοῖν (δυεῖν al.) ὀβολῶν libri. Lege δυοῖν ὀβολοῖν. Sic Cratin. II. 161. δυοῖν ἐν ἔτοῖν. Plat. II. 674. παραστάταιν δυοῖν. 697. τοῖνδε δυοῖν. Amips. II. 702. δυοῖν ὀβολοῖν. Nicostr. III. 280. Aristoph. II. 949. Antiph. III. 131. δυοῖν μυαῖν. Eubul. III. 262. δυοῖν ποδοῖν. Diphil. IV. 409. δυοῖν λίτραιν. Menand. IV. 224. ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν ταύταιν. IV. 144. δυοῖν Αἰζωνέοιν. Com. anon. IV. 626. δυοῖν γυναικοῖν. IV. 627. δύο δόγμα. Arist. II. 1198. πρέσβη δύο. Et sic semper, ni fallor, dicebant Attici. V. 6. δυοῖν ὀβολῶν] Malim δυοῖν ὀβολοῖν cum Dind., ut ap. Nicostr. III. 280. Attamen δύο ὀβολοὺς est Alex. III. 389.

IV. 471. (13) ὠδοιπορήκαμεν] ὀδοιπεπορήκαμεν Mein. ὀδοιπορήσομεν Herwerden. Cf. Herod. VIII. 129. διοδοιπορήμεσαν (διωδ. Wessel. al. lege διωδοπεπορήμεσαν). IV. 110. ὠδοιπόρεον. 116. Soph. Aj. 1230. ὠδοπόρεις. Oed. R. 801. Hippocr. VI. 276. ὠδοπύρησε. Lucian. Herm. 2. ὠδοιπύρηται (1. ὠδοιπεπύρηται). Arrian. I. 26. ὠδοπεποιήκειν. III. 13. 2. Xen. An. V. 3. 1. ὠδοπεποιημένη. Hell. V. 4. 39. ὠδοποιημένων (1. ὠδοπεποιημένων). Aristot. Polit. II. 9. 11. προωδοπεποι-. Lucian. Iex. 22. προωδοποι- (1. προωδοπεποι-). Aristot. P. Anim. II. 4. 4. προωδοποι- (1. προωδοπεποι-). Schol. Ran. 990. ὠνοματοπεποιήσθαι.

IV. 471. (15) V. 2. ἐσθίοντα] εὐθενοῦντα Bernhardy. εὐσθενοῦντα Valck. εὐ πράττοντα Cobet. εἰσορῶντα F. W. Schmidt. Qu. ἐντυχοῦντα. V. 3. πύκτη τ'] Malim πύκτη δ'. V. 5.

ἕτερόν τι — τοῦ πεπονθέναι] *Lege ἕτερόν τι — καὶ τὸ πεπονθέναι.* Haec delenda censet Herwerden.

IV. 472. (17) ὅταν ἐξίης, | παραγώγιον ὧν ἂν ἐκφέρῃ σ' εἰσπράξομαι *Cobet.* Malim παραγώγιον σ' ὧν ἂν φέρῃς εἰσπράξομαι.

IV. 472. (18) V. 2. ῥάων ἔσει] *Cf. Theopomp. II. 813. ταῦτ' ἦν ποιῆς, ῥάων ἔσει τὴν οὐσίαν.*

IV. 473. (20) ῥὰ, σήσαμα] *Qu. ῥὰ, σήσαμαῖ. Cf. Amph. III. 303. ἄμητες, ἐπιδορπίσματ', ῥὰ, σήσαμαῖ. ἐπιδορπίσματ'] Ab ἐπιδορπίζεσθαι, Sophil. III. 581. Diph. IV. 413.*

IV. 473. (22) *Qu. πόστην ἐροδώσεις, παιδάριον, ῥύμην; τρίτην; (aut B. τρίτην).*

IV. 474. (23) *Sic numerosius dividit Cobetus, οὔτος οἶεται περισπάσειν | κερμάτιον αὐτοῦ.*

IV. 475. (25) V. 5. δι' ὃν ἀσεβοῦνθ' ὁ πέπλος ἐρράγη (*διερράγη Cobet.*) μέσος. *Possis etiam παρερράγη, coll. Arist. Ran. 412.*

IV. 475. (27) V. 1. ἐμεθύσθην, πάτερ — ἤμαρτον] *Qu. οὐκ ἔστιν "ἐμεθύσθην, πάτερ", λέγοντά με | "ἤμαρτον ἄκων" εἶτα συγγνώμης τυχεῖν; Cf. Philem. IV. 62. ἐμέθρον· ἱκανὴ πρόφρασις εἰς θάμαρτάνειν.*

IV. 476. (29) *Qu. A. αἰσχρὰν γυναικ' ἔγημας. B. ἀλλὰ πλουσίαν. | A. κάθεινθ' ἀηδῶς ἠδέως μασώμενος.*

IV. 477. (32) ἀλύσιον εἶχε τέτταρας δραχμὰς ἄγον *Salmas.* Et sic vel ἀλύσιον εἶχε τετταράκοντ' ἄγον δραχμὰς *Bentl.* Pro ἄγον fort. ἔλκων.

IV. 478. (39) *μυρίνης] Cf. ad Diph. IV. 381. Confer δξίνης.*

IV. 478. (40) *ταρίχους] Cf. Cratet. II. 239. ἰχθῦς τ' ὀπτῶν τοὺς τε ταρίχους. et ad Cratin. II. 41.*

HEGESIPPUS.

IV. 479. (1) V. 4. τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς] *Cf. Posidipp. IV. 521. τῆς τέχνης πέρας τοῦτ' ἐστίν. Damoxen. IV. 536. πέρας ἐστὶ κάλλους. V. 6. περιέρως] Lege παρέρως vel πάρεργον. Cf. Men. IV. 206. οὔτω παρέρως ἀπτεται. ἐν ἔτεσιν δυεῖν] ἐν ἔτεσιν *δυσὶν Mein. Malim ἐν ἔτεσιν δύο. Sic Alex. III. 427. ἐν ἔτεσιν δύο. Damox. IV. 530. ἐν δὲ ἔτεσιν. Contra ἐν δυοῖν ὀβολοῖν dicebant et similia. Cf. ad Philippid. IV. 469. V. 7. περιζωμ'] Cingulum culinarium, quali utuntur coqui. "Ex antiquo scriptore sumtum est quod narrat Plutarchus in Regum Apophth. p. 182 D. dixisse Antigonum, quum Aristodemus ἐκ μαγείρου γεγονέναι δοκῶν garriendo eum enecaret, οἱ λόγου σου, inquit, περιζώματος ὄζουσιν. Latine dixeris, culinam redolent. Similiter quod apud Dionysium Hal. de Dinarcho p. 630, 9. legitur τοῖς μὴ ἐκ περιζώματος ἀσκοῦσι ῥητορικῆν, i. e. iis qui non ex coquis*

repente oratores fiunt." (Cobet. ad Hyperid. p. 65.) Eodem sensu usurpatur verbum *περιζώννυσθαι*, Theop. II. 807. Anaxand. III. 183. Alex. III. 202. Altera forma *περιζώστρα* est Anaxand. III. 202. V. 11. ἐν περιδείπνῳ] Cf. Anaxipp. IV. 460. Men. IV. 179. V. 13. τὰ βάπτ' ἔχοντες] τὰ φαί' ἔχοντες Madvig. V. 19. ἀρμόσωμ' ἀπαξ] Cf. ad Soph. Trach. 205. IV. 480. (2) V. 26. ἄχρι ἂν — ἀποσπάσῃ] Imo μέχρι ἂν —.

SOSIPATER.

IV. 482. V. 8. τὰς δυνάμεις] Virtutes. Cf. Nicomach. III. 583. τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχας (ἀκμῶς?) | ἐντεῦθεν εἴσει. V. 10. τρεῖς] τρεῖς δ' G. A. Hirschig. V. 12. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέροδον] Cf. Damox. IV. 531. πρόσπαρθε σύ (αὐτοῖς). V. 13. ἐγώ.] Qu. ὅ τι; V. 16. Cf. Philem. IV. 35. ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ἠρέθη θανών. V. 17. Post v. 14. postponendum censet Hirschig. "Περὶ φύσεως, inquit, separatim ne verbum quidem in seqq." κατεῖχε] Mendosum. Fort. δ' ἔτ' ἔλεγε. V. 22. μικρὸν διαμνήσω cum Jacobsio Herwerden. V. 23. τῷ λαλεῖν] Imo τοῦ λαλεῖν. Herwerden conjicit τίνα γὰρ λάβοιμ' ἂν μᾶλλον (vel τίνα μᾶλλον ἂν λάβοιμεν) εἵκαιρον χρόνον; V. 28. ἐπὶ τὴν μακρὰν καὶ τὴν βραχεῖαν ἡμέραν Herw. V. 34. προσῆκε] προσῆκει codex C. prob. Herw. V. 38. ἐγὼ οὐκ ἐθαύμασ' Jacobs. prob. Hirschig. V. 44. Inter h. v. et 45. versum intercidisse censet Herw., cujus sensus fuerit εἶναί δέ φημι δεῖν στρατηγικώτατον —. V. 50. πυκνότερον ἐπαγαγεῖν] Cf. Arist. Eq. 25. νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε — κατ' ἐπάγων πυκνόν. καὶ πότε βάδην] Qu. πότε δ' αὖ βάδην. V. 52. αὐτῶν] Qu. αὐτοῖς.

EUPHRON.

IV. 486. (1) V. 5. ὠπτηκεν] ὠπτα μὲν recte Mein. V. 7. θραῖον τὸ λευκόν] Qu. θραῖον δὲ λευκόν. V. 8. 9. ζωμὸς —] Transposuerit Herwerden, ut ἀλλάντας et φακὴν a verbo ἤψε pendean v. 6. V. 8. Qu. ζωμὸς δὲ μέλας. V. 27. ἔκλυτον] ἐλυποῦνθ' Herw. Qu. ἐκόπτονθ' aut ἔκλαον. V. 32. 33. ἡσθόμην (aut forte ἠδόμην) | ἐκείνο δράμα — (sic) Herw. V. 34. ἐτερετιζες] Cf. Phryn. II. 587. τερετιῶ (τι) πτιστικόν. Lucian. de m. c. 33. ὑπάρδοντος καὶ τερετιζοντος.

IV. 489. (2) Μίδαο δὲ κεστρεὺς ἐστὶ νῆσις περιπατεῖ] — κεστρεὺς ὥστε νῆσις περιπατεῖ Madvig, coll. Amips. II. 701. νῆσις καθάπερ κεστρεὺς. Qu. — κεστρεὺς νῆσις ὥσπερ περιπατεῖ.

IV. 489. (3) Similis locus est Alex. III. 448. ἐὰν μὲν τευτλίον (εἴπη), παρείδομεν· | ἐὰν δὲ σεῦτλον, ἀσμένως ἠκούσαμεν. V. 1. ψυγέα] Cf. Alex. III. 411. *τὸν ψυκτηρίαν] Imo τὸ ψυκτηρίον (dim. vocis ψυκτήρ). Cf. Nicostr. III. 282. ὄξισ — καὶ ψυκτηρίον. Alex. III. 383. ψυκτηρίδιον.

IV. 490. (5) *πλέκειν*] Cf. ad com. anon. IV. 22. Plat. Legg. VII. 806 A. *βίον οὐδαμῶς φραῦλον — διαπλέκειν.*

IV. 491. (6) V. 1. *πρός σε τῶν θεῶν* Bailey.

IV. 492. (8) V. 4. Cf. Vesp. 1499. *εἴ τις — φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς — ἐνθάδ' εἰσίστω. δεινὸς ἐκ κοινοῦ φραγεῖν*] Cf. Antiph. III. 134. *ἐκ κοινοῦ — τρέφειν.* V. 7. *τάχ' οὐδὲν μεταλάβοι*] *τάχ' ἂν οὐδὲν — Herw. Qu. τάχ' οὐδὲν ἂν λάβοι.*

IV. 493. (10) V. 9. *οὐ βαδίζομεν*] *οἱ βαδίζομεν* Herw. V. 16. *ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει*] Cf. Arist. Vesp. 900. *ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει.* Pher. II. 281. *γλίσχρον τὸ σιάλον.*

IV. 494. (11) *ταύτην ἔτεμεν εἰς λεπτὰ σφόδρα*] *εἰς et σφόδρα non agnoscunt codices. ἔτεμεν εἰς λεπτὰ καὶ μακρὰ* Suidas in *Ἄφρα ἐς πῦρ.* Unde *ἔτεμε λεπτὰ καὶ μακρὰ* Elmsl. ad Ach. 300. *Μαλίμ ταύτην κατέτεμεν λεπτὰ σφόδρα.* V. Elmsl. ad Ach. 300. Cf. Sotad. IV. 586. *τεμῶν δὲ λεπτήν τῆς χλόης (τὴν χλόην?) καὶ πλείονα.* Theocr. III. 21. *τὸν στέφανον τίλαί με καταντίκα λεπτὰ ποιησεῖς.* V. 11. *δώδεκα*] *δωδέκα* L. Qu. *δέο καὶ δέκα.*

IV. 495. (12) V. 2. *βοῦλετ' — τρυφᾶν*] *ἤδετ' — τρυφᾶν fere malit* Bailey. Cf. Men. IV. 264. *ταῖς ἀντιχάσι μὴ 'πίχαιρε τῶν πέλας.*

MACHO.

IV. 496. (1) V. 3. *εἴτε πάντες οἱ θεοί*] *ἢ παρόντες οἱ θεοί* F. W. Schmidt. Fort. *εἴτε πάντως —.* Vitiosum esse πάντες monuit Herwerden.

IV. 497. (2) V. 5. *τᾶσθητήρια*] Cf. Diphil. IV. 383. V. 11. *φάγε διὰ πασῶν Νικολᾶδας Μυκόνιος tentat* Herw., coll. Com. anon. IV. 696. *Μυκονίων δίλην | ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια.*

ΒΑΤΟ.

IV. 499. (1) V. 1. *ἐνανθοῖ*] *ἐνανθὶ* Herw. Sed offendit dura anapaesti incisio. Qu. *μόνους.* V. 8. *αὐτοῦ*] *αὐτοῦ* Dobr. *σιχνῶ* Herw. Qu. *πολλῶ.* *εὐτύχηκε διὰ βίου*] *εὐτύχηκε διὰ τέλους* F. W. Schmidt. Sed cf. Mon. 382. *δοῦλος εἶναι διὰ βίου.* Men. IV. 288. *τῆς διὰ βίου δ' ἐνδον καθεδουμένης αἰ.*

IV. 499. (2) V. 8. *τιμώτερον — ἢ πέφικε τῇ φύσει*] Cf. Philem. IV. 34. *μεῖζω τὰ κακὰ ποιοῦσι — ἢ πέφικε τῇ φύσει.* Alex. III. 454. *ταῦτα — κατὰ φύσιν πέφικεν οὕτως.*

IV. 500. (3) V. 1. *ἔχοντα*] Qu. *ἔχοντι.* Sed cf. Alex. III. 529. *οὐδὲ σαντοῦ κύριον | ἔξεστιν εἶναι.* V. 2. *Λεσβίου χυτρίδε λαμβάνειν δύο*] Corrigendum *Λεσβίου χυτρίδια — cum Porsono.* Cf. Alex. III. 494. *τέτταρα | χυτρίδι' ἀκράτου.* *Χυτρίς* tamen legitur Herod. V. 88. V. 3. *ὁ φρόνιμος*] Cf. IV. 502. (14).

IV. 501. (4) V. 1. τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν] Cf. Pher. II. 287. κάθενδε τὰς μεσημβρίας. V. 2. οὐδ' ἀναγεγράμμεθ' οὐδ' ἀναπεπαύμεθ' recte Cobet. V. 3. βιβλί' ἐν ταῖς χερσίν] Cf. Anaxipp. IV. 460. ἐν ταῖς χερσίν ὄψει βιβλία | ἔχοντα.

IV. 502. (5) V. 4. εἰθισμένον] εἰθισμένος Athen. p. 279. Quod jure praefert J. Bailey. Cf. Arist. Vesp. 687. 688. V. 6. ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί] Imo ὡς λέγουσί γ' οἱ σοφοί. Et sic Herwerden.

V. 10. ἴσως ἅπαντας εὐτυχεῖν δώσεις ἐμοὶ Herw., de ἴσως non-nihil dubitans. V. 13. τὰς ὄφρως ἐπηρηλότες] Cf. Amph. III. 305. σεμνῶς ἐπηρηλὸς τὰς ὄφρως. οἱ γὰρ —] οἱ γοῶν — altero loco. Recte. V. 14. ζητοῦντες] Qu. ζητοῦσιν, ut in v. 18. Quod ad τὸν φρόνιμον, cf. IV. 500. (3). V. 16. οὕτως] οὕτοί γ' Coraes. ὄντως Bailey, coll. Vesp. 997. Ran. 189. V. 18. Batoni hunc verum injuria abjudicat G. A. Hirschig, librarii alicujus additamentum esse censens. In deliciis fuit γλαύκου aut γλανκίσκου, non minus quam λάβρακος, κεφαλή. Cf. Sotad. com. III. 585. γλαύκου κεφάλαια παμμεγέθη δύο. Antiph. III. 43. γλαύκου κρηνίον. πράγματος] Qu. σώματος.

EPINICUS.

IV. 505. (1) V. 1. ἐπαλφίτου (sic) πίνοντα P. V. L. (Fortasse recte, subaudito οἴνου.) ἐπαλφιστοῦντα sagaciter Cobet. prob. Herw. Ἐπαλφιστοῦν valere ἄλφιστα ἐπιβάλλειν τῷ οἴνῳ ex Athenaeo monuit Cobetus. Cf. v. διαλφιστοῦν, Nub. 609. Supplendum forsitan οἶδα γὰρ —. V. 5. B. οὐδ' ἂν — G. A. Hirschig. V. 6. ἐσμὸν μελίσσης] νασμὸν μελίσσης Herw. Qu. τὸν τε — πόνον μελίττης, aut καὶ — σίμβλον μελίττης — γλυκί. Cf. ad Vesp. 1116. V. 8. ἐν σκίφῳ] Annon ἐν σκίφῳ; Cf. Archipp. II. 715. τὸ σκύφος. Epig. III. 538. Alex. III. 442. μέγα σκύφος. χυτῆς λίθου] Cf. Herod. II. 69. ἀρτήματα λίθινα χυτά. V. 10. κατησίμωκα] κατησίμωσα A. κατησίμωσε Schweigh. prob. Herw. Cf. Eubul. III. 211. κατησίμωται πάντα τὰ κροκάλια.

IV. 506. (2) V. 4. ἔστι δ' ἐλέφας. B. τί φῆς;] ἐλέφαντας περιάγει (sic) Cobet. περιάγει] περιάγεις requirit Herwerden. V. 5 sq. B. οὐδ' —. A. ἐγώ —. B. οὐδέν — Herw. V. 7. οὐδὲ σύ] οὐδὲ γρῦ feliciter restituit Herw., coll. Men. IV. 179. διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ | ἀνθρωτος, ὅστις ἐστίν. Antiph. III. 104. ὄψον — μηδὲ γρῦ.

PHOENICIDES.

IV. 509. (1) V. 2. συντιθεμένους (τούτους) κεκραγῆναι δοκεῖν supplet Cobet. V. 4. Qu. B. καὶ τῶν προπυλαίων; A. κούδεν ἦν etc.

IV. 511. (4) V. 3. οὐδέν πρὸς ἐμέ] Cf. Straton. IV. 546. ἀπέτυχον] ἐπέτυχον Steph. Qu. ἀπέτυχες. καταλδοσαι] Sc. τὸ

ἔταιρειν. Cf. Polyb. VII. 10. 4. καταλύσας τὴν ἄθλησιν. Ter. Eun. III. 2. 29. 'neque pugnas narrat, neque cicatrices suas ostentat.' V. 6. Lege ἐδείκνυθ'. Et sic Walpole. V. 7. δωρεάν ἔφη τινα | παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν] — ἀναμένειν Madvig. Dicendum enim fuisse λήψεσθαι. V. 8. λαμβάνειν] ἀναμένειν Madvig. V. 10. δωρεάν] Gratis. V. 15. ὁ μὲν λέγων διήγεν, ὁ δὲ ποιῶν νεκροῦς F. W. Schmidt. V. 16. Cf. Theognet. IV. 549. οἶμ' ἢ δὲ δαίμων φιλοσόφῳ συγκατάμειπεν. V. 17. λόγον] Qu. ῥήπον. V. 18. ἤλαθον] ἔλαθον Herwerden. εἰς προῦπιτον — κακόν] Cf. Aristophont. III. 359. εἰς προῦπιτον εἰδὼς αὐτὸν ἐνέβαλον κακόν. V. 19. εἰ δὲ τ' αἰτοίην] εἴ τι δ' αἰτοίην recte Grot. et Cobet. Aliter F. W. Schmidt, οὐδὲν ἐδίδον γὰρ πάμπαν· αἰτούσῃ δ' ἔφη etc. V. 21. ῥήπον] λήψομ' F. W. Schmidt. οὐκ ἐπειθετο] Qu. οὐκ ἐπίθετό τι (αὐτ μοι).

POSIDIPPUS.

IV. 513. (1) V. 1. ἐγὼ μάγειρον] ἐν' ἐγὼ μάγειρον G. A. Hirschig. λαμβάνων] ἕνα λαβῶν Coraes. V. 3. ἀντερολαβοῦντες] Qu. οἱ δ' ἔργ., vel ἀντεργ. ἔχει] Lege ἔχοι. V. 4. ῥίνα κριτικὴν] Cf. Arist. Ran. 893. ὃ ξύνεσι καὶ μικτῆρες ὄσφραντήριοι. V. 6. ἐνιά τε] ἐμίαινε Cobet. V. L. p. 189. V. 7. κάθαλος, κάτοξος] Cf. Diph. IV. 381. κάθαλα ποιήσας — κάσκοροδισμένα.

IV. 516. (9) ῥίσκος] Cf. Antiph. III. 72. ῥίσκος ἦν δν εἶπεν. τάχανα, —] λάχανα Jungerm. et Toup., coll. Hesychio v. λάχανα. λάσανα conj. Mein. τάχα δὲ λαμπήνας, ὄνους Cobet. (?)

IV. 517. (10) V. 4. τοὺς βίους] Qu. τοὺς νέους. V. 5. τὴν Ἠλιαίαν εἶλε] εἰς Ἠλιαίαν ἦλθε Dobr. τὴν Ἠλιαίαν εἶδε melius Cobetus, coll. Arist. Ach. 613.

IV. 517. (12) V. 3. πίνας — μύας] Coniunguntur etiam Philyll. II. 861. Anaxand. III. 184.

IV. 519. (16) τῆς εὐθανασίας —] Cf. Men. IV. 74. θάνατος — εὐθανάτος. IV. 212. οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν. Cratin. II. 210. εὐθανάτως. Suet. Aug. 99. 'Sibi et suis εὐθανασίαν similem, hoc enim verbo uti solebat, precabatur.'

IV. 519. (17) Cf. Menand. IV. 150. οἴτω τι πράγμα ἔστ' ἐπίπνον τὸ προσδοκᾶν. πολύπνον] Corruptum iudicat G. A. Hirschig. Qu. πολύχρονον (multorum colorum, conj. etiam Kock), πολύπνον (conj. Mein.), aut πολύτροπον.

IV. 519. (18) Cf. Eur. Fr. 939 N. αἰεὶ τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται (πράγμα εἰσάγει?).

IV. 520. (22) ἐνδοθι] Cf. Eur. II. 490.

IV. 521. (24) V. 5. Qu. τὸ καθόλου δ' ἐν ταῖς τέχναις. Ita in v. prox. πάντα significabit in omnibus rebus, omnino. V. 6. Cf. Diphil. IV. 381. τῆς τέχνης | ἡγεμονία τίς ἐστι ταύτης, ὃ πάτερ, | τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναί. V. 9. ἐφάνη

Βριάρεως] Cf. Timocl. III. 598. *Δημοσθένης ὁ Βριάρεως*. V. 17. *τῆς τέχνης πέρας τοῦτ' ἐστίν*] Cf. Hegesipp. IV. 479. *τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς* — *εἰδέναι νόμιζε μόνον ἐμέ*. V. 21. *τούτων γυναῖκες ἴεροιαι τῇ θεᾷ θεοί*] *τούτων γυναῖκές εἰς' ἴεροιαι τῇ θεᾷ recte* Cobet.

IV. 523. (25) V. 7. *κινεῖ γὰρ ἀθρόος οὗτος*] Qu. *κινεῖτ' ἀθρόος οὗτος γάρ*. Cf. Arist. Nub. 297. *μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμήρος ἀοιδαῖς* (ἀοιδῶν?). V. 10. *τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις*] *τηρῶν ὅποτε κατὰ χειρὸς* (υυυ, υυ-?) — Cobet.

IV. 525. (28) V. 2. *πάλιν*] *πάνυ* Fuhr. de Dicaearcho p. 262. prob. F. W. Schmidt. V. 3. *ἔμεινεν εὐτυχῶν*] *ἔμεινεν ἀτυχῶν* Nauck. Mein. Herw. *ἔμεινε δυστυχῶν* conj. Mein. Cf. ad V. 116.

IV. 526. (30) V. 1. *διὰ τὴν τέχνην*] *διὰ τὴν τύχην* recte Mein. *Vulgatam tuetur* Cobet.

IV. 526. (31) V. 1. *εὖ ποιεῖν*] *εὖ φρονεῖν* Cobet. F. W. Schmidt. Cf. Philem. Fr. 131, 3 sq.

IV. 526. (32) *διψηρὸς, ἄτοπος*] *διψηρὸς, ἄτοπος* vir doctus in Quart. Rev. IX. 365. *δίψης* (δίψους) ἀρωγὸς Herwerden, coll. Antiph. III. 82. *ἀσκοπιτίνην τινὰ, | δίψους ἀρωγόν*. Bene. *Διψηρὸς* ortum videtur ex scriptura *δίψης* (supr. οἰς). *ὁ μυρίνης*] Cf. ad Diph. IV. 381. *μυρίνην προσεγγέας*. Philippid. IV. 478.

DAMOXENUS.

IV. 530. (2) V. 6. *οὐκ ἴδει θεοί*. | *B. ποῖος μάγειρος*;] *ὦ γῆ καὶ θεοί*. — Cobet. *B. ὦ γῆ καὶ θεοί*. | *ποῖος μάγειρος*; *A. ἡ φύσις* etc. G. A. Hirschig. V. 7. *B. ποῖος μάγειρος*; *ἡ φύσις πάσης τέχνης* | *ἀρχέγονόν ἐστ'*. *A. ἀρχέγονον, ὠλιτήριε*; Cobet.

V. 8. Distingue sic, *ἀρχέγονόν ἐστ'*. *B. ἀρχέγονον*; *ὠλιτήριε*. *οὐδὲν τοῦ ποιεῖν*] *οὐδὲ ἐν νοεῖν* Herwerden. V. 10. *πάν* (pro

ἦν) *τ' εὐχερὲς τὸ πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν* | *ἔχοντι τούτου* Herwerden. V. 15. *μινθῶσας ἄφες*] Sc. *αὐτόν*. Cf. ad Arist. Ran.

1075. *καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον*. Arcestrat. apud Athen. VII. 285 B. *τὴν ἀφὴν μίνθου πᾶσαν πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις*. Arist. Pl. 313. V. 25. *στρόφοι καὶ πνευμάτια* —] Cf. Pac. 175. *ἐμὲ* |

ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν. V. 31. *χυμὸς, λέγει*

Δημόκριτος —] “*χυμὸς*” λέγει *Δημόκριτος* “*οὐδὲν πρᾶγμα γὰρ* |

ποιεῖ γενόμενον —” Herwerden. Qu. *χυμὸν δ' ἔφη Δημόκριτος* —, vel *χυμὸν δέ γ' αὖ Δημόκριτος* — μ' ἔφη. E libro

Democriti περὶ χυμῶν petita haec esse jure suspicatur Herwerden

Anal. Trag. p. 215., ubi hunc locum emendat. V. 36. *ἐξ*

ἰχθύων] Qu. *τιν' ἰχθύων*. V. 37. Cf. Phil. IV. 13. *ὡς ἀγαθὴν*

ἔλμην ποιεῖς. Arist. II. 1123. *ἐν ἔλμῃ* — *τριχίδων*. V. 38. Qu.

κἀρίγανον τρίβοντας —. Cf. Alex. III. 471. *ὀρίγανου* — *τριμμί* —

διειμμένον ὄξει. V. 39. *προσπαρδέτω*] *πρόσπαρδε σὺ* Herw., coll. Sosp. IV. 482. *τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου*. V. 40. *ὡς*

μοι κέρησαι] ὡς μοι κεχάρισαι Mein. prob. Herw. Recte: cf. Arist. Eccl. 1045. Eq. 55. V. 43. εὐψύχου] εὐφροδὸς tentat Herw., coll. Alex. III. 394. ὀψοποιεῖν εὐφροδὸς. V. 44. οὐ τοῦ διανίξιν] οὐ τὸ διανίξιν Herwerden. V. 50. δμάλιζε τοῖσι ταχέσιν Dobr. prob. Herw. V. 56. κοινωνίαν] συμφωνίαν Herw. V. 59. ἀφροστῶς] ἀφροστῶς Herw., coll. v. 46. V. 63. εἶδε] οἶδε Cobet. V. 67. οὐτω σοι δοκεῖ] οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ; Cobet., coll. Arist. Vesp. 933.

IV. 536. (3) V. 9. πέρασ ἔτι κάλλους] πέρασ τι κάλλους Porson. πέρασ ἐστὶ κάλλους melius Cobetus. Sic Apicius ἀσωτίας πέρασ dicitur Aeliano apud Suid. v. Μάρκος Ἀπίκιος. οὐτ' ἀκήκωα — οὐθ' ἐόρακα] Lege οὐδ' ἀκήκωα — οὐδ' ἐόρακα.

DEMETRIUS.

IV. 539. κομίζει] Qu. τίκει. Cf. Mon. 89.

DIOXIPPUS.

IV. 541. (2) V. 2. φῆς] φάς recte Dind. Mein.

IV. 542. (4) V. 1. χρεία 'στί μοι] Fort. χρεία μ' ἔχει.

STRATO.

IV. 545. (1) V. 3. ὄσ' ἂν λέγη] Qu. ὄν ἂν λέγη. V. 22. Sic Cobetus: οἴκων, ἔρη, | τὰ μῆλα πρόβατα; B. μῆλα πρόβατ'; οὐ μανθάνω | ἔγωγε τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι. V. 46. ἀνθρωπίνως λαλεῖν] Cf. Arist. Ran. 1058. ὃν χροὴ φράζειν ἀνθρωπείως. Men. IV. 293. ἀνθρωπίνως τὰς τύχας φέρειν.

IV. 546. (2) V. 26. καὶ μάλα] Cf. Philem. IV. 19. V. 31. εἴωθε] An εἴωθα? V. 35. περιπλοκάς λέγεις] Cf. Antiph. III. 41. οἴμοι, περιπλοκάς | λίαν ἐρωτῆς. Terent. Heaut. II. 3. 77. 'Quas, malum, ambages mihi | narrare occipit?' V. 36. λαικάσει est in codice archetypo Marciano teste Cobeto V. L. p. 253. Cf. Cephisod. II. 883. βάκχαριν — ἐγὼ πρίωμαι; * λαικάσομ' ἄρα.

V. 38. φησίν] φήσ' Bailey. V. 42. ὥστε με] ὥστ' ἐμέ Cobet.

V. 44. ἕλαστα τί δύναται τῶν ἡμῶν] ἕλαστον — Cobet.

THEOGNETUS.

IV. 549. (1) V. 6. οἴω μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνώμισεν] Parodia est Cyclopi Philoxeni, in quo scriptum erat — τέρατι συκαθειρξεν. Cf. Zenob. V. 45. οἴω μ' ὁ δαίμων θηρίῳ συνώμισεν. Plat. II. 634. σὲ γὰρ, γρασῖ, συγκατώμισεν σαπρᾶν | ὀρφᾶσι — βοράν. Phoenicid. IV. 511. (16). τρίτῳ συνέζενξ' ἡ τέχῃ με φιλοσόφῳ. V. 8. ἀνέστροφεν] ἀνατέτροφεν G. A. Hirschig. et Cobet., coll. Antiphont. p. 116. ἐμοὶ δὲ ζῶν τε ἀνθρώπος ἀνατροπεὺς τοῦ βίου ἐγένετο. Andoc. I. § 131. ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον,

τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἐπαντα. Isocr. Archid. § 66. ὥστε τετιμησθαι μὲν τὰς χώρας — ἀνεστράφθαι (ἀνατετράφθαι recte Cobet.) δὲ τὰς πολιτείας. Adde Men. IV. 353. (Mon. 466.) ὄημα παράκαιρον (f. γὰρ ἄκαιρον) τὸν ὄλον ἀνατρέπει βίον. Plat. Gorg. 481 C. ἡμῶν ὁ βίος ἀνατετραμμένος ἐν εἴῃ. Qu. μετέστροφεν (Anglice, has turned inside out), vel διέφθορεν, ut in Arist. Fr. 418. τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορεν | ἢ Περὶδοικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις. V. 9. γῆ τε κοῦρανφ λαλῶν] Cf. Philem. IV. 26. γῆ τε κοῦρανφ λέξαι.

IV. 550. (2) V. 1. ὁ Πανταλέων μὲν αὐτὸς ἀστὸς ὢν (ἀστὸς jam Bergk.) — Herw.

ALEXANDER.

IV. 553. (3) εὐορκησία] Ἄν εὐοργησία? Cf. Eur. Bacch. 641. ἀσκεῖν σῶφρον' εὐοργησίαν. Eubul. III. 217. εὐόργητος.

CHARICLES.

IV. 556. V. 1. τριοδίτι] Femininum epitheti τριοδίτης (cf. v. δδίτης).

ATHENIO.

IV. 557. V. 2. πλεῖστα προσενήρεθ' ὄλωσ] Qu. πλεισταχῆ προσενήροχε. V. 5. ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα —] Lege ἡμᾶς ἀπαλλάξασα —. V. 22. τῶν ἱερῶν γεγραμμένων] τῶν ἱερῶν γεγεμένων A. Palmer. V. 31. ὑποκρούσας] Fort. ὑποπάσας. περὶ πόδ' —] Cf. Plat. II. 687. ὡς ἔστι μοι τὸ χρέμα τοῦτο περὶ πόδα. 660. V. 44. ἀφείς] ἀφες cod. σαφές Cobet. V. 45. δεῦρο σὺ ξενείσθι — Dobr. δεῦρο νῦν σενείσθι — Cobet.

CALLIPPUS.

IV. 561. Lege κοτταβεῖα. Cf. Plat. II. 630. τίθημι κοτταβεῖα — τασδὶ — τὰς κρηπίδας. Com. anon. IV. 623. τῶν κοτταβίων (l. κοτταβείων) τὰ (del.?) πολλά.

CLEARCHUS.

IV. 562. (1) V. 2. ἐπονομάσας προπίομαι] ἐπομόσας προπίομαι R. Ellis. Qu. ἐπονομάζων πίομαι.

IV. 563. (2) V. 3. τὸ φωνάριον ἡμῶν περίσαρχον γίνεται] τὸ φωνάριον ἡβῶν — A. Palmer.

IV. 563. (3) V. 1. εἰ τοῖς —] Cf. Alex. III. 500. εἰ τοῦ μεθύσκεσθαι πρότερον τὸ κραιπαλᾶν | παρεγίγνεθ' ἡμῖν, etc.

CROBYLUS.

IV. 565. (2) V. 1. σκάφην — τῶν ἐσχαριῶν] Cf. Timocl. III. 612. σκάφην θερμῶν ἰππιτῶν. Antidot. III. 529. θερμούς ἐσχαρίτας.

IV. 566. (3) ἑγρότης με τοῦ σοῦ τέθαρε] ἑγρότης μέ σου τέθλιφε (!) Herw. Qu. ἑγρότης με τοῦ σοῦ τέτριφε. Idem πάλοι γ' pro πάλιν. V. 3. ἑγρότητα] Cf. ad Alex. III. 476. πείραν ἐπεθύμουν θατέρου βίου λαβεῖν, | ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ἑγρόν.

IV. 567. (5) V. 3. ἀπιδόσιμ'] Cf. Alex. III. 409. ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται.

IV. 567. (6) καπρίσκου σκοτοφάγον] Cf. Antiph. III. 68. σατοφαγεῖν ἀπειρῆξε τὸ | ζῆον (sc. sues).

IV. 568. (7) τὴν μάχαιραν παρακονῶν] Cf. Xen. Cyr. VI. 2. 11. ὁ λόγχην ἀκονῶν καὶ τὴν ψυχὴν τε παρακονῶ. Arist. Ran. 1116. νῦν δὲ καὶ παρακονῆται (αἱ φύσεις αὐτῶν).

IV. 568. (8) V. 2. Ἰδαίους] Ἰραίους A. Palmer.

DEMONICUS.

IV. 570. V. 3. τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιγράφει πᾶς ὅτι μετὰ | τὸ δεῖκνον αὐτῷ τοῦτο γίνεταί λαβεῖν Mein. τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἴπας [εἰπῶν?] ὅτι | μετὰ δεῖκνον αὐτῷ — melius Cobet.

DEXICRATES.

IV. 571. V. 1. χιόνα πίνω] Cf. Euthycl. II. 890. πρῶτος μὲν οἶδεν εἰ χιῶν ἔστ' ὄνια. Xen. Mem. II. 1. 30. ἵνα δὲ ἠδέως πίνης — τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς.

EVANGELUS.

IV. 572. V. 1. τέτταρας (ποιεῖν) Mein. prob. Herw. V. 2. μηδενί] Qu. μηδενός. V. 5. πάντων ὅσα γε βούλει νῆ (Δία) tentat Herw. Qu. τῶν μὲν ἰχθύων γὰρ ἄφελε πάνθ' ὅσ' ἐν βούλῃ γένη. Sed corruptum videtur ἄφελε, ut et ἔλαβες v. 6. V. 7. ἐγγύτους] Cf. Men. IV. 122. ὁ μάγειρος — ἐγγύτους ποιεῖ. V. 8. κἀνδιλον ᾧ τ'] Qu. κἀνδαυλον —. Cf. Philem. IV. 18. κἀνδαυλον, ᾧ. Men. IV. 222. κἀνδύλους (κἀνδαύλους?) — ᾧ. Nicostr. III. 284. θῦϊον δὲ καὶ κἀνδαυλον.

LAON.

IV. 574. (2) τὴν Βοιωτίαν μὴ φεῦγ'] Cf. Pher. II. 343. ἦνπερ φρονῆς εὐ, φεῦγε τὴν Βοιωτίαν.

NAUSICRATES.

IV. 575. (2) V. 1. ἐκπρεπεῖς φύσιν — τρίγλας λέγεις] Cf. Cratin. II. 141. οὐδ' Αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην. 179.

V. 6. Haec sic constituit Cobetus, B. τρίγλας λέγεις. | A. γαλακτοχρῶτα Σικελὸς ὃν πῆγγυσ' ὄχλος. | B. ῥόμβος.

NICON.

IV. 578. V. 2. μάνην — κεραμεῶν] Cf. Antiph. III. 89. ὄξυ-
βαφίων κεραμεῶν (κεραμέων libri). Theophil. III. 627. κύλικα κερα-
μεῶν (κεραμέων libri). V. 3. ἐδεξάμην] Sc. τὴν πρόποσιν.

NICOLAUS.

IV. 579. (1) V. 4. γλώσσαν] Imo γλώτταν. V. 36. Librarii
alicujus hunc versum esse judicant Cobet. G. A. Hirschig. V. 42.
τάλλοτρια τὸν δειπνοῦντα] τὸν τάλλοτρια δειπνοῦντα G. A. Hirschig.
et Cobet. Recte. Cf. Theopomp. II. 806. τάλλοτρια δειπνεῖν. Timocl.
III. 610. οἱ δειπνοῦσιν — τάλλοτρια. Monost. 157. τάλλοτρια δει-
πνοῦντα. Nicom. IV. 584. δειπνῶν — τάλλοτρια. Nicol. IV. 580.
τάλλοτρια μασωμένους. Alex. III. 480. τάλλοτρι' ἐσθίειν. Ephipp.
III. 338. ἀλλοτριον ὄψον ἐσθίειν. Eubul. III. 269. V. 43. ἀπό-
νοια] De vitio ἀπονοίᾳ v. Theophr. Char. VI. γαστήρ, ἀργία]
γαστριμαργία Badham apud Hirschig. Fortasse recte.

IV. 580. (2) V. 27. ἐν τοῦτοισι δεῖ] ἰσχυρὰν σε δεῖ. Herw.
V. 29. εὐθὺς δυναμένην] εὐ τε — Herw. V. 28. χρώμα δια-
μένον] Cf. Antiph. III. 152. μόνου γὰρ αὐτοῦ (τοῦ χρυσίου) δια-
μένειν εἴωθ' αἰεὶ | τὸ χρώμα ταυτό. V. 38. δειπνῶ] δειπνῶν
(i. e. παρὰ τὸ δειπνον) Cobet. V. 43. Cf. Com. anon. IV. 611.
ὣν ἐστι τὸ ζῆρ οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη, | βαλανεῖ', ἀκρατος, ἀμίδες,
ἀργία, πότος.

NICOMACHUS.

IV. 583. (1) V. 2. παρακολουθήσεις] παρακολουθήσας Mein.
Herw. V. 6. ἢ μὴν ἴσως —] Qu. καὶ μὴν ἴσως —. τὰς δυνά-
μεις] Anglice, the virtues. Cf. Sosipat. IV. 482. V. 11. ὁ τέ-
λειος] ὁ τέλειος Herwerden. V. 13. ὦν] Qu. ἄς. V. 14. ταύταις]
Qu. αὐταῖς. ἀλλ' ἐμπροσθε] Qu. ἀλλὰ πρόσθε. V. 15. ζω-
γραφίας] Qu. τῆς ζωγραφίας. V. 19. τὰς τύχας] Qu. τὰς ἀμμάς.
V. 36. Loco suo motus videtur hic versus G. A. Hirschigio.
Fortasse post v. 38 transponendus est. τὸ συμμετρῶς ἐμὸν] Imo
τὸ συμμετρῶς ἔχον. Idem sentit Hirschig. V. 38. ἀριθμητικῆς
(add. δ'?), ἀριθμῶ τὸ πλῆθος εἰδέναι. V. 39. καὶ γραφήσεται]
Mendosa haec videntur. Qu. συγκριθήσεται, comparabitur.
Πρὸς ἐμὲ valet in comparison with me. V. 40. μικρὰ δι-
άκουσον] μίκρ' ἀντάκουσον Cobet. V. 42. ἀπραγμόνως —] Cf.
Apollodor. IV. 450. ἀπραγμόνως ζῆν ἠδύ. διαγενοῦ] διάγε νῦν
Cobet.

IV. 587. (2) V. 1. ἐν βίῳ βεβιωκότα] εὐ βίου βεβιωκότα malit
Mein. ἐργαδὲς ἐστ' ἐν ὀλβίοις βεβιωκότα conj. Herwerden A. C.
p. 33. Ipse malim ὀλβίῳ βεβιωκότι vel ὕλβιον βεβιωκότα. Cf.
Diodor. III. 544. καλῶς βεβιωκότας.

IV. 587. (3) V. 1. οὐσίδιόν μοι καταλιπόντος τοῦ πατρὸς Cobet. In libris est — καταλιπόντος μοι τοῦ πατρὸς. V. 2. συνεστρογγύλια] Malim συνεστρογγύλισα aut συνεστρογγύλια (cum Cobeto). Cf. Alex. III. 496. σφαιραν ἐποίησε τὴν πατρῶαν οὐσίαν | οὕτω συνεστρογγύλεν ἰταμῶς καὶ ταχύ. Nisi ibi potius corrigendum συνεστρογγύλιεν. Cf. v. γογγύλλειν Arist. Thesm. 56.

PHILOSTEPHANUS.

IV. 588. V. 4. δοὺς μισθόν] Qu. τὸν μισθόν.

POLIOCHUS.

IV. 589. (1) V. 1. ὄπως σε πείση] Imo ὄπως σε πείσει. Idem suadet Cobet. ἂν ποτ' ἔλθῃ] ἂν ποτ' ἔσθῃς Herwerden.

V. 3. τὸν καλούμενον Πέρας] Anglice, called Perfection. V. Cobet. N. L. p. 71 sq.

IV. 590. (2) V. 2. μᾶζαν ἠχρωμένην] Cf. Antiph. III. 133. μᾶζα κεχαραωμένη | ἀχύροις. V. 4. μύκης] Prima corripitur. Cf. Antiph. III. 133. V. 8. ἀμφίβολον] I. e. of doubtful quality. Cf. Sosicrat. IV. 592. ἀμφίας οἶνος.

SOSICRATES.

IV. 591. (1) V. 1. ὅταν γὰρ, οἶμαι, λευκὸς —] ὅταν δὲ χρωμα λευκὸς — F. W. Schmidt. λευκὸς ἀνθρώπος, παχὺς, ἀργός] Cf. Arist. Ran. 1091. βραδὺς ἀνθρώπος τις ἔθει κύψας, λευκὸς, πίων.

V. 2. εἰδῶς] εἰωθῶς Scal. Bendl. Mein. V. 3. πενταστάτηρον] Ἄννον πεντεστάτηρον? γίνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω] Ἄννον ἔρχεται τὸ πνεῦμ' ἄνω? Benteleus confert Hor. Carm. I. 15. 31. 'sublimi fugies mollis anhelitu.' λεπτή — αὔρα] Ἄν λεία — αὔρα?

IV. 592. (2) ἀμφίας] Cf. Polioch. IV. 590. οἰνᾶριον ἦν | ἀμφίβολον. Sic οἶνος ἀνθοσμίας, καπνίας, etc.

IV. 592. (3) V. 1. Parodia loci Euripidei Fr. 1029 N. ἔπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί, | αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γιγνώσκομεν. Cf. Men. Mon. 46. 47.

IV. 592. (5) πλείον' ὧν λέγει κακά] πλείον' ὧν ἔχεις κακὰ F. W. Schmidt.

THUGENIDES.

IV. 593. (2) εἰς ὀψώνιον τριώβολον] Cf. Eubul. III. 247. ὀψωνῶν δὲ μέχρι τριωβόλου.

COMICORUM ANONYMORUM FRAGMENTA.

IV. 599. (1) *Τιμαρχώδης*] Similiter *Ἀλεξανδρώδης* Menand. IV. 246.

IV. 599. (2) V. 1. *ὡς ἦδὲ τὸ ζῆρ, ἂν τις ὡς δεῖ ζῆρ μάθῃ*] I. e. *ἂν τις μάθῃ ζῆρ ὡς δεῖ*. Cf. Mon. 756. *ὡς ἦδὲ δ βίος, ἂν τις αὐτὸν μὴ (ὡς δεῖ ζῆρ?) μάθῃ*.

IV. 600. (3) *τί ποτ' ἀπαγγελῶν ἄρα;* F. W. Schmidt. *Scriptserat forsan Ἀῖος πάρεσι. B. τί ποτ' ἄρ' ἀγγελῶν πάρα;* Vel — *τί ποτ' ἄρ' ἀγγελεῖ νέον;* Vel — *τί νέον ἀγγελεῖ ποτέ;* Inter duas personas haec distribuenda videntur. Cf. V. 117.

IV. 600. (4) *οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς τέχνης ἐπίσταμαι*] — *τῆς τέχνης* Mein. Fort. *οὐ γὰρ* (vel *οὐδέ γ'*) *ὅσον ἀκαρῆ τῆς τέχνης* (vel *μουσικῆς*) *ἐπίσταμαι*. Cf. Philetaer. III. 299. *μουσικῆς ἀπειρία*.

IV. 600. (5) Pro *ἀκαρῆς* malim *ἀκαρῆ* grammatico non obstante.

IV. 601. (6) V. 3. *ἦτιων ἑαυτοῦ*] Fort. *ἦτιων ἔρωτος*, ut in Nub. 93. V. 4. *οὔτω παραδέδωκεν*] Fort. *οὔτως ἐπιδέδωκεν*. Cf. Thesm. 213. 249. *Sequebatur, opinor, ὥστε καὶ —*.

IV. 601. (8) Ad fabulam *Δεισιδαίμων* refert Herwerden.

IV. 601. (9) V. 2. *τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον*] Cf. Philem. IV. 25. *τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο*. Men. IV. 283. 334. IV. 221. *τὸ λεγόμενον τοῦτ'*.

IV. 603 (13) *ζυγομαχῶν τῷ Κωρύνῳ*] Imo — *τῷ κωρύνῳ*. Cf. Timocl. III. 610. *ἑαυτοὺς ἀντὶ κωρύνων | δέρειν παρέχοντες*. Men. IV. 126. *τῆ σαυτοῦ ζυγομάχει μαλακία*. Proverbium erat *πρὸς κώρυνον γυμνάζεσθαι*, ipse autem ludus *κωρυνκομαχία* dicebatur (Hipp.).

IV. 603. (14) *ὥσπερ σέλινον οὔλα*] Ex antiqua comoedia, ni fallor. Cf. Hermipp. II. 397. *γλανίδες — οὔλα*. Lucian. Amor. 26. *οἱ δὲ (ἔλικες) παρ' ὧτα καὶ κροτάφους πολὺ τῶν ἐν λειμῶνι οὐλό-τεροι σελίνων. οὔλα τὰ σκέλη φορεῖ*] Cf. Plat. II. 679. *καλάμινα σκέλη φορεῖ*.

IV. 603. (15) Qu. *οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ νῦν εἰ ξένος*.

IV. 604. (16) *ἐγὼ σ' ἔθῃκα δοῦλον —*] Ex tragoedia potius quam comoedia desumptum hunc versum censet Herw., socco dignius fore monens *ἐγὼ σ' ἐποίησα —*.

IV. 604. (17) *γῆρως εὐρώτα —*] Scripserat, opinor, comicus *εὐρώτα γῆρως —*.

IV. 605. 606. 607. 611. 628. 676. (20. 22. 25. 48. 81. 112. 347. 488.) Haec ex satyricis fabulis sumpta esse arbitratur Cobet.

IV. 605. (19) V. 4. *τροφήν τε γὰρ δίδωσι τοῖσι χρωμένους*] — *τοῖς εὐ χρ.* F. W. Schmidt. V. 12. *προσφέρει*] I. e. ipse tibi admoneas. Qu. *προσφέρεις*.

IV. 605. (20) V. 1. ξενῶνας οἶγε] Qu. ξενῶν' ἄνοιγε. V. 2. πυρός γλέξον μένος] Cf. Arist. Ach. 665. πυρός ἔχουσα μένος.

V. 3. αἴρου] Qu. αἶρε.

IV. 606. (22) In Hesychii glossa qu. πολυκρότητα κύμβαλα γενόμενα etc.

IV. 607. (25) τοῦφήμερον] Lege τοῦφ' ἡμέραν. Et sic Casaub. Mein.

IV. 608. (31) τὸν βίον διάπλεκε] τὸν βίον, παῖ, διάπλεκε Mein. τὸν βίον σὺ διάπλεκε F. W. Schmidt. Qu. δεῖ διαπλέκειν τὸν βίον, vel τὸν βίον διαπλεκτέον. Postquam exciderat δεῖ post simile -ειν, transpositio metri causa facta est. Cf. Herod. IV. 205. οὐδὲ ἡ Φερεσίμη εὐ τὴν ζόην κατέπλεξε (διέπλεξε?). V. 92. ἄρξαντος δὲ τούτου ἐπὶ τριήκοντα ἔτεα καὶ διαπλέξαντος τὸν βίον εὐ. IV. ult. VII. 46. Plat. Legg. VII. 806 A. γυναῖκας ἀσκητικόν τινα βίον καὶ οὐδαμῶς φάλλον διαπλέκειν (δεῖ). Alcman. Fr. 2, 4. ὅστις εὐφρων ἀμέραν διαπλέκει. Euphron. com. IV. 490. ὦ Ζεῦ, τί ποῦ' ἡμῖν δοῦς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὴν | πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἔξς;

IV. 608. (37) μήτρας ἴσως] Qu. μήτρας τόμους (vel τόμον).

IV. 608. (39) V. 3. αἰνῶν] Cf. Arist. Ran. 146. καὶ σῶρ αἰνῶν. Sic Cratinus de Pericle, ut videtur, II. 173. ὦ μεγίστη γλώττα τῶν Ἑλληνίδων. V. 4. νικήσεις λέγων] νικήσεις λέγων recte Fritsch. ad Ran. 146. Mein. Cf. Nub. 1334. καὶ σε νικήσω λέγων.

IV. 609. (42) ἀπόδουδι ταχέως, Πάμφιλ' ἡμέτερος ὁ πλοῦς. Ita locum feliciter restituit Meinekius Fr. Com. III. 491. Qu. ἀπόδουδι ταχέως (aut Πάμφιλ') ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. Cf. ad Arist. Eq. 277. ἦν δ' ἀναιδεία παρῆλθης, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. Th. 94.

IV. 610. (45) ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται, θεοπόρτε;] νῦν metri servandi causa inserunt, sed ex tragoedia sumpta haec esse jure arguit Cobetus.

IV. 610. (46) φοιτητῆς μανίας ἐπιδείπνων] Qu. — ἐπιβαίνων. Vel — κλητῶν ἐπὶ δεῖπνον aut τῆς τῶν ἐπικλήτων (Pac. 1266). Dein recte Meinekius comici alicujus poetae ista fuisse suspicatur ἔστι γὰρ | τὰ πολλὰ τοῖς πολλοῖσι τοῦ δεῖπνον χάριν.

IV. 611. (47) V. 2. ἀργία, πότος] Cf. Epicrat. III. 365. αἴτη δὲ Λαῖς ἀργός ἐστι καὶ πότις. πότος resecat Cobet., κῶμος Mein. Hoc magis placet. Cf. Nicol. IV. 580. λιμὸς, ἀπόνοια, τόλμα, γαστήρ, ἀργία.

IV. 611. (50) V. 2. κατακεκλασμένος πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον] Qu. κατακεκλασμένως —. Cf. Archipp. II. 728. κλασασχενεύεται τε καὶ τραυλίζεται. V. 5. πεπιτυκοποιημένους] Ut δεδυστήχηε, etc. Fortasse κακεμφάτους. Cf. Vesp. 1374 sq. Pl. 1093.

IV. 612. (51) Scripserat forsitan comicus τὰ γὰρ ἔχνη (τῶν ἑταιρῶν) | ὥραν ἀπολείβει καὶ τρυφήν.

IV. 612. (52) V. 1. ἐὰν vulg. ἦν Porson. ἐν Mein. V. 2. καὶ] Malim καὶ αὐτ ἦ. διατράγη θύλακον] Cf. Theophr. Char. XVI. καὶ, ἐὰν μὲς θύλακον ἀλφίτων (ἀλφιτηρὸν Cobet.) διατράγη (διατράγη recte G. A. Hirschig. Cobet.), etc. V. 3. ἀλεκτροῦν — ἀπὸ ἐσπέρας | ἄση] ἐφ' ἐσπέρας — Mein. Malim ἀφ' ἐσπέρας —. Cf. Arist. Vesp. 100. τὸν ἀλεκτροῦνα δ', ὃς ἦδ' ἐφ' (l. ἀφ') ἐσπέρας, ἔφη etc. V. 4. τιθέμενοι] τιθέμεθα recte Cobet. Herwerden. I. q. ποιούμεθα. Eur. Iph. A. 607. ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα. El. 63. Fr. 258. καὶ κέρδος αὐτῷ τοῦτο ποιεῖται μέγα. Cf. ad Men. IV. 230. ἄπαντα τὰ ζῶ' etc. Praeterea *τινος pro τινες* corrigi Herw. Ad Menandri *Λεισιδαίμων* haec refert Herwerden.

IV. 613. (53) V. 1. ἀνειμένως Grot. prob. Mein. Recte. V. 2. εὐπιστος] Malim εὐπειστος cum Mein. Cf. ad Men. IV. 183. *δοσις ἐλπίζει*] Fort. *ἴστε προσδοκᾶν*.

IV. 614. (56) V. 43. *νύσταλον γερόντιον*] Falsa lectione loci Aristophanei Eq. 42. *δύσκολον γερόντιον* deceptus fuisse videtur grammaticus.

IV. 615. (58) καὶ πεσεῖν τι [γε?] βούλομαι | τραγικὸν κάτω πέσημα Herwerden.

IV. 615. (60) ἐφοιτάτην ἐς διδασκάλου] Cf. Eq. 1235. παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; Nub. 916. 938.

IV. 615. (61) V. 3. γαληρὸς ἐντ' ἡχῶ] γαληρὸς ἐν τύχη Herw., qui, "Ad antiquam comoediam non pertinere hoc fragmentum apparet ex voc. *ἀστατος* v. 1." Qu. καὶ γαλήνη γ' (aut γαληρά γ') ἦν τύχη. ἐντ' ἡχῶ] ἐν τ' ἡχῶν ed. Ven. Qu. ὢν τυχῶν vel ἐν τύχη. Meinekio ἐντυχῶν latere videtur.

IV. 615. (62) χαλεφθῆς] Qu. χαλεπανθῆς. Menandri haec esse suspicatur Schneidewin.

IV. 615b. (63) Hoc fragmentum est Lysippi II. 746. V. 3. τὰ γὰρ Ἀλίεια μεγάλην εἰ σχολὴν ἄγει] Qu. — μεγάλα νῦν σχολὴν ἄγει. Cf. ad II. 746. ed. maj.

IV. 616. (64) V. 1. δέσποινα δ' ἀπασῶν libri. δέσποινα πόλεων Pors. δέσποινα ἀνασσα G. A. Hirschig. V. 3. καλὸς γ' ὁ Παρθενῶν] ὡς καλὸς ὁ Παρθενῶν perperam Mein. Lege καλὸς δ' ὁ Παρθενῶν. V. 5. ἐστὶν ἐν καλῶ] Qu. ἐτέθης ἐν καλῶ, vel εἰ μάλ' ἐν καλῶ. Requiritur enim secundae personae verbum. Tentabam olim εἰ σύ γ' ἐν καλῶ, vel ὡς φασὶ, σοῦστίς ἐν καλῶ, sed nunc correxerim potius sic, καὶ τοῦρανοῦ γέ φασιν εἶναί σ' ἐν καλῶ, Anglice, well situated in respect of (well off for) climate.

IV. 618. (65) V. 4. εὐδοκίμεισθω] εὐδοκίμειτω Herwerden. V. 7. ἐπέτυχες —] Bis ἠντύχεις reponendum vidit G. A. Hirschig, coll. Stob. Flor. LXIX. 3. οὐ πάντες οὔτε δυστυχῶσιν ἐν γάμοις | οὔτ' εὐτυχῶσιν, συμφορὰ δ' ὃς ἐν τύχη | κακῆς γυναικὸς, εὐτυχεῖ δ' ἐσθλῆς τυχῶν. ibid. 13. 17. V. 9. πείραν δευτέρας

λαβεῖν] Cf. IV. 264. *πεῖραν — ἀδίκου τύχης — εἰληφώς*. Philem. IV. 31. *εἶχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων*. Alex. III. 392. *τῶν — κορακίων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις*; III. 476. *πεῖραν — θάτερον βίου λαβεῖν*. Antiph. III. 88. *τὴν πεῖραν — τῆς ὁσμῆς λαβών*. Com. IV. 692. *μηδέποτε πεῖραν — εἶχου λαβεῖν — τοιοῦτον μηδενός*.

IV. 618. (66) V. 1. *ὀδριστικός*] I. e. ὁ ἐριστικός, non ὁ ὀριστικός. V. 2. *τοὺς ῥήτορας κλιών*] — *κρίττων* Herw. Anglice diceremus flooring. Qu. *κλίνδων* aut *ταράττων*. V. 3. *ῥωπο-περπερήθραν*] *Formatum a ῥωπος*, Diph. IV. 401. *τσοσῶτός ἐσθ' ὁ ῥωπος ὃν σὺ περιφέρεις*.

IV. 619. (68) *ὡς Πριαμίδῃσιν* —] Ex tragoedia, ut monuit Cobetus. Cf. V. 118.

IV. 620. (69) V. 54. *εἶτα φίλ' ὅς ἔχεις γυναῖκα*] Qu. *εἶτα δεῖ ἔχεις* —; vel *εἶτα περιάγεις γυναῖκα* —; Cf. Antiph. III. 52. *πλείς τὴν θάλατταν σχοινίων πωλουμένων*; Juvenal. VI. 30. 'Ferre potes dominam salvis tot restibus ullam?' et Apollodor. IV. 457. *μάστιγος οὔσης ὄρκον οἰκέτη δίδως*;

IV. 621. (75) *κατηγλαῖσμένοι*] Qu. *μάλ' ἡγλαῖσμένοι*. Cf. Eubul. III. 268. *ἐλαίῳ ῥάφανον ἡγλαῖσμένην*.

IV. 621. (77) *ἀμφιφώντας*] Cf. Pher. II. 342. *ἀμφιφώντ' ἔχων*. Philem. IV. 21. *τοῦτόν σοι φέρω — ἀμφιφώντα*. Diph. IV. 387.

IV. 621. (78) *τὴν γνώμην*] *τὸν τρόπον* conj. Mein. Qu. *τὴν φύσιν*.

IV. 622. (82) *τῇ κλίμακί* | *διαστρέφονται κατὰ μέλη στρεβλοῦμενοι*] Qu. — *διαστρεφόμενοι καὶ τὰ μέλη στρεβλούμενοι*. Sed comici sunt tantum verba *τῇ κλίμακί διαστρέφονται* (i. q. *στρεβλοῦνται*). Grammatici sunt verba (*οἶον*) *τὰ μέλη στρεβλούμενοι*. Cf. Arist. Ran. 618. *ἐν κλίμακί | δῆσας, — στρεβλῶν*. Alioqui non male suppleri posset — (*τὸν*) *τὰ μέλη στρεβλούμενοι*.

IV. 622. (83) *τὰς γινάς*] Cf. ad Pher. II. 295.

IV. 622. (85) *ἐγκοσίχωλος*: *παρὰ τὸν κῶσον* (i. *κῶσον*) —. Cf. IV. 642.

IV. 623. (86) *τὴν ἐπιτάξ*] *τῆς* (aut *τὴν*) *ὑπαντάξ* Cobet. Cf. Arist. Fr. 534. *ἔφηνε, κάγω τῆς ὑπαντάξ εἰχόμεν*. Qu. *ὅστις τὴν ὁδὸν | ἡγήσεταιί σοι τὴν ὑπαντάξ*.

IV. 623. (87) *ἐξάντην*] *Formatum ut κατάντης, προσάντης*.

IV. 623. (90) *κοτταβίων*] *Legē κοτταβείων*. Cf. Callipp. IV. 561. ὁ *διαγραφνήσας λήψεται τὰ κοττάβια* (*κοτταβεία recte al.*). Plat. II. 630. *τίθῃμι κοτταβεία — τασδί — τὰς κρηπίδας*. Delendum forsā *τά*.

IV. 624. (91) *κροτονεφέλη*] *κροτονεφέλη* Mein. ("quod fortasse verum", Herw.). *Μυροτονεφέλη* Herw.

IV. 625. (98) *ἀρχολίπαρος*] *Antepenultimam produci tenendum est: formatum enim est ex ἀρχή et λιπαρῶ (τ)*.

IV. 625. (100) τὴν ἐρωμένην ἔχων] Qu. τῆς ἐρωμένης μετὰ, aut τὴν τ' ἐρωμένην ἔχειν. Cf. Baton. IV. 500. ἐξὸν γυναικ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλήν.

IV. 625. (101) μὴ καταγελᾶτε τοῖς ἐμοῖς παθημάτοις] "Graecum non esse καταγελᾶν τινι demonstravit Cobetus. Hic tamen fortasse excusationem habet hic usus, quum Aetoli haec verba esse constet." (Herw.) Reponendum videtur τῶν ἐμῶν παθημάτων.

IV. 626. (104) τρίπρατος] Cf. Men. IV. 201.

IV. 627. (108) οὔτοι δ' ἀφροστήμασι πλεῖν ἢ δύο δοχμά] Cratino tribuit Bergkii Comm. p. 264., fretus Photio p. 531, 3., qui δόχμην pro σπιθαμῆν Cratinum dixisse tradit.

IV. 627. (110) ὡς οὐδ' ἐπτέτης] Imo — ἐπτέτις, ut in Arist. Thesm. 480. Et sic Fritzs. Mein.

IV. 628. (112) αἰγυπτιάσει] αἰγυπτιώσει conj. Mein. Recte.

IV. 628. (113) ἀπεωσάμην] ἀπεωσάμην Herw. Cf. ad Arist. Vesp. 1085.

IV. 628. (114) τὸ δ' ἄστν σῆκα] Qu. τὸ δ' ἄστν ἄστν. Vel τὰ δὲ σῆκα τῆκα. Cf. Stratt. II. 781. ὀνομάζετε (Thebani) — τῆκα — τὰ σῆκα. V. 2. τὴν δὲ τρωῶ τροφαλίδα] Qu. τὴν δὲ τρωῶ τροφαλίδα | τρωῶ τροφαλίδα (τροφαλίδα, φαλίδα). Cf. Arist. Vesp. 838. τροφαλίδα τρωῶ Σικελικὴν κατεδήδοκε. et 44. εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας, | Ὀλῆς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

IV. 629. (117) Supplere licet sic, (εἶδον δ') Ἐκάβην etc.

IV. 630. (118) ὅς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκὸν —] Ex tragoedia. Cf. Eubul. III. 266. ἐπεὶ δὲ σηκῶν περιβολὰς ἡμείψαμεν. 118.

IV. 630. (121) Apud Eustathium corruptum videtur κῆνα χοῖρον. Fort. κινόχοιρον.

IV. 630. (122) λιμοκίμβιξ] Cf. anon. IV. 666. λιμοκόλακες.

IV. 631. (123) ἀνασύρτολις] Cf. Theophr. Char. 11. ἀνασυράμενος δεῖξαι τὸ αἰδοῖον.

IV. 623. (130) In schol. Vesp. 220. pro δι' ὀνόματος lege διὰ στόματος.

IV. 634. (134) Hesych. Διαπερδιγίσαι : διαλαλῆσαι (διολισθῆσαι recte Hemst. διαλινῆσαι (?) Mein.) καὶ διαφυγεῖν. Διαλινῆσασθαι potius dicendum fuisset. Hesychius, Διεληνῆσατο (διενήξατο vulg.): ἐξέφυγε.

IV. 634. (136) Scripserat comicus aliquis (τὴν χεῖρα) διεδοιδύμισε. Cf. Arist. Eq. 1083. τὴν αὐτοῦ χεῖρ' ἐποίησεν | Κυλλήνην ὀρθῶς, διτὴ φησ', Ἐμβαλε κυλλῆ.

IV. 636. (145) ἔνδυθι] Cf. Arist. Lys. 1021. ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ. Scripserat comicus nescioquis ἐνδυθι (τὴν ἐξωμίδα).

IV. 637. (147) ἡρινῶ πόκου] Ex Aristophane fortasse sumptum Av. 714. πόκον ἡρινόν.

- IV. 637. (148) *χαιρόπολιν* recte, opinor, Mein.
- IV. 638. (152) *καλλιώνυμος*] Hodie hic piscis formae revera mirabilis in mari Mediterraneo calamaio aut simile quid appellatur.
- IV. 638. (153) *κεραμική μάλιστα* recte, opinor, Mein.
- IV. 639. (156) *Κλαζομένοι*] Quasi *δαλάζοντες*, opinor. Cf. ad Eq. 1384.
- IV. 640. (157) *κνάπτειν*] *κάμπτειν* Herw. Qu. *κάπτειν*. Fragmentum hoc tragici alicujus, fortasse ex satyrico dramate sumptum, esse suspicantur Mein. Herw.
- IV. 640. (159) *Κολέαρχος* pro *Κλέαρχος* fortasse comice positum, ut *Κολακώνυμος* pro *Κλεώνυμος* Arist. Vesp. 592.
- IV. 642. (165) *κινόφαλοι* (*κινόφαλλοι* Mein.) dixisse videtur comicus aliquis pro *κινοκέφαλοι*, ad vocem *φαλής* aut *φαλλός* respiciens. In *φυλή* latet, opinor, *φαλλός* aut *φαλής*. Qu. *Κινόφαλλοι*: *Κορίνθιοι* *παρά τὸν φαλλόν*.
- IV. 642. (167) *κσιῶ* — *κσοβάκχαρις* — *κσολάκων* — *κσονίπται* — *κσοχήνη*] Haec omnia, ut *ἐγκσιχώλος* IV. 622., formata sunt a *κσός* (*ῶ*, i. e. *πρωκτός*, v. Etym. M. p. 311, 44). *Κσιῶν* i. q. *πρωκτιῶν* (cf. *σαυλοπρωκτιῶν*, Arist. Vesp. 1173). Confer *κρησιῶν*, *κλασιῶν*.
- IV. 646. (187) *περιπρωκτιῶσα*] Cf. v. *σαυλοπρωκτιῶν* Arist. Vesp. 1173. *δρθοπυγιῶν* Com. anon. IV. 646. *κσιῶν* IV. 642.
- IV. 647. (192) V. 2. *δξυθύμι' εἰσορῶν*] Cf. ad Eupol. II. 469. *ὄν χρῆν ἐν τε ταῖς τριόδοις κὰν τοῖς δξυθυμίοις | προστρόπαιον τῆς πόλεως κέεσθαι τετριγῶτα.* V. 3. *ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς*] Sc. mulieres.
- IV. 648. (195) *τῆς σκυζῆς*] Cf. IV. 663. *σκυζᾶν*.
- IV. 648. (198) *Φοινικελίκτην*] *Φοίνικα κλέπτειν* Kock. ad Nub. 102. Qu. *Φοίνικα ληστήν*. Cf. V. 120.
- IV. 649. (202) *τῶν ποιητῶν, ὧ' ἄνδρες, ἡμᾶς δημιουργοὺς ἀποφραῶν*, vel *τῶν πολιτῶν — ἡμᾶς* (sc. *τοὺς ποιητὰς*) — Dobr. Adv. I. 381.
- IV. 650. (204) *ἐφράνας ἡμᾶς ἀπόπειμι' οἴκαδ' ἄλλον ἄλλοσε*] *ἐφράνας ἡμᾶς ἀποπέμιτω* — tentat Bergk. Comm. p. 162. Pro *ἀπόπειμι'* fort. *ἀπέπειμι'*. Cf. Arist. Pac. 764. *εὐθὺς ἐχώρουν | παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' ἐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα*.
- IV. 650. (205) *ἀνάπιπτε*] Cf. Philippid. IV. 477. *ἀνάπιπτε*. B. *πότερον ἀνδριάντας ἐστιῶς*; Eodem sensu *κατάκεισο* est Arist. Ach. 982.
- IV. 651. (207) *ἐνθ', ὠγάθ', εἴσφρες μ'* Herw. Ipse malim *ζθ', ὠγάθ', εἴσφρες μ'* —.
- IV. 652. (214) Qu. *βαὺν βαὺν* (*βαῦζων*) —, aut *βαὺν βαὺν* [*καὶ*] *κυνὸς φωνὴν ἰείς*. Cf. Arist. Vesp. 903. *αῦ αῦ*.
- IV. 653. (216) *ἡ γλώττα πᾶσιν ἐστι τετρυντημένη*] — *διατετρυντημένη* conj. Mein. Qu. — *διατετρυντημένη*.

- IV. 653. (220) *ἐξεργήνισα*] *Lege ἐξεργήνησα*. Cf. IV. 662. (268.)
- IV. 654. (225) *ὑφείλετο*] *ἀφείλετο* Mein. ed. min. *Lege ὑφείλετω*. Aristophanis est versus Eccl. 421.
- IV. 655. (228) *Μουσῶν εὐκόλων*] Cf. Arist. Ran. 359. *μηδ' εὐκόλος ἐστι πολίτης*. 82.
- IV. 657. (235) *λάγνην*] Cf. Eubul. III. 230. *ὦ λάγνα. ἀναγκαίως ἔχει*] *Corrige ἀναγκαίως σ' ἔχει*.
- IV. 657. (238) *ὦ πρόδοσι* —] Aristophanis fortasse verba. Cf. Arist. Fr. 92. *ὦ μισαρέ και Φρονῶνδα και πονηρὲ σύ. ὦ παραγωγέ*] Qu. *ὦ προαγωγέ* (Ran. 1079).
- IV. 658. (240) *κάπικνην κάπεσθίειν*] Fort. *κάπικνην ἐπεσθίειν*.
- IV. 658. (241) *οὐκ ἂν φθάνοιμην*] *οὐκ ἂν φθάνοιμ' ἂν* Elmsl. ad Her. 721. Recte. *τὴν μάχαιραν παρακονῶν*] Cf. Arist. Ran. 1116. *νῦν δὲ και παρακονήγεται (αἱ φύσεις αὐτῶν)*. Arist. Fr. 551. *ἀκονῶν — μάχαιρας*.
- IV. 659. (245) Cf. Eur. Fr. 188, 1 N. *ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ· παῦσαι μελωδῶν* (s. Nauck.), *πολεμίων δ' εὐμουσίαν* | *ἄσκει*. Arist. Av. 1382. *παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι*.
- IV. 660. (248) *σάκταν*] Cf. Arist. Lys. 823. *τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς*.
- IV. 660. (249) *σάβυτταν*] Fort. *σάκανδρον*. Cf. Arist. Lys. 824.
- IV. 661. (259) Qu. *ἀκράχολον και δύσκολον γερόντιον* (pro *τι φθέγγεται*).
- IV. 661. (261) Eupolidis videtur esse. *μαλθακεννίαις ἄβροί*] Fort. *μαλθακεννία θ' ἄβροί*.
- IV. 661. (262) *ἀνόητά γ'* —] Ex tragoedia, ut monuit Cobetus, tragicorum esse *ἐπιτάσσειν* admonens, comicorum *προστάσσειν*.
- IV. 662. (265) *ἀνεβόησεν οὐράνιον ὄσον*] Sumptum, ut videtur, ex Arist. Ran. 781. *νῆ Δί' οὐράνιον γ' ὄσον (ἀνεβόα)*. Cf. Ran. 1135. *εὐθὺς γὰρ ἡμάρτημεν οὐράνιον ὄσον*.
- IV. 662. (266) Fortasse ex Aristoph. Ran. 902. *τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμους τοῖς λόγοισιν ἐμπροσθέντα συσκεδᾶν πολλὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν*.
- IV. 662. (267) *αὐτόμακον*] Cf. Theopomp. II. 799.
- IV. 662. (268) *ἀστεῖον εἰπεῖν και κατεργρημένον*] Spectant haec ad Arist. Ran. 901.
- IV. 663. (271) *σκυζᾶν*] Cf. IV. 648. *παύσω σε τῆς σκυζῆς*.
- IV. 663. (276) *ἄμαξιαία ῥήματα*] Cf. Plat. II. 639. *γωνιαίου ῥήματος*. Arist. Ran. 854. *κεφαλαίῳ — ῥήματι*.
- IV. 664. (277) *ἀπολεσιόικον μειράκιον*] Imo *ἀπολεσιόικον* —. Confer *ὀλεσιόικος, ὀλεσιπτολις, ὀλεσιτύραννος, ὀλεσίθηρ*, etc.
- IV. 664. (279) Corrigendum videtur *βουλιμιᾶ τὰ βαλάντια*, ut haec in fine aut initio trimetri steterint. Cf. ad Arist. Ran. 772.
- IV. 664. (281) *γέρων στύππιος*] Cf. Append. Prov. IV. 69. *Σῆπινον (στύππινον aut σύκινον?) γερόντιον: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν*. Reponendum forsitan *γέρων σύκινος*.

- IV. 664. (282) *δειπνοπίθηκος*] Confer v. *δημοπίθηκος*, Arist. Ran. 1085.
- IV. 664. (284) *δικολύμης*] Cf. v. *ἰχθυολύμης*, Arist. Pac. 814.
- IV. 664. (285) *ἐλαφρὸν παραινεῖν* —] Ex tragoedia haec sumpta sunt.
- IV. 665. (294) *κνισοτηρητής*] Annon *κνισοτήρης*, ut *πιννοτήρης* Arist. Vesp. 1510? Confer v. *κνισολοιχός*.
- IV. 666. (295) *λιμοκόλακες*] Cf. v. *ψωμοκόλαξ*, Arist. Fr. 212. *λιμοκίμβιξ*, Com. anon. IV. 630.
- IV. 666. (298) *ὄνχιμαῖα τέμνειν*] Qu. *ὄνχιαιᾶ* —.
- IV. 666. (299) *οὐδὲν κακὸν (γὰρ)* —] Cf. Soph. Phil. 446. *ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδὲν πω κακὸν γ' ἀπώλετο*.
- IV. 666. (302) Qu. *οὐδὲ γὰρ ὀδόντ' ἐν ἔχει φαγεῖν*, vel *οὐδέ τιν' ὀδόντ' ἔχει φαγεῖν*.
- IV. 666. (305) *προβῆσαι φορτικὸν γέλωτα*] Anglice, to put forth. Cf. Arist. Vesp. 249. *τὸν λύχρον πρόβυσσον (πρόμυξον?)*.
- IV. 667. (308) *ποντοκύκη*] Cf. Com. anon. IV. 666. *ποντοφάρυξ*. Hipponact. Fr. 56. *ποντοχάρυβδις (παντ. Bergk.)*. Praestat, opinor, *παντοκύκη*.
- IV. 667. (317) *χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ'* —] Ad tragoediam et haec pertinent.
- IV. 667. (318) *χελινοΐδης*] Lege *χελυνώδης*. Cf. ad Pher. II. 324.
- IV. 667. (319) *οὐράνιον αἶγα*] Cf. Cratin. II. 160. *αἶξ οὐρανία*.
- IV. 668. (320) V. 1. *μὴ λάβω;*] Qu. *μῶν (aut ἦ) λάβω;* Cobetus confert Lucian. 8, 24, 1. *μὴ λάβω;* V. 4. *ἀργυροῦν*] *ἀργύρου* jure malit Meinek. V. 121.
- IV. 668. (322) V. 2. *παῖς παιδὶ* —] Tragicis reddit Cobet. V. 4. *ἐπιφθός*] Cf. Antiph. III. 125. *εἴτ' οὐκ ἐπιφθόους φασιν ἰσχύειν τινές;* Qu. *συνφθός* aut *προσφθός*.
- IV. 669. (323) V. 2. *μαστιγῶν*] An *μαστιγῶν σ'*? Pro *τάξαιτε* (v. 1.) fort. *ἀντίθες*. Apud Plutarch. *εἰ τετελεσμένον ἐστί* (l. *ἔσται* ex Hom.).
- IV. 669. (324) *ἡ λύπη λάβη*] ἡ *κλίνη λάβη* Herwerden. Qu. ἡ *νύξ καταλάβη*.
- IV. 669. (325) V. 1. *ἦδεις*] *ἦδησθ'* Herw. Recte. V. 2. *οὐκ ἐβίωσε*] *οὐ βεβίωκε* idem. *τοῦτον τὸν βίον*] Lege *ἐκείνον τὸν βίον*. *διεντύχησεν*] Cf. Men. IV. 227. *διεντυχῶν*.
- IV. 670. (326) *τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια χύποτριμματα*] Corrigendum forsitan *τὰ πετραῖα ταῦτ' ὀψάρια, κάππαριν, θύμον*, ex Philem. IV. 38. *τὰ πετραῖα (πανοῦργα?) ταῦτ' ὀψάρια, κάππαριν, θύμον*, etc.
- IV. 671. (330) V. 3. *ἤρτυμένοισι χαίρων*] Lege *ἤρτυμένοις ἔχαιρον*. Cf. Eupol. II. 564. *ὄψω πονηρῶ πολυτελῶς ἤρτυμένω*. Pher. II. 300. *κίχλαι* — *ἀνάβραστ' ἤρτυμένοι*. Cratin. II. 178. *γλαῦ-*

κον — ἀρτύσαι. Anaxipp. IV. 460. ἀρτύω φακῆν. Hinc ἀρτύματα, Anaxipp. IV. 459. (vv. 5. 8.)

IV. 672. (334) στρώμας ἀλουρούς] Malim ἀλουργεῖς. Cf. Anaxandr. III. 183. στρώμαθ' ἀλουργῆ. Pher. II. 296. μίτραν ἀλουργῆ. Attamen περιαιλουρούς legitur Arist. Ach. 856.

IV. 672. (335) V. 1. Subaudiendum videtur ἐφέρετε aut φέρομεν. V. 2. πῦρ ζητούμεν] ζητοῦντε πῦρ Herw. Qu. πῦρ εἶχομεν, aut πῦρ ἀπτομεν. V. 3. καὶ γάρ] Delenda haec videntur.

V. 4. Qu. καθήμεθ' οὐδ' ἐκλάομεν. Idem suadet Herwerden.

IV. 673. (338) Cf. Diph. IV. 389. περὶ τῶν σελίτων μαχόμεθ' ὥσπερ Ἴσθμίοις.

IV. 673. (339) V. 2. ἀπαλὸς καὶ καλὸς νεανίας Mein. Recte. Cf. Nausicrat. IV. 575. ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ (γλαῦκοι). Arist. Lys. 1063. κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.

IV. 673. (341) V. 2. εὐ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις] Reponendum, ni fallor, εὐ γοῦν πρὸς τὸ γαμεῖν ἔχεις. Vel εὐ γοῦν τοῦ γαμεῖν —. Cf. Men. IV. 164. πρὸς τὸ πρᾶγμα' ἔχω κακῶς. et ad Arist. Iys. 1125. αὐτὴ δ' ἐμαντῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω. Mox lege B. γαμῶ etc.

IV. 674. (344) Plut. Nic. 2. ἴσχυε μὲν γὰρ ὁ Κλέων μέγα γερονταγωγῶν (sc. τὸν δῆμον?) κἀναμισθαρεῖν διδούς. et Reip. ger. praec. 13. Fortasse Aristophanis: praecessit enim Aristophanis versus Vesp. 1033. Vulgata nullam idoneam sententiam praebet. Qu. γερονταγωγῶν κἀναπαιδεύων πάλιν. Cf. Soph. Fr. 444. Πηλέα τὸν Αἰάκειον οἰκουρὸς μόνῃ | γερονταγωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν | πάλιν γὰρ αὐθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνὴρ. Arist. Nub. 1417. Eq. 1099.

IV. 674. (345) His versibus imitatio inest versuum Archilochorum, νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ (?), | Λεωφίλῳ δὲ πάντα κείται, Λεώφιλος δ' οἰμῶζεται. Monuit Herwerden (Obs. Crit. p. 119), qui tertium versum fuisse suspicatur Λεώφιλος δὲ πάντ' ἐπωπᾶ, Λεώφιλος δ' οἰμῶζεται. V. 1. Μητίχος] Μητίχος Elmsl. Ed. Rev. XXXVII. 72., consuli jubens Alberti ad Hesychii gloss. Μητίχου τέμενος, et similia conferens nomina Φρόνιχος Ὀλύμπιχος Οἰώνιχος Ἴσμήνιχος etc. Μητίχος μὲν codd. Μητίχος μὲν γὰρ Porson. Μητίχος μὲν νῦν malit Herwerden, ut in Archilochi versu νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, etc.

V. 2. Μητίχος δ' ἄρτους ἐπωπᾶ idem, coll. Hesychii Gl. ἐπωπᾶ: ἐφορᾶ, ἐποπτεῖ. Aesch. Eum. 275. 929. Cho. 682. V. 3. πάντα ποιεῖ] πάντα κείται Pors. prob. Herw., ut apud Archilochum. Cf. Arist. Ran. 624. τὰργύριόν σοι κείσεται. Utrobique forsitan corrigendum πάντ' ἀνεῖται.

IV. 675. (346) ἵνα λουόμεθα] Imo ἵνα λούμεθα (aut λουώμεθα).

IV. 676. (347) V. 1. τί κάθῃ σύ; παῖ, πῖωμεν· οὐ καὶ σιτία | πάρεστιν; ὦ δύστηνε, μὴ σαντῶ φθόνει Bergkii Comm. p. 194. τί κάθῃ σὺ, παῖ; πῖωμεν — Herw., qui tragico poetae potius

quam comico haec tribuerit, et ex aliquo dramate satyrico sumpta esse suspicatur. V. 5. *ἔμει δέ τις αἰσχροῦς* Bergk. V. 6. *ὁ Φοῖβος*] Fort. *Ἀρμόδιος*, aut *Ἄδμητος*. *τὴν τ' ἐναυλίαν*] Qu. *τὴν τ' αὐλητοῖδα*. Mox mendosum videtur *ἐξέλλαγε*. V. 7. *σύγκοιτον φίλην*] Aristophanis haec videntur esse. Cf. ad Arist. Fr. 399.

IV. 677. (348) *ταῖς νήσοις ἐπιπηδᾷ*] Cf. Arist. Vesp. 705. *ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς*.

IV. 677. (349) Qu. *δεινὸν κεραυνὸν (οὔτος) ἐν γλώττῃ φέρει (φορεῖ)*. Vel *(δοτις) κεραυνὸν δεινὸν ἐν γλώττῃ φέρει*. Cf. Arist. Ach. 531.

IV. 678. (353) *πλὴν ἐν ἀσπίδι*] Malim *πλὴν ἐς ἀσπίδα*.

IV. 679. (354) *μόνα τ' αὐτῶν ἤσομαι*] Qu. *μόνα γὰρ αὐτ' ὀνήσομαι*, vel *καὶ τοιαῦτ' ὀνήσομαι*.

IV. 680. (357) *τυμβογέρων*] Cf. Eur. Her. 166. *γέροντος — τύμβου*.

IV. 682. (379) Apud Poll. IV. 182. *ἐν οἷς ἀπέσχαζον*] οἷς *κατέσχαζον* Herw. Ipse malim *οἷς ἀπέσχαζον*. Deinde dele verba *ἢ ἐσχαζον*.

IV. 682. (380) *σαμάκια*] A *σάμαξ* (Chionid. II. 5. Lysipp. II. 748.) derivatum.

IV. 682. (388) *κχιλιδιᾶν*] *κχιλοιδιᾶν* Pal. Qu. *κχιλοιδιᾶν*.

IV. 683. (390) *αὐτόποκον*] Confer *αὐτόφλοιος* (Theocr.), *αὐτόξυλος*, etc. In Pollucis loco VII. 61. *ἦν συρίαν (σισύραν?) οἱ πολλοί*, etc.

IV. 684. (399) *χιτῶν ἐννητῆρ*] Qu. *χιτῶν ἐνδυτῆρ*. Cf. Nicoch. II. 483. *χιτῶνα τόνδ' ἐπενδύτην*. Antiph. III. 115. *χιτῶνας — ἐνδεδυκότες*. Confer *ἐνδυτῆρ*, Soph. Tr. 674. *τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον*.

IV. 684. (402) *τὸ δὲ προσκεφάλαιόν φησιν ἄμα σοι βούλομαι*] Qu. — *ἀπαλὸν βούλομαι*.

IV. 684. (403) V. 2. Malim *οὐχ ὑγίαιν'*, ὡ *δέσποτ'*. *ἐκ μὲν γὰρ κόπον | γλυκεῖ' ἀνάπαισις*] Cf. Pind. N. VII. 76. *ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαισις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργω*. V. 4. *καὶ τᾶλλα δὴ τοιαῦτ' (sine τὰ) Porsonus*. Ipse malim *καὶ τᾶλλα τοιαῦτ' ἔστ'*. V. 6. *μεταβολὴ γλυκεῖα* codex. *μεταβολὴ δὴ γλυκὴ* Porson. Qu. *ἡ μεταβολὴ ἔστι γλυκὴ*. Nisi malis cum Meinekio *ὥστ' οὐχὶ πάντων ἔστι μεταβολὴ γλυκὴ*. *Μεταβολὴ* est sine articulo v. 1. Porro *γλυκὴ* requiritur ut in v. 1, non *γλυκεῖα* ut in v. 3.

IV. 685. (406) V. 1. *με, ταίχμια* Ven. *μετ' ἀκμαῖα* Par. Ald. *μεταγμαῖα* tres alii codd. *μετ' Ἀγαλλία* Mein. *μετ' Ἀλκέτα* Schneidewin. V. 2. *Μενοῖτα*] De eo, latronum duce, v. Diod. Sic. XIX. 47. V. 3. *καὶ ναὶ γε μὰ Δία*] *καὶ νῆ* (sic Walz.) *μὰ Δία τρίτον γε* — Reisig. Lege *καὶ ναὶ μὰ Δία τρίτον γε μετὰ Κινησία*. Vel *καὶ ναὶ (νῆ Mein.) μὰ Δία τρίτον γ' ἔτος μετὰ Κινέα*. Cf. Xen. Apol. 20. *καὶ ναὶ μὰ Δία γε ὑμεῖς* (1. *ὕμεῖς γε*) etc.

IV. 686. (408) *δυνήσεται*] Qu. *βουλήσεται*. Vel — *τοῖς νεκροῖσι βούλεται*. Vel *εἰ συγκεχωρτίσθαι δύναται τοῖς νεκροῖς*.

IV. 688. (415) *Μώμαξ καλοῦμαι Μίδας* —] Qu. — *καὶ Μίδας*.

IV. 688. (417) *πάντων* —] Cf. Menand. IV. 278. *ὦ νῦξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν | μετέχεις μέρος* (del.? v. Plut.).

IV. 689. (422) Cf. Alex. III. 397. *πάντα τὰ ζητούμεν' ἐξευρίσκειται*.

IV. 690. (425) V. 3. *ὅταν δὲ τύχωμεν*] *Legē ὅταν τύχωμεν δ'*.

IV. 690. (428) V. 1. *ὅταν γὰρ ἄλοχον* —] Recte haec Theodectae, poetae tragico, tribuere Stobaeum contendit Herwerden. Comico poetae dubitans tribuit Meinekius, quod jure miratur Cobetus, "quum in primo versu quatuor sint certa indicia tragici sermonis, *ἄλοχον* pro *γυναῖκα*, *εἰς δόμους* pro *οἴκαδε*, *ἄγη* pro *ἄγεται*, et *πόσις* pro *ἀνήρ*." Cf. ad Men. IV. 226. *λίαν φυλάσσειν ἄλοχον*.

IV. 691. (429) V. 1. *ἐγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρὸν οὐχ ὅπως (ἵνα Α.) τρέφῃ | αὐτὸς με*] *Legē ἐγὼ γεωργῶ τόνδε τὸν ἀγρὸν οὐχ ἵνα | τρέφῃ με*, vel *ἐγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρὸν οὐχ ἵν' ἐκτρέφῃ | οὗτός με*. Requiritur utique in comoedia ἂν ante *ὅπως*. V. 6. *ἀποστερητῆν — ἄγρον*] Cf. Plat. Rep. V. 344 B. *ἀποστερηταὶ καὶ κλέπται*. Arist. Nub. 730. *γνώμην ἀποστερητρίδα*. 728. *νοῦς ἀποστερητικός*. 747. *γνώμην ἀποστερητικὴν*. V. 9. *οἱ δ' ἔπι' — ἐστράτευσαν*] I. e. *ὡς ἔπιτ' etc.* Cf. Cratin. II. 48. *ὁ δ' ὄνος ἔεται*. V. 10. *τὸ τῶν γυναικῶν, σχῆμα διατηρεῖ μόνον* (sic) Palmer., coll. Plat. Phaed. 77 C. Sed ita articulo τὸ ante *σχῆμα* opus foret. Qu. *ἐστράτευσάν, μοι δοκεῖ, | τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα διατηρούμενοι*. V. 11. Qu. *ὄνησιφόρον γε νῆ Δία τοῦτο γίνεται*.

IV. 692. (431) V. 1. *ἡμεῖς μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες μελόμεθα | τηρεῖν, ἀπολαύειν δ' ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι* F. W. Schmidt. *ἑτέροις — ὧν ἔχουσιν*] Qu. *ἑτέροις — ὧν περ ἔχομεν*. V. 2. *ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι*] Qu. *ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν οὐ δυνάμεθ'* (vel *οὐκ ἔχομεν*) *ὧν οἱ νέοι*. Vel potius *ἡμεῖς (αὐτοὶ) δ' ἀπολαύειν ὧν ἔχομεν οὐ δυνάμεθα*. Cf. Antiph. III. 153. *ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει*.

IV. 692. (433) *μηδέποτε πεῖραν τοῖς θεοῖς εὐχου λαβεῖν — τοιούτου*] Cf. Philem. IV. 31. *εὐχου μὴ λαβεῖν πεῖραν φίλων*.

IV. 692. (434) Menandri haec videntur esse. Cf. Men. IV. 96. *τὸ τῆς τύχης — ῥέθμα μεταπίπτει ταχύ*.

IV. 693. (440) Qu. *ἐρημία μεγάλη 'στὶ δὴ ('στὶν ἢ vulg.) μεγάλη πόλις*.

IV. 696. (445) Qu. *ἀσπαζόμεσθα τάρετμ' | καὶ σκαλιμίδια*. Vel *ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμ' τε καὶ σκαλιμίδια (καὶ) etc.* Corripitur secunda in *σκαλιμίδιον*, ut in *βαθρίδιον*, etc.

IV. 696. (446) *ἐπεισπέταικεν*] Cf. Arist. Pl. 805. *ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς ἐς τὴν οἰκίαν | ἐπεσπέταικεν etc.*

IV. 697. (449) V. 1. *μη πολλάκις γὰρ* — recte, ut videtur, Mein. Qu. ἢ *πολλάκις* —. δεῖ addidit idem. Qu. *δεῖν*. V. 2. *παίειν*] *Λογε πταίειν*. Et sic G. A. Hirschig. Cf. Theophr. Char. XV. *καὶ προσπταίσας ἐν τῇ ὁδῷ δεινὸς καταράσασθαι τῷ λίθῳ*.

IV. 700. (462) In Append. Prov. IV. 11. post *ἐκκλησιασταῖς* excidit, opinor, *ὀβολόν*.

IV. 701. (463) *κρίους ἐκτομίας*] Cf. Antiph. III. 73. *κρίους τομίας, κάρπος ἐκτομίας*.

IV. 702. (465) *σπερχυλλάδην*] *Formatum ut καταλογάδην, παραβολάδην, φοράδην, σποράδην, βάδην*. Nisi nomen *σπερχυλλάδης* fuit, ut *ῥακιοσυραπτάδης* (Arist. Ran. 842), *στωμυλιοσυλληπτάδης* (ibid. 841).

V. 14. Cf. Arist. Fr. 528. *ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα (?) κατέδομαι*.

V. 16. ἦν ἄρ' *ἀληθῆς ὁ λόγος* —] Cf. Moschion. Fr. 9. ἦν ἄρα *τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὕδα, | ὡς etc.*

V. 53. *σκηρὴ μὲν ἦδε τοῦ χοροκτόνου (θεοῦ) | Κινησίου* Cobetus, qui ita exorsam esse fabulam Strattidis opinatur. *χοροκτόνου* joco inexpectato positum pro *χοιροκτόνου*.

V. 110. *οὐδὲν γλυκύτερόν ἐστιν ἢ πάντ' εἰδέναί* Cobet.

V. 112. ὄρθριος ὁ κόκκιξ *probabiliter* Mein. Cf. Plat. II. 687. *σὲ δὲ κοκκίζων ὄρθρι' ἀλέκτωρ προκαλεῖται*. Cratin. II. 186. Heraclid. III. 565. Diphil. IV. 407.

V. 118. (479) *ἀποδέκται*] Anglice receivers.

V. 120. (468) *ὑπερείδοντα τοὺς νεανίας*] I. e. subagitantem.

V. 122. (473) *τοῦτ' ἔδειν πρὶν Θεόγγιν γερονέναι*] *Ἄννον τοῦτ' ἔδειν ἦδη* —? Sed cf. Men. IV. 322.

V. 123. (396) *ὑπόχυτος*] Cf. Phryn. II. 605. *οὐ γλύξις οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος*. Arist. Eq. 1304. *ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην δξίνην Ὑπέρβολον*.

V. CLVIII. (294) Apud Arist. Rhet. III. 9. *καὶ ἀρχῆ* (I. ἐν ἀρχῇ) *μὲν αἰεὶ τὰ ὀνόματα, ἢ δὲ τελευτῇ* (I. ἐν δὲ τελευτῇ) etc.

V. CCXCIII. (529) *ἀπιστίας (ὑπ' ἀπ.?) κλαίονσα καὶ ποτινωμένη*.

V. CCCLX. (390) *βαυβᾶν*] Cf. Canth. II. 835. *βαυβήσομεν*. Soph. Fr. 903. Eur. Fr. 695. *βαυβῶμεν εἰσελθόντες. ἀπόμορξαι σέθεν | τὰ δάκρυα*.

V. CCCLXII. (403) *A. τί ποτ' —; | B. δέδοικ'* — Bendl. in Epist. ad Kust. *τί ποτ' ἐστὶ χλωρὸν —;*] Imo *τί ποτ' ἐστὶν ὠχρὸν* —; Cf. Diog. L. VI. 51. Anecd. Boisson. III. 469. Scilicet *ὠχρὸς est pallidus, ὠχρῶν pallere*. Cf. Arist. Ran. 307. Pac. 642.

V. CCCLXII. (405) Legendum *βαρὺς βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρὺς*. V. Mein. Add. p. XXIII. ed. min.

V. DXXVII. *οὐκ ἔλευθέρου φέρειν (ἔλευθέρῳ πρέπειν?) | νερόμικα κοιωνοῦσαν ἡδονὴν ὕβρει*.

A D D E N D A.

CHIONIDES.

Π. 6. (4) V. 2. *κατεγλυκίρατο*] *Malim κατεγλύκισεν ἄν.* Verbum *ἐπογλυκαίνειν* legitur Arist. Eq. 216. *ἐπογλυκαίνων ἤματιοις μαγειρικοῖς.* Possis etiam — *χορδαῖς ἄν ἐγλυκίρατο.* “Fortasse non absurde hinc conjecturam capere liceat enneachordum plerumque cantilenis amatoriiis adhibitum esse; nam et Gnesippus et Cleomenes eroticorum carminum auctores feruntur.” (G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 256.)

MAGNES.

Π. 10. (4) *ἀναλύταις*] Cf. Men. IV. 129. *πεφαρμάκευσ’ — ἀναλυθεῖς μόλις.*

Π. 10. (6) *νῦν δῆ]* *Modo.* I. q. *ἀρτίως.* Cf. Eur. Hipp. 233. Fr. 539 N. Scribendum secundum grammaticos *νυνδῆ.*

ECPHANTIDES.

Π. 13. (2) *μισσοχαῖτ’]* Cf. Cratin. II. 194. Confer epithetum Neptuni *κvanoχαίτης,* Hom. Od. γ’. 7. etc.

CRATINUS.

Π. 27. (16) V. 2. *τῷ Κλεομάχῳ]* *τῷ Κλεομάχου* Dobr. I. e. Gnesippo. Cf. Π. 163. *ὁ Κλεομάχου.*

Π. 35. (28) *καθαρούλλως]* Cf. Plat. II. 644. *ἄρτους — τῶν καθαρύλλων.*

Π. 36. (36) *θριάμβους ἀναρτύουσ’]* I. q. *ἀνασπῶσα.* Cf. Men. IV. 199.

Π. 37. (37) V. 2. *κροκωτὸν, ποικίλον]* Cf. Athen. 198 C. *ἄγαλμα — χιτῶνα πορφυροῦν ἔχον διάπτεζον καὶ ἐπ’ αὐτοῦ (αὐτῷ?) κροκωτὸν διαφανῆ· περιεβέβλητο δὲ ἱμάτιον πορφυροῦν χρυσοποίκιλον.*

Π. 38. (38) V. 1. *ἐντανθοῖ μάχαιραι]* *Lege ἐντανθ’ αἱ μάχαιραι.* V. 2. Cf. Arist. Av. 714. *ἦνίκα πέκειν (ἢ κείρειν) ὥρα προ-*

βάτων πόκον ἡρινόν. Utrobique ad vectigalium Atticorum pensionem alludi videtur.

Π. 48. (55) ὁ δ' ὄνος ἔεται] Cf. Cephis. Π. 883. σκίωπτεις μ', ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ἔομαι. Hom. Od. ζ'. 130. ὥστε λέων — ὄσι' εἰς' ἔόμενος καὶ ἀήμενος.

Π. 52. (62) ἔδωρ παραρρέει] Scribendum ἔδωρ παραρρεῖ. Cf. Eupol. 357, 6. μαινεταιί τε καὶ παραρρεῖ τῶν φρενῶν τῷ σῶ λόγῳ.

Π. 86. (121) V. 2. ἀπὸ γλώττης φράσω] Cf. Men. IV. 257. ἀπὸ γλώσσης λόγον (μεθέντα).

Π. 92. (131) ὄσταρῖσιν ἔσει] Cf. Pher. Π. 316. ὁ Ζεὺς δ' ἔων οἴνω καπνίᾳ. Nicoph. Π. 851. ἔέτω δ' ἔτνει. Men. IV. 299. τηρῶ τὸν Δία | ἔοντα πολλῶ. Herod. I. 87. ἔδατι ἔσαι. I. 193. ἡ γῆ ἔεται ὀλίγῳ. Xen. Hell. I. 1. 16. ἔοντος πολλῶ. Alibi accusativum regit εἶν, Pind. Ol. VII. 91. ἔσε χρυσόν.

Π. 98. (143) οἷα τὰπὶ Χαριξένης] Cf. Theopomp. Π. 811. ἴδι' ἄττα οὐκέτ' ὄνθ' οἷα τὰπὶ Χαριξένης.

Π. 110. (165) ἀνίει τὰγαθά] Cf. Arist. Ran. 1462. μὴ δῖτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τὰγαθά. Fr. 445a. αἰτούμεθ' αὐτοὺς τὰ καλὰ δεξρ' ἀνίειν (δεξρο τὰγάθ' ἀνίειν?). Diph. IV. 380. ἦκει — αὐτόματα πάντα τὰγαθά. Apostol. IV. 37. Αὐτομάτως ὁ θεὸς ἀνίησι τὰγαθά. ἀνίει] Imperfectum, ut μεθίει Eur. Bacch. 1071.

Π. 113. (171) τὸ παρὸν πρᾶγμα καλῶς — τίθεσθαι] Cf. Soph. Fr. 862 N. στέργειν δὲ τὰκπεσόντα (τὰ προσπεσόντα?) κεδ' θέσθαι πρέπει | σοφὸν κβετιῆν ἀλλὰ μὴ στένειν τήχην (μάτην?). Fr. 323. Eur. Fr. 354 N. τὰ πρᾶγματ' ὀρθῶς ἦν τιθῆ πρᾶσσει καλῶς. Fr. 507. τὰ προσπεσόντα δ' ὄστις εὐ φέρει βροτῶν | ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.

Π. 114. (174) γλώσσαν] Scribe Attice γλώτταν. Frequens hic error in codicibus.

Π. 117. (183) V. 1. ἡβῶντ' ἀρτίως] Cf. Xen. Anab. IV. 6. 1. τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄρτι ἡβάσκοντος. Pher. Π. 300. κόραι — ἀρτίως | ἡβελλιῶσαι. Metag. Π. 751. ἄρτι γροαζούσας αἰλητριδας. V. 3. λευκός] De vino. Cf. Alex. III. 470. λευκὸν οἶνον ἐπιχέας. 435. λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς. Anaxand. III. 185. οἶνος — λευκός.

Π. 119. (187) V. 2. δωδεκάχρονον τὸ στόμα] Cf. ad Arist. Ran. 1005. τὸν κροινὸν ἀφίει. Ad Aeschylum dictum.

Π. 122. (188) V. 2. τοῦ λίαν πότου] Cf. Theop. Π. 803. τὰ λίαν μειράκια. Men. IV. 275. τὰ λίαν ἀγαθά. IV. 251. ἡ λίαν τρυφή. Trag. adesp. 444. ἔπαν τὸ λίαν συνετόν ἐστ' ἐπίφθορον.

Π. 165. (254) ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος] Cf. Arist. Th. 514. αὐτέμαγμα σου.

Π. 166. (258) Cf. Aristoph. Π. 964. τοῦτ' αὐτὸ πρᾶττω. Schol. Ran. 228. αὐτὸ γὰρ τοῦτο πρᾶττομεν.

Π. 173. (276) ὦ μεγίστη γλῶττα —] Cf. Arist. Nub. 1018. ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης, | πρώτα μὲν ἕξεις γλῶτταν μεγάλην, πυνγὴν μικράν, etc. Com. anon. IV. 608.

Π. 174. (277) V. 2. Qu. ἀφηνίεσθαι (adde καὶ δὴ?) χροὶ πάντα θεατῆρ | ἀπὸ μὲν βλεφάρων ἀφηνιμερινῶν (τὸν ἐφημερινῶν?) ποιητῶν λήρον ἀφέντα. Cf. Pher. II. 349. ἴν' ἀφηνισθῆτ' οὐδ' ἀκροᾶσθ'. ποιητῶν λήρον] Cf. Alex. III. 394. λήρους σοφιστῶν. Arist. Ran. 1005. τραγικὸν λήρον.

Π. 181. (289) Haec sic digerit Bothius, οὐ ῥοδοδάκτυλος, | ἀλλὰ βολίτινον ἔχουσα θάτερον σκέλος.

Π. 186. (303) κοκκίζειν τὸν ἀλεκτρὸν] Cf. Plat. II. 687. κοκκίζων (ῥοθι') ἀλέκτωρ. Diph. IV. 407. κοκκίζειν τοὺς ἀλεκτρύνας. 421. ἐκόκκιζ' ἀρτίως ἀλεκτριῶν. Heraclid. III. 565. ἀλεκτρύνα — ἄωρι κοκκίζοντα.

Π. 206. (357) ῥύδην] Confer σύδην, χύδην, σύρδην, βύζην (βύσδην), φύρδην.

Π. 209. (371) ἔκλυζε τὰς ῥίνας] Cf. Eur. Iph. T. 107. κατ' ἄντρ' ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας.

Π. 210. (377) δουλοπρεπέστατα] Cf. Theop. II. 822. δουλοπρέπεια.

Π. 210. (380) οὐδ' ἔδατοποτῶν] οὐχ ἔδατοπωτῶν (?) Pors. Mein. Qu. οὐδέ γ' (οὐκέθ') ἔδατοποτῶν. Cf. Lucian. Icar. 7. Phryg. II. 601. ἀνθρώπος ὢν ἔδατοπότας (-της?). Confer οἰνοποτεῖν, Athen. 460 C.

Π. 211. (384) πιῶσα χυλὸν —] Cf. ad Arist. Ran. 943. Incert. apud Athen. X. 455 E. κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν δογᾶσας πίε.

Π. 215. (408) V. 2. ἀνθέρικος] Cf. Eur. II. 426. φλόμον, ἀνθέρικον, φηγόν. Herod. IV. 190. οἰκήματα — σύμμηκτα ἐξ ἀνθέρικων.

Π. 217. (412) V. 2. ἄκρας τῆς κόμης καθέλων] Cf. Antiph.

III. 47. τοὺς γλιχομένους — ζῆρ κατασπᾶ τοῦ σκέλους.

Π. 225. (430) Cf. Arist. Pac. 44. οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι | νεανίας δοκησίσοφος, Τὸ δὲ πρᾶγμα τί;

CRATES.

Π. 237. (14) V. 10. Qu. οὐκοῦν μεταστρέψας ἔπειθ' ἄλοι πάσεις σεαντόν; vel οὐκοῦν μεταστρέψας σεαντόν ἄλοι διαπάσεις εἶ; Cf. Antiph. III. 125. κεντρὸς λεπιοθεῖς, πασθεῖς (καὶ πασθεῖς V. lege ἄλοι διαπασθεῖς), στραφεῖς. Alcae. II. 829. τοὺς δασύποδας — ἄλοι διαπάττειν. Eubul. III. 269. διέπαττε τὴν *δόδον. Sed singularis ἄλι est Axionic. III. 535. ἔντερ' ἄλι καὶ σιλφίω σφενδονῶν.

Π. 239. (16) V. 2. ἡμῶν ἄπο χεῖρας ἔχουσαι] Cf. Antiph.

III. 13. ὃν ἂν ἴδῃ τοὺς χεῖρας οὐκ ἀρέξεται.

Π. 241. (19) ἔπη τριπλήχη] Cf. Arist. Ran. 1014. *γενναίους καὶ τετραπλήχεις (ἄνδρας)*. Vesp. 553. *ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπλήχεις*.

Π. 241. (20) ὀκτὼ ὀβολοὶ recte Bekker.

Π. 247. (33) Cf. Aesch. Fr. 355. *τριμίτινους ἰφάσμασιν*. Et *τριμίτος* (Lysipp. II. 745. Cratin. min. III. 376.) et *τριμίτινος* in usu erant. V. Poll. VII. 36. Hesych. II. 1416.

PHERECRATES.

Π. 254. (5) V. 4. *τὴν κόμην*] Vicum. Cf. Theopomp. II. 808. *περίστατον βοῶσα τὴν κόμην ποιεῖ*.

Π. 255. (6) V. 4. Cf. Alcae. II. 832. ἔδω (ἔσθω?) δ' ἔμαντὸν ὡσπερ πολύπτους.

Π. 257. (8) V. 1. *τίς κάμιστος*] Qu. *τίς ὁ κάμιστος*.

Π. 262. (19) V. 1. Qu. *ἀνιαρόν γ' ἐστὶ κακῶς* —. V. 2. Pro *κὰν ἀκαλήφραις lege κὰν* —.

Π. 265. (27) *ἀτραπιζόντες τὰς ἀρμονίας διὰ πασῶν*] Cf. Anecd. Bekk. p. 15, 25. *ἀρμογή δέ ἐστιν ὅταν αὐλήσας τὸν Φρύγιον τόνον — μεθαρμόττηται εἰς ἕτερον τόνον, ὑποφρύγιον ἢ Αὔδιον ἢ τινα τῶν τρισκαίδεκα ἀρμονιῶν*.

Π. 274. (49) *ὀβελίαν σποδεῖν*] Sub. ἄρτον. Cf. Aristoph. II. 989. *ἄρτον ὀπτῶν — ὀβελίαν*. Nicoph. II. 852. *ὀβελίαν, μελιτοῦτταν, ἐπιχύτους*. Hinc Ὀβελιαφόροι, Ehippi comoediae titulus.

Π. 280. (65) Qu. *τράπεζαν εἰσφερ', εἶτα κύλικα κἀντραγεῖν*.

Π. 283. (69) V. 3. Cf. Diph. IV. 419. ἄρν' — *συμμηκτόν (ἄρν' — συμμηκτόν al. ἄρν' — συμμηκτόν Mein.)* et ad Arist. Ran. 800.

Π. 295. (95) *γυνήν*] Cf. Alcae. II. 834. *ὦ γυνή*. Men. IV. 327. *αἱ γυναί*. Philippid. IV. 467. *γυναί*. Anon. IV. 622. *τὰς γυνάς*.

Π. 297. (101) *ἀπὸ τηγάνου — ἀφύας φαγεῖν*] Cf. Nicostr.

III. 281. *σηρίαν ἀπὸ τηγάνου — φαγεῖν*. Hegemon. II. 743.

Π. 299. (106) V. 1. *συμπεφρημένα*] Cf. Plat. Phileb. 15 E. *τοτὲ μὲν συμφύρων εἰς ἓν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνειλίττων* etc. V. 2.

Cf. Nicoch. II. 842. *σοφαῖσι παλάμαις τεκτόνων εἰργασμένον — κμινოდόκον*. V. 3. *μέλανος ζῶμοῦ*] Cf. Pher. II. 316. Nicostr.

III. 284. Alex. III. 447. Euphron. IV. 486. V. 4. Cf. Hesych. in *Πομφολυγεῖται*. V. 28. *ἀρτίως ἠβυλλῶσαι*] Cf. Cratin. II. 117.

ἠβῶντ' ἀρτίως. Xen. Anab. IV. 6. 1. *τοῦ υἱοῦ τοῦ ἄρτι ἠβάσκοντος*.

Π. 315. (123) ἢ *τρὶς ἕξ ἢ τρεῖς κύβοι*] Cf. Epich. Fr. 139. *τὸ δὲ γαμεῖν ὁμοῖον ἐστὶ τῷ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους | ἀπὸ τύχης βαλεῖν*. et ad Arist. Ran. 1400.

Π. 318. (125) V. 1. Cf. Lucian. Deor. conc. 4. *ἀκράτου ξωθεν ἀποπνέων*.

Π. 320. (127) *ἐπὶ τηγάνοις καθίσανθ' ὑδράπτειν τοῦ φλέω*] An *ἐπὶ τηγάνοις* —?

Π. 324. (139) V. 5. *γαστροῦδας* A. *γαστροίδας* B. *γαστραίδας* P. *γαστριδας* V. L. *γαστροίδεας* conj. Mein. *Legē gαστρῶδεας*. Cf. v. *χελυνοίδης* (*χελυνώδης*? Com. IV. 667), *πειοίδης* (*πειώδης*?), *θηριώδης*, etc.

Π. 325. (140) V. 3. *καπνοδόκη*] Cf. Eupol. II. 473. Confer *ιστοδόκη*, *ξυροδόκη*, *οὔροδόκη*.

Π. 326. (143) V. 2. *θυμός*] Qu. *μῦθον*. Cf. Pher. II. 293. *μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον — λέξει — κακηγορίστερον*. V. 6. *ἦν ἀποχρῶν*] Cf. v. 17. V. 9. *ἐξαρμοῖους καμπᾶς*] Cf. v. 26. *ἐξαρμοῖους ὑπερβολαίους τ' ἀνοσίους*. In musica *γένος sive μέλος ἑναρμονικὸν* fuit, a *διατόνῳ* et *χρωματικῶ* tonorum intervallis differens, de quo v. Plut. II. 774 C. Dionys. Hal. de Comp. verb. p. 131 R. *τὰς μελωδίας ἐξήλλαττον, τότε μὲν ἑναρμονίους ποιῶντες, τότε δὲ χρωματικούς, τότε δὲ διατόνους*. Hanovius (Exerc. Crit. p. 49) *denotari saltationem cyclii chori neque cum tibiaram vel lyrae modis neque cum cantu congruentem arbitratur*. V. 16. *ἐν ἑπτὰ χορδαῖς* —] Cf. Chionid. II. 6. *ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιπος — ἐν ἐννὲ' ἐν χορδαῖς κατεγλυκῆματο*. V. 25. *ἔνδεκα* Mein. prob. G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 257. Usque ad Terpandri aevum *lyra ἑπτὰφθογγος* tantum erat teste Plutarch. de mus. c. 29. Undecima chorda *lyram* auxisse fertur Timotheus Milesius (Nicom. Harm. II. p. 35 init.). V. 26. *ἐξαρμοῖους*] Cf. v. 9. *ἐξαρμοῖους καμπᾶς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς. ὑπερβολαίους*] Ita dicebatur toni altissimi in scala tetrachordo. V. Plut. II. 1029 A. [Censorin.] p. 145. ed. 1743. 'Deinde Timotheus addidit duos (modos), *parameson* et *hyperbolaeon*.' V. 28. *ὥσπερ τε τὰς ῥαφάνους ὄλην | κάμπτων με κατεμίστωσε*] Imo *καμπῶν*. Cf. Aristoph. III. 361. *ἀπολαῖσαι θύμων | λαχάνων τε κάμπτη*. Arist. Nub. 970.

Π. 334. (145) V. 26. *νιγλάρους*] I. q. *τερετίσματα*.

Π. 336. (146) V. 1. Qu. *νῆ τὸν Δ'* (*ἀτεχνῶς*) *ὥσπερ* —. *Exciderat, opinor, ἀτεχνῶς propter similitudinem syllabarum -ως et ὡς* —. V. 2. *τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀπὸ τῶν ἡδυσμάτων*] Imo *τὴν ἀξίαν* —. Solennis haec confusio vocum.

Π. 338. (148) V. 2. *κᾶξ οἴνου βότρους*] Cf. Eubul. III. 228. *βότρους τρώγειν ἐξ οἴνου συχνούς*.

Π. 339. (150) V. 1. *Λεσβίδας*] *Formatum ut Μυκηνίδες* (Eur. Or. 1246).

Π. 340. (152) V. 1. *δοκησιδεξίων*] Cf. Calli. II. 741. *Ibid. δοκησίνοος*. Arist. Pac. 44. *δοκησίσοφος*.

Π. 341. (155) V. 2. *καρύκη*] Cf. Pher. II. 359. *Unde καρνεῖεν*, Alex. III. 458. Men. IV. 206. 222. *Hinc, ni fallor, venit nostrum curry*.

Π. 346. (172) V. 2. *ἀγρυκτα*] Cf. *ἀγρυξία*, Pind. Fr. 253.

Π. 349. (183) ἴν' ἀφηνισθηρ'] Cf. Cratin. Π. 174. ἀφηνιζέσθαι χρὴ πάντα θεατήν.

Π. 354. (212) φῖτυ] Vox rarior. Cf. Eup. Π. 442. Aristoph. Π. 1065.

TELECLIDES.

Π. 361. (1) V. 6. τὰς λευκοτάτας] Sc. μάζας. Cf. Alex. Π. 447. ἵνα λευκὴ παρῆ (ἢ μάζα). Nicostr. Π. 284. ναστὸς — λευκός. Alex. Π. 436. λευκοὺς (ἄρτους). Antiph. Π. 96. ἄρτους λευκοσωμάτους.

Π. 362. (1) V. 13. Cf. Hom. Π. δ'. 436. ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὸν δρώρει.

Π. 364. (4) Cf. com. incert. apud Phot. p. 390, 22. ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν.

Π. 364. (5) σκόλυθρον] Diminutivum σκολύθριον est Plat. Euthyd. 278 B.

Π. 368. (22) δάκῃς τίς ἐστίν ὄντιν' ἀνθρώπων δρῆς] Cf. Soph. Aj. 1044. τίς δ' ἐστίν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;

Π. 368. (24) τυρίον ἐπεσθίοντα] Cf. Xen. Mem. Π. 14. 6. τῷ ἅμα πολλὰ ἐπεσθίειν ἐθισθέντι.

Π. 373. (39) δοθιῆρος] Cf. Herm. Π. 390. ὥσπερ πέπινος δοθιῆρος. Arist. Vesp. 1172. δοθιῆρι σκόροδον ἡμφιεσμένον.

Π. 373. (40) κεφαλῆς ἑνδεκακλίνου] Cf. Anaxand. Π. 182. μείζονος λάκκων (οὔκων?) δωδεκακλίνων. Phryn. Π. 604. ἐπτάκλινος οἶκος. Eubul. Π. 267. Timoth. Π. 589.

HERMIPPUS.

Π. 380. (1) V. 6. δι' ἡμέρας δσημέραι τροχάζων] Cf. Amph. Π. 319. πίνουσ' ἐκάστης ἡμέρας δι' ἡμέρας.

Π. 384. (9) πασιπύρρη καὶ κάπραινα] Cf. Phryn. Π. 593. κάπραινα καὶ περίπολις.

Π. 390. (27) δοθιῆρος] Cf. Tel. Π. 373. Arist. Vesp. 1172.

Π. 390. (29) κρεμβαλιάζουσιν] Timotheus alicubi, ἅμα δέ τις λάλα χρυσοφάενα κρέμβαλα χαλκοπαρῆα χερσίν (ψαλλέω).

Π. 392. (32) Cf. Plat. com. Π. 685. ὠνήσομαι στίλβην τιν'.

Π. 395. (41) V. 3. λόγους — παρέχει] Qu. λόγους — παρέχεις. Sed cf. Eur. Fr. 882 N. ἔργον δ' ἐκείνος (μισθὸν ἂν φέροι) ἔργον δς παρέσχετο.

Π. 397. (42) V. 1. χλανίδες — οὔλαι] Cf. Arist. Ran. 1067. νῆ τῆν Δήμητρα χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ἐπένεργεν.

Π. 402. (50) V. 6. σφρίγει — βραχιόνων] Verbum σφριγᾶν legitur Arist. Nub. 799. Lys. 80. Com. anon. IV. 654. Eur. Suppl. 478.

μη — σφριγάντ' ἀμείψη μῦθον ἐκ βραχιόνων. Cognatum fortasse est Latinum vigor.

Π. 406. (58) Cf. Soph. Fr. 190. πεπῶν ἐρινὸς ἀχρεῖος ὦν | ἐς βρώσιν ἄλλους ἐξερινάζεις λόγῳ.

Π. 415. (81) ἀφήδομαι] Confer v. ἀπαρέσκειν (Plat.).

PHILONIDES.

Π. 423. (7) Parodia versus Sophoclei, ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω. Cf. ad Mon. 25.

EUPOLIS.

Π. 426. (1) V. 5. ἀνθέρικον] Cf. Cratin. Π. 215. νάπαισι δ' ἀνθέρικος ἐνηβῆ. Herod. IV. 190. οἰκήματα — σύμπηκτα ἕξ ἀνθερίκων. Θύμα] Similiter, metri necessitate coactus, κώνεια πιεῖν pro κώνειον πιεῖν in versu anapaestico posuit Aristophanes Ran. 1051. Et μένεα (pro μένος) πνεύοντες Hom. II. β'. 537.

Π. 434. (22) νεανισκεύεται] Cf. Amph. III. 308. Posidipp. IV. 516. Xen. Cyr. I. 2. 15.

Π. 442. (44) καλιδίους] A καλία. Confer σηπίδιον (ι), οἰκίδιον, οὐσίδιον, ἱματίδιον, χρυσίδιον.

Π. 442. (47) ἤγαγες] Cf. Antiph. III. 117. τῶν ταῶν μὲν ὡς ἔπαξ τις ζεῦγος ἤγαγεν μόνον, | σπάνιον ἦν τὸ χρῆμα. φῖτυ τῶν βοῶν] Qu. φῖτύ μοι βοῶν. φῖτυ] Vox rarior. Cf. Pher. II. 354. Aristoph. II. 1065.

Π. 447. (68) ὑπαγ' εἰς τοῦμπροσθεν] Cf. Arist. Ran. 174. ὑπάγεθ' ἡμεῖς τῆς ὁδοῦ.

Π. 453. (84) Cf. Pind. P. IV. 118. ἐπιχώριος οὐ ξείναν ἰκόμαν (ἰκνοῦμαι Madvig.) γαῖαν ἄλλων. Similiter fere Eur. Alc. 532. ὀθνεῖος ἢ σοι συγγενῆς γεγῶσά τις;

Π. 456. (89) V. 3. πλείον' ἐλκύσαι σταθμόν] Cf. ad Arist. Fr. 277. ἀλλ' εὔχομαι ἄγω' ἐλκύσαι σε τὸν σταθμόν.

IV. 458. (94) V. 5. Cf. Alciph. III. 65. τὴν Πειθῶ τῷ στόματι ἐπιμαθήσθαι εἶποις ἄν. V. 7. τὸ κέντρον ἐγκατέλειπε] Cf. Thuc. IV. 81. 2. δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς ἐλπίδα ἐγκατέλειπε βέβαιον ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσιν.

Π. 463. (99) Cf. Eurip. Fr. 730 N. ἅπανα Πελοπόννησος εὐτυχεῖ πόλις. Qu. — ἡμῶν ἢ πόλις (aut ἢ Κραναὰ πόλις).

Π. 466. (103) V. 3. φκοῦμεν] Qu. ἔζημεν. V. 7. Cf. Thuc. IV. 26. ἀπαίροντες τῆς Πελοποννήσου ὀπόθεν τύχοιεν.

Π. 467. (105) Confer proverbiale illud Photio memoratum hoc ipso loco, Μὴ παιδὶ μάχαιραν. Confer tamen Dem. p. 350, 9. φαύλοις χρῆσθε ἡμεῖς ἐς τὰ κοινὰ πολλάκις ἀνθρώποις.

II. 469. (108) V. 1. τοῖς ὄξειθυμίαις] Cf. Com. anon. IV. 647. ἀντὶ βαρυνίδος ὄξειθύμ' εἰσορών.

II. 472. (115) τοιαῦτα μέντοι —] Sententia interrogativa fuisse videtur. Cf. Arist. Ran. 1325. τοιαῦτα μέντοι σὺ ποιῶν τολμᾷς —; 971. τοιαῦτα μέντοι γὰρ φρονεῖν | αὐτοῖσιν εἰσηγησάμην. νηλαρεῖων] I. e. τερετιζών, ut explicat Photius p. 300, 1. κρούματα] Cf. schol. Aesch. c. Tim. § 726. κατεαγότα κρούματα γράφοντος (de tibicine Battalo). Anecd. Bekk. p. 15, 25. δταν αὐλήσας τὸν Φρύγιον τόνον καὶ ἐκτελέσας τὸ τε ἄσμα καὶ τὰ κρούματα τελείως μεταρμόττηται etc. Plut. de Mus. c. 31. ὅσοι τῶν λυρικῶν ἄνδρες ἐγένοντο ποιηταὶ κρουμάτων ἀγαθοί.

II. 477. (127) V. 2. Qu. βληχρὰ τέεα —. Cf. Eur. Cycl. 59. βλαχαὶ σμικρῶν τελέων. Cf. Arist. Pl. 246. ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἰί.

II. 481. (140) V. 2. Γησίππος] Cantilenarum amatoriarum scriptor, cujus una cum Cleomene mentionem facit Chionides II. 6. De eo v. Mein. Fr. Com. II. 627 sq. 481.

II. 484. (146) V. 8. περὶ τοῦτόν εἰμι] Cf. Henioch. III. 562. αἰί ποτε | περὶ τοὺς κάμους ἔσθ'.

II. 510. (214) V. 2. στρατηγὸς (ἔχομεν) Herm. Qu. στρατηγοῖς χρώμεθ'. Cf. Arist. Ran. 731. 733.

II. 513. (219) V. 2. τὸν Λευκολοφίδου παῖδα] Qu. τὸν Λευκολοφίδου γ' ὄντα.

II. 521. (246) V. 3. γελῶσιν tuetur F. W. Schmidt. II. 317, collatis plurimis exemplis.

II. 537. (279) V. 2. τέταρτός ἐστιν ἐπὶ δέκα] Cf. Men. IV. 224. ἔκτιρ ἐπὶ δέκα | Βοηδρομιῶνος. Harpocr. in Χύτροι: — Ἄνδραστριῶνος τρίτη ἐπὶ δέκα.

II. 544. (293) Παντακλής] Scribendum Παντακλῆς, ut Τιμοκλῆς Alex. III. 413. 428. Δημοκλῆς Anaxand. III. 177. Ἡρακλῆς Arist. Vesp. 60. etc. Σωσικλῆς, etc. Cf. ad Arist. Ran. 1516.

II. 546. (302) V. 4. τῶν ἐνθάδ' αὐτοῦ] Cf. Arist. Pl. 1187. Soph. Oed. C. 78. Eur. Hel. 1085. Tro. 716. V. 6. Cf. Cratin. II. 52. ἔδωρ παραρρέει (παραρρεῖ?). Plat. Legg. VI. 781 A. πολλὰ ὑμῖν παρέρρει (al. παραρρεῖ). V. 7. ἀλλ' — τοὺς τρόπους] Cf. Arist. Ran. 734. ἀλλὰ καὶ νῦν, ἀνόητοι, μεταβαλόντες τοὺς τρόπους | χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὐθις.

II. 547. (303) V. 6. Παλαμηδικὸν —] Cf. Alciph. III. 4. ἔσται τὸ βούλευμα Παλαμήδειον.

II. 550. (306) περιήλθον εἰς] Qu. περιήλθομεν. Cf. Eupol. II. 507. περιήλθομεν καὶ φθλον ἀμφοροεαφόρων. Ad fabulam Μαρικῶν pertinere videtur (coll. Fr. XXV.).

II. 553. (311) V. 3. διόθεν δὲ καταφαγεῖν ἔχοι τούτου παραημέληκεν] Haec manifesto vitio laborant. Corrige διόθεν δὲ οἶθ' ἔξει φαγεῖν —, aut potius ἀπανθ' διόθεν ἔξει φαγεῖν —.

II. 554. (313) Lege *οἶόν τι ποῦ 'στι* —. Cf. Arist. Th. 21. *οἶόν τι ποῦ 'στιν αἰ σοφαὶ ξυνοσίαι.* Pro *γλώσσα* corr. *γλώττα.*

II. 561. (338) *τὰ λάμβδα*] Cf. Theop. II. 820. (78.) Sic *τὰ σῆγμα* Plat. 626. Eubul. III. 218. Xen. Hell. IV. 4. 10.

II. 564. (351) *καὶ μουσικὴ προῶν ἐστὶ βαθὺ* —] *ἡ μουσικὴ* — couj. Mein. Cf. Arist. Fr. 313 D. Xenarch. III. 621. *οἱ μὲν ποιηταὶ ληρός εἰσιν· οὐδὲ ἐν | καινὸν γὰρ ἐβρίσκουσιν, ἀλλὰ μεταφέρει | ἕκαστος αὐτῶν ταῦτ' (ταῦτ') ἄνω τε καὶ κάτω.*

II. 574. (411) *σημηκτῆς γῆ*] Cf. Nicoch. II. 843. *πλυντῆς γῆ.* Herod. II. 28. *γῆν σημαντρίδα.*

PHRYNICHUS.

II. 583. (9) V. 1. *ἀνὴρ χορεύει καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά*] Cf. Men. IV. 162. *τὰ τῆς θεοῦ (γὰρ) πανταχῶς ἔχειν καλῶς.* Arist. Pac. 868. *ἡ παῖς λέλονται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά.*

II. 588. (19) V. 2. *Λυκίαν*] Confer nomen proprium *Ταυρέας* Antiph. III. 103.

II. 593. (33) Lege *ὦ (καὶ) κάπραινα* —. Et sic Mein. *Exciderat καὶ ante simile κά-*. Cf. Cephisod. II. 885. *ὦ καὶ λέων καὶ μυγαλῆ καὶ σκορπίος.* Arist. Ran. 465.

II. 598. (47) Eadem verba tragici expressit Aristophanes Nub. 1154.

II. 601. (58) V. 1. *καὶ νυγάρους θρηγεῖν ἐν οἴσι* —] *καὶ νυγάρους θρηγοῦντες οἴσι* —. Cf. Alex. III. 456. *φθόγγους ἀλύρους θρηγοῦμεν.* V. 2. *ὑδατοπότας*] *Ἄννον ὑδατοπότης, ut οἰνοπότης (Anacr.)?* Cf. ad Arist. Ran. 814.

II. 605. (67) *ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν* —] Similiter Sophocles Ant. 560. *ὦ φίλταθ' Αἴμων, ὡς σ' ἀτιμάζει πατήρ.* Phrynichum tragicum intelligit G. M. Schmidt. Dithyr. p. 262.

II. 605. (69) *πολὺς δὲ συβαρασμός* —] Qu. *πολὺς δὲ τερετισμός τις* —. Vel *συβαρισμός τις* —.

II. 608. (79) *μελλονύμφος*] Sophoclis *μελλόνυμφος* (Tr. 211.) ridere videtur.

PLATO.

II. 626. (33) V. 2. *τῶν σῆγμα*] Cf. Eubul. III. 218. *τὰ σῆγμα συλλέξαντες ὡς αὐτοὶ σοφοί.* Sic *τὰ λάμβδα* Eur. II. 561. coll. Theop. II. 829. Xen. Hell. IV. 4. 10. *οἱ δὲ Ἀργεῖοι δρῶντες τὰ σῆγμα τὰ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὡς Σικωνίους οὐδὲν ἐφοβοῦντο.*

II. 632. (48) Cf. Ephipp. III. 339. *ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τῆν γλώτταν φορεῖς.*

II. 634. (55) V. 1. *συγκατόκισεν* — *ὄρφῳ*] Cf. ad Theognet. IV. 549. *οἶψ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συντόκισεν.*

- II. 636. (63) V. 3. ἀβελτεροκόκκωξ] Cf. Arist. Eccl. 297. ἡλίθιον κἀβέλτερον. Nub. 1201. Ran. 989.
- II. 638. (66) V. 12. Cf. Arist. Ran. 1302. Καρικῶν αὐλημάτων.
- II. 639. (67) V. 1. γοναίου ῥήματος] Cf. Arist. Ran. 854. ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι | θενῶν ὑπ' ὀργῆς ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον. Com. anon. IV. 663. ἀμαξιαίου ῥήματος. V. 2. τοῦτῳ παριστῶ καὶ μοχλεύω τὰς πέτρας] Qu. τοῦτῳ παραστάς συμμοχλεύω --, vel τοῦτῳ παριστάμενος μοχλεύω —. Cf. Antiph. III. 110. θύρας μοχλεύειν σεισμός.
- II. 656. (115) V. 1. Ἐπικράτης τε καὶ Φορμίσιος] Ambo hominines hirsuti. Memoratur ille Arist. Eccl. 71. hic Eccl. 97. Ran. 965.
- II. 672. (168) V. 4. ὄψαρτυσία —] Cf. Alex. III. 444. δεῖξον τί ἐστι πρῶτον. HP. ὄψαρτυσία, | ὡς φησι τοῦτίγραμμα. Timocl. III. 613. ὄψαρτυτικήν.
- II. 674. (169) V. 4. Lege ἐν τοῦ καπήλου. V. 9. μέλιτι μεμιγμένοι] Qu. — πεπασμένοι vel κεχριμένοι (Arist. II. 1176. τοῦ μέλιτι κεχριμένου).
- II. 683. (186) V. 2. Σαρδιακὸς formatum ut Σαμιακὸς (Cratin. 13.).
- II. 689. (206) Lege ἐς τὸν μελετητῶν οἶκον, aut ἐν τῷ μελετητῶν οἴκῳ. Cf. Anaxand. III. 168. μελετητήριον.
- II. 696. (250 b) Platonis fragmentis addatur quod extat Schol. Ran. 303. τοῦτον δὲ (Ἠγέλοχον) καὶ ὡς ἀτερετῆ-τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει. Schol. Ven. ibid. ὡς ἀηδῆς δὲ τὴν φωνὴν κωμωδεῖται ὁ Ἠγέλοχος.

AMIPSIAS.

- II. 707. (17) V. 2. λιπαρὸν ζωμόν] ψωμόν al. Cf. Anaxand. III. 177. λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς; ζωμὸς κατωνόμασται.
- II. 711. (24) οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος] Cf. Anaxand. III. 193. ἀσφάραγον σχῖνόν τε τεμῶν.
- II. 722. (25) Cf. Fr. 25. Lucian. Herm. 40. κάλλις ἀργυρᾶ — ἱερὰ τοῦ θεοῦ.
- II. 724. (35) V. 1. πρόφασις καλῶς ἐδρημένη] Cf. Soph. Oed. C. 1188. τὰ κακῶς ἐδρημέν' ἔργα.

ARCHIPPUS.

- II. 727. (45) κλασαιγενεύεται] Cf. Dion. Chrys. IV. p. 177 R. λευκὸς ἰδεῖν καὶ τρυφερὸς — ἀποκλίνων τὸν τράχηλον.

ARISTOMENES.

- II. 732. (9) βιβλιοπώλης] Cf. Theop. II. 821. Nicoph. II. 852.

CALLIAS.

Π. 736. (3) V. 1. ἡ τρυφερὰ — Ἰωνία] Cf. Antiph. III. 95. τῆς τρυφερᾶς ἀπὸ Λέσβου.

Π. 736. (4) μετανιπτρίδα τῆς ὕμειας] Cf. Antiph. III. 82. Diph. IV. 409. μετανιπτρίδα — Λιδὸς σωτήρος. Antiph. III. 76. δαίμονος ἀγαθοῦ μετάνιπτρον (μετανιπτρίς?).

Π. 741. (26) δοκησιδέξιοι] Cf. Pher. II. 34. Arist. Pac. 44. δοκησίσοφος.

LYSIPPUS.

Π. 745. (3) τρίμιτος] Cf. Cratin. min. III. 376. τρίμιτον. Eur. Andr. 830. λεπτόμιτον φάρος.

Π. 746. (7b. Anon. 63.) V. 3. τὰ γὰρ Ἀλίεια μεγάλην εἰ σχολὴν ἄγει vulg. τὰ γὰρ Ἀλίειά μ' εἰς μεγάλην σχολὴν ἄγει H. Steph. — μ' εἰς μεγάλην χόλην ἄγει A. Palmer. Qu. — μ' εἰς μελαγχολίαν ἄγει. Ita apto ordine se sequuntur μελαγχολᾶν, μαίνεσθαι, et πνίγεσθαι. Cf. Antiph. III. 49. ὃ δὲ χολᾶν ποιεῖ, | γάστριν καλοῦσι etc. V. 9. τοιοῦτων ξένων —] τοιοῦτο τῶν ξένων — post alios Mein. Qu. τοιοῦτον ξένων —. Cf. Arist. Vesp. 7. ἐμοῦ | κατὰ ταῖν κόραιν ὑπνου τι καταχεῖται γλυκί. 713. οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται;

METAGENES.

Π. 753. (6) V. 6. ῥεῖ τευθίσιν ὀπταῖς] Offendit dura anaepasti incisio. Qu. ῥεῖ τευθιδίοισι.

Π. 754. (7) τίς τρόπος ἔππων] Qu. ὁ τρόπος δ' ἔππων.

ARISTAGORAS.

Π. 761. (2) Athen. VIII. 355 A. Μαρμακίδου (adde Ἀρισταγόρου?). Cf. Athen. XIII. 571 B. κατὰ τὰς Μεταγένους Αὔρας ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαρμακίδου.

STRATTIS.

Π. 779. (43) V. 1. ἀδρός — φάγρους] Cf. Antiph. III. 319. ἀδρός (κωβίος). Alex. III. 461. ἰχθὺς ἀδρός. Dionys. III. 552. ἰχθὺς ἀδρός. Alex. III. 423, 433. Epigen. III. 537, 538. Nicom. IV. 578.

Π. 788. (63) περιπεπλεγμένα] Cf. ad Arist. Ach. 217. ἀπεπλίξατο. et Fr. 2. Theocr. XVIII. 8. ἄειδον δ' ἄρα πάσαι ἐς ἐν μέλος ἐγκροτέουσαι | ποσὶ περιπλέκτοις (imo περιπλίκτοις). Arist. Vesp. 688. ὠδὶ διαβάς.

THEOPOMPUS.

II. 803. (32) V. 7. *οὕτωσὶ καλῶς*] Cf. Men. IV. 160.

II. 806. (35) V. 2. *δειπνεῖν*] *φρεύγειν* aut simile quid dixisse Euripidem suspicatur Nauck. ad Eur. Fragm. 886. Cf. Cratin. jun. III. 375. *πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα*. Men. IV. 111. *οἴκοι μένειν χρῆ* — *τὸν καλῶς εὐδαίμονα*. IV. 250. *πατρὸς ἔχει δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα*. Aesch. Fr. 310 N. *οἴκοι μένειν χρῆ τὸν καλῶς εὐδαίμονα κτλ.*

II. 808. (41) V. 2. *ἦν ἐκπιοῦσ' ἄκρατον*] Qu. *ἦς ἐκπιοῦσ' ἄκρατον*. V. 3. *τὴν κόμην*] Vicum. Cf. Pher. II. 254.

II. 817. (67) *πέπονός σικνοῦ*] Cf. Anaxil. III. 354. *σικνοῦς πέπων.*

ALCAEUS.

II. 834. (34) *ὦ γυνή*] Cf. ad Pher. II. 295.

CANTHARUS.

II. 835. (2) *βαυβήσομεν*] Cf. Soph. Fr. 903 N. Eur. Fr. 695. *βαυβῶμεν εισελθόντες*. Cognatum fortasse est nostrum by by in lallo (Angl. lullaby).

DIOCLES.

II. 838. (3) *γυναικίξειν*] Cf. Arist. Th. 268. *γυναικιεῖς*. 863. *γυναικίσεως*.

NICOCHARES.

II. 846. (17) V. 2. Cf. Arist. Ran. 630. *αὐτὸς σεαυτὸν αἰτιῶ*. Eubul. III. 210. *ἢ σεαυτὴν αἰτιῶ*.

NICOPHON.

II. 852. (16) V. 2. *ἐπιχύνους*] Vox non alibi obvia in comoedia. Cf. Etym. M. p. 367, 32., ubi per *δ* *ἐγγυτος πλακοῦς* explicatur, quae forma melius intelligi potest.

II. 852. (17) V. 2. *χρηστὸς εἶ καὶ κόσμιος*] Cf. Arist. Ran. 179. *χρηστὸς εἶ καὶ γέναδας*.

II. 853. (19) *προσαύλησον* —] Cf. Arist. Eccl. 892. *τοὺς ἀλλοῦς λαβῶν* — *προσαύλησον μέλος*.

PHILYLLIUS.

II. 858. (4b) Ad hanc fabulam pertinere suspicor comici incerti verba ex *Ἀύγη* fabula sumpta apud schol. Eur. Rhes. 416. *σὺν τῷ (σιχνᾶς?) βαθείας καὶ πυκνᾶς | ἔλκουσι τὰς ἀμυστίδας*. Cf. Pher. II. 324. *βαθείας κύλικας*.

II. 864. (20) V. 1. ἔλκειν τὸ βέδν σωτήριον] I. e. τὸν ἀέρα. Boeotii enim Βδεὺς pro Ζεὺς dicebant. Cf. Anon. IV. 688. ὦ Βδεῦ δέσποτα. Idem autem Ζεὺς et ἀήρ. Philem. IV. 43.

POLYZELUS.

II. 867. (1) V. 1. Cf. Aristoph. II. 1165. ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί. Men. IV. 281. ἐν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν (κακὸν al.). Alex. III. 385. τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον.

SANNYRIO.

II. 875. (10) ψωμοκόλακες] Cf. ψωμοκόλαφος (Diph. IV. 399), κνισοκόλαξ (Asius Athen. III. 125 B.), δημοκόλαξ, δημολόγος, δημοκόπος, etc.

CEPHISODORUS.

II. 883. (3) V. 4. βάκχαριν] Annon βάκχαριν? Cf. Magn. II. 10. Epilyc. II. 889. Aristoph. II. 1078.

II. 885. (7) Cf. Phryn. II. 593. ὦ (καὶ) κάπραινα καὶ περιπόλις καὶ δρομάς (σοβάς?). Arist. Ran. 465. Fr. 92. ὦ μαρὲ καὶ Φρινῶνδα καὶ πονηρὲ σύ. μυγαλῆ] Cf. Anaxand. III. 181.

EUTHYCLES.

II. 890. (1) V. 1. εἶδεν] οἶδεν recte Cobet. et sic codex P.

AUTOCRATES.

II. 891. (1) Τυμπανισταί. Ejusdem tituli fabulam scripsit Sophocles.

ANTIPHANES.

III. 3. (1) V. 3. Δημήτηρ] Δηώ Casaub. Cf. Arist. Pl. 515. καρπὸν Διοῦς Φερίσασθαι. V. 4. μηγάδων μέλη | χλόην καταμπέχοντα] Cf. III. 96. ἄρτους ἰππὸν καταμπέχοντας.

III. 7. (18) Μακαρεὺς — ἐβούλετο] Parodia manifesto tragica, ex Euripide, ut videtur, maximam partem expressa.

III. 17. (33) V. 3. λευκὴ χλανίς] Cf. Aristophan. II. 1150. χλανίδ' — λευκήν.

III. 20. (39) V. 8. ὁ θνητὸς — βίος] Cf. Men. IV. 247. οὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ. Mon. 57. βέβαιον οὐδὲν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ.

III. 24. (47) V. 1. ἦδε τὴν συναυλίαν] Cf. Arist. Eq. 9. ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμπου νόμον. V. 6. Lege ἡδύ τι (τὸ) κοινόν ἐστιν —. Idem proponit Mein. Quod ad κοινόν, cf. Ephipp. III. 327. κοινωνεῖ γὰρ, ὦ μειράκιον, ἡ | ἐν τοῖσιν ἀλλοῖς μουσικῇ κἄν (I. χῆ' ὕ) τῇ λύρᾳ | τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις.

- III. 29. (53) V. 3. ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον] Cf. Arist. Pac. 334. ἀλλὰ καὶ τὰριστέρων τοι μοῦσ' ἀναγκαίως ἔχον. Anth. P. XI. 132. 5. εἰ δ' ὄντως οὕτως τοῦτ' ἔστ' ἔχον, etc. Aesch. Cho. 696. Ὁρέστῃς ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων. Eur. Suppl. 527. τί τοῦτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
- III. 35. (63) κνισολοιχός] Cf. Amph. III. 304. Sophil. III. 583. ibid. κνισολοιχίας. Asius apud Athen. III. 125 B. κνισοκόλαξ.
- III. 44. (78) μελίπηγτα] Cf. Antiph. III. 77. Men. IV. 223.
- III. 47. (86) V. 3. κατασπῆ τοῦ σιέλου] Cf. Cratin. II. 217. ἄκρας τῆς κόμης καθέλκων.
- III. 50. (91) V. 2. ἡδυπαθής] Confer λυδοπαθής (Anacr. 100).
- III. 52. (100) V. 4. Cf. Apollodor. IV. 457. μάλιστα οὐσης ὄρμον οἰκέτη δίδως;
- III. 53. (101) μάλλον] κρείττον apud Stob. Fl. 59, 15. κρεῖσσον apud Etym. M. p. 415, 29. et Anecd. Cramerii I. 189. 4. Idem versus est Mon. 664. Cf. III. 154. καλῶς πένεσθαι μάλλον (κρείττον) ἢ πλουτεῖν κακῶς. Mon. 300. Philem. IV. 35. ὄθεν πένεσθαι μάλλον ἡδέως ἔχω. Praeferendum videtur κρείττον.
- III. 58. (112) φιάλαν Ἄρεως] Cf. Athen. XI. 205. Ἀναξανδρίδης δὲ φιάλας Ἄρεως καλεῖ τὰ ποτήρια ταῦτα (III. 201.). G. M. Schmidt. de Dithyr. p. 109.
- III. 70. (128) V. 7. τοιτὶ κακόνωτα (κακὸν ὦτα al.) πλοῖα codd. ταυτὶ μακρόνωτα. B. ποῖα; (ut in v. 4) A. Palmer. Sed articulo ante μακρόνωτα addito opus foret. Fort. τὰ λειόνωτα πλοῖα; V. 8. ἀγρίως γε] Qu. ἀθρόας γε (sc. ἐσθίω).
- III. 78. (140) V. 2. ῥοῦ, μέλιτος, ὀργάνου] Cf. Alex. III. 437. ῥοῦν, κόμμινον, κάππαριν.
- III. 79. (144) V. 8. ἀδρὸν γελάσαι] Cf. Diph. IV. 377. πιεῖν ἀδρότερον.
- III. 84. (153) V. 1. ἦν] ἦν Mein. Idem error Men. IV. 112. V. 2. τοῦς πόδας — ἀλείφειν] Cf. Anaxand. III. 190. Eubul. III. 247.
- III. 86. (158) V. 12. Cf. Anaxil. III. 348. οὐδὲ ἐν | ἔσθ' ἐταίρας ὅσαπερ ἔστι θηρί' ἐξωλέστερον. Diph. IV. 415. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τέχρινον ἐξωλέστερον | τοῦ πορνοβοσκοῦ.
- III. 89. (162) V. 5. ὄξυβαφίον κεραμεῶν] Cf. ad Theophil. III. 627. Nicon. IV. 578. Athen. XI. 476 E. ἀγγεῖον κεραμεῶν.
- III. 90. (163) V. 4. λιβανωτὸς ἐπετέθη] Cf. Arist. Nub. 426. Vesp. 96. Ran. 888. Plat. com. II. 638. τὸν λιβανωτὸν ἐπιτίθει.
- III. 90. (164) V. 2. καλῶς ἔχει μοι] Cf. Arist. Ach. 947. ἦδη καλῶς ἔχει σοι. Th. 1189. καλῶς ἔχει. Gallice, C'est bien. Anglice, That will do.
- III. 92. (168) V. 2. ἡγάπησεν — παραλαβόν] Cf. Plat. Rep. V. 473 B. ἢ οὐκ ἀγαπήσεις τοῦτων τυγχάνων; V. 3. περιτυχῶν δ' ἡμῖν] Qu. ἐπιτυχῶν —.

III. 96. (175) V. 3. ἄρτους — ἰπνὸν καταμπέχοντας] Cf. III. 3. *μυκάδων μέλη | χλόην καταμπέχοντα.* Arist. Vesp. 1153. *εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίβανόν μ' ἀμπίσχετε.* Herod. V. 92. 7. *ἐπὶ ψυχρὸν τὸν ἰπνὸν τοὺς ἄρτους ἐπέβαλε.* ἄρτους λευκοσωμάτους] Cf. Alex. III. 436. *λευκούς (ἄρτους).* et ad Telecl. II. 361.

III. 97. (176) V. 1. ἐν χύτρῳ δέ μοι | ὅπως ἕδωρ ἔψοντα μηδέν ὄψομαι] *Legere ἐν χύτρῳ δέ με — μηδεὶς ὄψεται.*

III. 99. (181) V. 4. ἔπαγε] *Procede.* Cf. ad Arist. Ran. 174. *ὑπάγεθ' ἡμεῖς τῆς ὁδοῦ.* V. 5. *σὺ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάδ']* Fort. *οὐ δ' ἴσως ἂν εἴποις λοπάς.*

III. 104. (189) V. 3. *πραγματίον οὐκ οἶδ' ὅτι* conj. Cobet. Qu. *ἐλογίζετ' ἔνδον πραγματίον οὐκ οἶδ' ὅ τι.* V. 5. *ἄνδρες παλαιοψοφαγοτ**οἱ τινες* tentat Cobet. V. 7. *δρῶντες ἐξέθνησκον —*] Cf. ad Arist. Ach. 15. Ran. 1089.

III. 110. (194) V. 3. Adde "Sed ita oppositio inter *τύπτεισθαι* et *τύπτειν* tolleretur." V. 6. *θύρας μοχλεύειν]* Cf. Plat. II. 639. *μοχλεύω τὰς θύρας.*

III. 116. (202) V. 6. Nil mutandum. Cf. Philem. IV. 150. *τοῦ δὲ χειμῶνος ῥάκος (εἶχεν).* Arist. Ran. 406.

III. 121. (209) V. 5. *θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν | ἐκεῖνος, εἰδὼς τὴν ἀληθῶς μουσικὴν]* En bellam et revera idoneam musici celeberrimi et omnium longe praestantissimi Handellii Saxonis descriptionem! V. 8. *ἀνθρωπιότατα μέλα]* Circa flores volitantia. Cf. *ἀνθρωπίως,* Matro apud Athen. 135 E. Vix tamen sanum videtur *-πίοτατα.* Fort. *ἀνθρωπίπλεκτα.*

III. 125. (217) V. 11. *ἁμοῦ τι]* Propemodum. Cf. Diph. IV. 417. *ἁμοῦ τι πάντ'.*

III. 131. (223) *στακτὴ δυοῖν μυαῖν]* Cf. Philippid. IV. 469. *τάριχον — δυοῖν ὀβολοῖν.*

III. 131. (224) V. 1. *τῷ σατραποπλοῦτῳ — νυμφίῳ | κεκτημένῳ — φιάλας, τριήρεις, τραγέλαφος]* Cf. Eubul. III. 229. *φιάλαι πέντε, τραγέλαφοι δύο.* Alex. III. 427. *φιάλαι, τραγέλαφοι, κύλικες.* Men. IV. 74. *τραγέλαφοι, λαβρώνιοι.* Diph. IV. 414. *τραγέλαφος — λαβρώνιος.*

III. 134. (230) V. 4. *ἐκ κοινοῦ — τρέφειν]* Cf. Euphron. IV. 492. *δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν.*

III. 138. (236) V. 2. *ἐκ Κορίνθου στρώματα]* Cf. ad Arist. Ran. 439. *ἀλλ' ἢ Λιδὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι.*

III. 148. (267) V. 3. *ἐπισκοτεῖ — τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν]* Anglice, casts a shadow over (darkens) the understanding. Cf. Eubul. III. 267. *τὸν οἶνον τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν.* (Ophel. III. 380.) Aristophont. III. 364. *ἐπισκοτεῖ — τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ (ποχ).* Men. IV. 81. *τὸ δ' ἔρᾶν ἐπισκοτεῖ | ἄπασιν.* 214. *τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ | καὶ δυσγενεῖα — τὸ πολλὰ κεκτησθαι.* Plat. Euthyd. 274 C.

ἐπεσκότει τῷ Κτησίππῳ τῆς θείας. Isocr. 2 C. Dem. p. 565, 25. οἰκίαν ὑποδομήμεν Ἐλευσίην τσοσάτην ὥστε πᾶσιν ἐπισκοπεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ.

III. 149. (271) V. 1. ὁ διδοὺς τὸν ὄρκον τῷ πονηρῷ] Cf. Apollod. IV. 457. μᾶστιγος οὔσης ὄρκον οἰκέτη δίδως;

III. 151. (280) V. 1. Cf. Mon. 450. πενίας βαρύτερον οὐδὲν ἐστὶ φορτίον. V. 2. προῖκα πολλὴν φερομένης] Cf. Anaxand. III. 195. ἦν δ' αὖ λάβη | μηδὲν φερομένην.

III. 152. (289) V. 1. Cf. Arist. Lys. 860. ληρός ἐστὶ τᾶλλα πρὸς Κινησίαν.

III. 154. (293) V. 1. μᾶλλον] Qu. κρεῖττον. Cf. ad III. 53. Idem versus est Mon. 300.

III. 155. (297) τὰ τῆς τύχης —] τὰπὸ τῆς τύχης — conj. Mein. Recte. Cf. Men. IV. 127. τὰπὸ (τό γ' ἀπὸ libri) τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ. Qui idem versus est. Itaque Menandri videtur esse. Quod ad rem, cf. Men. IV. 291. 293 ter. Mon. 13. 280. 470. 480. 739. 740. Alex. III. 499. Antiph. III. 155.

ANAXANDRIDES.

III. 162. (3) l. 4. Post εἰδώς plenum punctum ponatur.

III. 163. (4) V. 4. εἰς ταῦριον] εἰς δ' αὔριον B. εἰς ἀῦριον recte Dind.

III. 164. (9) V. 3. Ἄντεια] Nomen Homericum, II. ζ'. 160.

III. 168. (12) Corr. "III. 168. (15)".

III. 182. (40) V. 11. μεῖζους λάκκων δωδεκακλίνων] Qu. μεῖζους οἰκῶν —. Cf. Telecl. II. 373. ἐκ κεφαλῆς ἐνδεκακλίνου. Phryn. II. 604. ἐπιτάκλιος οἶκος — εἴτ' ἐννεάκλιος ἕτερος οἶκος. V. 16. Ἄντιγενίδα] Scribe cum Cobeto Ἄντιγενεΐδαν.

III. 185. (40) V. 70. λεγκός (οἶνος)] Cf. ad Cratin. II. 117.

III. 193. (50) V. 1. ἀσφάραγον σχῖνόν τε] Cf. Amips. II. 711. οὐ σχῖνος οὐδ' ἀσφάραγος.

III. 195. (52) V. 7. μηδὲν φερομένην] Cf. Antiph. III. 157. γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερομένης.

III. 200. (67) Parodia versus Euripidei (Fr. 912 N.), ἡ φύσις ἐβούλεθ', ἡ νόμων οὐδὲν μέλει.

EUBULUS.

III. 218. (27) τὰ σῖγμα] Cf. Eupol. II. 561. ἐξεπλάγη γὰρ ἰδῶν στίλβοντα τὰ λάμβδα. et ad Plat. II. 626.

III. 223. (38) V. 2. Fort. λευκώματοι, coll. Antiph. III. 96. ἄρτους λευκωμάτους. et Eubul. III. 222. λευκόχρως — ἔγγελος. Sed praestat haud dubie λειοσώματοι.

III. 226. (43) V. 8. *λῆρος εἶ*] Cf. Plat. Charm. 176 A. *ἐμὲ — λῆρον ἡγείσθαι εἶ*. Phaed. 77 B. *ὅτι — πάντ' ἂν λῆρον τὸν Ἐνδμίωνα ἀποδείξειε*.

III. 228. (45) V. 2. Qu. *ὡς (pro οὐ) φιλοτραγῆμων εἶ σὺ —*. Cf. Arist. Pl. 246. *ἐγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' αἰί*. et ad Ran. 414. *ἐγὼ δ' αἰί πως φιλακόλουθός εἰμι etc*.

III. 231. (56) *μισῶ κάρα βρούσαν*] Fort. *μισσοῦ* —. Cf. Arist. Ran. 329. *βρούοντα στέφανον μύρων*. Soph. Oed. C. 16. *χῶρος — βρούων δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλων*. Alex. III. 418. *τὴν τράπεζαν ποικίλων παροψίδων κόσμου βρούσαν*. Sed Cratin. II. 20. *ὠμολίνοις κόμη βρούουσ'*.

III. 237. (67) V. 5. *λεπτοπήρους ἔφραυν*] Cf. Eur. Andr. 830. *λεπτόμιτον φάρος*.

III. 238. (68) V. 1. *ὃς νῦν τετάρτην ἡμέραν βαπτίζεται*] Cf. Alex. III. 431. *θεραπεύω — ἤδη τετάρτην ἡμέραν*.

III. 239. (69) V. 1. *μισῶ κάμιστον* —] *μισῶ κάμιστα* — Dobr. Recte: cf. Arist. Ran. 1456. *μισῶ κάμιστα* —.

III. 242. (75) V. 6. Cf. Eur. Orest. 45. *πηδᾶ δρομαῖος, πῶλος ὡς ἀπὸ ζυγοῦ*.

III. 248. (93) V. 1. *ἐψητὸν ἐν τεύτλοις ἕνα*] Qu. — *τινά*. Cf. Sotad. III. 585. *ἐψητὸν — τινά*. Posidipp. IV. 515. *ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά*. Alex. III. 392. *ἐψητοὶ τινες*. *ibid.* *ἐψητῶν τινῶν*.

III. 251. (98) V. 6. Cf. Theocr. VII. 139. *ἀ δ' ὀλογγῶν — τρῦζεσκε*.

III. 258. (108) V. 1. *μὴ πολυτελῶς* —] Cf. Ephipp. III. 334. Amph. III. 316. Nicostr. III. 280. Men. IV. 218.

III. 260. (115) V. 10. *μέγα πράγμα*] Anglice, a great thing (fact).

III. 267. (128) *τὸν οἶνον τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖν*] Cf. ad Antiph. III. 148. *ἐπισκοτεῖ — τῷ φρονεῖν τὸ λαμβάνειν*.

III. 272. (145) *γλωττοκομεῖον*] Cf. Timocl. III. 590. et ad Apoll. Car. IV. 444.

NICOSTRATUS.

III. 280. (6) V. 3. *ἐὰν περιτύχης*] Qu. *ἐὰν ἐπιτύχης*.

III. 284. (15) V. 4. *μεμιγμένη ἀτμῖς*] An *μεμιγμένος ἀτμός*? Cf. Alex. III. 440. *ἀτμός (ἀτμῖς male libri) — ἄνω μάλ' εἶσι* (l. *βαδιεῖται*) *καταφυγῶν*. *μεμιγμένη*] Qu. *διαμεμιγμένη* vel *παραμεμιγμένη* (Alex. III. 416.). Cf. ad Plat. II. 674. (v. 9.). *Forma ἀτμός legitur* Aesch. Ag. 1311. Fr. 181. *ἀτμῖς* Herod. IV. 75. Plat. Tim. 86 E. Hipp. Acut. 387. *ἀτμῆ* Hesiod. Th. 862.

AMPHIS.

III. 319. (42) *πίνονσ'* —] Cf. Herm. II. 380. *οὐ παύσεται δι' ἡμέρας δσημέραι τροχάζων*.

EPHIPPIUS.

III. 327. (7) V. 3. τοῖς ἡμετέροισι παιγνίοις] Qu. ταῖς ἡμετέροιαι παιγνίαις. Cf. Arist. Lys. 700. Θῆμάτη ποιούσα παιγνίαν.

III. 330. (12) V. 7. πολυπόδειον] Cf. Theop. II. 794. Philyll. II. 861. Anaxand. III. 184.

III. 334. (15) V. 3. ἀγόρασον — καθαρείως] Cf. Eubul. III. 258. (108). V. 5. κἄν κάραβός τις ἤ λαβεῖν] Cf. Arist. Th. 800. βάσανος δὲ πάρεστιν ιδέσθαι. V. 8. περδίμιον] Cf. Eubul.

III. 268. περδίμια | λαβὲ τέτταρ' etc.

III. 337. (19) ὄνων ἵππων τε στάσεις] ὄνων ἵππων στάσεις Mein. Qu. ὄνων χίππων στάσεις.

ANAXILAS.

III. 341. (2) κροταλίζειν] Cf. Eur. Fr. 769 N. κροταλισάσης.

III. 342. (5) οὐκ ἂν γ' ἐμοὶ τοιτὶ γένοιτο κεράμιον] Qu. οὐ τᾶν ἐμοὶ —, vel οὐκ, ἂν γ' ἐμοὶ (γέ μοι) τοιτὶ γένηται κεράμιον. Pro κεράμιον qu. κεραμικόν, κεραμεὸν, aut κεράμιον.

III. 343. (11) παραγεύσεται — τοῦ ποτοῦ] Cf. Antiph. III. 140. παραγεύσασθαι τινος καινοῦ.

III. 348. (21) V. 21. τὰ σκέλη δὲ κοψίχον] τὴν σκέλη — conj. Mein. Sed cf. Alex. III. 457. ἀλλὰ κοπιῶ τὰ σκέλη. Antiph. III. 56. λοῦται — τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη. Plat. II. 679. καλάμινα σκέλη φορῶν. Com. anon. IV. 603.

EPICRATES.

III. 370. (8) V. 30. ἡ που δεινῶς ἀργίσθησαν] Cf. Achae. trag. 11. ἡ που σφόδρα θυμοῖ.

CRATINUS JUNIOR.

III. 375. (4) V. 2. μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι μέλοι] μάχαι — πόνου (sic) L. μάχης — πόνου Porson. Schweigh. Recte. Cf. Arist. Lys. 520. 538. πίνειν μένοντα —] Sc. οἴκοι. Cf. ad Theopomp. II. 806.

III. 379. (14) ἡδυπότια] ἡδυποτίδας V. L. Quod praefendum videtur.

OPHELIO.

III. 380. (2) κυρταὶ — καρῖδες] Cf. Sosicrat. IV. 591. κυρτοῖς — κύμασιν. Eur. Bacch. 1066. κυκλοῦτο δ' ὥστε τόξον ἢ κυρτὸς τροχός.

ALEXIS.

III. 385. (5) Θηρίκλειον ἔσπασεν] Cf. Men. IV. 136. τὴν Θηρίκλειον ἔσπασεν.

III. 399. (33) V. 2. οὐ ταῦτ' ἀεὶ πίπτουσιν] Qu. — πίπτει γάρ.

- III. 399. (34) *γνῆ λινουργὸς περιτυχοῦσ' ἀφείλετο*] Qu. *γνῆ λινουργὸς μ' ἐπιτυχοῦσ' ἀφείλετο.*
- III. 403. (44) V. 8. *ἐν τοῖς λαχάνοις*] Cf. Diph. IV. 388. *εἰς τὰ λάχανα.*
- III. 404. (48) V. 2. *προπόσεις πίνετε*] Cf. Antiph. III. 44. Mnesim. III. 569. *πρόποσις χωρεῖ.*
- III. 410. (64) V. 8. *ἠλειφόμην ὄμενος ἰρίνῳ μύρῳ*] Qu. *ἠλειφόμην λουόμενος (λουσάμενος)* —.
- III. 435. (117) V. 2. *λευκοῦ νέκταρος*] Cf. 470. *λευκὸν οἶνον.* et ad Cratin. II. 117.
- III. 436. (118) V. 4. *λευκοῦς — φαιῶν —*] Cf. Antiph. III. 17. *λευκὴ χλανίς — φαιὸς χιτωνίσκος.*
- III. 437. (123) V. 6. *ῥοῦν, κύμινον, κάππαριν*] Cf. Antiph. III. 78. *ῥοῦ, μέλιτος, ὀριγάνου.*
- III. 442. (130) V. 6. *εἶτ' ὀριγάνῳ* conj. Mein. Cf. Antiph. III. 130. *ἔλεις, ὀρίγανον.* Men. IV. 322. *οὔτε ἄλλας — οὔτ' ὀρίγανον.* Cratin. 143, 3. *εἰς ἄλμην τε καὶ ὀξάλμην κᾶτ' ἐς σκοροδάλμην | χλιαρὸν ἐμβάπτων.*
- III. 446. (138) V. 7. *λευκῆ*] Sc. *ἡ μᾶζα.* Cf. ad Telecl. II. 361.
- III. 454. (151) V. 7. *κατὰ φύσιν πέφνκεν οὕτως*] Cf. Philem. IV. 34. *μεῖζω τὰ κακὰ ποιοῦσι — ἢ πέφνκε τῇ φύσει.* Baton. IV. 499. *τιμιώτερον — ἢ πέφνκε τῇ φύσει.*
- III. 461. (164) V. 2. Sic Arist. Vesp. 1179. *μή μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων, | οἷους λέγομεν μάλιστα, τοὺς κατ' οἰκίαν κήρυκας — βολβούς*] Cf. III. 513. *βολβοῦς, κοχλίας, κήρυκας.*
- III. 465. (169) V. 4. *οὐκ ὄξος — οὐκ ὀρίγανον*] Cf. Men. IV. 322. *οὔτ' ὄξος οὔτ' ὀρίγανον.*
- III. 466. (171) V. 2. *παλαιὸν οἴκων κτήμα*] Ex Euripidis Medea v. 49. *παλαιὸν οἴκων κτήμα δεσποίνης ἐμῆς.*
- III. 470. (181) V. 8. *λευκὸν οἶνον*] Cf. 435. et ad Cratin. II. 117. V. 10. *μυελόν*] Qu. *ἀπαλὸν αὐτ' μαλακόν. ἀφείλον*] ἀφείλον τ' Dind. Qu. *ἀφέλω τ'.*
- III. 471. (182) V. 4. *χρωματίσας*] Cf. Trag. adesp. 217. *χρωματισθεῖς εὐθὺς ἐξ εὐνης φόνῳ.*
- III. 483. (214) V. 8. *δισμιλευμένα — φροντίδες*] Cf. Arist. Ran. 819. *σμιλευμάτ' ἔργων.*
- III. 485. (217) V. 6. *τοῖς μὲν ἀγενεῖοις — ἔπεστί τις χάρις*] Cf. Arist. Nub. 1024. *ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σᾶφρον ἔπεστιν ἄνθος.* Ran. 1045. Plat. Epigr. 28, 2. *ἦς καὶ ἐπὶ ἔντιδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρω.*
- III. 490. (230) V. 3. *πονεῖν —*] Cf. Fr. 231, 3. V. 4. *προσεδρέειν τ' ἀρίστους τῷ πόθῳ*] Qu. — *τῷ πόνῳ.*

III. 498. (245) V. 1. ἀρτίον τράπεζαν] Cf. Men. IV. 147. τὰς τραπέζας αἴρετε. Arist. Ach. 1158. Pac. 1. αἶρ' αἶρε μάζαν, etc.

III. 502. (256) V. 2. κατὰ χειρὸς ἐδόθη] Cf. Arched. IV. 435. δίδου κατὰ χειρὸς.

III. 513. (273) V. 2. βολβούς — κήρυκας] Cf. III. 461. κήρυκας, κίνας, βολβούς.

III. 517. (285) V. 4. ἡ Διὸς Κρήτη τροφός] Sic Eur. Iph. A. 781. ἀ δὲ Διὸς Ἑλένα κόρα. Or. 1673. Iph. T. 440. Hel. 98. 390.

III. 522. (298) V. 2. οὐδείς γὰρ ἔν τοιοῦτος (πονηρὸς F. W. Schmidt) ἠτύχει ποτέ. Qu. — πανοῦργος ἠτύχει ποτέ. Cf. ad Soph. Phil. 1049.

III. 522. (304) οὐλοκόμος] Annon οὐλοκόμας aut saltem οὐλόκομος? Cf. ad Pher. II. 355. Aethiopes οὐλότριχες dicuntur Strab. XV. p. 695.

ANTIDOTUS.

III. 529. (3) V. 2. ἀνελίττοντα] Cf. Plat. Phileb. 15 E. τότε μὲν συμφέρον εἰς ἓν, τότε δὲ πάλιν ἀνελίττων καὶ διαμερίζων.

EPIGENES.

III. 538. (4) V. 2. κανθάρους — ἀδρούς] Cf. III. 537. ἀδρός πινακίσκος. Alex. III. 433. τῶν ἀδρῶν τούτων τινὰ κάνθαρον. Alciphr. III. 36. πλείονας καὶ ἀδροτέρας ἐκτιῶν (κύλικας). Arist. Ran. 1099. ἀδρός — πόλεμος.

III. 539. (5) V. 3. κυμβία, ῥητὰ τέτταρα] Cf. Dionys. III. 554. κυμβιον, σκύφοι (σκύφη, φιάλαι, κύαθοι?), ῥητὰ. Dem. XXI. 201. διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ κυμβία καὶ ῥητὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων οὕτως ὥστε τοὺς παριόντας ἀκούειν.

DIONYSIUS.

III. 548. (2) V. 14. στρατηγὸς ἐστὶν ἡγεμῶν δὲ θάτερον] Cf. Men. IV. 142. ἀρχων, στρατηγός, ἡγεμῶν δήμου.

ERIPHUS.

III. 559. (7) V. 2. εὐτραπέζων Θεσσαλῶν] Cf. Eur. Fr. 1039, 4. εὐτράπεζον — βιον.

MNESIMACHUS.

III. 569. (4) V. 20. τὰ κάτωθεν ἄνω] Cf. Men. IV. 70. τᾶνω κάτω — λήσει μεταστράφεις. 221. τᾶνω κάτω — τὰ κάτω δ' ἄνω. Nicol. IV. 579. ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τᾶνω κάτω. V. 37. σαδρος,

τριχίας, φνκίς, βρίγκος, τριύγη] Cf. Ephipp. III. 330. σαύρος, φνκίς, βρίγκος, τριύγη. Philyll. II. 861. τριύγη, σαργός (I. σαυρός vel σαύρος?), κεστρεύς. V. 52. κατ' οίκους] Cf. Mon. 540. χειμών κατ' οίκους — κακή γνή. Men. IV. 265. ἔρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε. κινὸς οὐραῖον] Cf. Men. IV. 154.

III. 570. (4) V. 55. λορδοῖ] Media vox est Aristoph. II. 997. λορδοῦ (λόρδου libri) κινλοβάταν ἠνθμόν. V. 57. μολπὰ κλαγγά] Cf. Eur. Ion. 905. κλάζεις παιᾶνας μέλπων. Antiph. III. 136. κλαγκταῖσι φωναῖς.

SOTADES.

III. 585. (1) V. 18. ἐψητὸν — τινά] Cf. Posidipp. IV. 515. ἐψητὸν ἀγοράζειν τινά. Eur. II. 430 ἐψητοὶ τινες. Alex. III. 392. ἐψητοὶ τινες. 392. ἐψητῶν τινῶν. V. 23. τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία] Anglice, having nipped off the heads. Cf. Arist. Pac. 790. σφουράδων ἀποκνίσματα. Apud Theophrastum ἀπόκνιςις.

TIMOTHEUS.

III. 589. (1) V. 2. εἰς ἐπτάκλινον] Sc. δεῖπνον. Nisi forte subaudiendum οἶκον. Cf. Phryn. II. 604. ἐπτάκλινος οἶκος. Eubul. III. 267.

III. 600. (15) V. 4. δοῦναι σοι κέλευσον σαργάνας] Cf. 606. ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας.

III. 606. (21) V. 7. ἐκέλευσε πέμπειν σαργάνας] Cf. 600. δοῦναι σοι κέλευσον σαργάνας.

TIMOCLES.

III. 598. (12) V. 4. ὁ Βριάρεως] Cf. Posidipp. IV. 521. ἐφάνη Βριάρεως.

III. 610. (29) V. 2. δειπνοῦσιν ἐσφουδωμένοι | τὰλλότρι'] I. e. repleti, distenti. Cf. Hesych. in σφουδῶν et διασφουδάσαι. Aesch. Prom. 380. καὶ μὴ σφουγῶντα (σφουγῶντα unum apogr. σφουδῶντα M. Dind.) θυμὸν ἰσχυαίνῃ βίᾳ.

XENARCHUS.

III. 614. (1) V. 4. ἄστυλος] Pro ἄστυλος. Cf. Mon. 713. στῦλος — οἶκον. Eur. Iph. T. 57. στῦλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσεως. 50. μόνος ἐλείφθη στῦλος.

III. 620. (6) Parodia versus Sophoclei, ὄρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω. Cf. ad Mon. 25.

PHILEMO.

IV. 10. (26) V. 1. συμπίδιον ἐν] Annon συμπίδιον ἦν? V. 2. παλαστής] Cf. ad Cratin. II. 90.

IV. 21. (64) V. 1. δ' ἔλην τὴν ἡμέραν] Qu. δι' ἕλης τῆς ἡμέρας.

IV. 25. (73) V. 1. τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο] Cf. Com. anon. IV. 601. τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον. Men. IV. 221. τὸ λεγόμενον τοῦτ'. 283. 334.

IV. 26. (75) V. 20. σιάρον] Piscis hujus mentio fit Epich. p. 24. Arcestrat. apud Athen. 320 A. Apud Ennium scarus (ᾶ). Ἄ σκαίρω.

IV. 31. (83) V. 14. εὔχον μὴ λαβεῖν πείραν φίλων] Cf. Eur. Fr. 983 N. φίλων λαβεῖν γὰρ πείραν οὐ σμικρὸν κακόν.

IV. 34. (87) V. 1. μείζω — ἢ πέφικε τῆ φύσει] Cf. Baton. IV. 499. Alex. III. 454.

IV. 39. (96) V. 1. Qu. λυπεῖν σεαντὸν μὴ θέλ' εἰδῶς τοῦθ' (εἰδῶς τοῦθ' cod. B.) ὅτι etc. Cf. ad Eur. Fr. 174.

IV. 53. (146) V. 2. διαπεπραγμένῳ] Medio sensu. Cf. Men. IV. 187. οὐκ οἶδ' ὅ τι — ἐστὶ διαπεπραγμένος.

IV. 58. (180) Cf. Trag. adesp. 100, 1. φρονεῖτέ νυν αἰθέρος ὑψηλότερον.

PHILEMO JUNIOR.

IV. 67. (1) V. 13. ὅς τοῖς ἀμαρτάνουσι πρὸς μήκος βίον | δίδωσιν] Qu. -σιν ἄφθονον βίον δίδωσιν.

MENANDER.

IV. 72. (13) V. 1. σκυθρός] Cf. Arat. 1120. Ἄ σκίζομαι, irasci, Hom. II. δ'. 23. θ'. 483. ι'. 198. ω'. 113. Od. γ'. 209. Ἦνικ σκυθρωπὸς, σκυθρωπάζειν.

IV. 72. (14) θεός ἐστι —] Cf. ad Mon. 434. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ἐν ἐκάστῳ θεός. Eur. Fr. 1007 N.

IV. 74. (17) V. 3. τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω] Cf. Sosicr. IV. 591. γίγνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω.

IV. 77. (28) ἀναπειῶ] Formatum ut προσβιβῶ, etc. Cf. IV. 204. 328.

IV. 96. (93) V. 5. ῥεῦμα] Ἄν πνεῦμα? Cf. Eur. El. 1147. μετάρροποι πνέουσιν ἀδραὶ δόμων. Arist. Pac. 945. μετάρροπος ἀδρα. Sed cf. Com. anon. IV. 692. ἄπανθ' ὄρω | ἄμα τῆ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε.

IV. 111. (145) Cf. Aesch. Fr. 310. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα, | καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν. Eur. Fr. 791. μακάριος ὅστις εὐτυχῶν οἴκοι μένει. Theop. II. 806. Cratin. jun. III. 375. Men. IV. 250.

IV. 132. (211) Cf. Mon. 738. Versus fortasse Euripidis. V. Nauck. Fr. Eur. 1013.

IV. 136. (223) V. 2. περισοβεῖ] Hesychius, περισοβεῖν: ἐν κύκλῳ πίνειν ἢ περιτρέχειν. Cf. Pamphil. apud Athen. XI. 504 A.

IV. 142. (241) V. 2. στρατηγός, ἡγεμῶν] Cf. Dionys. III. 548. στρατηγός ἐστίν, ἡγεμῶν δὲ θάτερον.

IV. 149. (274) V. 3. Cf. Amph. III. 308. ἄς (Θριδακίνας) εἰ φάγοι τις — στρέφουθ' ἄλλην τὴν νύκτα. Arist. Nub. 36. στρέφει τὴν νύχθ' ἄλλην.

IV. 177. (346) Cf. Aristarch. trag. Fr. 4. τάδ' οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος. Chaeremon. Fr. 3.

IV. 194. (401) V. 2. μικρόν τι τὸ βίου] Postulatur, ni fallor, articulus ante βίου, ut in IV. 240. τὰ τοῦ βίου. etc. Vide igitur an corrigendum sit μικρόν τι ὁ βίος.

IV. 213. (471) V. 5. καπνός καὶ φλήναρος] Cf. Plat. Resp. IX. 581 D. τὴν — ἡδονὴν ἡγείται καπνὸν καὶ φλαρίαν. et Lucian. Dem. enc. 35. τὰ νεώρια λῆρος ἔμοιγε καὶ φλήναρος.

IV. 217. (486) ἀγοραστής] Occurrit etiam Xen. Mem. I. 5. 2.

IV. 219. (490) V. 1. διάλιθοι] Qu. τραγέλαφοι. V. Menand. IV. 74. etc.

IV. 231. (521) V. 8. γαμηλίῳ λέχει — ἐντροφῶν] Cf. Chaerem. Fr. 1, 5. κόμαι — ἀνέμοις ἐνετρόφων φορούμεναι. Eur. Cycl. 588. ἐντροφῆς πεπιτωκότι.

IV. 240. (540) V. 2. ἰάματα et κουφίσματα permutantur etiam Aesch. Fr. 382.

IV. 246. (556) V. 3. ἀλαζῶν ἐστίν ἀλιτήριος] Cf. Eupol. II. 490. ἀλαζονεύεται μὲν ἀλιτήριος | περὶ τῶν μετεώρων. Euangel. IV. 572. ὡς ἀλαζῶν ὁ κατάρτος.

IV. 247. (560) V. 1. ἐν θνητῷ βίῳ] Ne ἐν θνητῶν βίῳ requiras, cf. Diph. IV. 424. Antiph. III. 20. ὁ θνητὸς — βίος. Men. IV. 212. ἡ πρόνοια — ἡ θνητή. Amph. III. 303. θνητὸς ὁ βίος. Eur. Fr. 404, 1. ὦ θνητὰ πράγματα. 1065, 4. ὡς οὐδὲν ἐστὶ χεῖρον ἐν θνητῷ γένει. Monost. 57. βέβαιον οὐδὲν ἐστίν ἐν θνητῷ βίῳ.

IV. 249. (565) V. 3. καὶ θεός] Qu. χῶ θεός. Cf. Aesch. Pers. 742. Arist. Eq. 229. Eur. Fr. 435, 2. τῷ γὰρ πονοῦντι καὶ (χῶ al.) θεός συλλαμβάνει.

IV. 250. (572) V. 1. πατρῷ ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα] Cf. IV. 111. Aesch. Fr. 310. οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

IV. 265. (652) V. 1. ἔρι' ἀπ' οἴκων τῶνδε] Desidero articulum ante οἴκων. Itaque Euripidis aut tragicī alicujus versum esse suspicor.

IV. 291. (787) Cf. Trag. adesp. 85. ἀνθρωπος ἐγένου καὶ τὸ δυστυχὲς βίου | ἐκείθεν ἔλαβες ὄθεν etc.

IV. 291. (790) Cf. Eur. Fr. 954, 2. λυπούμενῳ μὲν μῦθος εὐμενῆς (εὐμενοῦς?) φίλου, etc.

Monosticha.

- IV. 340. (Mon. 1) φρονεῖν τάνθρώπινα] φρονεῖν ἀνθρώπινα
requirit usus loquendi, ut monuit Nauck Fr. adesp. 248, coll.
Aesopo p. 46, 8. ἀνθρώπος ὡν ἀνθρώπινα φρόνει.
- IV. 340. (Mon. 8) Hippothoontis versus Fr. 1.
- IV. 340. (Mon. 18) μὴ δίωκε τάρανη] Cf. Eur. Fr. 808. τάρανη
τεκμηρίοισιν εἰκότως ἀλίσκεται.
- IV. 341. (Mon. 31) ἀνδρὸς πονηροῦ σπλάγγρον οὐ μαλάσσεται].
Cf. Soph. Fr. 203. ἀνδρῶν γὰρ ἐσθλῶν στέρον οὐ μαλάσσεται.
Quae notabilis discrepantia lectionis est.
- IV. 341. (Mon. 37) χρηστὸς λόγος] Qu. χρηστοὶ λόγοι. Cf.
Eur. Fr. 1049, 2. λόγοι γὰρ ἐσθλοὶ (Nauck.) φάρμακον φόβου (θυ-
μοῦ?) βροτοῖς.
- IV. 341. (Mon. 57) Cf. Men. IV. 247. οὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδὲν
ἐν θνητῷ βίῳ.
- IV. 342. (Mon. 72) πρὸ παντός] πρῶτιστον Stob. Flor. 79, 30.
Chaeremonis est versus Fr. 35.
- IV. 342. (Mon. 81) Charetis tragici et hic versus est Fr. 2, 1.
ubi πανταχοῦ legitur.
- IV. 342. (Mon. 95) Chaeremonis versus Fr. 33, aut Philemo-
nis sec. Mein. IV. 690.
- IV. 343. (Mon. 101) Euripidis est Fr. 293, 2.
- IV. 343. (Mon. 117) κακὴλόγος] Lege καλὸς κακὸς aut saltem
κακὴγορος. Cf. Eur. Fr. 839, 2. δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς
κακός. Anecd. Boiss. I. 154. δύσμορφος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακὸς λόγοις.
- IV. 343. (Mon. 125) Euripidis est Fr. 207, 3.
- IV. 343. (Mon. 129) γαμοῦντι] γέροντι legitur Eur. Fr. 801, 3.
- IV. 345. (Mon. 169) ἡμπειρία γὰρ] ἡμπειρία τε (δὲ?) Eur.
Fr. 622, 3.
- IV. 345. (Mon. 173) Antiphontis versus Fr. 5.
- IV. 345. (Mon. 197) Hippothoontis est Fr. 3.
- IV. 346. (Mon. 208) Dionysii tragici est Fr. 6.
- IV. 346. (Mon. 221) ἰδὸν σιωπᾶν —] Corrige κρεῖττον σιω-
πᾶν —. Cf. Mon. 290. κρεῖττον σιωπᾶν ἐστὶν ἢ λαλεῖν μάτην.
- IV. 346. (Mon. 238) θεοὶ μέγιστοι] θεὸς μέγιστος Dicaeo-
genes Fr. 5.
- IV. 347. (Mon. 241) Cf. Men. Fr. 646, 1. ἐν (ἔστ'?) ἔστ' ἀλη-
θὲς φίλτρον, ἐγγνώμων τρόπος.
- IV. 347. (Mon. 242) τοῖς ἀργοῖσιν] τοῖς ἀργοῦσιν Stob. Flor.
30, 6.
- IV. 347. (Mon. 243) μὴ φρονῆς ὑπέρθεα] Imo μὴ φρονεῖν
ὑπὲρ θεοῦς. Cf. Demonact. Fr. 1. θνητοὶ γεῶντες μὴ φρονεῖθ' ὑπὲρ
θεοῦς. Simili errore ὑπὲρ φόβον in ὑπέρφοβα (ita B.) abiit
Mimn. trag. Fr. 2, 2.

IV. 347. (Mon. 249) Isidori tragici versus, ubi τὰ ὀπίσω legitur. Corrige, sodes, μὴ πρόσω πειρῶ βλέπειν. Cf. Patrocl. trag. 1, 6. πρόσω βλέποντες.

IV. 349. (Mon. 313) Cf. Tertull. de pall. c. 6. 'sermone, inquit, me suasisti, medicamine sapientissimo'.

IV. 349. (Mon. 338) μοχθεῖν ἀνάγκη] Eadem verba Eur. Fr. 719. 37. et Corp. Inscr. 4310, 12. μοχθεῖν ἀνάγκη· μεταβολή δ' ἔσται καλή.

IV. 349. (Mon. 347) Mira discrepantia lectionis est Stob. Ecl. I. 8. 11. μετὰ τὴν σκιὰν τάχιστα γηράσκει χρόνος.

IV. 350. (Mon. 368) νόμῳ — γίνεται] Cf. Trag. adesp. 429. χρόνῳ τὰ πάντα γίνεται (πάντ' ἐλέγχεται?) καὶ κρίνεται.

IV. 351. (Mon. 412) Cf. Trag. adesp. 75, 1. τὸ μέλλον οὐδεὶς ἀσφαλῶς ἐπίσταται (βουλεύεται al.).

IV. 352. (Mon. 429) πολλά] πολλοὺς Stobaeus Flor. 20, 16. Chaeremonis est versus.

IV. 353. (Mon. 462) Cf. Eur. Fr. 601, 3. ὡς τοῖσιν εἰς φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.

IV. 353. (Mon. 480) Cf. Eur. Fr. 99. ἀλλ' εἰς φέρειν χρεὶ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

IV. 354 (Mon. 504) οὐκ αἰσχρόν] οὐ δεινὸν Nauck. Fr. Trag. p. 662, ubi legitur οὐ κατθανεῖν γὰρ δεινὸν ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν.

IV. 354. (Mon. 505) Cf. Alexand. com. 5. ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστὶ γυναικία (ἐστὶν ἀνδρεία Clem. Alex.) γυνή.

IV. 355. (Mon. 539) Lege χθὼν πάντα τίκει (pro κομίζει). — Cf. Mon. 89. γῆ πάντα τίκει καὶ πάλιν κομίζεται. Eur. Fr. 195. ἅπαντα τίκει χθὼν πάλιν τε λαμβάνει.

IV. 355. (Mon. 556) Cf. Eur. Fr. 533. ὡς ἡδὺ δούλοις δεσπότης χρηστοὺς λαβεῖν | καὶ δεσπότηταισι δούλον εὐμενῆ δόμοις.

IV. 356. (Mon. 576) Demonactis tragici versus Fr. 2.

IV. 357. (Mon. 598) βίος] Qu. ἐσθλός, χρηστός, aut σοφός.

IV. 357. (Mon. 614) μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γυναικίῳ ὄν] Lege — γάμον λαβών. Cf. Eur. Fr. 1043. μακάριος ὅστις εὐτυχεῖ γάμον λαβών.

IV. 358. (Mon. 627) οὐ φίλοι εἰσὶν φίλων cod. οὐ φίλων εἰσὶν φίλοι Mein. Corrigendum suspicor οὐκ ἀληθείας φίλοι. Cf. Mon. 708. πολλοὶ τραπέζης, οὐκ ἀληθείας, φίλοι.

IV. 360. (Mon. 687) Euripidis est ex Archelao Fr. 261.

IV. 360. (Mon. 695) Idem versus est Trag. adesp. 410, ubi εἰς τὰ πάντ' (ἐσθ' ἅπαντ' conj. Nauck.) ἰδεῖν legitur.

IV. 360. (Mon. 707) εὐχερῶς] ἀνδρείως Stob. Flor. 108, 5. Fortasse Chaeremonis est.

IV. 360. (Mon. 708) Cf. Mon. 627. πολλοὶ τραπεζῶν, οὐ φίλων, εἰσὶν φίλοι (οὐκ ἀληθείας, φίλοι?).

IV. 360. (Mon. 709) Cf. Eur. Fr. 600, 4. τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω | ῥήτωρ ταράσσων πολλάκις λυμαίνεται.

IV. 361. (Mon. 724) Cf. Alex. III. 416. πολλὸς γὰρ οἶνος πόλλ' ἁμαρτάνειν ποιεῖ. Eur. Fr. 580. ὁ πλείστα πράσσων πλείσθ' ἁμαρτάνει βροτῶν.

IV. 361. (Mon. 725) Cf. Chaeremon. Fr. 2. τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία. Cic. Tusc. V. 9. 25.

DIPHILUS.

IV. 389. (32) V. 25. Cf. Arist. Th. 640. καὶ νῆ Δία τιτθί' ὥσπερ ἡμεῖς οὐκ ἔχει. In sententia negativa nonnunquam νῆ Δία, non μὰ Δία, ponitur, si particulam οὐ praecedat; alioquin μὰ Δία postulatur.

IV. 401. (53) V. 5. ῥῶπος] Hesychius, Αἰγυπτία ἐμπολή: ὁ ῥῶπος καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία. Com. anon. IV. 618. ῥωποπερπερήθραν.

IV. 404. (58) V. 6. γέγηθα καὶ χαίρω τι —] Qu. χαίρω τε καὶ γέγηθα —. Cf. Arist. Pac. 335. ἤδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορδα καὶ γελῶ. Nub. 1133. ἦν — δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι. Vesp. 1305.

IV. 406. (61) V. 4. ἐπεχόρευσε] Cf. Diph. IV. 394. Lycophr. trag. 2, 3. ὁ δ' ἀλιτήριος — ἐπεχόρευε δαψιλῆς | θέρμος.

IV. 424. (104) V. 2. ἄρδην] Legitur etiam Arist. Th. 274. Confer σύρδην, φύρδην, σύδην, χύδην, βύζην (βύσδην), φοράδην.

APOLLODORUS CARYSTIUS.

IV. 444. (6) V. 3. οὐκ εἰσέρχεται] Qu. οὐ διέρχεται.

SOSIPATER.

IV. 483. V. 22. διακινήσω σε] Cf. Nub. 477. καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ.

EPINICUS.

IV. 505. (1) V. 7. ἔσμὸν μελίσσης] An νασμὸν μελίσσης? Cf. Eur. Hipp. 225. 653. Hec. 164. Sed cf. Eur. Bacch. 710. ἔσμοι γάλακτος.

POSIDIPPUS.

IV. 519. (18) V. 2. εἰς τὸ φροντίζειν φέρει] Qu. εἰς τὸ φῶς ἡμῖν φέρει (vel πράγμ' εἰσφέρει), vel εἰς τὸ πρόσθεν εἰσφέρει

(εισάγει). Cf. Eur. Fr. 939. *αεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται (πράγμα' aut θρέμμ' εισφέρει?)*.

IV. 526. (32) *ἄποτος*] *ἄποτος* recte corrigit Coraes. Cf. Pherecr. II. 282. *ἄποτός ἐστ' (sc. ὁ οἶνος)*. Contra *πότιμος οἶνος*.

STRATO.

IV. 546. V. 28. Qu. *ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο πρὸς τῆς 'Εστίας;*

CLEARCHUS.

IV. 561. V. 2. Qu. *τὰ κοττάβεια, τῶν παρουσῶν δ' ἦν θέλει, | ταύτην φιλήσει*. Vera forma videtur esse *κοττάβειον* aut *κοτταβειον* (sc. *ἄθλον*), non *κοττάβιον*. Cf. Plat. II. 630. *τίθῃμι κοτταβεία — τασδί τε τὰς κρηπίδας* etc. Aristoph. II. 1038. *χαλκίον — κοτταβείον ἰστάναι καὶ μυρρίνας*. Com. anon. IV. 623. *τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν (τῶν κοτταβείων δ' ἡμέτερ' ἦν) τὰ πλείονα*.

IV. 562. (1) V. 1. *τῆνδ' ἐγὼ μεστήν — προπίομαι*] Cf. Alex. III. 408. *τῆς (1. τὰς) φιλοτησίας ἐγὼ | μεστὰς προπίνω*. III. 515. Theop. II. 804.

NAUSICRATES.

IV. 575. (1) V. 1. *ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ*] Cf. Com. anon. IV. 673. *ἀπαλὸς καὶ καλὸς νεανίας*. Arist. Lys. 1063. *κρέ' ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά*.

SOSICRATES.

IV. 591. (1) V. 3. *γίνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω*] Cf. Men. IV. 74. *ἔπτιον, μόλις λαλοῦντα, καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω*.

COMICI ANONYMI.

IV. 623. (90) *τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν*] Qu. *τῶν κοτταβείων δ' ἡμέτερα τὰ πλείον' ἦν*. Cf. ad Callipp. IV. 561.

IV. 642. (169) *κυσολάκων*] Cf. v. *ἰωνόκυσος* Cratin. 419.

IV. 654. (224) *σφριγῶντων ἐν λόγοις*] Cf. Eur. Suppl. 478. *σκέψαι δὲ καὶ μὴ — σφριγῶντα μῦθον ἐκ βραχιόνων*.

IV. 659. (245) *παῦσαι μελωδῶν, ἀλλὰ πεζῆ μοι φράσον*] Cf. Arist. Av. 1382. *παῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι*.

IV. 662. (265) *ἀνεβόησεν οὐράνιον ὄσον*] Cf. Aesch. Pers. 574. *ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη*.

IV. 666. (304) *ποντοφάρυξ*] Imo *ποντοφάρυγξ*. Simplex enim nomen est *φάρυγξ*, *φάρυγος*, etc. Confer *ποντοχάρυβδις*.

IV. 667. (315b) Cf. Plut. Mor. p. 18 E. λόγοι — τοκογλόφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες.

IV. 682. (378) ποδοστράβη] Cf. Xen. Cyn. 9, 11. ἴστανται δὲ καὶ ποδοστράβαι ταῖς ἐλάφοις. 19. εἴαν οὖν τοῦ προσθίου ποδὸς ἀλφ, ταχὺ ληφθήσεται. Confer ποδοκάκη, Plat. II. 689.

IV. 683. (390) ἀντόποκον ἰμάτιον] Cf. Arist. Ran. 822. ἀντόκῳμον λοφιάς.

IV. 688. (416) ὦ Βδεῦ δέσποτα] Sic dixisse videtur aliquis qui ψελλὸς esset. Cf. ad Arist. Fr. 536.

IV. 691. (429) V. 1 sq. Cf. Philostr. Her. p. 285, 12. οἰκεῖα γεωργεῖς ταῦτα, ἢ δεσπότης μὲν αὐτῶν ἕτερος, σὺ δὲ (δὲ τὰ?) τρέφοντα τοῦτον τρέφεις (Eurip.);

IV. 691. (430) V. 10. τὸ τῶν γυναικῶν σχῆμα] Fortasse Menandri. Cf. Menand. Fr. 439. εὐλοιδόρητον, ὡς εἰκε, φαίνεται | τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου. Arist. Th. 266. ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὕτως καὶ δὴ γυνὴ τὸ σχῆμα.

IV. 692. (434) Menandri esse suspicor. Cf. Men. IV. 96. τὸ τῆς τύχης γὰρ ἕδμα μεταπίπτει ταχύ.

EUPOLIS.

V. 40. ἀθυρμάτιον] Cf. Philoxen. Fr. 3, 23. ἐνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον. Confer ν. σκαλαθυρμάτιον, Nub. 630.

APPENDIX

FRAGMENTORUM POETARUM SCENICORUM

ANONYMORUM.

Aelianus V. H. IX. 24. σχολῆ γ' ἂν οὗτος ἐπὶ χαμείνης κατεκλίθη | ἢ στιβάδος. Quae ex comoedia haud dubie sumpta sunt.

Aelianus Epist. 7. τῆς Ὀπίρας οὖν καταγέλασας (κατελάσας recte Cobet.) τί ἀδικῶ; Qui manifesto respicit ad Arist. Pac. 710.

Alciphr. III. 19. ὁ μὲν γὰρ δριμὺ βλέπει καὶ τοξοποιεῖ τὰς ὄφρῦς. (Com.)

Alciphr. III. 54. ὁ γεγηρακῶς καὶ ἑυσώτερον βαλλαντίου | ἔχων τὸ πρόσωπον. Fortasse Menandri. V. Mein. Fr. Com. IV. 334.

Anecd. Bekk. p. 6, 5. Ἀνασπᾶν γνωμίδιον κωμωδικῶς, οἷον ἐκ βυθοῦ διανοίας ἄγειν. (Com.) Scripserat fortasse poeta ἀνασπᾶν (ἀνασπᾶν, ἀνέσπα) γνωμίδια.

Anecd. Bekk. p. 9, 3. Ἀστεῖον καὶ κατερρηγμένον εἰπεῖν. σημαίνει τὸ κτλ. Quae ad Ranarum v. 901 spectant.

Anecd. Bekk. p. 25, 10. Ἀπρόσοδος βίος: ᾧ οὐδεὶς πρόσ- εἰσιν ἀλλ' ἔρημος. (Com.) Quocum cf. p. 25, 14. Ἀδουλος βίος: ὁ μὴ δουλεύοντα ἔχων. Quae ad Phrynichum spectant Fr. 18. (Com.)

Anecd. Bekk. p. 61, 1. Παντοκύκη γυνή: ἡ οὕτω πανουργος ὡς καὶ τὴν θάλατταν κινᾶν. καὶ ἐπὶ ἄρρενος τὸ ὅμοιον ἐρεῖς. ὡς πηξιθάλαττα ἢ τὴν θάλασσαν πηξαι δυναμένη ἦμισα πηγνυμένην.

Anecd. Bekk. p. 64, 26. Τὰ νεῦρα τῆς τραγωδίας: οἷον τὰ κριώτατα καὶ ἀνέχοντα αὐτήν. Quae Aristophanis sunt Ran. 862.

Anecd. Bekk. p. 316, 3. Χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε τί ἐστι· παροιμία (ἔστι τις παροιμία?) ἐν ἧθει λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπύρ- νου. Quae ex comoedia sumpta videntur.

Anecd. Bekk. p. 360, 4. *Αἰτήσασθαι τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος.* Cf. ad Men. Fr. 476 K.

Anecd. Bekk. p. 422, 4. *ἀπερρώγει καὶ σὺν τῷ ν ἀπερρώγειν τὸ τρίτον πρόσωπον, κατ' ἀπερρώγειν ὁ ποῦς.* Ut correxit Cobetus.

Anecd. Boisson. III. 244. (Herodianus) *Ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ἡόνα*] Qu. *ἦλθον —, aut — λαὸς μυρίος.* (Trag.)

Anecd. Boiss. III. 246. *χήρας δὲ Τρώων ὄπλ' [χῶπλ'?] ἔδωκαν [ἔδωκεν?]* Ἑλλάδι conj. Herw. (Trag.)

Anecd. Boiss. III. 253. *κορῶν* pro *κόρην* Herw. (Trag.)

Anecd. Cramerii Ox. II. 452, 15. *ὁ λῦστος οὔτος καὶ φιλοξενώτατος.* (Com.?)

Anecd. Cramerii Paris. I. 392, 5. *ἡδ' ἡμέρα* (add. *γὰρ* aut *δὲ*?) *θάνατον ἢ βίον φέρει.* Ubi respicitur forsitan ad Soph. Aj. 802. (Trag.)

Anecd. Cramerii I. 96. *βλαστῆι δ' ἐπὶ γῆς δένδρεα παντοῖα βρύοντα.* (Trag.)

Anecd. Cramerii I. 102, 8. *τὸ δὲ παρὰ μιμηριῶν* (sic) *Ἦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαὶ νῶν αἱ γυναῖ.* Ubi Menandri aut fortasse Simermonis (v. Dind. ad Schol. Arist. I. 480) forsitan nomen reponendum. (Com.)

Antoninus V. 12. *οἰκείως ἂν ἐπιφέροιο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν ὅποι χέση.* Ubi comici alicujus versum latere suspicatur Nauckius, *ὑπ' εὐπορίας γὰρ οὐκ ἔχεις ὅποι χέσης.* Qu. *ὑπ' ἀπορίας —.* Cf. Eupol. II. 519. *ἔμοι γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσαν' ὅπου χέσω.* Ad quem locum respici hic videtur.

Apollodorus III. 1. 4. *πλανῶν τὴν ἔξοδον]* *πλανῶν ὁδὸν* Herw. Qu. *πλανῶν πλέον, vel μεστὸν πλανῶν.*

Apostol. IV. 48. *Αὐτοβοῶς ὁμοιος ὢν τῷδε.* Qu. *αὐτὸς βοῶς τῷδ' ὢν ὁμοιος, vel αὐτὸς βοῶς γὰρ ὢν ὁμοιος τῷδε σὺ, vel — τάνδρ' τῷδ' ὁμοιος ὢν.* Cf. Anecd. Bekk. p. 465, 8. Arist. Vesp. 921. *αὐτὸ γὰρ βοῶ.* (Com.)

Apostol. VI. 98. *ἐσκιμαλίχθαι* (l. *ἐσκιμαλίσθαι*) *σε χρέ.* Quod ex comoedia sumptum videtur. Cf. Arist. Ach. 444. Pac. 549. (Com.)

Apostol. XI. 9. *Ματιολοιχὸς τυγχάνεις: ἐπὶ τῶν περὶ τὰ μικρὰ πανούργων καὶ λίγων· μάτιον γὰρ τὸ μικρόν.* Ex comoedia sumptum.

Apostol. XV. 41. *Σεσέλλισαι κατ' Αἰσχίνην.* Cf. Phryn. II. 584. (Com.)

Apostol. XVII. 31. *Τρυγόνος λαλίστερος.* (Com.)

Apostol. XVII. 75. Ὑς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου: ὁμοιον τῷ Κράτῃ, καὶ τῷ Ὑς ἐν βορβόρῳ ὀλισπᾷται (ἰλυσπ. recte K.). Scripserat fortasse comicus aliquis ὕς λουσαμένη γὰρ εἰς κύλισμα βορβόρου | ἀνέρχεται (ἀναστρέφει). (Com.)

Aristides p. 521 Dind. ἀλλ' ἢ τὸ τῆς παροιμίας, ἔφη, ἐρεῖς, Ἦ τοιαύτην χρὴ γαμεῖν ἢ μὴ γαμεῖν. Quae sic bene corrigit Cobetus, ἦτοι τοιαύτην χρὴ γαμεῖν ἢ μὴ γαμεῖν.

Aristides XLV. p. 133 D. δέδοικα — μὴ καὶ ταῖς γρανσὶν ἡμᾶς ἐξούλης ὀφλεῖν. In quibus latet fortasse comici alicujus versus, ἡμᾶς (χρεῶν) ταῖς γρανσὶν ἐξούλης ὀφλεῖν.

Aristides alicubi, ἱκανὸν ἄρ' ἐστὶ σύμβολον τὸ σχημά σου | τῆς ἀτυχίας. Sic conjicit Burgesius ad Soph. Phil. 404. Add.

Aristoteles Pol. VII. 7. οἱ τοὶ πέρα στέρξαντες (στέρ-
γουσιν?), οἱ δὲ καὶ πέρα | μισοῦσι. (Trag.)

Aristoteles Rhet. II. 21. θνητὰ χρὴ τὸν θνητὸν οὐκ ἀθά-
νατα φρονεῖν. Qu. θνητὰ χρὴ | τὸν θνητὸν (θντ'), οὐκ
ἀθάνατα, φρονεῖν ἀεὶ, aut θνητὰ γὰρ — χρεῶν. Frustra haec
ad numeros trochaicos revocare conatur Madvig. Adv. I. 478. Ver-
sus ignoti poetae, haud dubie tragici.

Aristoteles Rhet. II. 23. οὐχ ἵνα κτάνωσι (κάνωσι Cobet.)
θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες | ἀρετῆς γέρονται Μελεάγρῳ
πρὸς Ἑλλάδα. (Trag.)

Aristoteles Rhet. II. 23. εὔπερ γὰρ οὐδὲ — πεσεῖν] ἐπεὶ
γὰρ οὐδὲ — πίτνειν Elmsl. ad Med. 87.

Ibid. οὐδ' εἴ γ' ἀναγκασθεῖς] Qu. οὐδ' εἰ ἔξαναγκασθεῖς.
(Trag.)

Athen. IV. 164 E. μέλη πάραυλα κἀκρότητα κύμβαλα.
Tragico alicui haec adjudicat Meinekius Fr. Com. IV. 606.

Athenaeus X. 411 A. ἀλλ' ὡσπερ δεῖπνον γλαφυροῦ κτλ.
Quos quattuor versus Eupolideos, vulgo Astydamanti tributos,
comici poetae esse recte judicavit Casaubon.

Athenaeus X. 433 F. ἴσχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φό-
νον. (Trag.)

Athenaeus X. 455 E. κριθῆς ἀφλοίου χωλὸν ὀργάσας πίε.
(Com.)

Athenaeus XIV. 622 C. σοὶ, Βάκχε, τάνδε μουσαν ἀγλαῦ-
ζομεν. (Trag.)

Athenaeus XIV. 622 C. ἀπλοῦν ἐνθμὸν χέοντες αἰόλω
μέλει. (Trag.?)

Athenagoras p. 29. ed. Col. ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορ-
σύνῃ κακὰ, | τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον. (Trag.)

[Callisthenes] II. 16. p. 73 B. V. 3. Qu. ἢ τοὺς ταπεινοὺς
ἤρεν εἰς ὑψος μέγα. (Trag.)

Cicero Epist. ad Attic. XIV. 22. 2. 'Etsi illi juvenes ἄλλοις ἐν ἐσθλοῖς τόνδ' ἀπωθοῦνται ψόγον'] 'Etsi — ἄλλοισιν ἐσθλοῖς —' Herw. (Trag.)

Cicero Epist. ad Attic. XV. 11. et XVI. 6. ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται, θεοπρόπε; (Trag.)

Cicero Tusc. IV. 32. 'illum amor quem dederat, qui plus pollet potiorque est patre.' Quae versio Latina est. (Trag.)

Clemens Alex. Paed. II. p. 78. ἀπέρρεε (ἄπαιρε cod. unus), μή μοι στέφανον ἀμφιθῆς κάρα. Unde Cobetus tragici senarium restituit, ἄπερρε, μή μοι στέφανον ἀμφιθῆς κάρα [κάρρα?].

Clemens Alex. Paed. III. p. 253. πόρνη δὲ ἀντ' αὐτῆς καὶ μοιχαλῆς τῆς ψυχῆς κατέλληρε τὸ ἄδντον, τό τε ἀληθινὸν θηρίον ἐλεγχθήσεται ψιμυθίῳ πίθηκος ἐντετριμμένος. Iambus Archilochi vel Simonide non indignus secundum Cobet.

Clemens Alex. Paed. III. p. 233. ὁ ἵππος αὐτοῦ πεντεκαίδεκα ταλάντων ἐστὶν ἄξιος ἢ τὸ χωρίον ἢ ὁ οἰκέτης ἢ τὸ χρυσίον, αὐτὸς δὲ χαλκῶν ἐστὶ τιμιώτερος | τριῶν. Pro ἐστὶ qu. οὐχί. (Com.)

Clemens Alex. Paed. III. p. 252.? οἷα γὰρ δέσποινα, φασὶν οἱ παρορμαζόμενοι, τοιάδε καὶ κύων. Unde Cobetus, οἷα γὰρ ἃ δέσποινα, τοῖα χά κύων. Quidni οἷα γὰρ ἡ δέσποινα, τοιάδ' ἡ κύων? (Com.)

Clemens Alex. Paed. III. p. 253. τό τε ἀληθινὸν θηρίον ἐλεγχθήσεται ψιμυθίῳ πίθηκος ἐντετριμμένος κτλ. (Com.)

Clemens Alex. Strom. I. p. 280. ποταμὸς ξημάτων, | νοῦ δὲ (ita Cobet., οὐδὲ codd.) σταλαγμός. (Com.)

Clemens Alex. Strom. II. p. 388. οὐδὲ Αἴας σιωπᾷ, μέλλων δὲ ἑαυτὸν ἀποσφάττειν κέραγεν, Οὐδὲν οὖν ἦν πῆμα ἐλευθέρου ψυχῆν δάκνον οὕτως ὡς ἀνδρὸς ἀτιμία. Vera scriptura ex Chrysippi fragmento περὶ ἀποφατικῶν ἀξιωματικῶν petita est, quod ex papyro Aegyptiaco edidit Letronnius, οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέρου δάκνον | ψυχῆν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμία, ut monuit Cobetus. (Trag.) Sequuntur hi versus tragici alicujus poetae, οὕτως πέπονθα καὶ με συμφοροῦσα | βαθεῖα κηλῆς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει | λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἠρεθισμένον. Quae sic restituit Cobetus, οὕτω πέπονθα καὶ με συμφοροῦσ' [συναίουσ'] ἀεὶ | βαθεῖα κηλῆς κτλ. (Trag.)

Clemens Alex. Strom. III. 520. (οὕτως) ἔμοιγε — Herwerden. V. Trag. Fr. adesp. 84. Sophoclis videtur esse. Cf. Ant. 181. El. 676.

Clemens Alex. Strom. IV. p. 586. ὁ θούνεκ' ἀρετῆ τῶν ἐν ἀνθρώποις μόνη | οὐκ ἐκ θυραίων τὰ πείχειρα λαμβάνει, | αὐτῇ δ' ἑαυτὴν ἀθλα τῶν πόγων ἔχει. (Trag.)

Clemens Alex. Strom. IV. p. 587. δεινὸς καθιεὶς πρίονας εἰς ἄκρους πόδας (δεινὸν καθιεὶς πρίον' — Porson. ad Med. 5). δεινὸν καθιεὶς πρίον', et mox οὐδ' εἰ δεινὰ (pro δεσμὰ) Cobet. (Trag.)

Clemens Alex. Strom. V. p. 560. ? ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία τῇ ἐκ τῆς Θραυλλίδος ἔοικε λαμπηδόνι, ἦν ἀνάπτονσιν ἀνθρώποι, παρ' ἡλίου κλέπτοντες εὐτέχνως τὸ φῶς. (Trag.)

Clemens Alex. Strom. V. p. 716. Meinekius (Fr. Com. III. 315) ita corrigit, ταχὺς δὲ βαθυμοῖς νυμφικοῖς ἐπεστάθη (om. ὁ μοιχός)· | ὁ δ' οὔτε δαιτὸς οὔτε χέρνιβος θιγῶν | πρὸς λέκτρον ἦει. (Trag.)

Clemens Alex. Strom. VI. p. 775. ἐπίσταται στροφὰς λόγων καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. Quae ex comoedia sumpta videntur et sic distribuenda, ἐπίσταται | στροφὰς λόγων γὰρ (τε) καὶ λύσεις αἰνιγμάτων. Cf. Antiph. III. 119. στροφή λόγων | παρελθέτω τις.

Clemens Alex. Strom. VII. p. 837. μάλιστα γὰρ ἀγάμμα θεῖον καὶ θεῶν προσεμφερὲς ἀνθρώπου δικαίου ψυχῆ. (Trag.)

Constantinus Man. Fr. 9, 75. σύνεσις ἰσχύος ὑπερτέρα, καὶ κρεῖττον βούλευμα σοφὸν μυρίων βραχιόνων. Latet opinor, tragici alicujus locus. Cf. ad Eur. Fr. 220.

Demetrius de Elocut. c. 126. ὥσπερ ἐπὶ τῶν Περσῶν τῆς ἀπληστίας ὑπερβαλλόμενός τις (κωμωδοποιός) ἔφη ὅτι πεδία ἐξέχεζον ὄλα. Cf. Arist. Ach. 82. κάχεζεν ὀκτὼ μῆρας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν. (Com.)

Demosthenes p. 315, 22. εὐαγγελεῖν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με. (Trag.)

Diodorus Sic. XVI. p. 152. καὶ μεγάλων πεδίων ἀρούρας post δόμους transponit V. D. in Class. Journ. II. 656.

Ibid. θανόντων pro θανάτων idem. (Trag.)

Diodorus Sic. Exc. Vat. III. 135. καλὸς θησαυρός] Imo κακὸς —. (Trag.)

Diogenes L. II. 108. καὶ ψευδαλάζοσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων] Qu. κυλίνδων aut κυκῶν αἶε.

Diogenes L. VI. 6. 38. (Trag.)

Diogenes L. VI. 95. τὰ δ' ἔστ' ὄνειρων νερτέρων (l. νυκτέρων) φαντάσματα. (Trag.)

Diogenianus I. 72. ἅμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηροῦντο σκάφας. (Com.)

Diogenianus I. 74. Ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον. (Com.)

Diogenianus I. 76. Ἀντὶ πέρας σκορπίον. (Com.)

Diogenianus I. 78. Ἄνδρὸς γέροντος αἰ γνάθοι βακτηρία. (Com.)

Diogenianus III. 38. *Αὐτὸν κέρουκας τὸν βατήρα τῆς θύρας.* Quae Amipsiae esse docet Pollux II. 200.

Diogenianus VII. 59. *Πράγματ' ἐξ ἀπραξίας.* (Com.)

Dionysius Hal. de Comp. V. p. 227. *οἱ δ' ἐπείγοντο πλωταῖς ἀπήνησι χαλκεμβόλοις.* (Trag.)

Doxopatr. Homil. in Aphthon. Walz. III. II. 291, 22. *τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστὶν ἰσχυρὸν ζυγόν.* Cf. Aesch. Prom. 105. *τὸ τῆς ἀνάγκης ἐστ' ἀδήριτον σθένος.* (Trag.)

Etymol. Magn. p. 31, 14. *λαλίστερόν σ' εὐρηκα καὶ πτωχίστερον.* (Com.)

Etymol. Magn. p. 149, 55. *ἦ γὰρ βέβηκε χεῖρας ἀρτάμων φυγῶν;* Cf. Epicrat. III. 369. (Com.)

Etymol. Magn. p. 197, 32. *ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ.* Pertinent fortasse haec ad Pytinen Cratini.

Etymol. Magn. p. 200, 56. *τῆ κλίμακι διαστρέφονται]* Cf. ad Arist. Ran. 618. (Com.)

Etymol. Magn. p. 235, 42. *γλωττοδεψεῖν: αἰσχρολογεῖν.* Quod ex comoedia excerptum esse recte judicat Kock. I. 663.

Eustathius p. 827, 31. *ἡ κωμῳδία μάχλον εἶπε τὸν ὑπὸ καταφρεΐας (κατωφ.?) δίνυρον.*

Eustathius p. 907, 41. *κωμικοὶ δὲ κηποκόμαν τὸν κῆπον κειρόμενον ὥσπερ ἕτερον σκαφιόκονρον.* (Com.)

Eustathius p. 985, 51. *ὁ νῦναιδος καὶ πενώλης (Παμύλης αὐτῆς πριαπώδης conj. Kock. II. 289. lege πεώδης) Τιτὰν σιωπτικῶς λέγονται (l. λέγεται).* (Com.)

Eustathius p. 1165, 23. *ὄθεν καὶ τις φάσκει αὐλῶν ὀλεσιανλοκάλαμος ἐσκώφη.* De malo tibicine dictum. *τὸν ὀλεσιανλόκαμον (?) Pratinæ est Athen. XIV. 617 C.* (Com.)

Eustathius p. 1226, 13. *κρείττων ἐκεῖνός ἐστιν ἡμέρας δρόμῳ]* Cf. Alex. III. 388. (Com.)

Eustathius p. 1288, 42. *λέγεται δὲ καὶ Ἀρχέστρατος ὁ μάντις καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ὕστερον τῶν Κηρῶν λεπτότερος εἶναι.* Cf. Athen. p. 552 C. Quae ex comoedia petita videntur.

Eustathius p. 1404, 61. *τὸ γνῶμα γοῦν βέβληκεν ὡς οὐδ' ἐπτέτης]* Qu. *τὸ γνῶμά γ' ἐκβέβληκεν* — Cf. Solon. Eleg. 25, 1. *παῖς μὲν ἄνηβος ἐὼν ἔτι νήπιος ἔρκος ὀδόντων | φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἑπτ' ἔτεσιν.* Pro ἐπτέτης lege ἐπτέτις. Cf. Arist. Th. 480. *οὐσαν ἐπτέτιν.* (Com.)

Eustathius p. 1409, 63. *οἱ ἄγροικοὶ καὶ κραδοφάγοι λέγονται καὶ κραδοπῶλαι.* (Com.)

Eustathius p. 1431, 39. *ὄθεν τυρογέροντες (Nub. 908.) οἱ τοιοῦτοι καὶ τῦφοι καὶ τυφεδανοὶ (Arist. Vesp. 1364.) σώπιτονται.* (Com.)

Eustathius p. 1522, 56. coll. p. 561, 5. ὅτοι (anon. 489) propter levitatem audiebant Athenienses in comoedia. (Com.)

Eustathius p. 1647, 58. Ἐξακεῖσθαί μοι δοκῶ τὸ δίκτυον. Qu. (ὡς) ἐξακεῖσθαι —. Futurum est ἐξακεῖσθαι. V. Cobet. N. L. p. 63. (Com.)

Eustathius p. 1792, 42. πρὶν ἐσφάχθαι δέρεϊς. (Com.)

Eustathius alicubi, τροπικῶς δὲ καὶ ἡ ἐν λόγοις (ἀλινδήθρας), ὡς τὸ ἀλινδήθρας ἐπῶν. Quae ad Ran. 904 spectant.

Gregorius Cypr. I. 59. ἀνδρὸς καλῶς πράσσοντος ἔγγιστα (ἐγγὺς οἱ?) φίλοι. Qu. ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι. (Com.)

Gregorius Cypr. I. 63. δμα δίδου καὶ λάμβανε. Anglice, give and take. (Com.)

Gregorius Naz. II. 155 B. οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται. (Trag.)

Harpocrates p. 127, 7. ὅτι δὲ καὶ οἱ δοῦλοι ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐτέλουν τὸ μετοίκιον ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν δεδηλώκασιν καὶ Ἀριστομένης. Quinam illi poetae fuerint non liquet.

Hephaestio p. 266. ed. Gaisf. ἡ πεινῆν ποιήσει] ἡ ἕπερᾶν ποιήσει V. D. in Class. Journ. III. 77. In alio carmine ibid. διθυραμβοχαυνοῖ conj. idem.

Herodianus Anecd. Boisson. III. 244. ἦλθεν δὲ λαοὶ μυρίοι πρὸς ἡῶνα (qu. ἦλθον aut λαὸς μυρίος?). (Trag.)

Herodianus p. 450. ed. Pierson εὐρυχωρίας σε δεῖ. (Com.)

Hesychius, Βλιτόνον· βλιτόδη. Ex comoedia.

Hesychius, Γλώσσαργον (ἦθος add. Elmsl. ex Suida)· στόμαργον, ταχύγλωσσον. Confer στόμαργος. (Trag.)

Hesychius, Δερριδόμοφος· πύλαι δέρεϊς ἔχουσαι παραπετάσματα. Ex Comico aliquo vetere sumptum videtur Dindorfio ad Fr. p. 511. Pertinet fortasse ad Myrtili Τιτανόπανας. V. Fr. 1. Cf. Arist. Ran. 824. ῥήματα γομποπαγῆ. (Com.)

Hesychius, Διακνυοφθαλμίζεται (i. e. certat impudentia). Quod ex comoedia sumptum est.

Hesychius, Δημοκάλλικας (δημοκαλλίας, i. e. δημοπιθήκους, Mein. qu. δημοκόλακας)· τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας (?). Confer ad Arist. Vesp. 344. Δημολογολέων. (Com.)

Hesychius, Ἐκκεκομμένος· ὁ διὰ τοῦ κβεῖν τὰ αὐτοῦ ἀπολέσας. Anglice, cleaned out. Cf. Alex. Fr. 44. (Com.)

Hesychius, Κηπίδος σκέλος· παροιμιῶδες ἦν τὸ (κατὰ τὸ Mein. P. E. I. 2.) Πέρδικος σκέλος. Quod ex comico aliquo sumptum ei videtur, qui Cēpidem Adimanti patrem (Plat. Prot. p. 315 E.) ridere vellet. V. Fr. Com. V. 120. (Anon 158.)

Hesychius, *Κῦρον· Οὔτ' εἶπον οὐδὲν πρὸς σὲ κῦρον* (οὐδὲ πρὸς κῦρον cod.), ὡ γύναι, σοὶ ἀνήκον, εἰς σὲ τείνον. Ex tragoedia sumptum, ut ostendit vox κῦρον.

Hesychius, *Κνάπτειν κελεύω γλώσσαν.* (Trag.)

Hesychius, *Κωνῆσαι· Πισσοκώνητον μόρον.* Cf. ad Cratin. II. 228. (Com.)

Hesychius, *Οἰώνιχον (Οἰωνίχου?) μουσεῖον.* (Com.)

Hesychius, *Περίλάλημα.* Anglice, an excessive talker, chatterbox. Cf. Arist. Eccl. 230. Ran. 839. (Com.)

Hesychius v. *ῥήξαι, ῥήξαι με φωνήν καὶ φράσαι δεῖ τὸν λόγον.*

Hesychius, *Σακκινόσσυκοι* (l. σακκινόκυσσοι)· *δασύπρωκτοι.* (Com.) Scilicet κωσός (ῥ) valet i. q. πρωκτός.

Hesychius, *Στημονίας κικίννους· τοῖς* (l. τοῖς) *στήμοσιν* *δμοίους.* Quae Cratini esse docet Pollux II. 28.

Hesychius, *Στρωματίτην· ἔρανον τινα ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα.* Quae Cratini esse discimus ex Photio h. v.

Hesychius, *Χθονίους Ἰναχίδας· αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπ- ἡλυδας.* (Trag.)

Jamblichus Protr. c. 8. p. 138. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός, εἴτε *Ερμώτιμος* (?) εἴτε *Ἀναξαγόρας* εἶπε τοῦτο καὶ ὅτι ὁ θνητὸς αἰὼν μέρος ἔχει θεοῦ τινος. Fortasse Euripidis aut Menandri. V. Nauck. ad Eur. Fr. 1007.

Josephus B. J. IV. 1. 38. ἡ γὰρ *παλίμπους τύχη* (ῥν τύχη?) *περιίσταται.* (Trag.?)

[Lucianus] Amor. 53. εἴτ' ἀπὸ μηρῶν προοιμιασάμενος, *κατὰ τὸν κωμικὸν αὐτὸ (ἄρας Cobet.) ἐπάταξεν.* (Com.)

[Lucianus] Amor. 53. *καὶ τί τᾶρρητ' ἀναμετρήσασθαι με δεῖ;* Qu. *καὶ μὴν τί —;* (Trag.)

Lucianus Bis accus. 21. *εἰδὼς ὅτι ὃς ἐν ἄλλως λέγει καὶ ἡδονῆς κατηγορεῖ λόγοισι χαίρει, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει.* (Com.)

Lucianus Dem. encom. 111. *Ζηνὸς ἐγγὺς καὶ θεῶν ἀγχί- σποροι.* Aeschyli est Fr. 155.

Lucian. Fug. 27. ὄργιλον, ἄμουσον, *τραχύφωνον, λοιδο- ρον.* In proclamatione. (Com.)

Lucianus Herc. 5. *μένημαι γοῦν, ἔφη, καὶ κωμικῶν τινῶν* *λαμβείων, παρ' ὧν μαθὼν, τοῖς γὰρ λάλοις ἐξ ἄκρου ἢ* *γλώττια πᾶσιν ἐστι τετροπημένη.* Qu. *τοῖς (τοῖσι) γὰρ* *λάλοισιν ἐξ ἄκρου | ἢ γλώττια πᾶσιν ἐστι διατετροπημένη.* (Com.)

Lucianus Jup. trag. 32. *ἐγὼ γὰρ, ὡς ὁ κωμικὸς ἔφη, ἄγροικὸς εἰμι, τὴν σκάφην σκάφην λέγων.* (Com.)

Lucianus Jup. trag. 38. ὥστε κατὰ τὸν κωμικόν, τουτί μὲν ὑπομόχθηρον, ἄλλο [δέ] μοι λέγε. (Com.)

Lucianus Jup. trag. 53. ὀρθῶς ἐκείνῳ μοι ὁ κωμικὸς εἰρημέναι δοκεῖ, οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῆ. (Com.)

Lucianus Luc. 18. καὶ ὀλίγον ἐκπεριελθὼν ἔκρινα τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, παλινδρομησαι μᾶλλον ἢ κακῶς δραμεῖν. (Com.)

Lucianus Muscae enc. 11. καὶ ἄλλη ἑταίρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανής, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, ἡ Μυῖα ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας. Qu. ἡ Μυῖα δ' ἔδακνεν κτλ. (Com.)

[Lucianus] Philop. 12. σίγα τὰ νέρθε καὶ τὰ σιγῆς ἄξια. | οὐκ ἔσθ' ὥδε μετρεῖν (οὐκ ἔστ' ἀναμετρεῖν ὥδε vel οὐκ ἀναμετρήσασθ' ἔστι?) τὰ ψυλλῶν ἴχνη.

Lucianus Pisc. 2. καὶ μὴν ἄριστον ἦν καθάπερ τινὰ Πενθέα ἢ Ὀρφέα λακιστὸν ἐν πέτραισιν εὐρέσθαι μόρον. (Trag.)

Lucianus Ver. hist. I. 37. τρίγλης (δὲ) πλευρᾷ διαπαρεῖς τὸ μετάφρενον. (Com.)

Macarius Cent. VI. 74. Οὐδεὶς κομήτης δοτις οὐ περαίνεται. Ex comoedia sumptum.

Maii Spicil. Rom. II. 314. τυρβηγνέων (l. συρβ.) τι καινὸν ἐργαστήριον. "Trimeter comicus, fortasse ipsius Cratini, quo Thressarum Chorus significabatur." (Kock. I. 38.) Cf. ad Cratin. Fr. 84.

Michael. Apost. VI. 70. γυναικὸς αὐτῆς θάνατος νεωτέροις] Qu. — ἔστι τοῖς νέοις. Vel — θάνατον ἀνδράσιν φέρει. (Com.)

Michael. Apost. p. 37. ἄκμων μεγίστους — Herwerden. (Trag.)

Philo Jud. πρὸς δικαστήν: εἰσὶ γὰρ εὐπάρυφοί τινες ἡμιμόχθηροι δικαϊάδικοι. (Com.)

Photius p. 11, 9. Ἐπωπτευκόντων. (Com.?)

Photius p. 20, 23. Εἰς ὀλβίαν· ὡς εἰς μακαρίαν τὸ (ἢ Ruhnk.) εἰς ἄδον. (Com.)

Photius p. 79, 9. Θάλασσα κοίλη: τὸ θέατρον. (Com.)

Photius p. 153, 11. Κεκυπτάκασιν: ἀσχολοῦνται. (Com.)

Photius p. 192, 10. Κυσινόχωλος καὶ ἐγκυσινόχωλος (κυσόχωλος et ἐγκυσόχωλος Bergk. Comm. p. 256): ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κυσὸν τόπου χωλός. (Com.)

Photius p. 204, 7. Λακωνικὸν τρόπον: περαινειν ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· κτλ. (Com.)

Photius p. 204, 14. Λακκουσκαπέρδαν: ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον ἢ μέγαν σκάπερδον. (Com.)

Photius p. 204, 17. Λακκουσχεάς: τοὺς καθειμένον ἔχοντας τὸν ὄσχεον (i. e. scrotum), ὃ ἔστι τῶν (τὸ τῶν?) διδύμων ἀγγείων. (Com.)

Photius p. 204, 19. Λακκουσχέων: μαλακῶν. (Com.)

Photius p. 220, 21. *Λήμνιον κακὸν βλέπων.* (Com.)

Photius p. 251, 21. *Νεῦρα πολέμου χρυσός.* (Com.?)

Photius p. 267, 18. *Μὴ παιδὶ μάχαιραν: ἐπὶ τῶν εἰκῆ ἐγχειρίζοντων. Καὶ Εὐπολις Λήμοις, Μὴ παιδὶ τὰ κοινά (τάκο-
νητά?).* Ex comoedia et hoc sumptum videtur.

Photius p. 305, 21. *Νυνὶ μ' ἐπεισας· μᾶλλον νῦν λέγω
(1. λέγε).* Ex comoedia sumptum.

Photius p. 352, 27. *Ὅσον βιώσιμον: ὅσον ζῆσαι.* (Com.)

Photius p. 356, 15. *Οὐδείς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ
κρέας.* Cf. Plat. II. 693. *παῦσαι δυσωνῶν.* (Com.)

Photius p. 356, 18. *Οὐδείς κομήτης ὅστις οὐ περαίνεται.
(Com.)*

Photius p. 358, 1. *Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστνικῶς ἀνῆρ:
**** (παροιμία?).* (Com.)

Photius p. 358, 7. *Οὐδὲ τὰρχαῖον ποιεῖ: ἐπὶ τῶν μὴ λυσι-
τελούντων.* (Com.)

Photius p. 358, 19. *Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι
νεκρόν.* (Com.)

Photius p. 360, 18. *Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ'
ὁ πλοῦς: — ἐπεὶ (ἐπεὶ ἐκεῖ?) πολλοὶ ἦσαν εἰταῖροι καὶ τῶν
πλουσίων μόνον (μόνον ἦν?) ὁ πλοῦς.* (Com.)

Photius p. 390, 22. *Παράστασις: Ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι
καταβαλεῖν παράστασιν.* "Quod lepide dictum est in Athe-
niensis φιλοδίκους." (Cobet.) Cf. Telecl. II. 364. *ἀλλ', ὦ πάντων
ἀσπῶν λῆστοι σείσαι καὶ προσκαλέσασθαι,* etc. (Com.)

Photius p. 415, 1. *Περιανθαδίζεται: ἐν ὑπερηφανία ἀναστρέ-
φεται, ἢ μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.* Cf. v. *ὑπερανιδίξασθαι* Arist.
Eq. 1206.

Photius p. 415, 4. *Περιαντίζεται: περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ.
6. Περιαντολογεῖν: περὶ ἑαυτοῦ λέγειν, τουτέστι μετὰ ὑπερηφα-
νίας.* (Com.)

Photius p. 439, 16. *Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἐν
μέγα: **** (παροιμία?).* Ioni Chio tribuit Porsonus.

Photius p. 448, 14. *Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλευρα (τάλλ.): παρ-
οιμία. καὶ Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἐλεῖν (πρὶν ἐλεῖν δὲ τοὺς ἰχθῦς?)
σὺ τὴν ἄλμην κνῆξ· καὶ Πρὶν ἐσφάχθαι δέρεϊς.* (Com.)

Photius p. 483, 21. *Ῥῆον ἂν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἢ
τοὺς δακτύλους.* (Com.)

Photius p. 511, 8. *Σικελὸς ὀμφακίζεται: ἐπὶ τῶν διὰ
μικρὰ κέρδη μεγάλως βλαπτομένων. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ
ὠραιότερα ἐκλεγόμενων τάττεσθαι.* (Com.)

Photius p. 517, 15. *Σκάφιον ἀποκεκαρμένην* (Arist. Thesm. 838):
καὶ σκαφιόκουρον τὸν κείροντα. (Com.)

Photius p. 557, 17. *Συρμαίαν βλέπων: ἀντὶ τοῦ ναυτιῶν.* (Com.)

Photius p. 567, 14. *Ταλαιπαθές· ταλαίπωρον.* (Trag.)

Photius p. 586, 1. *Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι: παροιμία.* (Com.)

Photius p. 586, 4. et Suidas, *Τὴν ἐμὴν κάμνειν* (l. κάμνει) *νόσον. παροιμία, ὡς ἡ τοιαύτη (ὡς καὶ αὐτῆ?), Ταυτὸν (τὸν αὐτὸν?) ἔλκομεν ζυγόν.* Cf. ad Arist. Fr. II. 1061. (Com.)

Photius p. 586, 12. *Τὴν λεοντήν ἐνδύου: ἴσον τῷ γενναίῳ.* (Com.)

Photius p. 586, 13. *Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν.* Scripserat fortasse poeta ὡς ἄνδρα (ἀλλὰ?) *χερὶ | τὴν χεῖρα* —. (Com.)

Photius p. 590, 9. *Τιμουλκῶν: ἔλκων τὴν τιμὴν. τουτέστι βαρυντιμῶν.* (Com.)

Photius p. 612, 24. *Τῶν γὰρ ὑστάτων χάρις.* (Com.)

Photius p. 612, 25. *Τῶν ὄνων οὐ μοι μέλει.* (Com.)

Photius p. 627, 24. *Ἵποικουροῦν λεληθός τι μῖσος: ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.* Scripserat comicus nescioquis *ὑποικουροῦν τι μῖσος λέληθέ σε.* (Com.)

Photius p. 629, 16. *Ἵπομηλαφήσαι: ὑποψηλαφήσαι.* (Com.)

Photius p. 645, 25. *Φηλώματα: ἔξαπάτας.* Similiter Harp. h. v. Anecd. Bekk. 315, 11. *Φηλώματα· αἱ ἀπάται, παρὰ τὸν φήλημα.*

Phrynichus Appar. soph. p. 53, 9. *ὄμφακας βλέπει.* (Com.)

Phrynichus Appar. soph. p. 467. *οὐδέποτε προδέδωκέ με.* Ex antiqua comoedia. V. Herodian. p. 461. ed. Pierson.

Phrynichus Bekk. p. 9, 3. *ἀστεῖον καὶ κατερρηγμένον εἰπεῖν* (ἀστεῖον εἰπεῖν κ. κ. Mein. F. C. IV. 662). Cf. p. 453, 33.

Phrynichus Bekk. p. 34, 29. *Δειπνοπίθηκος* — etc. (Com.)

Phrynichus Bekk. p. 37, 3. *Διῆσασθαι* (διᾶσαι?): *τὸ διαμιλλήσασθαι ἐν ᾧδῃ τινι.* (Com.)

Phrynichus Bekk. p. 40, 4. *Ἐπίμεστα πλουτῶν.* Et hoc ex comoedia sumptum videtur. Cf. Pher. II. 350. *βριθομένης ἀγαθῶν ἐπίμεστα τραπέζης.*

Phrynichus Bekk. p. 47, 15. *Κυψέλαι φρονημάτων: οἶον θῆκαι* (thesauri) *φρονήσεως. κυψέλη γὰρ ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν.* (Com.)

Phrynichus Bekk. p. 51, 20. *Μονογέρων: τὸν μονότροπον καὶ δύσκολον γέροντα σημαίνει.* Ergo *μονογέρων* pro *μονοτροπογέρων* concise dixit comicus aliquis, ut *τριγοδαίμων* (Nub. 295) pro *τριγυγδὸς κακοδαίμων*, *κομψενριπικῶς* (Eq. 18) pro *κομψενριπιδικῶς*, etc.

Phrynichus Bekk. p. 59, 27. Παρακεκροσθαι τῶν φρενῶν ἢ τοῦ νοῦ. Cf. Arist. Eq. 807. 859. Nub. 640.

Plato Rep. III. 391 E. οὕτω σφιν ἐξίτηλον αἶμα δαιμόνων. (Trag.)

Plutarchus Ant. 80. σοφοὶ σοφοῦς σώζουσιν, ἦν ὧσιν σοφοί. (Trag.)

Plutarchus Aristid. 4. σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, τῆς δὲ χειρὸς οὐ κρατῶν. (Com.?)

Plutarchus Lucull. 1. αἶος (add. ὧν?) ἀμουσίᾳ τέθνηκε. (Com.)

Plutarchus Lucull. 1. et Mor. p. 53. θύνηος βολαῖος πέλαγος ὡς διεστρόβει. (Trag. Aesch. aut Soph.?)

Plutarchus Per. 8. βροντῶν μὲν αὐτὸν καὶ ἀστράπτειν δετὲ δημηγοροῖη, δεινὸν δὲ κεραυνὸν ἐν γλώσση φέρειν λεγόντων. Unde hunc versum expiscari licet, δεινὸν δ' αἰεὶ κεραυνὸν ἐν γλώσση φέρει ('φερεν). (Com.)

Plutarchus Pomp. 73. φεῦ, τοῖσι γενναίοισιν ὡς ἄπαν καλόν. (Trag.)

Plutarchus Sull. 2. σνκάμινόν ἐσθ' ὁ Σύλλας ἀλφίτῳ πεπασμένον. (Com.)

Plutarchus comp. Lys. et Sull. 3. εἰ δὴ τις ἄλλος ἐκπεφευγῶς τουτὶ τὸ περιάκτον, Οἴκοι λέοντες, ἐν ὑπαίθρῳ (l. Ἐφέσῳ δ') ἀλώπεκες. (Com.)

Plutarchus comp. Lys. et Sull. 4. Φιλοκλέα τὸν δημαγωγὸν ἄδοξον ἄκραν γλώσσαν ἠκονημένον. Cf. Arist. Ran. 1116. (Com.)

Plutarchus Mor. p. 35 D. ἀνδροκτόνου γυναικὸς δημογενῆς ἔφρυς. | B. σὺ δ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἢ σ' ἐγένεατο. (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 43 E. ἡ περιμανῆς ἐξ ἔρωτος ἐπιθυμία κινουῖσα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν. Versum κινουῖσα — φρενῶν habet Plutarchus etiam Mor. p. 456 C. p. 501 A. p. 502 D. p. 657 D. In prioribus verbis latet fortasse hic versus, ἢ τ' ἐξ ἔρωτος περιμανῆς ἐπιθυμία. (Com.)

Plutarchus Mor. p. 62 E. ἂν μὴ ποιήσω πέποινα, μαστίγον μ' ἔδλον corrigit Madvig. Qu. — μαστίγον μ' ἔλών (ἄγων). Comici versus, ut videtur.

Plutarchus Mor. p. 63 A. ἐμοὶ μὲν εἴη πτωχὸς, εἰ δὲ βούλεται, | πτωχοῦ κακίων, ὅστις ὧν εὐνοῦς ἐμοὶ | φόβον παρελθῶν τὰπὸ καρδίας ἐρεῖ. (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 102 F. ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ μίμνε τὴν σαντοῦ φύσιν | σώζων βεβαίως ὥστε χρυσὸς ἐν πυρὶ. (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 103 B. τό τοι χρεῶν οὐκ ἔστι μὴ χρεῶν ποιεῖν. Cf. Eur. Herc. 311. Fr. 733, 3. τὸ γὰρ χρεῶν μείζον ἢ τὸ μὴ χρεῶν. (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 106 D. *λιμὴν γὰρ ὄντως αἶδας ἀνιᾶν* (sic) Porson. (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 106 D. *ὦ θάνατε, παιᾶν ἰατροῦς μόλοις.* ubi *παιᾶν* (*πῶς ἄν*) recte supplet Cobet. (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 115 B. *τοιᾶδε θνητοῖσι κακὰ κακῶν | ἀμφί τε κήρες εἰλεῦνται, | κενεὴ δ' εἰσδοῖσις οὐδ' αἰθέρι.* (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 456 B. *οὔτοι πρέπει τὸ σχῆμα. τοὺς αὐλοὺς μέθες | καὶ θῶπλα λάζευ καὶ γνάθους εὐσχημόνει.* (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 465 A. *τὸ τοῦ τραγικοῦ Μέροπος πέπον-θας, οὐδ' ὡς ἐκεῖνον εὐδαιμονίζων ὁ ὄχλος ἐξέπληξε τῶν φυσικῶν παθῶν.* Fortasse — *εὐδαιμονίζων ὄχλος ἐξέπληξέ με (νν)* —. V. Mein. P. E. I. 38. Latet tragici alicujus trimeter.

Plutarchus Mor. p. 497 C. *ἰσχυρόν ἐστι πλούσιος | ἀγνοούμενον (ἀγνώτ') ἔχων κληρονόμον.* (Com.?)

Plutarchus Mor. p. 518 C. *ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μόνος ἐν στέγαις ἐμαῖς | κωκυτὸς ἐμπέπτωκεν.* Ibid. p. 463 B. *ἀεὶ δ' ἀοιδῶν μόνος ἐν στέγαις ὀργίλου ἀνδρὸς κωκυτὸς ἐμπέπτωκε.* (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 550 E. *μηδ' ὅτε μάλιστα φλέγεται καὶ σφαιδάζει πηδῶν ὁ θυμὸς τῶν φρενῶν ἀνωτέρω.* (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 622 E. *ὥστε τοῦτ' ἐπιζόμενον μὴ πάνυ φαίνεσθαι γελοῖον, ὅτι πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρώτων δέδεται βαλλάντιον.* Unde recte Cobetus (V. L. p. 513) elicit *φύλλῳ πράσων [πράσου?]* | τὸ τῶν ἐρώτων συνδέδεται βαλλαντίῳ. Cf. Proverb. Append. IV. 60. Arist. Ran. 621. *πλήν πράσω | μὴ τύπτε τοῦτον μηδὲ γητεῖν νέφ.*

Plutarchus Mor. p. 632 E. *ὅς με ῥάκη τ' ἤμπισχε* (l. ἤμπέσχε) *κἀξηνάγκασε | πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον.* (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 751 D. *βίᾳ δὲ πράξας (δ' ἐπραξας?) χάριτας ἢ πείσας κόρη;* (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 758 B. — *ἀλλ' ἐμὸν γέρας | θνητῶν ἄμα ψυχαῖσιν εἰς Αἶδου περᾶν* supplet Herwerden Ex. Crit. p. 87.

Plutarchus Mor. p. 789 B. *ἀζαλέῳ γήρα κατανθιδῶν κήδη.* Quae sic corrigit Madvig, *ἀζαλέῳ γήρα κατανθίζων κᾶρα.* Qu. (νν) *ἀζαλέῳ* —. Fortasse ex tragoedia versus.

Plutarchus Mor. p. 821 B. *ἄκραντα γὰρ μ' ἐθήκε θεσπί-ζειν θεός, κτλ.* (Trag.)

Plutarchus Mor. p. 881 A. *λήρου βεκκεσελήνου.* Cf. ad Arist. Nub. 398. *ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε.* (Com.)

Plutarchus Mor. p. 937 F. *πεσήματ' ἀνδρῶν κάπολακτισμοὶ βίων.* et p. 517 F. *ubi alter accedit versus, φθοραὶ γυναικῶν, ἐπιθέσεις (τῶν) οἰκετῶν.* Tragici poetae latet trimeter.

Plutarchus Mor. p. 1101 F. *παχυσκελῆς ἀλετρις πρὸς μύλην κινουμένη (πρὸς μύλη βιν.?).* Fortasse Epicharmi aut ex comoedia.

Plutarchus Mor. p. 1108 B. *παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ] τοῦ πανελλήνων στρατοῦ* Herwerden. (Trag.)

Plutarchus Schott. p. 604. *ἄνδρες γὰρ εἰσιν αἱ πόλεις, οὐκ οἰκίαι.* (Trag.)

Pollux II. 109. *οἱ δὲ κωμικοὶ καταγλωττίζειν ἐν φιλήματι καὶ καταγλωττισμῶς etc.* Sed corrigendum videtur *καταγλωττισμα.* Cf. ad Arist. Nub. 51. *καταγλωττισμάτων.* Thesm. 130. μέλος — *θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον.*

Pollux III. 16. *μητρὸς πατῆρ' τοῦτον δ' Εὐριπίδης μήτρωα ὠνόμασεν.* Respicit fortasse Herc. 43. *μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην.* (Eur.)

Pollux IV. 9. *καὶ ἀλοτρύπης, ὡς ἡ κωμωδία.*

Pollux IV. 179. *τὸ δὲ κενῶσαι διὰ καθάρσεως καὶ ἐξινῶσαι λέγουσιν, καὶ ἐξινωμένον ἢ κωμωδία τὸν κεκαθαμένον φησὶν ὡς ἐκ τῶν ἰσῶν φερομένης κῆς χολῆς.* Cf. Hesych. *ἐξινωμένον (ἐξινούμενον Kock.) ἐκκενούμενον, ἐκστραγγιζόμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τῆν χολῆν καθαιρομένων.* et ad Timocl. Fr. 39.

Pollux VI. 10. *καὶ πτερωτὰ καὶ πτιλωτὰ προσκεφάλαια ὀνομάζουσιν.* (Com.)

Pollux IX. 120. *ἦλψ τὸν ἦλον, παττάλψ τὸν πάτταλον.* (Com.)

Proleg. de Com. c. VI. *ὡς τὸ Μώμαξ (μῶξ Laur. 31, 4) καλοῦμαι Μίδας (καὶ Μίδας?).* (Com.)

Prov. Append. III. 19. *Θερσίτειον βλέμμα.* I. e. vultus impudens. Scripsit fortasse comicus quispiam *καὶ βλέμμα Θερσίτειον ὁ βδελυρὸς ἔχει.* (Com.)

Prov. Append. III. 100. *ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην.*

Prov. Append. III. 391. *οὔτε γῆς οὔτε οὐρανοῦ ἔπτεται.* Scripsit fortasse comicus aliquis *οὐχ ἔπτεθ' οὔτος οὔτε γῆς οὔτ' οὐρανοῦ.* Cf. Eur. Herc. 1240. *ἔπτει κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ.*

Prov. Append. IV. 35. *οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐστνκῶς ἀνήρ.* (Com.)

Prov. Append. IV. 49. *ὅψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἔεσο.* Cf. Pher. II. 321. *εἰς Κολωνὸν ἰέμη.*

Prov. Append. IV. 60. *Πράσου φύλλω τὸ τῶν ἐρώντων δέδεται βαλάντιον.* Qu. *φύλλω πράσον | — συνδέεται βαλάντιον.* Cf. Plut. Mor. p. 622 E.

Prov. Append. IV. 69. Σήπινον γερόντιον: ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. Ubi corrigendum aut στύππινον (coll. IV. 664. γέρον στύππινος) aut σύκινον.

Prov. Append. IV. 618. ψευδαλάζοσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κλιῶν] Qu. — κωῶν.

Prov. Append. V. 18. φόνου πτερόν (Trag. adesp. 485) καὶ θανάτου πτερόν, οἰστός. (Trag.)

Proverbium apud Leutsch. I. p. 47. Δραχμῆς μὲν ἀλλεῖ, τετάρων δὲ πάεται. (Com.)

Schol. Aesch. Eum. 188. ἀνὴρ ὃδ' ἐσπέρας καθεύδοντα ἄπουν ἔδησε χλοῦνην.

Schol. Aesch. Prom. 624. ἂ δεῖ γενέσθαι, ταῦτα καὶ γηνήσεται. (Trag.)

Schol. Arist. Av. 281. ἔστι δ' ὁ Φιλοκλῆς τραγωδίας ποιητῆς καὶ Φιλοπείδους υἱὸς ἐξ Αἰσχίλου ἀδελφῆς· ὅσοι δ' Ἀλμίωνος αὐτόν φασιν ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι· ἄλλη γὰρ ἡ πικρία. Quod ex comoedia sumptum videtur. (Com.)

Schol. Arist. Av. 1647. δεῦρ' ἔλθ'· σὺν σοὶ τᾶλλα βούλομαι φράσαι. Euripidis locum Ion. 1520 sq. respici probabiliter putat Herwerden Ex. Crit. p. 89, qui corrigit δεῦρ' ἔλθ'· ἐς οὗς σοι —. (Trag.)

Schol. Arist. Eq. 41. et Suid. II. 387. κρινεῖ δὲ τούτους οὐ κναμοτρῶξ Ἀττικὸς. Quem locum Aristophani vindicat Bergkiius Comm. p. 428.

Schol. Arist. Pac. 66. ἡ μανία μ' ἐπέρχεται. (Com.)

Schol. Arist. Pl. 873. συκαστὰς γὰρ τοὺς φιλεγκλήμονας ἔλεγον καὶ συκοβίους καὶ συκωροὺς καὶ συκολόγους καὶ φιλοσύκους καὶ συκώδεις καὶ συκοσπαδίας. Quae omnia ex comoedia sumpta esse videntur. Cf. Arist. Eq. 259. κάποσνκάζεις πιέζων.

Schol. Arist. Ran. 270. καὶ ἔστι παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος, ἡ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεῶς ὀφείλεται. (Com.)

Schol. Arist. Ran. 934. οὗτος γὰρ (δ' Ἐρξίς) ὡς κτηνοβάτης ἐκωμωδεῖτο ἢ (1. καὶ) ὡς ἀηδῆς. (Com.)

Schol. Arist. Ran. 967. Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμωδεῖτο. (Com.)

Schol. Arist. Ran. 1462. ἐκεῖ βλέπονσα δεῦρ' ἀνίει (ἀνίσει V. unde ἀνήσει Fritsch. fort. ἀνήσω) τὰγαθὰ. (Com.)

Schol. [Eur.] Andr. 100. τούτῳ συνάδει τὸ “τέλος ὄρα μακροῦ βίου”. (Trag.)

Schol. [Eur.] Rhes. 416. ὡς ἐν Ἀύγῃ “σὺν τῷ βαθείας καὶ πυκνὰς | ἔλκονσι τὰς ἀμυστίδας”. Σκνθῶν pro σὺν τῷ conij. Fritsch. Qu. συχνῶς, frequenter. Cf. Pher. II. 324. βαθείας

κλίμας. Haec ad Comici alicujus fabulam *Αἴγην* spectare arbitratur Nauckius Fr. Trag. p. 347. Fabulas sic inscriptas docuerunt Philyllius et Eubulus. Ad priorem haec pertinere videntur (cf. Fr. 5. 3. 4).

Schol. Eur. Tro. 822. ὄρῳ; — καλούμενος. (Trag.?)

Ibid. ἀτ' ὄρῳ] ἀτ' ἀρχῳ Seidler.

Schol. Soph. El. 1437. ἐν τῷ λαλεῖν] ἐς τοὺς [οὖς?] λέγειν Herwerden. (Trag.)

Schol. Soph. Oed. C. 1375. χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χροά | σφάξιεν (σφάξιαν vel σφάξιεν Elmsl. ad Med. 70.) ἀμφὶ κτήμασιν βασιλικοῖς (κτήμασιν τυραννικοῖς Elmsl. Qu. δώμασιν τυραννικοῖς). Ex satyrico dramate haec sumpta videntur Elmsleio. V. Blomf. Gloss. Sept. 397.

Ibid. ὁ δὲ λαβῶν χερὶ | ἔγνω ἠαφῆσας εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε.

Schol. Ven. Hom. II. α'. 207. σφριγῶντα θυμὸν μαλακὸς ἰσῆται λόγος. (Com.)

Schol. Vind. Lucian. Alex. 4. ὡς κρατῖνος, ἀρχιλόχος (sic) καὶ διότιμος. Quae sic corrigit Bergkii Comm. p. 439, ὡς Κρατῖνος Ἀρχιλόχος —.

Scriptor Vitae Sophoclis p. XII. ed. Br. φησὶν οὖν (φησὶ γοῦν?) Ἀριστοφάνης ὅτι κηρὸς ἐπεκαθέζετο τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ. Quae ad Eupolidis versum notissimum referenda videntur, πειθῶ τις ἐπεκαθέζετ' ἐπὶ τοῖς χεῖλεσι.

Sextus Empiricus adv. mathem. IX. 186. εἰμὶ γὰρ Φόβος | πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός. (Com.)

Sextus Empir. apud Fabric. Bibl. Gr. V. 7. p. 623. ὄψει διαφῶν οὐδὲν ὄν (δὲ διαφῶν οὐδὲ ἐν Herw. Ex. Crit. p. 87) πάντη καλὸν | οὐδ' αἰσχρὸν, ἀλλὰ ταῦτ' ἐποίησεν λαβῶν | ὁ κηρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας κακά. "Versus haud dubie ex comoedia nova desumpti sunt." (Herw.)

Stobaeus Ecl. Phys. I. 4. 30. ἐχθρὸς μὲν ἀνῆρ, ἀλλὰ τὴν δίκην σέβω (σέβει aut σέβων?).

Stobaeus Ecl. Phys. I. 6. 15. οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελοῦσης τῆς τύχης. Quae, post Chaeremonis versum allata, comici poetae esse suspicatur Nauck. Fr. Trag. p. 611.

Stobaeus Ecl. Phys. I. 9. 32. οὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ (θνητῶν?) βίῳ.

Stobaeus Ecl. Phys. I. 47. δοκεῖς τὰ τῶν θεῶν ξυνετὰ νικήσειν ποτέ, | καὶ τὴν Δίκην μακρὰν ἀπωκίσθαι βροτῶν; (Trag.)

Stobaeus Ecl. Phys. p. 119. οὐ δῆκται γ' ὕπως κύνες οἱ θεοί] οὐ λαθροδῆκται γ' εἴσ', ὅπως κύνες, θεοὶ Blomf. Gl. Sept. 379, quem vide. (Trag.)

Stobaeus Ecl. Phys. p. 125. *μη μουσοποιει προς το νηπιώτερον.* (Trag.)

Stobaeus Flor. 4, 15. *οὐ χρῆ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν.* Hunc versum om. A. M. (Fortasse Chaeremonis.)

Stobaeus Flor. 4, 21. *ἢ βαρὺ φόρημ' ἀνθρώπος εὐτυχῶν ἄφρων]* Cf. Eur. Fr. 644. *βαρὺ τὸ (ἢ βαρὺ Cobet.) φόρημ' οἷσιν ἀνθρώπου κακοῦ.* Comici, fortasse Menandri, esse suspicatur Dind.

Stobaeus Flor. 68, 26. *παραπλήσιον πράγμ' ἐστὶ (εἰσι?) γῆρας καὶ γάμος κτλ.* Jure comoediae haec vindicavit Meinekius. Theodectae tribuit Stobaeus.

Stobaeus Flor. 72, 5. *δοτις δὲ τραφερῶς —.* (Com.)

Stobaeus Flor. 89, 6. *οὐκ ἐλευθέρου φέρειν | νερόμικα κοινωνοῦσαν ἡδονὴν ἔβρει]* Qu. *οὐκ ἐλευθέρω πρέπειν —.* (Trag.)

Stobaeus Flor. 105, 39. *οὐκ ἔστιν ὄντως ὄντιν' εὐρήσεις ἔνα]* Qu. — *ἀπλοῦν.* (Trag.?)

Stobaeus Flor. 106, 6. V. 2. *βούλετ' ἀνθρώπων]* βούλεται θνητῶν (aut βροτῶν) Mein. Fr. Com. IV. p. X. V. 3. *μεταμέλειαν λαμβάνει]* μεταμέλεια λαμβάνει Mein. Fr. Com. IV. p. X.

Stobaeus p. 483. ed. Grot. *οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἶον ἢ πολλὴ ζώη (ζόη Porson. ad Hec. 1090).* (Trag.)

Strabo VII. Fr. 8. *ἐλευθέρα Κόρκυρα· χέζ' ὄπου θέλεις.*

Suidas in *Ἀγριωπός:* *τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῶς γαυρομένην.* (Trag.)

Suidas in *Ἀπόστα:* *ἐμοὶ παράστα. τὴν θύραν κόψας ἐγὼ | καλῶ τιν' αὐτῶν.* (Com.)

Suidas, *Ἐν τοῖσιν αἰδοίοις τὸν ἐγκέφαλον ἔχων.* (Com.)

Suidas, *Ἐπηνίκιζεν· ἐξηπάτα. οὕτως Κρατῖνος.* Cf. ad Cratin. 319. ed. Kock.

Suidas, *Ἔρις δ' ἔριν τίκτουσα προμνᾶται λόγον (φόνον?).*

Suidas in *Εὐφημία.* — *εὐφημία γὰρ εὐκολώτατος (ἐστι κάλλιστος?) πόνων.* Quae Euripidis fortasse sunt.

Suidas in *Ἴτω:* *ἀλλ' Ἴτω, χαιρέτω, γῆν πρὸ γῆς (adde ὅδε γ'?) ὅποι βούλοιο (βούλεται?).* (Trag.)

Suidas in *Νῦν σωθείην ἐν' ἧ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου.* Unde *νῦν δὲ σωθείην, ἵνα | ἧ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου* Cobet. (Com.?)

Suidas in *Πρὸ γῆς:* *ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος | τὸν ἄγριον — δεσπότην, | ᾧ μᾶλλον ἵππων (αἰὲν) ἢ ἀνθρώπων μέλει.* (Trag.)

Synesius Epist. 126. *οἴμοι· τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.* (Trag.)

Synesius Epist. 135. ὥστε μοι δοκεῖν | πλεῖν ἢ παλαιστῇ
καὶ δακτύλῳ γενέσθαι σοφώτερος (γεγονέναι σοφώτερος |
καὶ δακτύλῳ?). In quibus comici incerti verba latent.

Synesius p. 722. ἀναίμην τῶν Ἀθηναίων ὅποσα βούλει ὥστε μοι
δοκῶ πλεῖν ἢ παλαστῇ καὶ δακτύλῳ γεγονέναι σοφώτερος. Unde
Cobetus comici poetae alicujus (Aristophanis, ni fallor) verba re-
stituit ὥστε μοι δοκῶ | πλεῖν ἢ παλαστῇ γεγονέναι σοφώτερος.
Cf. Arist. Nub. 429. Ran. 91.

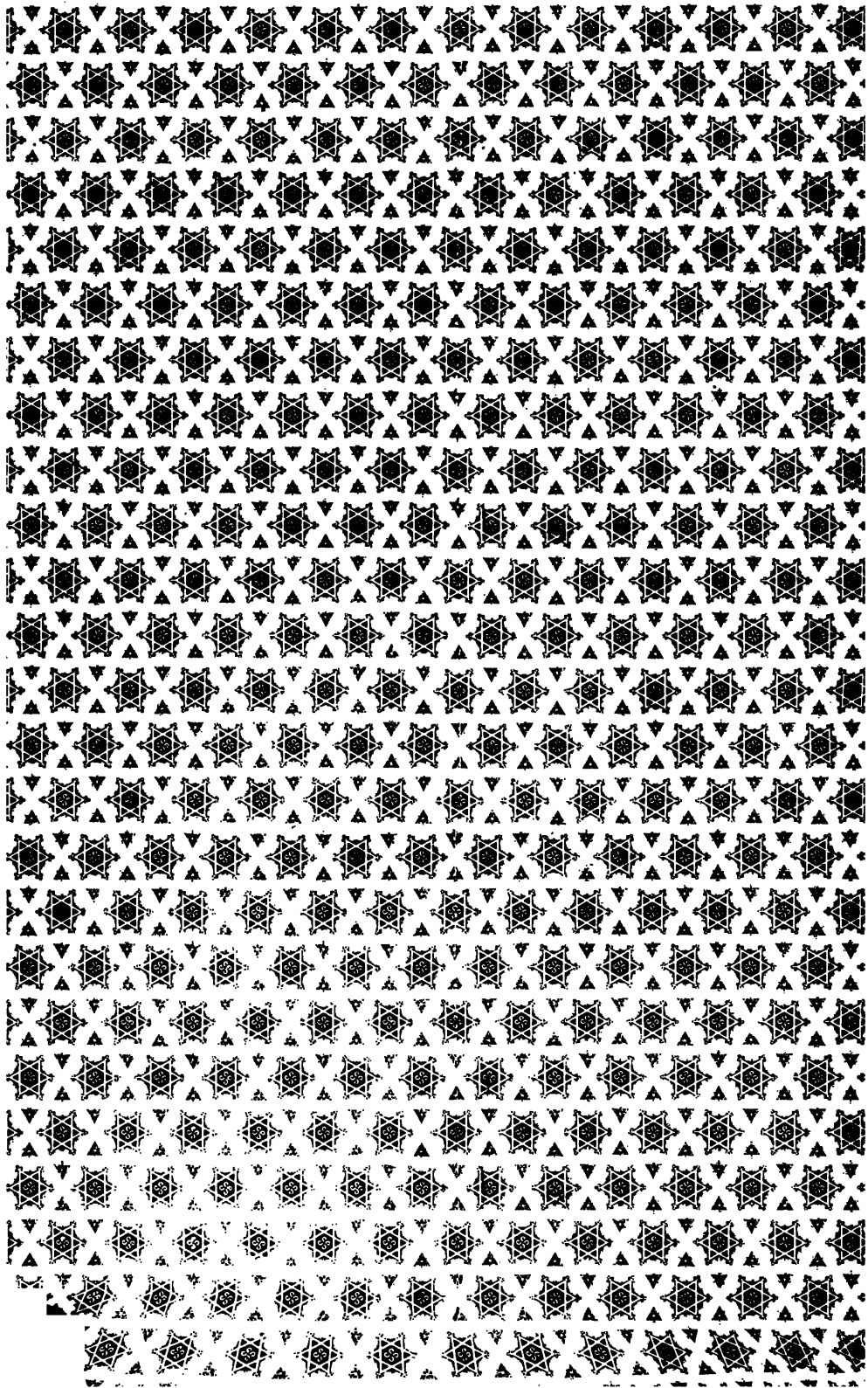
Terentius Phorm. II. 3. 46. 'At, si talentum rem reliquis-
set decem'] Graeca erant, opinor, ἀλλ', εἰ κατέλιπε δεκατά-
λαντον οὐσίαν. (Com.)

Zenobius V. 11. μία λόχη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους] οὐ μία
λόχη τρέφουτ' ἂν ἐριθάκους δύο Gaisford. in Indice. Scripserat,
opinor, comicus aliquis οὐκ ἂν τρέφοι λόχη μὴ ἐριθάκους δύο.
Cf. Diogen. VI. 39. etc.

Zenobius V. 37. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς.
(Com.)

Senarius apud Nauck. Trag. p. XI. ἐγὼ δὲ, μισεῖ γάρ μ',
ἄπειμ' ἐξ ὀμμάτων. Tragicum esse ostendunt verba ἐξ ὀμμάτων,
ut monuit Cobetus.

54

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 02764 5962

